

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 20/A

Dosar nr. 1065/1/2018

Ședința publică din 22 ianuarie 2020

Completul compus din:

Rodica Aida Popa	- Președinte
Marius Dan Foitoș	- Judecător
Dan Andrei Enescu	- Judecător

Magistrat asistent : Raluca Florentina Nemeșu

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
- a fost reprezentat de procuror Daniel Cojocaru

S-au luat în examinare apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția națională Anticorupție și de inculpatul **Popa Vasile Constantin** împotriva sentinței penale nr. 194/PI din 13 martie 2018 a Curții de Apel Timișoara – Secția Penală.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 09 ianuarie 2020, ce face parte integrantă din prezenta decizie și având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 391 din Codul de procedură penală a amânat pronunțarea pentru azi 22 ianuarie 2020, când în aceeași compunere a pronunțat următoarea decizie:

ÎNALA CURTE

Asupra apelurilor penale de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 194/PI din 13 martie 2018 a Curții de Apel Timișoara – Secția Penală, pronunțată în dosarul nr.490/35/2014, în baza art. 386 din Codul de procedură penală a respins cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în cea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri, prev. de art. 275 al. 1 și 2 din Codul penal, formulată de inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN.

În baza art. 386 din Codul de procedură penală a fost admisă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptelor formulată de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, sens în care:

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în

infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale), cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal., rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (3 infracțiuni), cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, cu privire la inculpatul DAVID FLORIAN ALIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul MIHALACHE GABRIEL CONSTANTIN.

I. În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **POPA VASILE CONTASNTIN**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale).

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul

penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev.

de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 207 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, a fost condamnat inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN (...), la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj

, cu executare în regim de detenție.

În baza art. 65 din Codul penal s-a dispus interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 din Codul penal, art. 68 al. 1 lit. c din Codul penal s-a dispus interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 72 din Codul penal s-a dedus din durata pedepsei aplicate, durata reținerii din 09.10.2014, durata arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și durata arestului la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015.

În baza art. 397 din Codul de procedură penală s-a menținut măsura asiguratorie a sechestrului asupra sumei de 16.500 lei și asupra imobilului situat în (...), dispusă prin ordonanța 421/P/2013 din 13.09.2014 a D.N.A. – Structura Centrală.

A fost respinsă cererea formulată de procuror cu privire la confiscarea de la inculpatul Popa Vasile Constantin a sumelor de bani și a autoturismului marca Volvo XC60.

II. În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală a fost achitat **inculpatul DAVID FLORIAN ALIN (...)**, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de

art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

III. În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **MIHALACHE GABRIEL-CONSTANTIN**, (...), pentru săvârșirea infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În baza art. 397 al. 1 din Codul de procedură penală s-a luat act că persoanele vătămate Lozincă Maria, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor nu s-au constituit părți civile în cauză.

În baza art. 274 al. 1 din Codul de procedură penală a fost obligat inculpatul Popa Vasile Constantin la plata sumei de 20.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare față de stat.

În baza art. 275 al. 3 din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea cauzei față de inculpații David Florian Alin și Mihalache Gabriel Constantin, au rămas în sarcina statului.

În baza art. 275 al. 6 din Codul de procedură penală s-a dispus plata din fondurile Ministerului Justiției către Baroul Timiș a sumei de câte 350 lei, reprezentând onorariu parțial avocat din oficiu către avocații Schiriac Lăcrămioara și Miloș Raluca, respectiv 100 lei, reprezentând onorariu parțial avocat din oficiu către avocatul Murgu Călin.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 din Codul de procedură penală a fost respinsă cererea de acordare a cheltuielilor de transport pentru termenul din 2 noiembrie 2016, formulată de martora Bodin Alina Adriana.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 din Codul de procedură penală a fost admisă în parte cererea formulată de martorul Popa Vasile cu privire la acordarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanță.

S-a dispus plata din fondurile Ministerului Justiției a sumei de 480 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor de cazare privind pe martorul Popa Vasile, pentru termenele de judecată din 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017 și respinge în rest cererea formulată.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că prin rechizitoriul nr. 421/P/2013 din 17.12.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, înregistrat la Curtea de Apel Oradea sub nr. dosar 490/35/2014 la data de 19.12.2014, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților **POPA VASILE CONSTANTIN**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din L. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal rap. la art. 7 al. 1 lit. b din L. 78/2000; infracțiunii de șantaj, prev. de art. 207 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din L. 78/2000; 3 infracțiuni de abuz în serviciu, prev. de art. 13 ind. 2 din L. 78/2000

cu referire la art. 297 al. 1 din Codul penal; 3 infracțiuni de distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal; 3 infracțiuni de favorizare a făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal; infracțiunii de instigare la efectuarea unor prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 și a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000; MIHALACHE GABRIEL CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată și DAVID FLORIAN ALIN, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

Totodată, s-a dispus clasarea față de inculpatul Popa Vasile Constantin, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, constând în aceea că ar fi primit prin intermediul comisarului - șef Brîndaș Ioan suma de 6.000 euro de la Gyorgy Monika Olga și Toncz Zoltan, precum și pentru operațiuni financiare incompatibile cu funcția sau însărcinarea deținută, prev. de art. 12, lit. a din Legea nr. 78/2000, întrucât nu există suficiente probe care să ateste vinovăția inculpatului; disjungerea cercetărilor față de inculpatul Popa Vasile Constantin sub aspectul comiterii infracțiunii de înșelăciune și declinarea acestora la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea; menținerea măsurii arestului preventiv față de inculpatul Popa Vasile Constantin, precum și menținerea sechestrului asigurator.

În actul de sesizare a instanței s-au reținut în fapt următoarele:

La data de 11.10.2013, la nivelul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, a fost înregistrat procesul-verbal de sesizare din oficiu prin care se semnalau acte de corupție în care era implicat prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor – Popa Vasile Constantin.

Urmare acestei sesizări, la nivelul Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, s-a format dosarul nr.421/P/2013 și, ulterior, dosarul nr. 530/P/2014, reunit la 24.09.2014 la dosarul 421/P/2013.

Prin ordonanța din 14.02.2014, s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunile de luare de mită și dare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, respectiv art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 290 din Codul penal, iar la data de 12.06.2014 a fost dispusă începerea urmăririi penale pentru operațiuni financiare incompatibile cu funcția sau însărcinarea deținută, prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000, respectiv șantaj, conf. art. 207 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000. Prin ordonanța 421/P/2013 din 24.09.2014, a fost dispusă extinderea cercetărilor și cu privire la instigare la efectuarea unei prelevări, atunci când prin aceasta se compromite o autopsie

medico-legală, solicitată în condițiile legii, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art.156 din Legea nr. 95/2006.

Ulterior, la 02.10.2014, prin ordonanța nr. 421/P/2013 din 02.10.2014, s-a dispus efectuarea urmăririi penale față de suspectul POPA VASILE-CONSTANTIN pentru comiterea infracțiunilor de șantaj, faptă prev. și ped. de art.207 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art.13¹ din Legea nr.78/2000, cu aplic.art.5 din Codul penal; luare de mită, prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal; instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr.95/2006 republicată, totul cu aplic. art.38 alin. 1 din Codul penal.

Prin aceeași ordonanță, s-a dispus și extinderea urmăririi penale față de suspectul POPA VASILE CONSTANTIN pentru comiterea infracțiunilor de: abuz în serviciu conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; abuz în serviciu, conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal; trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal (teza I); abuz în serviciu conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (teza II); distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (teza II); favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (teza II), totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal (infracțiuni pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală prin Ordonanța din data de 28.10.2014).

1. Cu privire la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal s-au reținut în fapt următoarele:

În calitate sa de procuror, inculpatul Popa Vasile-Constantin a primit de la denunțatorul Edu Dorinel, în perioada 2011 – septembrie 2013, diferite foloase necuvenite, constând în principal, în plata periodică (de circa 2 – 3 ori pe lună) a unor sume de bani cuprinse între 500 și 1.500 euro. De asemenea, martorul Edu Dorinel i-a construit și amenajat numitului Popa Vasile-Constantin, pe cheltuiala sa, un teren de tenis de câmp și i-a asigurat și alte foloase, cum ar fi plata unor bilete de avion, cazări la hotel, precum și a unor servicii sexuale de care a beneficiat magistratul. Valoarea totală a foloaselor necuvenite pe care Popa Vasile-Constantin le-a primit de la martorul Edu Dorinel este de circa 50.000 euro.

În schimbul foloaselor remise, suspectul Popa Vasile urma să protejeze activitatea infracțională a numitului Edu Dorinel și să nu își îndeplinească atribuțiile de serviciu ce decurgeau din funcția deținută și prevăzute în Codul de procedură penală, Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judecătorească și propriile reglementări interne, constând în conducerea și coordonarea directă a activității de urmărire penală a Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

Astfel, legal și conform atribuțiilor de serviciu, prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, Vasile-Constantin Popa, ar fi trebuit să ia măsuri pentru tragerea la răspundere penală a numitului Edu Dorinel, implicat în activități evazioniste ce au prejudiciat cu sume importante bugetul general consolidat al statului. Conform probelor aflate la dosar, a existat o relație de prietenie dintre primul procuror al județului Bihor și omul de afaceri cu puternice rădăcini în mediul interlop din zonă, Edu Dorinel, fiind redat în rechizitoriu un citat din declarația de completare a denunțului formulat de Edu Dorinel.

În timpul audierii sale, inculpatul Popa Vasile Constantin nu a negat relația „legată” cu o persoană aflată la polul opus de ceea ce ar fi trebuit să fie sfera sa de interes general, însă a negat ajutorul consistent primit de la denunțatorul Edu Dorinel în schimbul protecției sale, Popa Vasile Constantin neputându-și explica de ce fosta soție nu cunoaște nimic în legătură cu chitanțele consemnate pe numele acesteia în încercarea de a contraface dovezi care să ateste proveniența licită a bunurilor și serviciilor dobândite. Mai mult, deși a negat ajutorul dat lui Edu Dorinel, Popa Vasile Constantin nu a putut explica absența recursului la măsura prelungirii arestării fiului lui Edu Dorinel, contestând până și trimiterea unui articol de specialitate în domeniul evaziunii fiscale, deși martorul Bulc Nicolae a confirmat acuzația Direcției Naționale Anticorupție.

În acest sens au fost redată pasaje din declarația martorului Bulc Nicolae la DNA, o discuție ambientală purtată între acest martor și denunțatorul Edu Dorinel la data de 29.07.2014, o discuție din data de 03.04.2014 surprinsă între denunțatorul Edu Dorinel, fiul acestuia Edu Florin și un interlop cunoscut din Oradea, Tudor Gheorghe, zis „Pelle”, care a relevat „serviciile” prestate de-a lungul timpului lui Popa Vasile Constantin:

În rechizitoriu a fost redată și discuția din 13.07.2014 dintre inculpatul Popa Vasile Constantin și denunțatorul Edu Dorinel, discuție care a avut ulterior eliberării din arestul preventiv a lui Edu Dorinel și a arătat în mod real relațiile dintre el și inculpatul Popa Vasile.

În concluzie, s-a reținut de către parchet că este fără dubii că, în schimbul foloaselor necuvenite, inculpatul a promis că-și va încălca atribuțiile de serviciu; că inculpatul Popa Vasile Constantin își aroga meritele soluțiilor favorabile pe care le primea Edu Dorinel și familia sa, ceea ce ilustrează încă o dată caracterul real al promisiunilor formulate.

Chiar dacă nu și-a respectat promisiunile întotdeauna, inculpatul și-a traficată funcția și a profitat de statutul său pentru a percepe foloase necuvenite, astfel cum a fost descris mai sus.

Denunțul și declarațiile martorului - denunțător Edu Dorinel au reliefat o mită de cincizeci mii euro primită de inculpatul Popa Vasile-Constantin, consumată în perioada ianuarie 2011-septembrie 2013, constând în:

- sume de bani cash, cuprinse între 500 euro și 1500 euro, cu o frecvență de aproximativ două-trei ori pe lună;

- amenajarea unui teren de tenis de câmp, costul lucrărilor fiind de aproximativ 10.000 euro, în primăvara anului 2011, inculpatul solicitând denunțătorului să elibereze documente justificative, cu toate că nu a plătit costul lucrărilor, mărturie stând contractul de execuție lucrări construcții nr. 124/5.06.2011, încheiat între Popa Liana-Corina (fosta soție a inculpatului) și SC ROMARO IMPEX SRL (aparținând denunțătorului), privind construirea unui teren de tenis de câmp, cu o factură fiscală din 04.07.2011, privind plata de către beneficiarul lucrării a sumei de 5.000 lei, coroborate cu declarația martorului Popa Liana-Corina care a arătat că nu are cunoștință despre terenul de tenis, neachitând nicio sumă și nesemnând niciun contract; documentele justificative privind construirea unui teren de tenis, printre care și situația de lucrări întocmită de EDUFLOR SRL, avizele de însoțire a mărfii și facturi fiscale din data de 17.06.2011, factura fiscală din data de 17.06.2011 emisă de Zona Sport SRL pentru fileu și stâlpi, declarația martorilor care au lucrat la construirea și amenajarea terenului de tenis de câmp;

- plata unor servicii sexuale, a cazării și transportului în București, în acest sens stând mărturie adresa nr. 1.015 din 01.04.2014 a TAROM, conform căreia inculpatul Popa Vasile-Constantin apare ca pasager la bordul aeronavelor din datele de 09.11.2012, 01.12.2011 – 02.12.2012, declarațiile martorilor care au arătat că i-au pus la dispoziție inculpatului mai multe femei, printre care și o minoră, pentru întreținerea de raporturi sexuale, declarația martorelor care au confirmat că au întreținut raporturi sexuale cu inculpatul, declarația martorului Uceanu Lucian, de față când inculpatului i se achitau cazarea și servicii sexuale în cadrul deplasărilor la București, declarația martorei Brebenel Monica, aceasta arătând că nu există dovezi ale plăților efectuate de inculpat la Euro Hotels International Co SRL.

2. Cu privire la infracțiunea de șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 din Codul penal, s-au reținut prin rechizitoriu următoarele:

Inculpatul Popa Vasile-Constantin, prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor a constrâns-o, în perioada anilor 2013 - 2014, pe numita Lozincă Maria, prin amenințarea acesteia cu o serie de grave repercusiuni la care s-ar supune în cazul în care nu i-ar remite suma de 7.700 lei, reprezentând diferența de bani rămasă nerestituită dintr-un împrumut acordat anterior. În realizarea conținutului infracțiunii, suspectul a uzat de calitatea sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, precum și de relațiile pe care le are cu instituții de control de pe raza județului, fapt ce a creat și accentuat starea de temere a persoanei vătămate; în perioada care a urmat, firma aparținând persoanei vătămate a fost controlată în repetate rânduri, fiind aplicate și sancțiuni contravenționale.

În sprijinul acestei acușări, în rechizitoriu au fost redate, atât declarația din 02.10.2014 a părții vătămăte Lozincă Maria, cât și declarația inculpatului Popa Vasile Constantin, precum și o discuție telefonică dintre inculpat și Lozincă Maria, purtată la data de 22.05.2014, cu specificația că amenințările au fost proferate, de regulă, direct, în discuțiile purtate la sediul spălătoriei auto aparținând părții vătămăte.

Din aceste probe s-a apreciat de către parchet că inculpatul a purtat dialoguri cu un conținut ostil, amenințator, cu martora Lozincă Maria, uzând și de funcția sa în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

Investigându-se, s-a relevat comiterea infracțiunii de șantaj. Astfel, la percheziția efectuată la Lozincă Maria a fost identificată o agendă cu coperte albastre, emisă de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual, unde, la pagina 225, erau menționate sumele de bani restituite lui Popa Vasile Constantin, fie prin intermediul lui Popa Liana, fie prin intermediul șoferului acestuia, care a și semnat de primire.

Este de subliniat aspectul care conferă infracțiunii săvârșite un conținut concret cu un grad foarte ridicat de pericol social. Astfel, inculpatul a proferat amenințări dintre cele mai grave posibil, aceasta în condițiile în care, în ochii oricărei persoane, astfel de amenințări au o încărcătură deosebită, dată fiind calitatea celui care le proferează.

Mai mult decât atât, la starea de temere a părții vătămăte s-au adăugat și controalele efectuate. Astfel, deși societatea condusă de partea vătămăte Lozincă Maria (o spălătorie auto din Oradea) nu mai fusese controlată din anul 2008, în toiul amenințărilor proferate de inculpat, a fost controlată de nouă ori în decurs de un an și jumătate. Chiar dacă martorii audiați (lucrătorii care au efectuat controalele) au susținut că au efectuat controalele pur și simplu – fiind evidentă dorința de a nu se autoincrimina, „coincidența” nu poate exista într-o astfel de situație.

3. Cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, s-au reținut, în fapt, următoarele:

În perioada iunie – septembrie 2009, inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de înfăptuire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalului Bihor. Afectând grav încrederea justițiabililor în această instituție chemată să aplice legea și să înfăptuiască actul de justiție, inculpatul sus-menționat a distrus rechizitoriul din data de 10.06.2009 emis în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, după care, în data de 16.09.2009, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Gligor Cristian Paul, fără a emite soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod

un folos necuvenit pentru învinuit, în acest sens fiind redată declarația martorului Ardelean Cristian Marius.

Inculpatul Popa Vasile Constantin nu a recunoscut că a distrus actul de sesizare a instanței de judecată și s-a remarcat și lipsa oricărei explicații pentru absența unei soluții de infirmare, așa cum ar fi fost legal.

Parchetul a arătat că actul de distrugere al rechizitoriului nu este unul singular, inculpatul Popa Vasile Constantin procedând în mod similar și în următoarele împrejurări:

4. Referitor la infracțiunile de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, s-a reținut în fapt că:

În perioada iulie 2010 – ianuarie 2011, inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, a distrus rechizitoriul întocmit de procurorul Brișcan Adrian în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuiții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian.

La data de 31 ianuarie 2011, procurorul Ilisie Teofil Ionel a întocmit un nou act de sesizare al instanței, dispunând punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, rechizitoriul fiind confirmat de prim procurorul adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, Simina Ioana Goia. În sensul celor mai sus arătate a fost audiat martorul Brișcan Adrian, fiind redade pasaje din declarația acestuia.

5. În legătură cu infracțiunile de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, s-au reținut următoarele:

În cursul anului 2008, martorul Florența Alex-Adrian, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea a avut în supraveghere dosarul penal nr. 8153/P/2008 privind pe învinuitul (la acea vreme) Blaga Gheorghe - Cosmin, cercetat pentru comiterea infracțiunii de sustragere de la recoltarea probelor biologice. Conform declarației martorului menționat, la 11.08.2009 acesta a întocmit rechizitoriu, prin care dispunea trimiterea în judecată a inculpatului Blaga Gheorghe - Cosmin pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002, republicată. Ulterior, acesta a constatat că un alt coleg de-al său, după ce a predat dosarul la greafă, a dispus la 09.11.2009, sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei. În dovedirea acestor susțineri au fost redade pasaje din declarația martorului Florența Alex-Adrian.

6. Referitor la infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din

Codul penal rap. la art. 156 din Legea 95/2006 republicată, s-au reținut următoarele:

În cursul lunii aprilie 2014, suspectul Popa Vasile Constantin l-a determinat pe numitul Mihalache Gabriel Constantin, șeful Serviciului de Medicină Legală Bihor, să efectueze o prelevare de organe într-un caz în care legea interzicea expres acest fapt, cu consecința compromiterii autopsiei medico-legale.

Astfel, la 28.03.2014, Ozsvath Oszkar-Levente-Sandor a fost victima unei agresiuni, loviturile primite ducând la decesul acestuia. Având în vedere că victima a decedat la data de 01.04.2014, fiind evidentă infracțiunea de omor, la solicitarea inculpatului Popa Vasile Constantin, Mihalache Gabriel-Constantin, șeful Serviciului de Medicină Legală Bihor, a acceptat să preleveze rinichii, ficatul, pancreasul și corneea victimei.

La data de 01.04.2014, în baza mandatului nr. 59/18.03.2014 (încheierea nr.59 în dosarul nr.1821/2/2014 al Curții de Apel București) de interceptare și înregistrare a convorbirilor și comunicărilor, precum și luarea de imagini, pe o perioadă de 30 zile, de la 19.03.2014 până la 17.04.2014, au fost interceptate mai multe discuții între inculpatul Popa Vasile Constantin și martora Chirculescu Maria Magdalena, pe de-o parte, și între inculpații Popa Vasile Constantin și Mihalache Gabriel Constantin, de cealaltă parte.

În susținerea acestei acuzații, au fost redată discuțiile telefonice purtate între inculpat și martora Chirculescu Maria-Magdalena între inculpatul Popa Vasile Constantin și inculpatul Mihalache Gabriel Constantin, la data de 01.04.2014.

În declarația sa, inculpatul Popa Vasile Constantin a recunoscut în fapt că l-a determinat pe inculpatul Mihalache Gabriel-Constantin să preleveze ilegal organe în vederea efectuării transplantului, fiind redat un pasaj din declarația dată de inculpat la urmărirea penală.

Martorul Chirculescu Maria Magdalena a confirmat în cuprinsul declarației starea de fapt descrisă, subliniind că inculpatul Popa Vasile Constantin s-a asigurat de legalitatea operațiunii. S-a reamintit că inculpatul Mihalache Gabriel-Constantin îi atrăsese atenția inculpatului Popa Vasile Constantin că este total ilegal ceea ce urmează să facă.

Cu privire la această faptă a fost audiat și martorul Leucea Alin-Lucian, fiind redat un pasaj al declarației sale, observându-se că toată operațiunea de prelevare s-a perfectat conform înțelegerii între cei doi, procurorul de caz fiind ignorat în această situație.

Mai mult, deși discuțiile telefonice sus-menționate s-au purtat în jurul orei 20,00, formularul intitulat „LEGE privind prelevarea și transplantul de țesuturi și organe” întocmit de inculpatul Mihalache Gabriel-Constantin este antedat, purtând data de 01.04.2014, prelevarea propriu-zisă având loc pe data de 02.04.2014, ceea ce subliniază caracterul infracțional al înțelegerii. Aceasta, în condițiile în care prelevarea în sine are loc chiar a doua zi, de unde ar rezulta că victima a decedat imediat după discuție.

Compromiterea rezultatului autopsiei se reflectă cu cea mai mare claritate în încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților, din tentativă la

omor la infracțiunea consumată de omor; aceasta, cu atât mai mult cu cât decesul a survenit exact în ziua discuției telefonice dintre inculpați. Este extrem de relevant că discuția are loc la orele 19,39, iar decesul survine la foarte scurt timp după această discuție.

7. În legătură cu infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, s-au reținut următoarele:

În cursul urmăririi penale au fost administrate probe din ansamblul cărora a rezultat că, în cursul verii anului 2011, numitul Popa Vasile Constantin l-a contactat pe martorul Gabor Cătălin-Raul, lucrător de poliție la Serviciul Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor Bihor, solicitându-i să-l ajute cu înmatricularea unui autoturism Volvo, pe care susținea că l-a cumpărat din Germania. După ce martorul a indicat documentele necesare înmatriculării, a constatat că autoturismul, în ciuda celor susținute de Popa Vasile Constantin, este cumpărat de o firmă din Dobrești, administrată de David Florian-Alin. Tot martorul Gabor Cătălin-Raul a declarat că autoturismul a purtat trei numere de înmatriculare, respectiv BH-11-RVP, BH-75-NRN și BH-54-RRR, în primele două cazuri lucrătorul de poliție amintit făcând documentația necesară, de fiecare dată la solicitarea lui Popa Vasile Constantin, care era însoțit de David Florian-Alin.

Audiat, David Florian-Alin a declarat că a vândut autoturismul abia în anul 2013 direct lui Popa Liana (fosta soție a lui Popa Vasile Constantin), cu care a negociat prețul și nu a primit decât jumătate din suma solicitată (inferioară prețului de achiziție). La rândul său, Popa Liana a refuzat să dea relații în acest sens.

În schimbul acestui folos necuvenit, Popa Vasile Constantin a promis că intervine și chiar a intervenit la procurori aflați în subordinea sa, în scopul rezolvării dosarelor penale pe care cumpărătorul de influență le avea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș.

În acest sens au fost audiați martorii Bodin Alina-Adriana, Tonca Sorin-Daniel (care a arătat, în declarația sa, atât relația de protecție, cât și faptul că inculpatul Popa Vasile Constantin se implica în protecția inculpatului David Florian-Alin), martorul Gabor Cătălin-Raul, lucrător la Serviciul Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor Bihor, (care a atestat că inculpatul Popa Vasile Constantin s-a ocupat de formalitățile de înmatriculare), martorul Fărcaș Marius-Călin (care a arătat că a avut loc o simulare a vânzării-cumpărării autoturismului sus-menționat între inculpații Popa Vasile-Constantin și David Florian-Alin, probe din care a rezultat, fără dubiu, atât perceperea folosului de către inculpat, cât și intervențiile directe la procurori aflați în directă subordonare.

Susținerea conform căreia autoturismul ar fi urmat să fie plătit până în anul 2015 nu s-a confirmat, proprietar în fapt fiind, încă de la început, inculpatul Popa Vasile Constantin.

În drept, prin rechizitoriu s-au reținut următoarele:

1. Faptele inculpatului Popa Vasile Constantin, care, în perioada 2011-

2014, în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a perceput în mod repetat foloase necuvenite, constând în principal, în plata periodică (de circa 2 – 3 ori pe lună) a unor sume de bani cuprinse între 500 și 1.500 euro, construcția unui teren de tenis de câmp, plata unor bilete de avion, cazări la hotel, precum și a unor servicii sexuale, toate de la martorul denunțator Edu Dorinel și estimate la valoarea totală de circa 50.000 euro, în schimbul cărora și-a încălcat în mod sistematic atribuțiile de serviciu, prin promisiuni de protecție judiciară a denunțatorului și familiei acestuia, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal;

2.Faptele inculpatului Popa Vasile Constantin, care, în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în perioada 2013 - 2014, a proferat amenințări la adresa numitei Lozincă Maria, uzând de calitatea sa, în scopul de a dobândi în mod injust diferența dintr-un împrumut rămas nerestituit integral, în sumă de 7.700 lei, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, faptă prev. și ped. de art.207 alin.1 din Codul penal, cu aplic. art.13¹ din Legea 78/2000, cu aplic.art.5 din Codul penal;

3.Faptele inculpatului Popa Vasile Constantin, care, în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în perioada iunie-septembrie 2009, și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de înfăptuire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalului Bihor, distrugând rechizitoriul din data de 10.06.2009 emis în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Ardelean Cristian-Marius, după care, în data de 16.09.2009, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului Gligor Cristian Paul, fără a emite soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuit/suspect, împiedicând cursul justiției și determinând astfel stoparea procesului penal, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de :

- abuz în serviciu, conf. art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal;

- distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal;

- favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal;

- totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal.

4. Faptele inculpatului Popa Vasile Constantin, care, în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în perioada iulie 2010 – ianuarie 2011, și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de înfăptuire a justiției și implicit

intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalului Bihor, afectând grav încrederea justițiabililor în această instituție chemată să aplice legea și să înfăptuiască actul de justiție, prin aceea că a distrus rechizitoriul întocmit de procurorul Brișcan Adrian în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, fără a emite soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuți/suspecți, împiedicând cursul justiției și determinând astfel prelungirea procesului penal, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- abuz în serviciu, conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal;
- distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal;
- favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal;
- totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal.

5. Faptele inculpatului Popa Vasile Constantin, care, în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în cursul anului 2009 a rupt un act de sesizare a instanței din data de 11.08.2009, întocmit de martorul Florența Alex-Adrian, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în dosarul penal nr. 8153/P/2008 privind pe învinuitul (la acea vreme) Blaga Gheorghe - Cosmin, cercetat pentru comiterea infracțiunii de sustragere de la recoltarea probelor biologice, dispunând, după ce predarea dosarului la greșă, a unei sancțiuni cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei, soluție întocmită de alt procuror, împiedicând cursul justiției și determinând astfel stoparea procesului penal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- abuz în serviciu, conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal;
- distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal;
- favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal
- totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal.

6. Fapta inculpatului Popa Vasile Constantin, care, în cursul lunii aprilie 2014, în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, l-a determinat pe inculpatul Mihalache Gabriel-Cosmin să efectueze o prelevare care a compromis autopsia cadavrului numitului Ozsvath Oszkar-Levente-Sandor, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată.

7. Fapta inculpatului Popa Vasile Constantin, care, în cursul anului 2011, în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor a perceput foloase necuvenite – un autoturism Volvo în valoare de aproximativ

26.900 euro de la inculpatul David Florian-Alin, în schimbul intervenției la prim-procurorul Sabău Gligor-Ioan din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal (teza I);

- totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal.

8. Fapta inculpatului MIHALACHE GABRIEL-CONSTANTIN constând în efectuarea unei prelevări care a compromis autopsia cadavrului numitului Ozsvath Oszkar-Levente, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată.

9. Fapta inculpatului DAVID FLORIAN – ALIN, de a oferi și remite un autoturism marca Volvo, achiziționat din Germania contra sumei de 26.900 euro, inculpatului Popa Vasile Constantin, pentru ca acesta să intervină la prim-procurorul Sabău Gligor-Ioan din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, în scopul soluționării dosarelor penale ce le avea pe rolul acestei unități de parchet, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

Curtea de Apel Oradea – Judecătorul de cameră preliminară, prin încheierea penală nr. 14 din 20.03.2015 a admis în parte cererile și excepțiile formulate de inculpatul Popa Vasile Constantin și în consecință, în baza art. 345 al. 2 din Codul de procedură penală a constatat neregularitatea rechizitoriului în ce privește descrierea infracțiunilor de șantaj și abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin la punctele 2, 3, 4 și 5 din actul de sesizare.

În baza art. 345 al. 2 teza II din Codul de procedură penală a exclus din materialul probator declarația martorului Uceanu Lucian din 30.09.2014, declarația martorei Gîlcă Ionela din 1.10.2014, declarația martorei Bronț Lavinia Anda din 1.10.2014, declarația martorului Ardelean Cristian din 30.09.2014, declarația martorului Ilisie Teofil din 30.09.2014 și completarea la declarația martorului David Florin din 22.10.2014. Totodată, a respins celelalte cereri și excepții formulate de inculpatul Popa Vasile Constantin, precum și cererile și excepțiile formulate de inculpații David Florian Alin și Mihalache Gabriel Constantin.

Prin încheierea penală nr. 34/PI din 2.07.2015 pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Secției penale a Curții de Apel Oradea, în baza art. 346 al. 4 din Codul de procedură penală s-a dispus începerea judecării cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN pentru comiterea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal; șantaj, prev. de art. 207 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 131 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal; instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, totul cu aplic. art. 38 al. 1 din Codul penal; abuz în

serviciu, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; abuz în serviciu, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, totul cu aplic. art. 38 al. 1 și 2 din Codul penal; trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal; abuz în serviciu, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 C.p., cu aplic. art. 5 din Codul penal; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, toate cu aplicarea art. 38 al. 1 și 2 din Codul penal.

Prin aceeași încheiere s-a dispus începerea judecății și cu privire la inculpatul MIHALACHE GABRIEL CONSTANTIN, pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată și cu privire la inculpatul DAVID FLORIAN ALIN, pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

Împotriva încheierilor nr. 14/CP din 20.03.2015 și nr. 34/CP din 02.07.2015 ale Curții de Apel Oradea, a formulat contestație Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea și inculpații Popa Vasile Constantin și Mihalache Gabriel Constantin.

Prin încheierea nr. 1351 din 6 octombrie 2015 pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014/a10 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost respinse contestațiile formulate de inculpații Popa Vasile Constantin și Mihalache Gabriel Constantin.

A fost admisă contestația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, au fost desființate încheierile contestate numai cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin și numai în ceea ce privește excluderea din materialul probator a declarațiilor martorilor Uceanu Lucian, Ardelean Cristian, Ilisie Teofil (din 30 septembrie 2014), Gîlcă Ionela, Bronț Lavinia Anda (din 1 octombrie 2014) și a completării declarației martorului David Florian Alin (din 22.10.2014), dispoziție care a fost înlăturată.

Inculpatul Popa Vasile Constantin a formulat cerere de strămutare a judecării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 490/35/2014 al Curții de Apel Oradea, care a fost admisă prin sentința nr. 924 din 2 decembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, pronunțată în dosarul nr. 4123/1/2015, fiind dispusă strămutarea judecării cauzei de la Curtea de Apel Oradea la Curtea de Apel Timișoara.

Ca urmare acestei sentințe, dosarul a fost înregistrat la Curtea de Apel Timișoara la data de 15 decembrie 2015, fiind stabilit prim termen de judecată pe fond la data de 26 ianuarie 2016.

În cauză au fost atașate dosarul de urmărire penală nr. 421/P/2013 al DNA- Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, dosarul nr. 490/35/2014 al Curții de Apel Oradea cu anexele aferente.

Procedând la judecarea cauzei, Curtea de Apel Timișoara a administrat proba cu înscrisuri și a audiat inculpații Popa Vasile Constantin (f. 146-150 vol. I), David Florian Alin (f. 172-173, vol. I) și Mihalache Gabriel Constantin (f. f. 151-152, vol. I), persoana vătămată Lozincă Maria (f. 1186-187, vol. I) și martorii Sabău Gligor Ioan (f. 1-2 vol. III), Chirculescu Maria Magdalena (f. 3, vol. III), Leucea Alin Lucian (f. 4-5, vol. III), Lucan Doru (f. 318, vol. IV), Demian Dacian George (f. 319, vol. IV), Fărčuța Marius Călin (f. 59, vol. V), Fărčuța Bianca Florica Angelica (f. 60, vol. V), Covaci Florin Lucian (f. 61-62, vol. V), Baciuc Cornel Ciprian (f. 63-64, vol. V), Bulc Nicolae (f. 65-66, vol. V), Crăcană Mihaela Cerasela (f. 67, vol. V), Pantiș Carmen (f. 68-69, vol. V), Edu Dorinel (f. 138-144, vol. V), Bodog Florian Dorel (f. 145, vol. V), Voloșeniuc Dumitru (f. 146, vol. V), Berinde Radu Ovidiu (f. 147-148, vol. V), Berbenel Monica (f. 1, vol. VI), Bodin Alina Adriana (f. 2-3, vol. VI), Brișcan Adrian Virgil (f. 4-5, vol. VI), Togor Dumitru (f. 18, vol. VI), Ungur Aurel Dorel (f. 19, vol. VI), Manole Ionel (f. 138-139, vol. VI), Bălțean Ion Iosif (f. 140, vol. VI), Doseanu Răzvan Viorel (f. 141-142, vol. VI), Mudura Marius (f. 143-144, vol. VI), Ianc Florin Alin (f. 1-2, vol. VII), Șandor Huniadi Carmen Anca (f. 96, vol. VII), Mociar Adelina Cristina (f. 97, vol. VII), Magda Dorel (f. 98, vol. VII), Bătrîn Ioan Marius (f. 99, vol. VII), Fildan Marius Florian (f. 100, vol. VII), Lozincă Dan (f. 219-221, vol. VII), Neag Dumitru (f. 222, vol. VII), Lazăr Aurora Olimpia (f. 223, vol. VII), Hriscu Daniela Viorica (f. 224, vol. VII), Pop Doina Mariana (f. 225, vol. VII), Pățeaș Cristian (f. 226, vol. VII), Tomele Ioan (f. 227, vol. VII), Moisa Adrian Ilie (f. 228, vol. VII), Libotean Alin Dorel (f. 3, vol. VIII), Buzlea Ioan (f. 4, vol. VIII), Groza Rodica (f. 5, vol. VIII), Negrău Adriana Florina (f. 6, vol. VIII), Șaitoș Octavian Alexandru (f. 7-8, vol. VIII), Bistean Mirela (f. 9, vol. VIII), Retegan Ionuț Alexandru (f. 10-11, vol. VIII), Ardelean Cristian Marius (f. 49-53, vol. VIII), Ilisie Teofil Ionel (f. 54-56, vol. VIII), Tudor Gheorghe (f. 57-58, vol. VIII), Bejan Traian (f. 59, vol. VIII), Marian Marius Aurelian (f. 60, vol. VIII), Gîlcă Ionela Mariana (f. 61-62, vol. VIII), Bront Lavinia Anda (f. 63, vol. VIII), Florența Alex-Adrian (f. 161-162, vol. VIII), Uceanu Lucian (f. 158-160, vol. VIII), Simon Ildiko (f. 157, vol. VIII), David Adelina Elena (f. 2-4, vol. IX), Edu Viorel Vasile (f. 5-7, vol. IX), Edu Florin Dorin (f. 8-10, vol. IX), Edu Mirel Ionuț (f. 11-12, vol. IX), Chirilă Dan Mihai (f. 38-40, vol. X), Verche Rodica (f. 41-42, vol. X), Șandor Floare (f. 43-44, vol. X), Popa Vasile (f. 45, vol. X), Popa Liana Corina – care a arătat că nu dorește să dea declarație în fața instanței (f. 46, vol. X), Cuc Valeria (f. 47-48, vol. X), Hîrcă Nicoleta (f. 49, vol. X), Hîrcă Paul (f. 50-51, vol. X), Indrieș Florian (f. 62-53, vol. X), Murărașu Gheorghe (f. 54, vol. X), Blaga Ioan Dan (f. 1, vol. XI).

În declarația inculpatului Popa Vasile Constantin dată în fața instanței la data de 22.03.2016, acesta a arătat că nu dorește să uzeze de procedura simplificată a recunoașterii vinovăției prev. de art. 374 din Codul de procedură penală rap. la art. 396 al. 10 din Codul de procedură penală, întrucât nu a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa prin actul de sesizare a instanței.

În legătură cu infracțiunea de luare de mită a arătat că nu a beneficiat din partea martorului denunțator Edu Dorinel de niciun fel de foloase, nu i-a promis că îl va favoriza în vreun dosar penal, nu și-a încălcat atribuțiile de serviciu cu privire la acesta și nu a avut niciodată discuții cu acesta despre eventuale activități de natură infracțională.

Cu privire la infracțiunea de șantaj a arătat că nu au existat niciun fel de amenințări la adresa numitei Lozincă Maria, nu a intervenit pe lângă nici o persoană pentru a se face controale, verificări la firma familiei Lozincă și nu a purtat discuții cu persoana vătămată Lozincă Maria cu caracter ostil, care să-i creeze acesteia o stare de temere.

În legătură cu infracțiunile de sustragere sau distrugere de înscrisuri, abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului, inculpatul Popa Vasile Constantin a arătat că nu a distrus niciun rechizitoriu în întreaga sa carieră, rechizitoriul întocmit de procurorul Ardelean nu a existat, rechizitoriul întocmit de procurorul Brișcan Adrian fiind de fapt un draft, iar în cazul rechizitoriului întocmit de martorul Florența Alex Adrian fiind vorba de un act neconfirmat de procurorul coordonator.

În ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 inculpatul a negat săvârșirea instigării doctorului Mihalache Gabriel Constantin la săvârșirea acestei infracțiuni, discuția dintre cei doi fiind legată de explicațiile privind motivele reținerii doctorului cu privire la prelevarea de organe, inculpatul Popa Vasile Constantin menționând că se poate face acest lucru cu respectarea condițiilor impuse de lege, el neavând vreo calitate oficială.

Referitor la infracțiunea de trafic de influență, inculpatul a arătat că nu a existat nicio legătură între achiziționarea autoturismului Volvo și problemele de natură judiciară ale inculpatului David Florian Alin, nu a fost proprietar în fapt și nu a folosit autoturismul.

Inculpatul Mihalache Gabriel Constantin, în declarația dată în fața instanței la data de 22.03.2016 a arătat că nu dorește să uzeze de procedura simplificată a recunoașterii vinovăției, că nu a fost audiat în cursul urmăririi penale, nu recunoaște învinuirea care i se aduce, nu a efectuat niciun fel de prelevare a vreunui organ, nu a încălcat nicio lege cu privire la prelevarea de organe și nu a compromis autopsia medico-legală ca urmare a prelevării organelor.

Inculpatul David Florian Alin, în declarația dată în fața instanței la data de 26.04.2016 a arătat că se consideră nevinovat raportat la acuzațiile aduse prin actul de sesizare a instanței, că în anul 2011 a intervenit o înțelegere între el și inculpatul Popa Vasile Constantin privind achiziționarea unei mașini din Germania, mașina fiind facturată și înmatriculată pe numele societății SECUNDO FOREST Dobrești, plata s-a făcut prin transfer bancar, că mașina de

la bun început a fost folosită de fosta soție a inculpatului Popa Vasile Constantin, numita Popa Liana, înțelegerea fiind ca până la finalul anului 2015 să fie achitată integral mașina, ceea ce nu s-a întâmplat, motiv pentru care mașina nu a fost înmatriculată pe numele martorei Popa Liana, iar la data discuțiilor privind mașina, achiziționarea și înmatricularea acesteia, nu a avut niciun fel de dosare penale.

Persoana vătămată Lozincă Maria, în declarația dată în fața instanței la data de 26.04.2016 a arătat că a solicitat numitei Popa Liana un împrumut de 20.000 lei, aceasta din urmă dându-i suma de 19.500 lei destinați pentru modernizarea spălătoriei pe care o deținea persoana vătămată, a stabilit un termen scadent pentru înapoierea sumei totale care a fost depășit, când s-a ajuns la scadența sumei de aproximativ 7.000 lei a fost întocmit un înscris cu numita Popa Liana cu privire la suma care a rămas restantă, iar când a mai rămas de restituit aproximativ jumătate din suma arătată mai sus, inculpatul Popa Vasile Constantin i-a spus că dânsului să-i fie plătiți banii și nu numitei Popa Liana, după care venea săptămânal la spălătoria de mașini, dându-i termene de plată, spunând că dacă se va pune cu dânsul, o să închidă firma, o să vină acasă să ia mobila, frigiderul, o să-i facă copiii de răs, că o va monitoriza, că o va muta, că are prieteni sus-puși, că este o persoană publică, aceasta luând în serios cele spuse de inculpat, iar după o lună de zile a avut toate controalele posibile la spălătorie. Aceasta a mai arătat că în urma acțiunilor inculpatului Popa Vasile Constantin s-a simțit șantajată datorită amenințărilor repetate, iar în final a achitat toată suma numelui Popa Vasile Constantin și un rest de 1.000 lei numitei Popa Liana.

La termenul de judecată din 22.03.2016 inculpatul Popa Vasile Constantin prin apărătorul său ales a depus o cerere de constatare a nulității relative în baza art. 280-282 din Codul de procedură penală a procesului-verbal din 24.11.2014 în care este redată convorbirea ambientală din 03.04.2014 între Edu Dorinel, Tudor Gheorghe și Edu Florin Dănuț și a procesului-verbal din 25.11.2014 în care au fost redată în formă scrisă 39 de convorbiri telefonice, iar în condițiile art. 102 al. 2 și 3 din Codul de procedură penală excluderea probelor conținute de procesele-verbale mai sus menționate și a suporturilor optice pe care au fost stocate interceptările convorbirilor ambientale și telefonice la care s-a făcut referire, având în vedere Decizia Curții Constituționale a României nr. 51 din 16.02.2016, publicată în Monitorul Oficial la data de 14.03.2016, practic solicitându-se înlăturarea de la dosar a rezultatului activității de supraveghere tehnică unde procurorul a apelat la serviciile lucrărilor din cadrul SRI, iar hotărârea Curții Constituționale produce efecte „erga omnes”.

Analizând această solicitare, instanța a constatat că, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 51 din 16.02.2016, prin care s-a constatat neconstituționalitatea disp. art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală și s-a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” este neconstituțională, însă această decizie a Curții Constituționale nu are incidență în cauză, întrucât la termenul de judecată din 22.03.2016, când a fost depusă această cerere de constatare a nulității relative a unor procese-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice și ambientale, instanța a depășit etapa

camerei preliminară, etapă distinctă a procesului penal în care judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, a actelor de urmărire penală efectuate de procuror, analizând cererile și excepțiile referitoare la acestea dacă sunt invocate de către părți.

Revenind la cererea formulată în cauză, având în vedere că la data depunerii cererii instanța a pășit la etapa judecătii pe fond a cauzei, nu a mai putut lua în considerare această cerere, ca fiind una admisibilă la finalul cercetării judecătorești.

O primă problemă care s-a impus a fi lămurită este cea a încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților, raportat la solicitarea de schimbare a încadrării juridice formulată de DNA – Serviciul Teritorial Timișoara efectuată spre sfârșitul cercetării judecătorești și pusă în discuție efectiv la ultimul termen de judecată din data de 13.02.2018, potrivit disp. art. 386 din Codul de procedură penală.

Astfel, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor cu privire la inculpatul Popa Vasile-Constantin din infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale); din infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal; din infracțiunea de distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din C.pen. în distrugere de înscrisuri, prev. de art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; din infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

Cu privire la inculpatul David Florian-Alin s-a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

Totodată, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor cu privire la inculpatul Mihalache Gabriel Constantin din infracțiunea de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată în infracțiunea de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

Instanța a constatat că această cerere este întemeiată în întregime, deoarece în cuprinsul actului de sesizare a instanței s-a reținut în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la infracțiunea de luare de mită că ar fi primit diferite foloase necuvenite, respectiv sume de bani cuprinse între 500 euro și 1500 euro cu o frecvență de 2-3 ori pe lună, amenajarea unui teren de tenis de câmp, plata unor servicii sexuale, a unor cazări hoteliere și a mai multor transporturi cu avionul în București, respectiv mai multe acte materiale, motiv pentru care s-a impus reținerea la încadrarea juridică și a disp. art. 35 al. 1 din Codul penal referitoare la forma continuată a infracțiunii, precum și precizarea alin. 1 din art. 289 din Codul penal, care reglementează infracțiunea de luare de mită, fiind reținute 5 acte materiale raportat la obiectul material al infracțiunii reținute (sume de bani, amenajarea unui teren de tenis de câmp, plata unor servicii sexuale, a unor cazări hoteliere și a mai multor transporturi cu avionul în București).

Cu privire la cele trei infracțiuni de distrugere de înscrisuri se poate constata că organul de urmărire penală a indicat art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal, însă această reglementare a existat în Codul penal vechi și având în vedere că pentru toate infracțiunile reținute în sarcina inculpaților instanța a reținut dispozițiile Noului Cod penal, pentru această infracțiune s-au reținut dispozițiile art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, care reglementează sustragerea sau distrugerea de înscrisuri, aceasta fiind reglementarea care are corespondent în art. 242 din Codul penal vechi, motiv pentru care urmează a fi schimbată încadrarea juridică a celor trei infracțiuni din art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal, în art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal.

Se poate observa, de asemenea, cu privire la infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.p. și art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, că s-a impus reținerea alineatului 1 din cadrul art. 291 din Codul penal, care reglementează această infracțiune, motiv pentru care instanța a dispus în acest sens.

Cu privire la infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, s-a impus precizarea că urmare a renumerotării articolelor din Legea nr. 95/2006 în prezent această infracțiune este reglementată de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006, astfel că instanța a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin în sensul arătat mai sus, iar cu privire la inculpatul Mihalache Gabriel Constantin în forma autoratului, în aceeași manieră.

În ceea ce privește infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, reținută în sarcina inculpatului David Florian Alin, s-a impus reținerea alineatului 1 din cadrul art. 292 din Codul penal, care reglementează infracțiunea de cumpărare de influență, astfel că instanța a dispus schimbarea încadrării juridice în sensul arătat mai sus.

Se poate observa că, cu ocazia discutării schimbării încadrării juridice a faptelor, apărătorul ales al inculpatului Popa Vasile Constantin a arătat că în opinia sa nu s-a impus schimbarea încadrării juridice a celor trei infracțiuni de

sustragere sau distrugere de înscrisuri din art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal în art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, ci în art. 275 din Noul Cod penal, care se referă la sustragerea, reținerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de probă sau de înscrisuri în scopul de a împiedica aflarea adevărului într-o procedură judiciară, această infracțiune fiind cea care reflectă situația de fapt imputată inculpatului, însă această solicitare apare ca fiind nefondată, întrucât infracțiunea prev. de art. 275 din Noul Cod penal era prevăzută de art. 272 din Codul penal vechi și nu este corespondentul art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal vechi, reținută inițial în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin prin actul de sesizare a instanței, motiv pentru care instanța a respins cererea formulată în sensul arătat mai sus.

Acuzația principală adusă inculpatului Popa Vasile Constantin este cea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 din Codul penal rap. la art. 7 al. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal, reținându-se în sarcina acestuia că în perioada ianuarie 2011 – septembrie 2013, în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în mod repetat a pretins și primit diferite foloase necuvenite, respectiv sume de bani cuprinse între 500–1500 euro cu o frecvență de aproximativ 2-3 ori pe lună, amenajarea unui teren de tenis de câmp, plata unor servicii sexuale, a unor cazări hoteliere și a mai multor transporturi cu avionul în București, de la martorul denunțator Edu Dorinel, estimate la o valoare totală de 50.000 euro în schimbul cărora și-ar fi încălcat atribuțiile de serviciu prin promisiuni de protecție judiciară a denunțatorului și a familiei sale.

Infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 al. 1 din Codul penal constă în fapta funcționarului public care direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri și se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

Se poate observa că fapta de luare de mită se poate realiza prin una din următoarele activități: pretinderea, primirea sau acceptarea promisiunii unor bani sau alte foloase în legătură cu îndeplinirea neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

O primă problemă care trebuie analizată este dacă din probele administrate în cauză rezultă că inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi făcut vreo promisiune în legătură cu modul de îndeplinire a îndatoririlor sale de serviciu în beneficiul martorului denunțator Edu Dorinel sau a familiei sale sau mai mult decât atât, să fi efectuat anumite acte potrivnice legii în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Potrivit rechizitoriului, inculpatul Popa Vasile Constantin urma să protejeze activitatea infracțională a martorului denunțator Edu Dorinel și să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în sensul că acesta ar fi trebuit să ia măsuri pentru tragerea la răspundere penală a martorului denunțator implicat în activități evazioniste, ce a prejudiciat cu sume importante bugetul consolidat al statului.

Din această descriere vagă nu a rezultat în concret ce activități au fost contrare legii sau care au fost activitățile de natură judiciară pe care inculpatul Popa Vasile Constantin trebuia să le întreprindă în legătură cu martorul denunțator Edu Dorinel atunci când s-a aflat că acesta din urmă este cercetat penal pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

Din probele dosarului a rezultat că inculpatul Popa Vasile Constantin, atunci când a aflat că unitatea de parchet al cărui prim-procuror a fost, respectiv Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, cercetează infracțiunea de evaziune fiscală care îl privea pe martorul denunțator Edu Dorinel, nu a desfășurat niciun fel de activitate de protecție judiciară, așa cum se susține în rechizitoriu, dosarul constituit cu privire la numitul Edu Dorinel urmându-și cursul firesc, în cauză luându-se chiar măsuri preventive.

O asemenea acuzație de protecție judiciară nu poate fi reținută pe baza materialului probator administrat în cauză, întrucât acest lucru nu a rezultat nici măcar din declarația martorului denunțator Edu Dorinel, acesta inițial, arătând că urmează ca inculpatul să-l protejeze, iar în fața instanței a susținut doar că inculpatul îl va anunța atunci când vor exista controale din partea organelor fiscale.

Trebuie observat faptul că din întregul material probator, în speță declarația martorului denunțator Edu Dorinel și declarația martorului Bulc Nicolae, nu a rezultat că între inculpatul Popa Vasile Constantin și martorul denunțator Edu Dorinel ar fi existat vreo înțelegere în sensul protejării judiciare a acestuia din urmă atunci când va avea probleme penale, astfel că această susținere nu a fost confirmată de probele dosarului, aspect esențial în ceea ce privește susținerea acuzației de luare de mită.

În ceea ce privește afirmația martorului denunțator Edu Dorinel că inculpatul Popa Vasile Constantin urmează să îl anunțe despre controalele organelor fiscale, nici această susținere nu a fost probată, fiind doar afirmația martorului Edu Dorinel, singulară în cadrul ansamblului probatoriu, iar declarația sa dată în fața instanței a fost una care a avut un conținut uneori contradictoriu față de declarațiile anterioare, au existat o serie de inconsecvențe în ceea ce privește detaliile esențiale expuse, care au condus la aprecierea instanței că declarația acestuia este lipsită de credibilitate.

Trebuie precizat faptul că efectuarea controalelor fiscale de către ANAF nu se afla printre atribuțiile de serviciu ale inculpatului Popa Vasile Constantin și nu a rezultat de unde putea cunoaște acesta detalii despre aspecte interne de funcționare ale unei alte instituții, ANAF, care funcționează în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, astfel că acest aspect nici într-un caz nu poate fi reținut în cadrul elementelor constitutive ale infracțiunii de luare de mită.

S-a mai vehiculat în cadrul acuzațiilor aduse înmânarea de către Popa Vasile Constantin prin intermediul martorului Bulc Nicolae către martorul denunțator Edu Dorinel, a unui articol de specialitate din domeniul evaziunii fiscale, care s-a dovedit a fi articolul „Relația ANAF – Ministerul Public ca poveste vânătoarească”, un articol apărut pe portalul www.juridice.ro, în cuprinsul căruia era tratată problematica stabilirii prejudiciului în dosarele de evaziune fiscală în lipsa unor inspecții fiscale și a unor decizii de impunere, situație care nu era incidentă în cazul martorului denunțator Edu Dorinel, iar un asemenea articol care a apărut într-un spațiu public, accesibil oricărei persoane, chiar dacă ar fi existat în realitate nu poate reprezenta o acțiune de protecție judiciară sau vreun ajutor dat numitului Edu Dorinel, cu atât mai mult că nu avea niciun fel de aplicabilitate practică.

În cuprinsul actului de sesizare a instanței, s-a reținut că inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi avut o implicare cu privire la nedeclararea căii de atac împotriva încheierii nr. 79/DL/2014 din 10.07.2014 a Tribunalului Bihor, prin care s-a revocat măsura controlului judiciar pe cauțiune la care era supus fiul denunțatorului, numitul Edu Viorel, audiat în calitate de martor în prezentul dosar.

Din ansamblul probatoriului administrat în cauză (declarația martorului Chirilă Dan Mihai – procuror de ședință), precum și transcrierile discuțiilor ambientale existente la dosar, a rezultat fără putință de tăgadă că inculpatul Popa Vasile Constantin nu a avut niciun fel de implicare în nedeclararea căii de atac împotriva încheierii menționate mai sus, această decizie aparținând procurorului de caz (Ardelean Cristian Marius – martor audiat în prezentul dosar), precum și a procurorului de ședință (martorul Chirilă Dan Mihai).

În legătură cu discuțiile avute de inculpatul Popa Vasile Constantin cu martorul denunțator Edu Dorinel, singurul aspect dovedit prin probele dosarului, respectiv înregistrările ambientale existente la dosar, este că inculpatul Popa Vasile Constantin i-a spus martorului denunțator că doar avocații bine pregătiți pot să îl ajute, însă nu s-a angajat că îl va pune pe denunțator în legătură cu vreun avocat care să-l ajute în demersurile judiciare, dar acest sfat nici într-un caz nu poate fi interpretat ca fiind un ajutor dat martorului denunțator Edu Dorinel, care a avut la data respectivă calitatea procesuală de inculpat.

Trebuie remarcat faptul că inculpatul Popa Vasile Constantin nu a negat că se cunoștea cu martorul denunțator Edu Dorinel, iar această relație a debutat în cursul anului 2011, iar sesizarea penală cu privire la Edu Dorinel a apărut în cursul anului 2013, astfel că inculpatul Popa Vasile Constantin nu avea ce atribuții de serviciu să încalce în legătură cu martorul Edu Dorinel, nepunându-se problema unei protecții viitoare posibile, astfel că acest element esențial al acuzării de protecție judiciară acordată din partea inculpatului Popa Vasile Constantin denunțatorului Edu Dorinel și încălcarea atribuțiilor de serviciu ce derivau din calitatea de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, nu a fost probat în prezentul dosar, astfel că infracțiunea de luare de mită în aceste condiții nu poate subzista, lipsindu-i elementul referitor la îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în

îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

În legătură cu dosarul constituit pe numele inculpatului Edu Dorinel și al unor membri ai familiei sale, a rezultat că în momentul în care dosarul s-a aflat în lucru la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor s-au luat măsurile de tragere la răspundere penală a făptuitorilor, s-au luat măsuri preventive, iar apoi dosarul a fost declinat la DNA – Serviciul Teritorial Oradea și nu a rezultat din probele administrate în cauză dacă a existat vreo activitate concretă din partea inculpatului Popa Vasile Constantin prin care să stopeze, să îngreuneze cursul urmăririi penale în respectivul dosar sau să îi protejeze în vreo formă pe denunțatorul Edu Dorinel și membrii familiei sale, care au dobândit calitatea de inculpați și nu a creat vreun beneficiu procesual acestor persoane.

Instanța a apreciat că dimpotrivă, organele de urmărire penală au luat măsurile care se impuneau la data respectivă în privința inculpaților în dosarul în care era cercetat și martorul denunțator Edu Dorinel și tocmai din acest motiv acest martor a fost nemulțumit, frustrat, aspect care a rezultat din transcrierea convorbirilor existente între inculpatul Popa Vasile Constantin și martorul Edu Dorinel, astfel că acuzația de protecție judiciară a martorului de către inculpat nu a fost dovedită în nicio formă, nepunându-se problema ca inculpatul să fi efectuat acte contrare atribuțiilor de serviciu, în raport, cu denunțatorul Edu Dorinel și membrii familiei sale, aceștia din urmă nebeneficiind de vreo protecție judiciară din partea inculpatului Popa Vasile Constantin, așa cum s-a susținut în actul de sesizare a instanței, aceste susțineri neavând la bază nicio probă.

Prima acuzație adusă inculpatului Popa Vasile Constantin în cadrul infracțiunii de luare de mită este referitoare la actele materiale de înmânare a sumelor de bani cuprinse între 500 și 1500 euro de către martorul denunțator Edu Dorinel cu o frecvență de două-trei ori pe lună, în perioada 2011 – 2013.

Această acuzație s-a bazat exclusiv pe declarațiile martorului denunțator Edu Dorinel, neexistând niciun altfel de mijloc de probă care să se coroboreze cu aceste declarații care se caracterizează prin neconcordanțe inexplicabile, atât cu privire la locul înmânării sumelor de bani, cuantumul sumelor, fiind lipsite de credibilitate, motiv pentru care instanța a apreciat că această acuzație (fiind considerate un act material toate activitățile referitoare la problematica remiterii sumelor de bani de către denunțatorul Edu Dorinel către inculpatul Popa Vasile Constantin) este nedovedită.

S-a arătat de către martorul Edu Dorinel că i-ar fi remis sume de bani inculpatului Popa Vasile Constantin la sediul societăților martorului din Oradea, str. Oglinzilor nr. 1, la Restaurantul Allegria din Băile 1 Mai, la Restaurantul Vandana din Oradea sau localul Fantazia din Oradea, ca ulterior să mai declare în fața instanței că, asemenea, activități au avut loc și în parcări din Oradea, însă la niciuna din aceste multe întâlniri (după un calcul matematic, peste 60 întâlniri) nu a fost prezentă nicio altă persoană, cu toate că într-un local este greu de imaginat să nu fi fost observați de vreo altă persoană.

Mai mult decât atât, se pune problema sursei sumelor de bani remise, întrucât conform unui calcul matematic această sumă trebuia să fie ordinul

zecilor de mii de euro, martorul denunțator arătând că sumele au fost înmânate în moneda euro, nicio altă persoană neputând confirma cele susținute de martorul denunțator, susținerile acestuia apărând ca fiind necredibile cu atât mai mult că acesta nu a putut preciza datele exacte ale remiterii sumelor de bani care erau într-un quantum foarte ridicat, totalul acestora putând chiar depăși suma de 50.000 euro vehiculată în actul de sesizare a instanței.

Un alt aspect la care instanța nu a primit un răspuns logic este faptul că în fața instanței martorul Edu Dorinel a susținut că remitea bani inculpatului Popa Vasile Constantin, bani care erau scoși din casieria unității, dar în același timp martorul denunțator a afirmat că avea în permanență asupra lui 2-3000 euro, ceea ce conduce la concluzia lipsei de credibilitate a acestui martor.

Un aspect remarcabil este și faptul că, în convorbirile ambientale și telefonice purtate cu inculpatul Popa Vasile Constantin, denunțatorul nu aduce în discuție aspecte referitoare la sumele de bani sau alte servicii în condițiile în care asemenea referiri ar fi putut constitui probe în acuzare, motiv care conduce la ideea inexistenței unor asemenea activități ilegale.

O altă acuzație adusă inculpatului Popa Vasile Constantin este cea referitoare la construirea și amenajarea unui teren de tenis de câmp la locuința inculpatului, în localitatea Haieu, jud. Bihor, costul lucrărilor fiind de aproximativ 10.000 euro, lucrările de edificare fiind efectuate de către angajații martorului Edu Dorinel, o parte din materialele folosite au fost achitate de denunțator, iar inculpatul Popa Vasile Constantin nu a achitat contravaloarea edificării terenului de tenis.

Indiscutabil a rezultat din probele dosarului că a existat o înțelegere între inculpatul Popa Vasile Constantin și martorul denunțator Edu Dorinel cu privire la construirea și amenajarea unui teren de tenis în localitatea Haieu, jud. Bihor, acest lucru, rezultând, atât din contractul de prestări servicii existent la dosarul cauzei încheiat între martorul denunțator și martora Popa Liana Corina – fosta soție a inculpatului, cât și din declarațiile martorilor Berbecar Adrian Fănel (dată în cursul urmăririi penale, întrucât în fața instanței nu a putut fi audiat), Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile și din declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin și ale denunțatorului Edu Dorinel, care a confirmat înțelegerea verbală intervenită între el și inculpatul Popa Vasile Constantin privind executarea acestei lucrări.

Se poate observa din declarația martorului Edu Dorinel în cursul urmăririi penale că valoarea lucrării ar fi fost de aproximativ 10.000 euro, valoare diminuată prin declarația aceluiași martor în cursul judecății la 5.000 euro, iar inculpatul Popa Vasile Constantin, deși a confirmat că o parte din lucrările de edificare a terenului au fost executate de către angajații martorului Edu Dorinel și o parte din materiale au fost inițial achitate de denunțator, a menționat că la finalizarea lucrării toate costurile au fost restituite martorului Edu Dorinel, inculpatul Popa Vasile Constantin nedobândind foloase necuvenite de la acesta, iar o parte din materialele folosite (beton) și lucrările executate au fost achitate de către inculpat.

Trebuie precizat faptul că pe parcursul procesului penal inculpatul Popa Vasile Constantin a depus la dosar copii a două expertize extrajudiciare (2014,

2015, aflate la f. 60-76, vol. II dosar instanță) prin care s-a concluzionat că valoarea totală a lucrărilor de edificare a terenului de tenis este de 23.000 lei (expertiza din 2015) și faptul că au fost folosite cantități mai mici de materiale decât cele susținute de acest martor, în speță beton în loc de 63 mc doar 35,5 mc, că nu a fost folosită plasă sudată în condițiile în care martorul a susținut că s-a folosit un astfel de material, că lucrarea ar fi avut o suprafață de 200 mp cu toate că terenul de tenis are o suprafață de aproximativ 142 mp în realitate; în aceeași lucrare s-a relevat că betonul s-a turnat continuu și monolit în timp ce din avizele de însoțire a mărfii ar rezulta că betonul a fost turnat într-un interval de aproximativ 3 săptămâni.

Toate aceste aspecte au condus la ideea caracterului parțial nereal al susținerilor martorului denunțator Edu Dorinel și un dubiu cu privire la aportul concret al acestuia în ceea ce privește valoarea reală a materialelor livrate de firmele acestuia și valoarea manoperei prestate de muncitorii angajați la societățile comerciale deținute de martorul denunțator.

În susținerea acuzațiilor aduse, organul de urmărire penală s-a bazat pe anumite înscrisuri, avize de însoțire a mărfii, situații de lucrări depuse la dosar de martorul Edu Dorinel, însă aceste documente în opinia instanței apar necredibile, atât în raport cu expertiza extrajudiciară privind terenul de tenis existentă la dosar, cât și în raport cu expertiza criminalistică extrajudiciară nr. 201.802 din 10.01.2018 întocmită de expertul criminalist autorizat dr. Lăzureanu Crișan Mucenic din care a rezultat că avizul de însoțire a mărfii identificat cu seria BHCTH nr. 010684 a fost falsificat; semnăturile depuse pe numele Szenko Attila la rubricile delegatului de expediție a documentelor seria BHCTH nr. 010684 și nr. 010662 aparțin numitului Edu Dorinel, iar la rubrica recepție nu au fost executate de către inculpatul Popa Vasile Constantin, ci probabil de numitul Edu Viorel Vasile, iar pe documentul CTH nr. 010663 semnătura de pe numele lui Blaga Ioan Dan nu a fost executată de către titularul acesteia, fiind o imitație servilă, astfel că acuzația adusă inculpatului Popa Vasile Constantin nu a putut fi probată dincolo de orice dubiu.

Mai mult decât atât, în declarațiile martorilor Edu Florin Dorin, Edu Mirel Ionuț și Edu Viorel Vasile date în cursul urmăririi penale, aceștia au precizat că inculpatul Popa Vasile Constantin nu a achitat sume de bani pentru edificarea terenului, pentru ca apoi în fața instanței să arate că nu cunosc cine a plătit lucrarea, existând diferențe inexplicabile cu privire la declarațiile acestora din cele două faze procesuale, motiv care a determinat procurorul de ședință să se sesizeze cu privire la săvârșirea infracțiunii de măturie mincinoasă.

Un alt aspect care conduce la ideea că acuzația adusă inculpatului Popa Vasile Constantin nu se confirmă este cel relevat de martorul Murărașu Gheorghe, care a confirmat că el a realizat instalația electrică la cererea inculpatului Popa Vasile Constantin, cu toate că martorul denunțator a pretins că instalația electrică a fost realizată de angajații SC ROMARO SRL.

În ceea ce privește gazonul sintetic montat pe terenul de sport, cu toate că denunțatorul Edu Dorinel a susținut că a fost achiziționat de firmele sale și montat de către angajații societății ROMARO SRL, martorul Moisă Adrian Ilie a arătat că i-a vândut inculpatului Popa Vasile Constantin gazonul sintetic

montat pe teren, iar din declarația notarială a numitului Teșan Cristian Vasile a rezultat că acesta ar fi montat gazonul la finalul lunii iunie 2011, neavând nicio legătură cu martorul Edu Dorinel, iar în legătură cu fileul de tenis, inculpatul Popa Vasile Constantin a confirmat că a achiziționat acest fileu de la martorul Edu Dorinel, dar din declarația inculpatului a rezultat că acesta a achitat contravaloarea fileului de tenis, invocând un extras de cont în acest sens.

Se poate observa că la dosarul cauzei există un contract de prestări servicii încheiat între martorul denunțator Edu Dorinel și Popa Liana, fosta soție a inculpatului Popa Vasile Constantin, precum și o chitanță emisă de societatea martorului denunțator pentru suma de 5.000 lei, despre care martora Popa Liana a afirmat că nu are cunoștință de acestea, ea negând încheierea unui astfel de contract, însă această afirmație făcută în cursul urmăririi penale trebuie primită cu rezerve, întrucât a intervenit divorțul dintre cei doi, fiind evidentă o situație conflictuală cu privire la anumite aspecte, inclusiv de natură materială, acest lucru rezultând că martora a depus o plângere penală împotriva inculpatului pentru infracțiuni contra familiei.

În aceste condiții, instanța, coroborând întreaga probațiune, a apreciat că acuzația referitoare la edificarea și amenajarea unui teren de tenis la domiciliul inculpatului Popa Vasile Constantin din (...), fără a plăti contravaloarea lucrărilor și a materialelor folosite, nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu, întrucât pe parcursul procesului penal în fața instanței probele pe care s-a bazat acuzația au fost demontate sau martorii pe declarațiile cărora a fost susținută acuzația au făcut afirmații contradictorii, astfel că instanța nu a putut da credibilitate acestora, asemenea inadvertențe majore nefiind permise atunci când se încearcă dovedirea unei acuzații, atât de grave, motiv pentru care instanța a apreciat ca fiind validă suma de 5.000 lei, menționată în contractul de prestări servicii încheiat între martorul denunțator Edu Dorinel și martora Popa Liana Corina.

În ipoteza în care această valoare ar fi fost depășită (cu toate că nu s-a dovedit cu certitudine acest lucru), infracțiunea de luare de mită nu putea subzista în condițiile în care nu s-a putut dovedi faptul că inculpatul Popa Vasile Constantin nu a promis niciun fel de protecție judiciară martorului denunțator Edu Dorinel sau familiei sale, acest lucru, rezultând în mod evident din declarația denunțatorului dată în fața instanței, care a subliniat că nu a primit niciun fel de ajutor în ceea ce privește dosarul său de evaziune fiscală, care a fost instrumentat la un moment dat de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și inculpatul nu a făcut niciun fel de demers în sensul favorizării acestuia cu ocazia instrumentării dosarului la această unitate de parchet, neexistând niciun fel de încălcare a atribuțiilor de serviciu reglementate de lege.

Al treilea act material al acuzației de luare de mită îl constituie plata unor bilete de avion de către denunțatorul Edu Dorinel, care ar fi fost folosite de inculpatul Popa Vasile Constantin pe direcția Oradea – București și retur, când a participat la concursurile de la București pentru funcția de prim-procuror.

Această acuzație nu a fost dovedită prin probele dosarului, neexistând nici un înscris care să fi dovedit acest lucru, cu toate că ar fi fost mijlocul cel mai facil,

întrucât din adresele TAROM SA a rezultat că inculpatul Popa Vasile Constantin la data de 09.11.2012, 01.12.2012 și 02.12.2012 s-a aflat ca pasager la bordul aeronavelor, dar nu a rezultat că martorul Edu Dorinel ar fi achitat contravaloarea biletelor.

Se poate observa că denunțatorul Edu Dorinel într-o primă fază a susținut că ar fi cumpărat 7-8 bilete de avion în toamna anului 2012 pentru inculpatul Popa Vasile Constantin, pentru ca apoi în fața instanței să precizeze că a cumpărat doar 3-4 bilete, motiv pentru care apare ca fiind necredibilă declarația acestuia, ca de altfel și a martorului Uceanu Lucian care abia în declarația din fața instanței a amintit de posibilitatea că ar fi plătit la Oradea două bilete de avion pentru inculpat, care ar fi fost facturate pe firma lui Edu Dorinel, însă aceste facturi nu au fost prezentate instanței.

În acest context, instanța a apreciat că este posibil ca inculpatul Popa Vasile Constantin să fi rezervat bilete de avion de la biroul firmelor denunțatorului Edu Dorinel, având în vedere relația de amicitie existentă între cei doi la un moment dat, însă nu s-a dovedit cu niciun mijloc de probă că aceste bilete de avion, folosite de inculpatul Popa Vasile Constantin, ar fi fost plătite prin firmele martorului Edu Dorinel, iar inculpatul Popa Vasile Constantin să fi realizat un folos necuvenit din partea acestuia, reprezentând costul biletelor de avion.

O altă componentă a acuzației de luare de mită de care este acuzat inculpatul Popa Vasile Constantin este aceea că ar fi beneficiat de servicii de cazare la EUROHOTEL București și Hotel IBIS București, iar contravaloarea serviciilor hoteliere ar fi fost achitată de către martorul denunțator Edu Dorinel, iar în sprijinul acestei acuzații au fost invocate mărturiile numiților Edu Dorinel, Uceanu Lucian, Brebenel Monica, precum și probe cu înscrisuri.

Această acuzație nu a fost dovedită prin mijloacele de probă administrate dincolo de orice dubiu, întrucât din facturile depuse la dosarul de urmărire penală a rezultat că serviciile hoteliere de la EUROHOTEL București au fost facturate pe numele altei persoane, Popa Vasile din localitatea Iași, care a fost audiat în calitate de martor și a confirmat faptul că el a fost beneficiarul serviciilor hoteliere la care se refereau înscrisurile în cauză.

Sușinerile martorului denunțator Edu Dorinel și ale martorului Uceanu Lucian (șoferul martorului denunțator) în acest sens, nu s-au coroborat cu alte mijloace de probă, întrucât din celelalte facturi ridicate de organul de urmărire penală și aflate la dosarul de urmărire penală, a rezultat că beneficiarul serviciilor hoteliere nu a fost numitul Popa Vasile Constantin, numele acestuia nefigurând la rubrica delegat, ci alte persoane, neputându-se trage concluzia că inculpatul Popa Vasile Constantin s-ar fi cazat în perioada indicată de martorul denunțator, pe cheltuiala acestuia din urmă, motiv pentru care instanța a apreciat că această susținere nu este veridică.

În același sens a fost audiată martora Brebenel Monica, director al EUROHOTEL București, care a arătat faptul că nu îl cunoaște pe numitul Popa Vasile Constantin și nici nu știe ca acesta să fi fost cazat la unitatea hotelieră menționată, motiv pentru care susținerile martorilor Edu Dorinel dar și Uceanu

Lucian sunt apreciate de către instanță ca fiind lipsite de credibilitate, în condițiile în care starea de fapt susținută de aceștia trebuia să fie confirmată indiscutabil prin înscrisurile ridicate de la unitatea hotelieră unde ar fi fost cazat inculpatul Popa Vasile Constantin, întrucât în asemenea situații se întocmesc facturi fiscale pe numele beneficiarului și se eliberează chitanță solicitantului serviciului de cazare.

În aceste condiții, instanța a apreciat că acuzația referitoare la faptul că inculpatul Popa Vasile Constantin a beneficiat de servicii de cazare în București, la EUROHOTEL și Hotelul IBIS, plătite de martorul denunțator Edu Dorinel, nu a fost confirmată prin mijloacele de probă administrate, cu atât mai mult că singurii martori care susțin acuzația sunt martorii Edu Dorinel și Uceanu Lucian, ale căror declarații însă sunt apreciate ca fiind lipsite de credibilitate raportat la modul în care aceștia au dat declarații în fața instanței, existând o serie de inadvertențe nepermise în conținutul declarațiilor acestora și aspecte pe care nu le-au putut explica într-o modalitate logică, astfel că instanța a concluzionat că această faptă nu există.

În cadrul infracțiunii de luare de mită, ultima acuzație cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin este aceea că inculpatul ar fi beneficiat de serviciile sexuale ale unor prostituate, servicii care ar fi fost achitate de către denunțatorul Edu Dorinel, iar organul de urmărire penală, în afară de declarația martorului denunțator Edu Dorinel, s-a bazat pe declarațiile martorilor Edu Mirel Ionuț, Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe, Bronț Lavinia, Crăcană Mihaela Cerasela, Mociar Adelina și Gîlcă Ionela, precum și pe procesele-verbale de redare a discuțiilor purtate telefonic sau în mediul ambiental.

Nici această acuzație nu a fost dovedită cu claritate prin mijloacele de probă administrate, cu toate că este indiscutabil că inculpatul Popa Vasile Constantin s-a întâlnit cu diferite persoane de sex feminin, însă nu a rezultat faptul că acestea ar fi fost prostituate, iar dacă au existat relații între inculpatul Popa Vasile Constantin cu acestea, martorul denunțator Edu Dorinel să fi plătit serviciile prestate.

În acest sens se poate observa că martora Crăcană Mihaela Cerasela a arătat în mod expres în fața instanței că nu îl cunoaște pe inculpatul Popa Vasile Constantin și nu s-a întâlnit niciodată cu acesta, această martoră fiind audiată în legătură cu prestarea unor servicii sexuale către inculpat, în condițiile în care martora este din București, rezultând și faptul că martorii Edu Dorinel și Uceanu Lucian i-au solicitat să dea o declarație cu referire la inculpatul Popa Vasile Constantin în anul 2014.

Cu ocazia audierii martorelor Bronț Lavinia și Mociar Adelina a rezultat că într-adevăr acestea s-au întâlnit cu inculpatul Popa Vasile Constantin și l-au cunoscut prin intermediul martorului Edu Dorinel în perioada ulterioară divorțului, însă nu s-a pus problema întreținerii unor relații sexuale cu acestea, pentru care martorul Edu Dorinel să fi plătit vreo sumă de bani, motiv pentru care susținerea organului de urmărire penală nu poate fi apreciată ca fiind sustenabilă.

Martora Gîlcă Ionela a susținut faptul că s-ar fi întâlnit cu inculpatul Popa Vasile Constantin, că ar fi întreținut relații sexuale la domiciliul inculpatului, însă

declarația acestei martore a fost apreciată de instanță ca fiind lipsită de credibilitate raportat la modul în care a dat declarații în fața instanței, caracterizate de contradicții nepermise care fac ca declarația acesteia să fie apreciată de instanță ca fiind lipsită de sinceritate.

Nici declarațiile martorului Uceanu Lucian, audiat în cauză, nu au putut fi luate în calcul pentru susținerea acuzației raportat la numeroasele contradicții existente în declarațiile acestuia inclusiv în ceea ce privește această acuzație adusă inculpatului Popa Vasile Constantin, cu atât mai mult că acest martor are o relație apropiată cu martorul denunțator Edu Dorinel, inițial fiind șoferul acestuia, iar apoi colaborator în activitățile comerciale cu acesta.

Nu poate fi trecută cu vederea nici declarația notarială depusă la dosar de numitul Ionescu Marius (propus ca martor de către inculpat), care a arătat că martorul Uceanu Lucian într-o discuție purtată cu acesta ar fi afirmat că a dat declarații mincinoase, întrucât a fost recompensat de numitul Edu Dorinel cu un autoturism și a fost cooptat în anul 2015 în afacerile acestuia, că nu îl cunoaște pe inculpatul Popa Vasile Constantin, iar dacă îl cunoaște, l-a văzut cel mult o dată.

Instanța nu poate să se bazeze nici pe mărturia numitului Tudor Gheorghe, raportat la modul în care acesta a făcut declarația în fața instanței de fond, întrucât și această declarație apare ca fiind necredibilă raportat la faptul că acest martor este un apropiat al denunțatorului Edu Dorinel, el practic acceptând să dea declarații despre pretensele servicii sexuale la solicitarea martorului denunțator, acesta din urmă chiar participând la audierea sa la organul de urmărire penală, astfel că această declarație nu poate constitui o piatră de temelie la dovedirea acuzațiilor aduse inculpatului.

Mai mult decât atât, s-a depus la dosarul cauzei o declarație notarială a numitului Ganea Gheorghe (propus ca martor de către inculpat), prin care a arătat că în anul 2015 s-a întâlnit de mai multe ori cu Tudor Gheorghe, care a afirmat că regretă că a trebuit să dea declarație mincinoasă cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin, însă a procedat în acest mod deoarece avea nevoie de sprijin material.

Cu privire la declarația martorului Edu Mirel Ionuț, fiul martorului denunțator Edu Dorinel, care viza în principal presupusele servicii sexuale oferite inculpatului Popa Vasile Constantin, trebuie remarcat faptul că există o diferență impresionantă între modul în care a făcut declarația în fața organului de urmărire penală, unde a arătat că a dus-o pe martora Gîlcă Ionela pentru a se întâlni cu inculpatul Popa Vasile Constantin de 11 ori și de fiecare dată tatăl său îi înmâna bani pe care îi dădea martorei Gîlcă Ionela, că ar mai fi dus și alte persoane la inculpat; în schimb în fața instanței a susținut faptul că ar fi dus-o pe Gîlcă Ionela doar o singură dată la inculpat, că nu cunoaște aspecte legate de plată, că nu a primit și nu a înmânat bani către Gîlcă Ionela și că nu a dus și plătit alte femei pentru inculpat, astfel că în mod evident declarația acestui martor nu a putut constitui o probă de vinovăție, întrucât este inexplicabilă nementinerea susținerilor date în fața procurorului în fața instanței, unde mărturia se depune în condiții de oralitate, publicitate și contradictorialitate.

Verificând multiplele procese-verbale de redare a convorbirilor telefonice și ambientale existente la dosar, dar și cuprinsul rechizitoriului, purtate de inculpatul Popa Vasile Constantin cu martorul denunțator Edu Dorinel, nu a rezultat niciun aspect legat de prestarea unor servicii de care ar fi beneficiat inculpatul Popa Vasile Constantin sau de plata unor astfel de servicii, în modalitatea descrisă în rechizitoriu, iar procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice și ambientale dintre martorul denunțator Edu Dorinel și martorul Tudor Gheorghe nu pot constitui probe de vinovăție.

În concluzie, instanța a constatat că infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin cu cele cinci acte materiale mai sus analizate, nu a fost confirmată prin mijloacele de probă de la dosar, întrucât cu ocazia administrării probelor în fața instanței, o serie de martori importanți ai acuzării și-au modificat consistent declarațiile, o parte din martori au făcut declarații caracterizate prin neconcordanțe, inconsecvențe inexplicabile, explicații fără a exista o logică elementară, motiv pentru care instanța nu le-a considerat ca fiind probe de vinovăție, fiind de menționat că declarația martorului Edu Dorinel trebuie privită cu rezerve și din perspectiva faptului că acesta avea un interes puternic în demersul privind formularea denunțului, acesta beneficiind ca urmare a acestui denunț formulat împotriva inculpatului Popa Vasile Constantin, de înjumătățirea limitelor de pedeapsă în cazul în care va fi găsit vinovat în dosarul de evaziune fiscală care este instrumentat în prezent de DNA Oradea, prejudiciul vehiculat în acest dosar fiind deosebit de ridicat.

Pe de altă parte, au fost depuse probe noi care au demontat acuzațiile aduse, instanța ajungând la concluzia că faptele reclamate cu privire la infracțiunea de luare de mită nu există, aceasta nefiind dovedită dincolo de orice dubiu, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală, motiv pentru care instanța a dispus achitarea inculpatului Popa Vasile Constantin pentru această infracțiune.

Inculpatul Popa Vasile Constantin a mai fost acuzat de trei infracțiuni de abuz în serviciu, trei infracțiuni de distrugere de înscrisuri și trei infracțiuni de favorizare a făptuitorului, susținându-se că în perioada iunie – septembrie 2009 a distrus rechizitoriul din 10.06.2009 emis în dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Ardelean Cristian Marius, după care a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului Gligor Cristian Paul; în perioada iulie 2010 – ianuarie 2011 a distrus rechizitoriul întocmit în dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Brișcan Adrian, iar în cursul anului 2009 a rupt rechizitoriul întocmit la 11.08.2009 în dosarul nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Florența Alex Adrian privind pe învinuitul Blaga Gheorghe Cosmin.

Acuzația a fost întemeiată în principal pe declarațiile martorilor Brișcan Adrian, Ilisie Teofil, Ardelean Cristian Marius, Florența Alex Adrian, Chirilă Dan Mihai, toți procurori, respectiv Verche Rodica – grefier în cadrul unității de parchet, însă din toate probele administrate în cauză nu a rezultat cu certitudine că ar fi avut loc faptele de distrugere a celor trei rechizitorii în modul în care s-a

susținut în actul de sesizare a instanței, că asemenea fapte ar fi fost săvârșite de inculpat, motiv pentru care acuzația adusă inculpatului în acest sens cu privire la cele nouă infracțiuni reținute în sarcina sa pe această componentă a acuzației, au rămas doar la stadiul de suspiciuni, faptele nefiind probate dincolo de orice dubiu, așa cum prevăd exigențele art. 4 din Codul de procedură penală, prezumția de nevinovăție neputând fi răsturnată în speța de față.

Cu privire la infracțiunea de distrugere, abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului legate de dosarul nr. 7157/P/2008, s-a susținut că ar fi intervenit prescripția generală a răspunderii penale la data de 15.09.2014, însă în esență s-a solicitat achitarea inculpatului pentru infracțiunile reținute, motiv pentru care instanța nu a analizat această instituție juridică, întrucât în opinia sa sunt incidente disp. art. 18 din Codul de procedură penală referitoare la continuarea procesului penal, iar în aceste condiții instanța se pronunță pe fondul acuzației, această excepție nefiind invocată pe parcursul judecării în fața instanței și pusă în discuția părților, făcându-se vorbire doar pe parcursul concluziilor pe fond.

În legătură cu distrugerea rechizitoriului menționat mai sus, trebuie precizat că nici un martor nu a putut confirma, în afară de martorul Ardelean Cristian Marius care a susținut că a întocmit rechizitoriul în cauză, că acest înscris a existat, a fost întocmit într-o formă finală cu toate semnăturile necesare și că a fost predat la grefa unității de parchet, respectiv prim greșierului sau greșierului desemnat în acest sens, sub semnătură în condica pentru evidența lucrărilor, potrivit dispozițiilor din Regulamentul de ordine interioară a parchetelor, neputând fi avute în vedere înscrisuri olografe despre care s-a afirmat că ar reprezenta o evidență personală sau predarea dosarului „pe încredere”, declarațiile martorului neputând reprezenta o probă care să conducă la dovedirea în primul rând a existenței rechizitoriului întocmit de acesta.

De altfel, martorul Ardelean Cristian Marius nu a confirmat că acest rechizitoriu ar fi fost distrus, iar ceilalți martori audiați în acest sens, de asemenea, nu au putut susține o asemenea stare de fapt, cu atât mai mult că actul de sesizare a instanței în dosarul nr. 7157/P/2008 să fi fost distrus de către inculpatul Popa Vasile Constantin, care la acea vreme avea calitatea de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

Examinând declarația martorului Chirilă Dan Mihai dată în fața instanței, rezultă că martorul Ardelean Cristian Marius a fost procuror stagiar la data întocmirii presupusului rechizitoriu în dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, iar în aceste condiții instanța a constatat că pentru a fi existat un rechizitoriu valid, acesta trebuia să fie contrasemnat de procurorul coordonator, respectiv martorul Chirilă Dan Mihai, însă acesta nu își amintește despre dosarul în cauză.

În lipsa probelor care să confirme o acțiune de distrugere în orice modalitate a rechizitoriului din dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, despre care se susține că ar fi fost întocmit de procurorul Ardelean Cristian Marius la 16.09.2009, a condus la ideea că această faptă nu există, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală, întrucât infracțiunea prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal constă în

sustragerea ori distrugerea unui înscris care se află în păstrarea ori în deținerea unei persoane dintre cele prevăzute de art. 176 sau art. 175 al. 2 din Codul penal, în speța de față fiind vorba de o faptă săvârșită de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor de serviciu, când limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

În condițiile în care fapta de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal nu există, instanța nu a putut reține nici infracțiunile de abuz în serviciu prev. de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal și favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, întrucât premisa existenței acestor două infracțiuni este ca infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri să fie dovedită pe deplin.

Infracțiunea prev. de art. 297 al. 1 din Codul penal, respectiv de abuz în serviciu, constă în fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, iar o asemenea infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin, din moment ce nu a putut fi dovedită sustragerea sau distrugerea actului de sesizare a instanței de către inculpat în dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, această infracțiune neexistând, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de favorizare a făptuitorului prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal, care prevede că această infracțiune constă în ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate, instanța a constatat că această infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului, întrucât prin lipsa dovedirii unei acțiuni de sustragere sau distrugere a rechizitoriului de către inculpatul Popa Vasile Constantin în dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, nu poate fi reținut ajutorul dat unei persoane care a comis o faptă prevăzută de legea penală, în speța fiind vorba de învinuitul Gligor Cristian Paul cu privire la care inculpatul a dispus o soluție de scoatere de sub urmărire penală, această infracțiune neexistând, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de distrugere, abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului legate de dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, instanța a constatat că aceste acuzații nu au fost dovedite prin mijloacele de probă administrate în cauză.

S-a susținut faptul că acest rechizitoriu ar fi fost întocmit de procurorul Brișcan Adrian și s-a referit la învinuții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, însă nu există nicio probă concludentă că acest act ar fi existat în materialitatea lui în formă finală, cu semnăturile necesare și cu exemplarele necesare, cu atât mai puțin că un asemenea document valabil ar fi fost distrus în vreo formă de inculpatul Popa Vasile Constantin.

penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate, instanța a constatat că această infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului, întrucât prin lipsa dovedirii unei acțiuni de sustragere sau distrugere a rechizitoriului de către inculpatul Popa Vasile Constantin în dosarul nr. 7115/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, nu a putut fi reținut ajutorul dat unei persoane care a comis o faptă prevăzută de legea penală, în speță fiind vorba de inculpații Hendre Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian care au fost trimiși în judecată și condamnați de către instanță, astfel că nici nu s-a putut vorbi de vreo întrerupere a cursului justiției în dosarul respectiv, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de distrugere, abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului legate de dosarul nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, instanța a constatat că aceste acuzații nu au fost dovedite prin mijloacele de probă administrate în cauză.

S-a susținut faptul că acest rechizitoriu ar fi fost întocmit de procurorul Florența Alex Adrian și s-a referit la învinușitul Blaga Gheorghe Cosmin, însă nu a existat nicio probă concludentă că acest act ar fi existat în materialitatea lui în formă finală, cu semnăturile necesare și cu exemplarele necesare, cu atât mai puțin că un asemenea document valabil ar fi fost distrus în vreo formă de inculpatul Popa Vasile Constantin.

Din declarația martorului Florența Alex Adrian, procurorul care ar fi întocmit rechizitoriul în cauză, nu a rezultat varianta acuzării, că acest rechizitoriu ar fi fost distrus de către inculpat, martorul, arătând doar că a dactilografiat singur rechizitoriul, l-a printat, semnat și predat la grefa unității de parchet, însă nu are cunoștința de modul în care s-a schimbat soluția, respectiv cum s-a ajuns ca în același dosar, după trimiterea în judecată a inculpatului Blaga Gheorghe Cosmin, un alt procuror să dispună o soluție de netrimitere în judecată.

În această situație trebuie remarcată o împrejurare specială, respectiv faptul că martorul Florența Alex Adrian a fost procuror stagiar la data respectivă, iar pentru ca lucrarea întocmită de acesta să fie valabilă din punct de vedere juridic, trebuia să fie contrasemnata de procurorul coordonator, acesta fiind chiar inculpatul Popa Vasile Constantin, iar din declarația acestuia nu a rezultat că ar fi contrasemnat acest rechizitoriu.

În speța de față trebuie avută în vedere declarația procurorului Brișcan Adrian care a dispus o sancțiune cu caracter administrativ învinușitului Blaga Gheorghe Cosmin, că inculpatul Popa Vasile Constantin nu i-a sugerat și nu i-a indicat nici o soluție în dosarul respectiv.

În aceste condiții, instanța a apreciat că nu au putut fi dovedite prin mijloacele administrate în cauză, în primul rând existența rechizitoriului valid în dosarul nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea (fiind nerelevant faptul că s-a depus la dosarul cauzei un rechizitoriu printat în acel dosar de către martorul Florența Alex Adrian din memoria calculatorului sau de pe un suport optic privat) și nici distrugerea acestuia de către inculpatul Popa Vasile Constantin (pentru a exista această infracțiune existând condiția ca

inculpatul să fi sustras sau distrus un înscris valabil, existent, în formă finală care să conțină toate semnăturile necesare inclusiv a procurorului coordonator care era tocmai inculpatul Popa Vasile Constantin), fapt care a condus la ideea că infracțiunea de sustragere sau de distrugere de înscrisuri, prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal nu există, motiv pentru care instanța a dispus achitarea inculpatului pentru această infracțiune în temeiul art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală.

În condițiile în care fapta de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal nu există, instanța nu a putut reține nici infracțiunile de abuz în serviciu prev. de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 297 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal și favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, întrucât premisa existenței acestor două infracțiuni este ca infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri să fie dovedită pe deplin.

Infracțiunea prev. de art. 297 al. 1 din Codul penal, respectiv de abuz în serviciu, constă în fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, iar o asemenea infracțiune nu a putut fi reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin, din moment ce nu a putut fi dovedită sustragerea sau distrugerea actului valabil de sesizare a instanței de către inculpat în dosarul nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, această infracțiune, neexistând, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de favorizare a infractorului prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal, care prevede că această infracțiune constă în ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate, instanța a constatat că această infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului, întrucât prin lipsa dovedirii unei acțiuni de sustragere sau distrugere a rechizitoriului de către inculpatul Popa Vasile Constantin în dosarul nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, nu a putut fi reținut ajutorul dat unei persoane care a comis o faptă prevăzută de legea penală, în speță fiind vorba de învinuitul Blaga Gheorghe Cosmin, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală și cu privire la această infracțiune.

Instanța a constatat în legătură cu cele două infracțiuni reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin, analizate mai sus, că practic nu există mobilul pentru care ar fi comis aceste infracțiuni, în condițiile în care prin prisma funcției pe care o ocupa, respectiv de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, a avut posibilitatea să infirme rechizitoriile pe care le considera ca fiind neconforme cu normele legale, una din sarcinile de serviciu ale acestuia constând în verificarea legalității și temeiniciei actelor de sesizare a instanței, fără să recurgă la vreo faptă de distrugere a unor asemenea înscrisuri, în condițiile în care avea la îndemână instrumente legale pentru ineficientizarea unui act de sesizare a instanței întocmit în mod nelegal, netemeinic.

În concluzie, în raport, cu cele nouă infracțiuni analizate mai sus, instanța a apreciat că acestea nu există, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală, urmând a dispune achitarea inculpatului Popa Vasile Constantin pentru aceste infracțiuni, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată cu privire la aceste infracțiuni, acuzațiile rămânând doar în stadiul suspiciunilor și nu au fost dovedite prin mijloacele de probă administrate dincolo de orice dubiu acuzele aduse prin actul de sesizare a instanței.

O altă infracțiune reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin este cea de trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din Codul penal rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, reținându-se în sarcina sa că în cursul anului 2011, în calitate sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor a perceput foloase necuvenite, respectiv un autoturism marca Volvo în valoare de 26.900 euro de la inculpatul David Florian Alin, în schimbul intervenției la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul Sabău Gligor Ioan, în ceea ce privește soluționarea dosarelor deschise pe numele inculpatului David Florian Alin.

Această infracțiune reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin, a fost analizată împreună cu infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal reținută în sarcina inculpatului David Florian Alin, acesta fiind acuzat că a oferit și a remis un autoturism marca Volvo achiziționat din Germania cu suma de 26.900 euro, inculpatului Popa Vasile Constantin, pentru ca acesta să intervină la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul Sabău Gligor Ioan, în ceea ce privește soluționarea dosarelor penale pe care le avea inculpatul David Florian Alin pe rolul acestui parchet.

În susținerea acestor acuzații, organul de urmărire penală s-a bazat pe declarațiile martorilor Bodin Alina Adriana – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, Tonca Sorin Daniel și Covaci Florin Lucian, respectiv Gabor Cătălin Raul.

Infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 291 al. 1 din Codul penal constă în pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art. 292 al. 1 din Codul penal constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Ca urmare a analizării materialului probator referitor la cele două infracțiuni prezentate mai sus, instanța a constatat că acestea nu subzistă, întrucât sunt incidente disp. art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală, având în vedere următoarele considerente.

Din actele și lucrările dosarului, în principal din probele cu înscrisuri, declarația martorei David Adelina – soția inculpatului David Florian Alin, declarațiile inculpaților David Florian Alin și Popa Vasile Constantin, a rezultat că între cele două familii a existat o relație de prietenie mai veche, iar între timp, în cursul anului 2011, între inculpatul Popa Vasile Constantin și martora Popa Liana Corina a intervenit divorțul, iar între cele două familii a intervenit o înțelegere cu privire la faptul ca familia David să achiziționeze un autoturism care să fie folosit de numita Popa Liana Corina, mașină care urma să fie achitată, atât de aceasta din urmă, cât și cu sprijinul inculpatului Popa Vasile Constantin.

Din probele dosarului, înscrisuri, respectiv declarațiile martorilor Fărcaș Marius Călin și Fărcaș Bianca Florica Angelica, David Adelina și Gabor Cătălin Raul, dar și declarațiile inculpaților David Florian Alin și Popa Vasile Constantin, a rezultat că autoturismul Volvo marca XC 60 a fost cumpărat în luna mai 2011, fiind dat în folosința numitei Popa Liana Corina, prețul fiind achitat prin virament bancar de societatea deținută de soții David, inițial mașina fiind preluată la venirea din Germania de către inculpatul Popa Vasile Constantin, care s-a și ocupat de procedurile de înmatriculare.

Acuzarea a susținut că acest autoturism reprezintă un folos necuvenit primit de inculpatul Popa Vasile Constantin într-o formă mascată, contractul de vânzare-cumpărare cu firma deținută de soții David fiind un act simulat, iar autoturismul a fost oferit de inculpatul David Florian Alin în vederea intervenției inculpatului Popa Vasile Constantin la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul Sabău Gligor Ioan.

Această teză prezentată de acuzare nu a putut fi dovedită prin mijloacele de probă administrate în cauză, din mai multe perspective.

O primă chestiune care s-a impus a fi subliniată este aceea că între inculpații Popa Vasile Constantin și David Florian Alin nu a existat (nu a fost dovedită) nicio înțelegere cu privire la intervenția inculpatului Popa Vasile Constantin la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul Sabău Gligor Ioan în legătură cu dosarele pe care le-ar fi avut pe rol inculpatul David Florian Alin, singurii care puteau să confirme asemenea elemente ar fi fost membrii familiei David, respectiv procurorii Bodin Alina Adriana care a avut spre instrumentare cele trei cauze pe care le-a avut la un moment dat inculpatul David Florian Alin pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, precum și prim procurorul acestei unități, numitul Sabău Gligor Ioan, însă niciunul dintre aceștia nu a menționat o asemenea situație.

În aceste condiții, în lipsa acestui element esențial, respectiv existența unei înțelegeri frauduloase între inculpații Popa Vasile Constantin și David Florian Alin cu privire la intervenția inculpatului Popa Vasile Constantin la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul Sabău Gligor

Ioan, în vederea soluționării unor cauze penale privindu-l pe inculpatul David Florian Alin, instanța a constatat că nu se mai poate vorbi de existența infracțiunii de trafic de influență sau cumpărare de influență.

Din mărturia numitei Bodin Alina Adriana a rezultat că a ascultat anumite interceptări telefonice ale unor discuții care ar fi avut loc între cei doi inculpați, însă din conținutul acestora a rezultat doar că există o relație de prietenie între cei doi, dar nu și alte aspecte legate în concret de modul de soluționare al vreunei cauze penale.

De asemenea, martorul Sabău Gligor Ioan a arătat în fața instanței că inculpatul Popa Vasile Constantin nu i-a cerut niciodată să intervină pentru soluționarea într-un anumit fel a cauzei privind pe inculpatul David Florian Alin sau pentru a face vreun act care să-l favorizeze pe acesta.

Un element extrem de important, inclusiv de logică, este acela că dosarele au fost deschise pe numele inculpatului David Florian Alin la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș în luna noiembrie 2011 (dosarul penal nr. 1233/P/2011), reținându-se că faptele ar fi fost comise în seara zilei de 7 noiembrie 2011, iar în final s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a numitului David Florian Alin pentru infracțiunea de tănuire cu privire la furtul de material lemnos, celelalte două dosare formându-se în anul 2013 (dosarele nr. 360/P/2013 și nr. 1042/P/2013), în condițiile în care autoturismul Volvo XC 60 a fost cumpărat și adus în România în luna mai 2011, deci cu aproximativ 6 luni înainte de a fi comisă prima faptă reținută în sarcina inculpatului David Florian Alin, astfel că o asemenea înțelegere, precum cea descrisă în actul de sesizare a instanței nu putea exista la acea dată.

Prin declarațiile de martor ale numiților Covaci Florin Lucian și Tonca Sorin Daniel acuzarea a încercat să inducă ideea că inculpatul Popa Vasile Constantin i-a oferit o protecție pe plan local inculpatului David Florian Alin, iar în această modalitate acest din urmă inculpat ar fi avut posibilitatea să-și dezvolte afacerile într-o manieră înfloritoare, inclusiv cu primăriile din zona de domiciliu a acestui inculpat.

Declarațiile acestui martor în primul rând sunt total necredibile, întrucât martorul Covaci Florin Lucian în fața instanței nu a mai putut susține în mod logic cele susținute în fața procurorului, iar aceste declarații nu au relevat aspecte esențiale cu privire la obiectul acuzațiilor aduse celor doi inculpați, declarațiile acestuia oferind doar informații cu caracter general, referitoare la relația apropiată dintre cei doi inculpați, fără a reliefa aspecte tehnice raportat la acuzațiile de trafic de influență sau cumpărare de influență în sarcina celor doi inculpați.

Cu privire la martorul Tonca Sorin Daniel, instanța a constatat că acest martor nu a putut fi audiat, cu toate că s-au făcut numeroase demersuri (inclusiv aplicarea unor amenzi judiciare) în vederea aducerii în fața instanței și audierii acestuia în condiții de contradictorialitate și nemijlocire pentru a fi verificată veridicitatea susținerilor acestuia din declarația dată în fața procurorului, comportamentul acestuia de a se sustrage în mod evident, invocând diverse motive, conduce la ideea că martorul a dorit neapărat evitarea audierii sale de

către prima instanță, acest comportament denotând că acestui martor îi este teamă să fie ascultat sub prestare de jurământ în condiții de contradictorialitate și nemijlocire, iar în atare condiții declarația acestuia nu a putut fi avută în vedere, întrucât nici nu se coroborează cu mijloace de probă esențiale.

În faza de urmărire penală, martorul Tonca Sorin Daniel a încercat să prezinte faptul că inculpatul Popa Vasile Constantin l-ar proteja pe inculpatul David Florian Alin, în condițiile în care acest martor este un concurent în domeniul afacerilor de exploatare a materialului lemnos din zona Dobrești, susținând că aceste elemente le cunoaște din anumite discuții în mediul de afaceri și că inculpatul David Florian Alin i-ar fi făcut cadou inculpatului Popa Vasile Constantin un autoturism marca Volvo XC 60.

Modul de prezentare general, din auzite, a unor elemente inclusiv că primarii din zonă i-ar fi spus că au fost avertizați de către inculpatul Popa Vasile Constantin să nu facă afaceri cu martorul Tonca Sorin Daniel pentru a nu fi afectate interesele de afaceri pe care le avea inculpatul David Florian Alin a dus la concluzia că cele susținute de martorul Tonca Sorin Daniel sunt neadevărate, cu atât mai mult că inculpatul David Florian Alin a depus la dosarul cauzei o serie de înscrisuri din care a rezultat că societățile comerciale deținute de către acest inculpat nu au avut afaceri cu primăriile din zona comunei Dobrești.

Anumite referiri făcute de martora Bodin Alina Adriana că ar fi auzit de la ofițerul de poliție Sabău Traian că inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi făcut unele deplasări în afara țării împreună cu echipa de fotbal a IPJ Bihor cu sponsorizarea inculpatului David Florian Alin, nu constituie obiectul acuzațiilor aduse, neavând niciun fel de relevanță cu privire la acestea.

În legătură cu situația autoturismului în prezent, instanța a constatat că o parte din prețul acestuia a fost achitat prin aportul inculpatului Popa Vasile Constantin și al martorei Popa Liana Corina, existând încă o diferență de plată până la acoperirea integrală a prețului, mașina fiind înmatriculată în prezent pe numele SC SECUNDO FOREST SRL, diferența de preț fiind asigurată prin faptul că mașina este în continuare înmatriculată pe numele acestei societăți, fiind în continuare în folosința numitei Popa Liana Corina.

În aceste condiții, instanța a constatat că faptele reținute, de trafic de influență și cumpărare de influență, în sarcina inculpaților Popa Vasile Constantin și David Florian Alin, nu au fost dovedite, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală, respectiv fapta nu este prevăzută de legea penală sau nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, în concret în speța de față fapta de a achiziționa prin intermediul SC SECUNDO FOREST SRL deținută de inculpatul David Florian Alin un autoturism marca Volvo XC 60, practic pentru folosința martorei Popa Liana Corina, ca urmare a unei înțelegeri în acest sens între familia David pe de o parte și inculpatul Popa Vasile Constantin, respectiv martora Popa Liana Corina, pe de altă parte, în cursul anului 2011, nu este prevăzută de legea penală, impunându-se, astfel, achitarea, atât a inculpatului Popa Vasile Constantin sub aspectul infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din Codul penal rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 din Codul penal, cât și a inculpatului David Florian Alin sub aspectul infracțiunii de

cumpărare de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

O altă acuzație adusă inculpatului Popa Vasile Constantin este infracțiunea prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006, constând în aceea că în luna aprilie 2014, în calitate sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, l-ar fi determinat pe inculpatul Mihalache Gabriel Constantin, șeful Serviciului de medicină legală Bihor, să efectueze o prelevare de organe într-un caz în care legea interzicea acest fapt, cu consecința compromiterii autopsiei cadavrului numitului Osvath Oszkar Levente Sandor, constând în schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de tentativă de omor în infracțiunea de omor.

Această infracțiune a fost analizată de către instanță împreună cu infracțiunea reținută în sarcina inculpatului Mihalache Gabriel Constantin, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006, reținându-se în sarcina acestui inculpat că ar fi efectuat o prelevare de organe într-un caz în care legea interzicea acest fapt, cu consecința compromiterii autopsiei cadavrului numitului Osvath Oszkar Levente Sandor, constând în schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de tentativă de omor în infracțiunea de omor.

Instanța a constatat că în speța de față sunt incidente dispozițiile de achitare prev. de art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală în ceea ce-l privește pe inculpatul Popa Vasile Constantin, fapta neexistând, respectiv art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală în ceea ce-l privește pe inculpatul Mihalache Gabriel Constantin, fapta nefiind prevăzută de legea penală, pentru următoarele considerente.

Infracțiunea prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 constă în efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, solicitată în condițiile legii.

Trebuie remarcat faptul că textul de lege în vigoare la momentul trimiterii în judecată era reglementat de art. 156 din Legea nr. 95/2006 și prevedea fapta persoanei care a dispus sau a efectuat prelevarea atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală solicitată în condițiile legii, observându-se faptul că în textul legal în vigoare în prezent legea penală nu mai pedepsește dispunerea efectuării unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală; cu toate acestea, în rechizitoriu descrierea infracțiunii se referă la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală.

Analizând acest text de lege în vigoare în prezent, care urmează a fi aplicat ambilor inculpați, fiind dispusă schimbarea încadrării juridice a faptei în art. 155 din Legea nr. 95/2006 de către instanță, aceasta fiind legea penală mai favorabilă, instanța a constatat că inculpatul Mihalache Gabriel Constantin nu a efectuat și nu avea cum să efectueze o prelevare de organe, întrucât o asemenea operațiune este efectuată de medici chirurghi specializați pe asemenea operațiuni, iar avizul medicului legist pentru efectuarea prelevării prin care se atestă practic de către acesta că nu se va compromite autopsia medico-legală nu poate fi echivalat cu efectuarea prelevării de organe, astfel că, infracțiunea reținută în sarcina

inculpatului Mihalache Gabriel Constantin nu îndeplinește condițiile de tipicitate ale existenței acestei infracțiuni, întrucât în caz contrar ar fi încălcat principiul legalității incriminării.

O altă condiție pentru existența acestei infracțiuni este aceea că prelevarea organelor să fi compromis autopsia medico-legală, respectiv rezultatele acesteia, ceea ce nu s-a putut reține în speța de față, întrucât actele medico-legale aflate la dosarul cauzei au atestat indubitabil că prelevarea organelor nu a afectat sub nicio formă rezultatele acesteia, leziunile traumatice inițiale nu au fost modificate și nici investigațiile histopatologice efectuate din fragmentele cerebrale recoltate care au fost prelucrate anatomo-patologic și au confirmat existența leziunilor letale la nivel cerebral, precum și faptul că prelevarea de organe a fost făcută cu respectarea prevederilor legale în vigoare, acest aspect, rezultând din raportul de expertiză medico-legală nr. 2184/14.11.2014 al IML Timișoara, amintindu-se și faptul că documentele medico-legale depuse la dosarul cauzei (raportul de primă expertiză și de nouă expertiză medico-legală) au fost avizate de Comisia superioară medico-legală din cadrul INML Mina Minovici București.

Un alt aspect esențial care trebuie remarcat din cuprinsul acușării este acela că procurorul nu a precizat care text de lege ar interzice expres prelevarea de organe în situația unor infracțiuni cu violență, cum a fost și în cazul de față, acest aspect fiind o carență care nu a fost remediată până la finalul cercetării judecătorești, făcându-se doar afirmația la modul general că legea interzicea o astfel de operațiune, fără a indica însă baza legală a acestei afirmații, bazându-se doar pe conținutul convorbirilor telefonice existente între inculpații Mihalache Gabriel Constantin și Popa Vasile Constantin.

Procurorul de caz a arătat că, compromiterea autopsiei medico-legale ar consta în schimbarea încadrării juridice a faptei persoanelor vinovate, din infracțiunea de tentativă de omor în cea de omor consumat, însă instanța a apreciat că nu există legătură între cele două aspecte arătate, întrucât schimbarea încadrării juridice a faptelor în privința agresorilor nu s-a datorat operațiunii de prelevare a organelor, ci datorită declarării morții cerebrale a numitului Osvath Oszkar Levente Sandor, astfel că această susținere a procurorului nu a putut fi apreciată ca fiind temeinică.

Faptul că nu a existat nicio compromitere a rezultatului autopsiei medico-legale este dovedit și prin aceea că inculpații trimiși în judecată pentru infracțiunea de omor a numitului Osvath Oszkar Levente Sandor au fost condamnați prin decizia penală nr. 322/A/2016 a Curții de Apel Oradea, definitivă, decizie în care s-a analizat cauza morții victimei în mod detaliat și care exclude orice legătură de cauzalitate a morții victimei cu operațiunea de prelevare de organe, iar la baza hotărârii instanțelor judecătorești au stat și actele medico-legale întocmite în cauză.

Cu privire la modul de completare a formularului tipizat de către inculpatul Mihalache Gabriel Constantin s-a susținut în rechizitoriu că acesta ar fi fost antedat (01.04.2014), deoarece prelevarea propriu-zisă s-a realizat la data de 02.04.2014, iar decesul s-a produs în seara zilei de 01.04.2014, aspect

care ar sublinia caracterul infracțional al înțelegerii dintre cei doi inculpați, însă această susținere din rechizitoriu nu are niciun fel de relevanță în condițiile în care în speță nu s-a reținut comiterea de către inculpatul Mihalache Gabriel Constantin a vreunei infracțiuni de fals.

Tot în cuprinsul rechizitoriului, ca un aspect circumstanțial, s-a arătat că procurorul de caz Leucea Alin, audiat în calitate de martor, a fost ignorat de către cei doi inculpați, acesta constituind un alt element care atestă caracterul fraudulos al înțelegerii dintre cei doi inculpați, însă această susținere a apărut fără relevanță în condițiile în care nu se punea problema existenței unui acord al acestuia cu privire la efectuarea prelevării, simpla nemulțumire de natură profesională că nu ar fi fost informat despre posibila operațiune de prelevare a apărut, ca fiind irelevantă în ceea ce privește analiza existenței infracțiunii prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006.

Din actele și lucrările dosarului a rezultat că decesul victimei Osvath Oszkar Levente Sandor a fost stabilit ca urmare a aplicării protocolului de declarare a morții cerebrale, obținându-se apoi acordul legal al aparținătorilor victimei în vederea prelevării unor organe și țesuturi de la victimă, fiind completat formularul prevăzut de lege pentru prelevare, după care s-a procedat la activitatea efectivă de prelevare a organelor.

În aceste condiții, instanța a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate ale infracțiunii de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 pentru motivele arătate mai sus, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală, respectiv fapta reținută în sarcina inculpatului Mihalache Gabriel Constantin nu este prevăzută de legea penală.

În sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin s-a reținut săvârșirea infracțiunii de instigare la infracțiunea prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006, a inculpatului Mihalache Gabriel Constantin.

Potrivit disp. art. 47 din Codul penal, instigatorul este persoana care cu intenție determină o altă persoană să săvârșească o faptă penală, acuzarea bazându-se pe procesul-verbal de transcriere a convorbirii telefonice existente între inculpații Popa Vasile Constantin și Mihalache Gabriel Constantin.

Din analizarea acestei convorbiri telefonice dintre cei doi inculpați nu s-a putut trage concluzia că a existat o acțiune de determinare de către inculpatul Popa Vasile Constantin, având la data respectivă funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a inculpatului Mihalache Gabriel Constantin, medic legist șef la Serviciul județean de medicină legală Bihor.

În acest sens, s-a putut observa că anterior acestei convorbiri, inculpatul Popa Vasile Constantin a fost sunat de către martora Chirculescu Maria Magdalena, martor audiat în cauză, aceasta fiind procuror la DIICOT – Serviciul Teritorial Oradea, pentru ca inculpatul Popa Vasile Constantin să-l întrebe pe medicul Mihalache Gabriel Constantin care sunt impedimentele la efectuarea unei eventuale prelevări de organe de la victima Osvath Oszkar Levente Sandor.

Revenind la convorbirea telefonică dintre inculpații Popa Vasile Constantin și Mihalache Gabriel Constantin, instanța a constatat că nu poate fi reținută infracțiunea de instigare a inculpatului Mihalache Gabriel Constantin la

săvârșirea infracțiunii prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006, întrucât din conținutul acestei convorbiri nu s-a putut concluziona că ar fi existat o activitate de determinare din partea inculpatului Popa Vasile Constantin, în sensul ca inculpatul Mihalache Gabriel Constantin să comită o faptă prevăzută de legea penală, existând doar o discuție de natură profesională, hotărârea avizării rămânând la aprecierea inculpatului Mihalache Gabriel Constantin, specialist în domeniul medicinei legale, fără ca inculpatul Popa Vasile Constantin să-i facă vreo sugestie în sensul avizării sau neavizării prelevării de organe, motiv pentru care instanța a apreciat că în speța de față sunt incidente dispozițiile de achitare prev. de art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin.

Potrivit art. 6 paragraf 2 din CEDO, art. 48 paragraf 1 din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, art. 14 paragraf 2 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită, prezumția de nevinovăție fiind reglementată atât de art. 23 al. 11 din Constituția României, precum și de art. 4 din Codul de procedură penală, iar așa cum s-a arătat și mai sus, instanța a constatat că, cu privire la acuzațiile analizate, prezumția de nevinovăție a inculpaților Popa Vasile Constantin, Mihalache Gabriel Constantin și David Florian Alin nu a fost răsturnată.

Prezumția de nevinovăție este strâns legată de aflarea adevărului și dovedirea corectă a adevărului de fapt a cauzei, în așa fel încât vinovăția să fie stabilită cu certitudine, iar acest lucru nu s-a realizat în ceea ce privește acuzațiile analizate mai sus, prin probe sigure, credibile și nu prin probe din care nu rezultă cu certitudine adevărul judiciar sau din care nu au rezultat aspecte esențiale privind teza probatorie expusă anterior administrării acestora.

În speța de față trebuie amintit că, atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești au fost audiați numeroși martori, ale căror declarații nu au avut nicio legătură cu acuzațiile aduse inculpatului (instanța a fost obligată să le administreze, întrucât inculpații au contestat probele administrate în cursul urmăririi penale), exemplificând declarațiile martorilor: Demian Dacian George, Bodog Florian Dorel, Voloșeniuc Dumitru, Șandor Huniadi Carmen Anca, Ungur Aurel Dorel, Togor Dumitru, Bălțean Ion Iosif, Ianc Florin Alin, Magda Dorel, Bătrîn Ioan Marius, Fildan Marius Florian, Tomele Ioan.

Prin rechizitoriul întocmit de DNA s-a reținut în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin infracțiunea de șantaj, prev. de art. 207 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, reținându-se că în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a proferat amenințări la adresa persoanei vătămate Lozincă Maria, în scopul de a dobândi în mod injust diferența dintr-un împrumut nerestituit integral, respectiv suma de 7.700 lei.

Potrivit disp. art. 207 al. 1 din Codul penal, infracțiunea de șantaj presupune constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial pentru sine ori pentru altul.

Un element important al infracțiunii de șantaj este acela că, constrângerea exercitată asupra persoanei vătămate trebuie să prilejuiască o stare de temere din partea acesteia, ceea ce determină victima să acționeze într-un alt mod decât acela pe care și-l dorește și să aibă ca scop o anumită comportare conform dorinței constrângătorului din partea victimei, de pe urma căreia făptuitorul sau altă persoană să obțină un folos injust.

Din probele administrate în cauză, în speță declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin, ale martorilor Lozincă Maria și Lozincă Dan, a rezultat că în cursul anului 2010 persoana vătămată Lozincă Maria, care deține o spălătorie de mașini în municipiul Oradea, a solicitat un împrumut de la fosta soție a inculpatului, Popa Liana Corina, împrumut cu care inculpatul Popa Vasile Constantin a fost de acord, persoanei vătămate fiindu-i remisă suma totală de 19.500 lei în trei tranșe, împrumutul fiind acordat fără un termen exact de restituire și fără dobândă și nu a fost încheiat niciun act scris în legătură cu acest împrumut.

Din actele și lucrările dosarului a rezultat că persoana vătămată Lozincă Maria a restituit o bună parte din împrumutul arătat mai sus, în special martorei Popa Liana Corina, fosta soție a inculpatului Popa Vasile Constantin, însă în cursul anului 2013 persoana vătămată Lozincă Maria a fost căutată la sediul spălătoriei din Oradea pe care o deține, de către inculpatul Popa Vasile Constantin, cerându-i explicații cu privire la restituirea împrumutului, iar la comunicarea de către persoana vătămată că o mare parte din banii împrumutați au fost restituiți fostei sale soții, inculpatul a amenințat-o pe persoana vătămată folosind expresii precum: „Nu ști cu cine ai de-a face”, „Nu-ți doresc să ai așa un dușman ca mine”, cu aceeași ocazie inculpatul a sunat-o pe telefonul mobil pe fosta sa soție și s-a certat cu aceasta, reproșându-i că a primit banii de la persoana vătămată în loc ca banii să-i fie restituiți lui personal.

Ulterior, inculpatul a revenit la spălătoria în cauză însoțit de șoferul de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, martorul Mudura Marius, solicitând să-i fie restituiți banii în mod eșalonat, respectiv câte 500 lei în zilele de luni, miercuri și vineri ale fiecărei săptămâni.

Din declarația persoanei vătămate Lozincă Maria, dată în cursul urmăririi penale, a rezultat că în perioada primăvara-vara 2014 nu a reușit să achite o tranșă de bani și a fost contactată de inculpatul Popa Vasile Constantin, telefonic dar și personal la sediul spălătoriei, acesta amenințându-o cu expresii de genul: „Te distrug”, „Nu scapi tu de mine în viața asta”, „O să-ți trimit controale la greu, întrucât toți sunt prietenii mei”, „Îți țin eu evidența banilor”, „Ai un dușman pe viață și nu orice dușman”, „Nu mai îmi trebuie banii tăi, dar de tine o să am eu grijă”, expresii care au fost însoțite de înjurături și jigniri.

În declarația dată în fața instanței, aceeași persoană vătămată a relatat că inculpatul i-a spus că o va monitoriza, că o va muta, că are prieteni sus puși, că este o persoană publică, și de fiecare dată când vedea o mașină albastră credea că este cineva care vine în control, crezând că cele spuse se pot întâmpla, vorbele inculpatului fiind luate în serios de persoana vătămată.

Această stare de fapt a fost confirmată de soțul persoanei vătămate, Lozincă Dan, audiat în calitate de martor, respectiv că inculpatul Popa Vasile Constantin profera amenințări, uzând de funcția sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, că va trimite controale, că îi va desființa și că într-un termen scurt societatea a avut multe controale de la diverse instituții ale statului.

Faptul că inculpatul Popa Vasile Constantin a impus ca persoana vătămată să plătească o sumă de bani săptămânal este dovedit și cu declarația martorului Mudura Marius, conducător auto la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, din declarația acestuia, rezultând că avea cunoștința de faptul că inculpatul a acordat un împrumut persoanei vătămate, întrucât l-a însoțit pe inculpat de mai multe ori pentru a i se restitui diferite sume de bani, a asistat la discuțiile dintre inculpat și persoana vătămată și chiar martorul personal, de mai multe ori, a ridicat sume de bani pentru inculpat.

Trebuie remarcat faptul că persoana vătămată Lozincă Maria a ținut evidența sumelor de bani restituite într-o agendă cu coperti albastre emisă de SNPPC, în care au fost menționate sumele de bani restituite inculpatului Popa Vasile Constantin sau martorei Popa Liana Corina ori prin intermediul șoferului inculpatului care semna de primire, această agentă fiind ridicată cu ocazia percheziției efectuate la numita Lozincă Maria.

Inclusiv din transcrierea convorbirilor telefonice și ambientale existente la dosar a rezultat că în discuțiile dintre cei doi, inculpatul folosește un limbaj ostil, amenințător („Eu o să-ți trimit pe altcineva și o să-ți ia banii altcumva, atuncea. Bine?”), aspecte care subliniază și întăresc susținerile persoanei vătămate Lozincă Maria și ale martorului Lozincă Dan că inculpatul Popa Vasile Constantin a proferat amenințări cu o serie de repercusiuni în cazul în care nu i-ar remite suma reprezentând diferența de bani rămasă nerestituită dintr-un împrumut acordat anterior, uzând de calitatea sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, invocând relațiile pe care le-ar avea cu instituții de control de pe raza județului Bihor, fapt care a creat și accentuat starea de temere a persoanei vătămate, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 al. 1 din Codul penal.

Apărarea inculpatului în sensul că probațiunea administrată în cauză nu atestă că inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi proferat amenințări la adresa persoanei vătămate Lozincă Maria, nu a putut fi reținută, întrucât martorii Cuc Valeria și Indrieș Florin nu au fost prezenți decât în anumite momente în apropierea inculpatului Popa Vasile Constantin și evident nu au confirmat amenințările proferate de către acest inculpat, astfel că declarațiile celor doi martori sunt irelevante, în raport, cu fapta reținută în sarcina inculpatului.

Este adevărat că din audierea în fața instanței a martorilor Bejan Traian și Libotean Alin Aurel (inspectori ANPC), Șimon Ildiko și Marian Marius Aurelian (inspectori Primăria Oradea), Retegan Ionuț Alexandru (Administrația Bazinală de Apă Crișuri), Buzlea Ioan și Păcșă Cristian (comisari Garda Națională de Mediu), Hrișcu Daniela Viorica și Lazăr Aurora Olimpia (ITM),

Pop Doina Mariana, Bistran Mirela, Negrău Adriana Florentina și Groza Rodica (inspectori ANAF), a rezultat că societatea GENCO CAR WASH SRL Oradea, deținută de persoana vătămată Lozincă Maria, a fost controlată de mai multe ori, însă din aceste declarații de martori nu a rezultat că ar exista vreo legătură între vreo activitate de determinare din partea inculpatului Popa Vasile Constantin în declanșarea controalelor, însă acest aspect nu reprezintă un element de înlăturare a răspunderii penale a inculpatului.

Inculpatul Popa Vasile Constantin a invocat lipsa stării de temere a persoanei vătămate bazându-se pe declarațiile martorilor Mudura Marius și Cuc Valeria, însă declarațiile acestora nu sunt relevante pentru a demonstra aspecte privind starea de temere a persoanei vătămate Lozincă Maria, întrucât au avut o prezență nesemnificativă, atât în incinta spălătoriei auto, cât și în apropierea inculpatului Popa Vasile Constantin când a avut discuții cu persoana vătămată.

S-a mai arătat de către inculpatul Popa Vasile Constantin că acțiunile întreprinse de către acesta sunt legitime în contextul în care familia Lozincă nu a respectat termenii înțelegerii inițiale de a restitui împrumutul nici după 4 ani de la momentul acordării lui, însă instanța a apreciat că în speța de față nu a fost vorba de o simplă solicitare de a restitui împrumutul, așa cum se încearcă a fi prezentată starea de fapt prin prisma viziunii inculpatului Popa Vasile Constantin, ci s-a procedat de către acest inculpat într-o manieră nelegală, prin proferarea de amenințări către persoana vătămată Lozincă Maria, cu repercusiuni grave în cazul în care nu va restitui diferența rămasă din împrumutul acordat inițial, uzând de funcția sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea adoptării de către persoana vătămată Lozincă Maria a unui comportament dorit de către inculpat, respectiv de a fi restituit împrumutul într-un anumit ritm impus de acesta, iar amenințările proferate au creat temere persoanei vătămate, aceasta crezând că se pot întâmpla faptele evocate de către inculpat.

Cu toate că într-adevăr inculpatului Popa Vasile Constantin nu i-a fost restituit împrumutul acordat, acesta trebuia să apeleze la organele statului pentru recuperarea restului de împrumut (aproximativ 3.500 lei conform declarației din fața instanței a persoanei vătămate Lozincă Maria) și nu să acționeze în maniera arătată mai sus, de a recupera suma nerestituită de bani de la persoana vătămată prin intermediul folosirii unor amenințări cu grave repercusiuni, amenințări care au fost percepute de către persoana vătămată ca fiind reale, posibile, realizabile, având în vedere funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor deținută de inculpatul Popa Vasile Constantin, respectiv efectuarea a numeroase controale de la diverse instituții ale statului, astfel că această explicație a inculpatului că acțiunile acestuia au fost legitime, nu poate fi primită de instanță. Având în vedere că infracțiunea de șantaj prev. de art. 207 al. 1 din Codul penal, fiind aplicabile și disp. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal, a fost dovedită dincolo de orice dubiu prin probele administrate în cauză, prezumția de nevinovăție fiind răsturnată în speța de față, instanța a dispus condamnarea inculpatului Popa Vasile Constantin pentru această infracțiune.

În ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepsei, instanța a avut în vedere criteriile prev. de art. 74 din Codul penal, gradul de pericol social al infracțiunii, modalitatea și împrejurările comiterii faptei, dispozițiile art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, care prevăd majorarea limitelor de pedeapsă cu o treime raportat la calitatea specială a inculpatului Popa Vasile Constantin, dar și circumstanțele personale ale inculpatului, care nu are antecedente penale, fiind la prima abatere de natură penală, iar raportat la aceste criterii pedeapsa de 3 ani închisoare apare ca fiind corespunzătoare din punct de vedere al cuantumului, pentru a asigura scopul educativ, preventiv și punitiv al pedepsei, instanța a aplicat pedeapsa accesorii și complementare, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, deși din punct de vedere al cuantumului pedepsei aplicate inculpatului ar exista posibilitatea aplicării disp. art. 91 din Codul penal privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, instanța a constatat că nu sunt întrunite cumulativ condițiile pentru a fi aplicate aceste dispoziții legale, întrucât inculpatul Popa Vasile Constantin nu și-a exprimat acordul pentru a efectua muncă neremunerată în folosul comunității, iar în lipsa acestui acord nu există această posibilitate legală, motiv pentru care urmează ca pedeapsa aplicată să fie executată în regim de detenție.

S-a putut constata din actele și lucrările dosarului, că s-a luat împotriva inculpatului Popa Vasile Constantin măsura preventivă a reținerii din 09.10.2014, măsura arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și arestul la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015, perioade care urmează a fi deduse din pedeapsa aplicată inculpatului; trebuie menționat că inculpatul a fost judecat și sub puterea măsurii preventive a controlului judiciar, însă această perioadă, nefiind măsură preventivă privativă de libertate, nu are relevanță în ceea ce privește deducerea din pedeapsă.

Organul de urmărire penală prin ordonanța din 13.10.2014 (f. 64 vol. 6 u.p.) a dispus măsura asiguratorie a sechestrului asupra sumei de 16.500 lei și asupra imobilului situat în (...), aparținând inculpatului Popa Vasile Constantin, măsură care a fost menținută în continuare, întrucât hotărârea instanței de fond nu este definitivă, fiind supusă căii de atac a apelului, măsura asiguratorie având rolul de a asigura în speța de față posibilă executare a măsurii confiscării speciale, dacă va fi cazul, în funcție de soluția adoptată și plata cheltuielilor judiciare față de stat până la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri (persoanele vătămate din cauză nu s-au constituit părți civile).

În ceea ce privește cererea formulată de procuror cu privire la confiscarea de la inculpatul Popa Vasile Constantin a sumelor de bani și a autoturismului marca Volvo XC60, instanța a constatat că aceasta este nefondată, întrucât bunurile în cauză puteau fi confiscate doar în condițiile condamnării inculpatului Popa Vasile Constantin sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită în

formă continuată, respectiv trafic de influență, însă instanța a dispus achitarea acestuia pentru ambele infracțiuni în baza disp. art. 16 al. 1 lit. a, respectiv lit. b din C.p.p., motiv pentru care această cerere a fost respinsă.

Pe parcursul procesului penal martora Bodin Alina Adriana a solicitat acordarea cheltuielilor legate de prezentarea sa în fața Curții de Apel Timișoara la termenul din 2 noiembrie 2016, însă s-a constatat că această martoră nu a precizat cuantumul acestor cheltuieli, ce reprezintă acestea și care sunt documentele legate de transportul acesteia la instanța de judecată și retur, motiv pentru care instanța a respins cererea formulată în cauză.

Martorul Popa Vasile din Iași a solicitat instanței plata cheltuielilor legate de prezentarea sa la Curtea de Apel Timișoara la termenele de judecată din 3 octombrie 2017, 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017, în sumă totală de 3.444 lei, reprezentând venituri salariale nerealizate, cheltuieli, hrană-diurnă și cazare hotel.

Examinând documentele depuse de către acest martor la dosar (facturi și bonuri), instanța a constatat că nu au fost dovedite cu înscrisuri decât cazările pentru termenele de judecată din 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017, în sumă de 238 lei și 242 lei, în total 480 lei, reprezentând contravaloare servicii de cazare, nefiind dovedite cheltuieli cu hrană și nici nerealizarea veniturilor salariale cu niciun mijloc de probă, motiv pentru care s-a admis în parte cererea formulată de martorul Popa Vasile cu privire la acordarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanță și s-a dispus plata din fondurile Ministerului Justiției a sumei de 480 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor de cazare privind pe martorul Popa Vasile, pentru termenele de judecată din 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017, urmând să fie respinsă în rest cererea formulată.

Trebuie precizat faptul că instanța nu a acordat nicio sumă de bani martorului Popa Vasile din Iași pentru termenul de judecată din 3 octombrie 2017, întrucât la apelul nominal făcut în ședință publică acesta nu s-a prezentat în fața instanței, ci ulterior, după amânarea cauzei.

Pentru toate aceste considerente, în baza art. 386 din Codul de procedură penală a fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în cea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri, prev. de art. 275 al. 1 și 2 din Codul penal. formulată de inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN.

În baza art. 386 din Codul de procedură penală a fost admisă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptelor formulată de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, sens în care:

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale), cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (3 infracțiuni), cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul POPA VASILE CONSTANTIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, cu privire la inculpatul DAVID FLORIAN ALIN;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul MIHALACHE GABRIEL CONSTANTIN.

I. În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale).

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art.

5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală a dispus achitarea inculpatului POPA

VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 207 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, s-a dispus condamnarea inculpatului POPA VASILE CONSTANTIN, la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, cu executare în regim de detenție.

În baza art. 65 din Codul penal s-a dispus interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 din Codul penal, art. 68 al. 1 lit. c din Codul penal s-a dispus interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 72 din Codul penal s-a dedus din durata pedepsei aplicate, durata reținerii din 09.10.2014, durata arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și durata arestului la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015.

În baza art. 397 din Codul de procedură penală s-a menținut măsura asiguratorie a sechestrului asupra sumei de 16.500 lei și asupra imobilului situat în (...), dispusă prin ordonanța 421/P/2013 din 13.09.2014 a D.N.A. – Structura Centrală.

A fost respinsă cererea formulată de procuror cu privire la confiscarea de la inculpatul Popa Vasile Constantin a sumelor de bani și a autoturismului marca Volvo XC60.

II. În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului DAVID FLORIAN ALIN, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

III. În baza art. 396 al. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 al. 1 lit. b din Codul de procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului MIHALACHE GABRIEL-CONSTANTIN, pentru săvârșirea infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În baza art. 397 al. 1 din Codul de procedură penală s-a luat act că persoanele vătămate Lozincă Maria, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor nu s-au constituit părți civile în cauză.

În baza art. 274 al. 1 din Codul de procedură penală a fost obligat inculpatul Popa Vasile Constantin la plata sumei de 20.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare față de stat.

În baza art. 275 al. 3 din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea cauzei față de inculpații David Florian Alin și Mihalache Gabriel Constantin, au rămas în sarcina statului.

În baza art. 275 al. 6 din Codul de procedură penală s-a dispus plata din fondurile Ministerului Justiției către Baroul Timiș a sumei de câte 350 lei, reprezentând onorariu parțial avocat din oficiu către avocații Schiriac Lăcrămioara și Miloș Raluca, respectiv 100 lei, reprezentând onorariu parțial avocat din oficiu către avocatul Murgu Călin.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 din Codul de procedură penală a fost respinsă cererea de acordare a cheltuielilor de transport pentru termenul din 2 noiembrie 2016, formulată de martora Bodin Alina Adriana.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 din Codul de procedură penală a fost admisă în parte cererea formulată de martorul Popa Vasile cu privire la acordarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanță.

S-a dispus plata din fondurile Ministerului Justiției a sumei de 480 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor de cazare privind pe martorul Popa Vasile, pentru termenele de judecată din 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017 și a fost respinsă în rest cererea formulată.

Împotriva acestei sentințe au fost declarate, în termenul legal, apeluri de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Timișoara, inculpatul Popa Vasile Constantin, prin **apărător, acesta din urmă fără a arăta inițial motivele de apel.**

În apelul declarat, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Timișoara a criticat sentința pronunțată de prima instanță pentru greșita achitare a inculpatului Popa Constantin pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin.1 și art. 5 din Codul penal; instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată; abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (3 infracțiuni); distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (3 infracțiuni); favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (3 infracțiuni); trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr.

78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal; **greșita achitare a**

inculpatului David Florian Alin pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; **greșita achitare a inculpatului Mihalache Gabriel Constantin** pentru săvârșirea infracțiunii de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În dezvoltarea motivelor de apel, procurorul a menționat că având în vedere întreg materialul probator administrat, atât în cursul urmăririi penale, cât și în etapa cercetării judecătorești, infracțiunea de luare de mită în formă continuată, reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin apare ca fiind dovedită.

Astfel, relevante sunt înscrisurile atașate la dosarul cauzei (adrese emise de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și de alte instituții, copii ale condicilor de lucrări ale procurorilor, facturi fiscale, avize de însoțire a mărfii, chitanțe, factura emisă de S.C. EUROHOTEL nr. 46165/06.04.2012, adresa TAROM nr. 1015/01.04.2014, contractul de execuție lucrări de construcție nr. 124/05.06.2011, procese-verbale de redare a discuțiilor purtate telefonic sau în mediul ambiental), precum și declarațiile martorilor: Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe, Bulc Nicolae, Brebenel Monica, Bronț Lavinia, Gîlcă Ionela, care se coroborează cu depoziția martorului denunțator Edu Dorinel.

Din probe a rezultat că numitul Edu Dorinel, persoană implicată în activități evazioniste care au prejudiciat cu sume importante bugetul general consolidat al statului, a consolidat o relație de prietenie cu primul procuror al județului Bihor cu scopul de a fi protejat de acesta, aspecte ce au rezultat și din declarațiile martorilor indicați mai sus.

Astfel, martorii Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe și Bulc Nicolae au confirmat faptul că inculpatul Popa Vasile-Constantin și Edu Dorinel se cunoșteau și se întâlneau frecvent în perioada 2011-2013 în diferite locații din Oradea și Băile 1 Mai, dar și la firma celui din urmă și la sediul unității de parchet.

Martorul Bulc Nicolae a relatat că Edu Dorinel avea probleme de natură penală, motiv pentru care i-a solicitat a intermedia o întrevedere cu inculpatul Popa Vasile-Constantin. O astfel de întâlnire a avut loc la Pensiunea Allegria din Băile 1 Mai, unde Edu Dorinel i-a expus magistratului „probleme legate de cazul său penal, fiind vorba de aprobarea unor hârtii”. A mai arătat că inculpatul Popa Vasile-Constantin i-a dat un articol de specialitate în domeniul evaziunii fiscale, pe care să i-l remită lui Edu Dorinel, persoană cercetată penal la acea vreme pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, dosarul fiind înregistrat la parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. Bulc Nicolae a mai relatat că are cunoștință de faptul că Edu Dorinel „i-a făcut mai multe servicii” lui Popa Vasile-Constantin, fără însă a detalia în ce anumite au constat acele servicii.

Din declarațiile martorului Tudor Gheorghe a rezultat că, la solicitarea inculpatului, i-a prezentat mai multe persoane de sex feminin, ale căror servicii

sexuale nu au fost plătite de el. De asemenea, a menționat că a fost trimis de mai multe ori de Edu Dorinel „după niște fete, pentru ca acestea să fie prezentate numitului Popa Vasile-Constantin.” S-a apreciat de către procuror că nu prezintă importanță dacă acestea erau prostituate, așa cum a reținut instanța, în condițiile în care au fost plătite de alte persoane, nu de inculpat, pentru serviciile sexuale prestate. Martorul a mai confirmat faptul că inculpatul s-a întâlnit cu denunțatorul într-o locație din Băile 1 Mai, arătând că nu a asistat la discuțiile dintre cei doi. Și martorul Uceanu Lucian a declarat că i-a pus la dispoziție inculpatului, de mai multe ori, prostituate, atât în București, cât și în Oradea, cheltuielile pentru serviciile sexuale prestate de acestea fiind suportate de Edu Dorinel. Plata se efectua, fie de martori, care primea banii de la Edu Dorinel, fie personal de acesta din urmă, fiind vorba de sume cuprinse între 100 euro și 200 euro. Martorul a mai confirmat faptul că inculpatul a beneficiat de foloase necuvenite constând în cazare și transport la București. Astfel, în declarația dată în fața instanței la data de 23.05.2017, Uceanu Lucian a relatat că a făcut rezervări de două ori la EUROHOTEL și la Hotelul IBIS din București pentru inculpatul Popa Vasile-Constantin, rezervări care presupuneau și plata serviciilor de cazare. Martorul a susținut că el avansa sumele de bani necesare, iar, ulterior, le primea de la Edu Dorinel, fără însă a cunoaște de ce acesta efectua respectivele plăți. A mai arătat martorul că a plătit și în Oradea bilete de avion pentru inculpatul popa Vasile-Constantin, destinația fiind București, plătiind o dată aproximativ 6 milioane lei, iar altă dată 15 milioane lei (transport dus-întors), biletele fiind facturate pe firma lui Edu Dorinel. Cu privire la cazarea în București a inculpatului, relevantă este și declarația martorei Brebenel Monica, director general al S.C. EUROHOTEL. Aceasta a menționat că a colaborat cu Edu Dorinel, că nu îl cunoaște pe Popa Vasile-Constantin, însă nu exclude posibilitatea ca rezervarea camerei să fi fost efectuată de Edu Dorinel prin firma ROMARO SRL și beneficiarul acestui serviciu să fi fost inculpatul. Referitor la plata unor servicii sexuale, foloase de care a beneficiat, în mod necuvenit inculpatul, sunt relevante declarațiile martorilor: Baciuc Cornel, Bront Lavinia, Gîlcă Ionela, Mociar Adelina și Edu Mirel Ionuț.

Cu privire la amenajarea unui teren de tenis de câmp, prezintă importanță declarațiile martorilor: Berbecar Adrian Fănel, Edu Florin Dorin, Moisa Adrian, Neag Dumitru, Murărașu Gheorghe.

Astfel, martorul Berbecar Adrian Fănel a relatat, cu prilejul audierii din data de 01.10.2014, că, în cursul anului 2011, fiind angajat ca muncitor la firmele numitului Edu Dorinel, a lucrat la construirea unui teren de minifotbal, situat în curtea casei din (...) a procurorului Popa Vasile Constantin. Despre acesta a arătat că venea în timpul zilei, însă nu le-a dat muncitorilor nicio sumă de bani pentru munca prestată sau pentru a-și cumpăra produse alimentare (mâncare, băutură, țigări), în condițiile în care programul de lucru s-a prelungit până noaptea.

S-a considerat, că în mod greșit, instanța a dat eficiență probatorie rapoartelor de expertiză extrajudiciară depuse de inculpatul Popa Vasile Constantin la dosarul cauzei și a înlăturat înscrisurile avute în vedere în cursul urmăririi penale, respectiv facturi, avize de însoțire a mărfii, contractul de

prestări servicii încheiat între martorul denunțator Edu Dorinel și Popa Liana, fosta soție a inculpatului Popa Vasile Constantin, chitanța emisă de societatea martorului denunțator pentru suma de 5.000 lei.

Referitor la declarația martorului popa Vasile, cu domiciliul în (...), s-a constatat într-adevăr acesta a fost beneficiarul serviciilor hoteliere la care se refereau înscrisurile atașate la dosar, cu excepția facturii nr. 46165 din 6 aprilie 2012, în valoare de 176,30 lei, emisă de S.C. EUROHOTEL pe numele Popa Vasile.

Așa cum a rezultat din înscrisul depus la dosar de martorul popa Vasile, după audierea din data de 07.11.2017, a rezultat cu certitudine că el nu a fost beneficiarul serviciilor de cazare înscrise în factura nr. 46165 din 6 aprilie 2012, în valoare de 176,30 lei, emisă de S.C. EUROHOTEL pe numele Popa Vasile, astfel că acest act material al infracțiunii de corupție reținută în sarcina inculpatului este dovedit.

De asemenea, procurorul a apreciat că, în mod greșit, instanța de fond a statuat că: ”Verificând multiplele procese-verbale de redare a convorbirilor telefonice și ambientale existente la dosar, dar și cuprinsul rechizitoriului, purtate de inculpatul Popa Vasile Constantin cu martorul denunțator Edu Dorinel, nu a rezultat niciun aspect legat de prestarea unor servicii de care ar fi beneficiat inculpatul Popa Vasile Constantin sau de plata unor astfel de servicii, în modalitatea descrisă în rechizitoriu, iar procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice și ambientale dintre martorul denunțator Edu Dorinel și martorul Tudor Gheorghe nu pot constitui probe de vinovăție”.

Probele nu au o valoare dinainte stabilită, iar procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice și ambientale vin să completeze materialul probator administrat astfel că sunt mijloace de probă de care se impune a se ține seama la analizarea elementelor de tipicitate ale infracțiunii cu care a fost investită instanța.

Față de aspectele expuse, raportat la întreg materialul probator administrat în cauză a considerat că infracțiunea de luare de mită în formă continuată a fost dovedită, soluția de achitare fiind netemeinică și nelegală.

În ceea ce privește cele 3 infracțiuni de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului, instanța a dispus achitarea inculpatului Popa Vasile Constantin, arătând că aceste fapte nu au fost dovedite și nu sunt întrunite elementele de tipicitate prevăzute în normele de incriminare.

Referitor la dosarul nr. 7157/P/2008 în care a fost distrus rechizitoriul de către inculpatul Popa Vasile Constantin s-a menționat că faptul că procurorul coordonator nu își mai amintește dacă, în urmă cu 9 ani, a vizat sau nu un rechizitoriu întocmit de un procuror stagiar, nu îndreptățește instanța a presupune că acel înscris nu a existat. Se apreciază că, în mod greșit, instanța a arătat că lipsesc „probele care să confirme o acțiune de distrugere în orice modalitate a rechizitoriului din dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, despre care se susține că ar fi fost întocmit de procurorul Ardelean Cristian Marius la 16.09.2009”, reținând că nu au putut fi dovedite cele trei fapte de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului și a pronunțat achitarea inculpatului.

În ceea ce privește dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, procurorul a considerat că au fost interpretate eronat afirmațiile martorului Brișcan Adrian care în declarația dată în fața instanței, la data de 2 noiembrie 2016 a relatat: ”... în dosarul respectiv am emis o soluție de trimitere în judecată, întocmindu-se un rechizitoriu, însă nu am făcut verificări cu privire la acel dosar întrucât nu m-a interesat deoarece nu mai eram sesizat cu dosarul respectiv....Din câte cunosc eu, rechizitoriul a fost verificat pentru legalitate conform dispozițiilor legale de către primul procuror al unității, din moment ce dosarul nu a mai venit înapoi... Nu cunosc cu exactitate motivul pentru care dosarul a revenit la colegul Ilisie întrucât eu am întocmit rechizitoriul...”.

S-a constatat, așadar că martorul Brișcan Adrian a menționat că, în dosarul nr. 7515/P/2008, a întocmit rechizitoriul, însă nu are cunoștință de împrejurarea în care aceeași cauză penală, pe care el o soluționase, a ajuns ulterior la un coleg, martorul Ilisie Teofil, care a întocmit și el un alt rechizitoriu.

Referitor la declarația martorului Ilisie Teofil care a soluționat dosarul nr. 7515/P/2008 prin trimiterea în judecată a inculpaților Hendre Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, instanța a reținut că „acesta a declarat că inculpatul Popa Vasile Constantin i-ar fi cerut acordul, înainte de repartizarea acestui dosar, ocazie cu care a existat o discuție între cei doi, prilej cu care inculpatul ar fi rupt un rechizitoriu, însă din această declarație nu a rezultat dacă acele înscrisuri pe care le-a rupt inculpatul Popa Vasile Constantin au fost rechizitoriul întocmit în dosar, dacă ele au conținut toate semnăturile necesare pentru a fi considerate valabile, dacă au fost întocmite în numărul necesar de exemplare sau dacă a fost doar o ciornă, respectiv un act fără semnificație juridică.”

A considerat a fi eronată și această interpretare a instanței, întrucât în condițiile în care se reține existența unei discuții între primul procurorul unității, inculpatul Popa Vasile Constantin și procurorul Ilisie Teofil, despre un dosar penal și rechizitoriul întocmit este cert faptul că acele înscrisuri rupte de inculpat vizează tocmit actul de sesizare a instanței, distrus de procurorul ierarhic superior.

Astfel, martorul Ilisie Teofil a declarat, referitor la dosarul nr. 7515/P/2018 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, că i-a fost repartizat de prim procurorul unității, inculpatul Popa Vasile Constantin, care l-a chemat la el în birou și l-a întrebat dacă își asumă soluționarea respectivei cauze, spunându-i că, în acel dosar a fost întocmit un rechizitoriu, dar că nu există probe. Răspunsul a fost în sensul că, în calitate de procuror, potrivit atribuțiilor de serviciu, soluționează orice dosar ce-i este repartizat.

Martorul a precizat în mod expres: „La acea discuție pe care am avut-o, domnul Popa Vasile a rupt în fața mea rechizitoriul și l-a aruncat sub birou.”

A mai menționat că, în dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, nu a efectuat niciun act de urmărire penală, existând deja un referat de terminare a urmăririi penale, probele fiind complete. A întocmit rechizitoriul, dispunând trimiterea în judecată a trei inculpați și disjungerea

cauzei cu privire la al patrulea. A mai arătat martorul că a luat legătura cu procurorul care a întocmit primul rechizitoriu, martorul Brișcan Adrian, căruia i-a cerut o copie a actului de sesizare a instanței, întrucât nu a înțeles de ce prim procurorul i-a spus că nu sunt probe în dosar. Colegul a fost surprins de faptul că respectiva cauză se mai afla încă în lucru, în condițiile în care el o soluționase printr-un rechizitoriu.

Față de cele expuse mai sus, procurorul a apreciat că, în mod greșit, instanța de fond a reținut că nu au putut fi dovedite cele trei fapte de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului și a pronunțat achitarea inculpatului.

Referitor la dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, procurorul a apreciat că tocmai împrejurarea că inculpatul Popa Vasile Constantin era și procuror coordonator al martorului Florența Alex Adrian a facilitat distrugerea respectivului înscris, un document a cărui existență nu poate fi negată în condițiile în care a fost dactilografiat, printat și semnat de procurorul de caz.

Din declarația martorului Florența Alex-Adrian a rezultat că, fiind procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, în cursul anului 2008, a avut în supraveghere dosarul penal nr. 8153/P/2008 privind pe învinuitul (la acea vreme) Blaga Gheorghe-Cosmin, cercetat pentru comiterea infracțiunii de sustragere de la recoltarea probelor biologice, cauză în care, la data de 11.08.2009 a întocmit rechizitoriu. Ulterior, a constatat că, după ce a predat dosarul la grefă, un alt coleg de-al său a dispus la data de 09.11.2009 sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei.

Martorul a precizat că a dactilografiat singur rechizitoriul, l-a printat, semnat și predat la grefa unității de parchet, însă nu are cunoștință de modul în care s-a schimbat soluția, respectiv cum s-a ajuns ca, în același dosar, după trimiterea în judecată a inculpatului Blaga Gheorghe-Cosmin, un alt coleg să dispună o soluție de netrimitere în judecată.

Prin urmare, a apreciat a fi neîntemeiate susținerile instanței de fond în sensul că din declarația martorului Florența Alex Adrian „nu rezultă varianta acuzării”. De asemenea, a considerat a fi nelegală soluția de achitare dispusă pentru infracțiunile descrise mai sus pe considerentul că faptele nu există.

Procurorul a mai menționat că raportat la întreg probatoriul administrat în cursul cercetării judecătorești, precum și în timpul urmăririi penale a apreciat că, în mod greșit, s-a concluzionat de către instanță că infracțiunile de corupție, de trafic de influență și cumpărare de influență, nu întrunesc elementele de tipicitate prevăzute de lege dispunându-se achitarea inculpaților.

Astfel, prezintă importanță pentru dovedirea celor două infracțiuni de corupție declarațiile martorilor Tonca Sorin-Daniel, Baciuc Cornel Ciprian și Covaci Florin Lucian.

Martorul Tonca Sorin-Daniel a relatat că se discuta, în anturajul pe care îl frecventa, respectiv în mediul oamenilor de afaceri din zonă, că David Alin avea, în acea perioadă, probleme de natură penală, fiind cercetat pentru sustragerea de material lemnos din pădurile din zona localității Topa.

Inculpatul David Alin era cunoscut ca fiind un prieten apropiat al prim procurorului Popa Vasile Constantin de la parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, care frecventa cabana de vânatoare a susnumitului, situată în zona localității Dobrești.

De asemenea, era perceput în mediul de afaceri din zonă ca fiind un protejat al prim procurorului Popa Vasile Constantin, discutându-se faptul că au fost împreună, în câteva rânduri în străinătate, cu echipa de fotbal a IPJ Bihor, aceste ieșiri în străinătate fiind sponsorizate și de către David Alin.

Se mai discuta faptul că inculpatul David Alin i-ar fi făcut cadou prim procurorului un autoturism marca Volvo XC 60, care era folosit de numita Popa Liliana, soția de la acea vreme a magistratului.

A mai relatat martorul că David Alin se lăuda, atât față de oamenii de afaceri din zonă, cât și față de reprezentanți ai instituțiilor cu care interacționa, spre exemplu Ocoalele Silvice, cu relația pe care o avea cu prim procurorul Vasile Popa.

Martorul Tonca Sorin-Daniel a subliniat faptul că, personal, a fost atenționat de prim procurorul Popa Vasile Constantin, la un moment dat, că va avea de suferit dacă va intra în conflict cu David Alin.

De asemenea, din declarația martorului Gabor Cătălin-Raul, lucrător de poliție la Serviciul Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor Bihor, a rezultat că, în cursul verii anului 2011, a fost contactat de inculpatul Popa Vasile Constantin care i-a solicitat să-l ajute cu înmatricularea unui autoturism Volvo, pe care susținea că l-a cumpărat din Germania. După ce martorul a indicat documentele necesare înmatriculării, a constatat că autoturismul, în ciuda celor susținute de Popa Vasile Constantin, este cumpărat de o firmă din Dobrești, administrată de inculpatul David Florian-Alin.

Martorul Gabor Cătălin-Raul a declarat că autoturismul a purtat trei numere de înmatriculare, respectiv BH-11-RVP, BH-7-NRN și BH-54-RRR în primele două cazuri lucrătorul de poliție făcând documentația necesară, de fiecare dată la solicitarea lui Popa Vasile Constantin, care era însoțit de David Florian-Alin.

Cu prilejul audierii, David Florian-Alin a declarat că a vândut autoturismul abia în anul 2013, direct lui Popa Liana (fosta soție a lui Popa Vasile Constantin), cu care a negociat prețul și nu a primit decât jumătate din suma solicitată (inferioară prețului de achiziție).

Simularea vânzării-cumpărării autoturismului sus-menționat între inculpații Popa Vasile-Constantin și David Florian-Alin a fost demonstrată de mărturia martorului Fărucă Marius-Călin, persoana care a adus acel vehicul din Germania.

Analizând probele administrate, s-a conturat certitudinea că, în schimbul acestui folos necuvenit, inculpatul Popa Vasile Constantin a promis că intervine și chiar a intervenit la procurori aflați în subordinea sa, în scopul rezolvării dosarelor penale pe care cumpărătorul de influență le avea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș, relevantă în acest sens fiind declarația martorei Bodin Alina-Adriana.

Prin urmare, a apreciat a fi dovedite faptele descrise mai sus, sens în care soluția de achitare pronunțată de instanța de fond a apărut ca fiind netemeinică și nelegală.

Față de întreg materialul probator administrat, procurorul a apreciat că, în mod greșit, s-a dispus achitarea celor doi inculpați pentru infracțiunile de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, respectiv instigare la medico-legală prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

Astfel, s-a reținut că, la data de 28.03.2014, Ozsvath Oszkar-Levente-Sandor a fost victima unei agresiuni, loviturile primite ducând la decesul acestuia, care a survenit la data de 01.04.2014, fiind evidentă săvârșirea infracțiunii de omor. Cu toate acestea, la solicitarea inculpatului Popa Vasile Constantin, inculpatul Mihalache Gabriel-Constantin, șeful Serviciului de Medicină Legală Bihor, a acceptat să fie prelevate organele interne ale victimei: rinichii, ficatul, pancreasul și cornea, fapt ce a avut ca urmare compromiterea autopsiei medico-legale.

Relevante în acest sens sunt înscrisurile atașate la dosarul cauzei, procesele-verbale de redare a discuțiilor telefonice și a celor ambientale, precum și declarațiile martorilor: Chirculescu Maria Magdalena, Pantiș Carmen, Leucea Alin.

Cu prilejul audierii, martora Chirculescu Maria Magdalena a confirmat în cuprinsul declarației, starea de fapt descrisă, arătând că i-a solicitat inculpatului să ia legătura cu șeful Serviciului de Medicină Legală Bihor, Mihalache Gabriel-Constantin pentru a se interesa de ce refuza acesta să accepte prelevarea de organe de la victima Ozsvath Oszkar-Levente-Sandor, în condițiile în care aceasta era în moarte clinică, iar membrii familiei și-au dat acordul pentru prelevarea de organe.

Din discuția telefonică purtată cu inculpatul Mihalache Gabriel-Constantin a rezultat că mediul și-a exprimat temerea că i se va imputa ulterior faptul că a fost compromisă autopsia medico-legală a victimei Ozsvath Oskar-Levente-Sandor arătând că nu este legală prelevarea de organe în caz de lovituri cauzatoare de moarte sau omor.

Inculpatul Popa Vasile Constantin a insistat menționând însă că se impune a se respecta cadrul legal, „ca să nu avem probleme”.

Cu toate acestea, inculpatul Mihalache Gabriel-Constantin i-a precizat în mod expres: „Nu-i pe lege! Îi pe lângă lege!...Scrie clar, în cazuri de morți violente și care pot compromite rezultatul autopsiei, mă rog, lovituri cauzatoare de moarte, omor, nu se face prelevare de organe.”

Din declarația martorei Pantiș Carmen, medic coordonator al Programului de transplant în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Oradea, dată în fața instanței la data de 06.09.2016, a rezultat că, în anul 2014, a fost anunțată de medicul responsabil cu identificarea potențialilor donatori că ar putea exista un caz de moarte cerebrală a unui pacient, fapt pentru care a luat legătura cu membrii familiei acestuia pentru a se obține acceptul scris de prelevare de organe.

Această operațiune urma a se realiza într-un timp scurt (de 12 sau 24 de ore), perioadă în care trebuia obținut și acordul scris al șefului Serviciului de Medicină Legală Bihor, inculpatul Mihalache Gabriel-Constantin, respectiv semnătura acestuia aplicată pe un formular tipizat în care se arată că prelevarea organelor nu afectează rezultatul autopsiei medico-legale.

L-a contactat în acest sens pe doctorul Mihalache Gabriel-Constantin, care i-a comunicat că are nevoie de timp pentru a analiza situația respectivă, dată fiind complexitatea cazului.

Ulterior, acesta i-a comunicat telefonic că va semna acordul, martora anunțând echipa de medici care au procedat la prelevarea de organe de la victima Ozsvath Oszkar-Levente-Sandor.

Relevantă este și declarația martorului Leucea Alin-Lucian, procuror de caz, în dosarul ce viza agresiunea numitului Ozsvath Oszkar-Levente-Sandor.

Acesta a declarat că dacă ar fi fost întrebat de către medicul legist sau dacă i s-ar fi solicitat acceptul, în calitate de procuror de caz, cu privire la prelevarea organelor de la victimă, nu ar fi fost de acord cu o astfel de operațiune. A mai menționat că, după câteva zile de la operația de prelevare de organe, l-a întrebat pe prim-procurorul Popa Vasile Constantin dacă i se pare normal ca el, în calitate de procuror de caz, să nu fie anunțat despre operația de prelevare de organe la care a fost supusă victima, în condițiile în care prim procurorul discutase despre acest lucru cu medicul legist Mihalache Gabriel-Constantin, răspunsul inculpatului fiind unul evaziv, în sensul că „ceea ce s-a întâmplat a fost legal.”

A rezultat, așadar, că toată operațiunea de prelevare s-a perfectat conform înțelegerii între cei doi inculpați, procurorul de caz fiind ignorat în această situație.

Mai mult, deși discuțiile telefonice sus-menționate s-au purtat în jurul orelor 20,00, formularul intitulat „LEGE privind prelevarea și transplantul de țesuturi și organe” întocmit de inculpatul Mihalache Gabriel-Constantin este antedat, purtând data de 01.04.2014, prelevarea propriu-zisă având loc pe data de 02.04.2014, fapt ce subliniază caracterul infracțional al înțelegerii. Aceasta, în condițiile în care prelevarea în sine a avut loc chiar a doua zi, de unde ar rezultat că victima a decedat imediat după discuție.

Compromiterea rezultatului autopsiei se reflectă cu cea mai mare claritate în încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților cercetați în acea cauză, fapte care inițial au fost calificate drept tentativă la omor, iar ulterior infracțiuni de omor, în formă consumată.

Raportat la cele expuse mai sus s-a observat, că sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, astfel că, în mod greșit, s-a dispus achitarea inculpaților Popa Vasile Constantin și Mihalache Gabriel-Constantin.

Față de motivele de apel, procurorul a solicitat instanței de control judiciar, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală, art. 103 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală, readministrarea probei testimoniale, constând în audierea martorilor Edu Dorinel, Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe, Bulc Nicolae, Edu

Florin Dorin, Edu Biorel Vasile, Berbecar Adrian Fănel, Brebenel Monica, Bronț Lavinia, Gîlcă Ionela, Baciuc Cornel, Mociar Adelina (raportat la infracțiunea de luare de mită), Ardelean Cristian-Marius, Chirilă Dan Mihai, Brișcan Adrian, Verche Rodica, Florența Alex Adrian, Ilisie Teofil (cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului), Sabău Gligor Ioan, Tonca Sorin Daniel (audiat doar în cursul urmăririi penale), Covaci Florin Lucian, David Adelina (referitor la infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență) și Chirculescu Maria Magdalena, Pantiș Carmen, Leucea Alin (raportat la infracțiunea prevăzută de art. 155 din Legea nr. 95/2006).

Având în vedere motivele invocate, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală a solicitat admiterea apelului așa cum a fost formulat, desființarea hotărârii atacate și, în urma rejudecării cauzei, pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice în consens cu motivele prezentate mai sus.

La termenul de la 14 iunie 2018, Înalta Curte conform dispozițiilor art. 357 alin. 1 raportat la art. 356 alin. 3 din Codul de procedură penală, art. 10 din Codul de procedură penală, precum și art. 6 CEDO, constatând întemeiată cererea de amânare formulată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, pentru a-i da posibilitatea să-și angajeze apărător și să-și pregătească apărarea, cauza fiind la primul termen de judecată și față de lipsa de procedură cu intimata parte vătămată Lozinca Maria, cauza a fost amânată la data de 6 septembrie 2018, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la acel termen, aflată la filele 45-46 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei au fost depuse, după ce în prealabil, au fost înregistrate prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 34161 la 03 septembrie 2018, **motivele de apel formulate de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător, aflate în vol. I, filele 52-69 dosarul Înaltei Curți.**

În dezvoltarea motivelor de apel, apelantul intimat-inculpat, prin apărător a solicitat, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală, admiterea apelului, desființarea în parte a sentinței atacate, respectiv în ceea ce privește dispoziția de condamnare a acestuia, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal 1968 cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și, în urma rejudecării cauzei, achitarea sa, în temeiul art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, pentru această infracțiune.

Totodată, în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b din Codul de procedură penală a solicitat respingerea, ca nefondat a apelului declarat de Direcția Națională Anticorupție, cu consecința menținerii soluțiilor de achitare pentru toate celelalte infracțiuni.

Apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător a criticat hotărârea instanței de fond cu referire la infracțiunea de șantaj pentru netemeinicie și nelegalitate sub mai multe motive.

În ceea ce privește nelegalitatea hotărârii apelate, se critică sentința pronunțată sub aspectul nemotivării soluției de condamnare, conform dispozițiilor prev. de art. 403 alin. (1) lit. c din Codul de procedură penală, în

timp ce soluțiile de achitare prevăzute pentru celelalte infracțiuni sunt ample și solid argumentate. Procedând în acest mod instanța de fond a încălcat dispozițiile art. 4, art. 8, art. 396 alin. 2 din Codul de procedură penală, precum și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

S-a apreciat că lipsa unei analize complete și punctuale a elementelor de tipicitate ale infracțiunii pentru care s-a dispus condamnarea, în opoziție cu motivarea amplă a soluțiilor de achitare reflectă încălcarea prezumției de nevinovăție a acestuia, în componenta vizând inexistența, în sarcina inculpatului, a obligației de a-și dovedi nevinovăția.

Accreditarea ideii că achitarea ar trebui să fie amplu și temeinic motivată, însă condamnarea să se rezume la preluarea rechizitoriului și enumerarea aleatorie a unora dintre mijloacele de probă administrate este contrară principiilor fundamentale ale procesului penal și mai ales dispozițiilor art. 396 alin. 2 din Codul de procedură penală care impun judecătorului condiții concrete și explicitate în care se poate dispune condamnarea, spre deosebire de achitare care, potrivit art. 396 alin. 5 din Codul de procedură penală se dispune de îndată ce instanța constată incidența unui caz de împiedicare/continuare a exercitării acțiunii penale. Se consideră că din partea expozitivă a sentinței că instanța a înțeles că motiveze condamnarea apelantului intimat inculpat în mod simplist și formal, fără o analiză obiectivă și pertinentă a probelor.

Hotărârea este criticabilă, sub aspectul ignorării complete a apărărilor esențiale formulate, în sensul că instanța nu a analizat nicio apărare, fapt care a permis și a condus la reținerea unei stări de fapt greșite, care nu are la bază o interpretare obiectivă a tuturor mijloacelor de probă administrate în legătură cu această faptă, ci reprezintă preluarea actului de sesizare – o interpretare subiectivă și tendențioasă a probelor.

Tocmai o parte dintre aceste probe (declarațiile vădit contradictorii ale persoanei vătămate Lozincă Maria și soțului acestuia, martorul Lozincă Dan, declarațiile martorului Mudura Marius, agenda personală a persoanei vătămate, notele de transcriere a interceptărilor, declarațiile martorilor care au efectuat cele 9 controale la societatea administrată de Lozincă Maria), care doar au fost trecute în revistă de instanță pentru a adopta hotărârea, au fost invocate și de către inculpat, însă în apărare, fiind precizate în concluziile scrise datele concrete evidențiate de acestea, premisele și împrejurări esențiale pentru aflarea adevărului. Instanța nu numai că nu a făcut o minimă evaluare a probelor, din perspectiva arătată de inculpat, dar nici nu a motivat de ce a procedat în acest mod, s-a făcut referire la jurisprudența instanței supreme, respectiv decizia nr. 655/04.02.2004 a Î.C.C.J.

Hotărârea suferă, în egală măsură, din cauza înlăturării nejustificate a unor probe invocate în apărare. Exemplificativ, a arătat că în prima parte a motivării condamnării pentru infracțiunea de șantaj, instanța a reținut relevantă depoziția martorului Mudura Marius, fără motivare și contrar conținutului acesteia, pentru ca ulterior, atunci când a analizat-o din perspectiva apărării, să nu o aibă în vedere la soluționarea cauzei, fără vreo justificare obiectivă, apreciind-o de această dată ca nerelevantă, împotriva ansamblului probator.

În mod cert, preluarea integrală a argumentelor procurorului, fără o analiză a contraargumentelor aduse de părți nu poate să corespundă exigențelor unui proces echitabil din perspectiva obligativității motivării hotărârilor, fiind făcută trimitere la doctrină (R. Chiriță, Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Comentarii și Explicații, ed. a II-a, Ed. CH Beck, București, 2008, p. 331).

În lipsa unei analize a întregii probațiuni administrate în cauză, soluția de condamnare nu reprezintă rezultatul deliberării asupra tuturor împrejurărilor de fapt și de drept ale cauzei, iar apărările formulate de inculpat, atât pe parcursul cercetării judecătorești, cât și cu ocazia dezbaterilor au fost ignorate cu desăvârșire. Elementul esențial pentru a se stabili dacă o hotărâre este motivată, în opinia Curții Europene a Drepturilor Omului este acela dacă judecătorul a răspuns într-o manieră suficientă și explicită argumentelor părții litigiului, ori este cert că în prezenta cauză nu se regăsește un răspuns apărărilor formulate de către inculpat, nici explicit și nici implicit.

Dincolo de soluția pronunțată în cauză, inculpatul trebuie să înțeleagă din hotărârea pronunțată care au fost argumentele care au fost argumentele care au format convingerea judecătorului într-o direcție sau alte, motivarea unei soluții de condamnare neputându-se limita la o confirmare a rechizitoriului întocmit în cauză.

O altă critică de nelegalitate formulată se referă la nelegalitatea soluției de condamnare derivând din încălcarea dispozițiilor privind judecata în fond.

a) Încălcarea principiului aflării adevărului și a dreptului la apărare.

Se arată că în faza de urmărire penală a făcut obiectul unor măsuri de supraveghere tehnică pe o perioadă de 9 luni de zile (octombrie-decembrie 2013 și februarie – august 2014), datele obținute fiind stocate pe un nr. de 183 suportți magnetici, toate datele astfel obținute fiind considerate utile pentru soluționarea cauzei. Acest aspect a rezultat din referatul D.N.A. din 02.12.2014 (vol. 1, dosar u.p., fila 96) prin care s-a solicitat prelungirea măsurilor preventive dispuse față de apelantul intimat inculpat, motivat printre altele și prin aceea că nu au fost realizate procesele-verbale de redare a conținutului înregistrărilor telefonice și ambientale, nu au fost redade în forma scrisă, deși au fost apreciate ca extrem de importante pentru acuzare.

Cu prilejul sesizării instanței, organul de urmărire penală a anexat la dosarul cauzei doar un număr de 8 suportți optici și un volum cu note de redare a înregistrărilor telefonice și ambientale, în condițiile în care la momentul luării măsurii preventive au fost prezentate instanței un nr. de 7 volume cu note de redare. Trebuie menționat că în cursul urmăririi penale, ofițerul de poliție judiciară, delegat să efectueze activități în dosarul 421/P/2013 a pus la dispoziția apărătorului său, în format electronic o parte din înregistrările telefonice și ambientale realizate de organul de urmărire penală (procesul-verbal încheiat la 04.11.2014). La o simplă analiză, acest material, chiar dacă în mod evident nici acesta nu reprezintă traficul integral obținut ca urmare a punerii în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică, este mult mai consistent decât cel pe care organul de urmărire penală a înțeles să-l anexeze la dosarul înaintat instanței.

Totodată, ținând cont că măsurile de supraveghere tehnică s-au extins până în august 2014, procurorul era obligat să realizeze procedura prevăzută de art. 145 din Codul de procedură penală care îi permite inculpatului accesul la întregul material al supravegherii tehnice.

În acest context, pe parcursul cercetării judecătorești s-a solicitat instanței să solicite DNA depunerea la dosarul cauzei și la dispoziția inculpatului a întregului material rezultat din supravegherea tehnică autorizată în cauză. Odată cu cererea s-au depus o parte din notele de redare puse la dispoziția inculpatului în faza de urmărire penală, care, însă nu se mai găsesc la dosar, fiind înlăturate în mod inexplicabil de către organul de urmărire penală. Notele respective evidențiază împrejurările de fapt reale, care contrazic, atât teza acuzării, cât și poziția și susținerile persoanei vătămate și ale soțului acesteia, martorul Lozincă Dan. Cu titlu exemplificativ a indicat o notă de redare a unei discuții telefonice interceptată la 06.04.2014.

De asemenea, tot din notele de redare înlăturate absolut nejustificat a reieșit că imediat după punerea persoanei vătămate sub supraveghere, aceasta a cunoscut despre măsură, și ca atare, și-a luat măsuri de precauție concomitente cu o accentuare a unor acțiuni de provocare la adresa sa și a martorului Mudura Marius (notele privind discuțiile telefonice interceptate la 18.06.2014, 24.06.2014, 30.06.2014, 01.07.2014, 25.07.2014).

Notele de redare înlăturate au scos în evidență și faptul că nerestituirea banilor împrumutați era un mod de a proceda al persoanei vătămate doar cu anumite persoane, printre care și apelantul intimat inculpat că aceasta recurgea chiar la acțiuni de intimidare și amenințare (notele aferente interceptărilor din 18.06.2014 și 25.07.2014).

Instanța a respins cererile apelantului intimat inculpat de a i se permite accesul la întregul material rezultat din supravegherea tehnică în mod lapidar și stereotip, deși solicitările au fost temeinic motivate. Respingerea are conotații extrem de grave în condițiile în care instanța a reținut că un pretins limbaj ostil, amenințător din partea apelantului inculpat ar rezultat și din transcrierea convorbirilor înregistrate în mediu ambiental, ori la dosarul cauzei nu există niciun proces-verbal de redare a discuțiilor purtate cu Lozincă Maria în mediu ambiental.

În mod similar a procedat instanța și în cazul altor cereri în probațiune formulate de inculpat privind audierea unor martori care cunosc împrejurări esențiale ale cauzei, de natură să conducă la stabilirea adevărului. Deși tezele probatorii au fost argumentate, audierea martorilor a fost respinsă în același mod, fără nicio motivare concretă (cererea de probațiune depusă la termenul de judecată din 27.06.2017 și încheierea din 05.09.2017).

Raportat la aspectele menționate s-a apreciată că instanța nu a depus suficiente diligențe pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului și a limitat într-o măsură semnificativă dreptul la apărare al inculpatului în componenta privind dreptul de a avea acces la toate piesele dosarului.

În aceste circumstanțe, este evident că dreptul la un proces echitabil al apelantului intimat inculpat, în componenta privind egalitatea de arme a fost

încălcător, în ansamblul cauzei neoferindu-i-se condiții egale cu ale Ministerului Public de a-i susține apărările, făcând referire la cauza Bobeș contra României din 9 iulie 2013).

Pe cale de consecință, perceperea nemijlocită a tuturor probelor este obligatorie pentru instanță, mai ales când acest lucru este posibil. În acest context, instanța de judecată sau parchetul nu pot limita accesul inculpatului la aceste probe pe considerente de încălcare a dreptului la viață privată a inculpatului, întrucât organele judiciare au încălcat deja acest drept prin realizarea măsurilor de supraveghere tehnică, iar pe de altă parte pentru că în viziunea inculpatului trebuie să se dea întâietate dreptului la apărare.

Din mai multe norme procesuale naționale se poate identifica principiul egalității armelor, care constituie unul dintre elementele noțiunii mai largi de proces echitabil și a impus instanței de judecată să ofere fiecărei părți posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație dezavantajată în raport cu adversarul ei, făcând trimitere la dispozițiile art. 6 par. 1 și 3 lit. d și art. 19 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

b) Încălcarea normelor legale privind audierea și consemnarea declarațiilor persoanei vătămate și a martorilor.

Conform art. 380 din Codul de procedură penală instanța procedează la audierea persoanei vătămate prin lăsarea acesteia să arate tot ce știe despre fapta care face obiectul judecății, după care i se pot pune întrebări.

La termenul de judecată din 26.04.2016 instanța de fond a procedat la audierea persoanei vătămate Lozincă Maria căreia, într-adevăr, la începutul declarației i-a cerut să relateze ceea ce cunoaște despre faptă, despre ceea ce a declarat și în faza de urmărire penală, Lozincă Maria a evitat, însă să facă o declarație liberă și a cerut instanței ca să-i pună întrebări. Fără ca să-i solicite să relateze în continuare liber ceea ce cunoaște, conform normelor de procedură, instanța a procedat direct la adresarea de întrebări, urmând exact conținutul declarației dată de Lozincă Maria în faza de urmărire penală.

Chiar și în acest context instanța nu a consemnat partea cea mai importantă a unui răspuns dat de persoana vătămată la întrebarea: „Dumneavoastră v-ați temut de controale sau...?. Prima parte a răspunsului „nu, nu nu m-am temut de controale” nu a fost consemnată în declarația luată de instanță, deși avea o semnificație deosebită pentru a lămurii pretinsa stare de temere creată și menținută de controalele efectuate la firma persoanei vătămate, astfel cum s-a reținut în rechizitoriu și în soluția de condamnare.

Pe parcursul luării declarației au mai fost și alte situații în care instanța a omis să consemneze ceea ce a declarat persoana vătămată sau a consemnat altceva decât a declarat aceasta. Această împrejurare nu este una singulară, pe timpul în care s-a desfășurat cercetarea judecătorească aproape toți martorii au fost audiați în mod similar, le-au fost puse direct întrebări fără ca să fie lăsați să declare liber, iar întrebările au sugerat răspunsurile care erau așteptate pentru a susține acuzație și nu pentru a stabili adevărul. Au fost, de asemenea, multe situații în care s-a omis să se consemneze susțineri relevante ale martorilor sau s-a consemnat altceva decât s-a declarat.

Este adevărat că toate declarațiile au fost semnate de apărătorul inculpatului, însă trebuie avut în vedere că datorită complexității cauzei audierile au fost în general de lungă durată, caracterizate și prin multe reveniri asupra unor împrejurări sau stări de fapt, prin începerea următoarei audieri imediat după ce persoana care a făcut depoziția a semnat declarația, situație în care în mod inevitabil apărătorul nu a putut să aibă controlul asupra fidelității consemnării (aspecte dovedite chiar cu înregistrările audio).

Încă de la debutul cercetării judecătorești, prin apărător, a solicitat instanței în conformitate cu prev. art. 369 alin. (6) din Codul de procedură penală, copii electronice ale înregistrărilor ședințelor de judecată, pentru a avea posibilitatea confruntării celor declarate cu ceea ce s-a consemnat în declarații. În mod constant instanța a respins cererile apelantului intimat inculpat până la termenul din luna mai 2017, când prin încheiere, a aprobat să-i pună la dispoziție copii de pe înregistrări.

Cu prilejul ascultării înregistrărilor s-au constatat într-adevăr, cum a precizat, grave greșeli de consemnare a declarațiilor de către instanță.

În acest context, la primul termen de judecată, după ce a intrat în posesia înregistrărilor (05.09.2017) prin apărător, a solicitat instanței întocmirea unui proces-verbal în care să fie menționate erorile făcute în consemnarea declarației persoanei vătămate, sens în care a fost anexată nota de redare a înregistrării, cu indicarea minutului și a aspectelor omise sau a celor consemnate altfel decât a declarat Lozincă Maria. Această cerere, ca, de altfel și celelalte, cu privirea la modul de consemnare al declarațiilor altor martori, a fost respinsă.

Nu în ultimul rând, audierile martorilor acușării s-au realizat în condițiile în care aceștia au avut acces la dosarul cauzei, în concret martorilor li s-au emis citații cu parole care au permis accesul la actele dosarului astfel că aceștia au putut să își pregătească declarațiile în funcție de declarațiile altor persoane audiate în cauză, afectând în acest mod același principiu al nemijlocirii. Solicitarea ulterioară de schimbare a parolei, pentru ca martorii să nu mai aibă această facilitate a fost, de asemenea, respinsă de instanță.

Concluzionând, nerespectarea unor dispoziții legale care vizează desfășurarea cercetării judecătorești au condus la încălcarea în diferite componente a dreptului la un proces echitabil și al apărării, ambele consacrate de art. 6 din Convenție. Vătămirile suferite de inculpat se reflectă în pronunțarea unei soluții de condamnare nelegală, iar acestea nu pot fi înlăturate decât prin casarea hotărârii sub acest aspect și rejudicarea cauzei de către instanța de apel în condiții de legalitate.

c) Încălcarea prezumției de nevinovăție prin răsturnarea sarcinii probei.

Soluția de condamnare își găsește nelegalitatea și prin răsturnarea sarcinii probei sau mai exact în stabilirea necesității dovedirii nevinovăției de către inculpat, în pofida verificării realității acuzației materiale aduse printr-o analiză efectivă a probelor propuse de acușare, În acest sens, paragraful 3 al filei 37 din

sentință este elocvent, caracterul absolut nelegal al soluției de condamnare fiind limpede de constatat și reclamă a fi cenzurat.

d) Condamnarea s-a produs pentru o faptă materială care nu constituie infracțiunea prevăzută de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000.

În primul rând, în actele inițiale ale urmăririi penale este prezentată o altă situație, care configurează o altă faptă materială decât cea indicată în rechizitoriu.

Din această perspectivă, apărarea consideră că instanța a reținut o altă stare de fapt decât cea cu care a fost investită prin actul de sesizare, modificând conținutul acuzației aduse inculpatului. În concret, instanța a reținut un alt conținut al pretinselor „afirmații amenințătoare” prin efectuarea unui colaj între declarația de martor dată în urmărirea penală de către Lozincă Maria și cea de persoană vătămată din instanță, precum și o altă stare de fapt din perspectiva urmăririi pretinselor amenințări imputate inculpatului, în sensul că acesta a impus modul de restituire eșalonată și ritmică a sumelor de bani, deși chiar actul de sesizare invalidează această stare de fapt.

Exigențele unui proces echitabil impun verificarea veridicității acuzației inculpatului, în raport cu o anumită stare de fapt. Dacă starea de fapt se schimbă, în urma administrării probelor, inculpatului nu i se poate aduce, direct în instanță, o nouă acuzație, în raport cu care nu s-a efectuat urmărire penală. Reținerea unei alte stări de fapt determină concluzia că acuzația materială care învestește instanța nu este probată, fapt care impune o soluție de achitare.

În realitate, ceea ce se reține în sarcina apelantului intimat inculpat ca infracțiune tipică de șantaj este o faptă materială care nu are corespondență în textul de incriminare.

În mod repetat a reținut instanța de fond că inculpatul ar fi fost trimis în judecată pentru fapta care întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal; a evocat textul de incriminare al acestei infracțiuni, respectiv a concluzionat că aceasta există, a fost săvârșită de inculpat și a fost probată dincolo de orice îndoială rezonabilă – paragrafele 5 și 6 fila 35 sentință; par. 2 fila 37; par. 3 fila 38.

Trebuie reținut că actul de sesizare a fost validat ca fiind regulamentar întocmit în faza de cameră preliminară, dar până în prezent nu s-a dorit observarea și dispunerea unei soluții temeinice din această perspectivă. În concret, fapta reproșate în materialitate inculpatului nu poate constitui nici abstract și nici concret infracțiunea prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal, întrucât nu a existat în materialitate, nu s-a reproșat și nici instanța de fond nu a fost vreodată investită cu o pretinsă infracțiune de șantaj, având ca scop obținerea unui folos nepatrimonial. Atât timp cât nu s-a pus în discuție încadrarea juridică dată acestei fapte materiale, iar folosul nepatrimonial nu există în mod concret, nefiind indicat/individualizat), soluția de condamnare este netemeinică, întrucât nu sunt verificate elementele de tipicitate obiectivă prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal.

Apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin a criticat sentința primei instanțe și pentru aspecte de netemeinicie cu privire la soluția de condamnare.

Astfel, sub aspectul motivării soluției de condamnare pentru infracțiunea de șantaj se arată că în demersul expozitiv al soluției pronunțate, instanța a reținut doar în parte acuzația Ministerului Public, omițând nejustificat reținerea împrejurărilor de timp ale pretensei săvârșirii a infracțiunii de șantaj (par. 5 fila 35 sentință).

Omissiona este esențială, întrucât nu permite verificarea temeiniciei soluției de condamnare prin raportarea exactă la fapta și încadrarea juridică dată acesteia prin actul de sesizare. În concret, prin rechizitoriu s-a reținut că în perioada 2013-2014, în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor ar fi proferat amenințări la adresa persoanei vătămate Lozincă Maria, în scopul de a dobândi în mod injust diferența de 7.700 lei dintr-un împrumut nerestituit integral. Acuzarea a apreciat că fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, investind instanța în aceste limite.

Trebuie remarcat și subliniat în același timp că acuzarea nu a înțeles să califice din perspectiva încadrării juridice fapta reproșată ca fiind o infracțiune continuată. Acest aspect vine în contradicție cu expunerea faptelor din rechizitoriu și implicit a celor reținute în motivarea soluției de condamnare, respectiv o împrejurare petrecută la nivelul anului 2013, iar o a doua la nivelul anului 2014.

Rezumând, instanța a reținut în cele din urmă, atât declarațiile persoanei vătămate date în urmărire penală, cât și cele date în fața instanței, deși ele se contrazic esențial asupra împrejurării „timp”. Pretinsa proferare a amenințărilor este plasată în timp de persoana vătămată, în fața instanței de fond, la un moment ulterior ambelor împrejurări reținute de acuzare prin rechizitoriu, respectiv momentul rămânerii de restituit a sumei de 3.500 lei (a doua jumătate a lunii iunie 2014) pe fondul unor afirmații cu pretinse conotații amenințătoare cu totul distincte de cele inițial susținute în faza de urmărire penală.

Analizând în aceste limite expunerea instanței de fond în fundamentarea soluției de vinovăție, a conchisă sentința nu permite, în limita infracțiunii de șantaj, decelarea exactă a faptei materiale pentru care a fost condamnat și denotă modul formal de analiză a temeiniciei acuzației.

S-a apreciat că argumentele reținute de instanța de fond sunt contradictorii, iar sentința netemeinică și din această perspectivă.

În ultimul paragraf al sentinței de la fila 35, instanța a indicat propria percepție și modul în care a interpretat textul de incriminare al infracțiunii de șantaj. S-a reținut în acest context faptul că urmarea infracțiunii de șantaj trebuie să fie obținerea unui folos injust (pag. 37 sentință), dar a pronunțat soluția de vinovăție pentru modul injust de obținere a folosului, constând în diferența de bani din împrumutul nerambursat de persoana vătămată – folos probat ca fiind, în realitate, just și patrimonial.

Un alt aspect de contradictorialitate a argumentelor este oferit de analiza folosului patrimonial, constând într-o sumă de bani, deși soluția de vinovăție

este dată pentru infracțiunea prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal care incriminează obținerea injustă a unui folos nepatrimonial.

Tot contradictorie este motivarea soluției și asupra unor mijloace de probă, în sensul înlăturării ori reținerii lor, acestor împrejurări, urmând a le fi alocate secțiuni separate din cuprinsul motivelor de apel.

Netemeinicia soluției derivă și din lipsa unei analize concret și punctuale a elementelor constitutive ale infracțiunii de șantaj, cu predilecție asupra elementului constrângerii, dar nu numai. În același timp nu s-a procedat la o analiză a credibilității și verosimilității probelor reținute în pronunțarea soluției de condamnare, criticate și contestate permanent de apelantul intimat inculpat.

Din perspectiva probelor pe care s-a întemeiat soluția de condamnare, apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător a făcut precizări prealabile, în sensul că persoana vătămată nu a formulat plângere în legătură cu comiterea faptei, deși starea de temere nu poate fi stabilită decât prin intermediul acesteia și nu de către procuror, or, acesta a „anticipat” cu cinci luni înainte de primul contact al lui Lozincă Maria cu organul de urmărire penală, pretinsa stare de temere și alarmare.

În al doilea rând, la momentul pretinsei săvârșiri a infracțiunii de șantaj imputate prin actul de sesizare nu exista nicio probă obiectivă care să ateste realitatea susținerilor persoanei vătămate, deși inculpatul făcea obiectul supravegherii tehnice prin interceptarea convorbirilor telefonice și în mediu ambiental, precum și de luarea de imagini (încheierea nr. 299/13.11.2014 a Curții de Apel București).

Singurele înregistrări reținute la dosarul cauzei nu au atestat exercitarea unor acțiuni de constrângere prin amenințare, nici prin prisma conținutului și nici a inflexiunii vocii interlocutorilor, dimpotrivă a confirmat o situație diametral opusă.

Persoana vătămată nu a reușit nici măcar să își susțină cele afirmate în calitate de martor în faza de urmărire penală, relatând alte împrejurări de timp, alt pretins conținut al amenințărilor, alte împrejurări nereale ori contradictorii care reprezintă măsura sincerității sale și determină concluzia lipsei complete de credibilitate a declarațiilor sale. Conjugat, declarațiile persoanei vătămate nu sunt apte în mod singular să răstoarne prezumția de nevinovăție de care se bucură inculpatul.

1. Declarațiile persoanei vătămate și ale martorului Lozincă Dan

S-a menționat că instanța nu a avut în vedere la adoptarea hotărârii de condamnare a contradicțiilor flagrante existente în declarațiile date, atât de persoana vătămată Lozincă Maria, cât și de martorul Lozincă Dan, dar și contradicțiile dintre declarațiile celor doi soți.

În concluziile scrise depuse la Curtea de Apel Timișoara de apărătorul său ales, la data de 19.02.2018 au fost evidențiate o serie de contradicții în și între declarațiile persoanei vătămate și ale martorului Lozincă Dan (filele 25-26).

Cu siguranță și instanța a observat contradicțiile majore din depozițiile succesive cu referire la împrejurări esențiale, însă nu a făcut nicio investigație pentru a stabili care sunt motivele care au determinat aceste poziții. O simplă confruntare cu celelalte probe care există la dosar (înscrisurile ridicate de la

persoana vătămată, materialul rezultat doar din supravegherea tehnică care nu a fost înlăturat, declarațiile martorilor Mudira Marius, Cuc Valeria, Indrieș Florin), a considerat că ar fi reliefat un singur lucru, respectiv caracterul nesincer al declarațiilor făcute de Lozincă Maria și Lozincă Dan, în condițiile în care sunt și alte contradicții, care, însă nu au fost menționate în concluziile scrise.

De altfel, în cuprinsul hotărârii, instanța a omis să facă măcar o apreciere cu privire la caracterul contradictoriu al conținutului depozițiilor soților Lozincă pentru că, raportat la ansamblu probator, ar fi impus ceea ce s-a precizat mai sus, să se constate nesinceritatea soților Lozincă.

Este de neconceput ca persoana care susține că ar fi fost amenințată, șantajată, să indice în declarații momente total diferite referitoare la preținsele acțiuni de amenințare, sume și momente ale remiterii, precum și quantum diferit în fiecare declarație, deși a pretins că se referă la aceleași împrejurări.

De altfel, instanța ar fi putut constata că depoziția martorului Lozincă Dan a fost nesincer și numai dacă ar fi avut în vedere că la întrebări simple, care nu au avut o legătură intrinsecă cu cauza, acesta a considerat că trebuie să persevereze și să vină cu răspunsuri care nu au corespondent în realitate.

Fiind întrebat dacă a avut calitatea de administrator al S.C. Carwash S.R.L. în anul 2014, dacă a datorat sume de bani și altor persoane (Boris, Ramon, Dance, Chereji), dacă în agenda personală a soției Lozincă Maria, sunt consemnat date cu privire la activitatea firmei, venituri și cheltuieli, etc., martorul a răspuns la fiecare întrebare cu „nu”, ori înscrisurile aflate la dosar, care sunt probe certe, demonstrează contrariul.

Apelantul intimat inculpat, prin apărător a considerat că în contextul în care nesinceritatea martorului Lozincă Dan, până și cu prilejul unor răspunsuri date care nu prezentau o importanță deosebită pentru cauza dedusă judecății este evidentă, a apreciat că profilul acestuia este unul singur, cel al unei persoane de rea-credință.

În agenda personală sunt menționate datele la care apelantului intimat inculpat sau martorului Mudura Marius le-au fost remise de către persoana vătămată Lozincă Maria sume de bani în contul datoriei (filele 68,70,72,73,74,77,79,82,86 și 90 din agenda personală ridicată la percheziție).

În declarația dată în urmărire penală la data de 2.10.2014 audiată în calitate de martori, Lozincă Maria a plasat temporal exercitarea pretinselor amenințări din partea inculpatului la finele anului 2013, respectiv în primăvara-vara anului 2014, pentru ca în instanță, deși a arătat că își menține declarația din faza de urmărire penală, să susțină preținsele amenințări i-au fost adresate când mai avea de rambursat 3.500 lei, împrejurare, care raportată la agenda persoanei vătămate

(mijloc material de probă aflat la dosar) este plasabilă în timp la mijlocul lunii iunie 2014.

S-a remarcat astfel că persoana vătămată nu este constantă în afirmațiile sale, în sensul că nu a mai susținut împrejurarea de la nivelul anului 2013 și a plasat la un alt moment al anului 2014 preținsele acțiuni de amenințare. Faptul

că împrejurarea de la sfârșitul anului 2013 nu există în modul expus de persoana vătămată este susținută de următoarele:

- deși inculpatul era sub puterea unor mandate de supraveghere tehnică în perioada octombrie-decembrie 2013, nu există niciun proces-verbal de redare a unei discuții telefonice ori ambientale între inculpat și persoana vătămată;

- această împrejurare nu a mai fost susținută de persoana vătămată în instanță, fiind omisă în totalitate;

- soțul persoanei vătămate nu a susținut o atare împrejurare nici în urmărire penală și nici în fața instanței;

- dacă această împrejurare ar fi determinat rambursarea împrumutului în condițiile expuse de acuzare acesta ar fi fost stins prin plata integrală până în primăvara anului 2014;

- dacă situația ar fi fost reală aceasta nu ar fi determinat restituirea împrumutului în continuare fostei soții a inculpatului, astfel cum a consemnat în agenda personală persoana vătămată în mod nereal, toate acestea pe fondul afirmațiilor persoanei vătămate că inculpatul a fost nervos și iritat de faptul că împrumutul i-a fost rambursat în mare parte fostei soții, având o discuție telefonică care a degenerat într-o ceartă cu aceasta – discuție inexistentă la dosar.

Aceste împrejurări au reclamat constatarea certă a faptului că nu există acțiuni de constrângere prin amenințare la sfârșitul anului 2013 și în același timp că persoana vătămată este nesinceră în declarații.

Din perspectiva împrejurărilor timp de la nivelul anului 2014, persoana vătămată se contrazice și este inconstantă, plasând, în faza de urmărire penală, pretinsele amenințări la nivelul primăverii-verii anului, pentru ca în instanță să fie cât se poate de exactă, plasând momentul amenințărilor prin, restului de datorie pe care o mai avea de remis, respectiv suma de 3.500 lei. Potrivit agendei personale, dar și a celorlalte probe de la dosar, acest moment se regăsește la nivelul celei de-a doua jumătate a lunii iunie 2014. Prezintă deosebită importanță această împrejurare temporală, întrucât până la acest moment practic nu se mai reclamă ori susține existența vreunei amenințări care să determine comportamentul de remitere eșalonată a banilor – reținut de instanța de fond ca fiind comportamentul impus și determinat de pretinsele amenințări ale inculpatului. Niciunul dintre aceste momente temporale nu este validat ori susținut de depoziția subiectivă a martorului Lozincă Dan care se referă în mod explicit la momentul amenințărilor ca fiind cel în care mai erau de restituit 700 lei.

Nici din perspectiva conținutului, pretinsele amenințări indicate în faza de urmărire penală nu mai sunt reiterate de persoana vătămată în fața instanței. Aceasta face alte afirmații sub acest aspect, complet distincte de cele inițial susținute. Este atipic și nefiresc ca o persoană care se pretinde profund marcată de afirmațiile unei persoane, pe care personal le califică amenințări, să nu le rețină și să le poată reda ori mai rău să nu și le amintească. Această împrejurare nu este decât un argument în plus în sensul lipsei de sinceritate în relatarea unor realități obiective de către persoana vătămată. Au fost redată punctual o serie de

pasaje din declarațiile de martor și persoana vătămată Lozincă Maria, apreciind că între acestea există grave neconcordanțe.

În continuare au fost făcute considerații asupra declarației martorului Lozincă Dan și a persoanei vătămate Lozincă Maria, în cazul declarațiilor martorului Lozincă Dan și declarația inculpatului sau martorul Mudura Marius, precum și faptul că agenda personală a reflectat faptul că persoana vătămată a avut încasări care îi permiteau să stingă datoria către inculpat în câteva zile.

Apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin prin apărător a menționat că instanța nu a avut în vedere modul în care a fost instrumentat dosarul penal nr. 421/P/2013 și consecințele acestuia asupra fiabilității declarațiilor persoanei vătămate, arătând că acel dosar a fost constituit în baza unei sesizări din oficiu a Secției de Combatere a Infrațiunilor Conexa Infrațiunilor de Corupție, având ca obiect săvârșirea unor pretinse infrațiuni de trafic de influență prev. de art. 257 din Codul penal, în care s-a solicitat și obținut supravegherea tehnică și ambientală a sa, precum și a altor 4 persoane, altele decât cele menționate în actul de sesizare, despre care s-a pretins că ar fi beneficiat de protecție din partea apelantului, în împrejurările în care erau implicate în activități infracționale cercetate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. În realitate nu a cunoscut și nici nu a interferat niciodată, direct sau indirect, cu 3 dintre cele 4 persoane, iar pe cea de a patra o știe doar accidental, în condițiile în care aceasta, împreună cu familia, este în relații apropiate și vecin în Oradea cu Vila Ionel, prieten la rândul lui cu inculpatul. Aceste aspecte au fost confirmate de măsurile de supraveghere luate în cauză, neexistând niciun contact între el și cele 4 persoane.

În luna februarie 2014 dosarul nr. 421/P/2013 a fost repartizat unui alt procuror de la D.N.A.- Secția de Combatere a Infrațiunilor Conexa Infrațiunilor de Corupție care prin referatul din 17.02.2014 a solicitat din nou supravegherea tehnică a apelantului inculpat și a celor 4 persoane care au mai fost supravegheate în perioada octombrie-decembrie 2013. Referatul respectiv este practic o copie a referatelor din lunile octombrie și noiembrie 2013, conținând în plus solicitarea de a mai fi supravegheate tehnic și ambiental alte două persoane, indicate care erau sau au fost cercetate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și despre care s-a susținut același lucru, că ar fi fost protejate de acesta. S-a mai menționat contrar realității că din actele de la dosar ar fi rezultat suspiciunea rezonabilă cu referire la protecția celor două persoane (nu a fost indicat niciun element în acest sens), ori și cu privire la acest aspect, persoanele îi sunt necunoscute, fapt care ulterior a fost confirmat de materialul rezultat din supravegherea tehnică, dar și de lipsa unei cercetări efective și a unor soluții cu referire la pretinsele fapte invocate.

Raportat la aceste aspecte, care reliefează că s-a urmărit (fără a exista un minim suport real) doar crearea unor aparențe că ar fi fost predispus la încălcarea legii, a apreciat că instanța de fond avea obligație să manifeste atenție, pentru stabilirea adevărului, inclusiv la modul în care au fost efectuate cercetările în ceea ce privește infracțiunea de șantaj.

Apelantul intimat inculpat, prin apărător a făcut referiri la procesul-verbal prin care procurorul s-a sesizat din oficiu cu privire la pretinsa săvârșire a

infracțiunilor de operațiuni incompatibile cu funcția sau însărcinarea deținută și șantaj prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 și art. 207 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, în acest mod formându-se dosarul nr. 530/P/2014, precum și aspecte ale situației de fapt, la afirmațiile făcute de inculpat cu privire la nerestituirea a împrumutului, că la data de 12.06.2014, prin ordonanță s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunile de șantaj și efectuarea de operațiuni incompatibile cu funcția, solicitându-se la acea dată Curții de Apel București autorizarea supravegherii tehnice în dosarul menționat a inculpatului Popa Vasile Constantin, a numitei Lozincă Maria, precum și a avocatului Asloviciu Anamaria – Bianca, actuala soție a inculpatului. În referatele cu propunere de încuviințare a percheziției domiciliare adresate C.S.M. și Curții de Apel București s-a arătat că percheziția este necesară, deoarece ar fi existat suspiciunea rezonabilă că Popa Vasile Constantin a efectuat operațiuni incompatibile cu funcția constând în finanțarea activităților comerciale a unor societăți controlate de Lozincă Maria și familia sa. Sunt menționate aceleași aspecte care se regăsesc în actul de sesizare din oficiu și ordonanța de începere a urmăririi penale cu referire la faptul că Popa Vasile Constantin nu ar fi acceptat ca banii să-i fie restituiți eșalonat, precum și faptul că situația financiară nu i-a permis debitorului să restituie suma într-o singură tranșă, etc. dar și că la 22.05.2014 Popa Vasile Constantin s-a deplasat la spălătoria auto a numitei Lozincă Maria, iar la plecare ar fi avut în mână un plic de culoare albă.

Atât în faza de urmărire penală, cât și în faza cercetării judecătorești a arătat că la sfârșitul anului 2013, începutul anului 2014 a contactat-o pe „persoana vătămată” Lozincă Maria pentru ca aceasta să-i restituie datoria rămasă în tranșe, însă tocmai aceasta a refuzat o astfel de modalitate pretinzând că va proceda la stingerea datoriei prin achitarea într-o singură tranșă.

În timpul desfășurării urmăririi penale în dosarul 421/P/2013 apărătorul său a intrat în posesia unei părți din materialul rezultat din supravegherea tehnică care în mod categoric era favorabil apărării, fiind de natură să infirme, atât aspectele reținute în actul de sesizare, cât și în ordonanța de începere a urmăririi penale pentru infracțiunile de șantaj. Ulterior, înainte de sesizarea instanței, organul de urmărire penală a înlăturat de la dosarul cauzei cea mai mare parte a materialului rezultat din activitățile specifice de supraveghere, deși acesta prezenta o importanță deosebită pentru dovedirea nevinovăției inculpatului Popa Vasile Constantin.

În acest context, la mai multe termene, apărarea a solicitat instanței să dispună D.N.A. să depună la dosarul cauzei tot materialul provenind din activitățile de supraveghere arătându-se și faptul că o măsură preventivă a fost prelungită deoarece organul de urmărire penală a pretins că nu a fost finalizată prelucrarea datelor conținute pe 180 suporturi optice, ori la dosar se află doar 7 suporturi optice.

Apelantul intimat inculpat prin apărător face referiri la nota de redare a convorbirii telefonice purtată la data de 06.04.2014 între inculpat și Asloviciu Anamaria Bianca din care a reieșit că a fost sumat de „persoana vătămată” Lozincă Maria, prilej cu care aceasta i-a transmis că va proceda la stingerea

datoriei prin plăți în rate. În continuarea discuției a reieșit mulțumirea sa cu privire la propunerea avansată de Lozincă Maria, dar a și precizat că până la acest moment s-a confruntat din partea lui Lozincă Maria doar cu promisiuni mincinoase. Este evident că doar din cuprinsul acestei discuții a rezultat că persoana care a stabilit modalitatea de restituire a sumei de bani a fost Lozincă Maria, inclusiv faptul că până la acel moment s-a angajat că remiterea sumei de bani a fost Lozincă Maria, inclusiv faptul că până la acel moment s-a angajat că remiterea sumei o va realiza cu o singură ocazie. Acest aspect se consideră că se coroborează cu alte probe indubitabile de la doar, de exemplu nota de redare a discuției din 14.05.2014 aflată la dosar în care Lozincă Maria a arătat că îi pare rău că nu a fost de acord de la început cu restituirea în tranșe, însă tot atunci a arătat (mincinos în continuare) că în aceeași zi soțul său va rezolva și va avea banii ca să restituie integral datoria.

Se consideră de către apelantul intimat inculpat prin apărător că aspectele reținute de organele de urmărire penală cu referire la faptul că ar fi pretins că suma de bani să-i fie remisă o singură dată, că nu ar fi fost de acord cu restituirea în tranșe, că sumele de bani ar fi fost împrumutate pentru finanțarea activităților comerciale prestate de Lozincă Maria, că ar fi plecat în data de 21.05.2014 de la spălătoria „părții vătămate” având în mână un plic alb, că prin intermediul actualei soții ar fi finanțat în anul 2014 alți agenți economici, nu sunt reale.

Toate aceste împrejurări puteau și trebuiau să fie excluse de către instanță prin admiterea cererilor de probațiune formulate de Popa Vasile Constantin cu referire la exploatarea materialului rezultat din activitățile de supraveghere, însă respectivele cereri au fost respinse practic fără nicio motivare, chiar și în condițiile în care s-au prezentat dovezi de necontestat că acestea sunt necesare pentru stabilirea adevărului. Mai mult, instanța pe lângă faptul că a ignorat modul absolut deficitar, tendențios, subiectiv în care organul de urmărire penală a prezentat pretinsa activitate infracțională și-a și însușit selectiv tezele acestuia, deși există suficiente date că nu au corespondent în realitate.

O altă împrejurare relevantă cu privire la modul în care s-a desfășurat urmărirea penală este reflectată de declarațiile „persoanei vătămate” și a soțului acesteia Lozincă Dan din 02.10.2014 în care au arătat că și-au însușit toate aspectele învederate în actul de sesizare, ordonanța de începere a urmăririi penale, referatele privind solicitările de supraveghere, încuviințarea perchezițiilor, deși acestea sunt nereale și contrazise de probele existente la dosar, și cu siguranță, și de cele înlăturate de la dosar.

S-a menționat că starea de fapt prezentată de Lozincă Maria cu prilejul declarației din faza de urmărire penală este aceeași cu cea reținută de organul de urmărire penală până la acel moment, însă instanța nu a lămurit și nu a explicat această coincidență în contextul în care până la declarație organul de urmărire penală nu a avut contact cu persoana vătămată, iar din actele de urmărire penală (materialul din supravegherea tehnică) nu a rezultat date care să justifice expunerea D.N.A.

Martorul Lozincă Dan, soțul persoanei vătămate Lozincă Maria a susținut în fața instanței că audierea sa în faza de urmărire penală a fost concomitentă cu

a soției sale, el fiind audiat de către comisarul șef Surducuș Traian din cadrul D.N.A. – S.T. Oradea. Din analiza celor două declarații a rezultat că cei doi soți au fost audiați practic în același interval orar de către același anchetator, ceea ce este imposibil și contravine cu precizarea martorului Lozincă Dan că ar fi fost audiat de comisarul șef Surducuș Traian. Având în vedere că în timpul cercetării judecătorești martorii acuzării nu au mai relatat împrejurările expuse în declarațiile de la urmărirea penală, rezultând la modul cel mai clar că nu au cunoscut conținutul propriilor declarații făcute la urmărirea penală, că a depus la dosarul cauzei o notă de redare a unei înregistrări audio care a evidențiat că în realitate declarațiile martorilor sunt declarațiile celor de la D.N.A. – S.T. Oradea care au efectuat majoritatea activităților în cauză prin delegare, s-a apreciat de către apelantul intimat inculpat prin apărător că instanța la soluționarea cauzei avea obligația să lămurească și să aibă în vedere modul absolut deficitar, chiar nelegal în care au fost obținute probele.

Referitor la datele rezultate din supravegherea tehnică apelantul intimat inculpat, prin apărător a arătat că proba rezultată din procesul-verbal de redare unei discuții telefonice interceptată la 22.05.2014 a fost reținută în fundamentarea soluției de vinovăție a inculpatului fără a fi coroborată cu alte discuții telefonice interceptate, atât înainte, cât și după data de 22.05.2014. Instanța s-a mărginit astfel la simpla preluare a susținerilor acuzării din rechizitoriu fără o analiză efectivă a probei prin raportare la celelalte probe pentru ca doar ulterior să se pronunțe în sensul confirmării ori infirmării susținerilor acuzării și a păstrării ori înlăturării acestora din ansamblul probator.

Discuția telefonică la care instanța a făcut trimitere în susținerea soluției de condamnare par. 2 fila 37 sentință, a fost preluat de altfel din rechizitoriu și este interpretată de o manieră contrară sensului literal al cuvintelor folosite. O analiză logico-semantică a acestei discuții nu a confirmat în mod obiectiv o atitudine ostilă sau amenințătoare astfel cum s-a susținut, atât în rechizitoriu, cât și în sentința apelată.

Persoana vătămată nu a arătat pentru nici un moment că o atare afirmație i-ar fi prilejuit temere ori ar fi perceput-o ca fiind o amenințare, declarațiile acesteia neconfirmând un atare fapt. Aceste aspecte nu au fost confirmate ori remarcate nici de către martorul Lozincă Dan, soțul persoanei vătămate.

Nu s-a analizat conținutul acestei interceptări pe fondul explicațiilor date de inculpat, acestea nefiind analizate și nici înlăturate de instanță, circumstanțe și date verosimile din care a rezultat fără dubiu că aceste referiri au fost făcute în contextul unor discuții prealabile privind executarea silită a creanței rămase de recuperat, adică exact modalitatea legală la care instanța a făcut trimitere în sentință.

În ceea ce privește declarația martorului Mudura Marius, apelantul intimat inculpat prin apărător a considerat că în mod greșit instanța a reținut că declarația martorului Mudura Marius (nu s-a precizat care declarație) este de natură să dovedească că el ar fi fost cel care a impus persoanei vătămate modalitatea de restituire a banilor. Această pretinsă probă nu are niciun suport, deoarece nici în declarația de la urmărirea penală și nici în declarația dată în fața instanței la termenul din 06.12.2016, martorul nu a susținut sub nicio formă că

inculpatul ar fi proferat amenințări și că ar fi impus un anumit mod de restituire a împrumutului, în concret un anumit ritm. De altfel, din declarațiile martorului nu s-a putut nici măcar subînțelege o astfel de teză.

Dimpotrivă în declarația din 07.10.2014 martorul a arătat că au fost câteva situații în care persoana vătămată nu a restituit tranșe din datorie, invocând de fiecare dată diverse motive, care, prin raportare la conținutul agendei personale ridicată de la Lozincă Maria (mijloc de probă în cauză) a confirmat nu numai lipsa unei stări de temere, ci și scopul urmărit de aceasta, de a nu restitui integral datoria. Se consideră că este, însă inexplicabil faptul că instanța nu a reținut aspecte extrem de importante declarate de martor cu prilejul depoziției din 06.12.2016. În concret acesta a învederat că după mai multe discuții dintre inculpat și persoana vătămată Lozincă Maria, s-a stabilit ca datoria să fie stinsă prin achitarea unor tranșe de 500 lei, condițiile fiind impuse de Lozincă Maria și nu de inculpat. De asemenea, a precizat din nou că au fost situații în care persoana vătămată nu a respectat termenele stabilite chiar de aceasta pentru remiterea tranșelor de bani, dar a mai evidențiat și faptul că discuțiile dintre cei doi au fost întotdeauna amiabile, nu au existat acțiuni de amenințare din partea inculpatului, poziția persoanei vătămate fiind una relaxată, dar și una subversivă.

Aceste date constituie argumente pertinente care coroborate cu alte probe sunt de natură să arate că nu au existat acțiuni de amenințare și niciun comportament impus persoanei vătămate împotriva voinței sale, însă, așa cum s-a precizat, fără niciun argument, declarația martorului Mudura Marius a fost considerată de instanță ca fiind una care susține acuzarea.

În ceea ce privește agenda personală a persoanei vătămate Lozincă Maria, apelantul intimat inculpat, prin apărător a menționat că instanța, fără o examinare minimală a conținutului agendei personale a persoanei vătămate Lozincă Maria

(agenda cu coperte albastre S.N.P.P.C.) a apreciat că aceasta reprezintă o probă care a dovedit vinovăția inculpatului, deoarece conține mențiuni cu referire la restituirea de sume de bani către inculpat, fost soție a acestuia, popa Liana Corina și către martorul Mudura Marius.

Raportat, însă la datele conținute de agenda personală a persoanei vătămate, s-a considerat că acestea sunt de natură să scoată în evidență elemente care ar impune, în final, constatarea inexistenței infracțiunii de șantaj.

Agenda inscripționată SNPPC a fost foarte riguros condusă de Lozincă Maria, conținând pentru fiecare zi mențiuni exacte cu privire la încasări și destinația sumelor încasate, numele persoanelor cărora le-a remis bani pentru datoriile acumulate și cuantumul respectivelor sume, la sfârșitul acesteia, aflându-se și o situație întocmită cu privire la remiterea banilor, despre care există indicii că este un fals. Situația respectivă (fila 225 din agendă) a fost întocmită tot de Lozincă Maria și a atestat cuantumul sumelor de bani din datorie și datele la care acestea ar fi fost remise către fosta soție a subsemnatului, Popa Liana Corina. Din situație ar rezultat că în luna decembrie 2013 Popa Liana Corina ar fi primit de 3 ori câte 200 lei, iar în perioada ianuarie-martie 2014 de 7 ori (10.01, 17.01, 24.01, 07.02, 01.03, 08.03 și 21.03.2014), de fiecare dată aceeași sumă, respectiv 200 lei.

Procedând la o comparare a respectivei situații cu evidența strictă din interiorul agendei, pentru fiecare zi a anului, a rezultat că datele, deși se referă la aceleași împrejurări, sunt chiar total diferite.

În concret, dacă în situația întocmită pentru datele de 10.01, 17.01, 24.01, 07.02 și 21.03.2014 Lozincă Maria a menționat că ar fi remis de fiecare dată câte 200 lei, în evidența strictă din interiorul aceleiași agende este scris că de fiecare dată s-a remis suma de 100 lei (filele 12, 15, 16, 24, 42 din agendă). Filele 34 și 37 din agendă au infirmat, de asemenea că la 01.03 și 08.03.2014 s-ar fi achitat către Popa Liana Corina vreo sumă de bani, așa cum este precizat în situație.

În acest context, au existat elemente mai mult decât serioase că „situația” este un înscris falsificat, a rezultat că Lozincă Maria a urmărit inclusiv să mă inducă în eroare cu privire la cuantumul sumei datorate, mizând pe faptul că relațiile dintre inculpat și fosta soție Popa Liana Corina erau deosebit de tensionate și nu comunicam, aspect cunoscut și arătat, atât de persoana vătămată, cât și de soțul acesteia în declarațiile date.

S-a apreciat, raportat la cele mai sus expuse, că o analiză obiectivă și efectivă a mijlocului de probă reprezentat de agenda personală ar fi fost în măsură să evidențieze reaua-credință a persoanei vătămate și a martorului Lozincă Dan, predispoziția acestora de a induce în eroare nu numai pe inculpat, ci și organele judiciare, că nu au existat amenințări, dar mai ales nu a existat nicio dată o stare de temere, că perioada de referință în care ar fi interferat cu persoana vătămată nu este cea reținută în actul de acuzare și în soluție, că persoana vătămată a avut posibilitatea să stingă datoria însă nu a urmărit acest lucru, etc.

Totodată, apelantul intimat inculpat, prin apărător a făcut o analiză a celorlalte mijloace de probă relevante în soluționarea cauzei și care în mod greșit nu au fost luate în considerare de către instanță.

Astfel, referitor la declarațiile martorilor Cuc Valeria și Indrieș Florin, instanța a apreciat în mod nejustificat că acestea sunt irelevante, în raport, cu fapta reținută.

A considerat că dimpotrivă, acestea sunt deosebit de importante pentru stabilirea adevărului și ca atare era necesară o evaluare logico-juridică a conținutului respectivelor declarații. Au fost evidențiate din conținutul declarațiilor, precizându-se că depoziția martorei Cuc Valeria a relevat inexistența unei conduite de plată eşalonată impusă de inculpat, dimpotrivă un refuz din partea persoanei vătămate prin pretinse acțiuni ale inculpatului. Au fost făcute referiri la conținutul declarației martorului Indrieș Florin. Raportat la conținutul declarațiilor celor doi martori, care se coroborează cu declarațiile inculpatului și ale martorului Mudura Marius, dar și cu conținutul unor discuții telefonice interceptate, a apreciat că în niciun caz acestea nu sunt irelevante pentru stabilirea adevărului, așa cum a reținut instanța, justificarea că cei doi martori nu au fost prezenți decât în anumite momente în apropierea sa nefiind una obiectivă.

Atât declarația martorului Indrieș Florin, cât mai ales declarația martorului Cuc Valeria se consideră că au infirmat teza amenințărilor, dar și teza

reținută, care a stat la baza condamnării, conform căreia persoana vătămată ar fi avut un comportament impus de inculpat, dimpotrivă și acești martori au evidențiat că tocmai Lozincă Maria era cea care a stabilit modalitățile de restituire.

Apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător a mai relevat că privire la alte probe obținute prin supraveghere tehnică, cu o singură excepție, că instanța a ignorat conținutul convorbirilor telefonice redade în forma scrisă, dintre puținele care nu au fost înlăturate de la dosarul cauzei, deși acestea, la o analiză pertinentă și globală, au infirmat din nou existența unui comportament impus persoanei vătămate, precum și teza amenințărilor și a stării de temere.

Astfel, se face în mod concret referire la nota de redare a discuției telefonice purtată la data de 14.05.2014 între inculpat și persoana vătămată Lozinca Maria, Din aceste convorbiri a rezultat că persoana vătămată s-a angajat în mai multe rânduri, inclusiv la data respectivă, să achite suma de bani, însă nu și-a onorat obligație. De asemenea, dintr-o altă notă privind discuția din 21.05.2014 dintre inculpat și persoana vătămată care a confirmat încă o dată că aceasta nu și-a respectat angajamentul de o zi sau două făcut la data de 14.05.2014, deși atunci a căutat să fie convingătoare, dar mai ale că ea era cea care a stabilit modalitatea de plată și când urma să o facă.

Notele de redare a discuțiilor telefonice purtate de persoana vătămată Lozinca Maria cu inculpatul și cu martorul Mudura Marius la 28.05, 19.06, 10.07, 24.07, 28.07, 01.08.2014 au relevat același comportament al persoanei vătămate grefat pe amânări, promisiuni și scuze nereale. Alte note de redare aflate la dosarul cauzei indicate în concret au scos în evidență o complicitate a persoanei vătămate cu un membru al familiei, respectiv fiul Lozincă Dănuț, de a trata cu dispreț obligația de a stinge datoria, dar și lipsa de interes în acest sens. Nota de redare a discuției din 04.08.2014 dintre inculpat și martorul Mudura Marius a atestat revolta ambilor privitor la atitudinea persoanei vătămate și a fiului acestuia, Lozincă Dănuț, atitudine care era una de desconsiderare, inducere în eroare și lipsa de respect. Pentru a pronunța soluția se consideră că instanța nu a avut în vedere notele de redare a discuțiilor telefonice menționate din care rezulta exact opusul tezei reținute pentru condamnare. Lozinca Maria a fost persoana care a adoptat singură un comportament bazat pe acțiuni de amânare a achitării datoriei, de fixare a unor termene pentru achitarea unor tranșe din datorie pe care tot ea nu le-a mai respectat, de inducere în eroare și de prezentarea unor împrejurări care nu erau reale și nu în ultimul rând chiar pe acțiuni de desconsiderare față de persoana inculpatului și de obligația pe care o avea. Astfel, acest comportament a fost impus, cum a precizat, chiar de ea, cu sfidarea normelor elementare de etică și morală, dar pentru a nu-și onora obligația de stingere a datoriei. În aceste împrejurări este evident că nu a existat niciun moment o stare de temere la Lozinca Maria, precum nu au fost proferate nici amenințări de el.

Totodată au fost evidențiate și alte aspecte de fapt relevante care nu au fost avute în vedere de instanță și au rezultat din agenda personală a persoanei vătămate.

Din cuprinsul acestui mijloc de probă a rezultat că în perioada mai-august 2014 persoana vătămată Lozinca Maria a avut încasări de peste 100.000 lei. Toate aceste încasări, dar și modul în care au fost utilizați banii sunt menționate cu fidelitate pentru fiecare zi, nu numai pentru perioada menționată, ci pentru întreg anul 2014, fiind evidențiat că zeci de mii lei au fost destinați unor cheltuieli voluptorii (cumpărări de hrană pentru câini, achitării unor rate bancare pentru fiii persoanei vătămate, achiziționării de obiecte pentru locuința proprietate personală, plăți servicii personale).

Agenda a confirmat că în perioada 19-24.07.2014 Lozinca Maria a încasat suma de 3.200 lei, însă în data de 24.07.2014 îi comunica telefonic martorului Mudura Marius să nu se deplaseze pentru a primi banii, deoarece nu are, însă i-a învederat pentru justificare, că cineva urma să-i aducă o anumită sumă și ca atare va stinge datoria.

În intervalul 01.08.-04.08.2014 Lozinca Maria, conform aceleiași agende, a avut încasări totale de 6.270 lei pe care i-a folosit exclusiv în interes personal.

În perioada menționată când apelantul intimat inculpat mai avea de primit suma de 1.000 lei, aceeași ca la data de 24.07.2014, persoana vătămată a invocat ca de fiecare dată lipsa banilor, a recurs la amânări repetate, dar și la evitarea unor întâlniri cu martorul Mudura Marius, concomitente cu acțiuni care să îl provoace pentru a avea reacții inadecvate (ceea ce nu s-a întâmplat), toate acesta fiind dovedite prin declarațiile de la dosar, dar mai ales prin puținele note de redare a discuțiilor telefonice care nu au fost înlăturate de la dosar.

Reținute fiind aceste aspecte se evidențiază din nou caracterul nesincer al declarațiilor soților Lozinca care au susținut că nu au stins datoria care apelantul intimat inculpat datorită dificultăților financiare cu care s-au confruntat, fapt total neadevărat. A apreciat, în același timp, că este reflectată și lipsa oricărei temeri și recurgerea, de către partea vătămată, la acțiuni de inducere în eroare și amăgire, precum și la provocări.

S-a remarcat, în acest context „curajul” pe care l-a avut partea vătămată în fața instanței de fond atunci când a susținut că nu și-a onorat obligația de plată datorită lipsei de lichidități, dar și că nu a urmărit altceva decât să scape de datorie, ori probele indică exact contrariul, respectiv că a avut banii necesari însă nu a dorit să lichideze debitul.

Deși în rechizitoriu și în soluția criticată s-a reținut că funcția de prim procuror a apelantului intimat inculpat a fost determinantă pentru realizarea pretensei infracțiuni de șantaj, datele conținute în agendă a atestat contrariul.

În declarația dată în fața instanței (fila 5 declarație) martorul Lozinca Dan a declarat că în cuprinsul agendei personale a soției sale sunt consemnate doar aspectele legate de împrumutul acordat de inculpatul Popa Vasile Constantin, nu și altele, legate de activitatea firmei, venituri, cheltuieli și a mai precizat că nu au contractat și nu au avut datorii către alte persoane, respectiv Ramon, Boris, Cheregi, Kopany, Dance.

În realitate nu numai agenda la care a făcut referire până în prezent, dar și alte două ridicate de organul de urmărire penală au infirmat în totalitate susținerile martorului Lozinca Dan. Revenind la agenda purtând sigla S.N.P.P.C., aceasta a atestat ca în mod constant, uneori în fiecare zi, Lozinca

Maria proceda la remiterea unor sume de bani unor persoane la care avea datorii, cuantumul fiind de fiecare dată același, respectiv 500 lei. Aceste operațiuni au fost confirmate la sfârșitul agendei de situații globale ale sumelor achitate.

Dacă aceste persoane, care nu sunt dintre cele care au dețin funcții publice și nu sunt cunoscute în municipiul Oradea, au beneficiat în mod constant și ritmic de remiteri de bani din partea persoanei vătămate, nu același lucru a fost valabil și în situația inculpatului Popa Vasile Constantin, deși a deținut funcția de prim procuror. Dimpotrivă, a considerat că tocmai funcția deținută a determinat-o pe Lozinca Maria să nu restituie banii decât atunci când a dorit și cum a vrut, să recurgă la amânări, la prezentarea unor împrejurări care nu erau reale, dar și la crearea unor situații provocatoare fiind convinsă că inculpatul Popa Vasile Constantin nu se va expune într-un fel, fie și numai pentru faptul că nu dorea să fie cunoscut ca o persoană care ar acorda împrumut în bani.

Împrejurarea evocată a reflectat în același timp că nici funcția de prim-procuror și nici pretinsele amenințări care i-au fost proferate nu i-au alterat voința psihică, acționând după bunul plac. În același timp, acest fapt a infirmat acuzație adusă și a conferit atribut de nesinceritate declarațiilor făcute de persoana vătămată și soțul acesteia, fiind nefiresc și ilogic în același timp, ca atunci când se pretinde victima unui șantaj din partea unui procuror, să prefere rambursarea unor sume de bani, cu o ritmicitate chiar zilnică, persoane fără funcții publice și necunoscute în societate, dar să fie luată în derâdere rambursarea împrumutului către un prim-procuror, care ar fi recurs la pretinse amenințări.

Apelantul intimat inculpat, prin apărător a formulat critici referitoare la starea de fapt reținută de către instanță și analiza elementelor constitutive ale infracțiunii de șantaj.

Instanța nu a analizat în concret elementele infracțiunii de șantaj raportat la speța dedusă judecării, rezumându-se doar la inserarea în expozitivul hotărârii a unor fragmente din rechizitoriu, fără a verifica dacă există sau nu un suport probatoriu.

Practica și doctrina în materia infracțiunii de șantaj au reținut, atât sub regimul vechiului Cod penal, cât și a Codului penal actual că acțiunile de constrângere trebuie să îndeplinească condițiile de tipicitate ale infracțiunilor pe care șantajul le absoarbe (amenințare și/sau lovire).

Se menționează că, în cauză, instanța nu a analizat punctual fiecare susținere a persoanei vătămate prin prisma: a) existenței sale – dovedirea dincolo de orice îndoială rezonabilă; b) aptitudinea abstractă și concretă a celor pretins afirmate de a constitui amenințare; c) dacă există legătură între pretinsele afirmații și comportamentul persoanei vătămate; d) provocarea stării de temere prin afirmații.

În concret s-a arătat că în faza de urmărire penală, în declarația de martor, de la fila 284 vol. III, dos. UP, Lozinca Maria a susținut că la sfârșitul anului 2013, apelantul intimat inculpat s-a prezentat la spălătoria auto a acesteia și i-ar fi adresat următoarele: „Nu știi cu cine ai de a face”, „Nu îți doresc un dușman ca mine”, iar la scurt timp, telefonic, i-ar fi spus „Nu-mi mai trebuie banii tăi, dar de tine o să am eu grijă”.

Apelantul intimat inculpat a menționat că aceste afirmații nu există, nefiind rostite vreodată de inculpat. Declarația numitei Lozincă Maria nu a fost susținută nici măcar de soțul acesteia – Lozincă Dan, nici în faza de urmărire penală și nici în fața instanței. Cel din urmă a susținut că soția sa a fost amenințată telefonic, împrejurare nesusținută de datele rezultând din supravegherea tehnică și mai mult martorul nu a susținut existența împrejurării din toamna anului 2013, când Lozincă Maria a afirmat cele de mai sus. De asemenea, persoana vătămată nu a susținut nici măcar cu aproximație aceste afirmații cu ocazia audierii în fața instanței. În plus, apelantul intimat inculpat s-a aflat sub puterea mandatelor de interceptare în toamna anului 2013, niciun proces-verbal neconfirmând măcar existența a unei conversații telefonice între noi doi, la nivelul temporal indicat de Lozincă Maria. În fine, declarația apelantului intimat inculpat este tocmai în opoziție cu cele susținute de persoana vătămată, indiferent la care moment procesual s-ar raporta.

b) Niciuna dintre cele trei afirmații, chiar dacă ar exista nu constituie o infracțiune ori o faptă păgubitoare îndreptată împotriva persoanei vătămate. Analiza logico-semantică a acestor afirmații a determinat concluzia că cele învederat de persoana vătămată nu constituie nici abstract, nici concret amenințare. În plus, aceste afirmații nu sunt determinabile în conținut, fapt care nu permite aprecierea caracterului serios și concret al unor ipotetice repercusiuni. Aceste afirmații nu au indus nici măcar iminența unor consecințe materiale ori infracționale imediate la care persoana vătămată s-ar supune.

c) Aceste afirmații nu au permis nici reținerea unei legături de cauzalitate cu vreo acțiune ori inacțiune impusă persoanei vătămate și nici nu au determinat vreo restituire a împrumutului, persoana vătămată rămânând în pasivitate.

d) Atât timp cât susținerile persoanei vătămate nu constituie amenințare cu o infracțiune ori vreo faptă păgubitoare, ele nu sunt apte să inducă starea de temere tipică infracțiunii de șantaj.

Prin aceeași declarație dată în fața organelor de urmărire penală, la fila 285, martora la acel moment, a afirmat că în primăvara-vara anului 2014 pe fondul imposibilității restituirii unei tranșe din împrumut apelantul intimat inculpat s-ar fi deplasat la spălătorie și ar fi afirmat: „Te distrug”, „Nu scapi tu de mine în viața asta”, „O să-ți trimit controale la greu, întrucât toți sunt prietenii mei”, „Îți țin eu evidența banilor”, „Ai un dușman pe viață și nu orice dușman”.

e) În afara susținerilor persoanei vătămate nu a existat niciun mijloc de probă care să îi susțină declarația. Depoziția de martor a lui Lozincă Dan nu a confirmat o atare împrejurare, plasând asemenea pretinse acțiuni în vara anului 2014 fără a indica elemente de detaliu apte să susțină declarația persoanei vătămate Lozincă Maria, fără a indica în concret afirmațiile pretins făcute de inculpat, fapt care a determinat concluzia că acestea nu au fost dovedite. Conținutul convorbirilor telefonice nu au reflectat și nu au susținut cele indicate de persoana vătămată, iar deși aceasta a afirmat că toate aceste expresii ar fi fost proferate în prezența clienților spălătoriei, niciunul dintre aceștia nu a fost indicat pentru a-și proba susținerile, iar organele de anchetă nu au manifestat un rol activ în identificarea acestora. În atare condiții, pe lângă aspectele indicate la analiza declarațiilor persoanei vătămate care au determinat cu certitudine lipsa

de credibilitate, verosimilitate și rea-credință a acesteia, trebuie constatat că nu s-au probat atare afirmații. Mai mult, în fața instanței persoana vătămată nu a mai amintit de aceste pretinse expresii folosite de inculpat la adresa ei.

f) Niciuna dintre aceste afirmații nu au determinat o schimbare comportamentală a persoanei vătămate, aceasta persistând în această conduită, neputând fi susținută determinarea și realizarea conduitei pretins dorite de inculpat.

Au mai fost făcute și alte afirmații de către persoana vătămată, nereținute în acuzare, dar care au impus observații: „Te monitorizez de o săptămână și știu câte mașini speli”.

Această afirmație nu este susținută de niciun alt mijloc de probă, nu este o infracțiune și nicio faptă păgubitoare astfel încât să aibă aptitudinea de a crea abstract premisele creării unei temeri tipice infracțiunii de șantaj.

În declarația dată în fața instanței la termenul din data de 26.04.2016, persoana vătămată a plasat pretinse amenințări la un alt moment temporal, pe care instanța nu l-a reținut, fiind un alt moment decât cele indicate în acuzație, unde a susținut că ar fi afirmat că o va monitoriza, o va muta, că are prieteni suspuși, că este persoană publică.

Niciuna dintre aceste afirmații nu a fost confirmată de vreun alt mijloc de probă și nici explicată de persoana vătămată.

Nici depoziția martorului Lozincă Dan nu a confirmat vreo variantă a persoanei vătămate. Aceste împrejurări, pe lângă faptul că au dovedit lipsa de credibilitate și verosimilitate a celor afirmate de persoana vătămată, a reclamat înlăturarea acestor declarații de la soluționarea cauzei.

De asemenea, afirmațiile făcute în instanță ca fiind pretinse amenințări, nu sunt infracțiuni ori fapte păgubitoare, nu sunt determinabile, nu au aptitudinea de a crea temerea tipică infracțiunii de șantaj și nu au determinat vreo anume pretinsă conduită solicitată de apelantul intimat inculpat.

Referitor la existența unei temeri reale a persoanei vătămate se consideră că acest element este poziția subiectivă a persoanei vătămate, a cărei seriozitate și realitate poate fi apreciată de instanță doar prin prisma unor elemente circumstanțiale care se desprind din conduita și acțiunile sale, concomitente ori subsecvente pretinselor amenințări.

În mod concret, atitudinea persoanei pretins șantajate este nespecifică unei persoane aflată sub stare de temere, aceasta neprocedând la stingerea împrumutului într-un termen rezonabil, deși avea disponibilitate financiară suficientă. În schimb a recurs la amânări succesive coroborate cu promisiuni neonorate, amăgitoare, dar era zeflemitoare la adresa apelantului ori a șoferului de la parchet. Este cert că de la momentul despre care exista elemente ca Lozincă Maria a cunoscut despre dosarul penal demarat împotriva apelantului intimat inculpat și implicit despre măsurile de supraveghere tehnică (de la jumătatea lunii iunie 2014 și-a atenționat interlocutorii să nu mai vorbească la telefon, a utilizat un alt număr și telefon decât cel cunoscut pe lângă faptul că a perseverat în aceeași atitudine caracterizată prin nepăsare, amăgire și promisiuni nerespectate, nu a mai remis nicio sumă de bani, însă a acționat ca un agent provocator al

statului exclusiv, în scopul determinării unor acțiuni ori expresii specifice infracțiunii imputate. Persoana vătămată a susținut în declarația dată la 02.10.2014 ca după pretinsele amenințări firma acesteia a fost supusă unor controale aproape săptămânale, împrejurări care i-ar fi provocat o stare de neliniște, teamă și un stres major, în contextul în care știa că prin funcția de prim procuror, apelantul intimat inculpat ar fi avut influență asupra instituțiilor. Atât în actul de sesizare, cât și în sentință s-a reținut că, calitatea de prim procuror și invocarea relațiilor pe care le-ar fi avut cu instituțiile de control ar fi condus la luarea în serios a pretinselor afirmații ale apelantului intimat inculpat, fapt care a creat și menținut starea de temere pentru persoana vătămată doar în contextul controalelor la care a fost supusă. Instanța, chiar dacă a admis că din declarațiile martorilor a rezultat că nu a existat o implicare a apelantului intimat inculpat în legătură cu declanșarea controalelor, nu a constatat însă că cele mai multe controale sunt în afara perioadelor în care persoana vătămată a făcut referire la pretinse amenințări, dar mai ales ca majoritatea controalelor s-au datorat chiar acțiunilor persoanei vătămate (solicitare T.V.A., nedeclararea finalizării unei lucrări, servicii nesatisfăcătoare pentru clienții societății, deschiderea unui punct de lucru al societății). Toate aceste împrejurări au determinat concluzia că afirmațiile persoanei vătămate sunt neverosimile.

În ceea ce privește conduita determinată de amenințări. În mod absolut neîntemeiat a reținut instanța că prin amenințările analizate mai sus, inculpatul ar fi determinat persoana vătămată să acționeze în sensul dorit de acesta, respectiv să remită banii cu ritmicitatea impusă de inculpat, în tranșe săptămânal. Probele administrate au relevat că inițiativa remiterii banilor integral într-o singură tranșă, respectiv, ulterior de restituire în tranșe a diferenței de împrumut i-a aparținut - persoanei vătămate, nefiind urmarea vreunei atitudini, acțiuni ori expresii ale inculpatului.

Martorul Mudura Marius a confirmat acest mod de lucru, dar și faptul că persoana vătămată fixa termenele și îi chema după bani.

Interceptările retrase de la dosarul cauzei, dar depuse într-o mică parte de apelantul intimat inculpat au relevat aceeași stare de fapt, fiind deosebit de important conținutul procesului-verbal din 06.04.2014 care a surprins discuția dintre apelantul intimat inculpat și numita Asloviciu Bianca Ana-Maria în care i-a comunicat faptul că Lozincă a spus că în cele din urmă îi va remite banii în tranșe. Cu aceeași relevanță probatorie este și interceptarea dintre apelantul intimat inculpat și persoana vătămată, în care cea din urmă își exprimă regretul pentru neplata în tranșe a împrumutului rămas de restituit, fapt care denotă că inițiativa de remitere a banilor și a modalității i-a aparținut acesteia.

Apelantul intimat inculpat, prin apărător a făcut din nou precizarea că toate aceste interceptări sunt rezultatul punerii în executare a autorizațiilor obținute de procuror și nu au fost efectuate de vreo parte din dosar.

Practic, nu se poate reține că persoana vătămată a avut o conduită conformă exigențelor juridice, iar mai apoi aceasta ar fi fost alterată în vreun fel de către inculpat.

Așadar, nu există legătură între pretensele afirmații relevate și conduita persoanei vătămate, o atare modalitate de acțiune nefiindu-i impusă ori determinată de el, soluția de condamnare fiind netemeinică sub acest aspect.

Referitor la obținerea în mod injust a unui folos.

S-a amintit deja că instanța a fost investită cu o stare de fapt care nu are aptitudinea de a constitui infracțiunea de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal. Lipsește însă caracterul injust al obținerii unui folos material, întrucât inculpatul s-a aflat în exercitarea unui drept. S-a stabilit și este admis fără rezerve că persoana vătămată datoră inculpatului o diferență dintr-un împrumut nerambursat integral. Dacă se raportează la susținerea instanței, în sensul că textul infracțiunii trebuie interpretat că folosul trebuie să fie injust, nu modalitatea de obținere, trebuie constatat că acest element al infracțiunii nu există.

Cu toate acestea, pe fondul celor deja expuse, nu se poate reține că solicitarea rambursării unui împrumut de către creditorul obligației, constituie infracțiunea de șantaj prin repetatele apeluri telefonice pe care le fac către debitori pentru a le solicita plata. Pe fondul lipsei dovedirii utilizării de către apelantul intimat inculpat a unor afirmații amenințătoare care să constituie abstract infracțiuni sau fapte păgubitoare, a faptului că nimic din atitudinea inculpatului nu a determinat un anumit comportament dorit de acesta din partea persoanei vătămate, fiind probat în mod neîndoielnic că toate acțiunile persoanei vătămate au avut la bază propria voință nealterată în vreun fel de apelantul intimat inculpat, nu se poate reține existența unui caracter injust al solicitărilor de restituire a diferenței de împrumut datorat.

Apelantul intimat inculpat, prin apărător a menționat că acuzarea a eșuat să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă existența unor constrângeri sub forma amenințărilor de către inculpat asupra persoanei vătămate, întrucât declarațiile acesteia sunt neverosimile, lipsite de orice element de credibilitate, iar depozițiile subiective ale soțului persoanei vătămate nu susțin cele afirmate de persoana vătămată.

Nu s-a probat dincolo de orice îndoială rezonabilă că afirmațiile subiective ale persoanei vătămate, în sensul că pretensele acțiuni ale inculpatului i-au provocat o stare de temere reală aptă să-i limiteze libertatea psihică și să acționeze în direcția impusă de inculpa.

În aceste circumstanțe, soluția de condamnare este nefondată, instanța a reținut o greșită stare de fapt, iar soluția nu are la bază o interpretare obiectivă a mijloacelor de probă administrate în cauză.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală a solicitat admiterea apelului, desființarea în parte a sentinței atacate, respectiv în ceea ce privește dispoziția de condamnare a apelantului intimat inculpat, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prv. De art. 207 alin. din Codul penal 1968, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și, în urma rejudecării cauzei, achitarea sa, în temeiul art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală pentru această infracțiune.

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. b din Codul de procedură penală a solicitat respingerea, ca nefondat a apelului declarat de Direcția Națională Anticorupție, cu consecința menținerii soluțiilor de achitare pentru toate celelalte infracțiuni.

La termenul de judecată de la 6 septembrie 2018, la interpellarea instanței, inculpatul David Florian Alin a susținut că nu dorește să dea declarație în fața instanței de apel, uzând de dreptul la tăcere.

Înalta Curte, în conformitate cu art. 107, art. 108, art. 109, art. 110, art. 378 din Codul de procedură penală a procedat la audierea inculpatului **Mihalache Gabriel Constantin, declarația acestuia fiind consemnată în scris, semnată și atașată la dosarul cauzei, în vol. I, filele 75-76 dosarul Înaltei Curți.**

Înalta Curte, pentru a pune în vedere inculpatului Popa Vasile Constantin, art. 420 alin. 4 din Codul de procedură penală, în sensul dacă dorește sau nu a fi audiat, precum și în vederea susținerii cererilor de probatorii ale părților, potrivit art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală a amânat cauza la data de 4 octombrie 2018, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la acea dată, aflată la filele 77-78 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei a fost depusă, după ce în prealabil a fost înregistrată prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 37659 la 01.10.2018, aflată în vol. I, filele 79-86, cererea în probațiune formulată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător.

Astfel, s-a solicitat proba cu martori, constând în citarea în vederea audierii, respectiv reaudierii a următoarelor persoane:

I.a) **Lozincă Maria** (teza probatorie: s-a apreciat că este necesară reaudierea pentru ca instanța de apel să stabilească calitatea acesteia în procesul penal, în împrejurările în care în faza de urmărire penală a fost ascultată ca martor, iar la judecata în fond (Încheierea din 26.04.2016) instanța i-a atribuit calitatea de persoană vătămată fără a-i cere să-și precizeze fără echivoc poziția. Audierea la fond a numitei Lozincă Maria în calitate de persoană vătămată a avut loc cu încălcarea prev. art. 380 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, declarația fiind luată ca urmare a întrebărilor adresate direct, fără să i se ceară să arate tot ce știe despre fapta care a făcut obiectul judecății, nefiind în măsura să relateze liber aspectele pe care le cunoaște, solicitând să îi fie adresate întrebări (în acest sens, a făcut trimitere la înregistrarea audio a ședinței de judecată de la termenul din 26.04.2016 și la cererea de probațiune depusă la termenul din 05.09.2017). De asemenea, prin reaudierea persoanei vătămate instanța ar avea, posibilitatea să o perceapă nemijlocit pe Lozincă Maria, să lămurească contradicțiile majore din conținutul declarațiilor pe care le-a dat în faza de urmărire penală și cu prilejul cercetării judecătorești, pentru ca în cele din urmă să aprecieze asupra credibilității acesteia în vederea justei soluționări a cauzei.

b) **Mudura Marius**, (teza probatorie: s-a considerat că reaudierea martorului Mudura Marius este necesară pentru a demonstra că, în contra celor

reținute în fundamentarea soluției de condamnare, declarația acestei persoane infirmă teza conduitei impuse de inculpat persoanei vătămate, a modului și a ritmicității restituirii sumelor de bani de către Lozincă Maria. De altfel, această teză a fost reținută doar în motivarea soluției de condamnare, neregăsindu-se în actele din faza de urmărire penală, implicit în rechizitoriu, motiv pentru care inculpatul Popa Vasile Constantin a fost în imposibilitatea de a se apăra față de starea de fapt reținută de instanța de fond pentru a pronunța soluția de vinovăție. Merită reținut că prin motivele de apel inculpatul a criticat faptul că instanța a stabilit o altă stare de fapt decât cea cu care a fost investită. Mai mult, dacă în prima parte a sentinței se consideră că declarația martorului ar susține acuzarea, în partea finală (fila 35 din sentință) se arată că aceeași declarație nu este relevantă, deși martorul Mudura Marius a avut contacte numeroase cu Lozincă Maria și a relatat despre atitudinea, comportamentul și starea psihică a acesteia).

c) **Bejan Traian, Libotean Alin Dorel, Saitos Octavian Alexandru, Simon Ildiko, Marian Marius Aurelian** (teza probatorie: prin reaudierea primilor 3 martori, instanța ar avea posibilitatea să constate lipsa de credibilitate a susținerilor numitei Lozincă Maria și implicit atitudinea procesuală incorectă a acesteia. Cei 3 martori au efectuat în perioada februarie-martie 2014, în calitate de reprezentanți ai Direcției Regionale Antifraudă Bihor și a Comisariatul Județean pentru protecția consumatorului Bihor, un număr de două controale la SC Genco Carwash SRL Oradea administrată de Lozincă Maria, ca urmare a unei sesizări depuse de o persoană fizică. Cu prilejul declarației din 26.04.2016, persoana vătămată Lozincă Maria a pretins că doar „oficial” respectivele controale ar fi avut la bază o sesizare reală, lăsând să se înțeleagă însă că ar fi fost înfăptuite ca urmare a pretinselor acțiuni de amenințare și a implicării inculpatului Popa Vasile Constantin, acesta datorită funcției, având relații cu instituțiile de control. Instanța de fond nu a lămurit în concret dacă ipoteza lansată de Lozincă Maria ar putea fi sau nu reală, ori aceasta este deosebit de semnificativă pentru întreaga poziție procesuală pe care a adoptat-o. Cu referire la ultimii doi martori indicați, reaudierea lor ar putea edifica instanța că nu a existat pretinsa stare de temere reținută de acuzare și instanța de fond, raportat la calitatea inculpatului și a pretinselor relații pe care le-ar fi avut cu instituțiile de control, controalele fiind urmarea tocmai a culpei numitei Lozincă Maria care nu și-a îndeplinit, în calitate de reprezentant al agentului economic, anumite obligații impuse de lege, ori nerespectarea acestora a provocat automat verificările din partea instituției abilitate).

d) **Popa Liviu** (teza probatorie: Liviu Popa, chestor de poliție și inspector șef al IPJ Bihor în anul 2014, s-a aflat și este în relații apropiate cu persoana vătămată Lozincă Maria, precum și cu fiul acestuia Lozincă Sergiu. În același timp este nașul copilului inculpatului Popa Vasile Constantin. În acest context, a cunoscut despre împrumutul acordat persoanei vătămate Lozincă Maria, despre faptul că nu a fost restituit, dar și că Popa Vasile Constantin i-a cerut să o roage pe persoana vătămată să-i restituie banii. Prin audierea martorului, instanța ar avea posibilitatea să constate dacă au existat amenințări, stare de temere și dacă persoana vătămată a fost alarmată și ar fi căutat să solicite sprijin în acest sens. Martorul poate să relateze dacă Lozincă Maria a manifestat de-a lungul a patru

ani, inclusiv în anul 2014, interes pentru stingerea datoriei sau dimpotrivă. Relația apropiată cu Lozincă Maria și implicit faptul că poate să dea detalii semnificative despre fapte și împrejurări care fac obiectul prezentei cauze este dovedită de notele de redare a unor discuții telefonice înlăturate de la dosar înainte de sesizarea instanței. În legătură cu infracțiunea de șantaj, Popa Liviu a fost propus pentru a fi audiat ca martor și în fața instanței de fond prin cererea din 27.06.2017, aceasta fiind respinsă prin Încheierea din 05.09.2017, instanța arătând, apreciind nejustificat, că aspectele care se doreau dovedite au fost verificate prin alte probe, neindividualizate ulterior).

e) **Moș Ioana Maria** (teza probatorie: sub aspectul conținutului constitutiv al infracțiunii de șantaj, audierea martorului poate să confirme sau să infirme teza din rechizitoriu și sentință (fila 37) conform căreia pretinsa creare și menținere a stării de temere s-ar fi datorat controalelor efectuate la societatea persoanei vătămate prin asociere cu calitatea inculpatului, care, având funcția de prim procuror ar fi avut relații cu instituțiile de control (aspecte invocat și de persoana vătămată). Martorii Lazăr Aurora-Olimpia și Hriscu Daniela-Viorica, inspector de muncă în cadrul I.T.M Bihor au susținut în fața instanței de fond (declarațiile de la termenul de judecată din 28.02.2017) că au efectuat controlul din dispoziția numitei Moș Ioana, care are calitatea de șef Serviciu Control în cadrul ITM. Audierea numitei Moș Ioana poate lămuri instanța dacă îl cunoaște pe inculpatul Popa Vasile Constantin, dacă acesta a avut o implicare directă sau indirectă la efectuarea aceluși control, cărui fapt s-a datorat acțiunea, dacă aceasta a fost una tematică sau inopinată, dar mai ales dacă un astfel de control este sau nu, unul obișnuit, cu care se confruntă la un moment dat orice agent economic. Și la judecarea cauzei în fond s-a solicitat administrarea acestei probe, însă instanța a considerat (încheierea din 05.09.2017), s-a apreciat nejustificat, că nu este necesară audierea martorului Moș Ioana, or, raportat la declarațiile martorilor mai sus menționați, doar Moș Ioana poate să justifice detaliat motivele și împrejurările în care s-a desfășurat acțiunea de control, inclusiv dacă inculpatul ar fi avut sau nu o posibilă implicare.

II. proba cu înscrisuri, constând în anexarea fizică, la dosarul cauzei, pentru a fi valorificate ca mijloace de probă, a documentelor și a obiectelor care au fost ridicate cu prilejul efectuării perchezițiilor, în data de 02.10.2014, de la domiciliul numitei Lozincă Maria, a inculpatului Popa Vasile Constantin, din biroul de la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în care acesta din urmă și-a desfășurat activitatea, precum și de la sediul SC LDC MULTI SRL, aparținând familiei Lozincă. Din informațiile pe care le dețin cunosc că respectivele mijloace de probă au fost trimise de Curtea de Apel Oradea la Curtea de Apel Timișoara, după ce s-a hotărât strămutarea cauzei 490/35/2014 la ultima instanță menționată. Ulterior, după pronunțarea hotărârii și declararea apelului, nu a mai regăsit dovada că acestea au fost înaintate la Înalta Curte de Casație și Justiție. S-a precizat că dețin o copie a uneia dintre agendele ridicate de la domiciliul numitei Lozincă Maria cu ocazia perchezițiilor, livrată în cursul urmăririi penale, pe care o pot pune la dispoziția instanței de apel, însă a considerat că ar fi necesară confruntarea acestora cu originalul, pentru îndepărtarea oricărui dubiu. (teza

probatorie: înscrierile și celelalte documente ridicate, în special de la domiciliul persoanei vătămate Lozincă Maria și de la sediul SC LDC MULTI SRL (agenda personală de culoare albastră inscripționată „SNPPC www.snppc.ro”, agendă de culoare roșie inscripționată „Asociația Internațională a Polițiștilor din România”, agenda inscripționată „2009 SERVIER Life trough Discovery”, contract de servicii spălătorie auto, bloc facturier, etc.) conțin mențiuni care confirmă lipsa de credibilitate a susținerilor făcute de Lozincă Maria referitoare la lipsa resurselor financiare pentru stingerea datoriei, teza impunerii de către inculpat a unui anumit comportament și ritm de restituire a banilor, momentele diferite a pretinselor amenințări invocate de persoana vătămată în declarațiile date, și sunt necesare în apărarea inculpatului. S-a apreciat că este necesară evaluarea acestor mijloace de probă și din perspectiva faptului că există indicii cu referire la atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului în unele înscrieri. Astfel, situația privind restituirea banilor aferenți datoriei (fila 225 din agendă), întocmită de Lozincă Maria, conține date care nu coincid cu cele din cuprinsul agendei personale, deși se referă exact la aceleași împrejurări, existând indicii serioase că s-a recurs la întocmirea în fals a situației finale (fila 225 agendă) pentru a susține acuzațiile. Din același script a rezultat indicii că nici în prezent persoana vătămată nu a stins datoria către inculpat, evidența menționată (fila 225 agendă) fiind întocmită exclusiv pentru a arăta în mod nereal contrariul. Instanța de fond nu a lămurit niciuna dintre aceste probleme, mai mult, a reținut în motivarea condamnării lipsa resurselor financiare pentru stingerea datoriei, un mod și o ritmicitate de restituire a banilor impuse de inculpatul Popa Vasile Constantin, ceea ce vine în contradicție cu datele conținute de agendele personale ale persoanei vătămate).

III. adresă către DNA, prin care să se solicite punerea la dispoziția instanței și a inculpatului a traficului integral rezultat din interceptările și înregistrările efectuate în cursul urmăririi penale în dosarele 421/P/2013 și 530/P/2014 (conexat la 24.09.2014 la dosarul 421/P/2013) (teza probatorie: 1) întreg materialul rezultat din interceptări telefonice și înregistrări ambientale în perioada octombrie-decembrie 2013 și februarie-august 2014 este necesar să fie pus la dispoziția inculpatului pentru ca în mod efectiv dreptul la apărare și egalitatea de arme să fie asigurate, acestea nefiind respectate nici de parchet, nici de instanța de fond. În referatul cu propunere de prelungire a măsurii preventive (filele 91-98, vol.1, dos. UP) s-a invocat faptul că aceasta este necesară, deoarece la acel moment nu s-a reușit finalizarea redărilor convorbirilor telefonice și ambientale de pe un nr. de 183 de suporturi magnetice care ar fi conferit indicii suficiente cu privire la faptele cercetate, or, cu prilejul sesizării instanței, la dosarul cauzei au fost anexați doar un nr. de 8 suporturi și notele de redare aferente. La data de 04.11.2014, în baza unui proces-verbal, procurorul anchetator a pus la dispoziția apărătorului ales al inculpatului Popa Vasile Constantin un suport optic care conține și o parte din notele de redare transcrise ca urmare a exploatării celor 183 suporturi cu înregistrări telefonice și ambientale. În mare măsură notele de redare fixate pe suportul optic înmănat la 04.11.2014 (care categoric nu sunt integral aferente celor 183 de suporturi) la momentul sesizării instanței au fost înlăturare de la dosar de organul de urmărire penală,

deși reprezintă probe esențiale pentru apărarea inculpatului Popa Vasile Constantin. Aceste apărări, în opinia apărării, infirmă: teza pretinselor acțiuni de impunere de către inculpat a unui anumit comportament persoanei vătămate Lozincă Maria; susținerile reținute de organul de urmărire penală și de instanță referitoare la modalitatea în care trebuia să se stingă datoria și cine a impus-o, a stabilit-o; starea de temere și alarmare a persoanei vătămate; lipsa oricărei măsuri pe care ar fi trebuit să le ia o persoană pretins aflată sub o stare de temere, în condițiile în care a purtat discuții telefonice cu cele mai importante persoane dintr-un anumit segment al sistemului judiciar (chestorul de poliție Liviu Popa, șeful IPJ Bihor, comisarul Hodoșan Lucian, șef birou în cadrul S.I.F.), cu care se afla în relații apropiate, cărora în mod firesc, dacă ar fi fost reale aceste stări, le-ar fi relatat. Doar notele de redare în posesia cărora a intrat inculpatul și care nu se mai regăsesc la dosar conferă indicii serioase că persoana vătămată a cunoscut, în perioada imediată luării măsurilor de supraveghere, despre acestea, în împrejurările în care și-a atenționat interlocutorii să nu mai discute la telefon anumite probleme, le cerea acestora să se întâlnească și să comunice în mod direct, din acea perioadă a utilizat un nou nr. de telefon necunoscut etc. În acest context, dacă tot materialul rezultat din supraveghere s-ar fi aflat la dosarul cauzei, instanța ar fi putut aprecia că persoana vătămată, după punerea sub supraveghere, a acționat provocator, pentru a obține o reacție din partea inculpatului care să fie compatibilă cu elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, dar în același timp și deosebit de precaut pentru a nu scoate în evidență atitudinea acesteia care nu are nicio legătură cu poziția unei persoane vătămate printr-o infracțiune de șantaj. 2) Chiar din notele de redare, care sunt totuși la dosarul cauzei (filele 171, 172, 188, 199, 201, 202, etc. vol. 8 dos. UP) a rezultat că discuțiile telefonice și ambientale dintre inculpat și persoana vătămată au fost mult mai multe, însă acestea, stocate pe alți suporti optici, nu sunt cunoscute, nu se află la dosar, deoarece ar fi dat din nou posibilitatea instanței să constate că nu au existat amenințări, stare de temere sau conduita impusă de inculpat, ci dimpotrivă. Persoana vătămată Lozincă Maria și soțul acesteia, Lozincă Dan au susținut într-una dintre variantele declarațiilor, că inculpatul ar fi recurs la pretinse acțiuni de amenințare începând cu sfârșitul anului 2013, respectiv începând cu anul 2014, or, în perioada octombrie-decembrie 2013, inculpatul Popa Vasile Constantin a fost supravegheat tehnic, atât telefonic, cât și ambiental, dar la dosar nu se află niciun material în acest sens, deși există dovezi certe ale existenței acestuia. Materialul rezultat din activitatea de supraveghere ar putea confirma sau infirma precizările soților Lozincă, implicit lipsa lor de credibilitate. Pe parcursul judecății în fond, cu aceste argumente și dovezi incontestabile, inculpatul, prin apărător ales, a solicitat instanței, în vederea asigurării dreptului la apărare și a egalității de arme, să întreprindă demersurile legale ca organul de urmărire penală (D.N.A.) să depună la dosarul cauzei tot materialul rezultat din activitățile de supraveghere din perioada octombrie-decembrie 2013 și februarie-august 2014. Prin încheierea din 02.11.2016 Curtea de Apel Timișoara a respins cererea cu motivarea lapidară că nu a fost încălcat dreptul la apărare, întrucât organul de urmărire penală a

evidențiat și deșus la dosar doar pasaje care vizează fondul cauzei, apreciere profund eronată, fie și numai prin prisma notelor cunoscute, înlăturate de la dosar.

De asemenea, respingerea cererii s-a întemeiat și pe motivarea că inculpatul a avut posibilitatea să formuleze cerere, conform prev. art. 145 din Codul de procedură penală pentru a lua cunoștință de conținutul suporturilor optice pentru a beneficia de dreptul la apărare, în condițiile în care s-a făcut dovada că o astfel de cerere a fost trimisă la D.N.A., dar nu a fost soluționată, nu s-a comunicat niciun răspuns, consecutiv fiind dispusă trimiterea în judecată cu înfrângerea posibilității de a formula plângere potrivit art. 336 din Codul de procedură penală. S-a apreciat că din nou a fost încălcat dreptul la apărare în componenta sa privind egalitatea de arme, deoarece dreptul și obligația de a aprecia relevanța, utilitatea și concluziunile probei, revine nu Ministerului Public, care este acuzator, ci instanței cu precădere. Având în vedere că probele reprezentate de materialul rezultat din activitatea de supraveghere fac parte din dosarul cauzei este necesar ca acestea să fie administrate integral și în faza de judecată, cu atât mai mult cu cât s-a făcut dovada că materialul care lipsește de la dosar este esențial pentru apărare. S-a considerat că dreptul la viață privată al inculpatului, în raport cu interesele procesuale legitime ale acestuia, necesitate din nevoia de a-și susține nevinovăția într-o procedură de instrucție penală, este unul relativ, acesta singur putând dispune de el. În acest caz, dreptul la apărare are prioritate, trebuind într-adevăr să existe o proporționalitate doar în raport cu drepturile altor persoane, dacă acestea ar fi încălcate. Nu în ultimul rând, trebuie avut în vedere că S.R.I. – Serviciul Bihor a avut calitatea de beneficiar secundar al autorizațiilor de supraveghere (exemplificative sunt adresele de la filele 19, 35, 54 vol. VII, dos. UP). Atât timp cât intervenția S.R.I. în administrarea și aprecierea probelor este de netăgăduit, deși nu are competențe de cercetare penală, este de neconceput ca o persoană direct interesată (inculpatul) să nu aibă posibilitatea să cunoască în întregime conținutul materialului care îi poate oferi elemente deosebit de importante în apărare. 3) Nu în ultimul rând, sunt în măsură să dovedească că organul de urmărire penală a procedat la o selectare chiar și a înregistrărilor depuse la dosarul cauzei, neprocedând la redarea și transcrierea unor părți care le apreciază că sunt extrem de importante pentru apărare. În dovedirea susținerilor anexează redări ale unor părți din înregistrările ambientale din 13.07.2014 și 22.07.2014, transcrise de inculpatul Popa Vasile Constantin, dar care nu au fost transcrise de organul de urmărire penală. 4) În altă ordine de idei, au fost realizate înregistrări ambientale la locul de muncă (birou) al inculpatului Popa Vasile Constantin, supraveghere video, audio sau prin fotografiere, pe momente operative a întâlnirilor și a discuțiilor în mediu ambiental ale inculpatului Popa Vasile Constantin, Lozincă Maria și Asloviciu Anamaria Bianca or la dosarul cauzei nu există nici măcar o notă de redare sau alt material rezultat din aceste activități. Pentru a dovedi existența acestora anexează două note de redare primite la 04.11.2014, care ulterior însă au fost înlăturate de la dosar, care conferă indicii ca înregistrările ambientale din birou

au fost realizate cu concursul unor persoane care nu trebuiau să cunoască de existența dosarului penal, ceea ce implicit presupune că au fost divulgate date cu caracter confidențial. Prezenta cerere este întemeiată și din perspectiva art. 7 din Directiva parlamentului European și a Consiliului nr. 2012/12/UE privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale în care se arată că organele judiciare trebuie să ofere accesul cel puțin la toate mijloacele de probă aflate în posesia lor, indiferent dacă sunt împotriva sau în apărarea persoanelor suspectate sau acuzate, pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor și pentru a pregăti apărarea.

IV. Ascultarea în ședință publică a interceptărilor telefonice care au fost apreciate de instanță concludente și utile pentru stabilirea vinovăției inculpatului în cazul infracțiunii de șantaj, în sensul că acestea ar dovedi ipotetice presiuni exercitate de inculpat asupra numitei Lozincă Maria, solicitare pe care se solicită a se avea în vedere spre administrate după înaintarea de către Direcția Națională Anticorupție a întregului material probator rezultat în urma interceptărilor, pentru ca instanța să își formeze o opinie corectă asupra cauzei, indicând în concret, convorbirile ce urmează a fi ascultate de instanța de control judiciar. (teza probatorie: audierea materialului solicitat, în ședință publică este utilă pentru a demonstra instanței de apel, atitudinea defensivă a inculpatului prin prisma tonalității folosite în discuțiile cu persoana vătămată, iar pe de altă parte, atitudinea agresivă manifestată de Lozincă Maria prin limbajul folosit și conducerea discuțiilor exclusiv în sensul dorit de aceasta, că nu a existat nicio presiune/amenințare din partea inculpatului, ci dimpotrivă, s-a manifestat exclusiv din dorința de a-și recupera debitul, fără a uza de vreo violență verbală sau de vrei amenințare, chiar voalată. În vederea susținerii notei de probe și pentru aflarea adevărului în prezenta cauză, anexează la prezenta cerere următoarele documente în copie: procesul-verbal încheiat la 04.11.2014 prin care s-a predat apărătorului inculpatului parte din notele de redare a interceptărilor și înregistrărilor ambientale care, la momentul sesizării instanței au fost înlăturate de la dosar într-o proporție foarte mare; nota de redare a unei discuții telefonice din 06.04.2014, care infirmă teza din rechizitoriu și hotărâre privind un comportament impus persoanei vătămate și, în același timp, confirmă atitudinea nesinceră a persoanei vătămate, notă care nu se regăsește la dosar, fiind înlăturată; notele de redare a discuțiilor telefonice din 18.06, 25.07, 24.06, 30.06 (2 note), 14.07, 02.07, 07.07 (2 note) care oferă indicii că persoana vătămată și fiul acesteia, polițist, cunoșteau că cea dintâi face obiectul unor măsuri de supraveghere, dar și că era în relații apropiate cu persoane importante din sistemul judiciar, cărora, dacă ar fi avut o stare de temere, sigur le-ar fi relatat asemenea împrejurări (Liviu Popa - chestor de poliție și șeful I.P.J. Bihor și Hodoșan Lucian - comisar de poliție și șef birou .I.F.). Toate notele au fost înlăturate de la dosar; note de redare din perioada octombrie-decembrie 2013 care confirmă măsurile de supraveghere a inculpatului Popa Vasile Constantin, aceste măsuri ar trebui să confirme sau să infirme susținerile persoanei vătămate Lozincă Maria și a martorului Lozincă Dan cu privire la pretinsele acțiuni de amenințare în varianta declarațiilor din faza de urmărire penală. La dosar nu se

află nici măcar o notă de redare din întreaga perioadă octombrie-decembrie 2013; note de redare discuții înregistrate la 10.04, 05.06.2014 (două note) în mediu ambiental, în biroul inculpatului Popa Vasile Constantin, precum și o notă privind discuția telefonică din 18.06.2014 cu referire la atribuțiile de serviciu, la faptul că persoane fără atribuții conferite de lege posibil au facilitat amplasarea în birou a aparaturii de înregistrare, cu referire la starea conflictuală cu martorii procuror care nu au respectate prevederile legale. La dosar nu a fost depusă nicio notă cu discuții din birou, deși înregistrările au fost pe o perioadă de 3 luni, dar nici note privind discuțiile telefonice purtate de inculpat cu persoane implicate în activitatea de urmărire penală, cu referire directă la faptele reținute în rechizitoriu; transcrieri realizate de inculpatul Popa Vasile Constantin a unor părți din discuțiile înregistrate ambiental la 13 respectiv 22.07.2014, omis a fi redade de organul de urmărire penală, deși sunt importante pentru apărare.

La dosarul cauzei a fost depusă cererea de probe formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, care a fost în prealabil înregistrată prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 38171 din 3.10.2018, aflată în vol. I, filele 87-94 dosarul Înaltei Curți.

Astfel, procurorul a solicitat proba testimonială în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin, consumată în perioada ianuarie 2011-septembrie 2013, având ca obiect sume de bani cuprinse între 500 euro și 1500 euro, cu o frecvență de aproximativ două-trei ori pe lună, amenajarea unui teren de tenis de câmp, costul lucrărilor fiind de aproximativ 10.000 euro, în primăvara anului 2011, plata unor servicii sexuale, a cazării și transportului în București.

În susținerea acestei acuzații a solicitat **audierea următorilor martori: Edu Dorinel (denunțator), Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe, Bulc Nicolae, Brebenel Monica, Bront Lavinia, Gîlcă Ionela, Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile, Berbecar Adrian Fănel, Baciuc Cornel, Mociar Adelina și Popa Liana-Corina.**

Teza probatorie: existența unei relații de prietenie între inculpatul Popa Vasile și denunțator, persoană implicată în activități evazioniste care au prejudiciat cu sume importante bugetul general consolidat al statului, întreținută cu scopul de a obține protecția inculpatului, în virtutea funcției deținute de acesta; întâlnirile frecvente ce au avut loc între inculpat și denunțator, în perioada 2011-2013, în diferite locații din Oradea și Băile 1 Mai, dar și la firma celui din urmă și la sediul unității de parchet; existența unor afaceri judiciare în care era implicat denunțatorul Edu Dorinel și interesul acestuia de a le rezolva prin intermediul inculpatului Popa Vasile; remiterea unor bunuri și foloase necuvenite inculpatului Popa Vasile, de către denunțator, în schimbul protecției promise. Aceste declarații se solicită a fi evaluate în coroborare cu înscrisurile existente la dosarul cauzei, probe administrate în cursul urmăririi penale, respectiv, adrese emise de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și de alte instituții, facturi fiscale, avize de însoțire a mărfii, chitanțe, factură emisă de S.C. EUROHOTEL nr. 46165/06.04.2012, adresa TAROM nr. 1015/01.04.2014,

contractul de execuție lucrări de construcție nr. 124/05.06.2011, procese-verbale de redare a discuțiilor purtate telefonic sau în mediul ambiental.

Referitor la infracțiunile de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin.

În susținerea acestei acuzații a solicitat audierea următorilor martori: **Ardelean Cristian-Marius, Chirilă Dan Mihai, Florența Alex Adrian, Brișcan Adrian, Ilisie Teofil – procurori, Verche Rodica – grefier.**

Teza probatorie: întocmirea în realitate a rechizitoriilor nr. 7157/P/2008; nr. 7515/P/2008 și nr. 8153/P/2008, semnarea, consemnarea și predarea acestora de către procurorii de caz. Aceste declarații se solicită a fi evaluate în coroborare cu înscrisurile existente la dosarul cauzei, probe administrate în cursul urmăririi penale, respectiv condicile de evidență a lucrărilor, fișele anexă a acestor condici.

În ceea ce privesc infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin, respectiv, în sarcina inculpatului David Florian Alin.

În susținerea acestei acuzații, se solicită audierea următorilor martori: **Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana – procurori, Tonca Sorin, Covaci Florin Lucian, Baciuc Cornel Ciprian, David Adelina, Gabor Cătălin Raul și Fărcuță Marius Călin.**

Teza probatorie: existența unei relații de prietenie între inculpatul Popa Vasile și inculpatul David Florian Alin, persoană implicată în activități ilicite, cercetat în cauze penale; modalitatea în care s-a realizat achiziționarea din Germania, înmatricularea și vânzarea autoturismului ce reprezintă obiectul celor două infracțiuni de corupție; promisiunea de a interveni și intervenția realizată de inculpatul Popa Vasile pentru soluționarea favorabilă a cauzelor penale în care era cercetat cumpărătorul de influență. Aceste declarații se solicită a fi evaluate în coroborare cu înscrisurile existente la dosarul cauzei, probe administrate în cursul urmăririi penale, respectiv contractele de vânzare-cumpărare a autoturismului.

Referitor la infracțiunea de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală reținută a fi comisă în forma instigării pentru inculpatul Popa Vasile Constantin și în forma autoratului pentru inculpatul Mihalache Gabriel Constantin.

În susținerea acestor acuzații, se solicită audierea următorilor martori: **Chirculescu Maria Magdalena, Pantiș Carmen, Leucea Alin.**

Teza probatorie: conivența infracțională între cei doi inculpați în realizarea prelevării de organe în afara cadrului legal.

Aceste declarații se solicită a fi evaluate în coroborare cu înscrisurile existente la dosarul cauzei, probe administrate în cursul urmăririi penale, respectiv procesele-verbale de redare a convorbirilor interceptate în cauză, înscrisurile medicale.

La termenul de judecată, de la 4 octombrie 2018, la interpelarea instanței, apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin a susținut că nu dorește să dea declarație în fața instanței de apel, precizând că își menține declarațiile date anterior în cauză.

Înalta Curte a acordat cuvântul în susținerea cererilor de probatorii, amplele concluzii ale părților fiind consemnate în încheierea de ședință și având nevoie de timp pentru a delibera asupra cererilor de probatorii formulate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de către inculpatul Popa Vasile Constantin a amânat cauza și a fixat termen de judecată la data de 15 noiembrie 2018 și a amânat pronunțarea asupra cererilor de probatorii formulate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de către inculpatul Popa Vasile Constantin la data de 11 octombrie 2018, s-au încetat delegațiile apărătorilor desemnați din oficiu, ca urmare a prezentării apărătorilor aleși, urmând ca în cauză să se facă aplicarea Protocolului încheiat de Ministerul Justiției cu U.N.B.R. privind stabilirea onorariilor avocaților pentru furnizarea serviciilor de asistență juridică în materie penală, așa cum rezultă din încheierea de la termenul menționat, aflată în vol. I, filele 97-101 din dosarul Înaltei Curți.

La data de 11 octombrie 2018, Înalta Curte a deliberat asupra probatoriilor solicitate de către Ministerul Public a constatat următoarele:

Asupra cererii parchetului de readministrare a probei testimoniale, având în vedere criticile formulate în apel împotriva soluției dispuse de instanța de fond, ținând cont de jurisprudența CEDO, în baza art. 420 alin. 5 rap. la art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală și în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba testimonială, constând în audierea martorilor Edu Dorinel, Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe, Bulc Nicolae, Brebenel Monica, Bront Lavinia, Gîlcă Ionela, Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile, Berbecar Adrian Fanel, Baciuc Cornel Ciprian, Mociar Adelina, Popa Liana-Corina, Ardelean Cristian-Marius, Chirilă Dan Mihai, Florența Alex Adrian, Brișcan Adrian, Ilisie Teofil, Verche Rodica, Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Tonca Sorin, Covaci Florin Lucian, David Adelina, Gabor Cătălin Raul, Fărucă Marius Călin, Chirculescu Maria Magdalena, Pantiș Carmen și Leucea Alin, probă solicitată de parchet, pe care a apreciat-o ca fiind relevantă, în raport cu obiectul probațiunii din cauză.

Deliberând asupra probatoriilor solicitate de către inculpatul Popa Vasile Constantin a constatat următoarele:

Raportat la cauza de față s-a constatat că nu toate probele solicitate de către inculpat sunt pertinente soluționării prezentei cauze, astfel încât Înalta Curte a apreciat că doar o parte din aceste probe sunt utile și relevante cauzei justificând cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la realizarea scopului procesului penal, respectiv la aflarea adevărului în desfășurarea prezentului proces penal.

Înalta Curte a constatat că prin administrarea acestor probe solicitate de către inculpat, prev. de art. 5 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia: "Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului."

Conform liberei aprecieri a probelor, instanța și-a format convingerea și nu este ținută vreodată de evaluarea dată probelor de către un alt organ judiciar.

Față de aceste considerente teoretică, instanța și-a format o convingere și ne este ținută vreodată de evaluarea dată probelor de către un alt organ judiciar.

Față de aceste considerente teoretice, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba testimonială, constând în audierea persoanei vătămate Lozincă Maria, probă solicitată de inculpatul Popa Vasile Constantin.

În temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba testimonială, constând în audierea martorului Mudura Marius, probă solicitată de inculpatul Popa Vasile Constantin.

În temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba cu înscrisuri, constând în anexarea fizică, la dosarul cauzei, pentru a fi valorificate ca mijloace de probă, a documentelor și a obiectelor care au fost ridicate cu prilejul efectuării perchezițiilor în data de 02.10.2014, de la domiciliul numitei Lozincă Maria, a inculpatului Popa Vasile Constantin, din biroul de la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în care acesta din urmă și-a desfășurat activitatea, precum și de la sediul SC LDC MULTI SRL, aparținând familiei Lozincă, probă solicitată de inculpatul Popa Vasile Constantin.

În temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat cererea inculpatului Popa Vasile Constantin de a fi ascultate în ședință publică interceptările telefonice indicate.

În temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba cu înscrisuri, constând în nota de redare a unei discuții telefonice din 06.04.2014 și notele de redare din perioada octombrie-decembrie 2013, probă solicitată de inculpatul Popa Vasile Constantin.

În temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba testimonială, constând în audierea martorilor Bejan Traian, Libotean Alin Dorel, Șaitoș Octavian Alexandru, Simon Ildiko, Marian Marius Aurelian, Popa Liviu și Moș Ioana Maria, probă solicitată de inculpatul Popa Vasile Constantin.

În temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins cererea de efectuare a unei adrese către DNA pentru a pune la dispoziția instanței și a inculpatului a traficului integral rezultat din interceptările și înregistrările efectuate în cursul urmăririi penale în dosarele 421/P/2013 și 530/P/2014 (conexat la dosarul 421/P/2013), formulată inculpatul Popa Vasile Constantin.

În temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în procesul-verbal încheiat la 04.11.2014 prin care s-a predat apărătorului inculpatului parte din probele de redare a interceptărilor și înregistrărilor ambientale; notele de redare a discuțiilor telefonice din 18.06, 25.07, 24.06, 30.06 (2 note), 14.07, 02.07, 07.07 (2 note), notele de redare discuții înregistrate la 10.04, 05.06.2014 (două note) în mediu ambiental, în biroul inculpatului Popa Vasile Constantin, precum și o notă privind discuția telefonică din 18.06.2014 cu referire la atribuțiile de serviciu, la faptul că persoane fără atribuții conferite de lege posibil au facilitat amplasarea în birou a aparatului de înregistrare, cu referire la starea conflictuală cu martorii

procurori care nu au respectat prevederile legale, transcrieri realizate de inculpatul Popa Vasile Constantin a unor părți din discuțiile înregistrate ambiental la 13 respectiv 22.07.2014, probă solicitată de inculpatul Popa Vasile Constantin.

S-a dispus citarea martorilor Edu Dorinel, Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe, Bulc Nicolae și Brebenel Monica pentru termenul din 15 noiembrie 2018, așa cum rezultă din încheierea de la data menționată, aflată în vol. I, filele 103-105 din dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei au fost depuse note de ședință de către apelantul intimat inculpat, prin apărător, aflate în vol. I, filele 122-124 dosarul Înaltei Curți, prin care a invocat încălcarea dispozițiilor legale privind participarea procurorului la judecată, având în vedere că la judecarea cauzei participă în continuare un procuror din cadrul Direcției Naționale Anticorupție raportat la dispozițiile art. 281 alin. 1 lit. d din Codul de procedură penală.

În dezvoltarea argumentelor în susținerea cererii, s-au arătat dispozițiile art. 281 din Codul de procedură penală, considerând că aceste dispoziții legale au în vedere nu doar participarea efectivă a unui procuror la ședințele de judecată, ci și respectarea normelor speciale privind competența parchetelor, respectiv ale secțiilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

S-a învederat că de la termenul de judecată, respectiv 04.10.2018 au intervenit dispoziții legale care au modificat normele vizând competența procurorului care a participat la ședințele de judecată în cauze care au ca obiect infracțiuni săvârșite de magistrați, cum este și cazul prezentei cauze.

Astfel, prin Legea nr. 207/2018 au fost aduse mai multe modificări Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, printre care înființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, reglementată în art. 88 ind. 1 – art. 88 ind. 8, arătându-se conținutul art. 88¹ (1) și (2).

Raportat la aceste noi dispoziții legale a apreciat că prezența la judecarea cauzei în continuare nu mai poate fi asigurată decât în condițiile art. 88⁸ alin. 2 din Legea 304/2004, respectiv de către procurori din cadrul Secției Judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de investigare a infracțiunilor din justiție devenind operațională începând cu data de 23.10.2018.

Astfel, de la acest moment Direcția Națională Anticorupție a pierdut competența de investigare a infracțiunilor săvârșite de magistrați și corelativ competența de a participa la ședințele de judecată care vizează astfel de fapt. Dispozițiile legale invocate nu fac nicio distincție în ceea ce privește aplicarea acestor norme între dosarele aflate în diferite faze procesuale.

În susținerea acestui punct de vedere, s-a făcut trimitere la dispozițiile art. 15 alin. 2 din Constituția României, care consacră principiul activității normelor juridice, cu excepția legii penale mai favorabile. Potrivit acestui principiu, normele juridice, inclusiv cele procesual penale, se aplică de la momentul intrării lor în vigoare. În context trebuie precizat că Legea nr. 207/2018 nu cuprinse norme tranzitorii care să stabilească alte reguli de aplicabilitate a acestor dispoziții legale.

Fiind vorba despre norme care reglementează o competență exclusivă și specială după calitatea persoanei, acestea devin norme speciale, în raport cu dispozițiile care reglementează activitatea Direcției Naționale Anticorupție, astfel că și din acest punct de vedere, raportat la acest conflict de legi, trebuie să primească prioritate în aplicare norma specială – respectiv cea care stabilește competența exclusivă a secției de urmărire a infracțiunilor săvârșite de magistrați și competența exclusivă stabilită de art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind participarea la judecată a procurorului.

Potrivit dispozițiilor art. 351 și art. 363 din Codul de procedură penală, judecata se desfășoară oral, nemijlocit și contradictoriu, la ea participând, în mod obligatoriu, procurorul care exercită un rol activ, în vederea aflării adevărului și a respectării dispozițiilor legale, putând formula motivat cereri, ridica excepții și a pune concluzii în acord cu obiectivele stabilite de Constituție.

Dispozițiile art. 363 și 353 alin. 9 din Codul de procedură penală instituie obligativitatea participării procurorului la ședințele de judecată, însă așa cum s-a arătat mai sus, aceste dispoziții legale trebuie coroborate cu cele ale art. 67 alin. 1 din Legea 304/2004 al cărui conținut l-a menționat. Coroborarea acestor dispoziții legale cu cele ale art. 281 alin. 1 lit. d din Codul de procedură penală a condus la concluzia că neparticiparea procurorului la judecată în cazurile obligatorii și în mod evident în condițiile legii atrage nulitatea absolută.

Apelantul intimat inculpat, prin apărător a considerat, așadar, că pentru respectarea principiului legalității procesului penal, în sensul art. 2 din Codul de procedură penală, a dispozițiilor art. 368 corob. cu art. 353 alin. 9 din Codul de procedură penală și art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 304/2004, art. 131 din Constituția României, participarea la ședința de judecată trebuie să fie asigurată de un procuror din cadrul Secției Judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La termenul de judecată de la 15 noiembrie 2018, la interpelarea Înaltei Curți de a se preciza dacă sunt cereri prelabile de formulat, **apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a invocat excepția de necompetență funcțională a procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție**, arătând că din punctul său de vedere, după intrarea în vigoare a modificărilor aduse Legii nr. 304/2004, prin Legea nr. 207/2018, competent să participe la judecarea cauzelor în care sunt investigați magistrați, precum este și cazul speței de față, este procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția judiciară, sau din cadrul parchetului de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei pe care a susținut-o pe larg, fiind acordat cuvântului în completare și celuilalt apărător ales al apelantului intimat inculpat, precum și tuturor părților, reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în cuprinsul încheierii, iar Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera asupra excepției de necompetență funcțională a procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție invocată de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, față de lipsa nejustificată a martorilor Edu Dorinel, Uceanu Lucian și Bulc Nicolae, a dispus citarea acestora cu mandat de aducere, precum și în vederea continuării cercetării judecătorești prin audierea

martorilor Edu Dorinel, Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe, Bule Nicolae, Brebenel, Brebenel Monica și Bronț Lavinia și a amânat cauza la data de 13 decembrie 2018 și a amânat pronunțarea asupra excepției de necompetență funcțională a procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, invocată de către apărătorul ales al apelantului intimat inculpat la data de 29 noiembrie 2018, emiterea unei adrese către Poliția Municipiului Oradea, în vederea efectuării demersurilor necesare pentru indicarea adresei de domiciliu a martorului Tudor Gheorghe, în vederea citării acestuia, emiterea mandatului de aducere pe numele martorilor Edu Dorinel, Uceanu Lucian și Bulc Nicolae, a pus în vedere martorei Brebenel Monica să se prezinte la următorul termen de judecată în vederea audierii, urmând ca în situația unei imposibilități de prezentare să înainteze instanței un înscris justificativ în acest sens, citarea martorei Bronț Lavinia, la adresa indicată în lucrări, așa cum rezultă din încheierea de la acea dată, aflată în vol. I, filele 125-127 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei au fost depuse, după ce în prealabil au fost înregistrate prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 45470 la 20.11.2018, aflate în vol. I, filele 128-134 dosarul Înaltei Curți, **concluzii privind participarea procurorului de ședință la judecată în cauzele de competența Secției Speciale privind cercetarea magistraților.**

La data de 29 noiembrie 2018, Înalta Curte având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru 5 decembrie 2018, așa cum rezultă din încheierea de acea dată, aflată în vol. I, fila 153 dosarul Înaltei Curți.

La data de 5 decembrie 2018, Înalta Curte, cu majoritate a admis excepția formulată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, de necompetență funcțională a procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, s-a dispus emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în atenția procurorului general, în vederea desemnării unui procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fie din cadrul Secției judiciare, fie din cadrul Parchetului General, care să participe la soluționarea cauzei, cu opinia separată, în sensul respingerii excepției formulată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, de necompetență funcțională a procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

În motivarea soluției mai sus menționate, în opinia majoritară s-a arătată că legiuitorul român în conținutul dispozițiilor art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial nr. 636 Partea I din 20 iulie 2018 a prevăzut că „Participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența secției se asigură de procurori din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către procurori din cadrul parchetului de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei.” Totodată norma mai sus invocată face parte din Secțiunea a 2¹ - a intitulată „Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție”, secțiune care cuprinde

norme de organizare, competență, recrutare a procurorilor, revocare, atribuțiile pentru investigare. De asemenea este de precizat faptul că Legea nr. 207 din 20 iulie 2018 nu conține norme tranzitorii.

Dispozițiile art. 88⁸ alin. 2 din actul normativ reprezintă o normă cu caracter special, într-o lege ordinară, în raport cu norma generală, din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare, respectiv art. 67 alin. 3 al cărui conținut este în sensul că „În procesele penale, la ședința de judecată, poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.”

În art. 3 alin. 1 lit. c² din Ordonanța de Urgență nr. 43 din 2002 privind Direcția Națională Anticorupție cu modificările ulterioare referitoare la atribuțiile acestui parchet se statuează că „participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată”, această prevedere fiind cuprinsă într-o lege cu caracter special.

În raport cu normele mai sus menționate, s-a constatat că dispozițiile art. 3 alin. 1 lit. c² din OUG nr. 43 din 2002 nu au fost modificate, iar sintagma conținută în dispoziția arătată „în condițiile legii” se fundamentează pe actuala reglementare cu caracter special, prevăzută de art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 207 din 2018, în sensul că participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența secției se asigură de procurori din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către procurori din cadrul parchetului de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei.

Totodată, s-a constatat că, în raport, cu dispozițiile exprese, concrete ale art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 207 din 2018, normă specială și ulterioară, față de art. 67 alin. 3 din Legea nr. 304 din 2004, pe calea interpretării sistematice, dar și teleologice a celor două norme, care să facă distincții între cauze aflate în curs de urmărire penală, în curs de judecată, pe etape procesuale în cadrul fazelor procesului penal, art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 207 din 2018.

Aplicarea imediată a dispozițiilor art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 207 din 2018 se fundamentează și pe regula de interpretare „unde legiuitorul nu distinge, nu trebuie să distingă interpretul”, or textul, așa cum este reglementat „participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența secției se asigură...”, fără distincție, precizare este incident pentru orice cauză, fie instrumentată anterior de Direcția Națională Anticorupție, fie de Secția judiciară a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Așadar, în contextul prezentei cauze, respectiv apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de inculpatul Popa Vasile Constantin împotriva sentinței penale nr. 194/PI din 13 martie 2018 a Curții de Apel Timișoara – Secția Penală, s-a constatat că unul dintre inculpați, respectiv Popa Vasile Constantin, la data presupusei săvârșiri a faptelor de luare de mită prev. de art. 6 din L. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal rap. la art. 7 al. 1 lit. b din L. 78/2000; șantaj, prv. De art. 207 al. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din L. 78/2000; 3 infracțiuni de abuz în serviciu, prev. de art. 13 ind. 2 din L. 78/2000 cu referire la art. 297 al. 1 din Codul penal; 3 infracțiuni de distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 al. 1 și 3 din Codul penal; 3 infracțiuni de favorizare a făptuitorului

prev. de art. 269 al. 1 din Codul penal, instigare la efectuarea unor prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006; trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, era prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

În considerarea argumentelor de fapt și de drept expuse, s-a constatat că urmare a incidenței dispozițiilor art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 207 din 2018, că se impune participarea la ședințele de judecată, fie a unui procuror din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fie de către un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și nicidecum un procuror din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru a asigura atribuțiile procurorului pe parcursul procesului penal, în faza judecării apelului și respectarea principiului egalității armelor în cadrul unui proces echitabil, sens în care s-a dispus efectuarea adresei la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în atenția procurorului general.

În motivarea opiniei separate, s-a considerat că interpretarea textelor legale care reglementează participarea procurorului la ședința de judecată, aspect care vizează competența funcțională a acestuia, se impune a fi realizată în primul rând prin stabilirea raportului între norma generală și norma specială.

Așa cum s-a reținut și în opinia majoritară, norma cuprinsă în art. 67 alin. 3 din Legea nr. 304/2004 reprezintă în mod evident norma generală, în raport cu prevederile art. 88⁸ alin. 2 din actul normativ mai sus menționat, care reprezintă o normă cu caracter special, în raport cu norma generală, din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

Prin textul legal se stabilește cu caracter general:” În procesele penale, la ședința de judecată, poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.”

Cel de-al doilea text legal stabilește: „Participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența secției se asigură de procurori din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către procurori din cadrul parchetului de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei.”

Din analiza coroborată a celor două texte legale a rezultat faptul că regula instituită de legiuitor, cu caracter general, este aceea a participării în procesele penale, la ședințele de judecată, a procurorului care a efectuat urmărirea penală sau a unui alt procuror din cadrul aceluiași parchet, excepția instituită vizând cauzele în care urmărirea penală a fost realizată de procurori din cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, secție înființată prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, caz în care, participarea în ședința de judecată, în cauzele de competența secției, se asigură de procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, de procurori de la parchetele de pe lângă instanța investită cu soluționarea cauzei.

Rațiunea instituirii acestei excepții rezidă în mod evident în structura și competența secției nou înființate, în condițiile în care în conformitate cu

prevederile art. 88² alin. 3 din Legea nr. 304/2004: „Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție funcționează cu un număr de 15 posturi de procuror.”, iar potrivit prevederilor art. 88¹ alin. 1 din același act normativ, secția are „competența exclusivă de a efectua urmărirea penală pentru infracțiunile săvârșite de judecători și procurori, inclusiv judecătorii și procurorii militari și cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii.”

În condițiile în care, potrivit prevederilor art. 38 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, „Curțile de apel judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii, tribunale și procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe”, procurorii încadrați la această secție nou înființată nu ar fi putut asigura participarea la ședințele de judecată la toate curțile de apel din țară în cauzele de competența secției și în care urmărirea penală a fost efectuată de către procurori din secție.

S-a impus, pe cale de consecință, instituirea unei excepții de la regula generală, din considerente de ordin practic, în sensul că în acest caz participă în ședințele de judecată procurorii de la parchetele de pe lângă curțile de apel, iar în cazul Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorii de la Secția judiciară a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și nu procurorul care a efectuat urmărirea penală, ori procurorul desemnat de conducătorul parchetului.

Per a contrario, în măsura în care urmărirea penală nu a fost efectuată de către procurori din cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu există elemente care să justifice concluzia la care a ajuns majoritatea, referitoare la obligativitatea aplicării imediate a prevederilor art. 88⁸ alin. 2 din Legea nr. 304/2004, în sensul participării la ședințele de judecată a altor procurori decât cei care au efectuat urmărirea penală sau desemnați de conducătorul parchetului, rațiunea legiuitorului în instituirea acestei excepții fiind în mod evident una cu caracter practic, fără ca excepția instituită să modifice competența funcțională a procurorului de a susține acuzarea în măsura în care a efectuat urmărirea penală.

Raportat la aceste argumente s-a considerat că se impunea respingerea excepției formulate de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, de necompetență funcțională a procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, așa cum rezultă din încheierea de la data menționată, aflată în vol. I, filele 155-157 dosarul Înaltei Curți.

La termenul de judecată de la 13 decembrie 2018, Înalta Curte, în compunerea instanței cu participarea ca procuror a reprezentantului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 122 din Codul de procedură penală rap. la art. 381 alin. 1 din Codul de procedură penală, art. 382 din Codul de procedură penală și art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală a procedat la **audierea martorilor Brebenel Monica, Bulc Nicolae și Uceanu Lucian** sub prestare de jurământ, declarațiile acestora fiind consemnat, semnate și atașate la dosarul cauzei, aflate în vol. I, filele 177-183 dosarul Înaltei Curți. În cuprinsul încheierii s-a făcut mențiunea cu privire la audierea martorului Bulc Nicolae, în sensul respingerii unei

întrebări formulată de apărătorul apelantului intimat inculpat, ce a fost menționată în concret, cu motivarea că a fost întrebat anterior cât a durat întâlnirea dintre cele trei persoane.

Înalta Curte față de lipsa nejustificată a martorilor Edu Dorinel, Tudor Gheorghe și Bronț Lavinia s-a dispus citarea acestora cu mandat de aducere, precum și în vederea continuării cercetării judecătorești prin audierea martorilor Edu Dorinel, Tudor Gheorghe, Bronț Lavinia, Gîlcă Ionela, Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile, Berbecar Adrian Fănel și Baciuc Cornel Ciprian a fost amânată cauza la data de 31 ianuarie 2019, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la acea dată, aflată în vol. I, filele 184-185 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei se află depus referatul întocmit de grefierul din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția penală, ca urmare a legăturii telefonice cu apărătorul ales al apelantului intimat inculpat și cu un alt apărător ales, cărora le-a fost adus la cunoștință că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală este înregistrată o sesizare pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la problema participării la ședințele de judecată a procurorilor DNA sau a procurorilor din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în cauzele în care sunt cercetați magistrați, cu termen de soluționare la data de 26 februarie 2019, iar practica completelor de judecată din cadrul Secției Penale a fost în sensul amânării dosarelor până la soluționarea HP-ului anterior menționat. Totodată, apărătorul ales al apelantului intimat inculpat, precum și apărătorul ales al intimaților inculpați au arătat că vor încunoștința inculpații pe care i-a asistat cu privire la aceste aspecte. De asemenea, aceștia au arătat că nu pot lua legătura cu martorii citați pentru termenul de judecată din data de 31 ianuarie 2019, referat aflat în vol. I, fila 217 dosarul Înaltei Curți.

La termenul de judecată de la 31 ianuarie 2019, Înalta Curte, având în vedere sesizările înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la problema participării la ședințele de judecată a procurorilor DNA sau a procurorilor din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în cauzele în care sunt cercetați magistrați, cu termen de soluționare la data de 26 februarie 2019, practica completurilor de judecată din cadrul Secției Penale fiind în sensul amânării dosarelor până la soluționarea celor două sesizări la care s-a făcut referire. Față de lipsa nejustificată a martorilor Edu Dorinel, Tudor Gheorghe, Bronț Lavinia, Gîlcă Ionela, Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile, Berbecar Adrian Fănel și Baciuc Cornel Ciprian, s-a dispus citarea acestora cu mandat de aducere. În vederea continuării cercetării judecătorești prin audierea martorilor Edu Dorinel, Tudor Gheorghe, Bronț Lavinia, Gîlcă Ionela, Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile, Berbecar Adrian Fănel și Baciuc Cornel Ciprian a amânat cauza la data de 14 martie 2019, așa cum rezultă din încheierea de la acea dată, aflată în vol. II, filele 1-2 dosarul Înaltei Curți.

La termenul de judecată de la 14 martie 2019, apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a susținut că prealabil

audierii CD-urilor dorește să susțină o cerere având în vedere că a fost publicată decizia CCR, respectiv a solicitat emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, dar și către Serviciul Român de Informații - Direcția Județeană de Informații Bihor și UM 0894 - București, în raport cu adresele care se regăsesc în vol. 7 DUP (filele 25, 54, 35, 40, 74, 32, 129, 106) și vol. 5 DUP (primele 4/5 file) privind convorbirile telefonice efectuate în cauză.

Președintele completului de judecată a adus la cunoștința apărării că instanța a efectuat verificări ca urmare a deciziei nr. 26/2019 a Curții Constituționale și a identificat adrese înaintate de DNA către Serviciul Tehnic, încheieri prin care s-a dispus supravegherea tehnică și mandate de supraveghere tehnică care se regăsesc și la alte file decât cele precizate de apărare, respectiv la fila 139 se află adresa nr. 1538/C/2014 din 11.07.2014 în care se face referire la punerea în executare a încheierii nr. 168 din 10.07.2014 și la mandatul cu numărul 166/UP/10.07.2014, iar la fila 129 se află adresa în care se face referire la punerea în executare a încheierii nr. 167/2014 și la mandatul cu numărul 165/UP/10.07.2014.

Apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a solicitat ca cele două instituții să comunice instanței de judecată: dacă organele de urmărire penală au beneficiat de colaborarea lucrătorilor S.R.I., iar în caz afirmativ, să se comunice în ce a constat, în concret, acest sprijin; dacă a existat sprijin tehnic din partea SRI în activitățile de interceptare a convorbirilor telefonice ori a dialogurilor ambientale, inclusiv prin punerea la dispoziția DNA de mijloace tehnice mobile de interceptare/înregistrare audio/video; dacă SRI a pus la dispoziția DNA informații, documente, studii, etc., cu indicarea concretă a acestora, în ipoteza afirmativă; dacă SRI a desfășurat activități de supraveghere tehnică ori de supraveghere operativă (filaj) în regim continuu ori pe momente operative; dacă SRI a desfășurat investigații informative în cauză; dacă SRI a desfășurat orice alte activități circumscrise urmăririi penale in rem și/sau in personam, iar în ipoteza afirmativă, să se indice punctual activitățile derulate de această instituție în cauza de față. A susținut că are în vedere, atât dosarul nr. 421/P/2013, cât și dosarul nr. 530/P/2014 care a fost conexas la dosarul nr. 421/P/2013 și care constituie baza de acuzare în ceea ce-l privește pe inculpatul Popa Vasile Constantin.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că nu se opune admiterii cererii formulate de apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin.

Înalta Curte, după deliberare, **a admis, în conformitate cu art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală, cererea formulată de inculpatul Popa Vasile Constantin, de efectuare a unei adrese către DNA** pentru a comunica: dacă, în contextul instrucției cauzelor cu nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 organele de urmărire penală au beneficiat de colaborarea lucrătorilor S.R.I., iar în caz afirmativ, să se comunice în ce a constat, în concret, acest sprijin (cu indicarea conținutului, limitelor și modalității/lor de acordare a sprijinului în discuție); dacă a existat sprijin tehnic din partea SRI în activitățile de interceptare a convorbirilor telefonice ori a dialogurilor ambientale, inclusiv prin punerea la dispoziția DNA de mijloace tehnice mobile de interceptare/înregistrare

audio/video; dacă SRI a pus la dispoziția DNA informații, documente, studii, etc., cu indicarea concretă a acestora, în ipoteza afirmativă; dacă SRI a desfășurat activități de supraveghere tehnică ori de supraveghere operativă (filaj) în regim continuu ori pe momente operative; dacă SRI a desfășurat investigații informative în cauză; dacă SRI a desfășurat orice alte activități circumscrise urmăririi penale în rem și/sau în personam, iar în ipoteza afirmativă, să se indice punctual activitățile derulate de această instituție în prezenta cauză.

Cu majoritate a respins cererea formulată de inculpatul Popa Vasile Constantin, de efectuare a unei adrese către Serviciul Român de Informații – Direcția Județeană de Informații Bihor și UM 0894 – București pentru a comunica: dacă, în contextul instrucției cauzelor cu nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 organele de urmărire penală au beneficiat de colaborarea lucrătorilor S.R.I., iar în caz afirmativ, să se comunice în ce a constat, în concret, acest sprijin (cu indicarea conținutului, limitelor și modalității/lor de acordarea sprijinului în discuție); dacă a existat sprijin tehnic din partea SRI în activitățile de interceptare a convorbirilor telefonice ori a dialogurilor ambientale, inclusiv prin punerea la dispoziția DNA de mijloace tehnice mobile de interceptare/înregistrare audio/video; dacă SRI a pus la dispoziția DNA informații, documente, studii, etc., cu indicarea concretă a acestora, în ipoteza afirmativă; dacă SRI a desfășurat activități de supraveghere tehnică ori de supraveghere operativă (filaj) în regim continuu ori pe momente operative; dacă SRI a desfășurat investigații informative în cauză; dacă SRI a desfășurat orice alte activități circumscrise urmăririi penale în rem și/sau în personam, iar în ipoteza afirmativă, să se indice punctual activitățile derulate de această instituție în prezenta cauză, cu opinia separată a președintelui completului de judecată, în sensul admiterii acestei cereri.

În continuare, **Înalta Curte a procedat la audierea în ședință publică a convorbirilor telefonice conținute de fișierele menționate în încheierea de ședință din 11 octombrie 2018, după vizualizarea integrală a acestora, neexistând obiecțiuni din partea apărării și a reprezentantului parchetului.**

În conformitate cu dispozițiile art. 122 din Codul de procedură penală rap. la art. 381 alin. 1 din Codul de procedură penală, art. 382 din Codul de procedură penală și art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală, **Înalta Curte a procedat la audierea martorilor Edu Dorinel, Tudor Gheorghe și Gîlcă Ionela**, sub prestare de jurământ, declarațiile acestora fiind consemnate, semnate și atașate la dosarul cauzei, aflate în vol. II, filele 45-50 dosarul Înaltei Curți.

În timpul audierii martorului Edu Dorinel, **Înalta Curte a respins întrebările adresate acestuia formulate de către apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin indicate în concret, cu motivarea că răspunsul martorului ar duce la autoincriminarea sa.**

În timpul audierii martorului Tudor Gheorghe, **Înalta Curte a respins întrebarea adresată acestuia de către apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin indicată, în concret, cu motivarea că are caracter de autoincriminare.**

Înalta Curte, față de lipsa nejustificată a martorilor Bronț Lavinia, Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile, Berbecar Adrian Fănel și Baciuc Cornel Ciprian

a dispus citarea acestora cu mandat de aducere, precum și în vederea continuării cercetării judecătorești prin audierea martorilor Mociar Adelina, Popa Liana-Corina, Ardelean Cristian-Marius- Chirilă Dan Mihai și Florența Alex Adrian, a amânat cauza la data de 11 aprilie 2019, cu emiterea adresei menționate, emiterea mandatului de aducere a martorilor menționați și citarea martorilor precizați la adresele indicate în lucrări, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la data menționată, aflată în vol. II, filele 51-53 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei a fost depusă, după ce în prealabil a fost înregistrată prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 10681 la 08.04.2019, **declarația notarială a martorei Popa Liana Corina în care a menționat că înțelege să se prevaleze de dispozițiile art. 117 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală și refuză să fie audiată în calitate de martoră în dosarul nr. 1065/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală în care este inculpat fostul său soț Popa Vasile Constantin.** În faza de urmărire penală, procurorul nu a înștiințat-o despre acest drept, astfel că a dat o declarație de martor în ciuda faptului că nu dorea și nici nu avea această obligație legală, ascunzându-i-se faptul că se putea prevala de dreptul legal de a refuza să dea acea declarație. Ulterior a aflat că i-au fost încălcate aceste drepturi, iar polițistul Surducan, de la DNA Oradea a jucat un teatru ieftin simulând că abia atunci a aflat de acel articol din noul cod de procedură penală. Nu dorește să mai fie citată sau chemată în altă modalitate la instanță, mai ales că aceste demersuri o afectează pe ea și pe fiul său, Rareș. A menționat că a dat declarație notarială în dosarul pe fond la Curtea de Apel Timișoara, ea prezentându-se de trei ori la această instanță. Mai mult, situația financiară și starea de sănătate nu-i permite aceste deplasări, sens în care atașează acte medicale justificative, aflate în vol. II, filele 92-105 dosarul Înaltei Curți.

De asemenea, la dosarul cauzei au fost depuse, după ce în prealabil au fost înregistrate sub nr. 10871 la 10.04.2019 și aflate în vol. II, filele 108-111, adresele Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. 421/P/2013 din 10.04.2019 și respectiv cu nr. 806/II-1/2013 din 8 aprilie 2019 de la Serviciul Tehnic al aceluiași parchet.

În prima adresă menționată s-a comunicat faptul că în dosarele nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 ale Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție activitatea de urmărire penală s-a desfășurat exclusiv în temeiul dispozițiilor Codului de procedură penală și nu au existat activități de urmărire penală care au fost efectuate de către, cu participarea sau în prezența personalului Serviciului Român de Informații. În ceea ce privește modalitatea de punere în aplicare a măsurilor de supraveghere tehnică, din răspunsul Serviciului Tehnic din cadrul Direcției Naționale Anticorupție a rezultat că în cele două dosare punerea în executare a măsurii constând în interpretarea comunicațiilor la distanță a fost făcută de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, cu sprijinul strict de natură tehnică al Serviciului Român de Informații – U.M. 0894 București, prin intermediul căruia s-a realizat accesarea Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor.

Direcția Națională Anticorupție a recepționat prin propria structură (Serviciul Tehnic) semnalul de comunicații interceptat, iar fișierele de date rezultate au fost descărcate și imprimate pe suporturi optice de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție. Astfel, mandatele de supraveghere tehnică au fost puse în executare de către Serviciul Tehnic din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, folosind infrastructura tehnică a Serviciului Român de Informații, aceste activități realizându-se (anterior Deciziei nr. 51/16 februarie 2016 a CCR) în baza disp. art. 14 din Legea nr. 14/1992 și art. 142 alin. 1 din Codul de procedură penală. Potrivit disp. art. 14 din Legea nr. 14/1992, Ministerul Public (alături de alte instituții ale statului), pe de o parte și Serviciului Român de Informații, pe de altă parte, au obligația să își acorde sprijin reciproc în îndeplinirea atribuțiilor legale. Conform solicitărilor procurorului de caz, Serviciul Român de Informații – U.M. 0561 Bihor a avut calitatea de beneficiar secundar al măsurilor de supraveghere tehnică constând în interceptarea comunicațiilor la distanță. Drept urmare, această instituție a avut posibilitatea din punct de vedere tehnic, de a accesa comunicațiile interceptate, fără a efectua însă vreo activitate procesuală de punere în aplicare a acestor măsuri de supraveghere tehnică. În acest sens, trebuie precizat că Serviciul Român de Informații avea calitatea de autoritate națională în domeniul realizării interceptărilor, deținând Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor. S-a menționat că procurorul care a instrumentat dosarul penal nr. 421/P/2013 nu își mai desfășoară, în prezent, activitatea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, iar din consultarea înscrisurilor existente la dosar nu au fost identificate date în legătură cu activități desfășurate de Serviciul Român de Informații.

În cea de-a doua adresă a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Tehnic s-a precizat că în dosarele penale nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 ale Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție Serviciul Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție a pus în executare măsurile de supraveghere tehnică doar în ceea ce privește interceptarea comunicațiilor la distanță, după cum urmează.

Cu referire la dosarul nr. 421/P/2013 al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție: În intervalul 14 octombrie – 12 decembrie 2013 (așa cum s-a întâmplat, de regulă, în situațiile anterioare publicării în Monitorul Oficial a Deciziei Curții Constituționale nr. 51/2016 și Ordonanței de urgență nr. 6/2016), punerea în executare a măsurilor de supraveghere tehnică constând în interceptarea comunicațiilor la distanță a fost făcută de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, cu sprijinul strict de natură tehnică al Serviciului Român de Informații – U.M. 0894 București, prin intermediul căruia s-a realizat accesarea Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor. Direcția națională Anticorupție a recepționat prin propria structură (Serviciul Tehnic) semnalul de comunicații interceptat, iar fișierele de date rezultate au fost descărcate și imprimate pe suporturi optice de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție. Conform solicitărilor

procurorului de caz, Serviciul Român de Informații – U.M. 0561 Bihor a avut calitatea de beneficiar secundar al măsurilor de supraveghere tehnică constând în interceptarea comunicațiilor la distanță. Drept urmare, această instituție a avut posibilitatea, din punct de vedere tehnic, de a accesa comunicațiile interceptate, fără a efectua însă vreo activitate procesuală de punere în aplicare a acestor măsuri de supraveghere tehnică. În intervalele 17 februarie-13 august 2014, conform solicitării procurorului de caz, Serviciul Tehnic a trimis actele de autorizare către Serviciul Român de Informații – U.M. 0894 București, în vederea punerii acestora în executare; conform solicitărilor procurorului de caz, Serviciul Român de Informații – U.M. 0561 Bihor a avut calitatea de beneficiar secundar al măsurilor de supraveghere tehnică constând în interceptarea comunicațiilor la distanță. **Cu referire la dosarul nr.530/P/2014 al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție:** (Așa cum s-a întâmplat, de regulă, în situațiile anterioare publicării în Monitorul Oficial a Deciziei Curții Constituționale nr. 51/2006 și a Ordonanței de urgență nr. 6/2016), punerea în executare a măsurilor de supraveghere tehnică, constând în interceptarea comunicațiilor la distanță a fost făcută de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Român de Informații – U.M. 0894 București, prin intermediul căruia s-a realizat accesarea Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor. Direcția Națională a recepționat prin propria structură (Serviciul Tehnic) semnalul de comunicații interceptat, iar fișierele de date rezultate au fost descărcate și imprimare pe suporturi optice de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție. Conform solicitărilor procurorului de caz, Serviciul Român de Informații – U.M. 0561 Bihor a avut calitatea de beneficiar secundar al măsurilor de supraveghere tehnică constând în interceptarea comunicațiilor la distanță. Drept urmare, această instituție a avut posibilitatea, din punct de vedere tehnic, de a accesa comunicațiile interceptate, fără a efectua însă vreo activitate procesuală de punere în aplicare a acestor măsuri de supraveghere tehnică.

La termenul de judecată de la 11 aprilie 2019, în conformitate cu dispozițiile art. 122 din Codul de procedură penală rap. la art. 381 alin. 1 din Codul de procedură penală, art. 382 din Codul de procedură penală și art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală, **Înalta Curte a procedat la audierea martorilor Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile și Chirilă Dan Mihai**, sub prestare de jurământ, declarațiile acestora fiind consemnate, semnate și atașate la dosarul cauzei, aflate în vol. II, filele 126;128;130-131 dosarul Înaltei Curți.

În timpul audierii martorului Edu Viorel Vasile, Înalta Curte a respins întrebarea adresată acestuia de apărătorul apelantului intimat inculpat menționată în concret, cu motivarea că nu este posibil a întreba martorul elemente care ar putea contribui la autoincriminarea sa.

Înalta Curte, față de lipsa nejustificată a martorilor Bronț Lavinia, Berbecar Adrian Fănel, Mociar Adelina, Ardelean Cristian-Marius și Florența Alex Adrian a dispus citarea acestora cu mandat de aducere și cu mențiunea că vor fi sancționați dacă nici la termenul următor nu se vor prezenta, raportat la

mențiunile din mandatul de aducere privind pe martorul Baciuc Cornel Ciprian, a dispus recitarea acestuia la adresa de domiciliu din țară și având în vedere relația pe care martora Popa Liana-Corina a avut-o cu inculpatul Popa Vasile Constantin, s-a luat act de faptul că martora refuză să dea declarații în fața instanței de apel, fiind un drept prevăzut de lege potrivit disp. art. 117 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală și a amânat cauza la data de 09 mai 2019, așa cum rezultă din încheierea de la acea dată aflată în vol. I, filele 132-133 dosarul Înaltei Curți.

La termenul de judecată de la 9 mai 2020, Înalta Curte față de împrejurarea că adresa de domiciliu a martorei Bronț Lavinia nu a putut fi identificată a dispus revenirea cu mandat de aducere pe numele acesteia, cu precizarea de a fi efectuate verificări de către organele de poliție, pentru a constata o eventuală schimbare a adresei de domiciliu sau identificarea unei reședințe a acesteia, raportat la mențiunile din procesele-verbale înaintate la dosarul cauzei, **în sensul că martorii Berbecar Adrian Fănel și Mociar Adelina se află în Spania, respectiv în Norvegia, în temeiul art. 383 din Codul de procedură penală a constatat la acest moment imposibilitatea audierii martorilor Berbecar Adrian Fănel și Mociar Adelina și a dispus ca proba să nu mai fie administrată**, emiterea adresei către conducătorul unității de parchet unde-și desfășoară activitatea martorii Ardelean Cristian-Marius, Florența Alex Adrian, Brișcan Adrian, Sabău Gligor Ioan, Leucea Alin și Ilisie Teofil, pentru a se asigura prezența acestora în fața instanței de judecată, precum și în vederea continuării cercetării judecătorești prin audierea martorilor Bronț Lavinia, Ardelean Cristian-Marius, Florența Alex Adrian, Brișcan Adrian, Ilisie Teofil, Verche rodica, Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Tonca Sorin, Covaci Flkorin Lucian, David Adelina, Gabor Cătălin Raul, Fărucă Marius Călin, Chirculescu Maria Magdalena, Pantiș Carmen și Leucea Alin a amânat cauza la 6 iunie 2019, aflată în vol. II, filele 196-198 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei a fost depusă o **declarație notarială a martorei Chirculescu Maria Magdalena în care s-a arătat că își menține declarațiile anterioare date în fața organelor de urmărire penală și în fața Curții de Apel Timișoara, în cauza privind pe inculpatul apelant Popa Vasile Constantin cu mențiunea că în declarațiile date a spus adevărul și că nu se poate prezenta la termenul fixat în cauză, respectiv 06.06.2019, având în vedere starea sa de sănătate. În dovedirea stării sale de sănătate anexează buletinul de analiză din data de 27.02.2019 din care rezultă că a fost diagnosticată cu metaplazie intestinală focală, pe fondul unei gastrite cronice active și pentru care urmează un tratament, care o împiedică să se deplaseze la București**, aflate în vol. III, filele 84-85 dosarul Înaltei Curți.

La termenul de judecată de la 6 iunie 2019, Înalta Curte în conformitate cu dispozițiile art. 122 din Codul de procedură penală rap. la art. 381 alin. 1 din Codul de procedură penală, art. 382 din Codul de procedură penală și art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală, Înalta Curte a procedat la **audierea martorilor Florența Alex Adrian, Fărucă Marius Călin, Bronț Lavinia,**

Brișcan Adrian, Ardelean Cristian-Marius, Leucea Alin, Ilisie Teofil, Verche Rodica, David Adelina și Mudura Marius, sub prestare de jurământ, declarațiile acestora fiind consemnate, semnate și atașate la dosarul cauzei, aflate în vol. III filele 112-126 dosarul Înaltei Curți.

În timpul audierii martorului Brișcan Adrian a fost respinsă întrebarea adresată acestuia de către apărătorul apelantului intimat inculpat menționată în concret, fiind apreciată ca fiind inutilă în contextul cauzei de față.

În timpul audierii martorului Ardelean Cristian - Marius au fost respinse mai multe întrebări formulate de apărătorul ales al inculpatului Popa Vasile Constantin menționate în concret, ca inutilă, pe prima dintre ele, întrucât are la bază deducții; cea de-a doua a fost apreciată, ca fiind inutilă, în raport cu mențiunile făcute de martor în conținutul declarației; cea de-a treia, fiind apreciată ca fiind inutilă, în raport cu obiectul cauzei; cea de-a patra, apreciată că nu are relevanță în cauză.

În timpul audierii martorului Mudura Marius, Înalta Curte a respins întrebarea adresată acestuia de către reprezentantul parchetului menționată în concret, apreciată ca fiind inutilă, în contextul calității martorului și obiectul cauzei.

Înalta Curte, față de lipsa martorilor Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Tonca Sorin, Covaci Florin Lucian, Pantiș Carmen și Baciuc Cornel Ciprian a dispus citarea acestora cu mandat de aducere, a dispus citarea martorului Gabor Cătălin Raul, prin e-mail, cu mențiunea de a preciza dacă se va prezenta sau nu la termenul de judecată din 20 iunie 2019, **având în vedere actele medicale și declarația notarială depusă la dosar de către martora Chirculescu Maria Magdalena a dispus să nu mai fie citată în cauză și în vederea continuării cercetării judecătorești pentru audierea martorilor Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Tonca Sorin, Covaci Florin Lucian, Gabor Cătălin Raul, Pantiș Carmen și Baciuc Cornel Ciprian s-a amânat cauza la data de 20 iunie 2019, așa cum rezultă din încheierea de la acea dată, aflată în vol. III, filele 127-128 dosarul Înaltei Curți.**

La termenul de judecată de la 20 iunie 2019, Înalta Curte în conformitate cu dispozițiile art. 122 din Codul de procedură penală rap. la art. 381 alin. 1 din Codul de procedură penală, art. 382 din Codul de procedură penală și art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală, Înalta Curte a procedat la **audierea martorei Pantiș Carmen**, sub prestare de jurământ, declarația acesteia fiind consemnată, semnată și atașată la dosarul cauzei, aflată în vol. III, filele 177-178 dosarul Înaltei Curți.

La interpelarea Înaltei Curți, apărătorii aleși ai părților și reprezentantul Ministerului Public, având pe rând cuvântul, au precizat că nu au obiecții în ceea ce privește solicitarea Poliției Municipiului Timișoara, Secția 1 Poliție, de înaintare de copii de pe declarațiile date de numiții Edu Florin Dorin și Edu Mirel Ionuț în dosarul nr. 490/35/2014.

După deliberare, Înalta Curte a încuviințat înaintarea copiilor de pe declarațiile date de numiții Edu Florin Dorin și Edu Mirel Ionuț în dosarul nr. 490/35/2014, solicitate de Poliția Municipiului Timișoara, Secția 1 Poliție.

Înalta Curte față de lipsa martorilor Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Tonca Sorin, Covaci Florin Lucian, Gabor Cătălin Raul și Baciuc Cornel Ciprian a dispus citarea acestora cu mandat de aducere, precum și în vederea continuării cercetării judecătorești prin audierea martorilor Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Tonca Sorin, Covaci Florin Lucian, Gabor Cătălin Raul și Baciuc Cornel Ciprian a amânat cauza la 26 septembrie 2019, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la data menționată, aflată, în vol. III, filele 191-193 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei a fost depusă, în dublu exemplar, după ce în prealabil a fost înregistrată prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 23821 la 23.09.2019 și aflate în vol. IV, filele 57-59 dosarul Înaltei Curți, o cerere de probe formulată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător, în temeiul dispozițiilor art. 5, 8, 83 lit. d), art.97 alin. (1) și (2) lit. e), art. 98 lit. a), art. 99 alin. (3), art. 100 alin. (2), art. 349 alin. (1) și art. 374 alin. (9) din Codul de procedură penală, în sensul a se dispune emiterea unei adrese către Serviciul Român de Informații – Direcția Județeană de Informații Bihor și U.M. 0840 – București, pentru ca aceasta instituție să precizeze dacă, în contextul instrucției cauzelor cu nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 organele de urmărire penală au beneficiat de colaborarea lucrătorilor S.R.I., iar în caz afirmativ, să comunice instanței de judecată în ce a constatat, în concret, acest sprijin (cu indicarea conținutului, limitelor și modalităților de acordare a sprijinului în discuție).

Apărarea apelantului intimat inculpat a făcut precizarea că prin încheierea din 14.03.2019 s-a admis o astfel de solicitare, însă doar prin emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nu și către Serviciul Român de Informații.

La 10.04.2019 D.N.A. – Secția de Combatere a Infraacțiunilor Asimilate Infraacțiunilor de Corupție a comunicat instanței ca din răspunsul Serviciului Tehnic (anexat la comunicare) rezultă că măsurile constând în interceptarea comunicațiilor la distanță au fost făcute de ofițeri de poliție din cadrul respectivului serviciu cu sprijinul strict de natură tehnică a Serviciului Român de Informații - U.M. 0894. Din același răspuns al Serviciului Tehnic a rezultat, însă că actele de autorizare pentru perioada februarie - august 2014 au fost trimise către Serviciul Român de Informații - U.M. 0894 în vederea punerii în executare, precum și către U.M. 0561 Bihor pentru interceptarea comunicațiilor de la distanță. Actele aflate la dosarul cauzei, precum și cele puse la dispoziția apărătorului apelantului intimat inculpat în faza de urmărire penală (parte din acestea înlăturate de la dosar la momentul sesizării) au evidențiat, însă că cele comunicate de D.N.A., prin răspunsul din 10.04.2019 nu sunt în concordanță cu realitatea sau sunt incomplete, astfel: adresele de la dosarul de urmărire penală (filele 25, 35, 40, 54, 74, 105, 106, 129 vol. 7 dosar u.p.) din perioada februarie-iunie 2014 au infirmat orice implicare a Serviciului Tehnic, mandatele de supraveghere fiind trimise de Cabinetul Procurorului Șef Direcție pentru punere

în executare la Serviciul Român de Informații – U.M. 0840 cu permiterea accesului la materialele rezultate a Direcției Județene de Informații Bihor, precum și accesul și trimiterea materialelor rezultate în favoarea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea; în perioada iuni-13 august 2014 desemnat pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere a fost într-adevăr Serviciul Tehnic din cadrul D.N.A. (adresele de la filele 109 și 129, vol. 7, dosar u.p.), însă cu accesul la materialele rezultate a Direcției Județene de Informații Bihor și transmiterea acestora către D.N.A. – S.T. Oradea (în perioada iulie-august 2014 S.T. Oradea nu a avut delegare în vederea efectuării unor acte de urmărire penală în dosarele 421/P/2013 și 530/P/2014); Serviciul de Combatere a Infrafracțiunilor Asimilate Infrafracțiunilor de Corupție nu a comunicat cui aparține serverul original și cine a procedat la imprimarea tehnică a operațiunilor de interceptare; în baza procesului-verbal întocmit la 04.11.2014 (filele 171-172, vol. 1, dosar u.p.), apărătorul apelantului intimat inculpat i-a fost înmănat de organul de urmărire penală un suport optic tip CD conținând printre altele note de redare rezultate din activitățile de supraveghere tehnică efectuate în dosarele 421/P/2013 și 530/P/2014, numărul acestora fiind de mii de pagini. La o simplă analiză a rezultat că notele de redare au fost făcute de lucrătorii Serviciului Român de Informații, în timpi reali sau la interval de cel mult câta zile de la convorbirile înregistrate (februarie-martie 2014), fără niciun elemente de identificare a entității și a lucrătorilor din cadrul acesteia care au procedat la redarea înregistrărilor (împrejurarea atestă și că operațiunile inițiale, de interceptare și imprimare tehnică în serverul original au fost realizate de S.R.I.). În schimb redările realizate de Serviciul Tehnic, aflate la dosarul cauzei, sunt materializate în procese-verbale cu antet, stampila și semnătura, toate au fost făcute în luna noiembrie 2014 (vol. VIII, dosar u.p.), la mult timp de la luarea măsurii preventive împotriva apelantului intimat inculpat, acestea reprezentând practic doar o copie a notelor; suportul optic menționat conține și note de redare a unor înregistrări ambientale rezultate ca urmare a unor activități de supraveghere operativă, atât în regim continuu, cât și pe momente operative (notele au fost înlăturate de la dosarul cauzei), ori D.N.A. în comunicare nu a precizat că a desfășurat și astfel de activități; printre documentele remise în format electronic la 04.11.2014 se regăsesc și adresele întocmite de procurorul Man Ciprian, de la D.N.A. – S.T. Oradea, în faza în rem a urmăririi penale, privind trimiterea notelor de redare în dosarul nr. 421/P/2013 către D.N.A. – S.C.I.C.I.C., împrejurare care confirmă că notele respective au fost întocmite de lucrătorii S.R.I. care au recepționat direct semnalul de comunicații interceptat, conform adreselor către U.M. 0890 (adresele procurorului Man Ciprian au fost înlăturate de la dosar).

Raportat la aceste împrejurări s-a apreciat că se impune **emiterea unei adrese către Serviciul Român de Informații.**

Teza probatorie se circumscrie necesității cercetării legalității probelor produse în acuzare de Ministerul Public în condițiile în care, dată fiind o eventuală implicare ori un potențial concurs al S.R.I. în activitatea de urmărire penală cu efecte pe plan probator, procedeele probatorii ori mijloacele de probă în cauză ar fi lovite de nulitate absolută.

Se menționează că prezenta cerere are ca fundament nu doar obligația organelor judiciare de a asigura aflarea adevărului cu privire la toate faptele și împrejurările unei cauze, dar mai ales asigurarea unei proceduri echitabile pentru Popa Vasile Constantin și care, în conformitate cu principiul egalității de arme, este îndrituit să cunoască toate datele, informațiile și probele la care a avut acces organul de urmărire penală, fiind de notorietate poziția Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că nu poate fi conceput un proces echitabil în cadrul căruia organul acuzator a acut o poziție privilegiată prin accesul la informații oculte pentru acuzat.

Mai mult, o asemenea clarificare prezintă interes și din perspectiva cenzurării, în a doua fază a procesului penal, a legalității/loialității administrării probelor, fiind de actualitate considerentele Curții Constituționale a României, expuse în cuprinsul Deciziei nr. 802/2017, potrivit cărora o verificare a legalității/loialității probelor este admisă și în cursul judecății, din perspectiva nulității absolute, fiind posibilă excluderea probelor obținute în mod neloial ori cu încălcarea cazurilor prev. de dispozițiile art. 281 din Codul de procedură penală (paragraful 29 al Deciziei).

În consecință, pe calea informațiilor solicitate Serviciul Român de Informații, urmează să verifice dacă au fost efectuate activități specifice urmăririi penale de către lucrătorii acestei instituții, situație în care va analiza în ce măsură va opera nulitatea absolută (astfel cum a statuat Curtea Constituțională a României prin Decizia 802/2017) a eventualelor acte îndeplinite ori mijloace de probă obținute în acest mod, aflându-se în prezența unui caz de încălcare a normelor privitoare la competența funcțională a organelor de urmărire penală (art. 281 din Codul de procedură penală).

În sensul menționat, apelantul intimat inculpat, prin apărător a precizat că procesul penal este o activitate judiciară, reglementată exclusiv prin lege și care se efectuează de autoritățile judecătorești prevăzute în mod expres în Legea fundamentală, respectiv de Ministerul Public și de instanțele de judecată.

În aceste condiții, subsumat tezei probatorii enunțate mai sus, dar și răspunsului comunicat de D.N.A., s-a considerat că Serviciul Român de Informații trebuie să ofere precizări impuse de principiul legalității, protejat, atât de Codul de procedură penală, cât și de jurisprudența CCR care a statuat asupra necompetenței funcționale a SRI de a desfășura activități circumscrise urmăririi penale, interesând din perspectiva cauzei pendinte, îndeosebi următoarele aspecte factuale:

- Dacă între S.R.I. și D.N.A. au fost încheiate documente (act/protocol/plan de acțiune) de colaborare/cooperare cu referire la dosarele 421/P/2013 și 530/P/2014 (actual dosar 1065/1/2018).

- Dacă a existat sprijin tehnic din partea S.R.I. în activitățile de interceptare a convorbirilor telefonice ori a dialogurilor ambientale, inclusiv prin punerea la dispoziția D.N.A. de mijloace tehnice mobile de interceptare/înregistrare audio/video.

- Dacă S.R.I. a pus la dispoziția D.N.A. informații, documente, studii, etc., cu indicarea concretă a acestora, în ipoteza afirmativă.

- Dacă S.R.I. a desfășurat activități de supraveghere tehnică ori de supraveghere operativă (filaj) în regim continuu ori pe momente operative.

- Dacă S.R.I. a desfășurat investigații informative în cauză.

- Dacă S.R.I. a desfășurat orice alte activități circumscrise urmăririi penale în rem și/sau în persoană, iar în ipoteza afirmativă, să indice punctual activitățile derulate de această instituție în cauza de față.

Așa cum de altfel a mai precizat, apărarea are în vedere că rechizitoriul conține un întreg material fundamentat pe înregistrări de mai multe tipuri, rezultate din exploatarea mandatelor de supraveghere tehnică.

S-a făcut precizarea că interesează în primul rând, în economia celor statuate de CCR, instituția și persoana care a desfășurat efectiv operațiunile de interceptare/înregistrare/filaj/fotografiere/imprimare tehnică în serverul original, cu alte cuvinte operațiunile inițiale.

În susținerea prezentei cereri, apelantul intimat inculpat, prin apărător a anexat procesul-verbal din 04.11.2014 în baza căruia apărătorului ales i-a fost înmănat un suport magnetic conținând în format electronic acte din dosarul 421/P/2013, respectiv note de redare a unor convorbiri telefonice interceptate realizate de lucrătorii S.R.I., note de redare a unor înregistrări realizate în mediul ambiant sau ca urmare a unor activități de supraveghere operativă, adrese înaintate de procurorul Man Ciprian către D.N.A. – S.C.I.A.I.C. cu referire la note de redare, cu excepția procesului-verbal toate fiind înlăturate de la dosarul cauzei înainte de sesizarea instanței cu rechizitoriu.

La dosarul cauzei au fost depuse, după ce în prealabil au fost înregistrate prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 23822 la 23.09.2019 opusul și fotocopii de pe documentele la care a făcut referire, aflate în vol. IV, filele 60-72 dosarul Înaltei Curți.

De asemenea, au fost depuse la dosar după ce în prealabil au fost înregistrate prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 23823 la 23.09.2019 o cerere în dublu exemplar, în temeiul art. 420 alin. 5 rap. la art. 100 și următoarele din Codul de procedură penală, prin care a solicitat admiterea în apărare și în susținerea motivelor de apel formulate de apelantul intimat inculpat în prezenta cauză, a unor mijloacele de probă, precum și administrarea altor probe a căror necesitate reiese din cercetarea judecătorească și fotocopiile unor înscrisuri anexate, aflate în vol. IV, filele 73-192 din dosarul Înaltei Curți.

Astfel, în conținutul cererii se solicită proba cu înscrisuri anexate la cerere, respectiv:

1. **Declarațiile martorilor** audiați în dosarul 39/P/2018 al P.I.C.C.J. – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, în care se efectuează cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de cercetare abuzivă (art. 280 alin. 1 și 2 din Codul penal), represiune nedreaptă și complicitate la represiune nedreaptă (art. 283 alin. 1 și 2 din Codul penal), influențarea declarațiilor (art. 272 alin. 1 din Codul penal), favorizarea făptuitorului (art. 269 alin. 1 din Codul penal), fals intelectual, fals și uz de fals (art. 321 alin. 1, 322 și art. 323 din

Codul penal), cu referire la modul în care s-a efectuat urmărire penală în dosarul nr. 421/P/2013 al D.N.A. în care s-a dispus trimiterea în judecată a apelantului intimat inculpat.

a) declarația martorului Popa Liviu din 15.04.2019 (este în relații apropiate cu familia persoanei vătămate Lozinca Maria, în perioada 2012-2016 a fost șeful Inspectoratului Județean de Poliție Bihor). Aceasta are legătură cu faptele reținute la punctul 2 și 1 din rechizitoriu 421/P/2013.

Teza probatorie: Martorul a relatat în declarație că are cunoștința despre împrejurări care relevă lipsa de credibilitate a persoanei vătămate Lozinca Maria, modul neloial, abuziv, în care aceasta a fost audiată de organul de urmărire penală, precum și despre aspecte care justifică poziția interesată și nesinceră a unor martori procurori audiați în prezenta cauză. Astfel a arătat că a aflat direct de la un membru al familiei Lozinca că persoana vătămată Lozinca Maria nu a depus plângere împotriva apelantului intimat inculpat și că în realitate, declarația acesteia de la D.N.A. Oradea a fost concepută și consemnată fără participarea sa, căreia i s-a cerut să o semneze necunoscându-i conținutul (o situație similară a fost evidențiată și de martorul Sabău Gligor), dar și că a constat în mod direct ajutorul dat de unii procurori denunțatorul Edu Dorinel.

b) declarațiile martorilor Secară Nela Mirela și Berinde Radu din 06.05.2019 și 10.05.2019.

Teza probatorie: S-a apreciat că declarațiile evidențiază lipsa de credibilitate a martorului Lozinca Dan (audiat în legătură cu fapta de șantaj – punctul 2 din rechizitoriu), precum și modul nelegal în care organul de urmărire penală a administrat probele. În declarație, martora a arătat că i s-a cerut să confirme un denunț nereal împotriva apelantului intimat inculpat care urma să fie conceput în numele martorului Berinde Radu. Împrejurarea pretinsă să fie susținută de Secară Nela a fost relatată de martorul Lozinca Dan în declarația pe care a dat-o la D.N.A. Oradea la 02.10.2014, acest fapt dovedind o înțelegere ocultă cu anchetatorii. Lipsa de credibilitate și faptul că Lozinca Dan că este un martor interesat pentru a susține o acuzație nedreaptă, este reflectat de declarația martorului Berinde Radu în care acesta a arătat că procurorul Man Ciprian a exercitat presiuni și amenințări asupra sa pentru a-l determina să fie de acord cu un denunț în care să învedereze tocmai cele relatate mincinos de Lozinca Dan.

c) declarația martorei Cioflan Adina din 09.05.2019 (martora are calitatea de judecător la Curtea de Apel Oradea).

Teza probatorie: Declarația martorei s-a apreciat că reprezintă o probă care confirmă că apelantul intimat inculpat nu a comis infracțiunea prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006, reținută la punctul 6 din rechizitoriu, dar și faptul că martorul procuror Leucea Alin a cunoscut cu certitudine cauza morții victimei de la care s-au prelevat organe, și că implicit respectiva prelevare nu a compromis autopsia (în ordonanța din 06.12.2014 – fila 6, vol. 9, dosar urmărire penală – s-a motivat respingerea unei cereri de probațiune pe considerentul ca compromiterea autopsiei s-a investigat prin audierea procurorului de caz Leucea Alin). În declarație judecătoarea Cioflan Adina a relatat și despre modul nelegal în care organul de urmărire penală a urmărit să producă probe nereale care să sprijine acuzațiile aduse apelantului

intimat inculpat, chiar dacă prin respectivele acțiuni erau favorizați niște criminali.

d) declarațiile martorilor Lele Alexandru și Popa Anamaria Bianca, suport magnetic conținând înregistrarea luării declarației martorului Bodin Alina la D.N.A. Oradea și redarea în forma scrisă a respectivei înregistrări.

Teza probatorie: Martorii indicați au participat, în calitate de apărători ai apelantului intimat inculpat, la efectuarea unor acte de urmărire penală în dosarul nr. 421/P/2013. În declarațiile date la Secția pentru Investigarea Infracțiunilor au relatat despre fapte și împrejurări relevante referitoare la modalitatea abuzivă și neloială de administrare a probelor, contrară principiilor prev. de art. 5 și 101 din Codul de procedură penală. Astfel au arătat că organul de urmărire penală a procedat la audierea martorilor după ce erau purtate discuții prealabile, pregătitoare cu aceștia, pe marginea a ceea ce trebuia să conțină declarațiile, fără ca apărătorii să fie prezenți, în unele situații s-au recurs la acțiuni care să împiedice prezența apărătorilor la audieri, recurgându-se chiar la scoaterea lor în afara sediului D.N.A., unii martori au fost amenințați, etc. Înregistrarea audio și redarea scrisă relevă că declarația martorei Bodin Alina aparține în fapt în proporție covârșitoare procurorului Man Ciprian, ca anchetatorul a consemnat cu știință împrejurări nereale sau a omis să consemneze aspecte esențiale, ori să înlăture din declarație susțineri despre care martora a arătat că nu-i aparțin, că a procedat la completarea declarației după o discuție particulară cu martora, după ce i-a cerut apărătorului să părăsească biroul de anchetă.

e) declarațiile martorilor Cotoroi Doru Ioan, Tudor Gheorghe și Popus Lucian din 02.04.2019.

Teza probatorie: Martorii au relatat în declarații fapte și împrejurări importante care reflectă lipsa de credibilitate și interesul denunțatorului Edu Dorinel de a face declarații nereale, modul neloial de administrare a probelor de către organul de urmărire penală, precum și interesul martorilor procurori Ardelean Cristian și Brișcan Adrian pentru poziția nesinceră pe care au adoptat-o în cauză. Declarațiile arată că în realitate Edu Dorinel și complicitii său au avut și au protecție judiciară tocmai din partea procurorului anchetator Man Ciprian și a martorilor procurori Ardelean Cristian și Brișcan Adrian, ca relație foarte apropiată cu Edu Dorinel, materializată prin vizite și petreceri la sediul firmei acestuia a avut-o nu inculpatul Popa Vasile Constantin, ci procurorul Man Ciprian, ca între acesta și denunțator au existat înțelegeri oculte privind formularea unor denunțuri și producere de probe nereale.

2. Declarații din dosarul 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și un document existent în dosarul menționat. În cauză s-au efectuat cercetări în legătură cu comiterea de către martorul Ardelean Cristian, cu prilejul declarației date în faza de urmărire penală a dosarului privind pe apelantul intimat inculpat, a infracțiunilor de mărturie mincinoasă și inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 273 și 268 alin. 2 din Codul penal. Există indicii (probe) indiscutabile că acesta a depus la dosarul P.I.C.C.J. înscrisuri falsificate, fapt pentru care a solicitat extinderea

urmăririi penale față de acesta în dosarul nr. 39/P/2018 al Secției pentru Combaterea Infracțiunilor din Justiție.

a) declarația martorului Ardelean Cristian din 03.11.2017.

Teza probatorie: declarația dată, care face referire la aceeași stare de fapt Reținută și în prezenta cauză prin rechizitoriu (punctul 3 din actul de sesizare), reflectă reaua credință și lipsa de sinceritate a martorului Ardelean Cristian. Astfel, după ce a constatat ca împrejurări esențiale pe care le-a relatat în cauza privind pe apelantul intimat inculpat au fost infirmate la Curtea de Apel Timișoara de martorii Florența Alex și Verche Rodica, Ardelean Cristian a invocat în dosarul nr. 229/P/2017 alte împrejurări și stări de fapt nereale, total opuse celor arătate până la acel moment în cauza care face în prezent obiectul dosarului nr. 1065/1/2018. Declarația din dosarul nr. 229/P/2017 conține numeroase alte aspecte vădit contradictorii cu cele învederate în prezenta cauză, inclusiv la Înalta Curte de Casație și Justiție.

b) declarația martorei Gui Carmen dată în dosarul nr. 229/P/2017 la 22.11.2017.

Teza probatorie: declarația martorei evidențiază lipsa de credibilitate a Martorului Ardelean Cristian cu privire la faptele și împrejurările de fapt pe care acesta le-a invocat în susținerea acuzației de la punctul 3 din rechizitoriu. Astfel, în declarație, Gui Carmen a infirmat relatările martorului Ardelean Cristian cu referire la predarea cu rechizitoriu a dosarului 7157/P/2008, la modul de predare a dosarelor soluționate, inclusiv la pretinsa predare a dosarelor altfel decât prevede legea, în baza unor evidente personale.

Gui Carmen a avut calitatea de grefier șef la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în perioada 2005-2010, calitate în care a primit, personal sau printr-un alt grefier desemnat, toate dosarele soluționate și predate de procurori.

c) adresa din 08.11.2017 pe care procurorul Ardelean Cristian a trimis-o la dosarul nr. 229/P/2017.

Teza probatorie: conținutul adresei atestă la modul evident că Ardelean Cristian a conținut cu atitudinea nesinceră și în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, la termenul din 06.06.2019, când printre altele, a relatat împrejurări contrare adevărului cu referire la condica personală de lucrări penale, la împrejurările în care a prezentat-o și a predat o copie a acesteia la dosarul nr. 229/P/2017.

3. Alte documente și înscrisuri utile pentru justa soluționare a cauze care pot contribui la aflarea adevărului în cauză.

a) Copie extras sentința penală nr. 123 pronunțată în dosarul 34/35/2017 de Curtea de Apel Timișoara

Teza probatorie: Prin examinarea sentinței (filele 60-64) instanța poate să constate împrejurarea că Edu Dorinel este o persoană necredibilă și prin prisma faptului că prezenta cauză nu este singura în care a făcut susțineri nereale. Fiind un apropiat al procurorului Man Ciprian, Edu Dorinel a fost folosit de acesta și în alte cauze penale, fie pentru a face denunțuri nereale, fie

pentru a susține nesincer astfel de denunțuri, aspect constatat prin sentința penală invocată.

b) procesele-verbale din 24.05.2011 și 04.10.2013 privind evaluarea activității profesionale a apelantului intimat inculpat pentru perioada 2008-2010, precum și pentru întreaga perioadă în care a desfășurat activitatea de procuror.

Teza probatorie: procesele-verbale confirmă că apelantul intimat inculpat, contrar tezei din rechizitoriu, și-a exercitat atribuțiile de serviciu cu respectarea legii, a avut în activitatea desfășurată rezultate deosebite, a sprijinit procurorii pentru soluționarea dosarelor pe baza unei practici unitare, acțiunile întreprinse au condus la scăderea substanțială a dosarelor cu vechime în sistem, la reducerea numărului de inculpați achitați definitiv, a numărului de dosare restituite de instanțe. Procesul-verbal din 24.05.2011 atestă și faptul că în cursul anului 2009, chiar în calitate de prim procuror, a soluționat personal nu unul, ci 411 dosare penale.

c) procesul-verbal de sesizare din oficiu din 02.11.2016 și soluția adoptată în dosarul 1076/P/2018 de către Secția de Combatere a Infrațiunilor din Justiție, format ca urmare a sesizării procurorului Ardelean Cristian.

Teza probatorie: Documentele reflectă reaua-credință și poziția ostilă a martorului Ardelean Cristian față de persoana apelantului intimat inculpat, care poate explica atitudinea procesuală nesinceră pe care a adoptat-o în calitate de martor în prezenta cauză dedusă judecății. Sesizarea din oficiu, raportat la persoana apelantului intimat inculpat a fost realizată fără ca să existe un minim indiciu cu privire la o eventuală faptă penală, doar pentru a fi supus unor măsuri de supraveghere tehnică în anul 2016. Aceste împrejurări au fost confirmate prin soluția de clasare adoptată la 10.12.2018 în temeiul art. 16 lit. a din Codul de procedură penală.

S-a considerat că tezele probatorii indicate sunt relevante în contextul obiectului probațiunii din prezenta cauză, probele fiind necesare pentru stabilirea adevărului. **În măsura în care se va aprecia să se impune clarificarea împrejurărilor relevante pentru cauza prin audierea nemijlocită a martorilor, considerând insuficiente în acest sens declarațiile indicate, a solicitat să se procedeze la audierea martorilor la care se face referire.**

II. Efectuarea unor adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și Secția pentru Investigarea Infrațiunilor din Justiție pentru a comunica instanței dosarul de casă nr. 421/P/2013 la care este conexat și dosarul nr. 530/P/2014.

Conform adresei numărul nr. 955/VIII/1/2019 a Secției pentru Combaterea Infrațiunilor din Justiție dosarul nr. 421/P/2013 nu se afla la secția respectivă, urmând să fie trimis de D.N.A. la Înalta Curte de Casație și Justiție în baza solicitării 1065/1/2018, însă nu cunosc ca respectivei cerere să i se fi dat curs.

Teza probatorie: Comunicarea dosarului de casă nr. 421/P/2013 este necesară pentru garantarea dreptului la apărare prev. de art. 10 din Codul de procedură penală, în vederea cunoașterii tuturor probelor administrate în faza de urmărire penală care nu se regăsesc în integralitatea lor la dosarul aflat la

instanță. Astfel nu au fost atașate la dosarul cu care a fost sesizată instanța înregistrarea audio a declarației de suspect dată de apelantul intimat inculpat la 09.10.2014, procesul-verbal de confruntare dintre martora Mociar Adelina și denunțatorul Edu Dorinel, declarațiile martorilor Sabău Viorel și Brândușoiu Valentina, procesele-verbale de consemnare a activităților de supraveghere (supraveghere video, ambientală, prin fotografiere) care au stat la baza sesizării din oficiu de la data de 30.05.2014 pentru faptele prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 și art. 207 alin. 1 din Codul penal.

La termenul de judecată de la 26 septembrie 2019, Înalta Curte în conformitate cu dispozițiile art. 122 rap. la art. 381 alin. 1, art. 382 și art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală **a procedat la audierea martorilor Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Coyaci Florin Lucian și Baciu Cornel Ciprian**, sub prestare de jurământ, declarațiile acestora fiind consemnate, semnate și atașate la dosarul cauzei, aflate în vol. IV, filele 205-213 dosarul Înaltei Curți.

În timpul audierii martorului Sabău Gligor Ioan, Înalta Curte a respins întrebările formulate de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin indicate în concret, cu motivarea că martorul se autoincriminează; cu motivarea că nu face obiectul cauzei, cu motivarea că are caracter subiectiv și deductiv, a respins întrebarea adresată de către reprezentantul Ministerului Public, indicată în concret, cu motivarea că este nerelevantă.

Înalta Curte a pus în discuție cererile formulate de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător ales, amplele concluzii ale părților fiind consemnate în încheierea de ședință.

Înalta Curte, deliberând asupra cererilor de probatorii formulate de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, în temeiul art. 420 alin. 5 raportat la art. 100 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală a constatat că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în procesele penale, problematica administrării probelor trebuie analizată din perspectiva paragrafelor 2 și 3 ale art. 6, respectiv dreptul la un proces echitabil, din Convenția Europeană.

Doctrina a subliniat că însăși preeminența dreptului nu poate fi concepută fără accesul la o justiție independentă și imparțială, ceea ce presupune garantarea dreptului la un proces echitabil.

Dreptul la un proces echitabil consacrat de Convenția Europeană implică respectarea unui anumit număr de garanții, unele generale, care privesc toți justițiabilii, și unele speciale, rezervate a priori persoanelor acuzate în sensul european al termenului.

Curtea Europeană reamintește că, în principiu, instanțelor naționale le revine sarcina de a apreciat probele pe care le-au obținut și relevanța celor pe care acuzații doresc să le prezinte (pct. 65-69 din cauza Previti împotriva Italiei din 12 februarie 2013 – cererea nr. 1845/08, introdusă la 21 decembrie 2007 și pct. 68 din cauza Barbera, Messegue și Jabardo împotriva Spaniei din 6 decembrie 1988, cererea nr. 10590/83). A mai reținut Curtea Europeană că dispozițiile art. 6 § 3 lit. d) le lasă instanțelor interne sarcina de a hotărî cu

privire la utilitatea unei propuneri de probă cu martori (pct. 26 din cauza Asch împotriva Austriei din data de 26 aprilie 1991 – cererea nr. 12398/86).

Înalta Curte constată că prin administrarea acestor probe solicitate de către inculpat, procesul penal nu reprezintă numai o activitate judiciară, ci un proces de cunoaștere amplu, în cadrul căruia instanța are nevoie de date sau dovezi pentru a stabili dacă o persoană este sau nu vinovată de săvârșirea unei infracțiuni prin prisma principiului aflării adevărului.

Condiția administrării probelor derivă din obligația impusă organului judiciar, prev. de art. 5 alin. (1) din Codul de procedură penală potrivit căruia: „Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului.”

Conform liberei aprecieri a probelor, instanța își formează o convingere și nu este ținută vreodată de evaluarea dată probelor de către un alt organ judiciar.

Față de aceste considerente teoretice, Înalta Curte, în temeiul art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a admis, ca fiind utile, concludente și pertinente soluționării cauzei următoarele probe:

- în temeiul art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a admis proba testimonială cu audierea martorului Popa Liviu, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin.

- în temeiul art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a admis proba cu înscrisuri, constând în procesele-verbale din 24.05.2011 și 04.10.2013 privind evaluarea activității profesionale a inculpatului pentru perioada 2008-2010, precum și pentru întreaga perioadă în care a desfășurat activitatea de procuror, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. a din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în declarațiile martorilor audiați în dosarul nr. 39/P/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, respectiv declarația martorului Popa Liviu, declarațiile martorilor Secară Nela și Berinde Raul, declarația martorei Cioflan Adina, declarațiile martorilor Lele Alexandru și Popa Anamaria Bianca, precum și declarațiile martorilor Cotoroi Doru Ioan, Tudor Gheorghe și Popuș Lucian, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, întrucât proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii din cauză, ca urmare a faptului că declarațiile solicitate se află într-o altă cauză aflată în cursul urmăririi penale la o altă unitate de parchet.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. a din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în declarații din dosarul nr. 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și într-un document existent în dosarul menționat, respectiv declarația martorului Ardelean Cristian din 03.11.2017, declarația martorei Gui Carmen din 22.11.2017, precum și în adresa di 08.11.2017 pe care procurorul Ardelean Cristian a trimis-o la dosarul nr. 229/P/2017, solicitată

de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, întrucât proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii în cauză.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. a din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în copie extras sentința penală nr. 123, pronunțată în dosarul nr. 34/35/2017 de Curtea de Apel Timișoara, precum și în procesul-verbal de sesizare din oficiu din 02.11.2016 și soluția adoptată în dosarul nr. 1076/P/2018 de către Secția de Combatere a Infrațiunilor din Justiție, format ca urmare a sesizării procurorului Ardelean Cristian, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, întrucât proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii în cauză.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în efectuarea unor adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și Secția pentru Investigarea Infrațiunilor din Justiție pentru a comunica instanței dosarul de casă nr. 421/P/2013 la care este conexas și dosarul nr. 530/P/2014, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apreciindu-se că pentru dovedirea elementelor de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente probe.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în emiterea unei adrese către Serviciul Român de Informații – Direcția Județeană de Informații Bihor și U.M. 0840- București, pentru ca aceste instituții să precizeze dacă în contextul instrucției cauzelor cu nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 organele de urmărire penală au beneficiat de colaborarea lucrătorilor SRI, iar în caz afirmativ, să comunice instanței de judecată în ce a constatat, în concret, acest sprijin (cu indicarea conținutului, limitelor și modalităților de acordare a sprijinului în discuție), solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apreciindu-se că pentru dovedirea elementelor de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în emiterea unei adrese către Serviciul Român de Informații, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apreciindu-se că pentru dovedirea elementelor de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă, prin care să comunice:

- dacă între Serviciul Român de Informații și Direcția Națională Anticorupție au fost încheiate documente (act/protocol/plan de acțiune) de colaborare/cooperare cu referire la dosarele nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 (actual dosar 1065/1/2018);

- dacă a existat sprijin tehnic din partea Serviciului Român de Informații în activitățile de interceptare a convorbirilor telefonice ori a dialogurilor ambientale, inclusiv prin punerea la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție de mijloace tehnice mobile de interceptare/înregistrare audio/video;

- dacă Serviciul Român de Informații a pus la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție informații, documente, studii, etc., cu indicarea concretă a acestora, în ipoteza afirmativă;

- dacă Serviciul Român de Informații a desfășurat activități de supraveghere tehnică ori de supraveghere operativă (filaj) în regim continuu ori pe momente operative;

- dacă Serviciul Român de Informații a desfășurat investigații informative în cauză;

- dacă Serviciul Român de Informații a desfășurat orice alte activități circumscrise urmării penale in rem și/sau in personam, iar în ipoteză afirmativă, să indice punctual activitățile derulate de această instituție în cauza de față.

Pe fondul cauzei, Înalta Curte față de lipsa nejustificată a martorilor Tonca Sorin și Gabor Cătălin Raul a emis mandate de aducere cu însoțitor pe numele acestora, precum și în vederea continuării cercetării judecătorești prin audierea martorilor Tonca Sorin și Gabor Cătălin Raul, precum și a intimitei părți vătămate Lozinca Maria a amânat cauza la data de 24 octombrie 2019, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la 26 septembrie 2019, aflată în vol. V, filele 1-9 dosarul Înaltei Curți.

La termenul de judecată de la 24 octombrie 2019, Înalta Curte constatând întemeiată cererea formulată de intimata persoană vătămată Lozinca Maria pentru imposibilitate de prezentare la termenul de judecată, din motive medicale, având în vedere cererea formulată de martorul Popa Liviu, prin care a solicitat audierea în calitate de martor la un termen viitor de judecată, întrucât se află în imposibilitate de prezentare la termenul de judecată, întrucât în perioada 22 octombrie 2019 – 25 octombrie 2019, este plecat din țară, față de lipsa martorilor Tonca Sorin și Gabor Cătălin Raul, a dispus emiterea de mandate de aducere cu însoțitor pe numele acestora, precum și în vederea continuării cercetării judecătorești prin audierea martorilor Tonca Sorin, Gabor Cătălin Raul și Popa Liviu, precum și a intimitei părți vătămate Lozinca Maria, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la termenul menționat, aflată în vol. V, filele 32-33 dosarul Înaltei Curți.

La termenul de judecată de la 21 noiembrie 2019, s-a referit că Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor a înaintat la dosarul cauzei un proces-verbal de neexecutare a mandatului de aducere privind pe martorul Tonca Sorin-Daniel, din care rezultă că acesta are afecțiuni medicale, respectiv prezintă insuficiență renală, precum și că nu poate fi transportat; proces-verbal la care au fost atașate și înscrisuri medicale; martorul Ardelean Cristian-Marius a depus la dosarul cauzei o cerere prin care a solicitat decontarea cheltuielilor de transport, fiind audiat la un termen anterior în cauză; apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător ales, a depus la datele de 04 noiembrie 2019 și 07 noiembrie 2019 cereri pentru efectuarea de fotocopii de pe actele dosarului, cereri care au fost valorificate; în ceea ce-l privește pe martorul Gabor Cătălin Raul a fost depus la dosarul cauzei, de către Poliția Orașului Stei, procesul-verbal de imposibilitate a executorii mandatului de aducere, întrucât acesta lucrează în Germania și nu se poate prezenta în fața Înaltei Curți, în vederea

audierii, întrucât nu beneficiază de concediu pentru a veni în țară, iar în situația în care ar veni fără acordul angajatorului și-ar pierde locul de muncă.

Înalta Curte, în conformitate cu dispozițiile art. 111 rap. la art. 380 din Codul de procedură penală, Înalta Curte a procedat la **audierea părții vătămate Lozincă Maria**, declarația acesteia fiind consemnată, semnată și atașată la dosarul cauzei, aflată în vol. V, filele 77-78 dosarul Înaltei Curți.

Ulterior, în conformitate cu dispozițiile art. 122 rap. la art. 381 alin. 1, art. 382 și art. 420 alin. 5 din Codul de procedură penală, Înalta Curte a procedat la **audierea martorului Popa Liviu**, sub prestare de jurământ, declarația acestuia fiind consemnată, semnată și atașată la dosarul cauzei, aflată în vol. V, filele 79-80 dosarul Înaltei Curți.

Apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin cu încuviințarea Înaltei Curți a **depus la dosarul cauzei înscrisurile referitoare la proba privind convorbirile telefonice, probă solicitată de inculpatul pe care îl asistă și încuviințată, prin încheierea din 11 octombrie 2018.**

La solicitarea președintelui completului de judecată, reprezentantul Ministerului Public a precizat că martorii Tonca Sorin și Gabor Cătălin Raul au fost propuși de parchet și că înțelege să renunțe la audierea acestora, solicitând, totodată, instanței să nu mai insiste în audierea lor.

Apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a precizat că poate renunța la audierea acestor doi martori, însă oricum înțelege să solicite acordarea unui nou termen de judecată pentru a pregăti concluzii pe fondul cauzei. A susținut că nu insistă în audierea acestora, fiindu-i indiferent dacă aceștia se vor prezenta sau nu la termenul pe care înțelege să-l solicite a se acorda în cauză.

După deliberare, Înalta Curte a luat act de poziția exprimată de reprezentantul Ministerului Public, în sensul că renunță la audierea martorilor Tonca Sorin și Gabor Cătălin Raul, probă încuviințată de instanță, față de imposibilitatea obiectivă de administrare a acestei probe testimoniale, care rezultă din înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat și excepții de invocat, Înalta Curte a constatat încheiată cercetarea judecătorească în apel și a acordat cuvântul în dezbateri. Totodată a pus în vedere părților și reprezentantului Ministerului Public că pronunțarea soluției va fi amânată pentru două săptămâni, urmând ca tot ceea ce se va detalia sub aspectul acuzațiilor și, în același timp, al apărărilor, să fie menționate și în cuprinsul eventualelor concluzii scrise ce se vor depune la dosarul cauzei.

În continuare, apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a solicitat încuviințarea probei cu trei înscrisuri, de care intenționează să se folosească în susținerea concluziilor pe care le va formula în fața Înaltei Curți. Totodată a arătat că instanța urmează a aprecia dacă le poate depune la dosarul cauzei la acest termen sau le va atașa concluziilor scrise.

Față de cele precizate de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, Înalta Curte i-a pus în vedere apărării să le menționeze înainte de a pune concluzii pe fondul cauzei.

Apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a susținut că este vorba despre declarația numitului Baciuc Cornel-Ciprian, dată în dosarul de mărturie mincinoasă, despre o adresă în care este indicată perioada în care inculpatul a efectuat concedii de odihnă în intervalul anilor 2009-2010, pentru a se demonstra că acesta nu putea să confirme rechizitoriul despre care se susține că a fost distrus de dumnealui, precum și despre adresa înaintată de Asociația Internațională a Polițiștilor, Regiunea 1 Bihor, cu privire la problemele deplasărilor cu echipa de fotbal.

Reprezentantul Ministerului Public nu s-a opus încuviințării probei cu înscrisuri, solicitată de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin.

După deliberare, Înalta Curte a încuviințat proba cu înscrisurile menționate anterior, probă solicitată de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apreciind că sunt pertinente și utile soluționării cauzei și a constatat proba administrată prin depunerea acestora la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public, apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin au susținut ample concluzii pe apelurile declarate și cu privire la încadrarea juridică a infracțiunii de șantaj, fiind consemnată poziția Înaltei Curți, precum și concluziile apărătorului ales al intimaților inculpați David Florian Alin și Mihalache Gabriel Constantin, concluziile reprezentantului parchetului pe apelul declarat de apelantul intimat inculpat, precum și poziția din ultimul cuvânt al apelantului intimat inculpat și intimatului inculpat.

Astfel, reprezentantul Ministerului Public a susținut că, în ceea ce privește apelul declarat de parchet, prin motivele scrise de apel depuse la dosarul cauzei, se critică greșita achitare a inculpatului Popa Vasile Constantin pentru cele mai multe dintre infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia, precum și a inculpaților David Florian Alin și Mihalache Gabriel Constantin.

A învederat instanței că va face referire la motivele de apel ale parchetului în cele ce urmează, însă, mai întâi, dorește să precizeze că, analizând aceste motive de apel, situația de fapt menționată în actul de sesizare și în hotărârea instanței de fond, precum și hotărârea pronunțată de instanța de fond, a constatat că este o problemă în ceea ce privește infracțiunea de amenințare pe care instanța de fond a considerat-o ca fiind dovedită, pentru care a aplicat și o pedeapsă dar a făcut o încadrare juridică greșită, în sensul că instanța a reținut că este incident art. 207 alin.1 din Codul penal, instanța apreciind că legea mai favorabilă este Codul penal în vigoare la acest moment. A făcut referire la amenințările inculpatului, la starea de temere a persoanei vătămate, arătând că toate acestea aveau ca scop obținerea sumei de bani, rest al aceluia împrumut. Însă, cu toate acestea, încadrarea juridică a rămas pe art. 207 alin. 1 din Codul penal, care privește un folos nepatrimonial și, nu pe alin. 3 al acestui articol, care face referire la un folos patrimonial. Din acest punct de vedere, hotărârea instanței de fond a apreciat că este una greșită.

La interpelarea Înaltei Curți, reprezentantul Ministerului Public a precizat că nu solicită schimbarea de încadrare juridică, întrucât aici sunt mai multe situații. În ipoteza în care soluția rămâne ca la instanța de fond, atunci ar trebui schimbată încadrarea juridică din infracțiunea prevăzută de art. 207 alin. 1 din Codul penal, în infracțiunea prevăzută de art. 207 alin. 3 din Codul penal.

A susținut că nu solicită acest lucru, întrucât, în raport, cu motivele de apel ale parchetului, prin care se arată că se solicită condamnarea inculpatului pentru mai multe infracțiuni, consideră că lege penală mai favorabilă este Codul penal anterior, care nu mai privește această diferențiere între un folos patrimonial sau nepatrimonial. Pentru aceasta, a considerat că din acest punct de vedere este o problemă de aplicare a legii mai favorabile. A apreciat că este incident Codul penal anterior, raportat la motivele de apel ale parchetului, prin care se solicită condamnarea inculpatului pentru mai multe infracțiuni. De asemenea, a învederat că nu va detalia de ce este o lege penală mai favorabilă, însă în principiu, totul se leagă de existența concursului de infracțiuni și de modalitatea în care acesta ar trebui sancționat, în sensul că nu este obligatoriu acel cumul. Cu toate acestea, a arătat că nu poate să nu precizeze faptul că, dacă hotărârea rămâne fix ca la instanța de fond, atunci încadrarea juridică corectă ar trebui să fie cea a art. 207 alin. 3 din noul Cod penal. Aceasta, ca problemă prealabilă.

Față de acest aspect prealabil, apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, a învederat instanței că indiferent dacă reprezentantul Ministerului Public solicită sau nu schimbarea de încadrare juridică, tot o schimbare de încadrare juridică este. Întrucât, în raport, cu împrejurarea că parchetul nu identifică un folos nepatrimonial și, deci nu vede un șantaj în condițiile unui folos nepatrimonial, dar îl vede în condițiile unui folos patrimonial și, atunci ne încadrăm pe un alt text de lege, a considerat că tot o schimbare de încadrare juridică este. Întreaga apărare și întregul eșafodaj al concluziilor se fundamentează pe dispozițiile art. 207 alin. 1 din Codul penal, din punctul său de vedere.

În completare, cel de-al doilea apărător ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, a învederat instanței că problema se pune în felul următor, respectiv reprezentantul Ministerului Public nu solicită schimbarea de încadrare juridică decât dacă se menține soluția din hotărârea atacată. În condițiile acestea, apărarea nu are posibilitatea de a formula o apărare, în raport, cu o potențială altă încadrare juridică a faptei. Acesta este motivul pentru care a apreciat că ar trebui tranșată această problemă, întrucât nu este vorba de lege penală mai favorabilă. Întrucât, dacă hotărârea rămâne la fel și ea nu a fost apelată și se susține în continuare că nu este apelată pe acest punct, practic Înalta Curte chiar dacă va aprecia că încadrarea juridică este greșită, dacă nu este pusă în discuție din oficiu, ea nu mai poate fi schimbată. Sigur, și apărarea solicită achitarea și atunci nu prezintă interes în mod deosebit încadrarea juridică.

În continuare, Înalta Curte a arătat că se discută în prealabil pentru că aici este o problemă referitoare la schimbarea sau nu a încadrării juridice, în raport, și cu respectiva decizie a Curții Constituționale. Nu se poate face altfel, motiv pentru care a și fost pus în discuție, cu titlu prealabil, acest lucru.

Cel de-al doilea apărător ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, a considerat că atâta timp cât se contestă această încadrare juridică, ea îmbracă forma unei schimbări de încadrare juridică și ar trebui tranșată înaintea de soluționarea apelurilor declarate în cauză.

Apărătorul ales al intimaților inculpați David Florian Alin și Mihalache Gabriel Constantin a susținut cele expuse de antevorbitorii săi.

După deliberare, Înalta Curte a arătat că se va pronunța pe motivele de apel cu care a fost investită, cadrul procesual fiind dat exclusiv de motivele de apel formulate în scris și depuse la dosarul cauzei, cu privire la aspectele criticate și, nu și alte precizări prealabile făcute de reprezentantul Ministerului Public. Ca atare, instanța se va pronunța strict pe motivele de apel formulate în cauză.

Pe fondul cauzei, reprezentantul Ministerului Public a solicitat a se avea în vedere că se critică parțial soluția pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, sub aspectul soluțiilor de achitare dispuse în cauză.

Prin actul de sesizare s-au adus mai multe acuzații față de inculpatul Popa Vasile Constantin legate de modalitatea în care acesta și-a desfășurat atribuțiile de serviciu, în calitate de prim – procuror, în legătură cu anumite dosare ce au fost date spre soluționare unor procurori, care aveau calitatea de procurori de execuție, din cadrul parchetului pe care acesta îl conducea. Raportat la aceste dosare, respectiv dosarele nr. 8153/P/2008, 7157/P/2008 și 7515/P/2008, s-au reținut infracțiuni de abuz în serviciu, infracțiuni de favorizare a făptuitorului și infracțiuni de distrugere; câte una dintre aceste infracțiuni pentru fiecare activitate legată de acel dosar cu numărul indicat.

În ceea ce privește infracțiunile de abuz în serviciu, a solicitat a fi avute în vedere aspectele invocate de parchet, pentru că la dosar au fost depuse din partea parchetului precizări cu privire la dispoziții legale care ar fi fost încălcate de inculpat în desfășurarea activității sale de prim - procuror și, s-a făcut referire la dispozițiile art. 304 alin.1 și 2 din Codul de procedură penală, al căror echivalent îl constituie prevederile art. 220 din vechiul Cod de procedură penală, la art. 62 alin. 2 și 3 din Legea nr. 304/2004, la art. 64 alin. 3 din același act normativ menționat anterior, precum și la art. 4 din Legea nr. 303/2004, care stabilesc principii legate de desfășurarea activității procurorilor.

Raportat la activitatea strict reținută în actul de sesizare, din punctul său de vedere, sunt incidente și dispozițiile art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, cele legate de desfășurarea activității de către procurori potrivit principiului legalității, art. 64 din Legea nr. 304/2004 în modalitatea în care acest articol prevede că dispozițiile procurorului ierarhic superior date în scris și în conformitate cu legea sunt obligatorii pentru procurorii din subordine, aceasta raportat la calitatea acestuia de prim – procuror. În soluțiile dispuse, procurorul este independent în condițiile prevăzute de lege, aceasta raportat la tipul de relații care ar trebui să existe între un procuror cu funcție de conducere și un

procuror cu funcție de execuție, alin. 3 al art. 64 din Legea nr. 304/2004 făcând o referire specială la faptul că soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de procurorul ierarhic superior atunci când sunt apreciate ca fiind nelegale. Se face referire în actul de sesizare la soluția adoptată de către procuror și la o desfășurare ulterioară a activității care este practic neconformă acestui articol. Mai există o dispoziție legală, art. 64 alin. 4 din Legea 304/2004, care privește în mod concret modul în care o lucrare care este dată unui procuror poate fi luată de la acesta și trecută la un alt procuror. Legea prevede în mod clar trei astfel de situații. În cazul de față, s-a făcut referire la existența unor dosare care au fost repartizate unor procurori, din toate înscrisurile depuse în cauză, rezultând în mod clar faptul că, deși dosarul era repartizat unui procuror, în cele din urmă soluția a fost dispusă de un cu totul alt procuror.

Strict legat de modalitatea în care a fost motivată hotărârea instanței de fond, a învederat că în ceea ce privește infracțiunile de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului, judecătorul fondului a apelat la un procedeu juridico – rațional, în baza căruia a considerat că nu ar putea fi vorba despre aceste infracțiuni. Practic, judecătorul a analizat mai întâi infracțiunea de distrugere, ajungând la concluzia că aceasta nu ar putea să existe. Ulterior, plecând de la acest fapt stabilit, a considerat că nici celelalte două infracțiuni, de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului nu pot exista, pentru că nu a existat infracțiunea de distrugere.

Or, apelând la acest procedeu, din punctul său de vedere, s-a greșit, pentru că în niciun fel nu a mai fost analizat dacă există sau nu abuz în serviciu, dacă există sau nu favorizarea făptuitorului. Judecătorul fondului a apreciat, făcând referire la acele acte întocmite de procurori, existând mărturiile, în sensul că au fost întocmite acele rechizitorii și date spre viză secretariatului, că nu am putea vorbi despre un act procedural complet, atâta timp cât nu am avea un număr complet de rechizitorii, cât timp acestea nu ar avea ștampila Parchetului, precum și atâta timp cât acesta nu ar conține și verificarea făcută de către prim - procuror.

A considerat că un astfel de raționament are la bază o nu atât de bună cunoaștere a activității desfășurată de parchet, pentru că în parchet, în momentul în care un procuror de execuție dă o soluție procedurală în acel caz și urmează ca în raport de situație, acesta să semneze un rechizitoriu sau o soluție de clasare, toată lucrarea acestuia este înaintată prin secretariat către șef, dar asta nu înseamnă că acel înscris pe care el l-a întocmit și care poate fi un rechizitoriu sau o soluție de clasare, nu ar avea o valoare de înscris, nu ar avea o valoare juridică. Întrucât, într-o astfel de situație, ar fi total inutile acele dispoziții legale la care a făcut referire, cele care stabilesc că un procuror își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, că dispozițiile procurorului șef sunt obligatorii numai dacă se dau în formă scrisă și că soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate de procurorul șef numai în scris și numai motivat atunci când sunt nelegale și netemeinice. Dacă acel înscris întocmit de procuror care poate fi rechizitoriu sau o soluție de clasare, dar în principiu, exprimă o soluție a acestuia cu privire la un dosar, nu ar avea valoare, atunci legea nu ar mai interveni și ar impune procurorului șef ca să infirme în scris, motivat, soluția dată de

procurorul de execuție; acest lucru s-ar putea face fără niciun fel de intervenție a legii.

A opinat că tocmai această dispoziție legală este cea care consacră faptul că, la acel moment, acel înscris, care este rechizitoriu, sau soluție de clasare, dispus de procurorul de execuție, are o valoare de înscris ca orice alt înscris din

dosar, dar care nu poate fi nebăgat în seamă de către prim-procuror și nici nu poate fi distrus, apreciindu-se că acela nu ar fi un act procedural complet pentru că nu ar avea ștampila unității, pe care oricum procurorul de execuție nu o poate pune și considerându-se, de asemenea, că nu ar avea numărul total de exemplare, pe care nu procurorul de execuție le face, precum și că nu conține viza șefului, pe care la acel moment nu o poate obține.

Plecând de la acest fapt, a considerat că în cauză este dovedit faptul că rechizitoriile întocmite de procurorii Ardelean Cristian - Marius, Brișcan Adrian și Florența Alex – Adrian, în dosarele la care a făcut referire, au fost depuse la secretariatul parchetelor. A apreciat că declarațiile date de procurori în acest sens și anumite înscrisuri depuse de aceștia, legate de modalitatea în care și-au ținut evidența personală, fac dovada existenței acestor rechizitorii, astfel că nu ar putea exista un dubiu cu privire la declarațiile acestora, legat de întocmirea rechizitoriului, plecând de la ceea ce a afirmat inculpatul, că aceste declarații ar fi niște acte de răzbunare.

De asemenea, mai există o mențiune în hotărâre, în sensul că s-a considerat de judecătorul cauzei că nu ar fi existat acele rechizitorii pentru faptul că în registrele parchetului nu s-ar fi menționat în mod concret că acele rechizitorii au fost întocmite. Or, această motivare, din punctul său de vedere nu face dovada existenței acelui rechizitoriu ca înscris, pentru că nu acesta este rolul registrelor întocmite de parchet. Acestea au rolul de a menționa diverse elemente, de a ține o evidență, dar nu de a stabili caracterul existenței sau nu a unui rechizitoriu. Faptul că nu ar exista acea mențiune în registru nu este de natură să ducă la inexistența unui înscris, rechizitoriul, care ar fi fost întocmit în cauză. O eventuală existență incompletă a acelor registre ar duce către alte sancțiuni disciplinare pentru cei care le au în evidență, dar, în niciun caz, în opinia sa, acest fapt nu ar însemna că nu a existat acel rechizitoriu.

În ceea ce privește dosarul nr. 7157/P/2008, a precizat că mijloacele de probă la care a făcut referire dovedesc existența rechizitoriului întocmit de procurorul Ardelean Cristian-Marius. Acesta a întocmit respectivul rechizitoriu, l-a depus la mapa inculpatului Popa Vasile Constantin, prin secretariat, iar această soluție dispusă de procurorul Ardelean Cristian-Marius nu a fost infirmată, conform dispozițiilor legale la care a făcut referire. Ulterior, acest dosar a fost trecut de la procurorul Ardelean Cristian-Marius la domnul prim-procuror de la acel moment, inculpatul Popa Vasile Constantin, care a dispus o soluție în acel dosar, cu totul alta decât acea soluție de trimitere în judecată.

Din punctul său de vedere, toată această activitate care neprocedural a constat într-o infirmare și, de asemenea, această activitate neprocedurală care a constat în faptul de a se lua dosarul de la procurorul Ardelean Cristian-Marius și

de a se da inculpatului Popa Vasile Constantin de către el însuși, este o activitate nelegală și acest lucru îmbracă caracterul unei infracțiuni.

Registrul de evidență al dosarelor relevă clar acest fapt, modul în care s-a repartizat acel dosar, la ce dată, la ce procuror și, respectiv ce procuror a dat o soluție în acel dosar. În volumul 6 de urmărire penală există aceste registre.

În ceea ce privește infracțiunea de favorizare a făptuitorului, a apreciat că prin modalitatea de infirmare neprocedurală, de retransmitere a dosarului către un alt procuror, de dare a unei soluții total diferită față de cea de trimitere în judecată, a dus în final la favorizarea acelei persoane care era cercetată în cauză.

Sub aspectul infracțiunii de distrugere, strict pentru dosarul nr. 7157/P/2008, a învederat că nu poate opina, în sensul existenței acesteia pentru că, raportat la mijloacele de probă existente, nu rezultă că efectiv inculpatul a distrus acel rechizitoriu într-o modalitate care să îmbrace o formă penală. Astfel că raportat la acest dosar, în opinia sa, sunt două infracțiuni care sunt dovedite, respectiv de abuz în serviciu și favorizare a făptuitorului.

În ceea ce privește dosarul nr. 7515/P/2008, a considerat că mijloacele de probă dovedesc existența rechizitoriului întocmit de procurorul Brișcan Adrian, prezentând relevanță din acest punct de vedere declarațiile date în cauză de martorii Brișcan Adrian și Ilisie Teofil. Este fix aceeași situație ca în dosarul anterior referit, în care s-a dat o soluție, soluția a fost infirmată neprocedural, soluția a fost trecută neprocedural de la procurorul Brișcan Adrian la procurorul Ilisie Teofil, ulterior, la o perioadă de timp, dându-se o altă soluție în acest dosar.

Raportat la declarațiile martorului Ilisie Teofil date în această cauză, în faza de urmărire penală și în faza de cercetare judecătorească, a considerat că putem vorbi despre infracțiunea de distrugere, acesta făcând vorbire în mod concret despre un eveniment petrecut în biroul procurorului, în care se face referire la un rechizitoriu întocmit de procurorul Ardelean Cristian-Marius, un rechizitoriu care a fost rupt în fața procurorului Ilisie Teofil, astfel încât a apreciat că în acest caz există și infracțiunea de distrugere. De asemenea, și infracțiunea de favorizare a făptuitorului, atâta timp cât acel dosar finalizat cu rechizitoriu, care în opinia sa, a fost întocmit de procurorul Brișcan Adrian, a fost infirmat într-o modalitate neprocedurală, practic la acel moment producându-se o îngreunare a activității de urmărire penală, întrucât anumite persoane nu au mai fost trimise în judecată.

În ceea ce privește dosarul nr. 8153/P/2008 care fusese repartizat procurorului Florența Alex-Adrian, a considerat, de asemenea, că mijloacele de probă dovedesc existența rechizitoriului și, că la fel, ca și în celelalte două situații, a existat o modalitate de infirmare neprocedurală și de preluare a dosarului de către o altă persoană, din punctul său de vedere, tot neprocedurală această activitate.

De asemenea, raportat la aspectul legat de favorizarea făptuitorului, a considerat că suntem într-o situație identică, în sensul că această activitate a fost una aptă să ducă la favorizarea unei persoane care nu a mai fost trimisă, la acel moment, în judecată.

Sub aspectul infracțiunii de distrugere, în acest caz, a considerat că nu avem probele cel puțin asemănătoare ca în cazul dosarului nr. 7515/P/2008, astfel că raportat la mijloacele de probă administrate, nu poate opina în sensul existenței acestei infracțiuni.

În ceea ce privește infracțiunea de luare de mită reținută în actul de sesizare, a apreciat, raportat la mijloacele de probă administrate în cauză, că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. Din punctul său de vedere, nu există niciun fel de dubiu sub aspectul foloaselor de natură patrimonială obținute de către inculpatul Popa Vasile Constantin. Însă, raportat la textul legal, aceste primiri de foloase materiale trebuie să fie într-o legătură directă cu activitățile pe care acesta trebuia să le exercite în calitate sa de prim-procuror. În cauză, rezultă aceste foloase materiale care s-au dat la o anumită perioadă, însă, din punctul său de vedere, acestea au fost date nu pentru a rezolva la acel moment, un interes al denunțatorului, ci pentru ca într-un viitor să existe un fel de protecție la nivelul parchetului, protecție ce trebuie asigurată de către primul-procuror de la acel moment.

A solicitat a fi avută în vedere calitatea concretă pe care martorul Edu Dorinel nu a avut-o în cea mai mare parte a timpului legat de perioada infracțională. Este adevărat că începând cu un anumit moment acesta a fost inculpat într-un dosar aflat pe rolul parchetului pe care-l conducea inculpatul, însă, strict la aceste activități procesuale desfășurate după acel moment al reținerii și arestării martorului Edu Dorinel, nu există niciun fel de activitate concretă pe care să o fi săvârșit inculpatul Popa Vasile Constantin și care să poată într-un fel să intre în conținutul constitutiv al infracțiunii de luare de mită. De altfel, în actul de sesizare nu se precizează în mod concret care sunt acele atribuții de serviciu reale ale inculpatului Popa Vasile Constantin care să aibă legătură evidentă cu infracțiunea de luare de mită.

A considerat că aspectele privind darea unor foloase și primirea unor foloase de natură patrimonială sunt dovedite cu mijloace de probă. Din acest punct de vedere, a apreciat că soluția instanței de fond, de achitare, în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, este una greșită și, sub acest aspect, concluziile sale sunt în sensul reținerii cazului de achitare prevăzut de dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza I din Codul de procedură penală, în sensul că nu sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii.

În ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență, raportat la toate mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală și în faza de cercetare judecătorească, a apreciat, de asemenea, că obținerea folosului material este incontestabil. Acel autoturism Volvo, este evident că a ajuns de la inculpatul David Florian Alin la inculpatul Popa Vasile Constantin, însă opinează că această primire de bunuri, la fel ca în cazul infracțiunii de luare de mită, a fost dată în sensul obținerii unei protecții viitoare, la momentul la care acest bun a fost dat inculpatului Popa Vasile Constantin, nu exista niciun fel de dosar cunoscut pentru care să se poată exercita acea influență, sau să se poate pretinde că se poate exercita această influență. Din probele administrate, rezultă faptul că acest folos necuvenit a fost dat în anul 2011, în cauză existând niște

declarații care fac referire la o intervenție evidentă făcută de către inculpatul Popa Vasile Constantin asupra martorului Sabău Gligor-Ioan, numai că această intervenție a avut loc în anul 2013. Or, poate exista infracțiunea, atât de luare de mită, cât și de trafic de influență, în situația în care se dă un bun, anterior săvârșirii în viitor a unor activități, ce țin de o atribuție a unei persoane, dacă la momentul predării bunurilor se condiționează, în mod concret, că acel bun este dat pentru ca într-un viitor să se facă un anumit lucru, de către persoana care este subiect activ al infracțiunii de luare de mită sau trafic de influență, lucru care în cazul de față nu este demonstrat din punctul său de vedere.

Pentru aceste considerente, a apreciat că nu se poate vorbi despre existența infracțiunii de trafic de influență. La fel și în acest caz, întrucât, s-a dat acel bun, dar nu este legat de activități concrete pe care trebuia să le exercite, sau anumite activități, în raport, cu care ar fi trebuit să se intervină, temeiul corect de achitare este cel prevăzut de dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește infracțiunea de instigare la prelevare de organe, respectiv prelevare de organe, implicit nu există nici infracțiunile care s-ar putea reține în cazul inculpatului David Florian Alin, sub acest aspect, întrucât sunt infracțiuni corelative.

În ceea ce privește infracțiunea de instigare la prelevare de organe, respectiv prelevare de organe prevăzută de Legea nr. 95/2006, a învederat instanței că infracțiunea reglementată de prevederile art. 155 din această lege constă în activitatea de efectuare a unei prelevări atunci când prin acea prelevare se compromite o autopsie medico - legală. Din modul de descriere al infracțiunii, rezultă că autor al acestei infracțiuni nu ar putea fi decât acea persoană care îndeplinește efectiv acea activitate de prelevare de organe. Ulterior, ar trebui să existe și acea condiție legată de compromiterea unei autopsii. În cazul de față, raportat la mijloacele de probă administrate în cauză, rezultă că prelevarea a fost efectuată de o Comisie specială din cadrul căreia nu a făcut parte inculpatul Mihalache, astfel că, în opinia sa, inculpatul Mihalache Gabriel Constantin nu poate fi autor al infracțiunii prevăzute de art. 155 din Legea nr. 95/2006. În mod evident, într-o astfel de situație, nici inculpatul Popa Vasile Constantin nu ar putea fi instigator la această infracțiune. Chiar dacă din mijloacele de probă administrate în acest dosar rezultă în mod clar anumite presiuni făcute de inculpatul Popa Vasile Constantin asupra inculpatului Mihalache Gabriel Constantin, chiar dacă aceste mijloace de probă administrate relevă, în opinia sa, fapt clar, faptul că inculpatul Mihalache Gabriel Constantin a cedat acestor presiuni făcute de inculpatul Popa Vasile Constantin și, și-a dat acordul pentru a se efectua autopsia, această faptă nu se încadrează în dispozițiile prevăzute de art. 155, fost art. 156 din Legea nr. 95/2006, astfel că nici în acest caz nu poate formula concluzii conform motivelor de apel depuse la dosarul cauzei.

Raportat la motivele de apel formulate în scris, a susținut că acestea sunt concluziile sale.

La interpelarea Înaltei Curți, de a preciza ce solicită în legătură cu infracțiunea de prelevare de organe, reprezentantul Ministerului Public a menționat că, în opinia sa, soluția de achitare dispusă în cauză este cea corectă.

În sinteză, a considerat că nu există mijloace de probă care să dovedească infracțiunea de luare de mită, infracțiunea de trafic de influență, infracțiunea de prelevare de organe și infracțiunea de instigare la prelevare de organe. A apreciat că în cazul infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență, temeiul de achitare ar fi trebuit să fie altul, respectiv cel prevăzut de dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, respectiv neîntrunirea tuturor elementelor de tipicitate ale infracțiunii.

A opinat că în ceea ce privește infracțiunile de abuz în serviciu, astfel cum au fost reținute prin raportare la cele trei dosare penale, acestea există. De asemenea, raportat tot la cele trei dosare penale, a considerat că există infracțiunile de favorizare a făptuitorului. Însă, în ceea ce privește infracțiunea de distrugere, a considerat că aceasta există doar prin raportare la dosarul nr. 7515/P/2008. Raportat la existența acestor infracțiuni, a solicitat instanței să dispună o soluție de condamnare pentru acestea. De asemenea, a apreciat că există infracțiunea de amenințare pentru care deja există pronunțată o hotărâre. Raportat la aceste infracțiuni, a opinat că, Codul penal anterior este clar lege penală mai favorabilă.

Cât privește modalitate de executare a pedepsei, a învederat instanței că nu poate să plece decât de la hotărârea instanței de fond. Instanța de fond a apreciat că în cauză este dovedită doar o infracțiune de șantaj; instanța de fond considerând că vorbim despre o infracțiune de șantaj care este destul de gravă prin modalitatea în care a fost săvârșită și prin efectele concrete ale acesteia și, ținându-se cont și de alte elemente legate de funcția deținută de către inculpat.

Având în vedere că, în opinia sa, ar trebui reținute mai multe infracțiuni și, unele destul de grave, cum ar fi cele de abuz de serviciu pentru că sunt niște încălcări flagrante și evidente a multor dispoziții legale, nu poate solicita altă modalitate de executare.

La interpelarea Înaltei Curți, reprezentantul Ministerului Public a precizat că înțelege să solicite menținerea modalității de executare stabilită de instanța de fond. Respectiv, în condițiile în care apreciază că se impune condamnarea pentru mult mai multe infracțiuni față de cele pentru care s-a dispus de instanța de fond, nu poate solicita o modalitate de executare mai blândă, în sensul unei suspendări, sau suspendări sub supraveghere, întrucât a precizat că, Codul penal anterior este lege penală mai favorabilă.

Apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, a învederat că va pune concluzii în ceea ce privește infracțiunea de șantaj reținută în sarcina inculpatului, urmând ca cel de-al doilea apărător ales să își expună punctul de vedere cu privire la apelul parchetului.

Dintr-un început, din punctul său de vedere, trimiterea în judecată și condamnarea inculpatului s-a făcut pentru infracțiunea prevăzută de art. 207 alin.1 din Codul penal, infracțiunea de șantaj, nu pentru infracțiunea de amenințare prevăzută de art. 206 din Codul penal.

Ca atare, neschimbându-se încadrarea juridică a faptei, a susținut că are de formulat concluzii doar pe infracțiunea prevăzută de art. 207 alin. 1 din Codul penal, aceea care, de altfel, face obiectul urmăririi penale, rechizitoriului și, ulterior, al judecării de fond. A ținut să facă această precizare, pentru că în noul Cod penal, spre deosebire de vechiul Cod penal, și anume art. 207 alin. 1 din actualul Cod penal, spre deosebire de art. 194 din vechiul Cod penal, face o modificare a elementului material al infracțiunii de șantaj. Dacă vechiul Cod penal stabilea printre elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj și elementul amenințării, sau al exercitării de presiuni, violențe, orice fel de acest gen de activități, noul Cod penal califică drept șantaj constrângerea unei persoane prin orice mijloace de a face sau a nu face ceva, în vederea obținerii unui folos material, sau patrimonial/nepatrimonial.

Ceea ce vrea să releve, este faptul că în elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, așa cum este reglementată de dispozițiile art. 207 alin. 1 din Codul penal, nu mai intră activitatea de amenințare așa cum o prevedea vechiul Cod penal, ci doar activitatea de constrângere; acțiunea de constrângere, pretins a fi exercitată de inculpat asupra persoanei vătămate. Despre constrângerea, care s-a efectuat sau nu asupra persoanei vătămate în prezenta cauză, va detalia pe parcursul susținerilor.

A doua chestiune prealabilă pe care dorește să o învedereze Înaltei Curți de Casație și Justiție, se referă la împrejurarea că doamna Lozincă Maria, pretinsa persoană vătămată în cazul infracțiunii de șantaj, nu a formulat niciodată o plângere penală pentru comiterea acestei infracțiuni împotriva numitului Popa Vasile Constantin, pe parcursul urmăririi penale fiind audiată în permanență în calitate de martor, calitatea de persoană vătămată căpătând-o prin aportul judecătorului fondului, în fața instanței de fond. Pe cale de consecință, lipsa unei astfel de plângeri concrete pentru infracțiunea de șantaj, urmează să fie apreciată de către instanța de apel cu consecințele de rigoare și, va detalia în acest sens, pe măsură ce va pune concluzii.

În ceea ce privește o a treia chestiune, momentul săvârșirii pretensei infracțiuni de șantaj, a susținut că dacă ar fi existat o declarație de persoană vătămată, concretă, probabil că ne-am fi lămurit. A fost momentul decembrie 2013, momentul februarie 2014 sau a fost momentul iunie 2014, pentru că din declarațiile succesive ale persoanei vătămate rezultă cel puțin aceste trei momente, situate în timp, în care presupusa persoană vătămată Lozincă Maria spune că ar fi fost amenințată de inculpatul Popa Vasile Constantin cu anumite consecințe ce s-ar datora puterii pe care i-o conferea funcția deținută la acel moment.

A arătat că în cele ce urmează va face referiri la elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj. Primul, și cel mai important element constitutiv al infracțiunii de șantaj, îl reprezintă, în opinia apărării, activitatea de constrângere pe care inculpatul ar fi trebuit să o exercite asupra persoanei vătămate, în așa fel încât aceasta să fie obligată material, moral, să întreprindă ceea ce inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi solicitat de la aceasta. Și are în vedere aici atitudinea persoanei vătămate Lozincă Maria, după audierea în calitate de persoană vătămată, inclusiv în fața instanței, astăzi.

O persoană vătămată care se simte constrânsă, amenințată, terorizată, chiar și într-o mică măsură de o persoană, datorită îndeplinirii/neîndeplinirii unor obligații, justificat sau nu, care se simte constrânsă în așa măsură de o persoană încât să-i provoace o stare de temere continuă, perpetuă, de neîndepărtat, pentru că doar așa suntem în situația infracțiunii de șantaj, ține minte probabil și ora la care s-a trezit dimineața cu apelul telefonic de la inculpatul Popa Vasile Constantin, sau cu șoferul la poartă. Nu numai intervalul de timp, ci își aduce aminte, cu exactitate, cu ce a fost amenințată, cu ce a fost forțată, ce anume i s-a întâmplat, sau i s-ar fi putut întâmpla, pentru că doar în această modalitate poate expune în fața unor organe judiciare, de ce anume s-a temut aceasta, justificat sau nu.

Or, în ceea ce o privește pe numita Lozincă Maria, se va constata că pe parcursul declarațiilor repetate pe care le-a formulat în faza de urmărire penală, în calitate de martor și, în fața instanței de fond și, de apel, în calitate de persoană vătămată, aceasta sare nu numai de la momentele temporale, la momente temporale diferite, ci și la persoanele care au fost de față la pretinsele amenințări, modalitatea în care s-au făcut aceste pretinse amenințări, respectiv o dată verbal, o dată la telefon, o dată la alt telefon, o dată în prezența soțului, o dată în prezența clienților, fără însă a fi în măsură să indice o singură dată, măcar în prezența căror anume persoane, sau în ce modalitate în mod concret, s-au desfășurat aceste activități. Mai mult decât atât, a arătat că are dubii serioase în ceea ce privește declarațiile doamnei Lozincă Maria, întrucât, în primul rând, nu sunt susținute nici măcar de declarația soțului acesteia, domnul Lozincă Dan, audiat în faza de urmărire penală. În măsura în care declarațiile vor fi puse în oglindă, se va constata că relevă, nu numai mici aspecte, ci mari aspecte, care nu doar că nu se completează, ci sunt antagonice. A învederat că aceste aspecte le-a dezvoltat în concluziile scrise și nu le va mai relua, întrucât sunt pagini întregi de analiză. Dar, ele se referă, atât la modalitatea de amenințare cu constrângerea, pentru că nu suntem în prezența unei constrângeri efective, ci doar în prezența unei amenințări cu constrângerea și, aceea susținută doar de persoana vătămată, dar și la remiterea unor sume de bani, persoanele către care au fost remise aceste sume de bani, până și la persoanele care au mai asistat la acest gen de discuții.

A doua chestiune, pentru care, personal, nu are încredere în cele susținute de persoana vătămată Lozincă Maria, se referă la faptul că au fost ascultate în sala de ședință mai multe convorbiri telefonice între inculpatul Popa Vasile Constantin și aceasta, convorbiri telefonice, care în opinia organului de urmărire penală, constituie probe indubitabile ale infracțiunii de șantaj, ale constrângerii efectuate de inculpat asupra persoanei vătămate. Atitudinea care rezultă din aceste convorbiri telefonice, nu doar că nu este una de amenințare din partea inculpatului Popa Vasile Constantin, ci este o atitudine de „bătăie de joc” din partea persoanei vătămate Lozincă Maria: *„ia vezi, a venit prostul lui Popa Vasile, trimite-l acasă, no, spune-i să vină luni, a venit, spune-i că nu sunt aici, vino mâine, vino poimâine, vino joi, vino luni, vino marți”*, cam asta fiind modalitatea în care persoana vătămată Lozincă Maria s-a considerat amenințată, respectiv constrânsă de activitatea inculpatului Popa Vasile Constantin.

Dincolo de aceste aspecte, s-ar putea susține în fața instanței, de către oricine, că ar putea exista alte convorbiri telefonice în care inculpatul Popa Vasile Constantin să o fi amenințat pe numita Lozincă Maria. Inculpatul Popa Vasile Constantin s-a aflat sub puterea unor mandate de interceptare din luna octombrie 2013, până undeva la finele anului 2014. În niciuna dintre aceste interceptări telefonice dintre cele depuse la dosar, în prima parte, respectiv în anul 2013, nici nu există convorbiri cu numita Lozincă Maria, iar ulterior, toate convorbirile cu aceasta, interceptate, se află la dosarul cauzei. În contextul în care ar fi existat, în cazul unei infracțiuni de șantaj, convorbiri telefonice din care să reiasă o minimă atitudine de amenințare, apărarea este convinsă că erau imediat după rechizitoriu, primele.

Mai mult decât atât, odată cu prezentarea inițială a materialului de urmărire penală, respectiv înmânarea dosarului spre studiu în faza de urmărire penală, s-au înmânat apărătorului inculpatului Popa Vasile Constantin și a învederat acest aspect instanței, șapte volume de convorbiri telefonice care nu se află la dosarul cauzei în acest moment procesual, ele nefiind trimise de organul de urmărire penală instanței de fond, cu motivarea că nu sunt relevante cauzei. Pentru că s-a aflat în posesia acestor convorbiri telefonice, acestor volume de convorbiri telefonice și, pentru că a solicitat depunerea lor la instanța de judecată, parte dintre ele admise, este în măsură să afirme în fața Înaltei Curți, fără niciun fel de teamă și cu mențiunea de a face orice fel de verificări sunt necesare, că nu există nicio convorbire telefonică purtată cu persoana vătămată Lozincă Maria, cu numitul Lozincă Dan, sau cu vreun alt membru al familiei Lozincă, convorbire care să aibă drept obiect orice fel de activitate, acțiune a inculpatului, de amenințare, de constrângere la restituirea vreunei sume de bani. A subliniat încă o dată că singurele convorbiri telefonice dintre inculpatul Popa Vasile Constantin și numita Lozincă Maria sunt cele ascultate în această sală de judecată, la unul dintre termenele de la începutul cercetării judecătorești.

A relatat despre ceea ce a constatat, personal, cu privire la numita Lozincă Maria, tonul cu care discuta și, are să facă vorbire despre tonul pe care îl folosea inculpatul Popa Vasile Constantin, respectiv: „*no Măriuță, bateți joc de mine în continuare, bateți joc pentru că poți. No, am să vin mâine, am să-l trimit săptămâna viitoare, când zici tu, atunci vin*”, cam în aceasta constând activitatea de constrângere pe care inculpatul a exercitat-o asupra persoanei vătămate, pentru ca această activitate să reprezinte, în opinia procurorului, acțiune de constrângere.

Pentru că a lămurit împrejurarea că nu se mai poate miza pe o activitate de amenințare, deși din atitudinea persoanei vătămate nu reiese că s-ar fi simțit amenințată, ci doar pe o activitate de constrângere, a considerat că pentru a fi întrunit elementul material al acestei infracțiuni prevăzute de art. 207 alin. 1 din Codul penal, una dintre condițiile pe care acuzarea trebuie să le dovedească, se referă la activitatea concretă de constrângere, adică nu așa respectiv că a făcut următorul lucru, că a așteptat-o la poartă, că a trimis mașina la ea acasă, că i-a amenințat copiii, că a făcut niște chestiuni concrete prin care să o determine să facă, ceea ce acesta dorea să facă, în mod neîntemeiat. Urmează a se constata că, în opinia persoanei vătămate Lozincă Maria, acele controale care s-au efectuat la

firma dumneaei au reprezentat activitatea de constrângere realizată de inculpatul Popa Vasile Constantin.

A susținut că, în conformitate cu actele depuse la dosarul cauzei, activitățile de control desfășurate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Sucursala/Filiala din Oradea, au început din două motive:

- s-a deschis un punct de lucru al spălătoriei pe care persoana vătămată o deținea, punct de lucru neînregistrat și nedeclarat fiscal, dar care funcționa;
- s-a ridicat o construcție în perimetrul aceleiași spălătorii, nu cunoaște exact locația, care nu avea autorizație de construcție. Aceste aspecte sunt relevate de rapoartele existente la dosarul cauzei. Dacă o mai fi fost vorba și despre alte chestiuni, nu prezintă relevanță, întrucât nu este judecată persoana vătămată în acest proces, fiind doar problema dumneaei. Însă, de aici și până la a face legătura că inculpatul Popa Vasile Constantin ar trimite controale fiscale, este o diferență colosală. Dincolo de aceste chestiuni, se ridică întrebarea retorică, din punctul său de vedere, respectiv dacă avea inculpatul Popa Vasile Constantin abilitatea, potențialul juridic, fizic, de a trimite controale la o firmă, indiferent a cui era firma și indiferent că dumnealui era prim – procuror, sau nu. Da, avea posibilitatea să fructifice rezultatele acelor controale dacă era sesizat de vreun organ abilitat, asta este altă discuție, dar ca să dispună și să efectueze controale în lipsa unor sesizări sau și chiar din oficiu, nu exista această posibilitate. Or, cercetând evidențele parchetului, nu s-a constatat nicio secundă că inculpatul s-ar fi aflat în vreuna dintre aceste situații. În ceea ce privește folosul de obținut de către inculpatul Popa Vasile Constantin, a susținut că ne aflăm în situația prevăzută de art. 207 alin. 1 din Codul penal. Nu se cunoaște care este folosul nepatrimonial obținut de inculpat și în ce modalitate ar fi putut fi concretizat acest folos, prin aportul persoanei vătămate Lozincă Maria, voit sau nevoit. Nu s-a nominalizat nicio secundă, nici pe parcursul urmăririi penale, nici în fața instanței de fond, nici în fața instanței de apel, care ar putea fi acest folos nepatrimonial urmărit de inculpatul Popa Vasile Constantin. Se ridică întrebarea care ar putea fi folosul nepatrimonial pe care ar putea să-l urmărească inculpatul Popa Vasile Constantin, pentru că dacă ne-am pune problema incidenței dispozițiilor art. 207 alin. 3 din Codul penal, atunci consideră că, cel puțin, de la începutul acestei cercetări judecătorești, ar fi trebuit să avem în vedere obținerea în mod injust a unui folos patrimonial, pentru că și aici art. 207 alin. 3 din Codul penal face o diferență față de art. 194 din vechiul Cod penal și, nu mai prevede obținerea unui folos patrimonial injust, ci obținerea în mod injust a unui folos patrimonial. Pare un joc de cuvinte, dar din punctul de vedere al apărării, diferența este esențială. Este folosul patrimonial, pretins obținut de Vasile Popa Constantin, la afirmațiile parchetului, un folos patrimonial just? Este un folos patrimonial just. Este un mod injust de a obține un folos patrimonial? Este un mod just de a obține acest folos patrimonial, care folos patrimonial era al lui personal, faptul că își cerea înapoi banii, dați cu împrumut de trei ani de zile și nerestituiți în cele două săptămâni prevăzute de înțelegerea dintre părți, nu poate fi considerată nicio secundă o modalitate injustă de a obține un folos patrimonial.

Practic, din punctul de vedere al apărării, nici nu putem considera că suntem în prezența unui folos patrimonial și, probabil, că așa a gândit procurorul la momentul la care a făcut o încadrare pe art. 207 alin. 1 din Codul penal. Nu putem considera că suntem în prezența obținerii unui folos patrimonial, pentru că nu este un folos patrimonial în sensul clasic, juridic, pe care îl înțelege orice persoană, ci este vorba despre obținerea unor sume de bani care erau ale dumnealui. Dincolo de aceste elemente constitutive, în ceea ce privește materialul probator, există anumite date rezultând din supravegherea tehnică, așa cum a învederat puțin mai devreme, că a antamat problema probatoriului în această modalitate. Sunt aspecte legate de declarația persoanei vătămate Lozincă Maria și a numitului Lozincă Dan, de la urmărire penală, pe care deja le-a antamat și, care conțin elemente de contradictorialitate majore. Dincolo de aceasta însă, a susținut că mai are să învedereze instanței de judecată două chestiuni. Declarația martorului Mudura Marius, pe care instanța de fond se bazează în reținerea vinovăției inculpatului Popa Vasile Constantin, în ceea ce privește activitatea de amenințare, de presare a persoanei vătămate, a susținut că instanța de fond a apreciat că din declarația formulată de numitul Mudura Marius reies aspecte care ar conduce la concluzia că inculpatul pe care îl asistă, a presat-o pe numita Lozincă Maria, să-i restituie sumele de bani în litigiu.

În realitate, atât în ceea ce privește declarația de la urmărire penală, aflată în volumul 3, filele 94-97, ori declarația din fața Curții de Apel Timișoara, dată la termenul din 06.12.2016, precum și cea dată în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, în această cauză, cel mai probabil în aprilie 2019, rezultă că martorul a învederat că „după mai multe discuții între inculpat și persoana vătămată s-a stabilit ca datoria să fie stinsă prin achitarea unor tranșe de bani, condițiile fiind impuse de doamna Lozincă Maria”, cu motivarea că doar așa poate dumneai să stingă această obligație și, acceptate, de voie, de nevoie, de inculpatul Popa Vasile Constantin, în dorința de a-și recupera sumele de bani pe care le-a împrumutat acesteia. A mai relevat martorul Mudura Marius că nu au existat nici măcar atitudini amenințătoare, nici vorbă despre fraze sau aspecte de amenințare, constrângere la adresa persoanei vătămate Lozincă Maria, iar în opinia acestuia, care de altfel se și desprinde din convorbirile telefonice audiate în sală, numita Lozincă Maria își bătea joc de inculpatul Popa Vasile Constantin. A susținut că, în mare, aceasta ar fi declarația pe care Curtea de Apel Timișoara a avut-o în vedere la pronunțarea soluției de condamnare a inculpatului Popa Vasile Constantin pentru infracțiunea de șantaj. Din ce anume aspecte rezultă că martorul Mudura Marius ar fi împărțășit, sau confirmat punctul de vedere al procurorului, îi este neclar și, o să rămână tot neclar, pentru că ele nu sunt individualizate în cuprinsul hotărârii judecătorești, ci declarația este doar evocată și detaliată în felul în care a învederat puțin mai devreme.

Nu în ultimul rând, în ceea ce privește agenda personală a persoanei vătămate Lozincă Maria, a învederat că se poate constata din exemplarul depus la dosarul cauzei că aceasta, de amenințată și constrânsă ce se simțea de inculpatul Popa Vasile Constantin, a încasat în această perioadă suma de 700.000 RON, conform celor menționate de dumneai pe agenda respectiva. Verificând actul respectiv, de curiozitate, în raport, cu convorbirile telefonice

purtate, în care îi spunea inculpatului Popa Vasile Constantin că plouă de 2 zile și nu a încasat niciun ban, s-a constatat că se încasaseră 35.000 lei în acele 3 zile. Așa era mențiunea din agendă.

Pe cale de consecință, reiese că din activitatea pe care o desfășura persoana vătămată Lozincă Maria, aceasta ar fi avut posibilitatea să restituie împrumutul inculpatului, în integralitate și, rapid, doar că, potrivit dorințelor dumneai, a făcut altceva cu banii aceia. Ceea prezintă relevanță, este faptul că în niciun caz nu s-a simțit constrânsă sau amenințată, ci dimpotrivă, atitudinea de înșelătorie era desfășurată de aceasta cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin și, nu invers.

În ceea ce privește alte probe administrate în cauză pe parcursul cercetării judecătorești și, care nu au fost avute în vedere de instanța de fond atunci când s-a dispus condamnarea inculpatului Popa Vasile Constantin pentru infracțiunea de șantaj, a susținut că nu au fost avute în vedere, în sensul că s-a trecut peste ele și nu au fost analizate în nicio modalitate. În acest context, a făcut referire la declarațiile martorilor Cuc Valeria de la termenul din 7.11.2017 și Indrieș Florin, de la același termen de judecată, declarații în care se arată modalitatea în care s-a remis suma de bani cu titlu de împrumut, în care se remiteau periodic diverse sume de bani, în care inculpatul Popa Vasile Constantin era plimbat pe la spălătorie și, de asemenea, nu în ultimul rând, inexistența unei conduite de plată eşalonate impuse de inculpat. Dimpotrivă, această conduită, cum a mai spus și mai devreme că ar rezulta din declarația martorului Mudura Marius, este impusă de persoana vătămată Lozincă Maria.

Cu privire la aspectele ce rezultă din activitatea de supraveghere tehnică, că a fost desfășurată de SRI, că a fost desfășurată de DNA – ST Oradea, cu delegare, fără delegare, sunt aspecte demne de luat în cauză pentru că adresele SRI-ului sunt la dosarul cauzei, privesc însă foarte multe aspecte, infracțiunile pentru care procurorul astăzi a formulat concluzii de achitare și, atunci nu se va mai referi *in extenso* la aceste chestiuni, ci ele vor fi inserate în cuprinsul concluziilor scrise.

Din punctul său de vedere, față de tot ceea ce a susținut astăzi în fața Înaltei Curți, a considerat că nu există niciun fel de element probatoriu concret care să susțină acuzația de șantaj reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin și, reținută și de instanța de fond și, finalizată cu o condamnare. În primul rând, pentru că nu există probe, material probator. În al doilea rând, pentru că pe elementele constitutive ale infracțiunii nu este necesară amenințarea, ci doar constrângerea efectivă care nu a fost dovedită în nicio modalitate, nici măcar indicată. În al treilea rând, pentru că nu avem o plângere penală în calitate de persoană vătămată formulată de numita Lozincă Maria, ci doar audieri în calitate de martor.

Pentru aceste consecințe, a susținut că nu mai înțelege să solicite acum încetarea procesului penal, când soluția corectă este aceea de achitare, în temeiul art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, urmare a admiterii apelului, așa cum a fost formulat și, pe fond, al desființării hotărârii atacate sub aspectul menționat și al aplicării art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește infracțiunile reținute de parchet ca fiind dovedite, trecând peste aspectele de probatoriu pe care le-a învederat și anume obținerea unor interceptări telefonice, cu sprijinul unor organe abilitate sau efectuarea de acte de urmărire penală fără delegare și, le va detalia în concluziile scrise, a susținut că este vorba despre audierea unor martori la DNA – Serviciul Teritorial Oradea, pentru care nu a existat ordonanță de delegare în concret.

La Curtea de Apel Oradea, cu tot ce presupune activitatea judiciară, este o situație specială. Aceasta derivă din relațiile încordate existente cel puțin între magistrații procurori, cu referire aici la relația pe care inculpatul Popa Vasile Constantin a fost nevoit să o suporte, la presiunea pe care acesta a fost nevoit să o suporte din partea domnului procuror Man Ciprian, din partea domnului procuror Ardelean Cristian-Marius, și așa mai departe. Nu face obiectul cauzei, însă pe fondul acestor relații încordate, s-au efectuat acte de urmărire penală înainte să înceapă dosarul de urmărire penală, s-a procedat la audiere înainte să înceapă urmărirea penală, s-au discutat seara, noaptea, ziua, la telefon, la restaurant, la masă, viitoarele declarații, s-au conceput, s-au scris și „s-au pus sub nas” martorilor, să fie semnate. A afirmat aceste chestiuni cu toată responsabilitatea, ele rezultând din actele de urmărire penală și din declarațiile formulate de martori în prezenta cauză. De asemenea, a învederat că nici nu mai face trimitere la dosarul care se află în investigație la Secție, pentru că este un alt dosar și, privește cu totul alte persoane.

Pe fondul acestor chestiuni însă, s-a ajuns ca trimiterea în judecată a inculpatului Popa Vasile Constantin să facă obiectul acestui dosar și pe acest fond s-a ajuns la declarații de genul „mi-a fost distrus rechizitoriul”, „am predat dosar cu rechizitoriu, a fost distrus”. Însă, dacă lucrurile stau așa, există o urmă a acestui rechizitoriu, în calculator, la greșier, o urmă scrisă, o înregistrare. Uimitor este faptul că nu mai există condică de lucrări, evidențe la secretariat, condici personale. Nu a auzit în toată activitatea pe care a desfășurat-o, ca primirea și predarea de lucrări de la și către procurori să se facă pe foi volante și condica de lucrări să nu fie completată niciodată. Aceste chestiuni pot constitui abateri disciplinare, dar de aici și până la învinuirea unei persoane că ar fi distrus acte din dosar, a considerat că ar trebui să existe și niște probe în acest sens.

Mai mult decât atât, niciunul dintre martorii audiați în prezenta cauză, respectiv procurori sau greșieri, nu a fost capabil să exprime în mod concret un moment la care s-ar fi predat acele lucrări. Toată lumea a spus chestiuni generale legate de regulament, care se pot citi și în lege. În plus, se poate constata din adresa depusă astăzi la dosarul cauzei, că în perioada în care se reclamă de numitul Ardelean Cristian-Marius că i-ar fi fost distrus rechizitoriul, inculpatul Popa Vasile Constantin era în concediu de odihnă și, altcineva îi ținea locul.

În completare, cel de-al doilea apărător ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a solicitat respingerea, ca neîntemeiat, a apelului declarat de parchet, raportat la argumentele pe care le va aduce astăzi în fața Înaltei Curți, dar și față de poziția exprimată de reprezentantul Ministerului Public. A susținut că va lua punctual faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și va începe cu infracțiunea de luarea de mită, cu cele cinci acte materiale. Urmează a se constata că în motivele de apel formulate în cauză de

Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, la acel moment, au fost aduse critici vis-a-vis de soluția pronunțată de instanța de fond și, aceste critici, cumva în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită, se limitează la modul în care judecătorul fondului a apreciat anumite probe administrate în cauză, fără însă a face referire la acea parte a motivării sentinței Curții de Apel Timișoara, care vizează anumite elemente constitutive ale infracțiunii.

În concret, ceea ce azi s-a susținut de către reprezentantul Ministerului Public, respectiv că nu există probe, sau că nu s-a dovedit pentru ce anume ar fi fost remise aceste foloase de către martorul denunțator, este o chestiune care a fost reținută de instanța de fond, că practic nu a putut fi identificată nicio activitate, pe care inculpatul trebuia să o realizeze sau pe care a promis că o va realiza în beneficiul denunțatorului și, ca atare, nefiind contestat acest aspect, nici prin intermediul motivelor de apel, este evident că nici probațiunea care a fost propusă în susținerea motivelor de apel, nu a relevat o altă stare de fapt, în ceea ce privește această chestiune.

Practic, probațiunea care a fost readministrată în fața instanței de apel nu poate să determine o altă concluzie, pentru că, așa cum bine s-a observat, nici nu s-au făcut referiri la astfel de promisiuni care ar fi existat, iar acele interceptări la care se face trimitere în memoriul depus de DNA - Serviciul Teritorial Oradea, vizează perioada anului 2014. Or, acuzația de luare de mită se referă la perioada 2011 - 2013, în care, susține parchetul, că inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi pretins, foarte important, și primit diverse foloase materiale în schimbul oferirii unei protecții judiciare.

În continuare, Înalta Curte a pus în vedere apărării să facă precizări, în raport numai cu solicitările reprezentantului Ministerului Public, cu privire la soluția de condamnare, iar dacă are aspecte suplimentare legate de solicitările de menținere a achitării și, de schimbare a temeiului achitării, este cu totul altceva.

Cel de-al doilea apărător ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, a susținut că nu puteau fi dovedite împrejurări care trebuiau să se petreacă, conform rechizitoriului, în perioada 2011 - 2013, cu niște interceptări care aveau loc în anul 2014 și, în care existau anumite discuții între, practic denunțator și, persoane din anturajul său.

Contrar poziției exprimate de parchet, a apreciat că, nici remiterea foloaselor nu a fost dovedită, astfel cum în mod corect a reținut și judecătorul fondului, nici prin probele readistrate în fața instanței de apel, practic nici denunțatorul și nici ceilalți martori, pe care denunțatorul i-a propus și i-a adus în fața organelor judiciare să confirme remiterea anumitor foloase, nu au fost în măsură să indice momente concrete în care au avut loc aceste remiteri, împrejurări concrete, sau alte mijloace de probă, cu referire la proba cu înscrisuri, prin care să dovedească că toate acele foloase care au fost pretins remise de către denunțator cu sprijinul celorlalte persoane, au existat în realitate.

Ca atare, din acest punct de vedere, a considerat că temeiul, în baza căruia s-a dispus achitarea în fața instanței de fond, este corect, că și acest element al acuzației, practic, nu există și, atunci sub acest aspect, nu este de acord cu concluziile reprezentantului Ministerului Public.

În ceea ce privește cele nouă infracțiuni care vizează cele trei rechizitorii aduse în discuție, un prim aspect pe care vrea să îl sublinieze, este acela că prin memoriul depus la dosarul cauzei, practic ceea ce parchetul a contestat inițial, este strict infracțiunea de distrugere. Nu s-au formulat critici vis-a-vis de hotărârea instanței de fond, cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului.

A constatat astăzi în fața instanței că lucrurile stau diferit, că reprezentantul Ministerului Public critică practic soluțiile de achitare dispuse cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului, în cazul tuturor celor trei rechizitorii. În mod corect, a reținut că nu s-a făcut dovada distrugerii pentru două din cele trei rechizitorii și, practic, poziția exprimată este oarecum diametral opusă față de ceea ce rezultă din motivele de apel. Sigur, se pune în discuție în ce măsură aspectele care nu au fost contestate prin motivele de apel, mai puteau fi antamate aici, cu referire la infracțiunile de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului. A considerat că, atâta timp cât nu au fost apelate, ele au intrat în puterea lucrului judecat.

Pe de altă parte, a solicitat a se constata că în susținerile pe care le-a făcut astăzi, practic reprezentantul Ministerului Public a modificat și acuzațiile formulate prin rechizitoriu. În mod corect, instanța de fond a remarcat că elementul esențial care se reține, ca act material, ca latură obiectivă a infracțiunii pentru toate cele trei infracțiuni reținute pentru fiecare rechizitoriu, este distrugerea unui rechizitoriu. Practic, nu se poate modifica azi această acuzație și, susține că acest element material de distrugere vizează doar infracțiunea de distrugere și, că în ceea ce privește celelalte două infracțiuni, respectiv abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului, ele s-ar fi comis printr-o altă infracțiune. Se discută aici de infirmare nelegală, sau de faptul că printr-o anumită modalitate, care înțelege apărarea, nu este distrugerea, practic a fost favorizată persoana din dosar pentru că el, fie a fost soluționat printr-o altă soluție decât trimiterea în judecată, fie s-a tergiversat soluționarea aceluși dosar. A apreciat că instanța va trebui să se raporteze exact la acuzațiile care au fost formulate inițial, care au fost avute în vedere la soluționarea cauzei de instanța de fond, iar în raport, cu aceste acuzații, elementul material este sustragerea sau distrugerea acelor rechizitorii.

Tot ca și o chestiune generală pentru toate cele trei situații ale celor trei dosare, a solicitat a se constata că ceea ce pretinde parchetul, este o răsturnare a prezumției de nevinovăție. Practic, se solicită a se constata, fără a se vedea un înscris, doar pe baza susținerii unor martori, care chiar dacă sunt procurori, sunt tot martori, că aceste rechizitorii au existat în realitate. Concret, instanța de fond pornește de la această constatare întemeiată pe întreaga probațiune administrată în cauză, aceea că nu s-a dovedit faptul că cele trei rechizitorii au existat. Iar, această dovadă, a existenței în materialitatea lor a acestor acte, trebuia să fie făcută de parchet. Sigur că au existat multe modalități în care această dovadă putea să fie făcută. Pe de o parte, aceste rechizitorii, chiar rupte, așa cum susține acuzarea, trebuiau să existe în memoria calculatoarelor parchetului. Inculpatul Popa Vasile Constantin a solicitat percheziție informatică asupra acestor calculatoare, solicitare care a fost respinsă în faza de urmărire penală. Pe de altă

parte, așa cum de altfel au și susținut martorii audiați cu privire la acest aspect, inclusiv martorii procurori, mersul documentelor în cadrul parchetului se făcea în mod legal. Așadar, sigur că înregistrarea în registru a unui rechizitoriu nu face dovada existenței lui, dar în lipsa unei alte probe, trebuie să avem în vedere că este greu de crezut că niște rechizitorii, totuși nu au trecut prin niciun filtru al niciunui mod de înregistrare. Ele nu sunt pe calculator, nu sunt înregistrate la grefă, iar în ceea ce privește această susținere că un rechizitoriu, chiar nesemnat, care este de fapt o ciornă, ar putea să facă obiectul acestei infracțiuni, a considerat că este neîntemeiată. În acest sens, a expus un exemplu din practică, respectiv atunci când avocații, în calitate de apărători, se prezintă pentru audierea unui martor, sau inculpat și se listează un prim formular al declarației și, dacă ea nu este consemnată corect și se fac completări, acea declarație este ruptă. Este exact aceeași situație. Acel înscris nu dobândește valențe juridice până când cel puțin nu este semnat și ștampilat de procurorul care l-a întocmit.

Or, această dovadă nu s-a făcut la dosarul cauzei. Nu mai vorbim despre faptul că, în mod corect, reține judecătorul fondului că nu se făcea un singur rechizitoriu. Astfel, în momentul în care martorii procurori susțin că au predat rechizitoriul la grefă, acel rechizitoriu trebuia să fie făcut în atâtea exemplare câte prevedea Regulamentul de Ordine Interioară.

Din acest punct de vedere, raționamentul judecătorului, în sensul că nu s-a făcut dovada că a existat un act care să îndeplinească toate condițiile legale, nu a fost înlăturat prin niciunul dintre mijloacele de probă administrate în prezenta cauză.

Mergând punctual pe fiecare dintre cele trei dosare, mai sunt câteva aspecte, care din punctul de vedere al apărării, susțin nu doar inexistența infracțiunii de distrugere raportat la lipsa unui rechizitoriu, dar susțin inexistența rechizitoriilor. Și atunci, chiar și pe varianta susținută de Parchet, de comitere a infracțiunilor de abuz în serviciu, sau favorizarea făptuitorului, dacă nu am avut un rechizitoriu, ele nu pot subzista. Pentru că nu discutăm de o infirmare nelegală a unui act procedural și nici de o favorizare, pentru că nu a existat anterior o soluție.

Aspectul, care din punctul său de vedere, răzbate din declarațiile acestor procurori este ușurința cu care au tratat o chestiune care se presupune că ar fi extrem de gravă. Niciunul dintre procurorii audiați în fața instanței nu și-a adus aminte nimic despre dosarele cu privire la care a fost întreat. Nu prea știau nici cine era cercetat, nici pentru ce fapte. Or, de bun simț în opinia sa, este că atunci când practic ți se infirmă nelegal, cum susține parchetul, o soluție, dacă vorbim de primul rechizitoriu, trebuie să ai în memorie câteva elemente care țin de acel dosar.

În ceea ce privește declarațiile martorului Ardelean Cristian-Marius, a susținut că acestea sunt, din punctul de vedere al apărării, vădit nesincere, acest aspect rezultând din faptul că el susține în fața parchetului, în fața instanței de fond și, apoi în fața instanței de apel, un mod de lucru vădit ilegal. Este singurul care-l susține. A fost audiată și grefiera-șefă și, a arătat și în fața instanței de apel, că nu se punea problema ca dosarele să fie predate așa, fără niciun fel de

organizare, pe baza unor foi volante semnate, sau neseitate, de către persoanele care trebuiau să preia aceste documente.

Pe de altă parte, a solicitat a se constata această repliere constantă a martorului și a arătat că va da un singur exemplu, respectiv faptul că din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că susținerea martorului, în sensul că ar fi prezentat materialul de urmărire penală și ar fi făcut rechizitoriul undeva la nivelul lunii aprilie 2009, este infirmată de circuitul în care se afla acel dosar. Practic, nu avea cum să facă prezentarea materialului de urmărire penală și, ca atare, ulterior să facă un rechizitoriu, din moment ce din actele parchetului rezultă că la acel moment dosarul se afla pe circuit.

Pe de altă parte, acest martor susține că a întocmit rechizitoriul undeva în luna iunie 2009. Cu toate acestea, după acest moment, este înregistrată în registrul parchetului o cerere de urgentare a cercetărilor. Astfel, ceea ce susține martorul, nu se coroborează în niciun fel cu actele care parvin de la o instituție publică, cum este Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, că despre asta se discută în cadrul acestui dosar și, practic, acest martor dorește să convingă instanța și parchetul că în modalitatea lui nelegală în care lucra, totuși a întocmit acest rechizitoriu.

A apreciat că declarațiile acestui martor și, cu siguranță, vor fi exemplificate mult mai pe larg contradicțiile între aceste declarații, sunt vădit nesincere. S-a prezentat deja argumentul pentru care a existat această situație conflictuală, cel puțin la nivelul anului 2014 când s-a și făcut dosarul penal, între inculpatul Popa Vasile Constantin și acest martor. A solicitat a se constata că la momentul la care a fost audiat în fața instanței de apel, martorul a precizat că nu se află într-o relație de dușmănie cu inculpatul Popa Vasile Constantin, dar că acesta i-a formulat mai multe plângeri penale, însă acest martor a omis să arate că și el a făcut dosare în care s-a sesizat din oficiu față de inculpatul Popa Vasile Constantin când a ajuns la DNA - Serviciul Teritorial Oradea. Iar, în acea celebră discuție înregistrată între toți acești patru procurori de la DNA - Serviciul Teritorial Oradea, este nominalizat și inculpatul Popa Vasile Constantin și, modul în care acest martor se lăuda oarecum că și el a făcut un dosar pentru inculpatul pe care îl asistă și, nu a fost nicio problemă din punctul de vedere al incompatibilităților, se discută în acea convorbire. Ca atare, caracterul interesat al declarației acestui martor rezultă cu evidență.

A susținut că ar mai fi un aspect de precizat, respectiv faptul că este totuși vorba despre niște procurori, chiar dacă la acel moment și numitul Ardelean Cristian-Marius era procuror stagiar, însă în momentul în care, o persoană, ca și reprezentant al statului, observă că rechizitoriile sale dispar, ar fi trebuit să existe măcar o sesizare, la procurorul ierarhic superior de la parchetul tribunalului, sau de la parchetul curții de apel. Niciunul dintre acești procurori nu au simțit nevoia să reclame în niciun fel aceste chestiuni și, nici nu au formulat plângeri penale, sau denunțuri, în momentul în care, să zicem, inculpatul Popa Vasile Constantin era arestat și, atunci aveau și ei posibilitatea să facă acest lucru.

Acești martori au fost chemați la DNA pentru a fi audiați în legătură cu o pretinsă infracțiune de luare de mită și, în acest context, au dat declarații despre ceea ce se discută în prezenta cauză. Astfel că, și din acest punct de vedere, a

considerat că declarațiile martorului Ardelean Cristian-Marius sunt neverosimile. Cu privire la această chestiune, față de concluziile formulate de către reprezentantul Ministerului Public cu privire la infracțiunea de favorizare a făptuitorului, a solicitat a se constata că această faptă este prescrisă. Pe noua lege, discutăm despre o faptă din iunie-septembrie 2009. Este evident că la acest moment nu mai putem discuta despre această infracțiune de favorizare a făptuitorului.

De asemenea, tot în ceea ce privește această infracțiune, a revenit la chestiunea că nu a fost dovedită distrugerea rechizitoriului și, atunci chiar această favorizare care este susținută de către parchet, nu poate să fie probată în niciun fel prin modalitatea de soluționare ulterioară a dosarului.

A solicitat a se constata, astfel cum rezultă și din actele aflate la dosarul cauzei, că nu este singurul dosar care a fost preluat, spre soluționare, de către prim-procuror și, această preluare s-a realizat din cauza volumului de activitate. Faptul că s-a depus o cerere de urgentare infirmă cumva și susținerile martorilor, în sensul că motivul pentru care nu preda dosarele pe bază de semnătură, era acela că scotea 50 de dosare pe săptămână, aspect care în opinia sa, nu este probat la dosarul cauzei, în primul rând și, pe de altă parte, nu exista niciun raționament pentru care să fie preluate dosare, dacă numitul Ardelean Cristian-Marius avea un astfel de ritm.

Un alt aspect care trebuie subliniat se referă la faptul că, la acel moment, numitul Ardelean Cristian-Marius era procuror stagiar, iar procurorul coordonator, audiat în fața instanței de fond și de apel, a arătat că nu-și amintește despre un astfel de rechizitoriu, nu știe să fi semnat un astfel de rechizitoriu. Astfel, și prin declarația acestui martor, practic, nu s-a reușit răsturnarea hotărârii pronunțate de către instanța de fond și a chestiunii reținute, și anume că nu s-a făcut dovada acestui rechizitoriu.

În ceea ce privește rechizitoriul întocmit în dosarul nr. 7515/P/2008, a solicitat a se constata în același sens, respectiv că nu s-a făcut în niciun fel dovada că acel rechizitoriu a existat. Referitor la declarația martorului Ilisie Teofil, căruia i s-ar fi repartizat dosarul și, care susține că ar fi fost rupt un rechizitoriu, a susținut că nici măcar acest martor nu a spus explicit faptul că exact rechizitoriul pe care l-a întocmit acest procuror, a fost rupt în fața sa.

Această declarație nu se coroborează, în opinia apărării, cu celelalte probe administrate în cauză, pe aceleași considerente. Acest act, sau, în exemplarele câte trebuiau să existe, nu a ajuns niciodată și nu a fost înregistrat nicăieri. Acest document nu a fost identificat, sau nu se putea identifica nici pe serverele parchetului din moment ce s-a respins acea solicitare de percheziție informatică. A considerat că prima chestiune probatorie care trebuia realizată de către parchet era exact să verifice serverele parchetului, lucru cu privire la care apărarea apreciază că l-au și făcut și, din acest motiv, nici nu s-a mai încuviințat ulterior o altă solicitare, pentru că s-a susținut pur și simplu, pe baza unor declarații de martori, că aceste rechizitorii au existat.

Ca atare, nici sub acest aspect, declarațiile acestui martor care au fost contradictorii și nu au putut fi ancorate în timp, de exemplu, nu pot să conducă la pronunțarea unei alte soluții decât cea care a fost pronunțată de către instanța

de fond. După cum se poate constata, martorul susține că, cu una-două zile înainte de a-i fi repartizat dosarul, ar fi fost chemat de inculpatul Popa Vasile Constantin, care i-a spus: „*Uite, vreau să-ți dau un dosar. Vrei să-l soluționezi tu?*”, precum și că în acea împrejurare ar fi avut loc acea rupere a înscrisului.

În continuare, a solicitat a se avea în vedere că, din punct de vedere termorar, din actele aflate la dosarul cauzei, rezultă în mod cert că acest dosar a fost repartizat martorului Ilisie Teofil într-o zi de luni, iar această discuție despre care el face vorbire trebuia să aibă loc în week-end, ceea ce, evident, nu era cazul.

Cu privire la acest dosar, de asemenea, a solicitat a se constata că procurorul care a avut în instrumentare acest dosar, nu știa despre ce dosar este vorba, câți inculpați erau cercetați în dosar, de ce a fost repartizat unui alt procuror. Toate declarațiile au acest caracter general, însă probele scriptice aflate la dosarul cauzei nu reflectă existența rechizitoriului.

De asemenea, în ceea ce privește dosarul nr. 8153/P/2008, a solicitat a se constata, față de data pretinsei comiteri a faptelor, că infracțiunea de favorizare a făptuitorului este prescrisă. În cele ce urmează, a făcut referire la un alt aspect care vizează inexistența rechizitoriului și care este extrem de relevant în această situație. Astfel, în ceea ce-l privește pe martorul Florența Alex-Adrian, procurorul coordonator era inculpatul Popa Vasile Constantin, iar susținerea acestuia că a predat rechizitoriul la grefă, este neverosimilă din această perspectivă, pentru că un astfel de rechizitoriu ca să fie predat la grefă, trebuia să fie contrasemnat de inculpatul Popa Vasile Constantin. Însă, acest lucru nu s-a dovedit, respectiv faptul că există o contrasemnare a rechizitoriului. El trebuia să meargă oricum pentru verificarea legalității, la parchetul tribunalului, astfel că susținerile acestui martor nu pot fi primite, în ceea ce privește exact motivarea instanței, în sensul că trebuia să existe un rechizitoriu care să îndeplinească toate condițiile de legalitate. Or, în situația dată, condițiile de legalitate erau exact acestea, trebuia să fie contrasemnat și de către inculpatul Popa Vasile Constantin. Așa cum s-a dovedit astăzi prin înscrisul depus la dosarul cauzei, când se presupune că inculpatul Popa Vasile Constantin trebuia să contrasemneze acest înscris, acesta se afla în concediu de odihnă. Ca atare, nici sub acest aspect, probele administrate în fața instanței de fond nu pot să conducă la o altă soluție.

În ceea ce privește infracțiunea de favorizare a făptuitorului, a solicitat a se constata că acest dosar a fost repartizat spre soluționare unui alt procuror, și anume procurorului Brișcan Adrian, astfel că favorizarea, dacă ar fi existat, în opinia procurorului, a considerat că a fost săvârșită de altă persoană pentru că soluția a fost dată în cauză de către acest procuror Brișcan Adrian, care a arătat că nu i-a fost impusă nicio soluție de către inculpatul Popa Vasile Constantin.

Față de toate aceste considerente și, în raport, cu susținerile apărării vis-a-vis de acuzațiile care privesc aceste fapte, a solicitat respingerea apelului formulat de parchet, inclusiv aceste susțineri nou formulate în fața Înaltei Curți, astăzi, pentru că ele sunt străine de modul în care sunt descrise faptele în rechizitoriu. Întrucât, din punctul său de vedere, ele nu au fost apelate prin

memoriul de apel, în ceea ce privește infracțiunile de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului.

În ceea ce privește celelalte două infracțiuni, a solicitat a se constata că, raportat la infracțiunea de trafic de influență, soluția pronunțată de către instanța de fond este una achitare, în baza dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală. Ca atare, aceasta este și soluția la care a ajuns instanța de fond.

Aici, nu discutăm nici măcar de o modificare, așa cum s-a susținut de parchet, a temeiului achitării.

A arătat că nu va mai insista asupra motivului pentru care apreciază că nu a existat niciun fel de intervenție, contrar susținerilor reprezentantului Ministerului Public, întrucât îl va expune în scris, iar în ceea ce privește ultima infracțiune reținută în sarcina inculpatului, cea instigare la infracțiunea de prelevare de organe, care ar putea să afecteze autopsia, de asemenea, a solicitat a se avea în vedere că deși instanța de fond a pronunțat o soluție de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, chiar reprezentantul Ministerului Public a arătat, în mod întemeiat, în opinia apărării, că în realitate, această faptă nu există.

A învederat instanței că dorește să facă o singură subliniere cu privire la această infracțiune. Astfel, a solicitat a se constata că acuzația formulată prin rechizitoriu este una de instigare la omor și, în niciun caz la această faptă. În modalitatea în care este descrisă fapta, se dorea să se acrediteze ideea că decesul persoanei s-a produs la momentul la care s-au prelevat organele, ceea ce este o susținere vădit neancorată în realitate. Raportat la toate aceste considerente, a solicitat admiterea apelului formulat în cauză de către DNA – Serviciul Teritorial Oradea, iar în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, a arătat că dorește să facă o singură precizare vis-a-vis de hotărârea instanței de fond. A solicitat a se constata că alegerea modalității de executare s-a datorat lipsei unui acord pentru prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității. Nu a fost motivată în alt fel soluția de condamnare. A solicitat a fi avut în vedere acest aspect, față de concluziile reprezentantului Ministerului Public.

Apărătorul ales al intimaților inculpați David Florian Alin și Mihalache Gabriel Constantin, în primul rând, a învederat că Ministerul Public nu a susținut apelul referitor la inculpații David Florian Alin și Mihalache Gabriel Constantin, în ceea ce privește infracțiunile de cumpărare de influență și prelevarea nelegală de organe. A susținut punctul de vedere al reprezentantului Ministerului Public exprimat astăzi în ședința de judecată și, se întreabă însă de ce nu s-a apelat totuși la instituția retragerii apelului.

În ceea ce-l privește pe inculpatul David Florian Alin la infracțiunea de cumpărare de influență, a subliniat suplimentar celor arătate de către reprezentantul Ministerului Public în ședința de astăzi, faptul că există câteva elemente importante de adăugat, în sensul susținerii caracterului întemeiat al soluției de achitare. A solicitat a se constata că, dincolo de cele expuse astăzi, mai există o problemă esențială de remarcat în ceea ce privește acuzația adusă

inculpatului David Florian Alin. Acest autoturism nu a fost predat niciodată cu titlu gratuit inculpatului Popa Vasile Constantin.

Este important de subliniat că reprezentantul parchetului, atunci când a formulat acuzația și a dispus trimiterea în judecată, practic, nu a avut niciun aspect de natură probatorie care să susțină elementele esențiale de tipicitate ale infracțiunii deduse judecării. Și discutăm aici de remitere cu titlu gratuit, în cazul acesta. Legătură esențială între actul de remitere, predarea autoturismului și traficarea influenței de către coinculpatul Popa Vasile Constantin, așa cum în mod esențial și bine s-a observat, practic nu a existat o contemporaneitate a actelor materiale ce se rețin în cauză și pretinsa influență traficată ulterior, la cel puțin 1 an de zile. A observat în cazul acestei acuzații că rechizitoriul s-a ferit să indice momentul concret în care s-a făcut predarea autoturismului către soții Popa; însă, nu întâmplător în opinia apărării. Pentru că dacă s-ar fi constatat că această predare a avut loc în luna mai a anului 2011, a fost ușor de remarcat inexistența unei legături între dosarele constituite cel mai devreme la nivelul lunii noiembrie 2011 și, ulterior, pe parcursul anilor 2012–2013, mai precis, în ceea ce privește pe inculpatul David Florian Alin. A făcut o trimitere esențială, în opinia sa, suplimentar, la declarația de la urmărire penală a martorului Sabău Gligor-Ioan, care a arătat că abia în cursul anului 2012, inculpatul David Florian Alin a fost informat, notificat, despre acuzația referitoare la fapta din noiembrie 2011. În cauză, nu au fost administrate pe parcursul cercetării judecătorești, nici în primă instanță, nici în apel, probe care să îl determine să aprofundeze suplimentar concluziile pe care le-a expus în fața Curții de Apel Timișoara.

În ceea ce-l privește pe intimatul inculpat Mihalache Gabriel Constantin, a susținut că aici apare problematica posibilității admiterii apelului parchetului, însă pentru alte considerente decât cele evocate în scris și, se referă la modificarea temeiului soluției de achitare. Prima instanță a reținut, ca și temei al achitării, dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală. În aceste condiții, plecând inclusiv de la cele susținute în fața primei instanțe, dar și cele susținute de către reprezentantul Ministerului Public, astăzi, raportat la modul de descriere a acuzației din rechizitoriu, a considerat că ne regăsim în ipoteza prevăzută de art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală.

Se susține că inculpatul ar fi prelevat nelegal organe de la cadavrul numitului Ozsvath Oszkar – Levente, conducând în mod implicit la afectarea rezultatului autopsiei și la schimbarea încadrării juridice. Aici, corect s-a exprimat anterior punctul de vedere. Dacă ar fi fost să se ia după ceea ce s-a reținut în rechizitoriu, ne aflăm în prezența unei infracțiuni de omor, la urma urmei. Însă, trecând peste acest aspect, prelevarea nu se face de către medicul legist. Medicul legist întocmește anexa, prin care confirmă că prin prelevare nu se afectează rezultatul autopsiei medico-legale. Cert este faptul că nu există un act material de prelevare din partea intimatului inculpat Mihalache Gabriel Constantin. În aceste condiții, lipsind *verbum regens* în sine, discutăm de un temei corect, cel al lit. a, nu cel al lit. b teza I din art. 16 alin. 1 din Codul de procedură penală.

A învederat instanței că nu va mai relua amănunte și considerente de genul, evident că nu a fost compromis rezultatul autopsiei. Acest fapt este

constatat de către toate lucrările medico-legale ulterioare constatării făcute inițial de către inculpatul Mihalache Gabriel Constantin, fapt confirmat și de către instanță, care a dispus condamnarea pentru infracțiunea de omor în acea cauză în care s-au realizat actele medico-legale. A arătat că, practic, nu prelevarea conduce la decesul acestei persoane. Discutăm despre o moarte cerebrală, constatată anterior prin acele verificări riguroase și obligatorii, care au stabilit că nu mai există activitate cerebrală.

În final, a susținut că face trimitere la toate cele expuse în cuprinsul concluziilor sale scrise și, la cele reținute de către instanța de fond.

Reprezentantul Ministerului Public, față de apelul declarat de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, a susținut că va face referiri în primul rând la aspectele privind infracțiunea de șantaj, pentru că acestea s-au criticat în special. S-a făcut o analiză în ceea ce privește incriminarea infracțiunii de șantaj, prin raportare la vechile dispoziții prevăzute de art. 194 din vechiul Cod penal și, noile dispoziții prevăzute de art. 207 din Codul penal actual.

S-a apreciat că avem o nouă modalitate de sancționare a acestei fapte și, acest lucru este evident, neputând fi negat, dar aceasta rezultă din faptul că legiuitorul folosește cuvântul „constrângere”, în timp ce la vechiul șantaj folosea doar cuvântul de „amenințare”. Din acest punct de vedere, s-a apreciat că nici nu ne-am afla într-o ipoteză a existenței infracțiunii de șantaj, pentru că în cazul de față avem o amenințare și, nu o constrângere. Este adevărat, este o altă modalitate de incriminare a acestei infracțiuni, dar nu este una care să fie favorabilă inculpatului, din punctul său de vedere, ci una defavorabilă pentru că legiuitorul, prin noua modalitate de incriminare a infracțiunii de șantaj, lărgeste foarte mult modalitățile în care se pot săvârși aceste infracțiuni de șantaj și, nu doar limitează acestea la situația în care infracțiunea de șantaj se poate săvârși numai prin amenințare. De altfel, aceasta este și opinia celor care s-au chinuit să dezvolte acest articol în diverse studii de specialitate și în tratate. Nicăieri nu există o opinie, în sensul că actuala modalitate de incriminare ar fi mai restrictivă decât vechea formă de incriminare, care prevedea doar amenințarea. Astfel că ceea ce s-a reținut în cauză, din punctul său de vedere, este activitate de constrângere și se poate vorbi mai departe despre celelalte elemente constitutive ale infracțiunii de șantaj.

În ceea ce privește lipsa unei plângeri prealabile pentru această infracțiune de șantaj, textul nu cere existența unei plângeri prealabile pentru a se începe urmărirea penală, nu condiționează în niciun fel existența acestei infracțiuni de existența plângerii prealabile, astfel încât aceasta nu prezintă importanță. Este într-adevăr o greșeală, mai sunt câteva greșeli în activitatea de urmărire penală pentru că s-a spus că doar la instanță această persoană a dobândit calitatea de persoană vătămată. Până atunci, nu dobândise această calitate, dar este evident că procurorul a reținut faptul că fusese șantajată și că avea această calitate, în mod normal, ca o persoană ce a fost supusă unui astfel de tratament. Nici acest lucru, că nu s-a reținut în activitatea de urmărire penală această calitate de persoană vătămată, nu are legătură cu existența infracțiunii.

Apărarea consideră că persoana vătămată ar trebui să țină minte în mod concret, eventual zi, oră, minut, când s-au întâmplat toate acele activități. Vis-a-

vis de acest aspect, a învederat instanței faptul că, cu toții suntem martorii unor declarații ale unor persoane care pot avea calitatea de persoană vătămată, inculpat, sau martor, care sunt incapabile să mai precizeze, în mod concret, elemente pe care le-au perceput în urmă cu ceva timp. Și acest lucru rezultă în mod simplu, chiar și analizând declarațiile din acest dosar, pentru că s-a făcut referire la modalitatea în care anumiți procurori au prezentat evenimente din anii 2008-2010.

Nu a considerat că acesta este un element definitoriu, respectiv faptul că persoana vătămată nu mai este capabilă la acest moment, sau chiar și la un moment anterior, în urmă cu un an, doi, sau trei ani, să precizeze în mod concret acel element temporal la care s-ar fi săvârșit unul dintre elementele care ar putea să constituie sau nu infracțiune de șantaj.

Se face referire la atitudinea numitei Lozincă Maria, care ar rezulta din analiza înregistrărilor care au fost audiate și în ședință publică. A susținut că are de învederat două chestiuni cu privire la acest subiect. În primul rând, nu trebuie privită dintr-o modalitate exterioară această activitate de șantaj sau modalitatea în care o persoană, care ar putea fi persoana vătămată, înțelege acea activitate de constrângere, indiferent cum se desfășoară. Pentru că aceasta este propriu fiecărei persoane. Nu se poate generaliza și preciza că o persoană care este amenințată, are un anumit comportament și, că își va menține acel comportament pe parcursul unei perioade de timp, sau că întotdeauna aceasta, când face referire la acel subiect, va face acea referire într-o modalitate care să și exteriorizeze toată acea stare de temere pe care a trăit-o la acel moment. Acest lucru rezultă foarte ușor, și în cazul altor persoane care sunt audiate pentru infracțiuni mult mai grave și, sunt vătămate într-o modalitate mult mai serioasă, respectiv faptul că odată cu trecerea timpului această stare pe care a trăit-o inițial este una de natură să se disipeze.

În al doilea rând, a opinat că apărarea ar trebui să se hotărască, respectiv ori consideră că ar trebui folosite aceste înregistrări și, atunci ar putea să folosească acest lucru în favoarea apărării, prin acele afirmații că persoana vătămată era suficient de dezinvoltă, făcând referire la inculpat, ori să aprecieze că acele înregistrări nu ar trebui folosite datorită unor activități ce au fost desfășurate de alte organe prin prisma discuțiilor unor decizii ale Curții Constituționale.

Din acest punct de vedere, s-au format concluzii diferite în instanță cu privire la acest aspect al înregistrărilor. Acesta nu a făcut nicio referire în concluziile sale cu privire la niciun fel de înregistrare, astfel că nu consideră că trebuie să facă precizări cu privire la această chestiune.

În continuare, procurorul a menționat și că a mai făcut apărarea referire și la alte înregistrări, spunând că nu ar rezulta elemente ale acestei constrângeri, amenințări. Nimeni, niciodată, nu a mai făcut referire la alte înregistrări, astfel încât este inutilă orice altă mențiune. Remarcase inițial că un singur pasaj dintr-o singură înregistrare a fost folosit de către procuror, nu mai multe pasaje din mai multe înregistrări.

Cât privește chestiunea legată de controale, a susținut că se ridică întrebarea dacă inculpatul avea posibilitatea, în calitatea acestuia de prim-

procuror, de a determina el efectuarea unor controale prin influențarea unor instituții ale statului. Însă, inculpatul avea posibilitatea procedurală să infirme un act fără să facă niciun înscris în acest sens, aceasta legat de activitatea ce ar putea să constituie infracțiunea de abuz în serviciu.

Este mai puțin relevantă modalitatea, sau ceea ce ar fi putut să facă inculpatul, conform atribuțiilor legale; prezentând importanță ceea ce acesta a și făcut în mod concret.

Legat de acest aspect, nu a putut să susțină că inculpatul a determinat în mod real aceste controale, însă acest lucru trebuie privit prin prisma persoanei vătămate, o persoană simplă care are în față un prim-procuror, care i se adresează într-un anumit fel și, ulterior, acea persoană simplă observă că o grămadă de instituții ale statului încep să-i facă anumite controale. Este mai puțin relevant motivul.

Din acest punct de vedere, trebuie analizat din perspectiva persoanei vătămate, cum a perceput toată acea situație, dacă acest lucru era unul de natură să-i genereze sau nu o stare de temere. A subliniat încă o dată că nu are nicio probă să spună că, în mod concret, inculpatul a generat acele controale, însă toată această problemă legată de infracțiunea de șantaj trebuie privită din perspectiva persoanei vătămate.

Problema folosului nepatrimonial sau patrimonial, nu degeaba a ridicat o problemă și, apărarea o invocă, fiind evident că din acest punct de vedere acuzarea este una constantă. Încă de la început, s-a spus de faptul că s-ar fi exercitat presiuni pentru o sumă de 7.700 lei. Acest lucru rezultă încă din rechizitoriul. Este evident că, din punctul său de vedere, privește un aspect de natură patrimonială, astfel că și-a și exprimat un punct de vedere cu privire la acest aspect.

Faptul că încă de la început s-a făcut referire la art. 207 alin. 1 din Codul penal, nu înseamnă că niciodată în cursul procesului penal acest lucru nu s-ar putea modifica, pentru că ceea ce primează este o situație de fapt, care aceasta rezultă sau nu din mijloace de probă, indiferent dacă soluția este una de achitare sau de condamnare, raportat la aceeași situație de fapt, iar în acest caz privește în mod clar o sumă de bani.

Cât privește aspectul legat de justetea, pentru că există o discuție și la caracterul just sau nejust al acțiunii asupra persoanei vătămate și, la caracterul just sau nejust al folosului obținut, a susținut că nu este nicio modificare în ceea ce privește incriminarea. Și potrivit vechiului Cod penal și în actualul Cod penal, se apreciază că modalitatea în care se acționează asupra persoanei vătămate trebuie să fie injustă. Nu prezintă niciun fel de importanță dacă ceea ce cere subiectul activ este just sau nu. În cazul de față, inculpatul avea tot dreptul să solicite acea sumă de bani, însă modalitatea aleasă, din punctul său de vedere, este una care ar putea să îmbrace formă penală. A nu se pierde din vedere că este vorba în cauză de o persoană cu studii juridice, care ocupa și o funcție importantă și, îi era ușor să aleagă o modalitate legală pentru a determina persoana vătămată să-i restituie acea sumă de bani. Nu prezintă niciun fel de importanță dacă persoana vătămată avea încasări extraordinare. Acest aspect că

nu i se dădea o sumă de bani care descreștea pe măsură ce timpul trecea, nu este de natură a duce la inexistența infracțiunii.

În continuare, a arătat că s-a apreciat că instanța de fond nu a făcut niciun fel de referire la declarațiile unor martori audiați în cauză, respectiv martorii Cuc Valeria și Indrieș Florian. Vis-a-vis de această susținere, a învederat că a constatat faptul că în hotărârea instanței de fond se precizează că nu pot fi martori care să confirme sau să infirme o anumită situație, întrucât aceștia nu au fost tot timpul prezenți la dialoguri între inculpat și persoana vătămată, astfel încât, plecând de la acest aspect, nu acoperă toate întâlnirile între inculpat și persoana vătămată.

La fel ca și martorul audiat astăzi, niciodată nu a fost prezent la toate discuțiile purtate între inculpat și persoana vătămată, pentru a fi un martor credibil și să fie folosit, în sensul că niciodată nu s-ar fi exercitat acele amenințări sau nu s-ar fi spus acele cuvinte la care a făcut referire persoana vătămată.

S-a mai invocat o anumită situație specială, care ar exista ori la nivelul județului Bihor, ori la nivelul Curții de Apel Oradea. A considerat că aceste aspecte destul de importante nu ar trebui să rămână doar la nivelul unor speculații. A opinat că în cazul unor situații de genul acesta, înțelegând că ar fi vorba de un fel de războaie interne în parchet, între diverși procurori care ocupă diverse funcții, ar trebui să existe elemente serioase de susținere a unei astfel de ipoteze.

Referitor la aspectele ce privesc acuzația făcută pentru infracțiunea de abuz în serviciu, s-a spus că a făcut oarecare modificări. Legat de apelul declarat, chiar și în scris, se critică soluția de achitare și pentru infracțiunea de abuz în serviciu, și pentru infracțiunea de distrugere, precum și pentru cea de favorizare a făptuitorului. Nu se critică soluția instanței de fond doar în ceea ce privește infracțiunea de distrugere, astfel încât, din acest punct de vedere, nu a modificat modalitatea în care au fost expuse ideile de către parchet.

Însă, o altă modificare ar fi făcut-o vizând acuzația concretă de abuz în serviciu. S-a spus că aceasta viza doar activitatea de distrugere. Nu putea să vizeze doar activitatea de distrugere, pentru că atunci era doar distrugere. Pentru activitatea de rupere a unui rechizitoriu, nu se poate reține și activitatea de distrugere și cea de abuz în serviciu. Ar fi două încadrări pentru aceeași faptă. Nu spune chestii de noutate, însă abuzul în serviciu se reține de obicei atunci când nu se găsește o infracțiune specifică. În cazul de față, exista o infracțiune specifică și, era vorba despre infracțiunea de distrugere.

Acuzațiile, în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, sunt mai largi, trecând dincolo de activitatea de distrugere pentru care s-a reținut o infracțiune specială.

S-a mai susținut că niciunul dintre procurorii audiați nu mai știu elemente de detaliu cu privire la acele dosare. Din acest punct de vedere, a considerat că numai o persoană care a fost procuror, sau care are informații concrete de la o persoană care este procuror la un parchet de pe lângă judecătorie și, care a avut 1300–1500 de dosare într-un an, ar putea să spună în mod concret dacă un astfel de procuror ar trebui să rețină toate acele elemente de detaliu, la care s-a făcut

referire de către apărare. A opinat că toată această activitate, manieră de lucru, era una generatoare și de acele activități mai puțin procedurale, prin care se făceau niște foi exterioare unei condici, prin care se notau că anumite dosare au fost trecute de la procuror la serviciul de secretariat. Acestea se făceau, nu numai cu privire la acest traseu: procuror – serviciu de secretariat, de obicei mai era un traseu care presupunea ca, câteodată, să ajungă și la dactilografie.

Astfel, nu a apreciat că aceste declarații date de procurori, declarații care au fost mai generale atunci când au fost întrebați despre un dosar concret, din cele 1300 sau 1500 de dosare pe care le aveau în acel an, ar trebui privite cu suspiciune.

Referitor la aspectul legat de favorizarea făptuitorului, care ar fi prescrisă, a susținut că apărarea ar avea dreptate, dacă am gândi din perspectiva noului Cod penal pentru că, într-adevăr, atunci am putea vorbi chiar despre termenul general de prescripție. Însă, acesta a făcut referire la dispozițiile din vechiul Cod penal și, în raport, cu acestea nu este prescrisă această faptă.

Cu privire la schimbarea de temeuri de achitare, a susținut că, crede că a făcut o eroare cu privire la infracțiunea de trafic de influență, între atâtea articole de 16 din Codul de procedură penală, pentru că dacă temeiul este cel prevăzut de lit. b a acestui articol, atunci este corect. S-a mai făcut referire la un alt temei pentru cealaltă infracțiune de prelevare și instigare. Problema în cauză este aceea că, așa cum a spus, a existat, din punctul său de vedere, o activitate de presiune la care medicul a și cedat. Activitatea medicului era aceea de a da posibilitate să se efectueze acea prelevare, fără acel „ok” din partea medicului neputându-se efectua activitatea de prelevare. Din punctul său de vedere, s-a întâmplat ceva în materialitatea lucrurilor, în sensul că a existat această activitate de determinare a unei persoane să facă ceva, persoana aceea chiar a făcut ceva, nu a făcut ceea ce cere textul, în sensul că nu putea să facă acea prelevare, dar ceva s-a schimbat în materialitatea lucrurilor și, de aceea, a considerat că temeiul corect ar fi cel prevăzut de dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală și, nu cel prevăzut de dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, astfel cum s-a solicitat.

Apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, având ultimul cuvânt, a susținut că îi este extrem de greu să vorbească după cinci ani de zile și nu vrea să facă aceleași precizări pe care le-au făcut și apărătorii săi, pentru că a lucrat cot la cot cu ei în toată această perioadă și, cunoaște foarte bine cauza.

A susținut că este nevinovat și nu a comis infracțiunile care i se rețin. În toată această perioadă de cinci ani de zile, a luptat să combată neadevărurile din acest dosar și a fost pus în situația de a-și dovedi nevinovăția. Singurul lucru pe care și-l dorește, este acela de a se întoarce în parchetul în care își desfășura activitatea, precum și să iasă din parchet, așa cum a intrat, respectiv „pe ușa din față”. Toată această perioadă a fost pentru el deosebit de traumatizantă și, din păcate, au suferit și alții.

Are conștiința curată și, este împăcat că nu a făcut absolut nimic, nu a săvârșit nicio infracțiune, nici măcar infracțiunea de șantaj. Nu a constrâns-o și, nu a amenințat-o pe numita Lozincă Maria. Nu a făcut nimic rău, privit și din perspectiva unui procuror cu 20 de ani vechime, dar și a unui om simplu, astfel

că această infracțiune de șantaj nu există. A mai susținut că, într-adevăr, i-a împrumutat bani și, s-a rugat de aceasta să-i înapoieze suma împrumutată, însă nici până în prezent nu i-a restituit în întregime datoria. A solicitat instanței să rețină că relația dintre aceștia a fost una destul de apropiată. Nu s-a adresat instanței și pentru faptul de a nu se face de rușine. Totodată, nu a crezut că trebuie să ajungă până acolo, dar, în același timp, faptul că s-a rugat de aceasta, l-a făcut pe el să ajungă în fața Înaltei Curți, iar sancțiunea este foarte drastică.

Cu certitudine, ca orice om, a greșit și el, însă nu greșeli de natură penală, ci probabil nu și-a ales bine prietenii. Și uitându-se înapoi, au existat situații în care, într-adevăr, poate că nu l-au apreciat toți colegii procurori. Însă, trebuie a se avea în vedere, contrar a ceea ce se reține în rechizitoriu, că tocmai în perioada în care a coordonat parchetele din Municipiul Oradea, acestea au avut printre cele mai bune rezultate din țară. Are încredere în faptul că, completul de judecată investit cu soluționarea prezentei cauze, va stabili adevărul. De asemenea, a arătat că asupra sa a fost exercitată o prea mare presiune, precum și că nu își poate explica niciun moment de ce a fost necesar să fie mobilizați atâția oameni, zeci de oameni în 10 zile, care să vină cu susțineri care nu sunt reale, doar pentru a-i aduce aceste acuzații care nu sunt fundamentate.

A apreciat că este inadmisibil, ca martori procurori, să vină în fața Înaltei Curți și să spună că nu cunosc legea, că nu cunosc Regulamentul de Ordine Interioară, regulamentele care validează și guvernează activitatea în parchete.

În aceste condiții, a precizat că are încredere în acest complet de judecată și crede în ideea de justiție, fiind convins că până la urmă se va face dreptate. Ca atare, a solicitat admiterea apelului declarat, a se corecta hotărârea primei instanțe, cu referire la infracțiunea de șantaj, pentru că nu a comis-o, precum și a se respinge apelul parchetului, cu referire la soluțiile celelalte.

La momentul respectiv, s-a înțeles greșit în fața instanței și aceasta este și motivarea, că nu ar fi fost de acord să presteze muncă în folosul comunității. Cum au fost foarte multe erori în perioada respectivă, adică ancheta fiind foarte complexă, cu audieri de dimineața până seara, probabil, a fost o consemnare greșită și, în aceste condiții, instanța de la Timișoara a ajuns să-i aplice o pedeapsă cu privire de libertate. A subliniat încă o dată că nu a săvârșit nici această infracțiune, însă poziția sa a fost, deși nu-i place, știind că este nevinovat, în sensul că da, este de acord, însă aceasta este procedura și trebuie să o respecte până la urmă.

Intimatul inculpat David Florian Alin, în ultimul cuvânt, a achiesat la concluziile formulate de apărătorul său ales.

Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor art. 391 din Codul de procedură penală a stabilit termen pentru pronunțarea hotărârii la data de 4 decembrie 2019, de asemenea a pus în vedere părților și reprezentantului Ministerului Public că, în eventualitatea în care doresc să depună concluzii scrise la dosarul cauzei, acestea să fie depuse până la data de 02 decembrie 2019 pentru a putea fi evaluate de instanță, așa cum rezultă din încheierea de la data de 21 noiembrie 2019, aflată în vol. V, filele 81-98 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei au fost depuse după ce în prealabil au fost înregistrate prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 31355 la 29 noiembrie 2019, **concluzii scrise de către apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, prin apărător**, aflate în vol. V, filele 99-121 dosarul Înaltei Curți.

În conținutul acestora, apelantul intimat inculpat, prin apărător a solicitat admiterea apelului formulat, desființarea în parte a sentinței penale nr. 194/PI din 13.03.2018 a Curții de Apel Timișoara și rejudecând, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I din Codul de procedură penală achitarea sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal, cu referire la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, înlăturarea obligării inculpatului la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat; respingerea, ca nefondat, a apelului formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara și ridicarea măsurii asigurătorii a sechestrului aplicat asupra imobilului proprietate personală a apelantului Popa Vasile Constantin, precum și asupra sumei de 16.500

lei ridicată cu prilejul percheziției domiciliare, legea penală mai favorabilă, solicitarea acuzării, fapta nu este prevăzută de textul de incriminare reținut de acuzare.

S-a arătat că acuzarea a susținut cu ocazia dezbaterilor că nu formulează o cerere de schimbare a încadrării juridice cu privire la pretinsa infracțiune de șantaj reproșată apelantului, solicitând aplicarea vechiului Cod penal ca lege penală mai favorabilă, în raport cu ansamblul concluziilor formulate.

Apărarea constată că legea penală reținută și aplicată de către instanța de fond nu a fost apelată de către acuzare, la fel cum nici soluția dispusă de instanța de fond cu privire la acuzația de șantaj nu a fost în vreun mod apelată.

Exclusiv în raport cu concluziile Ministerului Public cu ocazia dezbaterilor s-ar putea discuta o astfel de solicitare. Chiar dacă s-ar reține o astfel de cerere, fie ca motiv de apel ori cerere distinctă, de aplicare a legii penale vechi ca fiind mai favorabilă, aceasta este deopotrivă nelegală și neîntemeiată.

În raport cu modul absolut deficitar și generic de construcție și imputare a infracțiunii de șantaj apelantului, intervalul de timp în care această infracțiune se pretinde a fi comisă este 2013-2014. Întrucât este formulată o acuzație de comitere a unei infracțiuni în forma simplă, nefiind indicat ultimul act sau actul care stabilește momentul consumării ori al epuizării faptei, menționarea anului 2014 fără a se indica măcar luna calendaristică, nu justifică poziția acuzării. Chiar dacă s-ar aprecia existența unui dubiu asupra acestui moment al finalizării pretensei activități ilicite penale, acesta trebuie interpretat în favoarea apelantului în sensul menținerii ca lege penală mai favorabilă a noului Cod penal, dar și în virtutea respectării Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale.

Solicitarea acuzării omite să ia în considerare chiar conținutul faptic al acuzației și momentele temporale indicate, respectiv sfârșitul anului 2013, primăvara-anului 2014, luna iunie 2014. Aceste elemente de timp determină constatarea caracterului neîntemeiat al cererii.

S-a afirmat că apelantului îi este mai favorabilă noua lege penală, întrucât fapta în materialitatea sa, astfel cum i-a fost imputată, nu valorifică textul de lege care o incriminează, fiind evident că nu există folos nepatrimonial, în sensul art. 207 alin. 1 din Codul penal, astfel cum a reținut acuzarea. Din această perspectivă, în limitele apelului declarat de acuzare, al motivelor de apel ale apelantului, dar și a actului de sesizare, s-a apreciat că instanța de control judiciar urmează să constate că soluția instanței de fond este nelegală și netemeinică în aceste limite, fapta reproșată neîntrunind elementele de tipicitate ale infracțiunii prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal cu referire la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000.

Pornind de la afirmațiile instanței de fond, „un element important al infracțiunii de șantaj este acela că, constrângerea exercitate asupra persoanei vătămate trebuie să prilejuiască o stare de temere din partea acesteia, ceea ce determină victima să acționeze într-un alt mod decât acela pe care și-l dorește și să aibă ca scop o anumită comportare conform dorinței constrângătorului din partea victimei, de pe urma căreia făptuitorul sau altă persoană să obțină un folos injust” apărarea a constatat că, în raport cu starea de fapt, care se desprinde din probe, starea de fapt reținută și soluția curții de apel este netemeinică.

Paragraful precizat a evocat trei elemente definiții ale infracțiunii de șantaj: constrângerea exercitată să determine temere victimei, starea de temere astfel indusă să determine o schimbare a comportamentului acesteia în sensul dorit de constrângător, urmarea schimbării comportamentale să genereze injust un folos.

Doctrina și practica au admis unanim că tipicitatea șantajului implică tipicitatea amenințării ori a violenței ca elemente ale constrângerii. Oricum, acuzarea a investit instanța cu amenințarea ca mod de constrângere.

În cauză, se impune analiza pretinselor amenințări ca fiind pe de-o parte tipice acestei infracțiuni (întrucât șantajul este o infracțiune complexă) și conjugat, aptitudinea acestora concretă de a crea temere victimei. Apoi, se impune a analiza schimbarea de comportament a victimei ca efect al temerii și în sensul dorit de pretinsul constrângător. În fine, reclamă a fi analizat caracterul injust al modului de obținere al folosului și nu caracterul injust al folosului astfel cum a reținut instanța de fond.

a) Amenințările. Acuzarea a reproșat săvârșirea pretinsei infracțiuni de șantaj prin amenințări, ceea ce implică analiza tipicității acestei infracțiuni și nu doar a unei constrângeri. Unul dintre elementele esențiale ale acestei acuzații este factorul timp. Se remarcă în cele ce preced că acuzarea a formulat o acuzație extrem de generică, apreciabilă ca fiind cu un conținut deschis, astfel încât să determine instanța care anume afirmații dintre cele reținute în declarații ar fi tipice amenințării, refuzând practic să rețină în raport cu împrejurări concrete de timp, afirmațiile care constituie amenințare și conduita subsecventă a victimei determinată de temere indusă prin afirmațiile amenințătoare.

Din această perspectivă, apărarea a constatat următoarele elemente de fapt, care privesc strâns legat de afirmațiile persoanei vătămate nu confirmă

acuzăția, dar nici starea de fapt reținută de instanța de fond, prin sentință, aceasta a modificat în realitate fapta reproșată apelantului prin hotărârea apelată.

Se consideră că există trei momente temporale definitorii ale cauzei din perspectiva pretinselor amenințări. Două dintre acestea sunt indicate prin declarația din faza de urmărire penală de către martoră, la acea vreme Lozincă Maria, respectiv sfârșitul anului 2013 și primăvara-vara anului 2014.

Pe de-o parte, intervalele de timp din faza de urmărire penală sunt infirmate/contrazise chiar de persoana vătămată prin declarația dată în fața curții de apel, care a plasat debutul preinsei activități infracționale a apelantului când mai era de restituit suma de 3.500 lei, stare de fapt reținută și de instanța de fond. Raportând această sumă rămasă de restituit la agenda personală a persoanei vătămate, s-a constatat că jumătatea lunii iunie 2014 este cel de-al treilea moment temporal.

Pe de altă parte, nu se poate omite contextul audierii martorei Lozincă Maria și a soțului său Lozincă Dan, în faza de urmărire penală, ambele persoane au fost audiate aparent, scriptic simultan de același organ de urmărire penală, fapt imposibil de realizat (filele 281-290 vol. d.u.p.). Prin declarația dată în cauză în fața instanței de fond Lozincă Dan a arătat că în fapt a fost audiat de domnul Surducan, organul de cercetare penală, ceea ce denotă cunoașterea dintre martor și anchetator, orice confuzie cu procurorul fiind exclusă.

S-a mai arătat, că în raport cu declarațiile martorilor Crăcană Mihaela Cerasela, Tudor Gheorghe, declarația din apel, Sabău Gligor sunt elemente de fapt învederate Înaltei Curți de martorul Popa Liviu, la termenul din 21.11.2019, din care rezultă că declarația martorei Lozincă Maria a fost condusă. Acest fapt explică plierea aproape perfectă a declarației acesteia pe conținutul sesizării din oficiu, la fel cum este a soțului Lozincă Dan.

Apărătorul apelantului intimat inculpat menționează contradicțiile din declarațiile persoanei vătămate de la urmărirea penală, de la prima instanță și din apel, aceasta nu a relatat liber împrejurările, solicitând a-i i se pune întrebări, se apreciază că declarația acesteia la urmărire penală nu a fost o declarație relatată liber, concluzie care rezultă și din alt elemente de fapt. Mai exact, în raport cu momentul temporal al sfârșitului anului 2013, când apelantul era deja interceptat în dosarul penal nr. 421/P/2013, martora Lozincă Maria declarând că ar fi fost amenințată de apelant, indicând câteva afirmații. Acestea nu au mai fost reiterate cu ocazia reaudierilor acesteia din fond și apel. Nu au fost confirmate de interceptări. Nu au fost confirmate de martorul Lozincă Dan. De asemenea, se fac referiri la modul de remitere eşalonat a sumelor de bani din împrumutul rămas nerestituit fostei soții a apelantului, fapt rezultat din conținutul agendei personale. Și cel de-al doilea moment temporal indicat de urmărirea penală prin declarația martorei Lozincă Maria, considerând că atitudinea și declarațiile persoanei vătămate reclamă a fi apreciate cu scepticism din perspectiva concludenței, credibilității, onestității acesteia.

Refuzul relatării liber a celor petrecute cu privire la reiterarea pretinselor amenințări la care a fost supusă, respectiv acest tipar comportamental trebuie suprapus peste discuțiile telefonice audiate în ședința publică din data de 04.03.2019 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, care reflectă o pretinsă

persoană vătămată volubilă, sociabilă, deschisă, amicală, conducătoare și impozantă în discuții, mereu cu „cuvintele la ea”, capabilă să disimuleze ori să invoce diferite scuze pentru a nu se face ceva, un veritabil actor. Aceste aprecieri ale apărării sunt în completă opoziție cu atitudinea manifestată în fața instanțelor, ceea ce ridică certe îndoieli asupra persoanei sale, dar și a elementelor de fapt învederate prin declarații.

Se arată că elementul temporal invocat de către persoana vătămată, în fața instanței de fond, acesta a fost „mutat” din primăvara-vara anului 2014 la momentul iunie 2014 (când mai era de rambursat suma de 3.500 de lei). Cea din urmă este data în raport cu care persoana vătămată susține că apelantul ar fi amenințat-o. În realitate potrivit agendei personale, la momentul la care mai erau de restituit 3.500 lei, persoana vătămată rambursa deja eșalonat sume de bani apelantului, după propri-ai voință. Punctual, se reține din ansamblul probator că din împrumut a mai rămas de restituit suma de 1000 lei, la care apelantul ar fi renunțat, datorită nenumăratelor promisiuni neonorate ale persoanei vătămate, care susține că i-ar fi remis în cele din urmă fostei soții a apelantului suma rămasă, fiind indicate perioadele și sumele și zilele din agenda personală.

Lipsa de credibilitate a elementelor de fapt arătate de aceasta prin declarații se susține și cu procesul-verbal de redare al discuției telefonice dintre apelant și Asloviciu Anamaria Bianca din 06.04.2014 în care apelantul îi aduce la cunoștință interlocutoarei că Lozincă Maria s-a hotărât să restituie banii în tranșe și precedate de interceptarea dintre apelant și persoana vătămată prin care cea din urmă își exprimă regretul cu privire la neplata datoriei eșalonat, un aspect similar a fost evidențiat și de martora Cuc Valeria, martorul Indrieș Florin. În declarația dată în apel, persoana vătămată a arătat că nu a fost amenințată telefonic de apelant, aceasta nepercepând ca vreuna dintre aceste discuții să fi fost amenințătoare. Deși a arătat că amenințările i-au fost adresate direct, la spălătorie, în prezența clienților, persoana vătămată nu a fost în măsură să indice vreun martor care să îi confirme susținerile. Cu toate că unul din fiii acesteia este polițist, iar nașul acestuia este chestorul de poliție Popa Liviu (șeful IPJ Bihor la vremea respectivă) audiat în apel, acesta a relatat că nu i-a încunoștințat pentru niciun moment pe aceștia despre pretinsa atitudine a apelantului, nu le-a cerut sprijin și nici nu a făcut vreun demers specific unei persoane amenințate.

Lipsa de credibilitate a declarațiilor persoanei vătămate a rezultat și din poziția dificilă din punct de vedere financiar pe care a invocat-o, atât în declarații, cât și din interceptări. Această victimizare este lipsită de suport, întrucât agenda personală, condusă cu deosebită meticulozitate și rigoare, reflectă venituri considerabile ale acesteia, care permiteau stingerea, atât totală, cât și în tranșe a împrumutului. Se mai fac referiri la restituirea altor împrumuturi ale persoanei vătămate către alte persoane, ce sunt evidențiate în agenda acesteia, rezultând un total de aproximativ 270.000 lei în raport cu cuantumul împrumutului rămas de rambursat (inițial 7.700 lei), împrejurare care vine să contrazică flagrant poziția de vulnerabilitate financiară pe fondul căreia aceasta să se simtă presată de către apelant.

Toate aceste elemente de fapt, lipsesc complet de credibilitate existența unor amenințări astfel cum au fost susținute de persoana vătămată prin declarațiile date și corelativ un comportament impus de apelant. De asemenea, împrejurările necorespunzătoare adevărului mai sus evidențiate, decelează un comportament simulat al presupusei victime, fapt care plasează o îndoială irefutabilă asupra credibilității acesteia. Faptul că, deși aceasta deținea sume de bani de ordinul zecilor de mii de euro și alegea să-și întrețină grădina prin plata grădinarului sau efectuarea de cheltuieli pentru animalele de companie, în vreme ce avea datorii față de alte persoane, evidențiază în persoana acesteia o conduită socială reprobabilă și de rea-credință. S-au făcut referiri și la propunerea de arestare a apelantului intimat inculpat pentru infracțiunea de șantaj și la reținerile de către judecătorii de drepturi și libertăți, arându-se că acuzarea nu a mai administrat niciun mijloc de probă de la acel moment procesual în dovedirea pretinsului șantaj, singurele probe administrate pe parcursul procesului penal fiind în apărare, împrejurare care în mod evident nu poate fi compatibilă cu exigențele impuse de legiuitor, potrivit cărora, condamnarea nu se poate dispune pe baza unor indicii, ci numai atunci când probele stabilesc dincolo de orice îndoială rezonabilă existența faptei.

S-au reiterat din faza de urmărire penală, în declarația de martor de la fila 284 vol. III dos. u.p. susținerile Lozincă Maria care la sfârșitul anului 2013 arăta că apelantul s-ar fi prezentat la spălătoria auto a acesteia și i-ar fi adresat următoarele: „Nu știi cu cine ai de a face”, „Nu îți doresc un dușman ca mine”, iar la scurt timp telefonic, iar fi spus „Nu-mi mai trebuie banii tăi, dar de tine o să am eu grijă”. Se menționează că aceste afirmații nu există, nefiind rostite vreodată de apelant, aspect confirmate de întreg ansamblul probator. Declarația numitei Lozincă Maria nu este susținută nici măcar de soțul acesteia Lozincă Dan, nici în faza de urmărire penală și nici în fața instanței. De asemenea, persoana vătămată nu a susținut nici măcar cu aproximație aceste afirmații cu ocazia audierii în fața instanței de fond, nici procesul-verbal neconfirmând măcar existența unei conversații telefonice între cei doi, la nivelul temporal indicat de Lozincă Maria.

Se mai arată că în declarația dată în fața instanței de fond la termenul din data de 26.04.2016, persoana vătămată a plasat pretinse amenințări la un alt moment temporal, pe care instanța nu l-a reținut, fiind un alt moment decât cele indicate în acuzație, unde a susținut că apelantul ar fi afirmat că o va monitoriza, o va muta, că are prieteni sus puși, că este persoană publică. Niciuna dintre aceste afirmații nu a fost confirmată de vreun alt mijloc de probă și nici explicată de persoana vătămată. Se solicită înlăturarea acestor declarații de la soluționarea cauzei. Se susține că afirmațiile făcute în fața instanței de fond cu referire la pretinsele amenințări, pe lângă faptul că nu au existat, nu sunt infracțiuni ori fapt păgubitoare, nu sunt determinabile, nu au aptitudinea de a crea temerea tipică infracțiunii de șantaj și nu au determinat vreo anume pretinsă conduită solicitată de apelant. În ața instanței de apel, persoana vătămată a menționat că apelantul i-ar fi spus că nu mai are loc de el în oraș. Oarecum, această susținere ar fi în legătură cu afirmația susținută doar de persoana vătămată „că o va muta” arătată pentru prima dată doar în fața instanței de fond.

Afirmația nu este confirmată de niciun alt mijloc de probă, iar expresia în sine nu constituie amenințare.

În concluzie, niciuna dintre afirmațiile susținute de persoana vătămată nu este confirmată de vreo altă probă, nu sunt tipice infracțiunii de amenințare, iar credibilitatea acesteia determină convingerea imposibilității reținerii acestor elemente de fapt în susținerea acușării. Mai mult decât atât se observă și lipsa de consecvență a acesteia relativ la modalitatea de exprimare, aceasta prezentând de fiecare dată, altă formă de adresare de către inculpat, împrejurare care conduce la imposibilitatea de a stabili în concret în ce ar fi constat așa zisă amenințare.

b) Aptitudinea amenințărilor de a crea temere persoanei vătămate.

Se arată de către apelantul intimat inculpat, prin apărător că organul de urmărire penală se sesizează din oficiu cu privire la această acușare, fiind condusă la audieri Lozincă Maria și ascultată în calitate de martor, care doar prin rechizitoriu îi este schimbată calitatea procesuală de persoană vătămată, nu a formulat plângere penală, nu a sesizat niciun organ de urmărire penală, nu a informat niciun apropiat cu atribuții de constatare a unor infracțiuni, fiul său Lozincă Sergiu, fiind ofițer de poliție și nașul acestuia, Liviu Popa, chestor de poliție, nu a cerut niciun fel de sprijin din partea unor instituții ale statului. Aceasta și-a exprimat starea de temere doar cu ocazia audierii la DNA –ST Oradea, într-un mod care nu a făcut altceva decât să confirme conținutul preexistent al sesizării din oficiu. S-a precizat că în aceiași zi, înainte de audiere, la domiciliul persoanei vătămate și la punctul de lucru al S.C. D.C. Multi S.R.L. aparținând fiului acesteia, Lozincă Dan Cristian, care nu a avut nicio legătură cu apelantul, au fost efectuate percheziții. Cu acest prilej au fost ridicate agendele personale, iar Lozincă Maria a precizat despre împrumutul acordat de apelant și fosta sa soție, precum și despre faptul că a procedat la restituirea în rate, însă fără nicio trimitere la pretinse amenințări sau constrângeri (filele 35-48, vol. 6 dosar urmărire penală). Același martor/persoană vătămată a perceput și admis temerea care i-a fost indusă de apelant prin prisma calității de prim-procuror a acestuia și de unele controale la care a fost suspusă societatea pe care o administra.

În realitate, calitatea de prim-procuror invocată de acușare, nu a influențat în niciun fel atitudinea victimei. Pe de o parte, trebuie observat că și la momentul acordării împrumutului apelantul era tot prim-procuror, fapt care nu a împiedicat-o să îi ceară bani cu titlu de împrumut, iar ulterior să nu îi restituie conform înțelegerii (într-un termen scurt de la acordare). Calitatea de prim-procuror a apelantului nu a influențat în niciun fel modul de a restitui sumele, care au fost remise după bunul plac și voința persoanei vătămate, chiar și după pretinsa conduită impusă de apelant. Relevante în acest sens sunt notițele persoanei vătămate cu privire la restituirile de tranșe către apelant din agenda personală. Mai precis, deși înțelegerea a fost în sensul de a restitui eşalonat de 3 ori pe săptămână câte 500 de lei, niciodată persoana vătămată nu a respectat acești termeni ai acordului, pe care chiar ea i-a impus (declarația fond - apel martor Mudura Marius). În cele ce preced a fost indicată modalitatea de restituire pe săptămâni. A procedat de fiecare dată la amânări ale plăților din

diferite motive inventate, lipsa banilor, condițiile meteo, șamd. În realitate toate aceste motive sunt infirmate de aceeași agendă personală, ținută cu deosebită meticulozitate.

Faptul că prin calitatea de prim-procuror apelantul i-ar fi indus temerea și această împrejurare ar fi un factor esențial în existența acuzației este în antiteză și cu alte acțiuni ale persoanei vătămate, rezultate din agendă așa cum s-a mai arătat.

S-a impus a sublinia că modul de conducere a discuțiilor, tonalitatea vocii, faptul că se impunea în discuție și niciodată nu accepta poziția apelantului, iar acesta accepta conduita persoanei vătămate este un alt argument care poate fi reținut în analiza acestui element de tipicitate.

Toate aceste împrejurări denotă lipsa schimbării comportamentului în sensul pretins dorit de apelant, lipsa unei stări de temere reală generată de calitatea apelantului ori a pretinselor amenințări care i-au fost proferate.

S-a susținut și afirmat de persoana vătămată și de acuzare că starea de temere i-a fost indusă și menținută prin controale din partea instituțiilor statului. În raport cu momentul temporal indicat de persoana vătămată că ar fi debutat pretinsele acțiuni de constrângere, iunie 2014, cu excepția unei singure verificări, toate sunt anterioare. La data de 28.07.2014 Garda Națională de Mediu a realizat un control obligatoriu pentru stabilirea gradului de risc asupra mediului înconjurător, după ce firma deținută de Lozincă Maria a obținut autorizația de mediu. Celelalte două controale din anul 2014 (27.02.2014 și 20.03.2014) sunt urmarea sesizării unui client al spălătoriei adresată C.J.P.C. Bihor și Direcției Regionale Antifraudă (în acest sens este copia actului de sesizare trimisă la instanța de fond pentru termenul din 03.10.2017). În anul 2013 societatea persoanei vătămate a fost supusă la șase controale, trei din partea D.G.F.P. Bihor și Primăria Municipiului Oradea, datorate tocmai acțiunilor sau inacțiunilor persoanei vătămate (solicitare rambursare T.V.A. și necomunicarea finalizării unei investiții pentru care primăria a eliberat autorizație a cărei termen a expirat), alte trei fiind controale tematice, obligatorii (C.J.P.C. Bihor, I.T.M.), datorate tocmai deschiderii punctului de lucru al spălătoriei aparținând persoanei vătămate (A.B.A. Crișuri Oradea). Cu excepția unui singur control, toate sunt antefactum, anterioare pretinselor constrângeri și niciunul dintre acestea nu pot avea în mod obiectiv vreo legătură cu apelantul. Toți martorii audiați au infirmat practic o atare împrejurare. Niciun control nu a condus la sancțiuni pecuniare asupra societății persoanei vătămate.

Faptul că persoana vătămată nu s-a temut de controale a fost afirmat cu ocazia judecării în fond a cauzei, susținere neconsemnată în declarație (dar care rezultă din înregistrarea audio a ședinței de judecată, aflată la dosar). Totuși această susținere se explică prin aceea că în ziua percheziției domiciliare efectuată la persoana vătămată și fiul acesteia, s-au ridicat mai multe scripte și registrul de control. Sesizarea din oficiu nu se raporta la o constrângere în raport cu aceste împrejurări, dar caracterul numeros al acestora a fost speculat de acuzare și introdus în acuzația formulată la adresa apelantului. Asocierea calității apelantului cu instituțiile publice care și-au exercitat atribuțiile cu privire la societatea persoanei vătămate este în realitate o speculație neancorată

în nicio probă concludentă, fiabilă și credibilă. Asocierea apelantului cu trimiterea acestor controale asupra societății administrate de victimă este percepția acesteia, indusă de acuzare probabil cu ocazia conducerii declarației (declarație apel martor Popa Liviu), fără a fi fundamentată în vreun fel. Faptul admis de persoana vătămată că nu i-a fost frică de controale, denotă implicit că pretensele amenințări cu asemenea acțiuni ale apelantului nu erau oricum apte să-i provoace temerea invocată. Practic, nici calitatea apelantului de prim-procuror și nici pretinsa trimitere a acestor controale nu sunt elemente care să îi fi generat ori menținut starea de temere persoanei vătămate.

c) Schimbarea comportamentului victimei ca urmare a stării de temere în care se afla datorită pretinselor amenințări.

Examenul acestei condiții presupune analiza conduitei persoanei vătămate mai înainte de orice intervenție a constrângătorului.

Apelantul intimat inculpat, prin apărător face referiri la declarația persoanei vătămate și agenda personală a acesteia, că profund greșit și nedovedit este reținut faptul schimbării rezoluției persoanei vătămate ca urmare a acțiunilor apelantului, în sensul că ar fi cerut restituirea integrală și nu ar fi fost de acord cu restituirea în tranșe. În fapt, declarația persoanei vătămate din urmărire penală, dar și procesul-verbal de redare a înregistrărilor dintre apelant și Asdloviciu Bianca relevă că inițiativa cu privire la modul de remitere a aparținut exclusiv victimei. Mai întâi s-a angajat să restituie integral suma, fapt care se deduce implicit din regretul manifestat telefonic cu privire la nerestituirea în tranșe (vol. 8 dup, fila 172) și din declarația martorei Cuc Valeria, iar apoi s-a convenit restituirea eșalonată, în cuantum de 500 lei/tranșă. Nici ritmicitatea și nici cuantumul nu au fost urmarea unor constrângeri ale apelantului, ci astfel cum a susținut persoana vătămată s-au pus de acord să fie restituiți astfel. La această discuție a asistat nemijlocit martorul Mudura Marius, care a confirmat că modul de restituire și momentele au fost stabilite de persoana vătămată.

Faptul că nici măcar modul de restituire nu a fost respectat de persoana vătămată este dovedit de agenda sa, pentru niciun moment nefiind respectați termenii impuși apelantului și acceptați de acesta.

Starea de fapt reținută de instanța de fond în sensul impunerii acestui mod de restituire împotriva voinței persoanei vătămate trebuie cenzurat prin prisma celor ce preced, neexistând astfel legătura de cauzalitate tipică șantajului în sensul schimbării comportamentale a victimei ca efect al pretensei constrângeri.

Mai mult decât atât, trebuie observat că momentul la care persoana vătămată reclamă existența pretinselor amenințări determină aceeași concluzie, lipsa de legătură între acțiunea apelantului și conduita victimei. Prin declarația dată în faza de urmărire penală a susținut persoana vătămată că „la un moment dat nu am reușit să restitui o tranșă”. Acest element este extrem de important, întrucât determină implicit concluzia că restituia deja în tranșe suma și că acest mod nu i-a fost impus de apelant. La fel, persoana vătămată a plasat, în fața instanței de fond, temporal momentul pretinselor amenințări când mai avea de restituit suma de 3.500 lei, ceea ce conduce la aceeași concluzie, respectiv că

deja remitea banii în tranșe, conduita nefiindu-i determinată de amenințări ale apelantului.

În concluzie și în esență, conduita și comportamentul persoanei vătămate au fost tot timpul cele dorite de ea, nefiind pentru niciun moment alterate de apelant.

d) Obținerea injustă a unui folos patrimonial – nepatrimonial

Solicitarea de restituire a unor sume de bani împrumutate nu este un mod injust de a obține rambursarea împrumutului, ci exercitarea unui drept. Nu s-a pus niciodată problema faptului că suma de bani nu ar aparține apelantului, acest fapt neavând însă relevanță pentru acuzația adusă.

Reproșul instanței de fond în sensul că apelantul trebuia să urmeze căile legale pentru restituirea împrumutului nu are relevanță în raport cu acuzație și este înlăturat de relația de amicitie dintre apelant și persoana vătămată, fapt întărit de modul în care se discuta telefonic.

Instanța a fost investită cu o stare de fapt care nu are aptitudinea de a constitui infracțiunea prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal.

Nu există și nu s-a obținut un folos nepatrimonial. Fapta materială imputată apelantului nu verifică textul de incriminare din perspectiva acestui elemente de tipicitate, ceea ce permite apărării să constate că fapte de care Popa Vasile Constantin a fost acuzat nu este prevăzută de legea penală – indicată de acuzare. În condițiile în care nu pot fi reținute dispozițiile vechii legi penale din motive faptice, dar și de legalitate, astfel cum a cerut acuzarea, în limitele acestei verificări, este incident temeiul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b) teza I din Codul de procedură penală soluția instanței de fond fiind nelegală și netemeinică, urmând a fi desființată.

Pentru argumentele arătate, dar și prin motivele de apel a solicitat admiterea apelului declarat de Popa Vasile Constantin și desființarea sentinței penale nr. 194/PI din 13 martie 2018 a Curții de Apel Timișoara, în aceste limite. Procedând potrivit regulilor privind soluționarea acțiunii penale, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I din Codul de procedură penală, apelantul intimat inculpat prin apărător a solicitat achitarea sa sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj, faptă prev. și ped. de art. 207 alin. 1 din Codul penal cu referire la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000.

Cu privire la apelul acuzării.

Apelul declarat de Ministerul Public s-a considerat că este nefondat și apelantul intimat inculpat prin apărător a solicitat să fie respins ca atare.

În limitele motivelor de apel înaintate la dosar, dar și a susținerilor procurorului judiciar a formulat următoarele concluzii: Întrucât s-a solicitat pronunțarea unor soluții de condamnare pentru acuzațiile de abuz în serviciu (3 fapte), favorizarea făptuitorului (3 fapte), respectiv distrugerea de înscrisuri (1 faptă), concluziile apărării le vor viza cu prioritate.

a) Concluzii comune celor 3 acuzații de abuz în serviciu, distrugere și favorizarea făptuitorului.

Un prim fapt solicitat de acuzare este aplicarea Codului penal din 1968, ca lege penală mai favorabilă. Solicitarea este nelegală și netemeinică. Acuzația în

cele ce preced că acuzația de șantaj este plasată temporal în intervalul 2013-2014, mai exact primăvara-vara anului 2014, ceea ce nu permite reținerea vechii legi penale nici în raport cu elementele de fapt (timp), dar nici în raport cu Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale.

Elementul principal al acestor acuzații constă în existența în materialitate a unui rechizitoriu ca act de procedură valid întocmit din toate punctele de vedere. Acuzarea nu a reușit să dovedească, prin probele readministrate în apel, că aceste acte de sesizare au existat. Considerentele instanței de fond sub acest aspect sunt legale și temeinice.

Probarea existenței materiale a unor soluții de trimitere în judecată, prin martori la 5-6 ani de la pretinsele soluții este profund incertă, necredibilă și suspectă în același timp. S-a afirmat că este suspectă, întrucât martorii au fost chemați spre a fi audiați pentru fapte în legătură cu care nu exista act de sesizare, proces penal declanșat sau un minim indiciu, făcând vorbire despre ele fără a se motiva de ce sau cum s-a ajuns la o atare situație (martorii Ardelean Cristian și Ilisie Teofil au fost audiați la 30.09.2014, filele 360-364, 392-395 vol. 3, dosar urmărire penală pentru o faptă de abuz în serviciu neindividualizată, extinderea urmăririi penale a fost dispusă la 02.10.2014- filele 134-138 vol. 1, dosar urmărire penală, martorul Florența Alex a fost audiat de lucrătorii D.N.A. – S.T. Oradea în lipsa unei delegări la 14.10.2014, extinderea urmăririi penale fiind dispusă abia la 27.10.2014- filele 233-237 vol. 1). Acești martori sunt în fapt denunțatori, depozițiile acestora constituind în realitate acte de sesizare, nu probe.

Aceste depoziții nu și-au găsit corespondentul în documentele care reflectă respectarea normelor legale privind procedurile interne obligatorii ale oricărui parchet, iar susținerile acuzării în sensul că nu se respectă legea și nu era necesar ca soluțiile să fie trecute în condica personală a procurorului în care greșierul șef sau cel desemnat trebuie să semneze de primire, nu pot fi primite. Oricum acest fapt trebuia verificat și probat de acuzare, dar în condițiile în care probabil s-a verificat, iar acestea nu erau probe incriminatoare, nu au fost aduse la dosarul cauzei. La fel, apelantul a solicitat chiar din faza de urmărire penală asemenea verificări, solicitând chiar și efectuarea perchezițiilor informatice, în raport cu specificitatea sistemelor deținute de parchete (stocarea separată într-un server comun, stocarea pe fiecare computer, s.a.).

Un alt element central al acuzațiilor aduse de parchet este acțiunea de distrugere a acestor acte de către apelant. A constatat instanța de fond, dar și acuzarea cu ocazia dezbaterilor, că pentru două dintre aceste acuzații nu există vreo probă în sensul distrugerii de către apelant a acestor acte, însă nici cea de-a treia asemenea acțiune nu s-a probat pentru simplu fapt ca nu a existat (urmând a fi analizate punctual).

În mod corect a reținut instanța de fond că în raport cu acuzațiile materiale efectiv aduse apelantului situațiile premisă sunt existența rechizitoriilor, care trebuie să fie și valide și a acțiunii de distrugere a acestora de către apelant. Niciuna dintre aceste fapte ori împrejurări de fapt nu a fost dovedită și nici nu a existat în materialitatea sa.

În raport cu actul de sesizare și motivarea sentinței penale, cu ocazia dezbaterilor acuzarea a căutat să modifice faptele concret reproșate apelantului, încercând să acrediteze ideea că au existat asemenea rechizitorii și că acestea ar fi fost infirmate nelegal.

Apelantul intimat inculpat prin apărător a arătat că acuzațiile nu au fost acestea. În materialitate s-a reproșat că apelantul a distrus rechizitoriile în detrimentul soluției infirmării. Conduita nelegală și materială imputată apelantului este distrugerea actului, iar faptul că nu l-a infirmat este consecința primului fapt. În aceste condiții, sunt redundante concluziile acuzării cu ocazia dezbaterilor pe acest palier. Aceste susțineri ale acuzării au fost în realitate permise de modul absolut deficitar de descriere și imputare al acestor acuzații, fără a se indica în mod particular pentru fiecare text de incriminare care este conduita materială reproșată.

Trecând peste faptul că acuzațiile de favorizare a făptuitorului sunt prescrise față de termenul prescripției speciale în raport cu dispozițiile Codului penal, față de imposibilitatea aplicării legii penale vechi, două dintre cele trei soluții date în respectivele cauze nu au aparținut apelantului, ci altor procurori. Nu poate constitui ajutor în sensul art. 269 din Codul penal soluția dată de alt procuror, fapt care relevă că în realitate acuzație era raportată la aceeași faptă materială de distrugere, care nu există.

Soluțiile date în cauzele respective sunt legale și temeinice, nefiind infirmate până în prezent și nici antamată legalitatea ori temeinicia lor prin acuzațiile aduse apelantului. Nu se poate ajuta făptuitorul, în sensul art. 269 din Codul penal prin emiterea unei soluții legale și temeinice.

Un element esențial reținut de instanța de fond și neapelat în vreun fel de acuzare este lipsa unui motiv al apelantului în a acționa de maniera imputată de acuzare. Acest fapt permite reținerea inexistenței unui element subiectiv în raport cu aceste trei situații.

S-a apreciat că nu se impune analiza dispozițiilor legale invocate de parchet cu ocazia dezbaterilor, pentru că nu s-a dovedit pretinsa existență a rechizitoriilor în dosarele 7157/P/2008 și 7515/P/2008, iar cu privire la dosarul 8153/P/2008 nu s-a reproșat prin acuzație lipsa unei ordonanțe de infirmare. Trecerea pentru soluționare a dosarelor menționate la alți procurori s-a realizat cu respectarea prevederilor legale.

b) Cu privire la acuzația de distrugere de înscrisuri, abuz în serviciu, favorizarea făptuitorului în legătură cu dosarul 7157/P/2008.

Un prim aspect pe care apărarea trebuie să îl evidențieze este că apelul scris vizează doar acuzație de distrugere de înscrisuri. Pe cale de consecință, ceea ce nu s-a apelat intră în autoritatea de lucru judecat, fiind soluție definitivă. Cu toate acestea, în faza dezbaterii cauzei acuzarea a cerut validarea acuzațiilor de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului pe acest palier și menținerea soluției de achitare cu privire la acuzația de distrugere de înscrisuri.

Pe de o parte, apărarea a constatat că motivele de apel ale acuzării în aceste limite se mărginesc la reluarea primelor 3 paragrafe ale motivării instanței de fond, iar consecutiv se critică interpretarea declarației martorului Chirilă Dan

Mihai și concluzia instanței în sensul că lipsesc probele care să ateste distrugerea în orice mod a rechizitoriului.

Prin motivele de apel, dar și cu ocazia cercetării judecătorești acuzarea a propus reaudierea martorilor Ardelean Cristian, Chirilă Dan Mihai și Verche Rodica.

Analizând apelul prin prisma criticilor formulate, dar și a probelor noi propuse în dovedirea caracterului nefundat al soluției primei instanțe, apărarea a constatat că este neîntemeiat. Reaudiți în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, martorii indicați nu au fost în măsură să dovedească existența unui rechizitoriu emis în dosarul penal nr. 7157/P/2008.

În același timp, martorii audiați nu au confirmat ori afirmat distrugerea acestui act de sesizare. Au arătat că își mențin declarațiile de la instanța de fond.

Un prim aspect care trebuie reținut este că nu avem de a face cu o critică efectivă a interpretării probelor din partea acuzării.

Cu privire la modul de interpretare a declarației martorului Chirilă Dan Mihai, critica acuzării este vădit neîntemeiată, întrucât în realitate a solicitat instanței de apel să plece de la o premisă de vinovăție, mai exact, de existență a rechizitoriului emis în dosarul nr. 7157/P/2008, aspect inadmisibil. În realitate nu este o veritabilă critică a modului de interpretare a probei, ci un mod greșit de aplicare a prezumției de „vinovăție.”

Instanța de fond a reținut pe baza declarației acestui martor că nu s-a probat existența unui rechizitoriu valid întocmit de către procurorul stagiar, la acea vreme, Ardelean Cristian. Instanța de fond nu a afirmat că rechizitoriul nu există pentru că procurorul îndrumător nu l-ar fi contrasemnat. În esență, martorul Chirilă Dan Mihai nu își amintește contrasemnarea unui rechizitoriu în dosarul nr. 7157/P/2008. În faza de apel, martorul și-a menținut poziția în sensul de a nu reține prea multe detalii despre activitatea de la nivelul anilor 2008-2009, fără a aduce elemente de noutate în sensul dovedirii și înlăturării celor două elemente esențiale de instanța de fond, existența rechizitoriului și distrugerea sa de către inculpat.

Reaudiată în apel, mărtora Verche Rodica a menținut declarațiile date la Curtea de Apel Timișoara. În esență depozițiile acestei martore au infirmat categoric susținerile martorului Ardelean Cristian cu privire la modul de predare a dosarelor „pe încredere” ori în alte forme, fără a se respecta normele legale referitoare la predare în baza semnăturii de primire în condica de lucrări penale a fiecărui procuror.

A doua critică a acuzării formulată în motivele de apel este cea privind greșita reținere a faptului că nu există vreo probă care să ateste distrugerea rechizitoriului de către inculpat.

Niciunul dintre martorii audiați, cu excepția lui Ardelean Cristian nu au afirmat emiterea și existența rechizitoriului, Probele materiale, registrele Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea infirmă emiterea soluției procedurale de trimitere în judecată de către Ardelean Cristian în dosarul 7157/P/2008 și determină în același timp reținerea caracterului pro causa a colilor A4 – „evidență personală” ținute de martor.

Deși această susținere nu se coroborează cu nicio probă obiectivă existentă la dosar, întrucât aceste coli A4 emană tot de la martor și au fost întocmite în opinia apărării tocmai pentru a-și face credibile susținerile, s-au constatat următoarele împrejurări de fapt care lipsesc de sinceritate susținerea existenței acestui rechizitoriu, astfel:

Analiza declarațiilor acestui martor trebuie făcută prin prisma faptului că acesta este în fapt un denunțator, nu un martor. Aceasta pentru că la data audierii sale în faza de urmărire penală nu exista sesizare ori ordonanță de începere/extindere a urmăririi penale pentru prezentele acuzații. Astfel depoziția din urmărire penală este în fapt un denunț, act de sesizare și nu o probă.

Din perspectiva declarațiilor din fața instanței de fond, s-a făcut trimitere la concluziile scrise depuse la Curtea de Apel Timișoara cu privire la registrul penal, declarația martorei Verche Rodica, declarațiile martorului Ardelean Cristian, de la prima instanță și de la urmărirea penală, declarațiile martorilor procurori Ilisie Teofil, Brișcan Adrian, Chirilă Mihai, ale grefierii Verche Rodica care au precizat că predarea dosarelor soluționate la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea s-a realizat în conformitate cu normele legale, pe bază de semnătură în condica personală de lucrări penale a fiecărui procuror. În plus, la termenul din 06.06.2019 de la Înalta Curte de Casație și Justiție, martora Verche Rodica a relatat că nu ține minte ca predarea dosarelor soluționate să se realizeze fără semnătura de primire în condica procurorilor, acest document fiind singurul în care se semna.

Apărătorul apelantului intimat inculpat a mai făcut referi la registrul penal și condica pentru lucrări penale ale parchetului, anexată aceasta din urmă în care au fost făcute mențiuni de nesoluționare a unor dosare, motivele fiind lăsarea în nelucrare a acestora și nu volumul excesiv de dosare invocate de martor, care a fost același pentru fiecare procuror, aceiași condică indicând o medie de 18 dosare soluționate săptămânal (40 săptămâni) și nu 60-70 cum a precizat acesta în declarații. Soluționarea de către apelantul Popa Vasile Constantin, în calitate de prim procuror a dosarului 7157/P/2008 nu este una izolată, în cursul anului 2009 acesta soluționând personal un nr. de 411 dosare penale (instanța de apel a admis ca mijloc de probă procesul-verbal de evaluare a activității profesionale care conține nr. de dosare soluționate de apelant în perioada 2008-2010). Se mai fac referire la înscrisul olograf – evidența personală coala A4 întocmit și depus de martorul Ardelean Cristian pentru a susține pretinsa predare cu rechizitoriu a dosarului 7157/P/2008 la 15.06.2009 care conține numeroase date nereale, ticluite, toate acestea fiind evidențiate în concluziile scrise depuse la Curtea de Apel Timișoara. Din analiza conținutului altor evidențe întocmite personal de martorul Ardelean Cristian depuse la dosarul cauzei, a rezultat că și acestea au date nereale, fiind întocmite mult ulterior, doar pentru a face credibilă teza predării dosarelor soluționate în baza „evidențelor personale”. Caracterul nereal este dovedit de condica de lucrări penale a parchetului care atestă că dosarul nr. 3383/P/2008 a fost soluționat abia la 17.07.2009 prin rechizitoriu, iar dosarul nr. 8926/P/2008 a fost destinat la P. T. Bihor doar la 04.05.2009. s-au făcut referiri și la declarația martorului Florența Alex.

Trecând peste faptul că martorii Florența Alex și Verche Rodica au infirmat categoric în declarațiile date la Curtea de Apel Timișoara și Înalta Curte de Casație și Justiție aspectele relatate de martorul Ardelean Cristian, indicarea de către acesta în două declarații, cu referire la aceiași împrejurare esențială, modalități și persoane total diferite prin care ar fi aflat că instanța nu a fost sesizată cu pretinsul rechizitoriu s-a apreciat că reprezintă la modul cel mai evident un element al relei credințe și a nesincerității. S-au făcut referiri punctuale din declarațiile martorului Ardelean Cristian, concluzionând că elementele de fapt învederate de către acesta prin depozitiile succesive date în cauză nu pot fi avute în vedere, fiind lipsite de sinceritate, apreciind că hotărârea instanței de fond este legală și temeinică.

Strict raportat la acuzația de abuz în serviciu s-a reținut prin rechizitoriu că „...și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de îndeplinire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, distrugând rechizitoriul din data de 10.06.2009 emis în dosarul cu nr. 7157/P/2008...”.

În limitele aspectelor învederate, nu s-a putut proba exercitarea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu prin acțiunea de distrugere, întrucât în mod evident aceasta nu a existat, tocmai Ministerul Public susținând inexistența acestui fapt, iar în apel nu au fost aduse probe noi care să dovedească existența unui rechizitoriu.

Mai apoi, în raport cu susținerile acuzării, declarațiile martorului Ardelean Cristian au fost amplu analizate în cele ce preced, depozitia acestuia necredibilă și singulară neputând susține existența unei soluții de trimitere în judecată.

Pe de altă parte, apărarea a probat și a învederat că acest dosar a fost trecut de la procurorul Ardelean Cristian, alături de alte cauze, din cauza lăsării în nelucrare, aspect confirmat de existența, unor cereri de urgentare a soluționării. Nu există niciun element de fapt care să ateste că a existat o exercitare defectuoasă a acestor atribuții de serviciu astfel cum a susținut acuzarea. Dimpotrivă, a rezultat neîndoielnic că acestea au fost respectate de apelant.

Plecând de la textul de incriminare al infracțiunii de abuz în serviciu, se observă că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii sub aspectul subiectului pasiv al infracțiunii. În acest sens, trebuie făcută trimitere la dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 care stabilesc faptul că în activitatea judiciară Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

În aceste condiții, se poate remarca faptul că în activitatea judiciară, parchetele nu au drepturi sau interese proprii, ci acționează în interesul colectivității, iar drepturi și interese ar putea avea exclusiv în activitatea administrativă. Cu alte cuvinte, justiția se îndeplinește în numele legii, după cum arată și dispozițiile constituționale, dar mai ales justiția penală se îndeplinește în interesul general al societății și nu al unei persoane în individualitatea ei. Or, prevederile art. 297 alin. (1) din Codul penal protejează valori sociale proprii ale unei persoane fizice ori juridice, ceea ce rezultă cu claritate din textul de incriminare.

Astfel, chiar dacă s-ar face abstracție de apărările conform cărora nu a fost distrus vreun rechizitoriu, împrejurare constatată și de instanța de fond, dosarul 7157/P/2008 nu a fost predat soluționat la registratură, în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin nu ar putea fi reținută comiterea unei infracțiuni de abuz în serviciu din moment ce nu ar fi întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni pe componenta subiectului pasiv.

Nu trebuie pierdut din vedere nici faptul că potrivit acuzației, faptele s-ar fi comis în cursul anului 2009, deci anterior intrării în vigoare a actualului Cod penal. Sub imperiul legislației de la acel moment, abuzul în serviciu contra intereselor publice, prevăzut de art. 248 din Codul penal din 1969, nu ar putea fi reținut pentru că nu s-a pus niciodată problema că faptele să fi cauzat o pagubă sau o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități publice, perspectivă din care fapta nu este tipică, deci nu ar putea fi calificată ca infracțiune.

S-a precizat faptul că, oricum este de notorietate faptul că infracțiunea de abuz în serviciu este exponentul principiului subsidiarității în dreptul penal, astfel încât o faptă poate fi încadrată în mod obiectiv ca abuz în serviciu doar în măsura în care aceasta nu constituie o altă infracțiune, relația fiind una de la special la general. Or, în măsura în care inculpatului i s-a reținut (în mod absolut abuziv și nelegal) că prin aceeași pretinsă acțiune ar fi comis în același timp 3 infracțiuni, dintre care două (favorizarea făptuitorului și distrugere de înscrisuri) sunt speciale în raport cu abuzul în serviciu, încadrarea pe abuz de funcție nu poate subzista.

Raportat la acuzație de favorizarea făptuitorului trebuie observat că aceeași acțiune este imputată cu titlu de favorizare a făptuitorului, respectiv distrugerea.

S-a remarcat în cele ce preced că soluția de scoatere de sub urmărire penală dispusă de apelant este legală și temeinică, nefiind infirmată până în prezent. Astfel, nu există ajutor în sensul legii penale. Nu există niciun elemente din care să rezulte că apelantul s-ar fi cunoscut cu persoana învinuită, că ar fi avut vreun mobil în soluționarea într-un anume fel a acestei cauze, fapt neapelat de acuzare. Pe cale de consecință, pentru toate argumentele expuse, solicitările de admitere a apelului acuzării sub acest sunt neîntemeiate.

c) Cu privire la acuzația de distrugere de înscrisuri, abuz în serviciu, favorizarea făptuitorului în legătură cu dosarul 7515/P/2008.

Apelantul intimat inculpat, prin apărător a constatat că motivele de apel formulate în scris de acuzare se mărginesc la reluarea unor paragrafe ale motivării instanței de fond, iar consecutiv se critică interpretarea declarației martorilor Brișcan Adrian și Ilisie Teofil. Prin motivele de apel, dar și cu ocazia cercetării judecătorești acuzarea a propus reaudierea martorilor Brișcan Adrian și Ilisie Teofil.

Analizând apelul prin prisma criticilor formulate, dar și a probelor noi propuse în dovedirea caracterului nefundat al soluției primei instanțe, apărarea a constatat că este neîntemeiat.

Reaudiți în fața Înaltei Curți, martorii indicați se consideră că nu au fost în măsură să dovedească existența unui rechizitoriu emis în dosarul penal

menționat. Declarațiile acestora nu ar fi confirmate de vreo probă materială, obiectivă care să susțină veridicitatea, dar și numeroasele contradicții.

Un prim aspect care trebuie reținut este că nu există o critică efectivă a interpretării probelor din partea acuzării, ci se solicită luarea de bune a afirmațiilor celor doi martori fără a se efectua o analiză obiectivă a realității, credibilității și sincerității depozițiilor acestora.

Criticile acuzării privind interpretarea declarațiilor celor doi martori nu pot fi primite, întrucât martorii Ilisie Teofil și Brișcan Adrian au precizat în declarațiile date la Curtea de Apel Timișoara, la termenele din 25.04.2017 și 02.11.2016 (filele 2 din ambele declarații) că au procedat la predarea dosarelor soluționate conform normelor legale, respectiv prin utilizarea condicii în care se semna de primire de greșierul șef sau greșierul desemnat. Raportat la aceste susțineri, martorul Brișcan Adrian și parchetul nu au făcut niciun moment dovada că s-ar fi întocmit și predat rechizitoriul în dosarul nr. 7515/P/2008.

Trebuie menționat că în cursul urmăririi penale desfășurate în prezenta cauză apelantul Popa Vasile Constantin a solicitat în apărare efectuarea unor percheziții informatice la calculatoarele utilizate de procurorii Brișcan și Ardelean despre care se susține că au întocmit rechizitoriile, probă respinsă (fila 99 vol.9 dosar de urmărire penală). Or, dacă apelantul ar fi avut cea mai mică teamă în sensul că un astfel de procedeu probator ar fi relevat existența unor asemenea acte, în mod cert nu ar fi formulat o astfel de solicitare în probațiune. Așadar, în mod vădit câtă vreme nu s-a făcut dovada existenței, inexistența acestora este incontestabilă.

Acuzarea a solicitat reținerea elementelor de fapt învederate de martorul Brișcan prin declarația dată în fața instanței de fond, deși este complet neverosimilă dar și incertă susținerea că „din ce cunosc eu, în dosarul respectiv am emis o soluție de trimitere în judecată (fila 1)”, în condițiile în care în aceeași declarație a precizat „nu mai cunosc numărul dosarului, numele părților și obiectul cauzei (fila 1), dar și că nu mai știe dacă în cauza respectivă era formulată și o altă propunere decât cea de trimitere în judecată și câte persoane au fost cercetate (fila 4). Necunoscând nimic despre dosar și neavând nicio dovadă că ar fi întocmit și predat rechizitoriul, nici măcar condica personală în cuprinsul căreia a precizat că greșierul semna de primire (fila 2 declarație), este de neacceptat ca din sute de dosare soluționate în urmă cu mulți ani să afirme că a întocmit rechizitoriu într-o cauză despre care nu are niciun element și nu ieșea cu nimic în evidență. Afirmația martorului în sensul că Ilisie Teofil ar fi cunoscut că a întocmit rechizitoriu în dosarul nr. 7515/P/2008, deoarece numele său apare pe coperta dosarului (fila 2 declarație) este nereserioasă, deoarece toate dosarele au menționat pe copertă numele procurorului sau procurorilor care instrumentează urmărirea penală, fără însă a avea menționate și alte elemente care să conducă la stabilirea faptului că ar mai fi fost adoptată o soluție.

Similar situației martorului Ardelean, analizată în cele ce preced, susținerile acestui martor nu pot fi reținute nefiind ancorate în probe obiective, cel puțin condica procurorului. Nu se poate omite și incertitudinea relevată de martori cu privire la soluția adoptată, grefată pe fondul necunoașterii niciunui element de particularitate al cauzei respective.

În declarația din urmărire penală Brișcan Adrian a relatat că ar fi fost contactat de martorul Ilisie Teofil în vara anului 2010 în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008, deci în perioada imediată promovării acestuia la P. T. Bihor și a repartizării cauzei pentru soluționare lui Ilisie Teofil (05.07.2010) pentru ca în declarația de la prima instanță să precizeze că discuția ar fi avut loc după câteva luni (fila 3 declarație).

Fiind întrebat cum se proceda dacă o lucrare a procurorului era infirmată, martorul Brișcan Adrian a răspuns (fila 2) că nu cunoaște în concret nicio situație de infirmare a unei soluții ori este de notorietate în parchetele din Oradea că acesta este procurorul cu cele mai multe soluții infirmate (la dosarul prezentei cauze sunt depuse în copie mai multe ordonanțe prin care i-au fost infirmate soluții). Faptul că și la o întrebare care nu are legătură cu cauza a dat un răspuns nesincer, s-a apreciat că evidențiază la modul pregnant reaua-credință a acestuia.

Reaudiat în apel, martorul Brișcan Adrian a arătat că își menține declarațiile și nu a adus niciun elemente probator de noutate care să justifice reaprecierea depozițiilor acestuia, în sensul solicitat de acuzare.

Din perspectiva criticii acuzării cu privire la interpretarea eronată a declarației martorului Ilie Teofil, parchetul nu are în vedere că nu există nicio probă care să dovedească existența aceluși rechizitoriu, deși acestea ar fi fost facil de administrat (condica personală de lucrări penale a martorului Brișcan Adrian, condica și registrele parchetului, memoria calculatorului la care ar fi fost redactat rechizitoriul, rețeaua informatică a parchetului – serverul care administrează rețeaua și care memorează orice act redactat).

Martorul Ilisie Teofil a precizat, atât în urmărire penală (fila 394 vol. 3 d.u.p.) cât și la C. A. Timișoara că a primit pentru soluționare dosarul 7515/P/2008 la două – trei zile, respectiv o zi – două după ce ar fi avut discuția în cadrul căreia Popa Vasile Constantin l-ar fi întrebat dacă este dispus să soluționeze dosarul, i-ar fi arătat un rechizitoriu de la distanță (fila 2 – declarație prima instanță), după care l-ar fi rupt și ar fi afirmat că în cauză nu sunt probe. Realitatea obiectivă infirmă aceste susțineri în condițiile în care conform rezoluției de repartizare și datelor din registrul penal al parchetului (filele 72, vol. 5 și fila 130, vol. 6 d.u.p.) dosarul a fost repartizat, înregistrat și predat martorului la 05.07.2010 zi de luni, ceea ce reflectă că, conform precizărilor martorului, discuția și pretinsa distrugere ar fi avut loc sâmbătă sau duminică, ceea ce este exclus. De altfel, toți martorii audiați în prezenta cauză și care și-au desfășurat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, cu excepția martorului Ilisie Teofil, au infirmat că Popa Vasile Constantin le-ar fi distrus acte sau că ar avea cunoștință despre o asemenea împrejurare.

Popa Vasile Constantin a infirmat categoric că ar fi distrus pretinsul rechizitoriu și a arătat că doar i-a atras atenția martorului Ilisie Teofil că în cauză urmărire penală este incompletă, deoarece nu au fost efectuate niciun fel de cercetări și nu există o propunere în referatul de terminare a urmăririi penale cu referire la a patra persoană despre care existau indicii serioase că ar fi fost cea care le-a procurat celor trei persoane cercetate permise de conducere false (filele 50-80 vol. 5).

Nesinceritatea martorului Ilisie Teofil este reflectată și prin alte susțineri din declarația de la C.A. Timișoara în care a arătat că „am apreciat că urmărirea penală a fost completă cu privire la cei trei inculpați, iar cu privire la al patrulea inculpat am dispus disjungerea cauzei și completarea cercetărilor – fila 4 declarație – am vrut să-l întreb pe procurorul Brișcan ce soluție a adoptat cu privire la al patrulea inculpat, referitor la care nu erau probe suficiente, ci doar o declarație” –fila 5 - declarație. În dosarul 7515/P/2008 (filele 50-80 vol. 5) nu a existat niciodată un al patrulea inculpat, în referatul de terminare a urmăririi penale fiind formulată de propunere doar față de trei inculpați, martorul Ilisie Teofil căutând să justifice cu împrejurări inexistente o pretinsă discuție cu martorul Brișcan Adrian pe marginea dosarului, însă involuntar a admis și realitatea, respectiv că apelantul i-a atras atenția asupra urmăririi penale incomplete.

Cu prilejul reaudierii la Înalta Curte de Casație și Justiție martorul Ilisie Teofil, cunoscând și conținutul dosarului de la C.A. Timișoara, care a comunicat parola de acces la actele dosarului la toți martorii, a nuanțat răspunsurile date pentru a servi acuzării, venind însă în unele situații, chiar în contradicție flagrantă, cu susținerile făcute la instanța de fond.

Astfel, fiind întrebat care era procedura și cum făcea el dovada predării la grefă a dosarelor soluționate, a dat un răspuns care să poată fi interpretat, „de regulă se folosea condica procurorului” în condițiile în care la C.A. Timișoara (fila 2 declarație) a precizat expres că „am lucrat direct pe condica primită de la parchet”.

Susținerea martorului, cum că inculpatul i-ar fi spus că nu sunt probe în dosar pentru o trimitere în judecată, sfidează logica elementară și a unei persoane fără cunoștințe juridice, în împrejurările în care infracțiunile cercetate au fost constatate de organele de poliție în mod direct, au existat martori prezenți la constatarea faptelor, persoanele cercetate au recunoscut comiterea faptelor, au fost efectuate expertize care au stabilit caracterul fals al permiselor (filele 51-81 vol. 5 d.u.p.), or, în contextul în care tot martorul a afirmat că Popa Vasile Constantin nu i-a cerut sau sugerat să adopte o anumită soluție și nu s-a interesat de cauză, ar fi împotriva evidenței că acesta să fi susținut lipsa probelor, Ilisei Teofil, deși a precizat că a constatat că faptele erau probate, fiind întrebat cu prilejul audierii la instanța de fond de principalele probe, respectiv de declarațiile și aptitudinea procesuală a persoanelor cercetate, de existența expertizelor criminalistice, a răspuns că nu știe sau nu-și amintește, pentru că o evidențiere a acestora ar fi arătat necredibilitatea sa cu referire la pretinsa lipsă a probelor care ar fi fost invocată de Popa Vasile Constantin.

Martorul Ilisie Teofil a mai relatat în declarația de la Înalta Curte de Casație și Justiție că i-a cerut în format electronic martorului Brișcan Adrian rechizitoriul pe care l-ar fi întocmit în dosarul 7515/P/2008 pentru că știa că în cauză erau trei inculpați și dorea să afle dacă pretinsa trimitere în judecată îi viza pe toți trei sau numai pe o parte din aceștia, precizând totodată că Brișcan Adrian nu i-a înmănat actul solicitat, deoarece i-ar fi spus că „lucrează peste el”. Susținerile sunt în întregime nesincere, aspect care rezultă din probele administrate. Brișcan Adrian în niciuna din declarațiile date în cauză nu a arătat

că martorul Ilisie Teofil i-ar fi cerut rechizitoriul și a venit în declarația dată la Înalta Curte de Casație și Justiție cu o altă variantă decât cea invocată de cel din urmă pentru a justifica imposibilitatea dovedirii existenței rechizitoriului, respectiv că promovând la o altă unitate de parchet i-a fost dat un alt calculator și nu a reușit să salveze soluțiile adoptate anterior. Motivele invocate de ambii martori sunt puerile, deoarece pe lângă faptul că toți procurorii și grefierii salvează în fișiere actele redactate, la momentul finalizării redactării, acestea sunt memorate în hardul calculatorului dar și independent, în serverul central care administrează baza de date a rețelei de calculatoare din parchet. Se arată că singura explicație reală, raportat la explicațiile inacceptabile ale martorilor este aceea că rechizitoriul nu a existat. Referirea martorului Ilisie Teofil la faptul că dorea să afle dacă Brișcan Adrian i-a trimis în judecată pe toți cei trei inculpați sau numai o parte, sunt în contradicție evidentă cu probele de la dosar (copia dosarului 7515/P/2008), dar în primul rând cu susținerile din declarația de la C.A. Timișoara în care de fiecare dată a precizat că a constatat că urmărirea penală era completă cu privire la cei trei inculpați, iar pentru al patrulea inculpat (care în drept și fapt nu a existat la acel moment pentru că a fost omis să fie cercetat) nu erau probe suficiente (filele 4-5 declarație).

Fiind întrebat dacă după primirea dosarului 7515/P/2008 a dat soluție sau a mai efectuat și alte cercetări martorul Ilisie Teofil a evitat să dea un răspuns concret și a afirmat că nu-și mai aduce aminte (nu știu, nu-mi amintesc, nu pot preciza, au fost răspunsurile de care a uzitat martorul și la C.A. Timișoara la întrebări la care prin orice fel de răspuns ar fi arătat că este nesincer – filele 4-5 declarație). Chiar acesta în declarațiile anterioare a arătat că a dispus disjungerea pentru continuarea cercetărilor pentru a patra persoană ori un răspuns clar și în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție ar fi confirmat că ceea ce a declarat apelantul Popa Vasile Constantin, referitor la faptul că doar i-a atras atenția cu privire la cercetările incomplete din cauză este real.

Instanța de fond surprinde o împrejurare absolut esențială pe care acuzarea o omite în analiza declarației martorului Ilisie Teofil sub aspectul afirmației „a rupt rechizitoriul”, respectiv numărul acestora. Particularitatea cauzei era dată de faptul că erau 3 inculpați, pretins trimiși în judecată, fiind necesare mai multe exemplare pe care se presupune că inculpatul trebuia să le vizeze ori infirme. Ilisie Teofil face referire doar la un rechizitoriu, ceea ce ridică certe bănuieli asupra naturii înscrisului despre care pretinde că inculpatul l-ar fi rupt.

În fine, o altă împrejurare care atestă lipsa de sinceritate a martorului este însăși faptul susținut. Ruperea sau distrugerea unui rechizitoriu nu este o întâmplare oarecare, fără nicio semnificație ori repercusiune asupra memoriei unei persoane. Acest fapt în măsura în care s-ar fi petrecut trebuia să fie anunțat, sesizat organelor competente, ori cel puțin discutat într-un cerc de persoane care să rețină o atare împrejurare. Modul în care martorul Ilisie pretinde că ar fi reacționat este cel puțin nefiresc, dacă nu inacceptabil. Discrepanța între declarații și acțiunile ori omisiunile acestui martor de la momentul respectiv sunt măsura sincerității sale. Mai mult decât atât, nivelul de detaliu al împrejurărilor cauzei respective trebuiau să îi fie cunoscute și după tot acest interval de timp,

întrucât acea speță era totuși marcată de faptul că era una dintre primele cauze care i-au fost repartizate, „i s-a rupt în față un rechizitoriu inițial emis”, dar totuși a emis soluția la aproximativ 8 luni de la repartizare. Aceste împrejurări privite obiectiv reflectă doar inexistența rechizitoriului, a distrugerii acestuia de către inculpat și o simplă repartizare după promovarea procurorului titular la unitatea de parchet superioară pentru a se soluționa complet cauza pe fondul nepropunerii prin referatul polițistului a unei soluții față de un al patrulea învinuit.

Din perspectiva susținerilor orale ale acuzării, sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, s-a făcut trimitere în totalitate la cele precizate cu ocazia analizei faptelor legate de cauza penală nr. 7157/P/2008 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

Apelantul intimat inculpat prin apărător a mai menționat că în cazul acestei fapte nu poate fi reținută nici susținerea acuzării potrivit căreia ar fi fost împiedicat cursul justiției. Desfășurarea ulterioară a evenimentelor atestă faptul că cele trei persoane au fost trimise în judecată de procurorul Ilisie Teofil și au fost condamnate definitiv pentru faptele pentru care erau cercetate. Astfel, justiție și-a urmat cursul firesc, actul de justiție s-a realizat, iar persoanele vinovate de săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală au fost trase la răspundere penală.

Prelungirea procesului penal în cazul dosarului penal nr. 7515/P/2008 nu îi poate fi imputată apelantului Popa Vasile Constantin. Chiar dacă ar fi vorba de o întârziere, aceasta se datorează în exclusivitate procurorului Ilisie Teofil care, deși nu a mai efectuat niciun act de urmărire penală, a dispus trimiterea în judecată după 8 luni de zile, dispunând cu acea ocazie o soluție de disjungere și față de a patra persoană.

Nu în ultimul rând, trebuie remarcat faptul că acuzație nu are la bază niciun mobil de comitere a infracțiunii și procurorul nu oferă niciun argument pertinent pentru care apelantul ar fi săvârșit aceste fapte.

La modul în care este formulată acuzația se susține că inculpatul ar fi urmărit să îi favorizeze pe numiții Hendrea Florian, Ferat Florinel și Ivan Marcel Cristian (persoane trimise în judecată și condamnate definitiv) și chiar faptul că le-ar fi procurat acestora un folos necuvenit, în condițiile în care în mod obiectiv nu putea exista niciun motiv pentru care să procedeze în acest mod și, mai mult, nici nu cunoștea aceste persoane.

Se consideră de către apărătorul apelantului intimat inculpat că excedează unei logici firești o apreciere în sensul că o persoană urmărește procurarea unor foloase, în mod aleatoriu, unor necunoscuți. Se consideră că este lipsită de orice temeie o asemenea acuzație și că ea este expresia unei dorințe disperate de a discredita apelantul cu orice preț, chiar și prin a acredita ideea că acesta ar rupe rechizitorii în mod deliberat, dezinteresat și fără scop, ceea ce nu era absolut nicio logică sau rațiune.

Aceste argumente l-a determinat pe apelantul intimat inculpat să constate că apelul parchetului este neîntemeiat.

d) Cu privire la acuzația de distrugere de înscrisuri, abuz în serviciu, favorizarea făptuitorului în legătură cu dosarul 8153/P/2008.

Prin motivele de apel, filele 18-19, se critică faptul că instanța de fond ar fi dat o greșită apreciere declarației martorului Florența Alex, respectiv că nu s-a dat eficiență împrejurării că apelantul, fiind procurorul coordonator al martorului, a permis acestuia distrugerea rechizitoriului.

Din aceeași perspectivă probatorie, acuzarea a eșuat în a dovedi că susținerile martorului sunt confirmate de registrele unității de parchet. Instanța de fond a motivat soluțiile de achitare prin prisma inexistenței probelor care să ateste distrugerea și existența unui act de sesizare valid.

Astfel, a constatat că nicio altă probă nu confirmă susținerile martorului Florența Alex, existând numeroase aspecte contradictorii ale afirmațiilor acestuia care nu permit reținerea elementelor de fapt indicate.

Acuzarea a arătat în dezbateri că nu susține apelul privind acuzația de distrugere, soluția fiind corectă. A apreciat că s-au dovedit acuzațiile de abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului, solicitarea parchetului fiind nefondată.

În primul rând se impune învedereat că în nicio declarație, martorul Florența Alex nu a susținut tezele invocate de parchet, din materialul probator, rezultând că acestea au fost creația organului de urmărire penală și a martorului Ardelean Cristian. În schimb a precizat de fiecare dată că a aflat despre presupusele fapte reținute în sarcina apelantului doar la momentul în care a fost audiat de lucrătorii D.N.A. – S.T. Oradea (14.10.2014), contrar susținerilor nesincere ale martorului Ardelean Cristian.

În cursul anului 2009, martorul a fost procuror stagiar, avându-l ca procuror coordonator pe apelantul Popa Vasile Constantin, calitate în car acesta din urmă, conform prevederilor art. 23 alin. 2 și 3 din Legea nr. 303/2004, contrasemna toate soluțiile adoptate de martorul Florența Alex înainte de intrarea în circuitul de verificare a legalității. În acord cu prevederile legale menționate niciun act procedural întocmit de un procuror stagiar nu are vreo valoare juridică în lipsa contrasemnării acestuia de către procurorul coordonator.

Martorul Florența Alex în urmărire penală a declarat că la data de 13.01.2009 a prezentat materialul de urmărire penală persoanei cercetate în dosarul 8153/P/2008 și că imediat după redactarea rechizitoriului a predat dosarul la grefa parchetului pentru efectuarea mențiunilor necesare în evidențele parchetului și trimiterea la instanța sesizată (fila 351, vol. 3 d.u.p.). De menționat că în aceeași declarație (fila 350) a precizat că la momentul audierii i-a fost prezentat dosarul 8153/P/2008, pentru ca în declarația de la C.A. Timișoara să arate că „nu țin minte exact dacă mi s-a prezentat dosarul, ci doar noua soluție și poate procesul verbal de prezentare a materialului de urmărire penală”, și că la o scurtă perioadă după întocmirea rechizitoriului a plecat în concediu de studii (filele 3-4). În realitate se poate constata că materialul de urmărire penală dosarul 8153/P/2008 apare ca prezentat de Ardelean Cristian (fila 103, vol. 5 d.u.p.), precum și faptul că nu era posibilă predarea imediată după redactare a rechizitoriului în vederea sesizării instanței (la 11.08.2009), deoarece actul nu a fost contrasemnat de procurorul coordonator, respectiv de apelantul Popa Vasile Constantin care s-a aflat în concediu de odihnă până la 12.08.2008 inclusiv (la termenul din 24.10.2019 s-a depus la dosarul cauzei

adresa Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor prin care comunică perioada concediilor).

Popa Vasile Constantin a arătat că dacă a existat o ciornă de rechizitoriu (după revenirea din concediu), categoric nu l-a distrus, însă nici nu l-a contrasemnat în calitate de procuror coordonator, deoarece a prezentat anumite deficiențe care puteau expune parchetul inclusiv la o soluție de achitare, motiv pentru care urma să discute cu procurorul stagiar, martorul Florența Alex, pentru aprofundarea probațiunii în cauză (în concluziile scrise depuse la C.A. Timișoara, fila 36 sunt învederate carențele urmăririi penale din dosarul 8153/P/2008 care se află anexat în copie la prezenta cauză). Discuția nu a mai fost posibilă deoarece în perioada următoare martorul Florența Alex a rămas în concediu de studii în vederea susținerii examenului pentru definitivat (împrejurare confirmată de acesta în declarația de la C.A. Timișoara – fila 4).

Se consideră că trebuie reținut că în situația în care soluțiile erau semnate de Popa Vasile Constantin în calitate de procuror coordonator, conform prevederilor legale, verificarea legalității și temeiniciei actelor era efectuată de prim-procurorul de la parchetul ierarhic superior. Carențele dosarului ar fi expus apelantul la infirmarea rechizitoriului. De altfel, acuzarea nici nu a mai susținut teza neinfirării pentru aceste acuzații, doar cea a distrugerii.

La 16.10.2009 apelantul Popa Vasile Constantin, în calitate de prim procuror a procedat la rerepartizarea dosarului 8153/P/2008 pentru soluționare procurorului Brișcan Adrian, deoarece persoana cercetată a solicitat pentru a doua oară urgentarea finalizării cauzei (filele 106-107, vol. 5, d.u.p.), iar martorul Florența Alex s-a aflat în continuare în concediu de studii, repartizarea având loc cu respectarea prevederilor legale în materie, respectiv a art. 64 alin. 4 lit. b și c din Legea nr.304/2004 (forma din 2009). Martorul Brișcan Adrian a adoptat o soluție de scoatere de sub urmărire penală, cu aplicarea unei soluții cu caracter administrativ, la 09.11.2009 (filele 115-116, ol. 5 d.u.p.), cu prilejul declarației date la C.A. Timișoara, arătând că deciziile privind soluțiile le lua în mod independent și legal, singur. De altfel toți martorii procurori audiați au precizat în declarații că apelantul nu le-a cerut sau sugerat să adopte anumite soluții în cauzele pe care le-au instrumentat.

Trebuie avut în vedere că prezentarea materialului de urmărire penală în dosarul 8153/P/2008 instrumentat de martorul Florența Alex a fost realizată în mod nejustificat și chiar nelegal, de martorul Ardelean Cristian la 13.01.2009, martor despre care există numeroase alte indicii temeinice că a produs probe nereale în prezenta cauză. Este inexplicabil de ce la momentul audierii de către lucrătorii D.N.A., martorul Florența Alex i-a fost pusă la dispoziție doar soluția adoptată în dosarul 8153/P/2008 de către martorul Brișcan Adrian și „probabil” tocmai procesul verbal de prezentare a materialului de urmărire penală, în condițiile în care pentru obținerea unei depoziții complete și conforme cu adevărul trebuia să-i fie prezentat întregul dosar. Se poate constata că audierea martorului Florența Alex prezintă similitudine cu cea în care a fost audiat martorul Manole Ionel apărător al persoanei cercetate în dosarul 7157/P/2008 în care pretinsa prezentare a materialului de urmărire penală a fost realizată de același Ardelean Cristian. Deși existau toate dovezile că martorul a avut calitatea

de apărător în cauza respectivă, totuși a fost întrebat dacă semnătura de pe procesul-verbal îi aparține, la acel moment răspunzând afirmativ (fila 82, vol.3 d.u.p.). Există indicii mai mult decât rezonabile că acel proces-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală este un act ticluit de martorul Ardelean Cristian, or, raportat la împrejurarea că și în dosarul instrumentat de martorul Florența Alex apare tot el că a prezentat materialul de urmărire penală, se poate concluziona că interesul organului de urmărire penală pentru procedura prezentării materialului în ambele cauze a fost determinat tocmai pentru a acoperi modul fraudulos de producere a probelor de către Ardelean Cristian, în lipsa acelor procese-verbale neputând să fie invocată întocmirea rechizitoriilor. Tot pentru comparație, deși acuzațiile sunt aceleași, martorii Brișcan Adrian și Ilisie Teofil nu au fost întrebați de organul de urmărire penală în legătură cu prezentarea materialului de urmărire penală în dosarul 7515/P/2008 pentru că a cunoscut că acesta a fost prezentat legal de primul martor și ca atare nu a existat interes ocult pentru a crea aparența de legalitate ca în cazul dosarelor 7157/P/2008 și 8153/P/2008.

Reaudiat în apel, martorul Florența Alex a menținut declarațiile date, fără a aduce elemente de noutate probatorie care să conducă la o altă apreciere a probelor în sensul solicitat de parchet. După cum corect a reținut instanța de fond nu există acțiune de distrugere a unui înscris valid de către apelant, teza acuzării nefiind susținută de niciun mijloc de probă.

În esență nu a existat o exercitare defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, cauza fiind legal repartizată procurorului Brișcan Adrian. Nu a existat un rechizitoriu valid și nicio acțiune de distrugere din partea apelantului.

În același timp, acuzația de favorizare este eventual fapta martorului Brișcan Adrian, soluția dispusă de acesta este legală, temeinică și menținută inclusiv până în prezent. O particularitate a cauzei este dată de faptul că martorul Brișcan Adrian nu a fost întrebat nimic despre această acuzație cu prilejul audierilor sale la D.N.A.

IV. Concluziile acuzării cu privire la acuzațiile de luare de mită, trafic de influență și instigare la prelevare care a avut ca urmare compromiterea unei autopsii.

Sub aspectul apelului cu privire la acuzația de luare de mită, acuzarea a solicitat menținerea soluției de achitare, dar schimbarea temeiului de drept din art. 16 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală în art. 18 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală. Solicitarea este nefondată. Niciuna dintre probele readministrate în apel pe acest palier nu a adus elemente de fapt noi care să justifice reaprecierea probelor din perspectiva credibilității și onestității celor arătate de martori. Apelul nu a fost în esență o critică a greșitei înlăturări a acestor depoziții, ci o reluare a lor. Analiza riguroasă a instanței de fond nu se impune a fi censurată, în mod corect s-a reținut inexistența pretinderii și primirii unor foloase, temeiul de drept al achitării fiind corect reținut.

Sub aspectul acuzației de trafic de influență, acuzarea a avut aceeași solicitare de menținere a soluției de achitare, dar de schimbare a temeiului de drept, însă instanța de fond a dispus achitarea inculpatului în temeiul art. 16 alin.

1 lit. b) din Codul de procedură penală pentru această acuzație, astfel că solicitarea parchetului urmează a fi respinsă.

Cât privește acuzația de instigare la prelevare care a avut ca urmare compromiterea unei autopsii, s-a solicitat menținerea soluției de achitare a apelantului, dar schimbarea temeiului de drept din art. 16 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală în art. 16 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală. Solicitarea este neîntemeiată întrucât, instanța de fond a reținut corect, că nu există în materialitate o acțiune de determinare a apelantului. Pe de altă parte, probele readministrare în apel nu au adus elemente de noutate în raport cu apelantului și nu conduc la necesitatea reaprecierii probelor analizate de instanța de fon. Mai mult, în raport cu solicitarea apărării intimatului Mihalache Gabriel de schimbare a temeiului de achitare pentru acuzație reproșată acestuia din art. 16 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală în art. 16 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, în apelul parchetului, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție o va primi, soluția raportată la apelantul Popa Vasile Constantin trebuie menținută ca fiind legală și temeinică sub toate aspectele.

Prin încheierea de ședință din 4 decembrie 2019 Înalta Curte, în temeiul art. 395 alin. 1 din Codul de procedură penală a repus cauza pe rol, în vederea discutării în condiții de oralitate și contradictorialitate, conform art. 351 din Codul de procedură penală a aplicării legii penale mai favorabile cu privire la toate infracțiunile deduse judecătii, fixând termen la data de 9 ianuarie 2020, cu citarea inculpaților și a intimatelor părți vătămate, așa cum rezultă din încheierea de la data menționată, aflată în vol. V, filele 123-124 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei au fost depuse, după ce în prealabil au fost înregistrate prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 320 din 08.01.2020, în vol. V, filele 132-140 dosarul Înaltei Curți, concluzii formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Judiciară, Serviciul Judiciar Penală privind pe inculpații Popa Vasile Constantin, Mihalache Gabriel Constantin și David Florian Alin.

În conținutul acestora, s-a menționat că prin rechizitoriu au fost trimiși în judecată inculpații pentru infracțiunile menționate, reținându-se, în drept, încadrările juridice evidențiate

De asemenea, având în vedere încheierea instanței din data de 04.12.2019 prin care s-a repus cauza pe rol în vederea discutării în condiții de oralitate și contradictorialitate a aplicării legii penale mai favorabile a solicitat instanței de control judiciar să țină cont de următoarele aspecte:

Chestiuni prealabile

A. Așa cum rezultat din descriere faptelor făcută în actul de sesizare, această situație de fapt nefiind până la acest moment infirmată, în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin s-a reținut săvârșirea mai multor infracțiuni majoritatea în perioada de activitate a Codului penal din 1968 și o singura infracțiune săvârșită după intrarea în vigoare a noului Cod penal (respectiv infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată).

În sarcina inculpatului Mihalache Gabriel-Constantin s-a reținut săvârșirea unei singure infracțiuni după intrarea în vigoare a noului Cod penal (respectiv infracțiunea de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată).

În sarcina inculpatului David Florian-Alin s-a reținut săvârșirea unei singure infracțiuni în perioada de activitate a Codului penal din 1968 (respectiv infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal).

Având în vedere aceste momente temporale s-a opinat în sensul că problema aplicării legii penale mai favorabile îi vizează doar pe inculpații Popa Vasile Constantin și David - Florian-Alin care au săvârșit fapte de natură penală în perioada de activitate a Codului penal din 1968.

În cazul inculpatului Mihalache Gabriel-Constantin nu se pune problema aplicării legii penale mai favorabile, deoarece fapta acestuia a fost săvârșită după intrarea în vigoare a noului Cod penal.

Este adevărat că de la momentul săvârșirii faptei până în prezent a existat o renumerotare a articolelor din Legea 95/2006 dar această renumerotare nu a adus și modificări de substanță textului incriminator sub aspectul elementelor de tipicitate sau pedepsei.

B. Raportat la faptele săvârșite de inculpatul Popa Vasile Constantin sunt incidente dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal conform căroră:

„Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.”; precum și cele stabilite de Înalta Curte de Casație și Justiție care a pronunțat o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea de principiu a unei probleme de drept (Decizia 7 din 2016) conform căroră:

„În aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul pluralității de infracțiuni constând în săvârșirea unor infracțiuni anterior datei de 1 februarie 2014, respectiv a unor infracțiuni comise după intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru infracțiunile săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 se va aplica legea penală mai favorabilă - identificată ca fiind legea veche sau legea nouă -, iar pentru infracțiunile săvârșite sub imperiul legii penale noi, precum și pentru tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni se va aplica legea nouă, conform art. 3 din Codul penal și art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.”

Raportat la data săvârșirii infracțiunilor și momentul formulării concluziilor sub aspectul legii penale mai favorabile s-a opinat, în sensul următor:

I. În ceea ce-l privește pe inculpatul Popa Vasile Constantin încadrarea juridică a faptelor conform Codului penal din 1968 este următoarea:

1. Infracțiunea de luare de mită în formă continuată

Art. 254 alin. 1 din Codul penal 1968 rap. la art. 6 alin. 1 și art. 7 alin. 1 din Legea 78/2000 (în forma anterioară), cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal 1968 și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale).

Art. 7 alin. 1 din Legea 78/2000 (în forma anterioară) se impune a fi reținut deoarece inculpatul la momentul săvârșirii faptelor avea calitatea de procuror și în consecință avea atribuții de urmărire a infracțiunilor.

2. Infracțiunea de șantaj (persoană vătămată Lozincă Maria).

Având în vedere cele precizate mai sus infracțiunea de șantaj nu ar putea fi încadrabilă în dispozițiile Codului penal din 1968.

3. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).

Art. 248 din Codul penal 1968 rap. la art. 13² din Legea 78/2000 (în forma anterioară) și art. 5 din Codul penal.

Se impune a fi reținută agravanta prev. de art. 13² din Legea 78/2000 (în forma anterioară) deoarece prin infirmarea neprocedurală a soluției de trimitere în judecată, numitul Gligor Cristian Paul a obținut pentru sine un avantaj nepatrimonial.

4. Infracțiunea de distrugere de înscrisuri (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).

Art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal 1968 și art. 5 din Codul penal.

5. Infracțiunea de favorizare a infractorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).

Art. 264 alin. 1 din Codul penal 1968 și art. 5 din Codul penal.

6. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian).

Art. 248 din Codul penal 1968 rap. la art. 13² din Legea 78/2000 (în forma anterioară) și art. 5 din Codul penal.

Se impune a fi reținută agravanta prev. de art. 13² din Legea 78/2000 (în forma anterioară) prin infirmarea neprocedurală a soluției de trimitere în judecată numiții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian au obținut pentru sine un avantaj nepatrimonial.

7. Infracțiunea de distrugere de înscrisuri (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian).

Art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal 1968 și art. 5 din Codul penal.

8. Infracțiunea de favorizare a infractorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian).

Art. 264 alin. 1 din Codul penal 1968 și art. 5 din Codul penal.

9. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Florența Alex-Adrian).

Art. 248 din Codul penal 1968 rap. la art. 13² din Legea 78/2000 (în forma anterioară) și art. 5 din Codul penal.

Se impune a fi reținută agravanta prev. de art. 13² din Legea 78/2000 (în forma anterioară) prin infirmarea neprocedurală a soluției de trimitere în judecată numitul Blaga Gheorghe-Cosmin a obținut pentru sine un avantaj nepatrimonial.

10. Infracțiunea de distrugere de înscrisuri (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Florența Alex-Adrian).

Art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal 1968 și art. 5 din Codul penal.

11. Infracțiunea de favorizare a infractorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Florența Alex-Adrian).

Art. 264 alin. 1 din Codul penal 1968 și art. 5 din Codul penal.

12. Infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală.

În cazul acestei infracțiuni având în vedere cele precizate mai sus încadrarea juridică nu se poate face decât conform noului Cod penal.

13. Infracțiunea de trafic de influență

Art. 257 alin. 1 din Codul penal 1968 rap. la art. 6 și art. 7 alin. 1 și alin. 3 din Legea 78/2000 (în forma anterioară).

Se impune a fi reținută agravanta prev. de art. 7 alin. 3 din Legea 78/2000 (în forma anterioară), deoarece fapta de trafic de influență a fost comisă de o persoană care avea calitatea de procuror și în consecință avea atribuții de cercetare a infracțiunilor.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Davind Florian-Alin încadrarea juridică a faptelor conform Codului penal din 1968 este următoarea:

Infracțiunea de cumpărare de influență

Art. 6¹ rap. la art. 7 alin. 3 din Legea 78/2000 (în forma anterioară)

II În ceea ce-l privește pe inculpatul Popa Vasile Constantin încadrarea juridică a faptelor conform noului Cod penal este următoarea:

1. Inffracțiunea de luare de mită în formă continuată.

Art. 289 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale).

2. Inffracțiunea de șantaj (persoană vătămată Lozincă Maria).

Art. 207 alin. 1 și 3 din Codul penal rap. la art. 13¹ din Legea 78/2000 și art. 5 din Codul penal.

Se impune a fi reținută agravanta prev. de alin. 3 al art. 207 din Codul penal, deoarece așa cum rezultă din situația de fapt descrisă, atât în actul de sesizare, cât și în hotărârea instanței de fond (situația de fapt necontestată nici de apărare) fapta de șantaj a fost săvârșită pentru a se dobândi un folos material.

Se impune a fi reținută agravanta prev. de art. 13¹ din Legea 78/2000 (în forma anterioară), deoarece în infracțiunea de șantaj care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1 Legea 78/2000 (în forma anterioară).

Conform art. 1 alin. 1 Legea 78/2000 instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) care execută o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice.

Procurorul a apreciat că inculpatul Popa Vasile Constantin, având calitatea de procuror la data faptelor și subiect activ al infracțiunii de șantaj determină reținerea agravantei prev. de art. 13¹ din Legea 78/2000 (în forma anterioară).

3. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).

Art. 297 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, deoarece prin infirmarea neprocedurală a soluției de trimitere în judecată numitul Gligor Cristian Paul a obținut pentru sine un folos necuvenit.

4. Infracțiunea de distrugere de înscrisuri (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).

Art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

5. Infracțiunea de favorizare a făptuitorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).

Art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

6. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Brișcan Adrian).

Art. 297 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată cu aplic. art. 5 din Codul penal.

Se impune a fi reținută agravanta prev. de art. 13² din Legea 78/2000, deoarece prin infirmarea neprocedurală a soluției de trimitere în judecată numiții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian au obținut pentru sine un folos necuvenit.

7. Infracțiunea de distrugere de înscrisuri (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian).

Art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

8. Infracțiunea de favorizare a făptuitorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian)

Art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

9. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Florența Alex-Adrian).

Art. 297 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

Se impune a fi reținută agravanta prev. de art. 13² din Legea 78/2000, deoarece prin infirmarea neprocedurală a soluției de trimitere în judecată numitul Blaga Gheorghe-Cosmin a obținut pentru sine un folos necuvenit.

10. Infracțiunea de distrugere de înscrisuri (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea întocmit de procurorul Florența Alex-Adrian).

Art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

11. Infracțiunea de favorizare a infractorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Florența Alex-Adrian).

Art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

12. Infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală.

Art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

13. Infracțiunea de trafic de influență

Art. 291 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

Se impune a fi reținută agravanta prev. de art. 7 alin. 3 din Legea 78/2000, deoarece fapta de trafic de influență a fost comisă de o persoană care avea calitatea de procuror.

În ceea ce-l privește pe inculpatul David Florian-Alin încadrarea juridică a faptelor conform noului Cod penal este următoarea:

Infracțiunea de cumpărare de influență

Art. 292 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea 78/2000.

III.

Raportat la mijloacele de probă administrate în cursul procesului penal procurorul a apreciat că există mijloace de probă care dovedesc următoarele infracțiuni săvârșite de inculpatul Popa Vasile Constantin:

1. Infracțiunea de șantaj (persoană vătămată Lozincă Maria).

2. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).

3. Infracțiunea de favorizare a făptuitorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).

4. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Brișcan Adrian).

5. Infracțiunea de distrugere de înscrisuri (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian).

6. Infracțiunea de favorizare a făptuitorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian).

7. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Florența Alex-Adrian).

8. Infracțiunea de favorizare a infractorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Florența Alex-Adrian).

IV. Procurorul a considerat că în cazul infracțiunilor favorizare a făptuitorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius) și favorizare a infractorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Florența Alex-Adrian) nu se poate dispune o soluție de condamnare, impunându-se o soluție de încetare a procesului penal ca urmare a constatării intervenirii prescripției generale.

În cauză sunt incidente dispozițiile deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018 prin care s-a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională.

Astfel, în cazul infracțiunilor reținute prin raportare la rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius se reține în actul de sesizare ca dată a faptelor perioada iunie-septembrie 2009, aceste acuzații fiind aduse la cunoștința suspectului la data de 02.10.2014 (fila 141 vol. 1 d.u.p.).

În cazul infracțiunilor reținute prin raportare la rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Florența Ale-Adrian se reține în actul de sesizare ca dată a faptelor perioada 11.08.2009-09.11.2009.

Aceste acuzații au fost aduse la cunoștința inculpatului la data de 28.10.2014 (fila 151 verso, vol. 1, d.u.p.) și procurorul a apreciat că dubiul ce rezultă din neindicarea mai concretă a datei faptei de favorizare a făptuitorului profită inculpatului.

V. Concluzionând, față de cele prezentate mai sus, procurorul a considerat că legea penală mai favorabilă inculpatului Popa Vasile Constantin o constituie dispozițiile noului Cod penal, sancționarea concursului de infracțiuni fiind guvernată tot de dispozițiile noului Cod penal, impunându-se condamnarea acestuia pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

1. Infracțiunea de șantaj (persoană vătămată Lozincă Maria).
2. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Ardelean Cristian-Marius).
3. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Brișcan Adrian).

4. Infracțiunea de distrugere de înscrisuri (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian).

5. Infracțiunea de favorizare a făptuitorului (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Brișcan Adrian).

6. Infracțiunea de abuz în serviciu (reținută în legătură cu rechizitoriul întocmit în dosarul cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea de procurorul Florența Ale-Adrian).

La termenul de judecată de la 9 ianuarie 2020, la interpelarea instanței, apărătorii inculpaților au precizat că nu au luat cunoștință de conținutul concluziilor depuse la dosar de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Judiciară, față de această precizare instanța a dispus să fie pus la dispoziția apărătorilor dosarul, fiindu-le acordată astfel posibilitatea să ia cunoștință de conținutul concluziilor formulate de parchet.

Nemaifiind alte cereri de formulat și excepții de invocat, Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul Ministerului Public a precizat că din cuprinsul încheierii de repunere a cauzei pe rol a înțeles că ar trebui să-și exprime un punct de vedere cu privire la posibilitatea ca o faptă să fie încadrată pe vechiul Cod penal sau pe noul Cod penal și să indice care este această încadrare juridică în mod concret.

Din punctul său de vedere, această chestiune cu privire la legea penală mai favorabilă îi vizează doar pe inculpații Popa Vasile Constantin și David Florian Alin, nu și pe inculpatul Mihalache Florian Alin, a cărui faptă se încadrează cu exactitate în dispozițiile noului Cod penal. Astfel, nu se mai pune o problemă de analiză a legii penale mai favorabilă cu privire la faptele reținute în sarcina inculpatului Mihalache Florian Alin, fiind adevărat că referitor la acest inculpat, există o renumerotare a textelor din legea specială, însă această renumerotare nu a implicat și o modificare a elementelor de tipicitate sau a pedepsei.

În ceea ce privește faptele reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin, a apreciat, raportat la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, că este aplicabil actualul Cod penal.

De asemenea, a apreciat că este incidentă Decizia nr. 7/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a stabilit că în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, atunci când există o pluralitate de infracțiuni, ce constă în fapte săvârșite sub imperiul Codului penal anterior și fapte săvârșite sub imperiul Codului penal actual, se va aplica legea penală mai favorabilă în modalitatea următoare, respectiv: pentru faptele săvârșite sub imperiul vechiului Cod penal se va analiza care lege este mai favorabilă, legea veche sau legea nouă, și această analiză, în lumina deciziei Curții Constituționale privind aplicarea globală a legii penale mai favorabile, trebuie avută în vedere cu privire la toate infracțiunile, nu cu privire la unele dintre acestea în mod singular, întrucât în

cazul de față există o problemă legată de limitele pedepselor aplicabile pentru infracțiunile reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin. Ulterior stabilirii legii penale mai favorabile pentru faptele săvârșite sub imperiul vechiului Cod penal, se va ține cont și de fapta/faptele săvârșite sub imperiul actualului Cod penal, iar concursul de infracțiuni se va sancționa potrivit noului Cod penal.

La interpelarea Înaltei Curți de a preciza dacă discutarea legii penale mai favorabile o apreciază prin prisma schimbării de încadrare juridică, reprezentantul Ministerului Public a susținut că ar fi tentat să precizeze că nu, că această discutare a legii penale mai favorabile implică și analiza încadrării corecte a faptei, astfel cum aceasta a fost menționată drept acuzație și că nu ar trebui să existe un pas anterior sau intermediar de analizare a unei eventuale schimbări de încadrare juridică cu privire la una dintre fapte. În opinia sa, încadrarea corectă a faptei ar ține și de stabilirea legii penale mai favorabile, întrucât ar putea fi anumite circumstanțe care să ducă la alte încadrări, cu alte agravante și acestea ar putea să aibă efecte în mod concret asupra stabilirii legii penale mai favorabile.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că a prezentat în concluziile scrise care ar fi, din punctul său de vedere, încadrările juridice pentru faptele săvârșite sub imperiul Codului penal anterior de către inculpatul Popa Vasile Constantin. De asemenea, a susținut că în concluziile scrise nu a făcut precizări cu privire la infracțiunea de șantaj, pentru că aceasta fiind săvârșită sub imperiul noului Cod penal nu se pune problema aplicării legii penale mai favorabile, aceasta generând în cele din urmă aplicarea noului Cod penal.

În ceea ce privește infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări, a susținut că și această infracțiune este săvârșită sub imperiul noului Cod penal și din acest motiv în concluziile scrise nu a dat o încadrare juridică acesteia pe vechiul Cod penal.

Cât privește infracțiunea de șantaj, a susținut că încadrarea juridică corectă este cea prevăzută de dispozițiile art. 207 alin. 1 și alin. 3 din noul Cod penal, arătând că a explicat la termenul anterior motivul pentru care consideră că este aplicabil alin. 3 al acestui articol, respectiv atâta timp cât se solicită o sumă de bani este vorba de un avantaj patrimonial și neputând fi despărțită o sumă de bani de noțiunea de patrimoniu este incident acest alineat. De asemenea, în opinia sa, se impune reținerea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 în forma în vigoare la acest moment, arătând că și pe vechea reglementare era această dispoziție, care face trimitere la art. 1 din Legea nr. 78/2000. A arătat că art. 1 din Legea nr. 78/2000 stabilea că această lege implică anumite măsuri de prevenție și sancționare a faptelor de corupție și că se aplică mai multor categorii de persoane, prima dintre cele evidențiate fiind cea legată de persoanele care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice. A susținut că art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, care se raportează la art. 1 din Legea nr. 78/2000, nu face referire dacă acea persoană specială menționată la art. 1 trebuie să fie subiect activ sau subiect pasiv al infracțiunii și din această perspectivă a considerat că este aplicabil în cauză. De asemenea, având în vedere calitatea inculpatului Popa Vasile

Constantin de la acel moment, de procuror, a apreciat că acesta era una dintre persoanele care exercitau o funcție publică, indiferent de modul în care a fost investită în cadrul unei autorități publice, parchetul fiind autoritate publică. Pentru aceste motive, a apreciat că aceasta este încadrarea juridică corectă conform noului Cod penal pentru infracțiunea de șantaj, astfel cum aceasta a fost descrisă întotdeauna de la momentul prezentării acuzațiilor în octombrie 2014, ulterior în rechizitoriu și în soluția instanței de fond.

Raportat la mijloacele de probă administrate în cursul procesului penal, a apreciat că există probe care dovedesc săvârșirea infracțiunilor de către inculpatul Popa Vasile Constantin, respectiv săvârșirea următoarelor infracțiuni: infracțiunea de șantaj (persoană vătămată Lozinca Maria); infracțiunea de abuz în serviciu reținută în legătură cu rechizitoriul nr. 7157/P/2008; infracțiunea de favorizare a făptuitorului reținută în legătură cu rechizitoriul nr. 7157/P/2008; infracțiunile de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului, toate trei reținute în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008; infracțiunile de abuz în serviciu și de favorizare a făptuitorului reținute în legătură cu dosarul nr. 8153/P/2008. A învederat că în cazul infracțiunilor de favorizare a făptuitorului reținute în legătură cu dosarul nr. 7157/P/2008 și dosarul nr. 8153/P/2008, nu s-ar mai putea dispune o soluție de condamnare, având în vedere că este aplicabil Codul penal anterior și se pune o problemă de constatare a intervenirii prescripției generale raportat la Decizia nr. 297/2018 a Curții Constituționale, la momentul săvârșirii faptei, astfel cum aceasta este reținută în rechizitoriu într-o manieră mai largă, neputându-se preciza o dată concretă. Raportat și la momentul la care s-au adus acuzațiile de către parchet, octombrie 2014, a considerat că aceste fapte sunt prescrise și, chiar dacă se va aprecia că sunt dovedite de mijloace de probă, nu s-ar putea dispune o soluție de condamnare.

A concluzionat prin a arăta că în opinia parchetului, astfel cum a susținut și anterior, s-ar putea dispune o soluție de condamnare doar pentru infracțiunea de șantaj, infracțiunea de abuz în serviciu reținută în legătură cu dosarul nr. 7157/P/2008, infracțiunea de abuz în serviciu reținută în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008, infracțiunea de distrugere de înscrisuri reținută în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008, infracțiunea de favorizarea făptuitorului reținută în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea și infracțiunea de abuz în serviciu reținută în legătură cu dosarul nr. 8153/P/2008.

Apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a susținut că, concluziile apărării, au în vedere în primul rând elementele expuse în apelul formulat în prezenta cauză, vizând greșita condamnare a inculpatului Popa Vasile Constantin pentru infracțiunea de șantaj. În opinia apărării, reținerea alin. 3 alături de alin. 1 al art. 207 din Codul penal actual ar însemna o schimbare de încadrare juridică, nu o recalificare a faptei care a fost descrisă pe parcursul urmăririi penale, apreciată de instanța de fond și de apel într-o anumită formă. Aceasta pentru că, în opinia apărării, alin. 3 al art. 207 din Codul penal anterior incriminează o formă diferită de șantaj, o altă modalitate de comitere a infracțiunii de șantaj, ea constând în acea diferență făcută de legiuitor, spre

deosebire de reglementarea anterioară, a unui folos nepatrimonial distinct incriminat de un folos patrimonial. Astfel, în actuala reglementare, în opinia apărării, infracțiunea de șantaj se poate săvârși în două modalități, cea prevăzută în alin. 1 și cea prevăzută în alin. 3. În ipoteza în care inculpatul este trimis în judecată doar pentru infracțiunea prevăzută în art. 207 alin. 1 din Codul penal actual, cercetat penal, judecat doar pentru această infracțiune, nediscutându-se niciodată de vreo altă modalitate de comitere a acestei infracțiuni, în opinia apărării, o altă hotărâre se poate lua de către instanța de apel doar în urma schimbării încadrării juridice, în sensul clasic, așa cum este aceasta prevăzută de Codul de procedură penală, ca instituție.

În ceea ce privește art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 a susținut că acest text de lege a fost reținut de la început în cadrul urmăririi penale, nu a fost contestat de nimeni ca și încadrare juridică, a fost avut în vedere și de către instanța de fond, inculpatul Popa Vasile Constantin apărându-se vis-à-vis și de reținerea acestui text de lege pe parcursul întregului proces penal.

Din punctul său de vedere, în cazul infracțiunii de șantaj legea penală mai favorabilă este legea nouă, datorită diferenței de incriminare pe care a relevat-o anterior și care, în mod categoric, este favorabilă oricărei persoane în contextul noului Cod penal. Chiar dacă la un moment dat, limita de pedeapsă poate părea ușor diferită în noul Cod penal, datorită diferențierii acesteia de incriminare, tot legea penală nouă este mai favorabilă, pentru că face diferența între folosul patrimonial și cel nepatrimonial.

În ceea ce privește celelalte infracțiuni pentru care inculpatul Popa Vasile Constantin a fost trimis în judecată și pentru care a fost achitat de instanța de fond, a susținut că nu a exprimat un punct de vedere până astăzi cu privire la legea penală mai favorabilă, întrucât apelul formulat în cauză de inculpatul pe care îl asistă nu a privit aceste infracțiuni. Raportat la limitele de pedeapsă și la elementele constitutive ale infracțiunilor de abuz în serviciu, distrugerea de înscrisuri, favorizare făptuitorului și prelevarea de organe prevăzută de legea specială, a apreciat că legea penală nouă este mai favorabilă. Chiar dacă instanța va reține vreo urmă de vinovăție cu privire la una dintre aceste infracțiuni și se vor aplica regulile concursului de infracțiuni, stabilind cele mai mari pedepse, tot legea penală nouă ar fi mai favorabilă, urmare a aplicării dispozițiilor concursului de infracțiuni, astfel încât în opinia apărării, legea penală mai favorabilă este tot legea nouă și cu privire la celelalte fapte. De altfel, și dispozițiile prescripției sunt aplicabile din legea penală nouă, deși mai favorabilă ca reglementare s-ar putea să fie legea veche, dar dacă se efectuează calculul efectiv, se împlinește termenul și pe legea nouă. Astfel încât, și din acest punct de vedere, se poate considera legea penală nouă mai favorabilă. În ceea ce privește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, a susținut că legea nouă este mai favorabilă, având în vedere și deciziile recente ale instanței de contencios constituțional.

Cu privire la elementele constitutive ale acestor infracțiuni, a susținut că înțelege să mențină concluziile formulate la termenele anterioare. Din punctul său de vedere, nu se poate reține săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu și distrugere de înscrisuri în măsura în care nu s-a dovedit că acel înscris a existat

ca să fie distrus, neexistând nicio probă materială, o evidență computerizată, condică de lucrări, precum și niciun indiciu concret că acele acte au existat ca să fie distruse de procurorul - șef de la acea dată, respectiv de inculpatul Popa Vasile Constantin. În plus, chiar în situația în care s-ar aprecia că ar exista probe în acest sens, deși acestea nu există la dosarul cauzei, în afară de declarația procurorului Ardelean Cristian Marius care, în aprecierea sa, a încercat să se disculpe, ar trebui precizat în cazul abuzului în mod concret care este textul de lege și situația care face diferența dintre fapta ca infracțiune și fapta ca abatere disciplinară, întrucât în opinia apărării, un rechizitoriu emis de un procuror până nu primește viză de legalitate, nu constituie act care încheie o lucrare și pleacă în fața instanței de judecată. În situația în care au fost predate inculpatului Popa Vasile Constantin acte fără condică, fără evidențiere în înscrisurile parchetului, aceste acte, în opinia apărării, nu ar fi putut constitui decât draft-uri ale unor opinii ale procurorului care a soluționat cauza, nu ar fi putut fi considerate înscrisuri care să poată fi obiecte materiale ale infracțiunilor prevăzute în Codul penal, ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin.

În ceea ce privește infracțiunea vizând prelevarea de organe, a considerat că lucrurile sunt foarte clare, existând acte medicale în acest sens.

Referitor la infracțiunea de șantaj, a învederat că nu va mai relua susținerile de la termenele anterioare, întrucât cu precădere în acest caz, concluziile scrise sunt foarte ample și, la fel, au fost și concluziile orale, cu precizarea că își menține solicitarea de achitare pentru această infracțiune.

A solicitat respingerea apelului formulat de către parchet și menținerea soluțiilor de achitare în cazul celorlalte infracțiuni reținute în sarcina clientului său.

Apărătorul ales al intimaților inculpați Mihalache Gabriel Constantin și David Florian Alin a susținut că, așa cum s-a arătat și de către reprezentantul Ministerului Public, în ceea ce-l privește pe inculpatul Mihalache Gabriel Constantin, nu există o problemă circumscrisă legii penale mai favorabile, pretinsa faptă fiind reținută a fi comisă sub imperiul noului Cod penal, existând lege specială.

În ceea ce privește infracțiunea de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului David Florian Alin, a arătat că în noul Cod penal maximul pedepsei aplicabil în cazul acestei infracțiuni este mai mic față de legea veche. Astfel încât, strict formal, legea nouă este mai favorabilă.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că și pentru fapta reținută în sarcina inculpatului David Florian Alin, noul Cod penal este lege penală mai favorabilă. De asemenea, a susținut că a formulat concluzii în calitate de persoană, care are posibilitatea recunoscută de lege, de a aprecia asupra unor mijloace de probă și, în raport cu acest aspect, a considerat că anumite fapte sunt dovedite prin mijloace de probă, iar altele nu, însă aceasta nu înseamnă că instanța nu ar putea să ajungă la o soluție diferită față de cea care s-ar impune în opinia sa.

Cu privire la apărarea formulată în cauză legată de alin.3 al art.207 din Codul penal, reprezentantul Ministerului Public a precizat că, în opinia sa, ar trebui să se dispună schimbarea de încadrare juridică, pentru că este evident că

alin. 3 al art. 207 din Codul penal actual nu poate fi luat din încadrarea faptei, astfel cum aceasta este adusă în discuție de către parchet. Fapta nu a fost modificată niciodată sub acest aspect, al modului în care s-ar fi întâmplat acele acțiuni, al faptului că persoana acuzată în acest caz a solicitat de la o altă persoană o anumită sumă de bani, nemaiprezentând relevanță motivul și modalitatea în care a solicitat aceasta. Pretinderea acelei sume de bani conduce în mod clar la reținerea alin. 3 care constituie agravantă în acest caz. Din această perspectivă, a opinat că acest alineat ar trebui reținut în cauză. Dacă acest lucru este catalogat drept o schimbare de încadrare juridică, a susținut că, așa cum a arătat anterior, în opinia sa, această calificare corectă a faptei ține de stabilirea legii penale mai favorabile. Dacă acest aspect nu ar ține de stabilirea legii penale mai favorabile, ci ar fi o instituție separată privită din punct de vedere procesual și calificată drept o cerere de schimbare de încadrare, a susținut că în atare situație apreciază că ar trebui schimbată încadrarea juridică în acest fel. În situația în care în cauză s-ar menține soluția de condamnare pentru infracțiunea de șantaj, în modalitatea reținută în actul de sesizare, pe care ar trebui să o rețină și instanța, dar și încadrarea potrivit dispozițiilor art. 207 alin. 1 din Codul Penal, ar fi incident unul din cazurile de recurs în casație, întrucât art. 207 alin. 1 din Codul penal nu prevede pretinderea unui folos patrimonial, fapt ce ar îndreptăți exercitarea acestei căi extraordinare de atac.

Cel de-al doilea apărător ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a arătat că însuși reprezentantul Ministerului Public a învederat în prealabil că infracțiunea de șantaj a fost comisă sub imperiul noului Cod penal. Astfel că, nu poate fi vorba despre alegerea legii penale mai favorabile pentru această infracțiune. Chestiunea schimbării încadrării juridice a fost pusă în discuție cu ocazia concluziilor pe fondul cauzei, moment la care reprezentantul Ministerului Public a precizat că nu este o cerere de schimbare a încadrării juridice, susținând că este foarte important a se clarifica acum acest aspect, pentru că dacă se solicită schimbarea de încadrare juridică, atunci trebuie pusă în discuție ca atare și instanța trebuie să se pronunțe prin încheiere separată.

Față de cele expuse de apărare, Înalta Curte a învederat că reprezentantul Ministerului Public a pus în discuție trei ipoteze, motiv pentru care instanța, în vederea discutării în condiții de contradictorialitate, a acordat cuvântul asupra acestora.

Cel de-al doilea apărător ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a arătat că ceea ce susține reprezentantul Ministerului Public astăzi, chiar pe o variantă de schimbare a încadrării juridice, ar conduce la modificarea acuzației în apel, acuzație pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și cu privire la care tot procesul s-a desfășurat până la acest moment, lucru care, din punctul său de vedere, nu mai este posibil în acest moment. Așadar, s-au formulat cereri și excepții în procedura de cameră preliminară, admise în parte, apoi respinse, astfel că existau suficiente momente care să înlăture această pretinsă vătămare despre care vorbește reprezentantul parchetului, care ar putea genera un caz de recurs în casație. Din punctul său de vedere, o astfel de solicitare în acest moment înseamnă o modificare a acuzației în materie penală,

ceea ce ar determina cel puțin trimiterea cauzei spre rejudecare, lucru care nu s-a solicitat.

Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu, a solicitat să se aibă în vedere că nu există persoană vătămată în cauză, citată în acest proces, apreciind că nu putea fi afectat eventual decât parchetul unde se pretinde că s-au emis acele rechizitorii, or, Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea nu a fost parte în acest proces.

În ceea ce privește celelalte chestiuni, a susținut că este de acord cu colega sa, precizând că, în opinia sa, legea penală mai favorabilă pentru faptele pretins comise sub imperiul vechiului Cod penal, este noul Cod penal.

Apărătorul ales al intimaților inculpați Mihalache Gabriel Constantin și David Florian Alin, având cuvântul cu privire la ipotezele de schimbare de încadrare juridică, a precizat că acestea nu-i privesc pe clienții săi, cu precizarea că susține punctul de vedere al colegelor sale.

Apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, având ultimul cuvânt, a achiesat la concluziile formulate de apărătorii săi, susținând că, indiferent dacă s-ar reține ca lege penală mai favorabilă legea veche sau legea nouă, nu a săvârșit faptele imputate, acele abuzuri nu au existat și nu a încălcat nicio dispoziție legală. De asemenea, a susținut că repartizarea dosarelor și trecerea dosarelor de la un procuror la altul s-a făcut cu respectarea normelor legale.

Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 391 din Codul de procedură penală a amânat pronunțarea pentru data de 22 ianuarie 2020.

Examinând apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin împotriva sentinței pronunțată de prima instanță, în raport cu motivele invocate de fiecare, ce se vor analiza prin prisma dispozițiilor art. 417 din Codul de procedură penală și art. 420 alin. 8-10 din același cod, Înalta Curte constată că apelul declarat de parchet este fondat, iar apelul declarat de apelantul intimat inculpat nu este fondat, pentru considerentele ce se vor arăta pentru fiecare.

În ceea ce privește apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție:

Prealabil analizei motivelor de apel ale parchetului, instanța de control judiciar constată că se impun a fi analizate distinct aspecte privind administrarea mijloacelor de probă în fața Înaltei Curți, în apel, la standardul probatoriului, prin prisma blocului de convenționalitate, respectiv Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și cauzele Curții Europene a Drepturilor Omului la care se va face referire în mod concret, precum și susțineri ale reprezentantului parchetului sub aspect procedural și critici ale apărării apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin sub aspect procedural.

a) Înalta Curte consideră că, în apel au fost aplicate dispozițiile legale care guvernează judecata în apel, în raport cu dispozițiile art. 417 din Codul de procedură penală, efectul devolutiv al apelului, în mod concret față de apelanții care au exercitat calea ordinară de atac a apelului, cu respectarea condițiilor art.

420 din Codul de procedură penală, dând efectivitate concretă tuturor garanțiilor procesuale ale apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, ale intimaților inculpați David Florin Alin și Mihalache Gabriel Constantin, precum și ale intimatei persoanei vătămate Lozincă Maria, față de calitățile procesuale ale fiecăruia.

În apel, a participat la ședințele de judecată la instanța de apel, de la primul termen de judecată la 14 iunie 2018 și până la termenul de judecată de la 5 decembrie 2018 reprezentantul Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta

Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, la cea din urmă dată menționată, Înalta Curte, cu majoritate a admis excepția formulată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, de necompetență funcțională a procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, cu opinia separată a unui judecător, în sensul respingerii excepției de necompetență funcțională a procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, fiind emisă adresă către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație – în atenția procurorului general, în vederea desemnării unui procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fie din cadrul Secției judiciare, fie din cadrul Parchetului General, care să participe la soluționarea acestei cauze, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la data de 5 decembrie 2018, aflată în vol. I, filele 155-157, ale cărei considerente au fost expuse mai sus.

Ulterior acestei date, începând cu termenul de judecată de la 13 decembrie 2018 și până la momentul finalizării dezbaterilor din apel, la termenul de judecată de la 09 ianuarie 2020, la ședințele de judecată a participat reprezentantul Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, așa cum rezultă din fiecare încheiere de ședință, așa încât au fost respectate dispozițiile legale în vigoare, respectiv art.88⁸ alin. 2 din Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial nr. 636, Partea I din 20 iulie 2018, menționând că Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție a devenit operațională la 26 octombrie 2018.

Din analiza tuturor încheierilor de ședință din faza apelului rezultă că reprezentanții Ministerului Public la toate ședințele de judecată au participat conform dispozițiilor legale în vigoare pe parcursul judecării cauzei în apel.

Instanța de control judiciar a luat act la termenul de judecată de la 6 septembrie 2018, că intimatul inculpat David Florian Alin a susținut că nu dorește să dea declarație în fața instanței de apel, uzând de dreptul la tăcere, intimatul inculpat Mihalache Gabriel Constantin dorind să dea declarație la același termen de judecată menționat, declarația acestuia fiind consemnată în scris, semnată și atașată la dosarul cauzei, în vol. I, filele 75-76 dosarul Înaltei Curți.

La termenul de judecată de la 4 octombrie 2018, apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin a susținut că nu dorește să dea declarație în fața instanței de apel, precizând că își menține declarațiile date anterior în cauză.

Tot, la acel termen au fost puse în discuțiile cererile de probatorii ale Ministerului Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, reprezentat legal de către procuror din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, precum și ale părților, cu respectarea principiilor oralității, publicității, contradictorialității, nemijlocirii, amplele concluzii ale acestora asupra lor, fiind consemnate în încheierea de ședință de la data arătată, fiind amânată pronunțarea asupra cererilor de probatorii formulate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de către inculpatul Popa Vasile Constantin la data de 11 octombrie 2018, iar cauza în apel a fost amânată la 15 noiembrie 2018, așa cum rezultă din încheierea de la termenul menționat, aflată în vol. I, filele 97-101 din dosarul Înaltei Curți.

La data de 11 octombrie 2018, Înalta Curte a deliberat și s-a pronunțat asupra probatoriilor solicitate de Ministerul Public și apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, motivând admiterea și respingerea unora dintre probatorii cu respectarea dispozițiilor legale, în sensul că asupra cererii parchetului de readministrare a probei testimoniale, în baza art. 420 alin. 5 rap. la art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală și în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba testimonială, constând în audierea martorilor Edu Dorinel, Uceanu Lucian, Tudor Gheorghe, Bulc Nicoale, Brebenel Monica, Bront Lavinia, Gîlcă Ionela, Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile, Berbecar Adrian Fanel, Baciuc Cornel Ciprian, Mociar Adelina, Popa Liana-Corina, Ardelean Cristian-Marius, Chirilo Dan Mihai, Florența Alex Adrian, Brișcan Adrian, Ilisie Teofil, Verche Rodica, Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Tonca Sorin, Covaci Florin Lucian, David Adelina, Gabor Cătălin Raul, Fărucă Marius Călin, Chirculescu Maria Magdalena, Pantiș Carmen și Leucea Alin, probă solicitată de parchet, pe care a apreciat-o ca fiind relevantă, în raport cu obiectul probațiunii din cauză, iar asupra probatoriilor solicitate de către inculpatul Popa Vasile Constantin, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba testimonială, constând în audierea persoanei vătămate Lozincă Maria, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba testimonială, constând în audierea martorului Mudura Marius, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba cu înscrisuri, constând în anexarea fizică, la dosarul cauzei, pentru a fi valorificate ca mijloace de probă, a documentelor și a obiectelor care au fost ridicate cu prilejul efectuării perchezițiilor în data de 02.10.2014, de la domiciliul numitei Lozincă Maria, a inculpatului Popa Vasile Constantin, din biroul de la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în care acesta din urmă și-a desfășurat activitatea, precum și de la sediul SC LDC MULTI SRL, aparținând familiei Lozincă, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat cererea inculpatului Popa Vasile Constantin de a fi ascultate în ședință publică interceptările telefonice indicate, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a încuviințat proba cu înscrisuri, constând în nota de redare a unei discuții telefonice din 06.04.2014 și notele de redare din perioada octombrie-decembrie 2013, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 4 lit. b

din Codul de procedură penală a respins proba testimonială, constând în audierea martorilor Bejan Traian, Libotean Alin Dorel, Şaitoş Octavian Alexandru, Simon Ildiko, Marian Marius Aurelian, Popa Liviu şi Moş Ioana Maria, probă solicitată de inculpatul Popa Vasile Constantin, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins cererea de efectuare a unei adrese către DNA pentru a pune la dispoziția instanței și a inculpatului a traficului integral rezultat din interceptările și înregistrările efectuate în cursul urmăririi penale în dosarele 421/P/2013 și 530/P/2014 (conexat la dosarul 421/P/2013), în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în procesul-verbal încheiat la 04.11.2014 prin care s-a predat apărătorului inculpatului parte din probele de redare a interceptărilor și înregistrărilor ambientale; notele de redare a discuțiilor telefonice din 18.06, 25.07, 24.06, 30.06 (2 note), 14.07, 02.07, 07.07 (2 note), notele de redare discuții înregistrate la 10.04, 05.06.2014 (două note) în mediu ambiental, în biroul inculpatului Popa Vasile Constantin, precum și o notă privind discuția telefonică din 18.06.2014 cu referire la atribuțiile de serviciu, la faptul că persoane fără atribuții conferite de lege posibil au facilitat amplasarea în birou a aparaturii de înregistrare, cu referire la starea conflictuală cu martorii procurori care nu au respectat prevederile legale, transcrieri realizate de inculpatul Popa Vasile Constantin a unor părți din discuțiile înregistrate ambiental la 13 respectiv 22.07.2014, așa cum rezultă din încheierea de la data menționată, aflată în vol. I, filele 103-105 din dosarul Înaltei Curți, anterior devenirii operaționale a Secției de investigare a infracțiunilor din justiție la data de 26 octombrie 2018.

Apărătorul apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a mai formulat pe parcursul judecării cauzei în apel și alte cereri de probatorii, respectiv emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, dar și către Serviciul Român de Informații – Direcția Județeană de Informații Bihor și UM 0894 – București, în raport cu adresele menționate, solicitând ca cele două instituții să comunice instanței de judecată: dacă organele de urmărire penală au beneficiat de colaborarea lucrătorilor S.R.I., iar în caz afirmativ, să se comunice în ce a constat, în concret, acest sprijin; dacă a existat sprijin tehnic din partea SRI în activitățile de interceptare a convorbirilor telefonice ori a dialogurilor ambientale, inclusiv prin punerea la dispoziția DNA de mijloace tehnice mobile de interceptare/înregistrare audio/video; dacă SRI a pus la dispoziția DNA informații, documente, studii, etc., cu indicarea concretă a acestora, în ipoteza afirmativă (filaj) în regim continuu ori pe momente operative; dacă SRI a desfășurat investigații informative în cauză; dacă SRI a desfășurat orice alte activități circumscrise urmăririi penale in rem și/sau in personam, iar în ipoteza afirmativă, să se indice punctual activitățile derulate de această instituție în cauza de față, atât în dosarul nr. 421/P/2013, cât și dosarul nr. 530/P/2014 care a fost conexat la dosarul nr. 421/P/2013 și care constituie baza de acuzare în ceea ce-l privește pe inculpatul Popa Vasile Constantin, ce a fost pusă în discuție cu respectarea principiilor oralității, publicității, contradictorialității și nemijlocirii.

Înalta Curte a admis, în conformitate cu art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală, cererea formulată de inculpatul Popa Vasile Constantin, de efectuare a unei adrese către DNA pentru a comunica cele solicitate de către apărarea apelantului intimat inculpat și cu majoritate a respins cererea formulată de același apelant intimat inculpat, de efectuare a unei adrese către Serviciul Român de Informații - Direcția Județeană de Informații Bihor și UM 0894 – București pentru a comunica cele solicitate de apărătorul apelantului intimat inculpat, cu opinia separată a președintelui completului de judecată, în sensul admiterii acestei cereri, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la 14 martie 2019, aflată în vol. II, filele 51-53 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei așa cum s-a arătat în detaliu mai sus au fost depuse adresele Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția națională Anticorupție în dosarul nr. 421/P/2013 din 10 aprilie 2019 și respectiv cu nr. 806/II-1/2013 din 8 aprilie 2019 de la Serviciul Tehnic al aceluiași parchet al căror conținut a fost în integralitate redat mai sus.

Tot, apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin a mai formulat o amplă cerere de probatorii așa cum s-a arătat în detaliu mai sus, prin care a solicitat în esență a se dispune emiterea unei adrese către Serviciu Român de Informații – Direcția Județeană de Informații Bihor și U.M. 0840- București, pentru ca această instituție să precizeze dacă, în contextul instrucției cauzelor cu nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 organele de urmărire penală au beneficiat de colaborarea lucrătorilor S.R.I., iar în caz afirmativ, să comunice instanței de judecată în ce a constatat, în concret, acest sprijin (cu indicarea conținutului, limitelor și modalităților de acordare a sprijinului în discuție), emiterea unei adrese către Serviciul Român de Informații, în condițiile menționate și expuse, precum și proba cu înscrisuri anexate la cerere, declarațiile martorilor audiați în dosarul 39/P/2018 al P.I.C.C.J. – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție în care se efectuează cercetări pentru mai multe infracțiuni cu referire la modul în care s-a efectuat urmărirea penală în dosarul nr. 421/P/2013 al DNA în care s-a dispus trimiterea în judecată a apelantului intimat inculpat, declarațiile martorilor Popa Liviu, Secară Nela Mirela, Berinde Radu, Cioflan Adina, Lele Alexandru, de la datele indicat, Popa Anamaria Bianca suport magnetic magnetic conținând înregistrarea luării declarației martorului Bodin Alina la D.N.A. Oradea și redarea în formă scrisă a respectivei înregistrări, Cotoroi Doru Ioan, Tudor Gheorghe, Popus Lucian de la datele indicate, declarații din dosarul 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și un document existent în dosarul menționat, declarații martorilor Ardelean Cristian, Gui Carmen de la datele arătate, cu indicarea tezelor probatorii pentru fiecare, adresa din 08.11.2017, copie extras sentința penală nr. 123 pronunțată în dosarul 34/35/2017 de Curtea de Apel Timișoara, procesele-verbale din 24.05.2011 și 04.10.2013 privind evaluarea activității profesionale a apelantului intimat inculpat pentru perioada 2008-2010, precum și pentru întreaga perioadă în care a desfășurat activitatea de procuror, procesul-verbal de sesizare din oficiu din 02.11.2016 și soluția adoptată în dosarul 1076/P/2018 de către Secția de Combatere a Infracțiunilor din Justiție, efectuarea unor adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și

Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție pentru a comunica instanței dosarul de casă nr. 421/P/2013 la care este conexas și dosarul nr. 530/P/2014, în raport cu tezele probatorii, cerere ce a fost pusă în discuția reprezentantului parchetului, a părților, cu respectarea principiilor oralității, publicității, contradictorialității și nemijlocirii, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la 26 septembrie 2019, aflată în vol. V, filele 1-9 dosarul Înaltei Curți.

Din aceeași încheiere de ședință rezultă că Înalta Curte, în temeiul art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a admis, ca fiind utile, concludente și pertinente soluționării cauzei următoarele probe:

- în temeiul art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a admis proba testimonială cu audierea martorului Popa Liviu, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin.

- în temeiul art. 100 alin. 2 din Codul de procedură penală a admis proba cu înscrisuri, constând în procesele-verbale din 24.05.2011 și 04.10.2013 privind evaluarea activității profesionale a inculpatului pentru perioada 2008-2010, precum și pentru întreaga perioadă în care a desfășurat activitatea de procuror, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. a din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în declarațiile martorilor audiați în dosarul nr. 39/P/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, respectiv declarația martorului Popa Liviu, declarațiile martorilor Secară Nela și Berinde Raul, declarația martorei Cioflan Adina, declarațiile martorilor Lele Alexandru și Popa Anamaria Bianca, precum și declarațiile martorilor Cotoroi Doru Ioan, Tudor Gheorghe și Popuș Lucian, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, întrucât proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii din cauză, ca urmare a faptului că declarațiile solicitate se află într-o altă cauză aflată în cursul urmăririi penale la o altă unitate de parchet.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. a din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în declarații din dosarul nr. 229/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și într-un document existent în dosarul menționat, respectiv declarația martorului Ardelean Cristian din 03.11.2017, declarația martorei Gui Carmen din 22.11.2017, precum și în adresa di 08.11.2017 pe care procurorul Ardelean Cristian a trimis-o la dosarul nr. 229/P/2017, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, întrucât proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii în cauză.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. a din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în copie extras sentința penală nr. 123, pronunțată în dosarul nr. 34/35/2017 de Curtea de Apel Timișoara, precum și în procesul-verbal de sesizare din oficiu din 02.11.2016 și soluția adoptată în dosarul nr. 1076/P/2018 de către Secția de Combatere a Infracțiunilor din Justiție, format ca urmare a sesizării procurorului Ardelean Cristian, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, întrucât proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii în cauză.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în efectuarea unor adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție pentru a comunica instanței dosarul de casă nr. 421/P/2013 la care este conexas și dosarul nr. 530/P/2014, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apreciindu-se că pentru dovedirea elementelor de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente probe.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în emiterea unei adrese către Serviciul Român de Informații – Direcția Județeană de Informații Bihor și U.M. 0840- București, pentru ca aceste instituții să precizeze dacă în contextul instrucției cauzelor cu nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 organele de urmărire penală au beneficiat de colaborarea lucrătorilor SRI, iar în caz afirmativ, să comunice instanței de judecată în ce a constatat, în concret, acest sprijin (cu indicarea conținutului, limitelor și modalităților de acordare a sprijinului în discuție), solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apreciindu-se că pentru dovedirea elementelor de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă.

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală a respins proba cu înscrisuri, constând în emiterea unei adrese către Serviciul Român de Informații, solicitată de apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apreciindu-se că pentru dovedirea elementelor de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă, prin care să comunice:

- dacă între Serviciul Român de Informații și Direcția Națională Anticorupție au fost încheiate documente (act/protocol/plan de acțiune) de colaborare/cooperare cu referire la dosarele nr. 421/P/2013 și 530/P/2014 (actual dosar 1065/1/2018);

- dacă a existat sprijin tehnic din partea Serviciului Român de Informații în activitățile de interceptare a convorbirilor telefonice ori a dialogurilor ambientale, inclusiv prin punerea la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție de mijloace tehnice mobile de interceptare/înregistrare audio/video;

- dacă Serviciul Român de Informații a pus la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție informații, documente, studii, etc., cu indicarea concretă a acestora, în ipoteza afirmativă;

- dacă Serviciul Român de Informații a desfășurat activități de supraveghere tehnică ori de supraveghere operativă (filaj) în regim continuu ori pe momente operative;

- dacă Serviciul Român de Informații a desfășurat investigații informative în cauză;

- dacă Serviciul Român de Informații a desfășurat orice alte activități circumscrise urmăririi penale in rem și/sau in personam, iar în ipoteza afirmativă, să indice punctual activitățile derulate de această instituție în cauza de față.

La termenul de judecată de la 14 martie 2019, Înalta Curte a procedat la audierea în ședință publică a convorbirilor telefonice conținute de fișierele

menționate în încheierea de ședință din 11 octombrie 2018, după vizualizarea integrală a acestora, neexistând obiecțiuni din partea apărării și a reprezentantului parchetului, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la data menționată, aflată în vol. II, filele 51-53 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei, apărătorul apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a depus la dosarul cauzei înscrisurile referitoare la proba privind convorbirile telefonice, probă solicitată de inculpatul pe care îl asistă și încuviințată, prin încheierea din 11 octombrie 2018.

Totodată, apărătorul apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a mai solicitat încuviințarea probei cu trei înscrisuri, de care intenționează să se folosească în susținerea concluziilor pe care le va formula în fața Înaltei Curți, probă pusă în discuția părților de către Înalta Curte.

Astfel, apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a susținut că este vorba despre declarația numitului Baciuc Cornel-Ciprian, dată în dosarul de mărturie mincinoasă, despre o adresă în care este indicată perioada în care inculpatul a efectuat concedii de odihnă în intervalul anilor 2009-2010 pentru a se demonstra că acesta nu putea să confirme rechizitoriul despre care se susține că a fost distrus de dumnealui, precum și despre adresa înaintată de Asociația Internațională a Polițiștilor, Regiunea 1 Bihor, cu privire la problema deplasărilor cu echipa de fotbal.

Reprezentantul Ministerului Public nu s-a opus încuviințării probei cu înscrisuri, solicitată de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin.

Înalta Curte a încuviințat proba cu înscrisurile menționate anterior, probă solicitată de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apreciind că sunt pertinente și utile soluționării cauzei și a constatat proba administrată prin depunerea acestora la dosarul cauzei.

La termenele de judecată, în apel, în condițiile menționate în detaliu mai sus au fost audiați cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, martorii încuviințați și indicați în concret, Brebenel Monica, Bulc Nicolae, Uceanu Lucian, Edu Dorinel, Tudor Gheorghe, Gîlcă Ionela, Edu Florin Dan, Edu Viorel Vasile, Chirilă Dan Mihai, Florența Alex Adrian, Fărucă Marius Călin, Bronț Lavinia, Brișcan Adrian, Ardelean Cristian-Marius, Leucea Alin, Ilisie Teofil, Verche Rodica, David Adelina, Mudura Marius, Pantiș Carmen, Sabău Gligor Ioan, Bodin Alina Adriana, Covaci Florin Lucian, Baciuc Cornel Ciprian, Popa Liviu, fiind audiată și partea vătămată Lozincă Maria, dându-li-se posibilitatea procurorului, apărătorilor apelantului intimat inculpat, intimaților inculpați, apărătorului părții vătămate să formuleze întrebări, o parte din acestea fiind cenzurate de către instanța din apel, în condițiile legii cu motivarea respingerii acestora, așa cum s-a arătat în detaliu, în considerentele anterioare expuse.

Înalta Curte a constatat că față de relația pe care martora Popa Liana-Corina a avut-o cu inculpatul Popa Vasile Constantin, a luat act de faptul că martora a refuzat să dea declarații în fața instanței de apel, fiind un drept prevăzut de lege potrivit art. 117 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, ținând cont că aceasta a depus la dosar o declarație notarială în care a menționat că înțelege să se prevaleze de dispozițiile art. 117 alin. (1) lit. b) din Codul de

procedură penală și refuză să fie audiată în calitate de martoră în dosarul nr. 1065/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală în care este inculpat fostul său soț Popa Vasile Constantin, arătând că în faza de urmărire penală, procurorul nu a înștiințat-o despre acest drept, astfel că a dat o declarație de martor în ciuda faptului că nu dorea și nici nu avea această obligație legală, ascunzându-i-se faptul că se putea prevala de dreptul legal de a refuza să dea acea declarație. Ulterior a aflat că i-au fost încălcate aceste drepturi, iar polițistul Surducan, de la DNA Oradea a jucat un teatru ieftin simulând că abia atunci a aflat de acel articol din noul Cod de procedură penală, nu dorește să mai fie citată sau chemată în altă modalitate la instanță, mai ales că aceste demersuri o afectează pe ea și pe fiul său, Rareș, menționând că a dat declarație notarială în dosarul pe fond la Curtea de Apel Timișoara, ea prezentându-se de trei ori la această instanță, mai mult, situația financiară și starea de sănătate nu-i permite aceste deplasări, sens în care atașează acte medicale justificative, aflate în vol. II, filele 92-105 dosarul Înaltei Curți.

Totodată, Înalta Curte, raportat la mențiunile din procesele-verbale privind pe martorii Berbecar Adrian Fănel și Mociar Adelina care se află în Spania, plecat la muncă de 2 ani și nu se cunosc detalii despre acesta, (vol. II, fila 185 dosarul Înaltei Curți), respectiv în Norvegia, (vol. II, filele 190; 192 dosarul Înaltei Curți)

a constatat imposibilitatea audierii acestora martori și a dispus ca proba să nu mai fie administrată, față de dispozițiile art. 383 din Codul de procedură penală, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la 9 mai 2019, aflată în vol. II, filele 196-198 dosarul Înaltei Curți.

De asemenea, instanța de control judiciar a dispus să nu mai fie citată în cauză martora Chirculescu Maria Magdalena, având în vedere actele medicale și declarația notarială depusă la dosar de către martora, din care rezultă că își menține declarațiile anterioare date în fața organelor de urmărire penală și în fața Curții de Apel Timișoara, în cauza privind pe inculpatul apelant cu mențiunea că în declarațiile date a spus adevărul și că nu se poate prezenta la termenul fixat în cauză, respectiv 06.06.2019, având în vedere starea sa de sănătate, anexând în dovedirea stării de sănătate buletinul de analiză din data de 27.02.2019 din care rezultă că a fost diagnosticată cu metaplazie intestinală focală, pe fondul unei gastrite cronice severe active și pentru care urmează un tratament, care o împiedică să se deplaseze la București, aflate în vol. III, filele 84-85 dosarul Înaltei Curți.

La dosarul cauzei au fost depuse procesele-verbale de imposibilitate de executare a mandatelor de aducere a martorilor Tonca Sorina Daniel și Gabor Cătălin Raul, în sensul că pentru primul martor Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor a arătat că acesta are afecțiuni medicale, respectiv prezintă insuficiență renală și nu poate fi transportat, iar pentru al doilea martor Poliția orașului Stei a arătat că martorul lucrează în Germania și nu se poate prezenta în fața Înaltei Curți, în vederea audierii, întrucât nu beneficiază de concediu pentru a veni în țară, iar în situația în care ar veni fără acordul angajatorului și-ar pierde locul de muncă.

Față de cele menționate, la interpelarea președintelui de complet, reprezentantul Ministerului Public a precizat că martorii Tonca Sorin și Gabor Cătălin Raul au fost propuși de parchet și că înțelege să renunțe la audierea acestora, solicitând instanței să nu mai insiste în audierea lor, iar apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a precizat că poate renunța la audierea acestor doi martori, susținând că nu insistă în audierea acestora.

Înalta Curte nu va avea în vedere poziția martorei Popa Liana Corina fosta soție a apelantului intimat inculpat care s-a prevalat de dispozițiile art. 117 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, iar în ceea ce privește modul de apreciere a declarațiilor anterioare ale celorlalți martori mai sus menționați care nu au putut fi audiați în fața instanței de apel, declarațiile se vor analiza în procesul de apreciere asupra probelor administrate, în raport cu criticile formulate în motivele de apel și prin prisma principiilor pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Marea Cameră le-a clarificat în cauza Al-Khawaja și Tahery și care pot fi rezumate astfel:

„i) Curtea ar trebui să examineze mai întâi întrebarea preliminară dacă a existat un motiv întemeiat pentru a admite declarația unui martor absent, având în vedere că martorii ar trebui, ca regulă generală, să dea declarații în cursul procesului și că ar trebui depuse toate eforturile rezonabile pentru a asigura prezenta acestora;

ii) motivele tipice pentru a nu se înfățișa sunt, precum în cauza Al-Khawaja și Tahery, decesul martorului sau teama de represalii. Există însă și alte motive întemeiate pentru care un martor nu poate participa la proces;

iii) în cazul în care un martor nu a fost audiat într-o fază anterioară a procesului, admiterea unei declarații a martorului în locul declarației date personal la proces trebuie să fie o măsură de ultimă instanță;

iv) admiterea ca probă a declarațiilor unor martori absenți are ca rezultat un potențial dezavantaj pentru inculpat, care, în principiu, în cadrul unui proces penal ar trebui să aibă posibilitatea efectivă de a contesta probele în defavoarea sa. În special, acesta ar trebui să aibă posibilitatea de a verifica veracitatea și fiabilitatea declarațiilor date de martori, prin examinarea orală a acestora în prezența lui, fie în momentul în care martorul dă declarația, fie într-o fază ulterioară a procesului;

v) în conformitate cu regula „temei unic sau decisiv”, în cazul în care condamnarea unui inculpat are ca temei unic sau principal declarații date de martori cărora inculpatul nu poate să le pună întrebări în nicio fază ulterioară a procesului, dreptul lui la apărare este restrâns în mod nejustificat;

vi) în acest context, termenul „decisiv(ă)” trebuie interpretat într-un sens restrâns, ca desemnând o probă de asemenea relevanță sau importanță încât este în măsură să determine soluția cauzei. În cazul în care declarația neverificată dată de un martor se coroborează cu alte mijloace de probă coroborate, aprecierea caracterului său decisiv depinde de forța probatorie a celorlalte mijloace de probă: cu cât aceasta va fi mai mare, cu atât mai puțin declarația dată de martorul absent va putea fi considerată decisivă;

vii) cu toate acestea, întrucât art. 6 § 3 din Convenție ar trebui interpretat în contextul unei examinări globale a caracterului echitabil al procesului, regula „temei unic sau decisiv” nu ar trebui să se aplice în mod rigid;

viii) atunci când o declarație mijlocită reprezintă proba unică sau decisivă împotriva inculpatului, admiterea sa ca mijloc de probă nu implică automat încălcarea art. 6 § 1. În același timp, atunci când o condamnare are ca temei unic sau decisiv declarațiile unor martori absenți, Curtea trebuie să supună procedura celei mai riguroase examinări. Din cauza riscurilor inerente admiterii probelor de acest tip, ar reprezenta un factor important de luat în considerare un factor care necesită măsuri suficiente de contrabalansare, inclusiv garanții procedurale solide.

Întrebarea care se pune în fiecare dintre cauze este dacă există suficiente măsuri de contrabalansare, inclusiv măsuri care dau posibilitatea realizării unei aprecieri corecte și echitabile a fiabilității probei respective. Astfel ar fi posibil ca o condamnare să se bazeze pe o astfel de probă numai dacă aceasta este suficient de fiabilă, ținând seama de importanța ei în cauză.”

Principiile mai sus menționate au fost clarificate în cauza Schatschaschwili împotriva Germaniei, Marea Cameră care „a confirmat că lipsa unui motiv întemeiat pentru ca un martor să nu se înfățișeze nu poate fi hotărâtor, în sine, pentru lipsa caracterului echitabil al unui proces, deși a rămas un factor foarte important care trebuie pus în balanță în momentul evaluării caracterului echitabil în ansamblu și unul care ar putea înclina balanța în favoarea constatării unei încălcări a art. 6 § 1 și § 3 lit. d). În plus, având în vedere că preocuparea sa principală era aceea de a stabili dacă procesul a fost echitabil în ansamblu, Curtea ar trebui să verifice nu doar existența unui număr suficient de măsuri de contrabalansare în cauzele în care declarația martorului absent a fost temeiul unic sau decisiv pentru condamnarea reclamantului, ci și în cauzele în care aceasta a considerat că nu este clar dacă proba respectivă a fost unică sau decisivă, dar, cu toate acestea, a fost convinsă că avea o pondere mare și admiterea sa ar fi dezavantajat apărarea. Amploarea măsurilor de contrabalansare necesare pentru ca un proces să fie considerat echitabil ar depinde de ponderea declarației martorului absent. Cu cât este mai importantă declarația respectivă, cu atât mai mare este importanța măsurilor de contrabalansare pentru ca procesul în ansamblu să fie considerat echitabil (a se vedea, de asemenea, Boyets, pct. 76 și Valdhuter împotriva României, nr. 70.792/10, pct. 45, 27 iunie 2017).

Existența unor suficiente măsuri de contrabalansare, inclusiv măsuri care să permită să se efectueze o apreciere echitabilă și adecvată a fiabilității declarației martorului absent se fundamentează pe următoarele elemente care sunt relevante în acest context: a) dacă instanța de fond a examinat cu precauție declarația neverificată a unui martor absent; b) dacă instanțele naționale au făcut o motivare detaliată; c) dacă există probe coroborate în susținerea declarațiilor neverificate ale martorului, d) dacă reclamantul sau apărătorul său a avut posibilitatea de a pune întrebări martorului în faza de urmărire penală; e) dacă apărarea a avut posibilitatea să pună propriile întrebări martorului în mod indirect în cursul procesului; f) dacă inculpatul a avut posibilitatea să prezinte

propria versiune a evenimentelor și să pună la îndoială credibilitatea martorului absent (cauza Schatschaschwili, pct. 125-131).”

În raport cu cele menționate, instanța de control judiciar va examina în procesul de reapreciere a mijloacelor de probă administrate, în raport cu principiile și elemente relevante mai sus enunțate, ponderea declarațiilor anterioare de martorii care nu au putut fi audiați în apel, cale ordinară de atac devolutivă, în care se pot readministra probele sau administra probe noi, în contextul criticilor aduse în apelul parchetului față de soluțiile pronunțate de prima instanță privind pe inculpatul Popa Vasile Constantin, Mihalache Gabriel Constantin și David Florian Alin.

Înalta Curte constată că procedeele probatorii administrate în cauză, respectiv interceptările au fost dispuse anterior intrării în vigoare a Codul de procedură penală la 1 februarie 2014, de judecător, întemeiate pe dispozițiile art. 91¹ și următoarele din Codul de procedură penală anterior, prin încheierile nr. 281 din 14 octombrie 2013, nr. 299 din 11 noiembrie 2013, nr. 299 din 11 noiembrie 2013 ale Curții de Apel București, iar ulterior întemeiate pe dispozițiile art. 139 și respectiv art. 144 din Codul de procedură penală în vigoare, prin încheierile judecătorului de drepturi și libertăți nr. 39 din 14 februarie 2014, nr. 59 din 18 martie 2014, nr. 67 din 27 martie 2014, nr. 92 din 11 aprilie 2014, nr. 92 din 11 aprilie 2014, nr. 125 din 15 mai 2014, nr. 151 din 12 iunie 2014, nr. 152 din 12 iunie 2014, nr. 167 din 10 iulie 2014, nr. 168 din 10 iulie 2014 ale Curții de Apel București, aflate în vol. 7 de urmărire penală.

În vol. 1 se află procesul-verbal din 6 noiembrie 2013 întocmit de ofițer de poliție judiciară privind redarea rezumativă a convorbirilor interceptate și înregistrate în baza încheierii nr. 281/14.10.2013 emisă de Curtea de Apel București între Popa Liviu și Popa Vasile Constantin și vol. 8 de urmărire penală se află depuse procese-verbale și redări ale dialogurilor ambientale purtate de Edu Dorinel, Tudor Gheorghe și Popa Vasile Constantin, de Edu Dorinel și Bulc Nicolae, de la mai multe date, între Edu Dorinel, Bulc Nicolae și Nisteanu Mircea, între Edu Dorinel, Tudor Gheorghe și Popa Vasile Constantin, între Edu Dorinel, Tudor Gheorghe, Edu Florin Ionuț și redări ale dialogurilor unor convorbiri telefonice interceptate în baza încheierilor nr. 281/14.10.2013, 39/17.02.2014, 59/18.03.2014, 92/11.04.2014, 125/15.05.2014, 152/12.06.2014 și 168/10.07.2014 pronunțate de Curtea de Apel București, privind pe Popa Vasile Constantin, David Florian Alin, Tudor Gheorghe, Popa Liana, Magda, Mihalache, Lozincă Maria, interlocutor, Mudura Marius, toate notele de redare fiind întocmite de ofițeri de poliție judiciară.

Așadar, interceptările și redările dialogurilor purtate au fost efectuate cu respectarea prevederilor legale de către organele judiciare abilitate prin lege, neexistând ingerințe în procedura de administrare a acestora de către alte entități, concluzie care rezultă din conținutul adreselor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție în dosarele 421/P/2013 din 10 aprilie 2019 și respectiv cu nr. 806/II.1/2013 din 8 aprilie 2019 de la Serviciul Tehnic al aceluiași parchet.

Astfel, din adresele mai sus menționate al căror conținut a fost redat integral mai sus în considerentele prezentei decizii a rezultat că în cele două

dosare de urmărire penală respectiv 421/P/2013 și 530/P/2014 ale Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție activitatea de urmărire penală s-a desfășurat exclusiv în temeiul dispozițiilor Codului de procedură penală și nu au existat activități de urmărire penală care au fost efectuate de către, cu participarea sau în prezența personalului Serviciului Român de Informații, iar în intervalul 14 octombrie-12 decembrie 2013, modalitatea de punere în aplicare a măsurilor de supraveghere tehnică, din răspunsul Serviciului Tehnic din cadrul Direcției Naționale Anticorupție a rezultat că în cele două dosare punerea în executare a măsurii constând în interceptarea comunicațiilor la distanță a fost făcută de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, cu sprijinul strict de natură tehnică al Serviciului Român de Informații – U.M. 0894 București, prin intermediul căruia s-a realizat accesarea Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor. Direcția Națională Anticorupție a recepționat prin propria structură (Serviciul Tehnic) semnalul de comunicații interceptat, iar fișierele de date rezultate au fost descărcate și imprimare pe suporturi optice de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție. Aceste interceptări au avut loc anterior Deciziei nr. 51/16 februarie 2016 a CCR și Ordonanței de urgență nr. 6/2016. Conform solicitărilor procurorului de caz, Serviciul Român de Informații – U.M. 0561 Bihor a avut calitatea de beneficiar secundar al măsurilor de supraveghere tehnică constând în interceptarea comunicațiilor la distanță. Drept urmare, această instituție a avut posibilitatea din punct de vedere tehnic, de a accesa comunicațiile interceptate, fără a efectua însă vreo activitate procesuală de punere în aplicare a acestor măsuri de supraveghere tehnică.

Așadar, în raport cu cele mai sus arătate, Înalta Curte constată că procedeele probatorii au fost administrate conform dispozițiilor legale din Codul de procedură penală, interceptarea comunicațiilor la distanță fiind făcută de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, semnalul de comunicații interceptat a fost recepționat prin propria structură, respectiv a Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, iar fișierele de date rezultate au fost descărcate și imprimate pe suporturi optice tot de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție, precum și procesele-verbale și notele de redare a dialogurilor, aflate în vol. 8 dosar urmărire penală, au fost efectuate tot de către ofițeri de poliție judiciară, așa încât întreaga activitate de punere în executare a măsurii a fost realizată de organe judiciare abilitate, în condițiile legii, neexistând activități de urmărire penală care au fost efectuate de către, cu participarea sau prezența personalului Serviciului Român de Informații și nu a existat nicio ingerință din partea acestuia, așa încât nu sunt incidente Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 566 din 17 iulie

2017 și nici Decizia Curții Constituționale nr. 26 din 16 ianuarie 2019 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parlamentul României, Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019.

Înalta Curte consideră că față de cele mai sus menționate, nu sunt relevante mențiunile referitoare la aspectele comunicate privind beneficiarul secundar și posibilitatea de acces a comunicațiilor a Serviciul Român de Informații – U.M. 0561 Bihor și respectiv Serviciul Român de Informații – U.M. 0894 București, acestea neavând nicio implicare în activitatea de urmărire penală de către organele judiciare abilitate, astfel că nu se susțin criticile formulate cu privire la modul în care au fost efectuate interceptările și redările dialogurilor în contextul cauzei, neexistând încălcări ale dispozițiilor legale și în consecință nicio sancțiune procedurală aplicabilă.

Înalta Curte, în procesul de reapreciere asupra mijloacelor de probă administrate va evalua probele cu procesele-verbale și redările interceptării dialogurilor purtate administrate legal în coroborare cu celelalte mijloace de probă administrate, urmând a analiza standardele acestei probe, prin prisma dispozițiilor art. 103 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 420 alin. 8,9 din același cod, în raport cu motivele de apel formulate de apelanți.

c) Instanța de control judiciar consideră că sub aspect procedural în mod legal reprezentantul parchetului a susținut motivele de apel formulate în scris, prin prisma readministrării probei testimoniale, cu audierea martorilor mai sus menționați, a reaudierii persoanei vătămate Lozincă Maria și administrării probei cu audierea martorului Popa Liviu, audierea unor fișiere indicate de apărare în ședința publică, probei cu înscrisuri, valorificând cercetarea judecătorească din apel sub aspect probatoriu, solicitările referitoare la legea penală mai favorabilă, precum și poziția referitoare la schimbarea încadrării juridice în ceea ce privește infracțiunea de șantaj, în sensul dispozițiilor art. 207 alin. 1 și 3 din Codul penal, așa cum rezultă din încheierile de ședință din 21 noiembrie 2019 și 9 ianuarie 2020, ce au fost expuse în considerentele acestei decizii în condițiile menționate, nu au modificat motivele de apel în scris.

Dimpotrivă, s-a dat relevanță întregului material probator, inclusiv celui administrat în fața instanței de apel, prin prisma motivelor de apel referitoare la greșelile achitări ale apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, apel exercitat de către parchet, în defavoarea apelantului intimat inculpat, având în vedere și faptul că în cauza există și apelul apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, care critică prin motivele formulate greșita condamnare pentru infracțiunea de șantaj, așa încât prin prisma competenței de asigurare a legalității soluției atacate, solicitările formulate de procuror se circumscriu cadrului legal de verificare prin prisma celor două apeluri exercitate a soluției pronunțate de prima instanță, neexistând nicio infracțiune pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Popa Vasile Constantin și asupra căreia prima instanță nu s-a pronunțat, care să nu fi fost criticată.

Împrejurarea că pe parcursul judecării apelurilor în contextul cauzei de față, în readministrarea probatoriului din care rezultă că se impune o schimbare a încadrării juridice a infracțiunii de șantaj în ceea ce-l privește pe apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin din dispozițiile art. 207 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, aceasta din urmă fiind o variantă agravată, existând un apel al parchetului în defavoare, iar apelul apelantului intimat inculpat critică condamnarea pentru infracțiunea de șantaj, nu se poate susține că are loc o modificare a acuzației inițiale pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Popa Vasile Constantin sub aspectul infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 207 alin. 1 din Codul penal, ce a fost verificată de judecătorul de cameră preliminară cu caracter definitiv, întrucât se fac confuzii între obiectul camerei preliminare, obiectul judecării și schimbarea încadrării juridice.

Potrivit art. 342 din Codul de procedură în camera preliminară, ”obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală”.

În ceea ce privește verificarea legalității sesizării, are loc o verificare a regularității actului de sesizare întocmit și înaintat de procuror, noțiunea de regularitate a actului de sesizare, fiind interpretată pe calea jurisprudenței, în sensul că se referă la analiza din perspectiva condițiilor de formă și de conținut al acestuia. Astfel, neregularitățile actului de sesizare se pot remedia, în procedura de cameră preliminară în termenul prevăzut de art. 345 alin. 3 din Codul de procedură penală, alte elemente de nelegalitate decât cele de formă și de conținut ale rechizitoriului se sancționează cu nulitatea actului ca act de sesizare.

Așadar, prin analiza conținutului rechizitoriului se înțelege verificarea legalității condițiilor prevăzute de art. 328 și 329 din Codul de procedură penală și anume se limitează la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală, cuprinderea în mod corespunzător a mențiunilor prevăzute la art. 286 alin. (2) referitoare la cuprinsul ordonanței (denumirea parchetului și data emiterii; numele, prenumele și calitatea celui care o întocmește; fapta care face obiectul urmăririi penale, încadrarea juridică a acesteia și datele privitoare la persoana inculpatului; obiectul actului sau măsurii procesuale ori, după caz, tipul soluției, precumși motivele de fapt și de drept ale acestora; atunci când este cazul, mențiunea căii de atac disponibile, cu arătarea termenului în care aceasta poate fi exercitată; date referitoare la măsurile asigurătorii, măsurile de siguranță cu caracter medical și măsurile preventive luate în cursul urmăririi; alte mențiuni prevăzute de lege; semnătra celui care a întocmit-o); cuprinde datele privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia; menționează probele și mijloacele de probă; stabilește cheltuielile judiciare din faza de urmărire penală(cuquantum, respectiv în sarcina cui sunt puse); cuprinde mențiunile prevăzute la art. 330 și art. 331 din Codul de procedură penală (privitoare la măsurile preventive sau asigurătorii și măsurile de siguranță);

conține expres dispoziția de trimitere în judecată, precum și alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei.

În procedura de cameră preliminară nu poate fi pusă în discuție schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în rechizitoriu, dispozițiile procesuale penale necuprinzând reglementări în acest sens, așa încât schimbarea încadrării juridice a faptei poate fi pusă în discuție doar în faza judecătii.

În conformitate cu art. 371 din Codul de procedură penală referitoare la obiectul judecătii, „Judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței.”

Astfel are loc o limitare ce are ca efect inaptitudinea funcțională a primei instanțe de a judeca alte fapte și/sau persoane cu privire la care ar reieși date în cursul cercetării judecătorești, chiar dacă între acestea și faptele persoanele deduse judecătii ar exista o legătură substanțială.

Judecata este limitată la fapta și persoana arătate în actul de sesizare, nu este însă și la încadrarea juridică a faptei, astfel că, în vederea respectării principiilor legalității și aflării adevărului, indiferent de procedura de judecată aplicată, acuzația penală poate suferi modificări din perspectiva încadrării juridice a faptei.

Legiuitorul a reglementat în conținutul art. 386 din Codul de procedură penală schimbarea încadrării juridice astfel:

(1) Dacă în cursul judecătii se consideră că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare urmează a fi schimbată, instanța este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă sau amânarea judecătii, pentru a-și pregăti apărarea.

(2) Dacă noua încadrare juridică vizează o infracțiune pentru care este necesară plângerea prealabilă a persoanei vătămate, instanța de judecată cheamă persoana vătămată și o întreabă dacă înțele să facă plângere prealabilă. În situația în care persoana vătămată formulează plângere prealabilă, instanța continuă cercetarea judecătorească, în caz contrar dispunând încetarea procesului penal.”

Așadar, prin încadrare juridică a faptei se înțelege stabilirea textului de lege care o prevede și o sancționează și caracterizarea ei ca infracțiune potrivit acestui text. Ea presupune stabilirea textului de lege care prevede infracțiunea în varianta tip sau, dacă este cazul, într-o variantă agravată sau calificată ori într-o variantă mai puțin gravă în comparație cu varianta tip.

Schimbarea încadrării juridice este posibilă când instanța reține ca săvârșită aceeași faptă prevăzută în actul de sesizare, chiar dacă sunt reținute sau înlăturate împrejurări despre care nu se face vorbire în rechizitoriu, important este ca substanța, conținutul faptei să nu se schimbe.

Astfel, în contextul concret al cauzei, inculpatul Popa Vasile Constantin a fost trimis în judecată prin rechizitoriul emis la 17 decembrie 2014 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexa Infracțiunilor de Corupție în dosarul 421/P/2013 pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, șantaj, faptă prev. și ped. de art.

207 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13¹ din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea 95/2006 republicată, totul cu aplic. art. 38 alin. 1 din Codul penal, abuz în serviciu conf. art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, abuz în serviciu conf. art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu

referire la art. 7 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal, trafic de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, abuz în serviciu prev. de art. 132 din Legea 78/2000, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal.

Prin încheierea penală nr. 14/CP/2015 din ședința de cameră de consiliu din data de 20 martie 2015 a Curții de Apel Oradea, Secția penală și pentru cauze cu minori pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014 au fost admise în parte cererile și excepțiile formulate de inculpatul Popa Vasile Constantin și în consecință:

În baza art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală s-a constatat neregularitatea rechizitoriului în ce privește descrierea infracțiunilor de șantaj și abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin la punctele 2, 3, 4 și 5 din actul de sesizare.

În baza art. 345 alin. 2 teza a-II-a din Codul de procedură penală au fost excluse din materialul probator declarația martorului Uceanu lucian din data de 30.09.2014, declarația martorei Gîlcă Ionela din data de 1.10.2014, declarația martorei Bronț Lavinia Anda din data de 1.10.2014, declarația martorului Arelean Cristian din data de 30.09.2014, declarația martorului Ilisie Teofil din data de 30.09.2014 și completarea la declarația martorului David florin din data de 22.10.2014.

Au fost respinse celelalte cereri și excepții formulate de inculpatul Popa Vasile Constantin precum și cererile și excepțiile formulate de inculpații David Alin Florian și Mihalache Gabriel Constantin.

S-a constatat că măsura arestului la domiciliu dispusă față de inculpatul Popa Vasile Constantin a fost verificată la data de 18.03.2015.

Copia încheierii s-a comunicat spre știință parchetului și inculpaților conform art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală.

În termen de 5 zile de la comunicarea prezentei încheieri, procurorul urmează să se conformeze dispozițiilor art. 345 alin. 2, 3 din Codul de procedură penală.

Prin ordonanța din 23 martie 2015 procurorul în dosarul nr. 421/P/2013 a reținut că având în vedere încheierea nr. 14/CP/2015 a Curții de Apel Oradea, în temeiul art. 345 alin. 3 din Codul de procedură penală a procedat la remedierea neregularităților actului de sesizare punctele 2,3, 4 și 4 ale stării de fapt din rechizitoriul cu numărul de mai sus după cum urmează:

2. Descrierea infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

Între soții (la acea vreme) Popa Vasile Constantin și Liana și soții Lozincă Maria și Dan s-au stabilit relații de amicitie, favorizate de faptul că atât inculpatul Popa Vasile Constantin, cât și Popa Liana obișnuiau să meargă la spălătoria soților Lozincă fie cu autoturismele pe care le dețineau, fie pentru a spăla covoarele.

Relațiile de amicitie au fost consolidate și de un împrumut de 80.000.000 lei vechi acordat de soții Lozincă inculpatului Popa Vasile Constantin, care avea nevoie de bani pentru a finaliza unele lucrări de construcție efectuate la imobilul din comuna Haieu, județul Bihor. Suma împrumutată a fost restituită în totalitate,

așa cum declară și partea vătămată Lozincă Maria, care, după un interval de timp, în cursul anului 2010, după ce a încercat să contracteze un împrumut bancar fără să reușească, a solicitat suma de 200.000.000 lei vechi soților Popa, cu titlu de împrumut.

Inculpatul Popa Vasile-Constantin a acceptat să o împrumute pe partea vătămată Lozincă Maria cu suma de 197.000.000 lei vechi, iar la acordarea împrumutului nu s-a stabilit un termen de restituire a sumei care a făcut obiectul înțelegerii. Cu toate acestea, până în vara anului 2013, partea vătămată a restituit suma de 120.000.000 lei vechi inculpatului.

Sub motivul că partea vătămată întârzia stingerea datoriei, începând cu sfârșitul anului 2013, inculpatul Popa Vasile Constantin a exercitat presiuni care au degenerat în amenințări și insulte la adresa lui Lozincă Maria, căreia i se solicita să restituie diferența de bani.

Conținutul amenințărilor proferate de Popa Vasile Constantin este grav, inculpatul prevalându-se de statutul său, ceea ce a creat părții vătămate o stare firească de temere.

Conținutul amenințărilor proferate de Popa Vasile Constantin este grav, inculpatul prevalându-se de statutul său, ceea ce a creat părții vătămate o stare firească de temere.

În concret, inculpatul Popa Vasile Constantin a proferat amenințări așa cum rezultă din declarația părții vătămate Lozincă Maria, a soțului acesteia, Lozincă Dan, dar și din datele obținute în cursul supravegherii tehnice:

-,(...) – Popa Vasile Constantin: -Da' știu că nu mă mai suni! Na, uită-te! Eu o să-ți trimit pe altcineva și o să-ți ia banii altcumva, atunci.Bine?

Măriuța: -Nu! Te rog, Vasile!

Popa Vasile Constantin:- Na,bine!

Măriuța: -Ai...(n.n.discuția se întrerupe) (...)"

-, (...) Dl Popa era foarte furios și a strigat la mine că dacă nu-i dăm toți banii ne scoate din oraș, că ne „termină” și că dacă ne-am dorit un dușman, acum îl avem(...)” - declarația lui Lozincă Dan,

-, (...) Nu știi cu cine ai de-a face” și „Nu îți doresc să ai așa un dușman ca mine” (...)" - declarația lui Lozincă Maria;

-, (...)Nu mai îmi trebuie banii tăi, dar de tine o să am eu grijă (...)" – declarația lui Lozincă Maria;

- „(...) Te distrug.” „Nu scapi tu de mine în viața asta”, „O să-ți trimit controale la greu, întrucât toți sunt prietenii mei”, „Îți țin eu evidența banilor”, „Ai un dușman pe viață și nu orice dușman”. Toate acestea au fost însoțite de înjurături din cele mai urâte, fiind jignită fără nicio reținere în prezența clienților(...)" – declarația lui Lozincă Maria;

- „(...) În toată această perioadă de timp am avut o serie de controale de la diferite instituții ale Statului, fiind controlată aproape săptămânal și îmi amintesc că, cu ocazia uneia dintre acțiunile de control, efectuate de Direcția Generală Antifraudă, inspectorul mi-a spus „Așa se întâmplă dacă ai prieteni”.

Declar că în perioada următoare m-am întâlnit din nou cu Vasile Popa, ocazie cu care l-am întrebat dacă el este cel care îmi trimite controalele la firmă, la care acesta a replicat „Dacă ți le trimit eu nu scapi așa ușor (...)" – declarația lui Lozincă Maria.

În declarația sa, inculpatul Popa Vasile Constantin recunoaște în mod implicit proferarea amenințărilor:

-, (...) În cursul anului 2011 am divorțat de Popa Liana, ulterior aflând că soții Lozincă îi achită și ei tranșe din împrumut, fapt care nu m-a deranjat, ba dimpotrivă. Corespund realității faptul că de circa doi-trei ani de zile, la un interval de timp de circa două-trei săptămâni, mă deplasam la spălătoria auto a acesteia situată în Oradea, ocazie cu care îi solicitam restituirea banilor (...)"

-, (...) Nu îmi amintesc, dar este posibil, sub imperiul nervilor, ca în câteva rânduri să o fi înjurat sau să fi folosit cuvinte mai neortodoxe. Repet că nu îmi amintesc exact și nu pot să dau exemple în acest sens." (...).

Este fără dubiu că inculpatul Popa Vasile Constantin a exercitat presiuni concretizate în amenințări, în scopul de a dobândi în mod injust folostul reprezentat de diferența de bani nerestituită, în loc să recurgă la mijloacele legale de rezolvare a situației.

De asemenea, este neîndoios că inculpatul Popa Vasile Constantin a oferit acestor amenințări un grad ridicat de pericolozitate, prin permanenta invocare a calității sale.

Practic, recuperarea sumei de 7.700 lei a fost realizată, în afara amenințărilor, injuriilor și presiunilor descrise mai sus, și prin trimitere șoferului cu mașina de serviciu a Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, cu intenția evidentă de a sublinia calitatea de procuror-șef a inculpatului în ochii părții vătămate, disprețul inculpatului față de prevederile legale prin punerea șoferului său în situații cel puțin stânjenitoare (acesta semna într-o agendă cu coperte albastre, emisă de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual, la pagina 225, aparținând părții vătămate și aflată la dosarul cauzei – pentru

primirea tranșelor de bani rămase de restituit), dar și prin „sensibilizarea” unor reprezentanți ai autorităților publice. Astfel, deși societatea condusă de partea vătămată Lozincă Maria (o spălătorie auto din Oradea) nu mai fusese controlată din anul 2008, în toiul amenințărilor proferate de inculpat, a fost controlată de nouă ori în decurs de un an și jumătate. Chiar dacă martorii audiați (lucrătorii care au efectuat controalele) susțin că au efectuat controalele pur și simplu – fiind evidentă dorința de a nu se autoincrimina „coincidența” nu poate exista într-o astfel de situație.

Deși nu se pune în discuție legitimitatea datoriei pe care o avea de încasat, modul de comportare al inculpatului Popa Vasile Constantin, care a împrumutat suma de 197.000.000 lei părții vătămate Lozincă Maria fără a încheia un contract de împrumut în acest sens, fără a solicitat garanții și fără să stabilească termenul-limită al datoriei sau persoanele care pot încasa tranșele de bani (reamintim că în anul 2011, soții Popa au divorțat, astfel că tranșele de bani au fost încasate de Popa Liana, de Popa Vasile Constantin, dar și de șoferul inculpatului), creionează profilul moral al inculpatului Popa Vasile Constantin, inspirat probabil de mediul interlop frecventat, precum și de legăturile solide pe care acesta le deținea în această zonă socială.

Audiate de către organele de urmărire penală, partea vătămată și soțul acesteia au descris în amănunt desfășurarea evenimentelor, relatând și teroarea psihică generală de amenințările și celelalte acțiuni ale inculpatului.

3. Descrierea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal:

În perioada iunie-septembrie 2009, inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de îndeplinire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor. Afectând grav încrederea justițiabililor în această instituție chemată să aplice legea și să îndeplinească actul de justiție, inculpatul sus menționat a distrus rechizitoriul din data de 10.06.2009 emis în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, după care, în data de 16.09.2009 a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului Gligor Cristian Paul, fără a emite soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuit.

Astfel, în primăvara anului 2009, procurorul stagiar Ardelean Cristian Marius din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Aleșd a primit spre soluționare dosarul nr. 7157/P/2008, în care organele de poliție propuneau trimiterea în judecată a numitului Gligor Cristian Paul, sub aspectul infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 grame/litru, prevăzută de art. 87 din O.U.G. nr. 195/2002. Conform datelor, Gligor Cristian Paul produsese anterior depistării sale și un accident care a avut ca urmare tamponarea altor trei

autoturisme, iar alcooltestul a indicat o valoare de 0,69 miligrame/litru alcool pus în aerul expirat. Conform buletinelor de analiză toxicologică s-a concluzionat că învinuitul (la acea vreme) este sub influența alcoolului, atât prima, cât și a doua probă evidențiind rezultate de alcoolemie de peste 1/1.000 fapt ce l-a determinat pe procurorul de caz să întocmească rechizitoriul. Calitatea de stagiatar a procurorului de caz a reclamat contrasemnarea rechizitoriului de către procurorul Dan Mihai Chirilă, data de 15.06.2009 fiind data predării dosarului soluționat conform descrierii de mai sus. La dosarul cauzei a existat și o expertiză medico-legală pentru stabilirea retroactivă a valorii alcoolemiei. Aceasta s-a efectuat la IML Timișoara, iar conform concluziilor învinuitul ar fi putut avea o alcoolemie teoretică de 0,75 grame/1.000 pe de altă parte, însă s-a precizat că din calculul teoretic efectuat prin aplicarea formulei Widmark s-ar fi realizat o alcoolemie maximă de 1,35 grame/1.000.

La câteva zile după finalizarea dosarului, procurorul de caz a fost chemat de către prim-procurorul unității, inculpatul Popa Vasile Constantin, acesta din urmă chestionându-l pe Ardelean Cristian Marius de ce a întocmit rechizitoriul în condițiile în care expertiza retroactivă stabilise o valoare inferioară a alcoolemiei. La primirea răspunsului că se respectă practica stabilită de comun acord în cursul unei ședințe din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, inculpatul Popa Vasile Constantin a solicitat efectuarea unei excepții în această situație, întrucât Gligor Cristian Paul este un cunoscut de-al său. La răspunsul procurorului Ardelean Cristian Marius că nu vrea să schimbe soluția adoptată în dosar și dacă dorește și consideră necesar să o infirme.

Ulterior, procurorul Ardelean Cristian Marius a constatat că soluția sa, trimitere în judecată prin rechizitoriul, fusese înlocuită din dosar cu o ordonanță de scoatere de sub urmărirea penală, întocmită în numele și de către inculpatul Popa Vasile Constantin, fără a exista o soluție de infirmare.

Audiat, inculpatul Popa Vasile Constantin nu recunoaște că a distrus actul de sesizare a instanței de judecată. Se remarcă și lipsa oricărei explicații pentru lipsa soluției de infirmare, menționată mai sus.

S-a arătat că se va demonstra, în cele ce urmează, că actul de distrugere al rechizitoriului nu este unul singular, inculpatul procedând în mod singular și în următoarele împrejurări:

4. Descrierea infracțiunilor de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

În perioada iulie 2010 – ianuarie 2011, inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea a distrus rechizitoriul întocmit de procurorul Brișcan Adrian în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuiții Henderea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian.

Procurorul Brișcan Adrian și-a desfășurat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în perioada 1995 - 01.07.2010.

În perioada sus-menționată, procurorul Brișcan Adrian a avut de soluționat și dosarul 7515/P/2008, care îi fusese repartizat, dosarul privind pe învinuiții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian și fiind înaintat de lucrătorii de poliție cu propunerea de trimitere în judecată.

În vara anului 2010, Brișcan Adrian a soluționat dosarul 7515/P/2008 cu soluție de trimitere în judecată (rechizitoriu), fiind apoi promovat ca procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

Ulterior, la solicitarea procurorului Ilisie Teofil Ionel, Brișcan Adrian a discutat cu acesta pe marginea dosarului 7515/P/2008, redistribuit procurorului Ilisie Teofil Ionel, ocazie cu care a constatat că în dosar nu se mai află rechizitoriul, nici vreo soluție de infirmare care să justifice redistribuirea dosarului 7515/P/2008.

De altfel, conform datelor existente la dosar, inculpatul Popa Vasile Constantin a rupt rechizitoriul chiar în fața procurorului nou desemnat, căruia, deși nu i-a sugerat vreo soluție, i-a spus că în dosarul în cauză s-a dispus rechizitoriu fără a exista probe.

La data de 31 ianuarie 2011, procurorul Ilisie Teofil Ionel a întocmit un nou act de sesizare al instanței, dispunând punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, rechizitoriul fiind confirmat de prim procurorul adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, Simina Ioana Goia.

S-a considerat că abuzul exercitat de inculpatul Popa Vasile Constantin prin ruperea rechizitoriului și amânarea trimiterii în judecată a învinuiților a constituit un folos pentru Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, chiar dacă, ulterior, procurorul Ilisie Teofil Ionel a dispus aceeași soluție.

S-a constatat că ruperea rechizitoriului și înlocuirea prin fals a soluției (punctul 3) nu este un eveniment singular în activitatea infracțională a inculpatului Popa Vasile Constantin, acesta alegând în acest caz să nu întocmească personal o soluție alternativă, ci să dispună redistribuirea dosarului, fără a justifica, în vreo modalitate prevăzută de Codul de procedură penală, neagreaarea soluției dispuse de procurorul Brișcan Adrian.

În cele ce urmează a fost detaliată o a treia faptă similară comisă de inculpatul Popa Vasile Constantin:

5. Descrierea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal cu aplic. art. 5 din Codul penal, favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal.

În cursul anului 2008, martorul Florența Alex-Adrian, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea a avut în supraveghere dosarul penal nr. 8153/P/2008 privind pe învinuitul (la acea vreme) Blaga Gheorghe-Cosmin, cercetat pentru comiterea infracțiunii de distrugere de la recoltarea probelor biologice. Conform declarației martorului menționat, la 11.08.2009 acesta a întocmit rechizitoriu, prin care dispunea trimiterea în judecată a inculpatului

Blaga Gheorghe-Cosmin pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002, republicată.

Având în vedere că procurorul sus-menționat își redacta singur actele întocmite, printre acestea numărându-se și rechizitoriul redactat pe calculator, acesta a constatat că soluția dispusă, de trimitere în judecată prin rechizitoriu, a fost înlocuită cu o soluție de netrimitere, respectiv scoatere de sub urmărirea penală în baza art. 18¹ din Codul penal vechi și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei, deși imediat după soluționare, dosarul a fost predat la greșa parchetului pentru efectuarea mențiunilor necesare în evidențele parchetului și trimiterea la instanța sesizată.

Ulterior, acesta a constatat că un alt coleg de-al său, procurorul Brișcan Adrian, la solicitarea inculpatului Popa Vasile Constantin, de preluare a dosarului deja soluționat și predat la greșă, a dispus la 09.11.2009 amenda sus-menționată.

Ca element de similaritate, se constată că și în acest caz, profitând de plecarea din unitate (prin promovare sau transfer) a procurorului de caz, inculpatul Popa Vasile Constantin, ignorând prevederile instituției infirmării a distrus soluția legal dispusă în ceea ce privește strict normele de procedură penală și a redistribuit dosarul de urmărire penală unui alt procuror aflat în subordinea sa (în două din cazuri) sau a preferat să înlocuiască personal soluția (punctul 3).

Ca urmare a celor de mai sus, în temeiul art. 345 din Codul de procedură penală, în urma remedierii neregularităților actului de sesizare, s-a menținut dispoziția de trimitere în judecată a inculpatului Popa Vasile Constantin (...).

S-a comunicat judecătorului de cameră preliminară de la Curtea de Apel Oradea, Secția Penală.

Prin încheierea penală nr. 34/CP/2015 din ședința de cameră de consiliu din data de 2 iulie 2015 a Curții de Apel Oradea, Secția penală și pentru cauze cu minori, în dosarul nr. 490/35/2014, judecătorul de cameră preliminară a dispus, în baza art. 346 alin. 4 din Codul de procedură penală începerea judecării cu privire la inculpații **Popa Vasile Constantin** pentru comiterea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal; șantaj, faptă prev. și ped. de art. 207 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal; instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, totul cu aplic. art. 38 alin. 1 din Codul penal; abuz în serviciu conf. art. 13 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din

Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; abuz în serviciu, conf. art. 13 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal; trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, abuz în serviciu, prev. de art. 132 din Legea 78/2000, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal, **Manolache Gabriel Constantin** pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 156 din Legea 95/2006 republicată și **David Florian Alin** pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 6 din Legea 78/2000 raportat la art. 292 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

Prin Încheierea de ședință din cameră de consiliu din 15 septembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014/a10, judecătorul de cameră preliminară a admis contestația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea împotriva încheierii nr. 34/CP din 2 iulie 2015, cu referire la încheierea nr. 14/CP din 20 martie 2015, pronunțate în dosarul nr. 490/35/2014 al Curții de Apel Oradea, Secția Penală și pentru Cauze cu Minori.

S-au desființat încheierile contestate, numai cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin și numai în ceea ce privește excluderea din materialul probator a declarațiilor martorilor Uceanu Lucian, Ardelean Cristian, Ilisie Teofil (din data de 30 septembrie 2014), Gîlcă Ionela, Bronț Lavinia Anda (din data de 1 octombrie 2014) și a completării declarației martorului David Florian Alin (din data de 22 octombrie 2014), dispoziție pe care a înlăturat-o.

Au fost respinse, ca nefondate, contestațiile formulate de inculpații Popa Vasile Constantin și Mihalache Gabriel Constantin împotriva încheierii menționate.

Au fost obligați contestatorii inculpați Popa Vasile Constantin la plata sumei de 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat și Mihalache Gabriel Constantin la plata sumei de 430 lei, cu același titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 130 lei, reprezentând onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu s-a avansat din fondul Ministerului Justiției.

Prin sentința penală nr. 194/P/ din ședința publică de la 13 martie 2018 a Curții de Apel București, Secția Penală, pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014, prima instanță în baza art. 386 din Codul de procedură penală a respins cererea de schimbare a înacadrării juridice a faptei de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri, prev. de art. 275 alin. 1 și 2 din Codul penal formulată de inculpatul Popa Vasile Constantin.

În baza art. 386 din Codul de procedură penală a fost admisă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptelor formulată de D.N.A. - Serviciul Teritorial Timișoara, sens în care:

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de luare de mită în formă continuă, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale), cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal în infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal (3 infracțiuni), cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, cu privire la inculpatul David florian Alin;

- s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul Mihalache Gabriel Constantin.

Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală, în apel, prin decizia nr. 20/A din 22 ianuarie 2020, în dosarul nr. 1065/1/2018, a admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. 194/PI din 13 martie 2018 a Curții de Apel Timișoara – Secția penală, a desființat, în parte, sentința penală apelată și rejudecând:

În baza art. 386 din Codul de procedură penală a admis cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, sens în care:

A schimbat încadrarea juridică a infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din legea nr. 78/2000 în infracțiunea de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 și alin. 3 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin.

Așa cum se poate constata, atât prima instanță, cât și instanța de apel, fie au respins și admis cereri formulate de inculpat și respectiv de procurori, ceea ce este de esența instanței de judecată, în raport, cu dispozițiile art. 386 din Codul de procedură penală.

Înalta Curte constată că în mod legal și fondat procurorul a formulat cerere de schimbare a încadrării juridice în apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, apel în defavoarea inculpatului Popa Vasile Constantin, atâta timp cât și apelantul intimat inculpat a formulat motive de apel cu privire la infracțiunea de șantaj, procurorul exercitând rolul de asigurare și respectare a principiului legalității.

Mai mult, față de distincțiile făcute referitoare la obiectul camerei preliminare, schimbarea încadrării juridice și obiectul judecării, în raport cu faptele și persoanele arătate în actul de sesizare, Înalta Curte consideră că cererea de schimbare formulată de procuror în condițiile mai sus menționate, se circumscrie limitelor obiectului judecării conform art. 420 alin. 11 cu referire la art. 371 din Codul de procedură penală și nicidecum nu s-a depășit limitele de sesizare, așa cum a criticat apărarea apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin, în condițiile în care schimbarea de încadrare juridică a avut obiect calificarea aceleiași infracțiuni de șantaj doar din varianta tip prevăzută la art. 207 alin. 1 din Codul penal în varianta agravată prevăzută de art. 207 alin. 1 și 3 din același cod.

În ceea ce privește temeinicia schimbării încadrării juridice din infracțiunea de șantaj varianta tip în infracțiunea de șantaj varianta agravată se va analiza ulterior în considerentele ce se vor arăta, în prezenta decizie, în baza materialului probator administrat.

d) Înalta Curte ca instanță de apel a dat relevanță verificării legii penale mai favorabile, în raport cu concluziile reprezentantului parchetului și concluziile părților, consemnate în încheierea de ședință din 21 noiembrie 2019, repunerea cauzei pe rol, având în vedere discutarea în condiții de oralitate, contradictorialitate a aplicării legii penale mai favorabile cu privire la toate infracțiunile deduse judecării, cererea reprezentantului Ministerului Public, concluziile acestuia și ale părților consemnate în încheierea de dezbatere din 9 ianuarie 2020, constatând că legea penală mai favorabilă este legea nouă, așa cum și prima instanță a constatat, ceea ce face inaplicabilă față de concluziile formulate de procuror, decizia în interesul legii nr. 7/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în dosarul nr. 190/1/2016.

Instanța de control judiciar a dat eficiență și cererii de schimbare a încadrării juridice formulată de procuror, punând-o în discuția părților, amplele concluzii fiind consemnate în ambele încheieri de ședință mai sus menționate, fiind respectată garanția procesuală a inculpatului Popa Vasile Constantin, apărarea formulând ample concluzii referitor la această cerere, neîmpunându-se administrarea altor mijloace de probă decât cele care au fost încuviințate și administrate în judecarea apelurilor, iar în condițiile în care aceasta a fost discutată după punerea în discuție a legii mai favorabile pentru toate infracțiunile deduse judecării, nu este incidentă decizia Curții Constituționale nr. 250 din 16 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 500 din 20 iunie 2019, respectiv pronunțarea asupra cererii de schimbare a încadrării juridice cu privire la infracțiunea de șantaj, printr-o încheiere prealabilă judecării apelului, față de prevalența analizării legii penale mai favorabile, iar ulterior subsecvent pronunțarea asupra cererii de schimbare a încadrării juridice, ceea ce excede situației din decizia mai sus citată.

Sub aspectul motivelor de apel formulate în cadrul apelului declarat de parchet, Înalta Curte consideră că acestea sunt doar parțial fondate, în raport cu cele ce se vor arăta în continuare.

Din analiza ansamblului materialului probator administrat, în cursul procesului penal, instanța de control judiciar consideră că prima instanță a stabilit în mod corect și termenic motivat situația de fapt și **nevinovăția inculpaților Mihalache Gabriel Constantin pentru săvârșirea infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prevăzută de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată**, în condițiile legalei schimbări a încadrării juridice dispuse de prima instanță, din infracțiunea de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prevăzută de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată în infracțiunea de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prevăzută de art. 155 din Legea nr. 96/2006 republicată și respectiv **Popa Vasile Constantin pentru comiterea infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prevăzută de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.**

Legiuitorul a reglementat în conținutul art. 156 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 372 din 28 aprilie 2006 că „Fapta persoanei care a dispus sau a efectuat prelevarea atuncând prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, solicitată în condițiile legii, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Conținutul acestei infracțiuni a fost modificat având la republicarea Legii nr. 95/14.04.2006 în Monitorul Oficial, Partea I nr. 652/28.08.2015 fiind reglementat în art. 155 care prevede că „Efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, solicitată în condițiile

legii, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.”

Astfel, prima instanță în mod judicios a coroborat mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale cu cele administrate în primă instanță, respectiv declarațiile martorilor Chirculescu Maria Magdalena, Leucea Alin, Pantiș Carmen, cu notele de redare la interceptărilor convorbirilor telefonice purtate, cu rapoartele de expertiză medico-legală nr. 2184/14 noiembrie 2014 ale IML Timișoara, declarațiile inculpaților, stabilind motivat că faptele ambilor inculpați în formele de participare la infracțiunea menționată, pe de-o parte nu pot fi reținute, întrucât în ceea ce-l privește pe inculpatul Mihalache Gabriel Constantin nu se circumscrie condițiilor de tipicitate ale infracțiunii, iar referitor la inculpatul Popa Vasile Constantin fapta nu există, ceea ce conduce la concluzia că organul de urmărire penală nu a putut răstruna prezumția de nevinovăție a acestora.

Înalta Curte, reevaluând ansamblul mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, în primă instanță, precum și cu cele readministrate în apel a reținut că situația de fapt evidențiată în actul de sesizare nu este dovedită cu mijloacele de probă administrate, confirmând argumentele primei instanței și soluția dispusă în primă instanță față de cei doi inculpați.

Așadar, instanța de control judiciar reține, în fapt că la 28 martie 2014 Ozsvath Oszkar-Levente Sandor a fost victima unei agresiuni, loviturile primite ducând la decesul acestuia, ce a survenit la data de 01.04.2014, șeful Serviciului de Medicină Legală Bihor, Mihalache Gabriel Constantin a acceptat să se preleveze rinichii, ficatul, pancreasul și corneea victimei, această prelevare neafectând sub nicio formă rezultatele autopsiei medico-legale, fără să existe nicio determinare din partea lui Popa Vasile Constantin, prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor să efectueze această prelevare.

Această situație de fapt se susține prin coroborarea, în conformitate cu art. 420 alin. 11 din Codul de procedură penală cu referire la art. 103 din același cod, a declarațiilor martorului Leucea Alin date în cursul urmăririi penale, aflată în vol. 3, filele 16-21 dosar de urmărire penală, în prima instanță și aflată la filele 4-5 în vol. III dosar prima instanță și în fața instanței de apel, aflată la fila 120 în vol. III dosar Înalta Curte, cu declarațiile martorei Pantiș Carmen, date în primă instanță, aflată la filele 68-69. vol. V dosar prima instanță și în fața instanței de apel, filele 177-178 dosarul Înaltei Curți.

În declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 5 noiembrie 2014, martorul Leucea Alin a menționat că ”Îmi amintesc că în data de 31 martie 2014, într-o zi de luni, mă aflam acasă și mă uitam la televizor, iar la un moment dat am văzut o știre legală de victima Ozsvath Oskar Levente Șandor, în sensul că familia acestuia și-ar fi dat acordul cu privire la prelevarea de organe. Menționez că susnumitul se afla internat în Spitalul Județean de Urgență Oradea, iar anterior eu dispusesem efectuarea unei examinări fizice în vederea stabilirii leziunilor suferite, a cauzei producerii acestora, fiindu-mi necesară pentru soluționarea dosarului penal. Urmare a raportului de expertiză-medico legală am procedat la punerea în mișcare a acțiunii penale cu privire la inculpații cercetați în cauză pentru comiterea infracțiunii de tentativă la omor. A doua zi, în data de

1 aprilie 2014, m-am deplasat la serviciu am sunt la I.P.J. Nihor – Serviciul de Investigații Criminale pentru a mă interesa despre situația victimei. Am fost informat că victima Ozyvath Oszkar Levente Șandor a decedat în cursul nopții, astfel că m-am deplasat la sediul Serviciului de Medicină Legală, cu comisarul Șora, pentru a discuta cu medicul legist șef Mihalache Gabriel. Medicul legist mi-a comunicat că în cursul nopții de 31 martie/1 aprilie 2014 s-a efectuat o operație de prelevare de organe de la victima Ozsvtath Oszkar Levente Șandor. Cu ocazia respectivă mi-a comunicat că în ceea ce-l privește s-au făcut presiuni foarte mari asupra lui de către persoane importante din cadrul mai multor instituții, Ministerul Sănătății, Comisia Națională de Transplant, inclusiv fiind sunat de către șeful meu. Toate aceste persoane l-au contactat telefonic pentru a-și da acordul cu privire la prelevarea organelor, cu motivația că este în interesul societății, respectiv pot fi salvate vieți în situația în care va avea loc operația de prelevare. Acesta mi-a spus că el știa de victimă, astfel că el a ezitat să-și dea acordul, însă au existat câteva situații în țară, dând un exemplu de la Sibiu, în care într-o situația similiară s-a procedat la prelevarea de organe. În acest context, i-am spus acestuia că nu mi se pare normal ca eu, în calitate de procuror de caz, să nu fiu anunțat cu privire la prelevarea organelor de la victima infracțiunii de tentativă la omor. Arăt că nu am discutat niciodată despre acest subiect cu prim-procurorul Vasile Constantin Popa, aflând despre prelevarea de organe de la televizor. Fiind întrebat dacă în situația în care aș fi fost întrebat de către medicul legist și dacă mi-ar fi fost solicitat acceptul în calitate de procuror de caz cu privire la prelevarea organelor de la victimă, declar că nici din punct de vedere juridic și nici medical nu așeam o astfel de competență, fiind exclus să dau un astfel de acord. Cu ocazia discuțiilor acute cu medicul legist șef, acesta mi-a spus că victima suferise multiple leziuni la cap, incompatibile cu viața, și că din punctul lui de vedere, ca medic, prelevarea organelor nu a influențat rezultatul autopsiei medico-legale, însă dacă această problemă va fi invocată de către avocații în instanță „s-ar putea să fie probleme”. Acesta mi-a spus că este conștient că dacă vor fi probleme răspunderea îi aparține lui, deoarece el și-a dat acordul pentru prelevare, medicii care au efectuat operația neavând nicio culpă... Tot cu această ocazie am discutat cu medicul legist despre faptul că nu vor mai putea fi efectuate analizele histopatologice, întrucât organele au fost prelevate, acesta susținând că oricum aceste analize nu ar fi avut o importanță prea mare, deoarece organele erau viabile, leziunile fiind localizate în zona capului. Autopsia a fost făcută a doua zi, am asistat personal la efectuarea acesteia, procedând totodată la filmarea video a autopsiei. Ulterior, am procedat la schimbarea încadrării juridice, din infracțiunea de tentativă la omor în infracțiunea de omor, cei șapte inculpați fiind trimiși în judecată în stare de ares preventiv sub această acuzație. Cunosc faptul că în cursul judecății apărătorul unuia dintre inculpați a solicitat în instanță efectuarea unei expertize medico-legale pentru a se stabili cauza morții, în contextul în care victima a fost supusă operației de prelevare a organelor. Dosarul penal se află pe rolul Tribunalului Bihor, iar până în prezent instanța de judecată nu s-a pronunțat pe această cerere. După câteva zile de la operația de prelevare de organe, l-am întrebat pe prim-procurorul Vasile Constantin Popa dacă i se pare normal ca eu,

în calitate de procuror de caz, să nu fiu anunțat despre operația de prelevare de organe la care a fost supusă victima, în condițiile în care el discutase despre acest lucru cu medicul legist Mihalache Gabriel, aspect pe care îl cunoșteam de la medicul legist. Prim-procurorul mi-a dat un răspuns evaziv, în sensul că ceea ce s-a întâmplat a fost legal.”

Același martor în fața primei instanțe în declarația dată la 15 iunie 2016 a menționat că ”...În seara zilei de 1 aprilie 2014 am aflat de la știrile de la televizor, că victima în cauză a decedat, până atunci fiind în comă, tot cu acea ocazie aflând că de la victimă urmează a fi prelevate anumite organe. A doua zi dimineața, m-am prezentat la sediul SML Oradea pentru a asista la autopsia victimei, având o discuție prealabilă cu dr. Mihalache, care mi-a spus că de la victimă au fost prelevate anumite organe și că în ziua anterioară a fost sunat de mai multe persoane, inclusiv de șeful meu, dl. Popa Vasile. Mi s-ar fi părut normal, ca în calitate de procuror de caz, să cunosc și eu aceste aspecte și nu să aflu de la alte persoane sau de la știrile de la televizor, motiv pentru care, după câteva zile am și avut o discuție cu dl. Popa Vasile pe această temă. Menționez că după decesul victimei am schimbat încadrarea juridică a faptei din tentativă de omor în cea de omor și am dispus trimiterea în judecată a șapte inculpați. Arăt că la data respectivă nu mi-am pus problema că această prelevare de organe influențează sau nu rezultatul anchetei, și nu pot răspunde dacă autopsia din punct de vedere medico-legal a fost sau nu compromisă, fiind mai mult o chestiune medico-legală. Din câte cunosc, toți inculpații au fost condamnați definitiv, cinci dintre ei la pedepse cu privire de liberate, iar la doi dintre ei s-a schimbat încadrarea juridică. Întrebare pusă de procuror: Ce fel de discuție ați avut cu dl. Popa despre discuția care a avut loc între acesta și dr. Mihalache despre prelevarea de organe? Răspuns: Am avut o discuție cu dl. Popa prin care mi-am exprimat nemulțumirea profesională, în condițiile în care am condus ancheta în respectivul dosar, mi s-ar fi părut firesc să fiu informat despre prelevarea de organe, nepunându-se probleme de a-mi da acordul. Întrebare pusă de procuror: Cum a răspuns dl. Popa la aceste reproșuri? Răspuns: dânsul mi-a dat un răspuns evaziv. Întrebare pusă de procuror: Dacă aparținătorii victimei v-au comunicat că sunt de acord cu prelevarea de organe? Răspuns: Nu, pentru că nu am discutat în acest sens cu aparținătorii. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: Dacă concluziile preliminare ale autopsiei medico-legal au fost lămuritoare și dacă acestea au constituit sau nu vreo piedică pentru continuarea anchetei? Răspuns: Concluziile preliminare ale autopsiei au fost lămurite și nu au constituit un impediment. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: Cine avea obligația legală să vă informeze privind eventuala prelevare de organe? Răspuns: Persoanele de la medicina legală. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: Dacă ați mai avut cazuri similare cu cel al victimei Oszvath Oskar Levente Sandor și dacă dr. Pantiș v-a mai contactat pentru suport legal? Răspuns: A mai fost un singur caz asemănător și am avut o discuție cu d-na dr. Pantiș în acest sens. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: Dacă în timpul necropsiei, până la primirea concluziilor provizorii ale autopsiei medico-legale, ați avut suspiciunea producerii decesului printr-un alt mecanism decât cel consemnat în raportul preliminar al autopsiei?

Răspuns: Nu. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă există norme legale în sensul solicitării procurorului de caz a acordului pentru medicul legist de a semna avizul pentru prelevarea organelor? Răspuns: Nu cunosc o astfel de prevedere legală. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă există obligația legală a medicului legist în sensul informării procurorului de caz despre emiterea avizului pentru prelevarea de organe? Răspuns: Nu cunosc o astfel de prevedere legală. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă faptul că a fost efectuată această prelevare de organe a schimbat în vreun fel sau a fost de natură să influențeze în vreun fel concluziile medicale privind leziunile suferite de victimă? Răspuns: Nu mi-am pus această problemă întrucât pur și simplu am dispus trimiterea în judecată a inculpaților pentru infracțiunea de omor. Întrebare pusă de inculpatul Mihalache Gabriel: Dacă ar exista, în opinia dvs., o legătură de cauzalitate între prelevarea de organe și decesul victimei? Răspuns: Nu mi-am pus vreo problemă cu privire la legătura de cauzalitate între aceste situații și nici în prezent, întrucât eu mi-am finalizat sarcina. Întrebare pusă de inculpatul Mihalache Gabriel: Dacă știți de la cine se face o prelevare de organe, de la un cadavru sau de la o persoană în viață, conform legii? Răspuns: Este o problemă medico-legală care este stabilită de medicul curant și medicul legist. Întrebare pusă de inculpatul Mihalache Gabriel: Dacă cunoașteți ce prevede Anexa nr. 4? Răspuns: Schimbarea de încadrare juridică am efectuat-o datorită decesului victimei și nu pentru că s-au prelevat organe de la aceasta.”

Martorul Leucea Alin audiat la instanța de apel la data de 6 iunie 2019 în declarația că menține declarațiile date la data de 17 mai 2016 la Curtea de Apel Timișoara și la 5 noiembrie 2014 la DNA – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă ordonanța dată de către martori cu privire la efectuarea autopsiei printre obiective a dispus să se stabilească legătura de cauzalitate dintre leziunile suferite de victimă și deces? Dacă prin prelevarea organelor s-a compromis rezultatul autopsiei? Răspuns: În toate cauzele privind infracțiunile contra vieții se dispune această întrebare și probabil că am dispus acest obiectiv. Nu știu dacă eu mă pot pronunța cu privire la compromiterea rezultatului autopsiei legat de prelevarea organelor.”

Martora Pantiş Carmen în declarația dată în ședința de 6 septembrie 2016 la prima instanță a menționat că nu a dat declarație în cursul urmăririi penale în sediul DNA Oradea, ci în calitate sa de medic coordonator de program transplant în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Oradea, a predat documente legate de declararea morții cerebrale a numitului Osvath Oszkar Levente. A menționat că în luna aprilie 2014, într-o zi în care nu a fost la serviciu (vineri sau sâmbătă) a fost adus la secția de terapie intensivă de la Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea, pacientul Osvath Oszkar Levente cu traumatism cranio-cerebral și fractură de antebraț, iar în momentul preluării s-a decis de medicul neuro-chirurg că nu este nevoie de o intervenție neuro-chirurgicală, leziunile fiind difuze, fiind în gradul cel mai profund de comă, fiind nevoie de un aparat de ventilație mecanică pentru a putea respira, organele interne fiind neafectate, fără leziuni. Luni dimineața, când a venit la serviciu, a fost anunțată de medicul responsabil cu identificarea potențialilor donatori, că ar

putea exista un caz de moarte cerebrală, această stare fiind stabilită de un medic anesteziat, respectiv un medic neuro-chirurg, având la bază un protocol foarte bine definit. În cursul zilei respective s-a stabilit moartea cerebrală a pacientului, de către medicul anesteziat Sabău Tudorel Florian, respectiv de un medic neuro-chirurg al cărui nume nu și-l amintește, după care personal a abordat familia pacientului în vederea donării de organe. Inițial a discutat cu sora pacientului, care nu i-a dat niciun răspuns, iar a doua zi a avut o discuție dificilă cu mama și sora pacientului decedat, iar acceptul scris l-am primit după masa, după orele 15,00-16,00, moment din care mai avea la dispoziție 12 sau 24 ore pentru a efectua operația de recoltare a organelor, posibilitățile echipei medicale din București fiind limitate ca timp. A arătat că recoltarea organelor s-a făcut de către o echipă din București, care s-a deplasat cu avionul, însă înainte de a fi chemată această echipă era necesar obținerea acordului medicului legist în acest sens, întrucât situația pacientului a constituit un caz medico-legal, motiv pentru care l-a sunat pe dr. Mihalache Gabriel în vederea exprimării acordului scris conform legii, acest acord fiind imprimat pe un formular tipizat în care se arată că prelevarea organelor nu afectează rezultatul autopsiei medico-legale. Sunându-l pe dl. dr. Mihalache și expunându-o situația, acesta a rugat-o să-i dea timp de gândire având în vedere complexitatea cazului, urmând ca această să revină cu un telefon, însă eu fiind presată de timp, am dat mai multe telefoane, de exemplu, la proc. Chirculsecu, dr. Irinel Popescu, prof. Săndesc, dr. Zota Victor, iar șeful IML i-a confirmat că au mai existat în țară situații similare, în cazuri de crimă în care s-au efectuat prelevări de organe. A arătat că dl. dr. Mihalache a revenit ulterior telefoni și i-a spus că este de acord cu semnarea acordului conform legii, iar în ziua respectivă s-a concretizat acel acord scris, după care a anunțat echipa de medici care au prelevat organele pacientului, aceștia fiind transportați cu un avion SMURD de la București. A arătat că prelevarea de organe se face în condiții de sterilitate maximă, practic este o operație și este efectuată de medici chirurghi de la centrele de transplant din Cluj și București. Au fost prelevate următoarele organe ale pacientului: ficat, rinichi și posibil cornee. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă ați mai avut cazuri similare la Oradea ca și cazuri medico-legale? Răspuns: Da, am mai avut cazuri medico-legale care s-au finalizat cu prelevare de organe, cu excepția unui singur caz. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă prelevarea de organe avea o influență negativă asupra autopsiei? Răspuns: Nu, întrucât organele interne erau intacte. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexnaru: Dacă ați discutat sau ați încercat să luați legătura cu procurorul de caz Alin Leucea și cu chestorul Liviu Popa. Răspuns: Nu, nu țin minte să fi discutat. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă sunteți obligată să anunțați în situații de acest fel organele de urmărire penală? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă au existat mențiuni personale pe adresa de înaintare a documentelor către organele de urmărire penală? Răspuns: Nu au existat. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă medicul Mihalache avea posibilitatea să analizeze situația din punct de vedere medico-legal, iar îndemnul acestuia la calm era legat de această problemă? Răspuns: Da, avea această posibilitate de analiză a situației, iar faptul că a semnat denotă că a studiat

situația din toate punctele de vedere. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexnadru: De ce ați apelat la doamna procuror Chirculescu? Răspuns: Pentru a afla cine este procurorul de caz și pentru a discuta cu medicul legist în vederea susținerii prelevării de organe. A arătat că s-au pierdut ore prețioase cu obținerea acordului din partea familiei.

Aceeași martoră Pantiș Carmen audiată de către instanța de apel la data de 20 iunie 2019, în declarația dată a arătat că își menține declarația dată în 6 septembrie 2016 la Curtea de Apel Timișoara cu mențiunile pe care le va face astăzi în fața instanței de apel. Întrebări formulate de reprezentantul Ministerului Public: Câte discuții a avut cu dl. doctor Mihalache în luna aprilie 2014 legat de prelevarea organelor de la pacientul Oskar Levente? Răspuns: A avut cel puțin 3 discuții telefonice după care s-a întâlnit cu dânsul pentru a-i semna hârtiile din care rezultă că prelevarea organelor donate de familie nu compromiteau autopsia medico-legală, anexa 7 din OMS nr. 1170/2014. La momentul discuției cu dl. Mihalache, această i-a comunicat că există anumite impedimente legale? Răspuns: La prima discuție dl. Mihalache i-a spus că e un caz complex și are nevoie de timp de gândire, dar nu i-a spus niciodată că ar fi nelegal acest demers, legat de Anexa 7 la care a făcut trimitere mai sus. În ceea ce privește cele 3 discuții telefonice la care a făcut trimitere, având în vedere faptul că în declarația dată în 6 septembrie 2016 a menționat 2 discuții, a revenit și a arătat că după ce dl. Mihalache i-a spus că este de acord cu semnarea Acordului conform legii ea l-a sunat din nou și l-a rutat să vină la spital să semneze actele. Prelevarea a avut loc la aproximativ 3 ore după ce actele au fost semnat de dl. Mihalache. Dacă în cadrul primei discuții cu dl. Mihalache i-a spus în ce constă complexitatea cazului și de ce mai are nevoie de timp de gândire? Răspuns: Nu și mai aduce aminte să-i fi explicat de cazul este complex și avea nevoie de mai mult timp de gândire. La discuțiile ulterioare i-a spus dl. Mihalache că ar fi discutat și cu alte persoane legat de acest caz? Răspuns: La discuțiile anterioare prelevării purtate cu dl. Mihalache, acesta nu i-a spus că ar fi discutat și cu alte persoane, dar după momentul prelevării dl. Mihalache i-a spus că ar fi discutat cu dl. profesor Săndesc și cu managerul spitalului, doctorul Gheorghe, iar cei doi l-ar fi întrebat de ce nu se semnează aceste acte. În discuția avută cu dl. Mihalache după prelevare a simțit că este nemulțumit de acele telefoane date de către cei doi domni. Nu s-a plâns că ar fi fost presat în vreun fel, dar a spus că nu-i convin, nu s-a simțit confortabil. Dacă la prelevare a participat și dl. Mihalache? Răspuns: Nu, nu a participat.

Înalta Curte va lua în considerare și va corobora cu declarațiile mai sus menționate și declarațiile date de martora Chirculescu Maria Magdalena date în cursul urmăririi penale, aflată în vol. 3, filele 22-26 dosar parchet și aceea dată în primă instanță, aflată în vol. III, fila 3 dosarulul primei instanțe, aceasta lipsind la instanța de apel și nu a putut fi audiată, depunând o declarație notarială la care a anexat acte medicale, din care a rezultat că își menține declarațiile anterioare date în fața organelor de urmărire penală și în fața Curții de Apel Timișoara, în cauza privind pe inculpatul apelant Popa Vasile Constantin cu mențiunea că în declarațiile date a spus adevărul și că nu se poate prezenta la termenul fixat în cauză, respectiv la 6 iunie 2019, având în vedere starea sa de

sănătate, din buletinul de analiză anexat din data de 27.02.2019 rezultă că a fost diagnosticată cu metaplazie intestinală focală, pe fondul unei gastrite cronice active și pentru care urmează un tratament care o împiedică să se deplaseze la București.

Instanța de control judiciar ca urmare a declarației notariale și a actului medicat anexat, aflate în vol. III, filele 84-85 dosarul Înaltei Curți, are convingerea unui motiv de imposibilitate de prezentare întemeiat al martorei, împrejurare față de care a considerat că nu mai este necesară citarea acesteia.

Totuși, Înalta Curte va lua în considerare declarațiile anterioare ale martorei, în raport cu poziția exprimată în declarația notarială că le menține, spunând adevărul, iar din evaluarea lor rezultă că se coroborează cu declarațiile celorlalți martori mai sus menționați fiind lămuritoare cu privire la baza factuală evidențiată de instanța de apel, chiar dacă în apel nu a putut să dea declarație, nefiind un mijloc de probă care să conducă la soluția contrară celei dispuse de primă instanță față de ambii inculpați, prima instanță a făcut referire în considerentele sentinței la declarația acesteia, iar la audierea martorei în cursul urmăririi penale a asistat avocat Ghiula Călin, din partea inculpatului Popa Vasile, așa cum se menționează la finalul declarației (vol. 3, fila 25 dosar parchet), iar la declarația dată în primă instanță i-au fost întrebări de către apărători, așa încât dreptul la apărare în accepțiunea art. 6 § 3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentate, precum și elementele relevante evidențiate în cauza Schatschaschwili împotriva Germaniei, Marea Cameră au fost respectate.

Astfel, în declarația dată la 24 octombrie 2014, martora Chirculescu Maria Magdalena a arătat că este procuror la D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Oradea, iar pe Vasile Constantin Popa îl cunoaște din anul 1994, când a acesta a fost repartizat ca procuror stagiar la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, unde aceasta era procuror definitiv. În perioada stagiaturii Vasile Constantin Popa l-a avut procuror îndrumător până la obținerea dreptului de semnătură pe procurorul Lele Alexandru. Pe doamna doctor Carmen Pantiș o cunoaște de mai bine de 30 de ani, cu care s-a împrieteni în perioada facultății, în Cluj, ea fiind studentă la drept, iar doamna doctor la medicină, iar după terminarea studiilor a păstrat legătura până în prezent. În cursul lunii aprilie 2014 a fost contactată de doamna doctor Carmen Pantiș, care a rugat-o să-i dea numele și numărul de telefon „de la procurorul șef de județ”. Am întrebat-o ce s-a întâmplat, la care Carmen Pantiș i-a răspuns că:”vreau să-l sun pe Mihalache, pentru că nu mai suport atitudinea lui”. I-am cerut detalii, aceasta spunându-i că ar fi vorba despre faptul că domnul doctor Mihalache refuză să se deplaseze în Spitalul Județean, ca acolo să efectueze o autopsie. A întrebat-o pe Carmen Pantiș de ce nu duc cadavrul la Serviciul de Medicină Legală Bihor, aceasta spunându-i că de fapt nu este vorba de un cadavru, „ci de o victimă, care este ținută în viață de aparate, fără șanse de supraviețuire, întrucât are lovituri incompatibile cu viața în zina capului”, astfel că de la persoana respectivă ar urma să se preleveze mai multe organe, echipa de prelevare fiind pe drum spre Oradea. În acest context, autopsia medico-legală putea fi făcută concomitent cu prelevarea organelor, însă medicul legist Mihalache Gabriel refuză acest lucru, deoarece acesta de principiu este

împotriva prelevării de organe. De asemenea, Carmen Pantiș i-a spus că operația de prelevare de organe durează toată noaptea, iar lui Mihalache nu-i convine acest lucru, întrucât el preferă să efectueze autopsia la sediul S.M.L. Oradea, aceasta durând mult mai puțin. Fiind vorba despre o problemă instituțională a considerat că nu poate să-i dea numărul de telefon al prim-procurorului Vasile Popa, decât după ce are acceptul acestuia, astfel că l-a sunat ea pe Vasile Popa pentru a-i comunica discuția cu Carmen Pantiș. În discuția telefonică pe care a avut-o cu prim-procurorul Vasile Popa, din câte rețin i-a comunicat acestuia că este vorba de un caz de prelevare de organe, o situație pe care nici ea nu o mai întâlnise în practică și nu cunoștea care este procedura legală de urmat, iar medicul legist are anumite reticente în rezolvarea acestei probleme. A reținut că l-a rugat pe Vasile Popa să ia legătura cu medicul legist Mihalache Gabriel pentru a-l lămuri pe acesta despre toate formalitățile necesare efectuării în condiții legale a prelevării de organe. Vasile Popa a fost receptiv și a asigurat-o că va face tot posibilul și își va da concursul pentru asigurarea legalității prelevării de organe. A reținut că a fost resunată de Vasile Popa, care i-a spus că a discutat cu Mihalache și a lămurit cu acesta toate aspectele necesare în vederea prelevării organelor de la victima agresiunii ce se afla internată în Spitalul Județean.

Martora Chirculescu Maria Magdalena în declarația dată la 15 iunie 2016, în primă instanță a arătat că a fost audiată pe parcursul urmăririi penale o singură dată, la DNA Oradea și a menținut acea declarație. A menționat că la data respectivă a fost procuror la DIICOT Oradea, iar într-o zi a fost sunată de doamna dr. Pantiș care este coordonatoarea programului de transplant de la Spitalul Județean Bihor și i-a relatat faptul că dl. dr. Mihalache, în calitate de director al IML Oradea nu vrea să semneze documentele oficiale necesare realizării transplantului de la victima unei agresiuni, i-a explicat care sunt textele legale în această materie, care este situația victimei, ce fel de leziuni a avut victima, mai precis leziuni grave, incompatibile cu viața, la cap, precum și leziuni de autoapărare la un braț și că nu are leziuni în zona toracică. I-a mai spus că victima este în moarte cerebrală, că este ținut în viață de aparate, că există consimțământul rudelor victime, că există pregătită o echipă de chirurghi care ar urma să efectueze transplantul, această echipă urmând a se deplasa de la București. A fost vorba și de o discuție cu un profesor de medicină legală de la Mina Minovici București, care a arătat că au mai existat precedente de acest gen în țară la București, Timișoara, Sibiu, când au fost prelevate organe de la persoane, victime ale unor agresiuni. I-a explicat textele legale aplicabile și că legea prevede asemenea situație, însă este nevoie de consimțământul legist. A menționat că a mai avut această discuție cu dr. Pantiș, întrucât sunt prietene de mai bine de 30 ani. De fapt, dânsa a sunat-o să-i dea un nr. de telefon al unui procuror de la Parchetul Județean Bihor, să-l reclame pe dr. Mihalache, întrucât i-a spus dânsului că va semna doar în cazul în care sună un procuror în acest sens. La acea vreme, avea numărul dl. Popa de la parchetul județean și i-a explicat dr. Pantiș că prima dată trebuia să-l sune pentru a avea acordul dânsului pentru a-i da nr. de telefon și pentru că trebuia să aibă o discuție prealabilă cu dânsul, însă cel mai bine ar fi să vină a doua zi la parchet pentru a discuta personal despre

această problemă, însă i s-a replicat că este ceva urgent, întrucât organele trebuie recoltate în acea noapte. Dr. Pantiș a convins-o de legalitatea demersului, după care l-a sunat pe Popa Vasile, întrucât era prieten apropiat, i-a explicat dânsului care a fost situația și că demersul este legal raportat și la precedentele existente în țară, iar acesta a asigurat-o că va vorbi cu dr. Mihalache și îi va explica situația, iar a doua zi doamna dr. Pantiș i-a transmis SMS că organele au fost prelevate și au fost salvate în acest sens mai multe vieși, iar ea și dl. Popa Vasile s-au bucurat. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: Dacă vă aduceți aminte de la cine știa Popa Vasile de problematica prelevării de organe? Răspuns: Cunoștea dl. Popa Vasile probabil de la aparținători acest lucru, întrucât au fost la prachet, sau de la procurorul de caz. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă cunoașteți cu cât timp înainte a avut loc discuția dr. Pantiș cu dr. Mihalache? Răspuns: Nu cunoștea cu exactitate acest lucru. A mai arătat faptul că dr. Pantiș i-a spus că dr. Mihalache nu dorește să semneze documentul în cauză întrucât de principiu este împotriva prelevării de organe.

Înalta Curte a constatat că din declarațiile mai sus menționate au rezultat împrejurările factice concrete cu privire la demersul prelevării de organe, modul în care s-au purtat discuțiile au evidențiat că acordul lui Mihalache Gabriel Constantin a fost dat după mai multe demersuri, atât ale martorelor în condițiile arătate, dar și a lui Popa Vasile Constantin, neexistând nicio intenție în a fraudă dispozițiile legale.

Mai mult declarațiile martorilor menționați se coroborează și cu notele de redare ale convorbirilor telefonice din data de 1 aprilie 2014 purtate între martora Chirculescu Maria Magdalena și Popa Vasile Constantin; între Mihalache Gabriel Constantin și Popa Vasile Constantin și din nou convorbirile dintre martora Chirculescu Maria Magdalena și Popa Vasile Constantin, între Popa Vasile Constantin și martora Chirculescu Maria Magdalena din data de 2 aprilie 2014, aflate în vol. 8, filele 153-169 dosar parchet.

Astfel, cu titlu exemplificativ din cadrul acestora se menționează „... Magda: M-a sunt Camen pantiș înainte. O știi pe doctorița Camen Pantiș? Popa Vasile Constantin: Îhî! Da, da, da. Îhî!. Magda: Mie mi-e prietnă veche, din facultate. Popa Vasile Constantin: Știu, știu, știu, Magda. Magda: Și spune-mi ...Zice că are nu știu ce cadavru la Marghita? Cineva ucis de țigani, ceva de genu'. Toată familia și-a dat consimțământu' pentru prelevare de organe. Popa Vasile Constantin: Îhî! Magda: Deci, pe legea cu prelevare de organe, totu' este în regulă. Popa Vasile Constantin: Îhî! Magda: Dar Mihalache nu e de acord. Popa Vasile Constantin: Nu... Îi acela care-i din moarte... Magda: A zis c-a mai fost ceva situație în...în...Păi, îi în moarte clinică sau ce știu eu cum trebuie să fie aștia ca să...? Popa Vasile Constantin: Da. Era în moarte clinică, da. Știu. Și și-au dat acordu', că am discutat astăzi cu Leucea. Într-adevăr, și-au dat acordu' pentru prelevare. Magda: Da. Dar zice că se... Popa Vasile Constantin: Da... Magda: Se opune Mihalache. Am întrebat-o ce valoare are opunerea lu' Mihalache? Mihalache, săracu', el și-a făcut treaba, a zis Carmen, știi? Popa Vasile Constantin: Îhî! Păi, nici nu...[neinteligibil]... Magda: Acum, a zis c-a mai fost o situație la Sibiu Am zis să sune la Sibiu să vadă dacă trebuie un document al parchetului sau nu știu. Eu nu știu. Popa Vasile-Constantin: Păi,

eventual, Magda, așa. Că, crede-mă, că astea-s situații din astea, inedite și pentru mine. Habar n-am. Asta știi, că...ce... am aflat astăzi, că și-au dat membrii familiei acordul pentru prelevare....Magda: Poți să-l suni pe Mihalache și să îl întrebi de ce are el nevoie și mă suni înapoi? Că poate știe Mihalache, că Carmen, săraca, sună prin toată conducerea din București, ministru și secretarul de stat și toți... Popa Vasile Constantin: Îhî! Na. Magda: ... ca să vadă ce lipsește. Sună-l pe Mihalache și întreabă-l de ce document are nevoie.... Mihalache: A! Și eu vă aud perfect. Pentru asta m-ați sunat? Pentru prelevare de organe? Popa Vasile-Constantin: Da,da, da. Pentru asta. Îhî! Mihalache: Pozitiv sau negativ? Popa Vasile Constantin: Păi, pozitiv acum. Am înțeles că, na cineva... de aici, de la noi, cineva, un colet de-al nostru pentru cineva, nu știi exact. Mihalache: Ok! Hai să vă zic care-i chestia. Chestia este că m-o sunat și ministru' secretat de stat și directoru' de la transplant, domnu' Zota, de la București. Popa Vasile Constantin: Îhî!. Mihalache: Mă sună de mă înnebunesc toți și eu le-am spus că eu sunt extraordinar de deschis. Totdeauna am zis da, chiar dac-o fost morți, violențe, până la Dumnezeu. Da'nu la LCM sau omor. Aici, un LCM ca la carte. Popa Vasile Constantin: Da, da. Mihalache: În ideea ca nu cumva să zică procurorii sau judecătoru', mai nime zis, când se judecă cazul', că, bun, da' de ce-o murit? Că, totuși, de la bătaia de la cap sau de la faptul' că i-o luat organele? Na, vedeți? Aici îi toată... Popa Vasile Constantin: A! Da. Mihalache:...chestia. Aici îi marea, marea, marea problemă. Popa Vasile Constantin: Aici...[neinteligibil]... interpretate. Da, da, da. Mihalache: Adevă... Avocatu' zice: „Păi, el trăiește, era foarte bine. Respira...” Popa Vasile Constantin: Da, Așa e. Mihalache:... ceea ce-i adevărat. Îi bătea inima, Îi drept că creierul îi mort. Aia-i clar, că are electroencefalogramă plată. Deci, n-are activitate electrică. Îi clar că-i mort! Eu știu că el îi mort, îi în moarte cerebrală. Popa Vasile Constantin: Da. Da. Da. Mihalache: Dar în timpul judecății, să n-apară nenorocirea. Acum, o mai fost precedente. Toți îmi spun c-o fost la Craiova un topor în cap și s-o prelevat și la Sibiu, un alt topor în cap și... Popa Vasile Constantin: Am înțeles că aici...domnu'...Da. Că chiar de Sibiu mi s-a invocat precedentu'. Am înțeles că ...[neinteligibil] Mihalache: Și mie îmi convine foarte mult că mi-ați dat telefon, că, în felu' acesta, aflu părerea unui jurist, ca să zic așa. Adică, aflu părerea dumneavoastră. Popa Vasile Constantin: Da, da. Mihalache: Mă interesează foarte mult părerea dumneavoastră. Na, ce ziceți? Popa Vasile Constantin: Păi, eu am înțeles că membrii familiei sunt de acord. Mihalache: Știu. Popa Vasile Constantin. Dar să existe atunci toate acordurile astea scrise și toate celelalte. Mihalache: Știu, știu. Da' n-o să mă ... [folosește un cuvânt obscen-n-n]...judecătoru' când se judecă? Sau dumneavoastră, când o să spuneți:”De ce ați compromis autopsia și ați fost de acord?” Popa Vasile Constantin: A! Nu, nu. Deci...Nu. Eu chia am discutat, c-am aflat prima dată astăzi, da' atunci n-am văzut de interes. Cu procuroru' criminalis, cu Leucea, știa și el și nu...nicio obiecție nu avea. Mihalache: Ok! Ok! Bine. Bine. Na, mai dau niște telefoane. Am mai vorbit și la...cu colega, de la Timișoara, cu... Popa Vasile Constantin: Da, da. Mihalache:...directoarea, de la ...Sanda Enache. Mai dau niște telefoane pe la București și în condițiile astea... Popa Vasile Constantin: Domnu' doctor, să fie pe

lege. Adică, cu respectarea cadrului legal, ca să nu avem niciun fel de probleme. Mihalache: Nu-i pe lege. Deci, nu-i pe lege! E pe lângă lege! Nu este pe lege! Scrie clar, în cazuri de morți violente și care pot compromite rezultatul autopsiei, mă rog, LCM, omor, nu se face prelevare de organe. Popa Vasile Constantin: Îhî!Îhî!Îhî! Mihalache: Deci, nu-i pe lege. Să fim bine înțeleși. Popa Vasile Constantin: A! Păi, dacă aveți dumneavoastră textu' legal, atunci eu nu spun nimic. Nu... Mihalache: Na. Popa Vasile Constantin: Deși, acum, dac-o luăm pe considerntu' asta uman și toate celelalte... Mihalache: Bine Ok!Ok!... [neinteligibil]... Popa Vasile Constantin: Na, dacă știm c-am putea...ar fi salvată o altă viață, acum...Mihalache: Pe asta o s-o iau și eu. Pe asta o s-o și iau, dar mă bucur că știți de caz. Mă bucur foarte mult că știți! Chiar mă bucur. Credeți-mă!Na bene. Vă salut! Seara bună!...Magda: Probabil că îi e frică de parchet, mă gândesc, să nu... Popa Vasile Constantin: Da. Îi e frică de parchet, da. Magda: Da. Popa Vasile Constantin: Și i-am spus că, din punctu' nostru de vedere, dacă avem verdictu' clar că-i moarte clinică și nu mai poate, nicio șansă de a-și reveni, nu e nicio problemă. Că asta zicea, că el poate să afecteze cursu' anchetei, să spună nu știu care și nu știu care: „Da, era moarte clinică, dar era posibilitatea să-și revină. Voi l-ați omorât” Sau chestii de felu' acesta. Din punct de vedere... Magda: Da' bine, dar... Popa Vasile Constantin: El spune că pe lege nu prea îi chestia asta, da' mi-a dat de înțeles că-i de acord. Magda: Na. Păi, da' ăștia, cu moartea clinică, ei știu...transplantatorii de la cine să recolteze, că doar nu sunt criminali, Doamne iartă-mă! Sunt medici profesioniști, îți dai seama, și sunt de renume național, cel puțin, și internațional. Popa Vasile Constantin: Nu. Știa.. Da, știa și Mihalache și de Sibiu...Magda: Na, bine. Și atunci, ce-i spun la Carmen? Să-l sune pe Mihalache? Ca să-i obțină consimțământu'? Popa Vasile Constantin: Păi, să-l sune, na. Poate să-i spună c-o și vorbit cu mine. Da. Îhî! Magda: Na, bine. Popa Vasile Constantin: Na, el... Magda dragă, i-am spus la acesta clar să respecte legal, nu toată...nu chestii de astea, că mergem pe lege. Magda: Păi, da, da' nu are impedimente legale. Carmen mi-a zis că... Da' eu n-am citit legea cu transplanturile, că nu m-a interesat. Popa Vasile Constantin: Nu. Cică...Nu. Magda, cică există un text legal undeva, că acolo unde e vorba de o victimă cu...ăsta...acesta care îi supusă... A fost LCM sau moarte violentă, știi, și toate celelalte, nu... Legea spune că nu se prelevează organe. Magda: Da' tu crezi că Carmen și toată echipa de medici nu știu chestia asta?...Magda: Păi, da, că are și el o garanție, săracu'. Că eu mă gândesc că îi e frică și lui să ia decizii de unul singur. Popa Vasile Constantin: Da, da. Asta zicea, că îi e frică să nu se întoarcă unii sau alții împotriva lui, după aceea, și alte chestii. Magda: Deci, tu i-ai spus că nu... nu e nicio problemă și că...Popa Vasile Constantin: Din punctu' de vedere al parchetului. I-am spus că știm de dimineață de consimțământu' aparținătorilor. Magda: Așa. Bravo! Popa Vasile Constantin: Că sunt de acord cu prelevarea de organe. Că acesta-i adevăru', că de dimineață știam. Magda: Da, da. Bravo ție c-ai știut! Popa Vasile Constantin: Și că acum, na, din punct de vedere... Da. Și el, acum, din punct de vedere medical, să fie pe lege. Magda: Păi, da. Să fie pe lege.

În declarația dată de Popa Vasile Constantin, în calitate de suspect la data de 9 octombrie 2014, aflată în vol. 1, filele 114-125 dosar parchet în legătură cu învinuirea legată de prelevarea ilegală de organe a arătat că „...în cursul lunii aprilie 2014, am fost contactat de doctorița Pantiș, șefă de secție la Spitalul Județean Bihor, că au în cadrul secției un bărbat în moarte clinică, de la care s-ar dori prelevare de organe, că echipa de specialiști în prelevare a sosit sau este pe drum de la București și că în această modalitate am salva cinci vieți. Tot de la doctorița Pantiș am aflat că trebuie ca directorul Serviciului de Medicină Legală Oradea, numitul Mihalache Gabriel, să își dea un aviz în sensul prelevării de organe. Nu îmi amintesc exact discuția cu Mihalache, dar știu că i-am spus că am fost contactat de Pantiș și l-am îndemnat să se consulte cu specialiști, întrucât din spusele doctoriței Pantiș rezulta că există un precedent undeva în țară. I-am mai spus lui Mihalache să discute și cu procurorul de caz, problema fiind importantă și vizând salvarea unor vieți omenești. Dar Mihalache nu a fost de acord inițial. Doresc să precizeze că nici până la finalul discuției eu nu mi-am dat seama dacă Mihalache este de acord sau nu. I-am atras atenția că eu nu sunt specialist în acest domeniu și să ia decizia în deplină cunoștință de cauză. Nu mai știu nimic despre acest caz. Nu știu dacă s-au prelevat organele și nu știu ce s-a întâmplat mai departe. Declar că eu nu l-am instigat pe medicul Mihalache să facă ceva anume, ci să se consulte și să ia o decizie responsabilă având în vedere necesitatea salvării unor vieți omenești.”

În declarația dată în fața primei instanțe la data de 22 martie 2016, inculpatul Popa Vasile Constantin, aflată în vol. I, filele 146-150 dosar primă instanță (fila 149 cu privire la punctul 6 din rechizitoriu) a arătat că „ în cursul lunii aprilie 2014, am fost anunțat de procurorul criminalist Leucea Alin de existența unei infracțiuni de tentativă de omor, iar victima timp era în moarte cerebrală și s-a dorit prelevarea unor organe de la acesta, operațiunea fiind efectuată de o echipă de specialiști care urma să vină din București. Menționez că trupul victimei se afla încă la Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea. Mai arăt că am fost sunat de un procuror DIICOT, Magda Chirculescu, care a arătat că este prietenă cu șeful secției din spitalul unde se afla corpul victimei, confirmând sosirea echipei de specialiști de la București, și m-a rugat să-l sun pe dr. Mihalache pentru a-l întreba pe acesta care sunt motivele reținerii dânsului raportat la această prelevare. Am discutat cu dl. doctor despre propunerea respectivă, mi-a explicat motivele reținerii sale cu privire la această prelevare și i-am explicat, că, în opinia mea de jurist, se poate face aceasta cu respectarea condițiilor impuse de lege. Dânsul mi-a spus că se va consulta și cu alți specialiști din țară. Mai arăt faptul că, în toată problema menționată eu nu am avut o calitate oficială, cu vreo atribuție concretă. Em am știu despre elementele legale de prelevare de la procurorul Leucea Alin. Nu știu exact de ce am fost sunat de dna procuror Chirculescu, dar fiind în relații de amiciție cu dânsa am considerat discuțiile ca fiind amicale, și aceasta fiind prietenă cu dna dr. Pantiș Carmen de la spital, însă arăt că eu nu am avut niciun interes legal de acest caz. Arăt că s-au făcut prelevările în cauză a doua zi, însă aceste prelevări nu au compromis autopsia medico-legală, aspect consemnat și în rechizitoriul întocmit de procurorul Leucea Alin. Arăt că nu l-am instigat pe dr. Mihalache să

săvârșească vreo faptă de natură penală. Arăt că și dr. Pantiș Carmen a fost pusă în legătură cu procurorul criminalist, cu care a discutat, acest lucru realizându-se prin intermediul inspectorului șef.”

Inculpatul Mihalache Gabriel Constantin în declarația dată la 22 martie 2016 în fața primei instanțe, aflată în vol.I, filele 151-152 a arătat că „Doresc să dau declarație în fața Curții de Apel Timișoara. Nu doresc să uez de procedura simplificată a recunoașterii învinuirii. Nu am fost audiat în cursul urmăririi penale, motiv pentru care nu am avut posibilitatea să-mi expus punctul de vedere. Am înțeles învinuirea care mi se aduce. Nu recunosc învinuirile care mi se aduc. În opinia mea este o premieră că un medic legist a fost trimis în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată. Menționez că eu nu am făcut niciun fel de prelevare a vreunui organ, acest lucru făcându-se de o echipă de specialiști chirurghi, o astfel de echipă a făcut prelevările și în cazul numitului Ozsvath Oszkar-Levente, respectiv aceeași echipă de chirurghi de la București care a eșuat cu avionul în Munții Apuseni. Menționez că au fost prelevate de la victimă ficatul, rinichii, corneea și pancreasul. S-a afirmat în rechizitoriu că ar fi interzis prin lege să se preleveze aceste organe în acele cazuri în care este vorba despre moarte violentă sau de cazuri medico-legale. De fapt, legea prevede posibilitatea prelevării organelor și în această situație. În esență, sunt acuzat de faptul că prin acordul pe care mi l-am exprimat în calitate șef al IML Oradea și ca urmare a faptului că s-a efectuat prelevarea organelor menționate mai sus de către echipa de specialiști, corpul victimei ar fi suferit o transformare din persoană în viață, într-una decedată, iar din punct de vedere juridic încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpaților a fost schimbată din vătămare corporală în omor. Arăt că o problemă esențială este că o persoană este declarată decedată când a doua electroencefalogramă este plată, și când persoana este declarată în moarte cerebrală și din acest moment se discută de un cadavru uman, un cadavru cu activitate cardiacă. Eu am cunoscut cazul numitului Ozsvath Oszkar-Levente întrucât a fost mediatizat în presa locală și am primit o ordonanță de efectuare expertiză medico-legală pe persoană în viață, făcându-se examinarea victimei în spital de către un medic legist din cadrul instituției, iar între timp situația victimei s-a înrăutățit atât de mult încât a decedat la data de 30.03.2014, fiind în stare de moarte cerebrală, fapt care a fost constatat de către o echipă de medici din Spitalul Județean Oradea, conform unui anumit protocol. Ulterior am fost contactat de dr. Pantiș de la spital pentru a-mi da acordul pentru prelevarea de organe, întrucât au această persoană pregătită, iar răspunsul meu a fost să mă lase puțin timp pentru a analiza situația. De altfel, am mai primit mai multe telefoane între timp de la medici și de la procurorul Popa, iar în final ca urmare a analizei dosarului în concret, mi-am dat acordul pentru prelevarea de organe, fiind sigur în baza experienței profesionale și a realității clinice a cazului că nu voi compromite rezultatul autopsiei medico-legale, raportat la leziunile victimei, care au fost la nivelul extremității cefalice, având anumite leziuni și în zona antebrațelor, acestea din urmă fără legătură cauzală cu decesul. Mai arătat că peste raportul de necropsie efectuat de IML Oradea, respectiv de subsemnatul, s-a mai solicitat efectuarea unui alt raport de expertiză medico-legală de către IML

Timișoara, care a confirmat cele constatate de lucrarea medico-legală de la Oradea, însă și această expertiză a fost contestată de avocații inculpaților din dosarul cu victima și s-a solicitat și avizul Comisiei superioare din cadrul IML București, care de asemenea, a aprobat toate lucrările medico-legale efectuate în cauză. În concluzie, arăt că nu am prelevat organe de la victimă, nu am încălcat nicio lege cu privire la prelevarea de organe și nu am compromis autopsia medico-legală ca urmare a prelevării organelor. Întrebare pusă de procuror: Dacă puteau exista și o altă cauză a morții victimei, în afară de leziunile creierului, care au fost constatate? Răspuns: Nu, întrucât victima era o persoană tânăr, fără antecedente medicale, sănătoasă, cu avizele medicale la zi și avea un diagnostic clar, stabilit în spital. Întrebare pusă de procuror: Dacă au fost efectuate analize toxicologice și cum au ieși acestea? Răspuns: Nu s-au prelevat probe pentru stabilirea vreunei intoxicații, neexistând nicio suspiciune în acest sens și nici cererea sau aprobarea vreunui organ abilitat, adică procurorul care a dispus prin ordonanță efectuarea autopsiei. Întrebare pusă de avocatul inculpatului Mihalache Gabriel Constantin: De ce ați avut reticențe în a da acordul respectiv, reticențe pe care le-ați exprimat în discuția cu inculpatul Popa Vasile. Răspuns: Am avut reticențe în clipa discuției cu procurorul Popa Vasile pentru că nu știam în amănunt particularitățile cazului, respectiv leziunile și toate elementele legate de caz. Întrebare pusă de avocatul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă între concluziile examinării histopatologice a existat o concordanță cu examineul macroscopic care a condus la concluziile finale? Răspuns: Da, a existat concordanță între acestea.”

Intimatul inculpat Mihalache Gabriel-Constantin a fost audiat în fața instanței de apel, la data de 6 septembrie 2018, a cărei declarație se află în vol. I, filele 75-76 dosarul Înaltei Curți și în care a arătat că menține declarația dată în fața Curții de Apel Timișoara în data de 22 martie 2016, declarație pe care a dat-o de bună voie și corespunde adevărului. A menționat că este medic legist și legislația cu privire la prelevarea organelor de la cadavre, cu privire la transplat o cunoaște foarte bine pentru că o și predă la Facultatea de Drept din Oradea și la Facultatea de Medicină din Oradea. Cunoaște legislația de ani și poate să susțină că aceasta nu este cunoscută de alte persoane, respectiv chiar de persoanele care l-au trimis în judecată. Prelevarea de organe este făcută de o echipă de medici chirurgi, care se deplasează totdeauna de la București, în centrele unde se află cadavru. Înainte de a fi trimis în judecată, nu a fost audiat la parchet. Prima dată când a fost audiat a fost la Curtea de Apel Timișoara. Acuzația care i s-a adus a fost și aceea că a prelevat organe când legea prevede expres că este interzis acest lucru, or, legea nu a fost menționată în mod expres. Acuzația care i s-a adus, în sensul că prin prelevarea pe care în calitate de medic legist ar fi făcut-o, ar fi compromis rezultatele autopsiei, pe care el a făcut-o, ceea ce a dus la schimbarea încadrării juridice a acuzației, nu este adevărată. Acest raționament juridic al procurorului este total eronat, întrucât neștiind Legea nr. 104, care este aceea a manipulării cadavrului și a prelevării organelor, o persoană era declarată în moarte cerebrală urmare a unei traume craniene extrem de gravă. Legea menționează că atunci când se declară moartea cerebrală de către o echipă de medici din care nu face parte medicul legist, din acel

moment avem în față un cadavru, iar lege îl denumește cadavru cu activitate cardiacă. Pe acte este declarat mort, menționată ora decesului, ora morții cerebrale și din acel moment se schimbă încadrarea juridică din infracțiunea de vătămare corporală în infracțiunea de omor. Raționamentul din rechizitoriu referitor la efectele prelevării organelor cadavrului, nu își are corespondentul în lege. Rezultatele autopsiei, așa cum rezultă din actele medico-legale existente la dosar, au fost confirmate, iar cei cinci făptuitori care au comis infracțiunea de omor au fost condamnați la pedepse maxime. În concluzie, cele trei acuzații care i-au fost aduse nu se confirmă, nu au corespondent în realitate și nu au niciun fel de acoperire legală. Nu crede că poate exista un abuz mai mare decât acel la care a fost el supus, prin trimiterea în judecată. Rolul său, în calitate de medic legist, este acela de a semna un formular anexă, anexa nr. 4, care se află în dosarul cauzei, în care el menționează că își asumă că prelevarea de organe de la cadavrul menționat, nu compromite rezultatele autopsiei. Cadavrul era în moarte cerebrală și este un timp foarte scurt în care să se preleveze organele, iar el era supus unui stres ca urmare a trecerii timpului. Decizia pe care o avea de luat trebuia să fie rapidă și fundamentată, în condițiile în care leziunile erau la nivelul capului și erau indubitabil cele care au dus la moartea cadavrului, iar pentru asta trebuia să vadă cadavrul, ceea ce era pentru el o stare de stres. Prelevarea a avut loc în timpul nopții, trebuia să vadă actele medicale și a făcut ceea ce trebuia să facă, și a semnat anexa, fiind intim convins că nu compromite rezultatele autopsiei prin prelevarea de organe. Ca urmare a ceea ce i s-a întâmplat lui, alți medici legiști nu au mai semnat anexele, nu au mai avut loc prelevări de organe, ceea ce a dus la multe vieți pierdute. Întrebări adresate de către reprezentantul Ministerului Public: De ce în cuprinsul discuției purtate cu inculpatul Popa Vasile referirile cu privire la un eventual aviz pentru prelevare de organe au fost apreciate de inculpat ca fiind „pe lângă lege”? Răspuns: Discuția dintre mine și inculpatul Popa Vasile a avut loc în jurul orei 18:00. Înainte cu o oră de această discuție, el a primit un număr mare de telefoane, a scris în declarație cine l-a sunat. Primul telefon a fost de la doamna pantiş, șefa secției de reanimare, care este și șefa secției de prelevare, care l-a rugat să semneze anexa 4, având un cadavru în moarte cerebrală. Răspunsul său a fost să-l lase în pace să analizeze cazul. Au urmat alte telefoane ale secretarului de stat și ale altor persoane, cu același invariabil răspuns al său să analizeze pentru că au fost situații în care anterior și după a semnat, fiind sigur că nu se compromit rezultatele autopsiei. Dar au fost și alte situații în care nu a semnat, pentru că nu era sigur de efectele prelevării organelor. Același lucru i l-a spus și inculpatului Popa Vasile. Putea să fie pe lângă lege, dar nu a fost. Moartea cerebrală este determinată doar de leziunile din zona capului, despre care a spus că erau evidente, sau și despre alte afecțiuni? Răspuns. Moartea cerebrală poate fi dată de o multitudine de afecțiuni traumatice sau netraumatice, de aceea este medic legist ca să cunoască care este cauza morții cerebrale. În cazul respectiv, diagnosticul a fost de moarte cerebrală, prin dilacerarea creierului, provocată de multiple fracturi ale craniului prin loviri cu bâta. Nu exista nicio șansă să fie moarte cerebrală de altceva. Nu există nicio lege care să interzică prelevarea de

organe în mod expres de la anumite cazuri. E de la caz la caz, trebuie analizat fiecare caz în parte.

În dosarul de urmărire penală, vol. 4 se află depuse actele medicale de la Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea împreună cu originalul foii de observație cu numărul 13906 a donatorului cadavru Ozsvath Oszkar Levente Sandor și radiografie, filele 36-114 iar în vol. 1, la filele 269-273 se află raportul de expertiză medico-legală necroptică întocmit de medic legist Mihalache Gabriel privind pe Ozsvath Oszkar Levente Sandor care concluzionează că „1. Moartea numitului Ozsvath Oszkar Levente Sandor a fost violentă. 2. Ea s-a datorat hemoragiei, contuziei și dilacerării meningo-cerebrale grave consecutive unui traumatism cranio-cerebral acut deschis cu fracturi multiple de boltă și bază de craniu. 3. Leziunile suferite de victimă au fost incompatibile cu viața, el fiind în moarte cerebrală încă de la internare. 4. Leziunile pe care le prezenta victima s-au produs prin loviri repetate cu corpuri contondente (bâte, pari). 5. Poziția între victimă și agresori a fost variabilă în timp: la început victima era în picioare, apoi victima, căzută la pământ a primit multiple lovituri la nivelul capului, acesta fiind fixat la sol. 6. Leziunile de la nivelul membrelor superioare au caracter de autoapărare, victima încercând să-și protejeze capul cu membrele superioare. 7. Între leziunile suferite de victimă și deces există legătură de cauzalitate directă. 8. Bolnavului, aflat în moarte cerebrală i s-au prelevat organe pentru transplant (ficat, rinichi, pancreas, cornee). Această intervenție medicală nu a compromis în vreun fel autopsia medico-legală. 9. Moartea datează din 1 aprilie 2014.”

De asemenea la dosarul primei instanțe în vol.IV, filele 5-193 se află depuse fotocopiile actelor medicale și ale rapoarelor medico-legale privind decesul numitului Ozsvath Oskar Levente Sandor cu nr. 1048/22.06.2015 al Institutului de Medicină Legală Timișoara, care concluzionează că „având în vedere cele mai sus consemnat și în raport cu obiectivele expertizei vă comunicăm următoarele: 1. Între momentul examinării medico-legale consemnate în raportul medico-legal nr. 736/II i a/39 dub 29.03.2014 (la data de 29.03.2014 a fost examinat în spital, la pat, când s-a constatat: pacient în stare de comă, areactiv, intubat și ventilat mecanic cu abord venos multiplu, inclusiv subclavie dr.) și momentul prelevării organelor nu au intervenit complicații majore ale leziunilor traumatiche inițiale, însă s-a instalat moartea cerebrală (epicriza ATI) – pacient tânăr cu politraumatism TCC sever, GCS=5, focare hemoragice intraparenchimotoase, multiple F-P bilateral, fracturi cominutive F-O bilateral, edem cerebral este admis în ATI în stare generală gravă, intubat orotraheal și ventilat mecanic, sub tratament complex de menținere a funcțiilor vitale, ventilație mecanică, depletive, antibiotice, vitamine, evoluția este nefavorabilă, se instalează semnele clinice de moarte cerebrală, se declanșează protocolul de diagnosticare a morții cerebrale (2 înregistrări EEG cu traseu la interval de minimum 6 ore, examen neurologic, examen neurochirurgical). După diagnosticarea morții cerebrale se obține acordul familiei pentru prelevare de organe: ficat, rinichi, pancreas, cornee. Se obține acordul medicului legist pentru prelevare de organe. Decesul se declară în data de 01.04.2014, ora 23.40 prin moarte cerebrală, TCC sever, stop cardiac pe ventilație mecanică). 2. Moartea

numitului Ozsvath Oskar Levente Sandor a fost violentă și s-a datorat politraumatismului cu traumatism cranio-cerebral cu edem cerebral masiv, hemoragie leptomeningee, dilacerări și contuzii meningo-cerebrale, fracturi craniene de bază și boltă, fractură de diafiză cubitus stg. Acest traumatism complex și grav, obiectivat necroptic, arată că decesul victimei s-a datorat indubitabil traumelor cranio-cerebrale, fără să existe nicio relație cauzală între deces și prelevarea de organe. 3. Leziunile traumatice cranio-cerebrale suferite de victimă au fost foarte grave, au avut caracter letal și au determinat direct și nemijlocit decesul iar prelevarea de organe nu a intervenit în determinismul decesului. 4. Nu am găsit în literatura de specialitate menționate astfel de cazuri. 5. Starea clinică a victimei a fost foarte gravă, încă de pe ambulanță a prezentat comă, scor GCS=7 și a necesitat IOT, pentru care au fost efectuate tratamente și manopere medicale (tratamente de specialitate), astfel încât apreciem că nu ar fi supraviețuit în lipsa îngrijirilor medicale calificate, aspect precizat și în raportul medico-legal nr. 736/II i a/39, din 29.03.2014, unde se menționează punerea în primejdie a vieții. 6. Victima a fost în moarte cerebrală, ceea ce semnifică moartea întregului organism, care diferă de starea vegetativă (acest diagnostic nu a fost stabilit pacientului Ozsvath Oskar Levente Sandor). Este nerealist la acest caz extrem de grav, de politraumatism, cu traumatism cranio-cerebral cu edem cerebral masiv, hemoragie leptomeningee, dilacerări și contuzii meningo-cerebrale, fracturi craniene de bază și boltă, fractură de diafiză cubitus stg., cu leziuni de o gravitate extremă, aducerea în discuție a unei ipotetice alte cauze de deces, deoarece leziunile prezentate de victimă au produs cu certitudine decesul. 7. Prelevarea de organe a respectat prevederile legale în vigoare la data acestui caz, așa cum sunt consacrate prin Legea 95/2006; textul de lege nu distinge între modalitățile de producere a leziunilor de violență la cazurile de la care se face prelevarea. A fost evaluat cazul și d-nul conf. dr. Gabriel Mihalache, în data de 01.04.2014, a arătat că prelevarea nu afectează rezultatele autopsiei medico-legale, așa cum prevăd reglementările în vigoare. 8. Moartea numitului Ozsvath Oskar Levente Sandor a fost de natură violentă și s-a datorat politraumatismului cu traumatism cranio-cerebral cu edem cerebral masiv, hemoragie leptomeningee, dilacerări și contuzii meningo-cerebrale, fracturi craniene de bază și boltă, fractură de diafiză cubitus stg.; leziunile de violență s-au putut produce prin lovire directă și repetată cu corp contondent, iar leziunea de la antebrațul stg. este o leziune tipică de apărare. 9. Momentul morții cerebrale a corespuns confirmării acesteia prin criteriile de stabilire a morții cerebrale (parametrii clinici, biologice și înregistrările EEG – din 30.03.2014 ora 06.04 am. Repetat la ora 13, ambele înregistrări arătând linie izoelectrică), așa cum au fost stabilite prin prevederile legale în vigoare. 10. Moartea biologică a survenit ulterior morții cerebrale. 11. Așa cum s-a arătat mai sus, moartea a fost de natură violentă și s-a datorat politraumatismului cu traumatism cranio-cerebral cu edem cerebral masiv, hemoragie leptomeningee, dilacerări și contuzii meningo-cerebrale, fracturi craniene de bază și boltă, fractură de diafiză cubitus stg. 12. Idem supra. 13. Așa cum am arătat la pct. 9, moartea cerebrală semnifică moartea întregului organism și este succedată de moartea biologică, iar procedura de prelevare este cea prevăzută de Legea 95/2006, titlul IV cu

modificările ulterioare și a fost integral respectată. 14. Organele prelevate au fost abdominale (ficat, pancreas, rinichi) și cornee (țesut), astfel încât autopsia medico-legală nu a fost influențată, leziunile traumatice inițiale nu au fost modificate, nici investigațiile histopatologice efectuate din fragmentele cerebrale recoltate, care au fost prelucrate anatomo-patologic și au confirmat existența leziunilor letale cerebrale.”(filele 99-107, vol. IV dosar primă instanță).

Comisia de Avizare și Control al Actelor Medico-Legea constituită în cadrul IML Timișoara a studiat raportul de nouă expertiză medico-legală nr. 1048/22.06.2015 întocmit în cazul Oszkar Levente Sandor și este de acord cu concluziile formulate, acestea fiind justificate de consemnările obiective din cuprinsul documntelor medicale și medico-legale studiate, precum și din datele din literatura de specialitate. (fila 98, vol. IV dosar primă instanță)

Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” Comisia Superioară Medico-Legală a emis avizul cu nr. E1/8478/11.11.2015 prin care a menționat: „Comisia superioară medico legală examinând întregul material înaintat, aprobă toate actele medico-legale efectuate în cauză cu precizarea că moartea cerebrală în care se afla pacientul înaintea recoltării de organe se datora traumatismului prin agresiune din data de 28.03.2014”. (fila 97 vol. IV dosar prima instanță).

Astfel, declarațiile inculpaților Popa Vasile Constantin și Mihalache Gabriel Constantin se coroborează cu toate declarațiilor martorilor menționați, cu notele de redare ale convorbirilor telefonice menționate, precum și cu actele medicale ale căror concluzii au fost expuse și în raport cu dispozițiile art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, au format convingerea instanței de control judiciar că ambii inculpați Mihalache Gabriel Constantin și Popa Vasile Constantin sunt nevinovați în comiterea infracțiunilor ce le-au fost reținute în sarcina fiecăruia.

Așadar, inculpatul Mihalache Gabriel Constantin a respectat dispozițiile legale cu privire la avizarea prelevării de organe de la victima Ozsvath Oskar Levente Sandor, prelevarea fiind făcută de către medicii specialiști, discuțiile purtate cu inculpatul Popa Vasile Constantin nu sunt de natură penală, rezultând în mod concret necesitatea respectării legii, martorele Pantiș Carmen și Chirculescu Maria Magdalena, evidențiind și confirmând în discuțiile purtate la rândul lor, necesitatea prelevării de organe, cu respectarea condițiilor legale, inculpatul neparticipând la prelevarea de organe, întocmind raportul de expertiză medico-legală necroptică, ale cărui concluzii au fost avute în vedere și la noua expertiză medico-legală efectuată, avizată de comisia de avizare dar și toate actele medico-legale ce au fost verificate și avizate de Comisia Superioară Medico-Legală din cadrul INML Mina Minovici din București și care a precizat că moartea cerebrală în care se afla pacientul înaintea recoltării de organe se datora traumatismului prin agresiune din data de 28.03.2014.

Înalta Curte constată că fapta inculpatului Mihalache Gabriel Constantin nu se circumscrie tipicității incriminării prevăzută la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, întrucât prelevarea de organe nu a fost făcută de către inculpat, ci de medicii specialiști, avizul dat de inculpat nu a condus la compromiterea rezultatelor autopsiei efectuate, așa cum rezultă din toate actele

medico-legale, iar schimbarea încadrării juridice de procuror în rechizitoriul emis privind pe inculpații care au fost trimiși în judecată din tentativă de omor în omor, nu poate echivala cu prelevarea de organe, neexistând nicio legătură între prelevare și schimbare de încadrare juridică, aceasta din urmă având loc ca urmare a declarării morții cerebrale a numitului victima Ozsvath Oskar Levente Sandor, așa încât este legală și temeinică soluția de achitare a inculpatului Mihalache Gabriel Constantin în temeiul art. 396 alin. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prevăzută de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

Nu se poate susține că nu există nicio faptă în situația inculpatului Mihalache Gabriel Constantin, întrucât acesta a dat avizul de prelevare de organe, în conformitate cu dispozițiile legale, așa încât fapta să existe dar nu are caracter penal, așa încât se circumscrie neîntrunirii tipicității incriminării reținute prin schimbarea de încadrare juridică și în mod corect temeiul prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală și nicidecum art. 16 lit. a din același cod.

Totodată, instanța de control judiciar constată că din toate mijloacele de probă administrate, evaluate și indicate rezultă că inculpatul Popa Vasile Constantin nu a determinat pe inculpatul Mihalache Gabriel Constantin să săvârșască infracțiunea de prelevare de organe pentru a compromite autopsia medico-legală solicitată în condițiile legii, întrucât discuțiile purtate au avut o natură strict profesională de natură juridică și nicidecum cu vreo conotație penală, așa cum rezultă și din declarațiile celorlalți martori Chirculescu Maria Magdalena, Pantiș Carmen și Leucea Ion, notele de redare ale convorbirilor telefonice evidențiind acest lucru în mod concret, iar actele medico-legale confirmate au relevat legalitatea autopsiei efectuate și a prelevării de organe, așa încât nu există o faptă penală care să se circumscrie instigării la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, așa încât soluția pronunțată privind pe inculpatul Popa Vasile Constantin, de prima instanță, în temeiul art. 396 alin. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prevăzută de art. 47 din Codul penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, este legală și temeinică.

Înalta Curte consideră că în ceea ce privește criticile formulate de către parchet cu privire la greșita achitare a inculpatului Popa Vasile Constantin în **temeiul art. 396 alin. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal** așa cum a fost schimbată în mod legal încadrarea juridică din art.6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal, precum și **a inculpatului David Florian Alin, în temeiul art. 396 alin. 1 și 5 din**

Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală pentru infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 alin. 1 din Codul penal cu aplic. art. 5 din Codul penal, așa cum a fost schimbată în mod legal încadrarea juridică din art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, sunt nefondate, considerând că prima instanță a făcut o judicioasă analiză asupra mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale și în primă instanță, constatând în mod corect nevinovăția ambilor inculpați.

Astfel, instanța de control consideră că situația de fapt așa cum a fost reținută în actul de sesizare în ceea ce privește faptele de trafic de influență și respectiv de cumpărare de influență, în raport cu cele menționate mai sus, în sarcina inculpaților nu se susține cu materialul probator administrat, așa încât prezumția de nevinovăția a inculpaților Popa Vasile Constantin și David Florian Alin nu a fost răsturnată de către organele judiciare.

La rândul său, Înalta Curte ca instanță de apel a readministrat mijloace de probă cu privire la cele două infracțiuni pretins a fi comise de către inculpați, pe care le-a evaluat, în condițiile art. 420 alin. 11 din Codul de procedură penală cu referire la art. 103 din același cod, pe care le-a evaluat coroborat cu cele administrate în cursul urmăririi penale și în primă instanță.

Așadar, inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitatea sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în cursul anului 2011 nu a perceput foloase necuvenite, respectiv un autoturism Volvo în valoare de aproximativ 26.900 euro de la inculpatul David Florian Alin, întrucât achiziționarea autoturismului menționat a avut loc ca urmare a discuțiilor de prietenie existente între aceștia, precum și între familiile lor, fără a exista vreun folos de niciun fel, inclusiv de natură juridică și nici nu a intervenit la prim-procurorul Sabău Gligor Ioan din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș în vederea în scopul soluționării dosarelor penale ulterioare achiziționării autoturismului menționat.

De asemenea, nici inculpatul David Florian-Alin nu i-a oferit și remis un autoturism marca Volvo, achiziționat din Germania contra sumei mai sus menționate inculpatului Popa Vasile Constantin, achiziționarea autoturismului având loc pe fondul relațiilor prietenie între cei doi inculpați și familiile lor, fără niciun folos inclusiv juridic, pentru ca acesta să intervină la prim procurorul Sabău Gligor Ioan din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, în scopul soluționării dosarelor penale pe care le avea pe rolul acestei unități de parchet, dosare ulterioare achiziționării autoturismului.

Astfel, faptele celor doi inculpați nu se circumscriu tipicității incriminărilor de trafic de influență și respectiv cumpărare de influență, iar, în drept, soluția achitării ambilor inculpați dispusă de prima instanță este legală și temeinică, această concluzie, urmând a fi în continuare fundamentată prin analiza mijloacelor de probă administrate.

Astfel, martora David Adelina Elena în declarația dată în primă instanță la 27 iunie 2017, aflată la filele 2-4, vol. IX dosar prima instanță a arătat că după ce i-au fost prezentat prev. art. 117 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală,

respectiv al. 2 din același articol, nu dorește să uzeze de aceste dispoziții legale și dorește să depună mărturie în acest dosar. Până în prezent nu a depus vreo mărturie în acest dosar. A arătat că îl cunoaște pe Popa Vasile Constantin cam din anul 2000, știindu-se demult, întrucât este din comuna învecinată, Homezu, ea fiind originară din comuna Dobrești, jud. Bihor, chiar și înainte de acest an se știau din vedere iar părinții lor de asemenea se cunoșteau. Ei s-au întâlnit în diferite împrejurări și încet-încet familiile lor s-au apropiat și au devenit prieteni de familie, mai existând și un alt element, respectiv au aceeași zi de naștere și onomastică, la data de 21 mai, Sf. Constantin și Elena. A arătat că este asociat cu procent de 50% la societățile Secundo Forest, Geo and Patrice Forest, Sec Forest și G and P plus, având și calitatea de administrator la trei din aceste societăți, cu excepția societății Secundo Forest. A arătat că în noiembrie 2011 un camion aparținând firmei Secundo Forest făcea un transport pentru o altă firmă, fiind oprit întrucât nu avea documentele necesare transportului de material lemnos, iar în anul 2012 i s-a adus la cunoștință inculpatului David acuzație de tăinuire, iar în anul 2013 s-a dat o soluție de scoatere de sub urmărire penală, iar în 2013 s-au mai constituit două dosare pentru infracțiunea de instigare la tăiere ilegală de arbori, despre care ei nu au știut, iar inculpatul David a aflat despre acestea doar când a fost chemat la DNA și în aceste dosare s-a dat o soluție de neîncepere a urmăririi penale, toate aceste dosare fiind instrumentate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș. A arătat că nu au existat discuții despre aceste probleme penale cu numitul Popa Vasile Constantin, oricum despre două din dosare nici nu aveau cunoștință, din respect pentru dânsul, întrucât prietenia lor avea alte baze. A arătat că în martie 2011 soții Popa au divorțat, iar fosta soție a inculpatului își dorea foarte mult să își schimbe mașina și să achiziționeze un autoturism marca Volvo XC 60 de culoare albă, cu atât mai mult că, copilul a rămas în grija acesteia, solicitând ajutor din partea lor și pentru faptul că numitul Popa Vasile Constantin urma să încaseze niște restanțe salariale din care urma să fie plătit o parte din costul mașinii. A arătat că soții Popa nu mai veneau împreună la noi, însă țineau legătura cu fiecare dintre ei. A arătat că după ce s-a consultat cu soțul său, răspunsul lor a fost afirmativ, arătând că o vor ajuta în achiziționarea mașinii respective, însă având în vedere că prețul unui asemenea autoturism nu era de neglijat, i-a spus martorei Popa Liana că vor achiziționa mașina și o va înmatricula pe numele firmei, iar după ce mașina va fi plătită, se realiza transferul de proprietate. În luna mai 2011 a demarat procedurile de achiziționare a mașinii, a luat legătura cu o persoană care se ocupa de acest gen de activitate, respectiv de a aduce mașini din străinătate, s-a întâlnit cu acea persoană și i-a spus care sunt documentele necesare pentru achiziționarea mașinii, a procurat toate aceste documente, numita Popa Liana și Rareș, copilul soților Popa au ales mașina, persoana în cauză s-a dus în Germania după mașină iar firma Secundo Forest a făcut transferul bancar, achitând suma de 27.000 euro, persoana respectivă întorcându-se cu mașina și cu toate documentele necesare, inclusiv factură, pe care era trecută suma de 26.000 euro, 100 euro, reprezentând comisionul persoanei care a adus efectiv mașina. A arătat că ea personal s-a ocupat de transferul bancar efectiv, ea ocupându-se de partea de documente în firmă. A arătat că mașina a fost preluată după aducerea în țară de

numitul Popa Constantin, întrucât soții David nu s-au aflat în Oradea, iar Popa Liana era de asemenea plecată din localitate, mașina fiind predată în fața blocului unde locuiește această martoră, după divorț dânsa locuind la bloc în (...), iar Popa Vasile Constantin în (...). A arătat că numitul Popa Vasile Constantin și soțul său David Alin s-au ocupat de primele două înmatriculări, numitul Popa Vasile Constantin plătind taxele aferente primelor două înmatriculări ale mașinii întrucât în total au fost trei înmatriculări, prima dată plătind inclusiv taxa de mediu, care a fost peste 10.000 lei, iar costul aferent schimbării a treia oară a numerelor de înmatriculare a fost achitat de numita Popa Liana. A arătat că numita Popa Liana a intrat în posesia mașinii pe care o folosește inclusiv în prezent. A arătat că mașina a figurat și figurează și în prezent pe firma Secundo Forest. A explicat faptul că au existat trei înmatriculări, prima fiind una firească iar următoarele două au avut loc pentru a se schimba numerele de înmatriculare, acestea fiind preferențiale, copilul soților Popa solicitând ca numărul de înmatriculare al mașinii să fie RRR. O primă plată s-a făcut practic prin recuperarea taxei de mediu, întrucât firma Secundo forest a câștigat în instanță, iar ANAF a virat în contul firmei în jurul sumei de aproximativ 15.000 lei în aprilie 2013. După aceea, numitul Popa Vasile Constantin a contractat un împrumut de 10.000 euro, pe care i-a transferat numitei Popa Liana, care a virat în contul firmei Secundo Forest echivalentul în lei a acestei sume, moment în care a făcut și factura aferentă autoturismului, urmând ca diferența de preț să fie achitată ulterior, până în anul 2015, conform înțelegerii pe care a avut-o. În anul 2016 au mai avut loc două plăți efectuate de numita Popa Liana în contul Secundo Forest, respectiv două tranșe de câte 10.000 lei, însă în acest moment a mai rămas de plătit diferența, de aceea mașina a rămas înmatriculată pe firma Secundo Forest. A arătat că înțelegerea inițială pe care a avut-o a fost aceea ca ei, soții David să o ajute pe numita Popa Liana să cumpere mașina pe firma Secundo Forest, iar ulterior mașina să fie achitată cu ajutorul numitului Popa Vasile Constantin, conform înțelegerii dintre cei doi foști soți, până în anul 2015, iar mașina să fie înmatriculată pe firma Secundo Forest până la achitarea integrală a prețului mașinii. A arătat că în august 2013 când a facturat mașina pe numele martorei Popa Liana, practic dreptul de proprietate a mașinii a trecut în favoarea acesteia din punct de vedere contabil, însă înmatricularea nu s-a mai realizat deoarece nu s-a achitat integral prețul și pentru înmatriculare existând nevoie de anumite documente, cum este certificatul fiscal de la Primăria Dobrești, care nu poate fi eliberat decât la cererea firmei Secundo Forest, practic proprietar fiind numita Popa Liana, iar în evidențele poliției figurând firma Secundo Forest și în cartea de identitate cât și în talonul mașinii figurează ca și deținător firma Secundo Forest. A arătat că în baza afacturii în august 2013 a radiat din contabilitatea firmei ca fiind mijloc fix a acestui autoturism. În opinia sa, această operațiune nu a avut rezultat vreoa pierdere pentru firmă, întrucât avea garantată mașina în cazul în care nu era plătită. A arătat că până în prezent mai este de recuperat o sumă de 13.120 lei. A arătat că în prezent proprietar este Popa Liana, însă consideră că și ea este pe jumătate proprietar pentru că, iar pe celelalte acte figurează firma Secundo Forest, iar dânsa nu poate vinde autoturismul fără acordul firmei. Consideră că

acuzatiile aduse ambilor inculpați, David Florian și Popa Vasile sunt deplasate, întrucât divorțul soților Popa a avut loc în martie 2011, achiziția mașinii a avut loc în mai 2011, iar prima faptă penală de care este acuzat a luat naștere la data de 7 noiembrie 2011, deci nu putea avea loc o cumpărare de influență. A arătat că nu s-a pus problema ca numitul Popa Vasile Constantin să-l protejeze pe numitul David Florian, întrucât ei nu au avut relații contractuale cu primăriile, iar în ceea ce privește contractele cu ocoalele silvice, de asemenea nu există posibilitatea influențării de către vreo persoană întrucât sunt organizate licitații cu plic închis, existând reguli foarte clare în privința desfășurării acestor licitații. A arătat că soțul său nu a fost un protejat al numitului Popa Vasile Constantin. Atunci când s-au efectuat contracte intensive la toate cele trei firme în 2013, doar firma Sec. Forest a fost amendată cu suma de 500 lei pentru o poziție neînchisă într-un registru, fiind controlate 6.000 mc inventar material lemnos. A arătat că a fost de față la o masă, când a existat o discuție despre declarația numitului Tonca Sorin Daniel, ei fiind de față la întrebarea pusă de o persoană de ce a făcut acea declarație în dosar referitoare la protecția acordată de numitul Popa Vasile Constantin numitului David Florian, iar acesta a replicat că a fost constrâns de procurorul de la DNA pentru celelalte dosare pe care le are martorul, Tonca Sorin Daniel, fiind un concurent pe piața locală de exploatare a lemnului și a apreciat poziția firmelor soților David ca fiind „un ghimpe în coastă”, firmele lor ridicându-se cu ajutorul unor fonduri europene, aceste firme exploatare cea mai mare cantitate de masă lemnoasă din județul Bihor. Referitor la declarația martorului Covaci Florin, de asemenea a arătat că acesta a afirmat în anturajul local că a dat acea declarație în dosar, constrâns de problemele financiare pe care le avea în acea perioadă, la solicitarea martorului Tonca Sorin Daniel. Întrebare pusă de av. Tiba: Dacă prețul stabilit în factura de vânzare conține și amortismentele? Răspuns: Parțial da, mașina nu a fost amortizată integral. Întrebare pusă de av. Tiba: Dacă s-au făcut demersuri pentru achitarea restului de preț privind autoturismul? Răspuns: Da, a efectuat o somație către numita Popa Liana pentru a fi acoperți sub aspectul scurgerii termenului de prescripție a acțiunii civile. Întrebare pusă de av. Tiba: Dacă cardurile deținute de David Alin Florian pe numele societății sau pe numele său, au fost folosite pe plan extern pentru diferite plăți? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Alexandru: Dacă în factură s-a menționat că ar fi o plată parțială? Răspuns: Nu poate preciza cu exactitate, însă acest lucru se poate verifica. Întrebare pusă de av. Alexandru: Dacă inc. Popa Vasile a frecventat cabana de vânătoare a soților David? Răspuns: Nu, doar copilul Rareș. Întrebare pusă de av. Alexandru: Dacă dvs. v-ați deplasat în Italia cu IPA Bihor? Răspuns: Da, toată familia David și Popa Vasile Constantin și Rareș. Întrebare pusă de av. Alexandru: Dacă cu această ocazie ați plătit anumite cumpărătorului numitului Popa Vasile Constantin? Răspuns: Nu, întrucât nu au fost la cumpărături.

Martora David Adelina în declarația dată în fața instanței de apel, la 6 iunie 2019, aflată în vol. III, fila 124 dosarul Înaltei Curți a arătat că menține declarația dată la 27 iunie 2017 la Curtea de Apel Timișoara în care a spus adevărul și pe care a dat-o de bunăvoie. Întrebări adresate de către procuror: Mașina marca Volvo la care face referire martora în declarație pentru ce

persoană era adusă? Răspuns: Pentru Popa Liana și fiul acesteia. Dacă martora a primit contravaloarea acestei mașini? Răspuns: Am primit parțial contravaloarea acestei mașini. A rămas de achitat suma de 13.120 RON din suma totală de aproximativ 26.900 de euro.

În declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 7 noiembrie 2014, martorul Fărucă Marius Călin, aflată în vol. 3, filele 28-31 dosar parchet a arătat că prin anul 2011, a fost rugat de prientul său Crișan Petru din Oradea să-l ajute să aducă o mașină din Germania, cerere pe care a acceptat-o....A doua zi dimineața a ajuns într-un oraș din centrul Germaniei (undeva la vreo 1.000 km. de Oradea), oraș al cărui nume nu și-l mai amintește. Acolo, a mers la un dealer VOLVO de unde dl. Crișan a preluat un autoturism jeep de culoare albă, care se afla în parcul auto, fără a avea montate plăcile cu numere de înmatriculare. Dl. Crișan Petru a făcut demersurile necesare pentru întocmirea documentelor de vânzare-cumpărare și pentru obținerea de numere de înmatriculare provizorii valabile pe cinci zile. După îndeplinirea tuturor formalităților, dl. Crișan Petru i-a spus că a dat numărul său de telefon persoanei pentru care a cumpărat mașina și acesta o să-l sune și o să convină locul unde să-i predau autoturismul. Pe drumul spre casă, a oprit la cumpărători vreo 20 de minute la Pandorf, la frontiera austriaco-ungară. Când a ajuns pe teritoriul Ungariei, a fost sunat de un bărbat care, fără să se prezinte l-a întrebat pe unde este și atunci și-a dat seama că el este destinatarul autoturismului VOLVO. Până a ajuns în țară bărbatul respectiv l-a mai sunat de vreo două sau trei ori, fie de nerăbdare, fie de frică să nu facă ceva u mașina. Din discuțiile pe care le-a avut cu dl. Crișan Petru a aflat că plata autoturismului a fost făcută prin bancă. Nu reține cine a fost indicat în factură în calitate de cumpărător al autoturismului VOLVO, dar din câte își amintește este vorba de o societate comercială. Precizează că, în mod obișnuit, la achizițiile de autoturisme din străinătate cumpărătorii persoane fizice întocmesc contracte de vânzare-cumpărare și plătesc în numerar și numai firmele solicită factură și plătesc prin bancă. După ce a ajuns în țară, undeva după miezul nopții, l-a sunat pe bărbatul respectiv care i-a spus să meargă în Oradea pe malul drept al Crișului, mai jos de restaurantul VANDANA, pe str. Sovata și să oprească lângă o clădire mov. A ajuns la locul indicat, a parcat pe partea dreapta a străzii (care este cu sens unic în zona aceea, respectiv spre bd. Decebal) și l-a sunat pe bărbatul respectiv care a ieșit dintr-un bloc, aflat pe stânga așa cum era urcat. I-a predat autoturismul, cheile și documentele bărbatului respectiv, iar ele a comandat un taxi să-l ducă acasă. Declară că nu a primit nicio sumă de bani de dl. Popa Vasile. După ce dr. Crișan Petru s-a reîntors acasă, câteva zile mai târziu, i-a spus că bărbatul căruia i-a adus autoturismul nu i-a dat niciun ban, nici măcar pentru plata taxiului cu care a mers acasă. În acel context, dl. Crișan Petru i-a spus că bărbatul pentru care a adus autoturismul VOLVO de culoare albă este dl. procuror Popa Vasile și i-a plătit de la el suma de 200 euro. Fiindu-i prezentat fotografiile autoturismului VOLVO de culoare albă înmatriculat sub numărul BH-54RRR a declarat că acesta este același model și culoare cu autoturismul pe care l-a dus pentru dl. procuror Popa Vasile. Nu îl cunoaște pe David Alin zis „Gulescu” din Drăgășani. Fiindu-i prezentată fișa de evidență a dlui Popa Vasile Constantin ... a declarat că acesta este una și aceeași

persoană cu destinatarul autoturismului VOLVO de culoare albă pe care l-a adus din Germania. Fiindu-i prezentată fișa de evidență a dlui Crișan Petru Ionel... a declarat că acesta este una și aceeași persoană cu Crișan Petru la cererea căruia a adus din Germania autoturismul VOLVO, de culoare albă, pentru dl. Popa Vasile. Din câte știu, în prezent dl. Crișan Petru este plecat în Germania unde lucrează ca șofer și nu va reveni în țară decât la finalul anului, de sărbători.

Același martor în declarația dată în primă instanță la 6 septembrie 2016, aflată la fila 59 în vol. V dosarul primei instanțe a menționat că a dat declarație în cursul urmăririi penale la sediul DNA Oradea și menține acea declarație. A arătat că, la rugămintea numitului Petrică Crișan care se ocupa de aducerea de mașini din Germania a fost în Germania cu acesta, în calitate de șofer, pentru aducerea autoturismului VOLVO pentru o persoană, pentru el necunoscută la momentul respectiv, însă aflând ulterior identitatea acelei persoane, care este Popa Vasile Constantin. A arătat că s-a deplasat într-o zi de luni, însă nu mai știe anul exact, în Germania și numitul Petrică Crișan s-a ocupat de toate formalitățile de achiziționare a autoturismului în cauză, în acest timp ei rămânând în fața societății care comercializa autoturisme. A menționat că el a condus mașina înapoi, iar a avut în calitate de pasager pe soția sa și a oprit la pandorf, lângă Viena, după care a ajuns la Oradea noaptea și a predat mașina proprietarului iar pentru acest serviciu, respectiv de a șofa din Germania până în România a primit de la Petrică Crișan suma de 100 euro. A arătat că nu cunoaște nimic despre problematica tranzacțiilor privind mașina respectivă, el fiind în afara clădirii. Ulterior aducerii mașinii, numitul Petrică Crișan i-a solicitat o copie după buletinul său, însă nu știe pentru ce, posibil pentru a fi eliberate numere provizorii în România pentru acea mașină. Întrebare pusă de procuror: Dacă și-a declinat identitatea inculpatul Popa Vasile Constantin la predarea mașinii? Răspuns: Nu, însă acesta știa să vină la mașină, întrucât cunoștea tipul mașinii și i-a spus exact locul în care trebuia să se facă predarea-primirea autoturismului. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă știați de calitatea de proprietar al autoturismului ca fiind Popa Vasile Constantin? Răspuns: Nu cunoștea calitatea de proprietar al autoturismului ca fiind Popa Vasile Constantin. Nu știa cine este persoana pe care s-a facturat acest bun.

Martorul Fărucă Marius Călin a fost audiat și de către instanța de apel, în declarația dată la 6 iunie 2019, aflată în vol. III, fila 114 dosarul Înaltei Curți acesta a declarat că menține declarațiile date la 06.09.2016 la Curtea de Apel Timișoara și declarația din 07.11.2014 la DNA în care a spus adevărul și le-a dat liner consimțit. Întrebare adresată de către procuror: Dacă martorul a aflat cine trebuia să fie proprietarul acelui autoturism pe care l-a adus și cui i-a predat acel autoturism? Răspuns: Nu știa cine trebuia să fie proprietarul, l-a rugat domnul Petrică Crișan să se ducă șofer pentru mașina respectivă, probabil că acesta i-a dat numărul său pe drum, venind din Germania. L-a sunat inculpatul și i-a spus unde să-i ducă mașina. Pe drum l-a sunat insistent inculpatul, cât mai are până la Oradea. A oprit la cumpărături la Pandor și s-a amânat predarea autoturismului. Domnul Petrică Crișan s-a ocupat de toate formalitățile în Germania, el nu știa nimic cu actele cum e acolo, dar i-a trecut numele pe talonul provizoriu cu

numerele din Germania și acestuia i-a dat copia după actul de identitate și acesta a plătit și taxul atunci când i-a dat copia după actul de identitate și acesta a plătit și taxiul atunci când s-a dus să-i predea mașina. Mașina i-a predat-o inculpatului Popa Vasile Constantin.

Martorul Sabău Gligor Ioan în declarația dată la 7 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată în vol. 3, filele 124-126 dosar parchet a arătat că era prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș din anul 2003 până în prezent. În perioada 2011-2014 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș au fost înregistrate un număr de 3 dosare penale în care a fost cercetat numitul David Florian Alin pentru comiterea unor infracțiuni silvice, iar unul dintre dosare având ca obiect comiterea infracțiunii de tănuire. În această perioadă cu ocazia mai multor întâlniri pe care le-a avut cu prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, Vasile Constantin Popa, care au avut loc în localitatea Beiuș, acesta i-a reproșat că îi cercetează prietenul, respectiv pe numitul David Florian Alin, precizând că dosarele penale se aflau în lucru la doamna procuror Bodin Alina. La una dintre întâlniri, își amintește că Vasile Popa i-a cerut în mod expres să-l ajute dacă poate pe David Alin, întrucât din discuțiile pe care le-a avut cu David, acesta i-ar fi relatat că nu este vinovat pentru niciuna dintre fapte. Fiind întrebat, a declarat că prim-procurorul Vasile Popa nu a solicitat niciodată studierea dosarelor penale mai sus menționate. De asemenea, a arătat că numitul David Alin văzând că este în continuare cercetat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș și că nu a dat curs intervențiilor lui Vasile Popa, a încercat să intervină prin diferite persoane în mod direct la el. Acesta este cercetat și în prezent în mai multe dosare de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș, fiind suspectat de comiterea unor furturi silvice. Alte aspecte nu cunoaște.

Martorul Sabău Gligor Ioan a mai fost audiat de procuror în cursul urmăririi penale la data de 21 octombrie 2014, dată în prezența doamnei avocat Asloviciu Anamaria, apărător ales al inculpatului Popa Vasile Constantin și aflată la filele 151-154, vol. III dosar parchet în care a arătat că menține declarația din data de 7 octombrie 2014 iar în completare a mai menționat că în vara anului 2013, fără să mai își amintească data exactă, s-a întâlnit cu prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în Oradea, ocazie cu care acesta i-a comunicat că știe că David Alin face obiectul unui mandat de supraveghere tehnică, fiindu-i interceptate comunicațiile telefonice la cererea Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, reproșându-i că a recurs la un astfel de procedeu probator pentru a vedea legătura dintre el și David Alin. I-a comunicat ulterior acest lucru și procurorului de caz, Bodin Alina. Nu a reținut exact dacă cu aceeași ocazie sau la o altă întâlnire, acesta i-a reproșat că ofițerul de poliție Nuțiu Alexandru din cadrul D.G.A. Bihor a fost la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș pentru a se interesa despre activitatea infracțională a lui David Alin, ocazie cu care a avut acces și la dosarul cauzei. Fiind întrebat, a declarat că David Alin a fost cercetat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș începând cu luna noiembrie 2011, fiind audiat undeva în cursul anului 2012, fără să-și mai amintească data exactă, însă ulterior momentului la care acesta a fost audiat de către organele de urmărire penală, prim-procurorul Vasile

Popa a început să-l abordeze în legături cu David Alin, reproșându-i că îl cercetează pe acesta în mod abuziv în scopul de a demonstra legătura dintre el și David Alin. De asemenea, a arătat că cu ocazia întâlnirilor pe care le-a avut cu Vasile Popa, acesta i-a relatat că a discutat cu David Alin despre problemele acestuia care făceau obiectul cauzelor penale și că David Alin i-a relatat că este nevinovat, astfel că el nu înțelege care este motivul pentru care David Alin este cercetat în mai multe dosare penal. Începând cu luna decembrie 2012 în informările pe care le trimitea Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor era cuprins și dosarul în care era cercetat David Alin și care era mai vechi de un de la sesizare.

Apărătorul ales al inculpatului Popa Vasile Constantin, doamna avocat Asloviciu Anamaria a făcut următoarele obiecțiuni olografe: martorului nu i s-a adus la cunoștință obiectul, faptele sau împrejurările în legătură cu care urmează a fi audiat; nu a depus jurământul religios și nici nu a rostit declarația solemnă, semnând doar formal pe spațiul punctat din cuprinsul declarației; au fost încălcate dispozițiile art. 122 Cpp, privind modul de audiere al martorului în sensul că nu a fost lăsat să declare tot ce știe în legătură cu faptele/imprejurările cauzei; aspectele consemnate în cuprinsul declarației exced obiectului cauzei, infracțiunea „trafic de influență” neregăsindu-se în cuprinsul procesului-verbal de aducere la cunoștință al învinuirilor din 02.10.2014.

Același martor în declarația dată la 15 iunie 2016 în primă instanță, declarație aflată în vol. III, filele 1-2 dosarul primei instanțe acesta a menționat că menține declarația dată în prezentul dosar, declarația fiind dată la sediul DNA Oradea. A arătat că a fost în perioada vizată prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș și cunoaște faptul că a existat un dosar penal în lucru la această unitate de parchet cu privire la inculpatul David Florian Alin, având ca obiect infracțiuni referitoare la regimul silvic. Din câte își amintește, dosarul a fost constituit ca urmare a unei sesizări din oficiu a organelor de poliție, în urma depistării unor transporturi de material lemnos făcut de două persoane, pentru care probabil că nu existau documente justificative, iar transportul ar fi ajuns la firma inculpatului David. A mai arătat că, acest dosar a fost instrumentat de doamna procuror Bodin Alina, iar cu privire la finalizarea acestui dosar cunoaște că cele două persoane menționate au fost trimise în judecată, iar cu privire la inculpatul David s-a dat o soluție de netrimitere în judecată. A avut o discuție cu dl. Popa Vasile despre acel dosar, el având impresia că cunoaște anumite lucruri despre acesta, însă nu a intervenit în sensul soluționării favorabile a dosarului sau de a da curs favorabil cercetărilor. De altfel, doamna procuror Bodin era cunoscută că nu se poate interveni la dânsa în acest sens. A arătat că a avut una sau două discuții cu dl. Popa în legătură cu acest dosar și a avut cunoștință de respectivul dosar de la alte persoane decât cele din Parchetul Beiuș, posibil chiar de la inculpatul David. A mai avut o discuție cu doamna Bodin despre o eventuală scurgere de informații însă dânsa i-a spus că nu a avut niciun fel de discuții despre acest dosar cu cineva. Nu are niciun fel de cunoștință de vreun fel de scurgere de informații despre acest dosar. Nu cunoaște ca, în legătură cu acest dosar, să fie interesate și alte persoane având calități oficiale. A menționat că, cauza a fost soluționată în termen rezonabil, dl. Popa nu a avut niciun fel de

intervenție în sensul soluționării mai rapide a cauzei, iar din câte își amintește s-a dat și o soluție de disjungere a cauzei cu privire la inculpatul David Florian Alin pentru alte fapte, mai precis tăieri ilegale de material lemnos. Astfel, s-a mai deschis un alt dosar penal cu privire la inculpatul David Florian Alin cu acest obiect, dosar care a fost repartizat tot doamnei procuror Bodin pentru supravegherea cercetărilor, iar după plecarea acesteia în concediu de îngrijire a copilului, dosarul a fost preluat de doamna procuror Ardelean Adriana. Soluția dată de doamna procuror a fost de clasare a cauzei. Cu privire la acest dosar nu au mai existat discuții cu dl. Popa, întrucât acesta a fost suspendat. Nu cunoaște alte aspecte legate de modul de efectuare a cercetărilor în cele două dosare. A menționat că nu a fost în relații apropiate cu dl. Popa, ci doar în relații profesionale. Dânsul a mai fost în control, dar nu mai des decât alți prim procurori. A menționat că s-a mai întâlnit cu dl. Popa în Beiuș, întâmplător, întrucât părinții dânsului locuiesc într-o localitate apropiată de Beiuș și nu s-au vizitat niciodată la domiciliul său sau al inculpatului. Întrebare pusă de procuror: În ce context a avut loc discuția dintre inculpatul Popa și dvs și în concret ce v-a spus? Răspuns: Discuția dintre el și inculpatul Popa a avut loc după terminarea unei ședințe de lucru, la sediul Parchetului din Oradea și l-a întrebat dacă există un dosar penal deschis pe numele inculpatului David cu privire la un transport de material lemnos, iar el i-a relatat situația, în sensul că a existat un transport privind material lemnos care a fost efectuat de două persoane, iar cercetările încă nu erau extinse față de inculpatul David. Întrebare pusă de procuror: Dacă cunoașteți la acea dată ce fel de relații au existat între inculpatul Popa și inculpatul David? Răspuns: La vremea respectivă nu cunoștea care erau relațiile dintre ei, întrucât nu i-a văzut împreună, însă ulterior a aflat că se cunoșteau. Întrebare pusă de procuror: Dacă inculpatul Popa obișnuia să vă abordeze și în legătură cu alte dosare aflate în lucru la Parchetul Beiuș? Răspuns: Nu l-a abordat în legătură cu alte dosare și nu i-a solicitat vreo soluție. În primul rând el, nu avea dosare repartizate spre cercetare și nici nu era în relații apropiate cu dânsul. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: În înscrisul prezentat dvs., respectiv copia rechizitoriului emis de Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș în dosarul nr. 1233/P/2011, de ce nu apare soluția de disjungere cu privire la inculpatul David și dacă a existat un alt mod de sesizare cu privire la acesta? Răspuns: Este posibil să facă o confuzie cu privire la modul de sesizare a unității de parchet și să se fi făcut o sesizare din oficiu cu privire la acest inculpat. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: Dacă a existat vreo discuție cu dl. Popa despre scurgeri de informație către ofițeri DGA necompetenți în dosarul nr. 1233/P/2011? Răspuns: Cunoaște că într-o zi, jandarmul de la poartă l-a sunat că s-ar fi prezentat un ofițer DGA, numitul Nuțiu, cu privire la inculpatul David, iar el nefiind în unitate, a spus să fie îndrumat către procurorul de caz Bodin și a existat un schimb de informații între aceștia însă nu s-a concretizat în niciun fel acest demers și nu s-a remis niciun document către acesta. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: Dacă au mai fost instrumentate față de inculpatul David și alte dosare penale la Parchetul Beiuș și care a fost modalitatea de sesizare în acest sens? Răspuns: A mai existat și un alt dosar cu exploatarea materialului lemnos, sesizarea a fost plângerea formulată

de Ocolul Silvic Dobroești sau Direcția Silvică Oradea și cred că sesizarea din oficiu a doamnei procuror Bodin și cu aceasta au fost conexe și dosarul a fost soluționat prin clasare. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu Constantin: Care era atitudinea inculpatului Popa Vasile față de dvs. ca șef? Răspuns: Erau relații normale, de subordonare, iar el nu avea relații personale cu acesta.

Martorul Sabău Gligor Ioan a fost audiat și la instanța de apel, în declarația dată la 26 septembrie 2019, aflată în vol. IV, filele 205-207 dosarul Înaltei Curți acesta arătând că menține declarația dată în fața Curții de Apel Timișoara la 15 iunie 2016, în care a spus adevărul. Nu menține declarația din 07 octombrie 2014 de la parchet, întrucât conține o mențiune nereală cu privire la intervenția domnului Popa Vasile în legătură cu David Alin, aspectele consemnate în acea declarație de către procuror care i-au fost citite și astăzi în ședință publică, nu sunt reale și a semnat acea declarație totuși de frică, întrucât a avut mai multe divergențe cu procurorul Man legate de solicitările pe care acesta i le-a făcut de a fi de acord de a pune tehnică de înregistrare în biroul inculpatului Popa Vasile, cerere cu care nu a fost de acord, iar ulterior, același procuror i-a solicitat să poarte asupra sa tehnică de înregistrare, urmând să aibă o discuție cu inculpatul Popa Vasile și de acea dată nu a fost de acord. Ulterior, a mai dat o declarație pe 21 octombrie 2014, la parchet, pe care o menține, ce i-a fost citită astăzi în ședință publică, precizând să se facă mențiunea legală de poziția sa anterioară avută în declarația din 07 octombrie. Nu mai reține exact data, dar însă după o ședință de lucru pe care a avut-o la Oradea, domnul Popa Vasile i-a reproșat că sunt scurgeri de informații dintr-un dosar penal în care se efectuau cercetări cu privire la mai multe persoane față de care se efectuau cercetări pentru infracțiuni silvice. Scurgerile de informații constau în împrejurarea că, conținutul unor interceptări ar fi ajuns la cunoștința unui ofițer D.G.A., pe nume Muțiu care a avut acces la dosar. Aceste aspecte i-au fost aduse la cunoștință de către inculpatul Popa Vasile după ședința anterior menționată. Despre acest aspect cunoștea și el, întrucât anterior acestei discuții în timp ce nu se afla în unitatea de parchet, a fost sunat de jandarmul de la poartă care i-a comunicat faptul că un ofițer D.G.A., dl. Muțiu îl caută și vrea să stea de vorbă cu procurorul de caz care avea în instrumentare dosarul cu infracțiunile silvice. I-a comunicat jandarmului să-l conducă la procurorul de caz, dna procuror Bodin Alina. Când s-a întors în unitate a avut o discuție cu doamna procuror, întrebând-o de unde are cunoștință un ofițer D.G.A. despre măsurile de supraveghere dispuse de procuror în cauză și i-a arătat îngrijorarea cu privire la scurgerea de informații. Dna procuror i-a spus că a avut o discuție cu acel ofițer în biroul dânsui, i-a arătat conținutul notelor de redare și nu realiza nici dna procuror în biroul dânsui, i-a arătat conținutul notelor de redare și nu realiza nici dna procuror de unde cunoștea ofițerul D.G.A. că se fac înregistrări în acea cauză. Discuțiile purtate cu Popa Vasile vizau chiar această situație și acesta nu i-a cerut să intervină sau să dea o soluție într-un anumit fel în dosarul respectiv. Din câte își aduce aminte, dl. Popa a afirmat cu acea ocazie că David Alin nu avea cum să fie vinovat de faptele pentru care era cercetat, spunând că este nevinovat. Aspectele pe care le-a precizat astăzi în declarație, le-a menționat și în declarația dată la Secția de investigare a infracțiunilor în justiție, unde se fac

cercetări cu privire la modul de efectuare a urmăririi penale de către procurori. Înainte de a da declarația din 07 noiembrie 2014, procurorul anchetator a convenit cu el să facă mențiunea din declarația sa, citând: ”la una dintre întâlniri îmi amintesc că Vasile Popa mi-a cerut în mod expres să-l ajut dacă pot pe David Alin, întrucât din discuțiile pe care le-a avut cu David, acesta i-ar fi relatat că nu este vinovat pentru niciuna dintre fapte.” De asemenea, în legătură cu declarația din 21 octombrie 2014, nu-și amintește ca dl. Popa să-i fi reproșat că a recurs la interceptarea comunicațiilor telefonice în dosarul care-l privea pe David Alin „pentru a vedea legătura dintre el (Popa) și David Alin”. De asemenea, nu-și menține mențiunea făcută în 21 octombrie 2014 prin care afirma că „prim procurorul Vasile Popa a început să mă abordeze în legătură cu David Alin, reproșându-mi că îl cercetam pe acesta în mod abuziv în scopul de a demonstra legătura dintre el (Popa) și David Alin.” Își amintește de această discuție prim procurorul Popa nu i-a reproșat că îl cerceta pe David Alin abuziv și i-a spus că îl consideră nevinovat. Cu certitudine și mențiunile referitoare la reproșurile adresate de prim procurorul Popa au fost inserate de către procurorul Man Ciprian. În legătură cu cele două declarații de la parchet, a menționat că anterior consemnării lor a avut discuții prealabile cu procurorul de caz cu privire la conținutul lor, iar înainte de a da declarația din 21 octombrie 2014, el personal i-a reproșat procurorului Man faptul că a fost depusă la dosar declarația sa din 07 octombrie 2014, condiții în care a considerat că procurorul Man nu s-a ținut de cuvânt, întrucât înainte de a semna declarația din 07 octombrie i-a promis că acea declarația nu va fi atașată la dosarul cauzei, ci va fi trimisă la Inspekția Judiciară în vederea constatării unei eventuale abateri disciplinare. Întrebări formulate de dl. președinte Dan Andrei Enescu: Dacă dosarul despre care a făcut vorbire era finalizat în 2013 la DNA Oradea și ce calitate avea în respectivul dosar? Răspuns. Au fost cercetați, atât el, cât și fratele său în dosarul menționat, dar acesta era soluționat în 2013 cu soluție de clasare fără ca el să fie audiat. Singura persoană care mai era cercetată de DNA Oradea în 2014, era cumnata sa care nu a fost însă audiată în nicio situație nici până în prezent. Dosarul din 2013 avea ca obiect șantaj însă el nu avea nicio calitate, dar toți martorii au fost întrebați cu privire la persoana sa. După audiere, martorii îl căutau și îi spuneau că procurorul Man întreabă despre el. Starea de temere i-a fost creată de faptul că diverși colegi îi transmiteau mesajul că procurorul Man afirmă în diferite cercuri că nu se lasă până nu îl arestează. Dorește să precizeze de asemenea că a dat declarația din 07 octombrie 2014 la DNA ca urmare a înțelgerii pe care a avut-o cu procurorul de caz, Man Ciprian, în sensul că această declarație va ajunge la Inspekția Judiciară în cadrul unei cercetări disciplinare față de inculpat. Nu își explică cum ar fi putut ajunge această declarație de martor dintr-un dosar penal pe rolul Inspekției Judiciare. A precizat că declarația menționată a dat-o și sub imperiul unei stări de frică. Referitor la afirmația că procurorul Man Ciprian i-ar fi cerut să instaleze tehnică de interceptare în biroul inculpatului Popa, a precizat faptul că el a refuzat din start această solicitare și nici nu știe cum ar fi fost posibil ca el să instaleze această tehnică de interceptare.

Întrebări formulate de apărătorul ales al apelantului - intimat inculpat Popa Vasile Constantin: Dacă martorul i-a relatat dnei procuror Bodin Alina

despre discuția purtată cu Vasile Popa? Răspuns: Nu mai își aduce aminte dacă i-a spus doamnei procuror Bodin Alina că ar fi discutat cu dl. Vasile Popa. Discuția cu d-na Alina Bodin s-ar fi limitat doar la scurgerea de informații. Dacă anterior declarației din 21 octombrie 2014, martorul a avut o discuție cu procurorul Man Ciprian și dacă răspunsul este în sens afirmativ în ce a constatat această discuție, respectiv aspecte relevante? Răspuns: Prealabil dării de declarație în ziua de 21 octombrie 2014, chiar în acea zi a avut o discuție cu Man prian legat de conținutul declarației care o să-i fie luată, ocazie cu care i-a spus să nu mai insereze mențiunea din declarația din 07 octombrie referitoare la intervenția dlui Vasile Popa la el în legătură cu dosarele lui David Alin, lucru cu care procurorul Man a fost de acord, după această discuție a fost chemată în birou dna avocat a inculpatului Popa. Întrebare: Dacă la declarația din 07 octombrie au participat avocați? Răspuns: Nu. Dacă martorul după data de 28 octombrie 2014, a mai purtat discuții cu procurorul Man sau dacă a dat declarații? Răspuns: Nu a mai dat declarații. A purtat discuții cu dl procuror Man, dar nu despre inculpatul Vasile Popa. Întrebare: Când a aflat martorul că Vasile Popa este vizat în anumite dosare de către DNA? Răspuns: Din câte își amintește, în vara anului 2014, când a discutat despre acea notă informativă din care rezulta că dl. Popa face obiectul unor investigații. Întrebare: Dacă martorul a primit rechizitoriul privind pe Vasile Popa, nesemnat, înainte de trimiterea în instanță și de la cine? Răspuns: A primit rechizitoriul pe adresa sa de e-mail de la ziarista Laura Gal care îl primise la rândul său, din spusele ei, de la procurorul Man, dar nu poate să-l aducă aminte data, îl poate lista după e-mailul său și, rechizitoriul era nesemnat. Întrebări formulate de reprezentantul Ministerului Public: Întrebare: Dacă mențiunile din declarația din 21 octombrie 2014, referitoare la cele două reproșuri au fost inserate de procurorul Man? Răspuns: Nu-și amintește dacă au fost inserate de procurorul Man. Întrebare: Dacă nu poate spune martorul că procedura de audiere de la parchet de audiere a martorului este similară cu cea de la instanță, în sensul dictării celor afirmate de către procuror greșierului din cadrul parchetului? Răspuns: La declarația din 21 octombrie 2014, în biroul procurorului era și un greșier, iar la momentul luării declarației, procurorul dicta greșierului ceea ce el afirma. Întrebare: Dacă la momentul audierii l-a auzit pe procuror dictând greșierului despre acele reproșuri? Răspuns: Nu mai reține. A precizat că dl. Man știa de la început că dl. Popa nu a intervenit la el și de aceea cred că i-a cerut să poarte o discuție cu acesta în care să-l provoace referitor la o posibilitate de soluționare favorabilă a cauzei. Întrebare: Dacă martorul după consemnarea declarației din 21 octombrie 2014, a citit declarația? Răspuns: Da, însă nu am asistat la obiecțiunile făcute de către avocat cu privire la acea declarație. Întrebare: Dacă martorul la momentul citirii declarației din 21 octombrie 2014 nu i-au sărit în evidență cele două reproșuri consemnate de către procuror? Răspuns: Este posibil să fi perceput acea consemnare privind reproșul ca urmare a discuției cu Popa Vasile referitor la scurgerile de informații și să nu fi fost atent la nuanța reproșului. Întrebare: Dacă martorul este în prezent cercetat în vreun dosar și în caz afirmativ, la ce unitate de parchet sau instanță și obiectul dosarului? Răspuns: În prezent nu este cercetat de procurorul Man în nicio cauză. A fost trimis în judecată în anul 2015

pentru 24 de infracțiuni de corupție de către procurorul Man Ciprian. S-a dispus achitarea în primă instanță cu privire la 17 infracțiuni, cu privire la 6 infracțiuni s-a dispus clasare și, în prezent, are un dosar care se află în apel pentru luare de mită la Înalta Curte de Casație și Justiție. Întrebare: Dacă martorul cunoaște că Popa Vasile a fost audiat în calitate de martor, în care are calitatea de inculpat? Răspuns: Da, Popa Vasile a fost audiat în calitate de martor cu privire la dosarele pe care le avea denunțatorul din cauza sa pe rolul parchetului.

Martora Bodin Alina Adriana a fost audiată la data de 21 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, la audiere participând și doamna avocat Asloviciu Anamaria din partea inculpatului Vasile Popa, declarație aflată în vol. 3, filele 155-159 și în care a menționat că este procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș unde își desfășoară activitatea cu preponderență pe sectorul de supraveghere a cercetărilor penale. În perioada 2011 până în prezent a avut în lucru 3 dosare penale în care a fost cercetat numitul David Florian Alin, după cum urmează: În dosarul penal nr. 1233/P/2011 în care în data de 24 ianuarie 2014 a întocmit rechizitoriul, David Alin fiind cercetat sub aspectul comiterii infracțiunii de tănuire, cu privire la acesta dispunându-se scoaterea de sub urmărire penală; În dosarul penal nr. 360/P/2013, în care David Alin este cercetat pentru comiterea infracțiunilor de instigare la tăiere fără drept de arbori și instigare la furt silvic, nefinalizat până în prezent; În dosarul penal nr. 1042/P/2013, în care numitul David Alin este cercetat pentru comiterea infracțiunilor de tăiere fără drept de arbori și furt silvic, de asemenea dosarul aflându-se în lucru. În primul dosar penal, respectiv nr. 1233/P/2011, David Florian Alin a făcut obiectul unui mandat de supraveghere tehnică, fiindu-i interceptate convorbirile telefonice pe o durată de 30 de zile, în dosarul nr. 360/P/2013 acestuia i-au fost interceptate comunicațiile telefonice 4 luni, iar în ultimul dosar nr. 1042/P/2013 acestuia i-au fost interceptate convorbirile pentru o durată de 30 de zile. Din exploatarea materialelor rezultate în urma autorizării interceptărilor convorbirilor telefonice au rezultat mai multe discuții telefonice între Vasile Constantin Popa, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și numitul Davod Florian Alin, persoana cercetată în cauză. A precizat că în dosarul nr. 1233/P/2011 nu au existat note de redare privind discuții dintre cei doi, însă procedând personal la ascultarea tuturor discuțiilor telefonice interceptate a constatat că între Vasile Popa și David Alin au existat contacte telefonice, existând zile în care aceștia discutau de mai multe ori. În cazul celor două dosare penale a primit mai multe note de redare privind discuții telefonice dintre persoanele mai sus menționate. Din conținutul discuțiilor telefonice a constatat că între aceștia există o relație de prietenie. La începutul anului 2013, la Ocolul Silvic Dobrești, s-a desfășurat un control al Direcției Silvice Bihor, în urma căruia s-a formulat plângere penală împotriva mai multor funcționari din cadrul Ocolului Silvic, iar în cuprinsul raportului apare făcută mențiunea privind deținerea de către SC Secundo Forest SRL, în care David Alin are calitatea de asociat, a unui utilaj destinat scoaterii arborilor din rădăcini, în contextul în care în actul de control s-a reținut că o mare parte a prejudiciului a fost cauzat printr-o astfel de modalitate. De asemenea, în cuprinsul actului de control s-a reținut existența cioatelor nemarcate, rezultate în urma tăierilor ilegale, situate în

imediată apropiere a partilor în care firmele administrate de David Alin ori de soția acestuia exploatau material lemnos. A arătat că a fost desemnată de către prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș să întocmească situația privind cauzele mai vechi de 1 an de la prima sesizare și mai vechi de 6 luni de la începerea urmăririi penale, iar prima informare în care a fost cuprins dosarul penal în care era cercetat David Alin a fost informarea din 17 decembrie 2012, ulterior cauzele în care acesta era cercetat fiind menționate și în informările din 28 martie 2013, 27 iulie 2013, 27 septembrie 2013 și 18 decembrie 2013, toate înaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor. Până în prezent nu a fost stabilit prejudiciul cauza de numitul David Alin în dosarul penal nr. 360/P/2013, iar în dosarul penal nr. 1042/P/2013, potrivit actului de sesizare prejudiciul este în sumă de 41.604,76 lei, reprezentând contravaloarea unui volum de 154,96 mc provenind de la 238 arbori tăiați fără drept. La un moment dat a avut o discuție cu ofițerul de poliție Sabău Traian care a lucrat în două dintre dosarele aflate la ea în supraveghere și care face parte din echipa de fotbal a IPJ Bihor, care i-a relatat că David Alin ar fi sponsorizat unele deplasări în străinătate ale echipei de fotbal, iar la una dintre aceste deplasări între participanți a fost și Popa Vasile Constantin.

Doamna avocat Asloviciu Anamaria din partea inculpatului Vasile Popa a formulat obiecțiuni olografe în sensul că: martora Bodin Alina Adriana nu a depus jurământul religios și nici declarația solemnă, dar în cuprinsul declarației se face mențiunea că acest lucru s-a realizat; obiectul cauzei îl constituie „comiterea infracțiunii de șantaj comisă de Vasile Constantin Popa”, dar relatările martorei nu au nicio legătură cu vreo infracțiune de șantaj, d-na procuror făcând declarații în legătură cu activitatea 360/P/2013 și 1042/P/2013, dosare care nu fac obiectul cercetărilor din dosarul nr. 421/P/2013; martorei nu i s-a adus la cunoștință obiectul cauzei, faptele sau împrejurările de fapt în legătură cu care urmează a fi audiată în calitate de martor, încălcându-se astfel dispozițiile legale cu privire la ascultarea martorilor, obiectul și limitele declarației martorului, prevăzute de art. 116 C.p.p.; au fost încălcate dispozițiile art. 122 C.p.p., martora nefiind lăsată să declare tot ce știe în legătură cu faptele și împrejurările de fapt pentru dovedirea cărora a fost propuse, declarația fiind dictată grefieri de către procuror.

Tot în cursul urmăririi penale, martora Bodin Alina Adriana a dat o completare a declarației inițiale la data de 21 octombrie 2014, la audiere asistând avocat Asloviciu Anamaria, din partea inculpatului Vasile Popa, declarație aflată la filele 160-161 în vol. 3 dosar parchet în care a relatat că își amintește că în vara anului 2013 a avut o discuție cu prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, Sabău Gligor, care i-a relatat că are cunoștință despre faptul că numitul David Alin este cercetat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș, cunoscând inclusiv faptul că îi sunt interceptate convorbirile telefonice. Întrucât în perioada respectivă David Alin făcea obiectul unor autorizații de interceptare a discutat cu Sabău Gligor despre posibilitățile de scurgere a informațiilor din dosar. Astfel, a luat în calcul că David Alin fusese audiat anterior la poliție în primul dosar penal, cel constituit în anul 2011, însă a discutat și despre faptul că

în informările care le trimitea Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor făcea referire și la numele persoanelor cercetate, existând astfel posibilitatea ca Vasile Popa să fi observat că David Alin face obiectul unor dosare penale aflate la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș, iar de aici să deducă faptul că lui David Alin i-ar putea fi interceptate convorbirile telefonice. Ulterior, din septembrie 2013 în cuprinsul înfirmărilor pe care le întocmea periodic și le înainta Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor nu a mai făcut referire la numele persoanelor cercetate. A declarat că în prima perioadă de timp în care a avut interceptări cu privire la David Alin, respectiv începutul anului 2013, au fost interceptate mai multe discuții relevante în cauză, însă ulterior discuțiile pe care acesta le avea cu diferite persoane nu au mai fost chiar atât de directe și relevante. Alte aspecte legate de obiectul cauzei nu cunoaște.

Doamna avocat Asloviciu Anamaria, din partea inculpatului Vasile Popa a formulat obiecțiuni olografe, în sensul: completarea declarației s-a realizat în urma discuțiilor private dintre martora Bodin Alina și procuror, discuții la care nu a asistat, fiind chemată ulterior pentru o completare de declarație; au fost încălcate dispozițiile legale referitoare la audierea martorului, prevăzute de art. 122 C.p.p., dispozițiile referitoare la obiectul și limitele declarației martorului, art. 116 C.p.p.

Martora Bodin Alina Adriana a fost audiată de prima instanță la data de 2 noiembrie 2016, declarație aflată la filele 2-3 vol. VI dosar primă instanță în care a menționat că este procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș, iar la momentul de față este în concediu pentru îngrijirea copilului. Își menține declarația dată la 21.10.2014 cu completările ulterioare. Instrumentând dosarele referitoare la inculpatul David Florian Alin a remarcat că au existat discuții între acesta și inculpatul Popa Vasile Constantin, însă aceste discuții nu priveau dosare penale. A arătat că nu a avut niciun fel de discuții cu Popa Vasile Constantin cu privire la inculpatul David Florian Alin și nici nu a fost influențată în ceea ce privește modul de soluționare, nici de acesta și nici de prim procurorul de atunci al unității. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă a existat vreo scurgere de informații și dacă s-a discutat despre acest lucru cu șefii ierarhic superiori? Răspuns: Scurgerea de informații despre care se vorbește se referă la faptul că inculpatul Popa Vasile avea cunoștință de existența unor dosare instrumentate la Parchetul Beiuș pe numele inculpatului David Florian și probabil a dedus că se desfășoară anumite acte de urmărire penală împotriva lui, iar aceste afirmații ar fi ajuns prin intermediul informărilor periodice trimise la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor cu privire la cauzele mai vechi de 1 an și în aceste informări au fost trecute numerele dosarelor, numele inculpaților, motivele pentru care durează aceste cercetări. Întrebare instanță: Dacă ați avut discuții cu numitul Sabău Traian? Răspuns: A arătat că a avut o discuție cu numitul Sabău Traian, care este ofițer de poliție și a efectuat unele acte de cercetare penală în dosarele privind pe inculpatul David Florian, că a avut o deplasare cu echipa de fotbal a IPJ-ului în Ungaria, deplasare la care au participat și inculpatul Popa Vasile Constantin și inculpatul David Florian în calitate de sponsor și s-au făcut și niște cumpărături, iar contravaloarea produselor a fost achitată cu cardul de inculpatul David Florian, însă nu

cunoaște dacă ulterior l-a despăgubit numitul Popa Vasile pe inculpatul David Florian, aspecte pe care le cunoaște din relatările numitului Sabău Traian. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Cum s-a realizat sesizarea organelor de urmărire penală față de inculpatul David Florian Alin? Răspuns: Primul dosar s-a constituit ca urmare a sesizării organelor de poliție, al doilea dosar din oficiu, iar al treilea dosar la sesizarea organelor silvice. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Ce soluții ați dispus în cele trei dosare față de inculpatul David Florian Alin? Răspuns: În primul dosar instanța a fost sesizată prin rechizitoriu, iar prin aceasta s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului David Florian. A arătat că în al doilea și al treilea dosar, pe care nu le-am finalizat, din auzite știe că s-au dispus soluții de netrimitere în judecată. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Puteți preciza dacă vi s-a solicitat de către fostul șef sau de către inculpatul Popa Vasile, ca pe cele trei dosare privind pe inculpatul David Florian să le instrumentați într-un anumit fel, să planificați urmărirea penală într-o anumită manieră? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă informările periodice vizau toate dosarele sau numai o parte din dosarele care îl vizau pe numitul David Florian? Răspuns: Toate dosarele. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: În ce context a fost nevoie să vi se ia un supliment de declarație în aceeași zi? Răspuns: Cu ocazia declarației dată la DNA, procurorul nu a întrebat-o dacă vrea să mai spună și alte lucruri relevante despre cauză, însă ulterior, înainte de a ieși din birou, l-a întrebat pe dânsul dacă numitul Sabău Gligor a arătat anumite aspecte despre cauză, iar procurorul s-a uitat întrebător la ea și i-a spus despre acea discuție pe care o cunoștea despre Sabău Gligor, respectiv că numitul Popa Vasile avea cunoștință despre anumite interceptări referitoare la inculpatul David Florian. Imediat după ce i s-a luat acea completare la declarație, procurorul DNA l-a sunat pe numitul Sabău Gligor și, din către cunoaște, i s-a luat și dânsului un supliment de declarație. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă apărătorul inculpatului Popa Vasile a asistat la discuția dintre dvs și procurorul DNA după încheierea declarației? Răspuns: Când a discutat despre problema arătată mai sus, nu a fost prezent, însă a fost prezent când s-a consemnat declarația și a asistat și atunci când a arătat procurorului să facă rectificările necesare pentru a se realiza o consemnare corespunzătoare, corectă. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă apărătorul inculpatului a formulat obiecțiuni cu ocazia acestor declarații? Răspuns: Apărătorul inculpatului nu a formulat obiecțiuni verbal, sau cel puțin nu își aduce aminte, ci doar la finalul declarației a spus că dorește să depună obiecțiuni, iar procurorul i-a spus că are această posibilitate de a le depune în scris. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă polițistul Nuțiu cunoștea de efectuarea interceptărilor? Răspuns: Polițistul, care făcea parte din structura DGA și care i-a fost prezentat de fostul prim procuror Sabău Gligor, a avut acces la anumite documente din primul dosar instrumentat pe numele lui David Florian, acest lucru efectunându-se la solicitarea numitului Sabău Gligor, care i-a arătat că acest polițist face anumite cercetări privind activitatea firmelor aparținând numitului David Florian. Numitul Sabău Gligor i-a solicitat efectuarea unei copii de pe un CD care conținea listinguri telefonice, însă ea nu a fost de acord cu acest lucru și cât a fost dosarul în posesia sa, acest lucru nu s-a

efectuat. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă această modalitate a fost una legală de a accesa dosarul de către polițistul Nuțiu? Răspuns: În opinia sa, a procedat în mod corect, nu vede ce impediment ar fi existat în acest schimb de informații, întrucât și polițistul le-a oferit documente și informații cu privire la inculpatul David la rândul lui, iar ea nu i-a permis decât accesul vizual la anumite documente și toată problema a existat mai mult la nivelul informațional, de discuții. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: dacă ați sesizat și dvs. articolul din „Bihoreanul” cu privire la inculpatul David Florian? Răspuns: Posibil să fi citit acel articol, dar nu mai ține minte conținutul. A arătat în completele că fostul prim procuror Sabău Gligor, după declarația pe care a dat-o la DNA i-a reproșat că a spus și ce i-a spus fratele său, Sabău Traian.

Martora Bodin Alina Adriana a fost audiată și de către instanța de apel, la data de 26 septembrie, declarație aflată la filele 209-210 în vol. IV dosarul Înaltei Curți, în care a arătat că menține declarațiile date, atât în fața Curții de Apel Timișoara la 02 noiembrie 2016, cât și pe cea dată la parchet în 21 octombrie 2014, în care a spus adevărul și pe care le-a dat de bunăvoie. Nu are de făcut precizări în afara celor care au fost consemnate în declarațiile date. Întrebări formulate de apărătorul ales al apelantului-intimat inculpat Popa Vasile Constantin: Dacă martora cunoaște că ar mai exista și alte informări cu excepția celor precizate în declarația din 21 octombrie 2014, la parchet? Răspuns: Poate să precizeze că acele informări se făceau trimestrial și din momentul în care a avut suspiciuni cu privire la faptul de unde se cunoaște de către prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, nu a mai specificat în informările întocmite numele persoanei cercetate, tocmai pentru acest motiv, ca să nu se mai cunoască la nivelul parchetului ce persoane cercetează noi în dosare mai vechi de 1 an. În toate celelalte informări anterioare a trecut numele și prenumele persoanelor cercetate, iar la momentul de față nu are de undesă știu câte informări au conținut numele și prenumele numitului David Florian, dar cu siguranță numele au fost trecute în informări de la data la care dosarul respectiv a depășit durata de 1 an. Întrebare: Dacă martora menține precizarea făcută în una dintre declarații cu privire la deplasarea lui Vasile Popa în Ungaria cu echipa de fotbal? Răspuns: Din moment ce e consemnată în declarație o mențin. A precizat că nu ea i-a însoțit în Ungaria, a aflat acea împrejurare de la o altă persoană care a fost cu Vasile Popa în Ungaria cu echipa de fotbal? Răspuns: Din moment ce e consemnată în declarație, o menține. A precizat că nu ea i-a însoțit în Ungaria, a aflat acea împrejurare de la o altă persoană care a fost cu Vasile Popa în Ungaria. Întrebări formulate de Reprezentantul Ministerului Public: Dacă martora a discutat cu un ofițer D.G.A. Nuțiu? Răspuns: Dl. Nuțiu s-a prezentat la prim procurorul Parchetului de pe lângă Jud. Beiuș, Sabău Gligor, ea fiind chemată în biroul prim procurorului unde i s-a spus cine este domnul respectiv și din discuțiile purtate jos, a dedus că dl. Nuțiu știa despre faptul că David Florian Alin este cercetat, precum și faptul că s-au luat anumite măsuri de supraveghere tehnică. Da, a avut și ea discuții cu acel ofițer, acesta fiind interesat să facă anumite verificări, cercetări cu privire la activitatea infracțională pe care David Florian Alin ar desfășura-o în zona Dobrești, respectiv tăiere ilegală de arbori. A reținut că i-a prezentat niște documnete

privind societățile comerciale pe care David Florian Alin le deținea sau era administrator, ori asociat, chiar și o înregistrare video din zona Dobrești în care apăreau cioatele arborilor tăiați, sau scoate din pământ. Unde au fost purtate aceste discuții, jos în biroul prim procurorului? Răspuns: Au fost purtate discuții și jos și la ea în birou.

Martorul Covaci Florin-Lucian în declarația dată în cursul urmăririi penale, la data de 21 octombrie 2018, aflată în vol. 3, filele 172-174 la care a asistat și doamna avocat Asloviciu Ana-Maria din partea inculpatului Vasile Popa, a arătat că locuiește efectiv în localitatea Dobroești, iar pe David Florian Alin îl cunoaște încă de la școală, iar acesta are mai multe firme care se ocupă cu exploatarea materialului lemnos. A cunoscut faptul că, în cursul anului 2013 au avut loc controale la Ocolul Silvic Dobroești, în urma cărora au fost constituite mai multe dosare penale, iar din discuțiile din comunitate a aflat că ar fi implicat și David Alin. Acesta era perceput în comunitatea locală ca fiind un apropiat și un protejat al prim-procurorului Vasile Constantin Popa de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. Pe Vasile Popa nu îl cunoaște personal decât din vedere, întrucât l-a văzut de mai multe ori în ultimii ani, respectiv de câteva ori pe lună, în localitatea Dobroești, în compania lui David Florian Alin. În urmă cu aproximativ un an, a avut o discuție cu David Alin, în cadrul căreia, acesta i-a spus că dacă are orice fel de probleme de natură penală poate să-l ajute, întrucât este prieten foarte bun cu prim-procurorul Vasile Constantin Popa. Alte aspecte legate de obiectul cauzei nu cunoaște. Doamna avocat Asloviciu Ana-Maria, din partea inculpatului Vasile Popa a avut obiecțiuni olografe cu privire la declarația luată martorului, în sensul că: martorul nu a depus nici jurământ, nici nu a făcut o declarație solemnă; nu a fost încunoștințat despre obiectul, faptele sau împrejurările în legătură cu care urmează a fi audiat.

Același martor în declarația dată în fața primei instanțe la data de 6 septembrie 2016, aflată la filele 61-62 în vol. V dosarul primei instanțe a arătat că a dat declarație în cursul urmăririi penale la DNA Oradea, fiind sub influența băuturilor alcoolice. A arătat că nu-și aduce foarte bine aminte de discuțiile respective și de aceea nu poate să răspundă dacă își menține sau nu declarațiile. A fost întrebat dacă l-a văzut pe numitul Popa Vasile Constantin în localitatea Dobroești, iar răspunsul său este afirmativ, el văzându-l o dată într-un local în compania mai multor persoane, însă nu mai ține minte identitatea acestora. Nu mai ține minte dacă era prezent și inculpatul David Florian Alin la masă. L-a văzut pe dânsul, având în vedere că el era prezent în localul respectiv. A menționat că a fost coleg de clasă cu numitul David Florian Alin și l-a cunoscut din această împrejurare, însă nu are alte tangențe cu acesta. Nu cunoaște de prietenia numitului Popa Vasile Constantin cu numitul David Florian Alin. Știe că inculpatul David Florian Alin are societăți comerciale care aveau ca obiect de activitate exploatarea materialului lemnos și nu cunoaște să fi avut probleme cu alți concurenți sau cu legea. Întrebare pusă de procuror: Dacă știați care este funcția lui Popa Vasile Constantin când l-ați văzut pe acesta? Răspuns: Nu, doar că se numește Popa Vasile Constantin. Întrebare pusă de procuror: Dacă vă mențineți afirmația dată în cursul urmăririi penale potrivit căreia ați arătat că inculpatul David Florian Alin era protejatul procurorului Popa Vasile

Constantin? Răspuns: Își menține această declarație iar aspectul respectiv îl cunoaște din niște discuții, însă nu-și aduce aminte de persoanele cu care a discutat aceste aspecte. Întrebare pusă de procuror: Dacă vă mențineți afirmația că „David Alin mi-a spus că dacă are orice fel de probleme de natură penală poate să mă ajute deoarece este prieten foarte bun cu Popa Vasile”? Răspuns: Nu mai cunoaște exact conținutul discuției întrucât era sub influența băuturilor alcoolice, într-un bar. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: În ce modalitate ați fost citat la DNA Oradea? Răspuns: Nu-și aduce aminte. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă știți cum ați ajuns la sediul DNA Oradea? Răspuns: Nu-și aduce aminte. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă în ziua respectivă ați mai dat o declarație de martor la Curtea de Apel Oradea? Răspuns: Nu-și mai aduce aminte. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă a desfășurat activități de exploatarea lemnului? Răspuns: Este angajat în calitate de inginer la o firmă de exploatarea lemnului, respectiv LORY DAY din Dobrești, respectiv și la DAIANIC SRL din Dobrești. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Cine este patronul societății? Răspuns: La LORY DAY este Toie Loredana Florica, iar la DAIANIC Bite Ioan Radu. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă ați exploatat personal material lemnis în perioada 2013? Răspuns: A avut o firmă care se ocupa de exploatarea lemnului, care a intrat în faliment, însă nu mai știe în ce an a intrat în faliment. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă la vremea respectivă l-ați perceput pe David Alin ca fiind un concurent pe piața locală. Răspuns: Da, era într-o situația de concurență. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea? În ce relații vă aflați cu numitul Tonca Sorin Daniel? Răspuns: Se cunoșteau, iar în perioada când a avut firma FLORIDUC a colaborat împreună. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă ați avut probleme de natură penală în anul 2013, vreun dosar penal deschis la parchet pe numele dvs? Răspuns: Nu-și aduce aminte. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Care sunt relațiile dintre inculpatul David Alin și martorul Tonca Sorin? Răspuns: Nu știe. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă ați fost condus de ofițerul DGA, numitul Nuțiu, de la Curtea de Apel Oradea la sediul DNA Oradea? Răspuns: Nu.

Martorul Covaci Florin Lucian a fost audiat și de către instanța de apel la data de 26 septembrie 2019, declarație aflată la fila 211 în vol. IV dosarul Înaltei Curți, a arătat că în legătură cu declarația din 06 septembrie 2016 de la Curtea de Apel Timișoara ceea ce a menționat referitor la discuția sa cu David Florian a fost purtată într-un bar și se afla în stare de ebrietate. În legătură cu declarația din 21 octombrie 2014 nu este sigur în ceea ce a declarat legal de discuția cu David. Nu cunoaște despre Popa Vasile nimic decât ce a aflat la Timișoara și nu știe dacă între Popa și David există o relație de prietenie.

Martorul Tonca Sorin-Daniel a fost audiat în cursul urmăririi penale la data de 21 octombrie 2014, asistând și doamna avocat Asloviciu Ana-Maria din partea inculpatului Vasile Popa, declarația acestuia aflându-se la filele 167-170 vol. 3 dosar parchet și în care a arătat că este asociat și administrator la SC Imperial Proconstruct SRL, având ca principal obiect de activitate efectuare de construcții și exploatare forestieră. Îl cunoaște pe David Florian Alin de peste 20 de ani, acesta în ultimii ani fiind administratorul firmei Secundo Forest SRL,

societate ce își desfășoară activitatea în domeniul exploatării masei lemnoase. Cam de aproximativ doi ani de zile se discuta în anturajul pe care îl frecventează, respectiv în mediul oamenilor de afaceri din zonă, că David Alin are probleme de natură penală, fiind cercetat pentru sustragerea de material lemnos din pădurile din zona localității Topa. Numitul David Alin era cunoscut în mediul lor ca fiind un prieten apropiat al prim-procurorului Vasile Constantin Popa de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. David Alin discuta în sensul că Vasile Constantin Popa frecventa cabana de vânătoare a acestuia situată în zona localității Dobrești. Acesta era perceput în mediul de afaceri din zonă ca fiind un protejat al prim procurorului Vasile Constantin Popa, discutându-se faptul că au fost împreună în câteva rânduri în străinătate cu echipa de fotbal a IPJ Bihor, aceste ieșiri în străinătate fiind sponsorizate și de către David Alin. De asemenea se discuta faptul că numitul David Alin i-ar fi făcut cadou prim procurorului Vasile Constantin Popa un autoturism marca Volvol XC 60, care era folosit de numita Popa Liliana soția de la acea vreme a prim procurorului. Numitul David Alin scotea în evidență și se lăuda atât față de oamenii de afaceri din zonă, inclusiv față de acesta, cât și în relaționarea cu instituțiile cu care interacționa spre exemplu Ocoalele Silvice, cu relația pe care o avea cu prim procurorul Vasile Popa. Pe el personal prim procurorul Vasile Popa chiar l-a atenționat la un moment dat că va avea de suferit dacă va intra în conflict cu David Alin. A declarat că mai mulți primari din zonă l-au abordat întrebându-l ce are prim procurorul Vasile Popa cu el deoarece acesta le-ar fi reproșat că relaționează cu el, toate acestea în contextul în care numitul David Alin. Alte aspecte legale de obiectul cauzei nu cunosc. Doamna avocat Asloviciu Ana-Maria, din partea inculpatului Vasile Popa a făcut obiecțiuni olografe, în sensul că: martorului nu i-a fost adus la cunoștință obiectul cauzei, faptele și împrejurările în legătură cu care urmează a fi audiat, încălcându-se astfel prevederile art. 116 C.p.p.: obiectul probațiunii a fost consemnat ca fiind „infracțiunea de trafic de influență”, faptă care nu se regăsește în cuprinsul procesului-verbal de aducere la cunoștință a învinuirilor din 02.10.2014; martorul nu a depus jurământul, dar în declarații este menționat că ar fi jurat; în calitate de apărător ales nu a participat la audierea „preliminară”, martorul fiind adus de ofițerul DGA - Nuțiu; declarația martorului a fost dictată de către procuror, încălcându-se flagrant dispozițiile art. 122 alin. 2 C.p.p., conform căruia „martorul este lăsat să declare tot ceea ce știe în legătură cu faptele și împrejurările de fapt pentru dovedirea cărora a fost propus”; în prezența sa, apărător ales al inculpatului, martorul nu a făcut nici un fel de declarații.

Martorul Tonca Sorin Daniel nu a putut fi audiat în primă instanță, deși au fost făcute numeroase demersuri (inclusiv aplicarea unei amenzi judiciare) în vederea aducerii în fața instanței și audierii acestuia. La instanța de apel, în procesul-verbal de neexecutare a mandatului de aducere privind pe martorul Tonca Sorin Daniel se consemnează că acesta are afecțiuni medicale, respectiv prezintă insuficiență renală, neputând fi transportat, la care au fost atașate și acte medicale, iar reprezentantul Ministerului Public a precizat că renunță la audierea acestuia și nu mai insistă în audierea acestuia, apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin precizând că poate renunța la audierea

acestui, Înalta Curte, după deliberare a luat act de poziția exprimată de reprezentantul Ministerului Public, în sensul că renunță la audierea martorului Tonca Sorin Gabor, probă încuviințată de instanță, față de imposibilitatea obiectivă de administrare a acestei probe testimoniale care rezultă din înscrisurile aflate la dosar.

Martorul Gabor Cătălin Raul în declarația dată în cursul urmăririi penale la 17 octombrie 2014 aflată la filele 162-165 dosar parchet a arătat că în perioada 2005-2013 a lucrat ca agent de poliție la Serviciul Regim Permis de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor Bihor. În aceeași perioadă de timp a fost căsătorit cu Gabor Loredana, fiica fostului ofițer de poliție Coste Mircea-Iosif, iar prin intermediul fostului său socru, a cunoscut foarte mulți oameni, printre care și pe dl. prim procuror Popa Vasile. Referitor la autoturismul VOLVO înmatriculat în prezent sub numărul BH-54RRR a declarat că în vara anului 2011 a fost contactat de dl. procuror Popa Vasile care i-a spus că și-a cumpărat o mașină din străinătate și vrea să și-o înmatriculeze cât mai repede, inducându-i și numărul preferențial de înmatriculare pe care îl dorește. Cu aceeași ocazie, dl. Popa Vasile i-a prezentat cartea de identitate a vehiculului și certificatul de înmatriculare din Germania (autoturismul fiind achiziționat din import), iar el i-a indicat documentele care îi mai sunt necesare pentru a putea înmatricula autoturismul. Nu reține cu precizie unde a avut loc discuția cu dl. Popa Vasile referitor la autoturismul VOLVO menționat, dar își amintește că în perioada respectivă dl. Popa Vasile l-a chemat odată cu el la birou. La un timp oarecare de la discuția respectivă, dl. Popa Vasile l-a căutat la sediul Serviciului Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor Bihor și i-a adus dosarul pentru înmatricularea autoturismului VOLVO. A verificat documentele și atunci a văzut că, potrivit facturii atașate, autoturismul VOLVO a fost cumpărat nu de dl. Popa Vasile ci de o firmă din Dobrești, firmă al cărui certificat de înmatriculare nu era depus la dosar. I-a spus acest lucru dlui Popa Vasile, iar el a sunat pe cineva să-i aducă documentul lipsă. La scurt timp, la sediul serviciului s-a prezentat un bărbat pe care îl recunoaște ca fiind David Florian-Alin, care era menționat și în delegația depusă la dosarul de înmatriculare și pe care își amintește că îl văzuse cu câteva zile mai devreme la sediul SRPCIV Bihor pentru înmatricularea unui autovehicul de transport lemne. După completarea dosarului cu documentul lipsă, a înmatriculat autoturismul VOLVO sub nr. BH-11RVP, iar cartea de identitate a vehiculului (cu mențiunile de înmatriculare), dovada înlocuitoare a certificatului de înmatriculare și plăcile cu numărul de înmatriculare le-a predat efectiv dlui Popa Vasile. La câteva zile de la înmatricularea autoturismului VOLVO sub numărul BH-11RVP, dl. Popa Vasile l-a sunat și l-a întrebat ce documente îi sunt necesare pentru schimbarea numărului de înmatriculare, întrucât vrea să plece în concediu. Nu după mult timp (o zi sau două) dl. Popa Vasile s-a prezentat din nou la sediul SRPCIV Bihor, însoțit de David Florian-Alin și a adus documentele necesare schimbării numărului de înmatriculare al autoturismului VOLVO, operațiune care a fost efectuată imediat, autovehiculul fiind reînmatriculat sub numărul BH-75NRN. Ca și prima dată, cartea de identitate a

vehiculului, dovada înlocuitoare și plăcile cu numărul de înmatriculare i le-a predat direct dlui Popa Vasile. În toamna anului 2011, a văzut-o pe dna Popa Liana, soția dlui Popa Vasile, conducând autoturismul VOLVO de culoare albă, care însă avea deja al treilea număr de înmatriculare. Precizez că în anul 2011, a locuit în Oradea (...), iar pe doamna Popa Liana am văzut-o frecvent în zona respectivă pentru că este directoarea Agenției Băncii Transilvania de la intersecția străzilor Ștefan cel Mare și Transilvaniei, care este situată în apropierea fostei sale locuințe. Deși autoturismul VOLVO era înmatriculat sub alt număr este convins că este vorba de același autovehicul pentru că în Oradea sunt foarte puține din această marcă, tip și culoare, iar prin natura profesiei le cunoaște. Nu știe în ce împrejurări a fost înmatriculat autoturismul VOLVO sub numărul BH-54RRR, fiindcă operațiunea nu a fost efectuată de el. A precizat că, în mod uzual, el a lucrat la compartimentul de examinări autor, dar în luna iulie 2011, când au fost făcute primele două operațiuni de înmatriculare, era în refacere după o operație la șold, la ambele picioare și așa a lucrat la compartimentul de înmatriculări. În toamna anului 2011, după ce s-a refăcut a fost mutat din nou la examinări auto și, probabil, de aceea dl. Popa Vasile nu a mai apelat la el.

Martorul Gabor Cătălin Raul nu a putut fi audiat la prima instanță, deși s-au făcut toate demersurile de a se prezenta, acesta răspunzând instanței de mai multe ori că nu se poate prezenta în instanță decât în anumite perioade, fiind angajat la muncă în Germania, iar prima instanță la termenul din 4 ianuarie 2018 a făcut aplicarea art. 383 din Codul de procedură penală, audierea acestuia nemai fiind posibilă, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la data menționată, aflată la filele 176-178 în vol. XI dosar prima instanță.

Totodată, instanța de apel a dispus citarea martorului Gabor Cătălin Raul cu mandat de aducere pentru a fi audiat la termenul din 21 noiembrie 2019, însă în procesul-verbal de neexecutare a mandatului se menționează că acesta lucrează în Germania și nu se poate prezenta în fața Înaltei Curți, în vederea audierii, întrucât nu beneficiază de concediu pentru a veni în țară, iar în situația în care ar veni fără acordul angajatorului și-ar pierde locul de muncă.

La același termen menționat, reprezentantul Ministerului Public a precizat că martorul Gabor Cătălin Raul a fost propus de parchet și că înțelege să renunțe la audierea sa, solicitând instanței să nu mai insiste în audierea acestuia, apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin a precizat că poate renunța la audierea acestuia, iar după deliberare, Înalta Curte a luat act de poziția exprimată de reprezentantul Ministerului Public, în sensul că renunță la audierea martorului, față de imposibilitatea obiectivă de administrare a acestei probe testimoniale, care rezultă din înscrisul aflat la dosarul cauzei, așa cum rezultă din încheierea de ședință de la termenul arătat, aflată la filele 81-98 în vol. V dosarul Înaltei Curți.

În notele de redare ale unor convorbiri telefonice purtate între inculpatul Popa Vasile Constantin și David Florin Alin la data de 31.10.2013, 10.03.2014, 26.03.2014, 29.04.2014, aflate la filele 144;149-150;170 în vol. VIII dosar parchet s-au consemnat discuțiile purtate între aceștia astfel: „Popa Vasile Constantin: Da' ce faci, domnu'? Alin: Pe la Meziad îs, pe aici, pe unde nu prea

am semnal. Popa Vasile Constantin: Pe unde ești? Alin. La Meziad, Meziad. Popa Vasile Constantin: Da' ce faci pe acolo? Alin: D-apoi, ce știu eu? Pe la cumnatu-meu, pe aici. Popa Vasile-Constantin: Na, bine. Te-ai grăbit tare mult, zic. Hm? Alin: Da, că trebuia să vin neapărat pe la BINȘ. Popa Vasile Constantin: Îhî! Îhî! Na, bine, Alin! Poate venim pe la sfârșit de săptămână acasă. Tu ești pe acasă? Alin: În principiu, da. Ne auzim. Poate ajung după-masă prin oraș. Eventual, îți dau un... țâr să ieșim... Popa Vasile Constantin: Na, bine. Hai să bem un suc. Îhî! Bine. Alin: Na, bine. Hai, că vorbim. Popa Vasile Constantin: Na, bine, Alin. Na! Ciao! Ciao! Alin: Ciao! (31.10.2013) Alin: Eventual, te mai sun mâine, dacă vin în oraș? Popa Vasile Constantin: Mâine, Alin, că azi, amu, nu mai e. Alin: Și ne vedem. Popa Vasile Constantin: Îhî" Da. Alin: ...[neinteligibil]... suni pe Stanciu, pe ălă. Popa Vasile Constantin: Ce zici? Alin: Dacă poți să-l suni pe Stanciu, pe ălă! Popa Vasile Constantin: A! Aha! Da. Bine. Alin: Dacă apuci. Da' ne auzim. Bine. Mai vorbim Popa Vasile Constantin: Na, bine" Bine, Alin! Alin: Na, bine! Na! Ciao"(10.03.2014) Popa Vasile Constantin: Alo! Alin: Salut, domnu'! Popa Vasile Constantin: Ce faci' domnu'? Alin: Da' p-aici, pe lângă prăvălie. Popa Vasile Constantin: Da? Îhî! Alin: Tu ce faci? Popa Vasile Constantin: Da' bine. Alin: N-ai mai fost sâmbătă. Popa Vasile Constantin: Ce zici? Nu... Alin: N-ai mai fost sâmbătă. Popa Vasile Constantin: N-am fost, n-am fost, Alin. Alin: Aha! Popa Vasile Constantin: N-am fost, n-am fost, Alin. Alin: Aha! Popa Vasile Constantin: N-am mai venit în sat. Ce faci? Alin: Da' p-aici, stau. Pe la Dobrești astăzi toată ziua. Alin. Da. Popa Vasile Constantin: Na, dacă-i dau la cineva numărul de telefon ... [neinteligibil]... că i-ar trebui 4-5 mașini de lemne. Alin: Îhî! Popa Vasile Constantin: Am înțeles ce-i ceva amic de-a' unui prieten, da' nu... n-are importanță, numai', na, pot să-i dau numărul de telefon? Alin: Da. Digur. Sigur. Sigur. Popa Vasile Constantin: Să te sune să... Alin: Da. Da. Popa Vasile Constantin: Îhî! Alin: Îhî! Popa Vasile Constantin: Na, în rest? Alin: Da' bine, p-aici. Aș mai ieși și eu câte-olească și nu mă scoate nimeni în oraș. Popa Vasile Constantin: D-apoi, hai până la Oradea. Te sun mai târziu? Alin: Nu astăzi. Mâine. Popa Vasile Constantin: Mâine? Alin: Îhî! Popa Vasile Constantin: Na, am nevoie de tine mâine, la Oradea atunci, bine? Alin: Da' mâine după-masă. Popa Vasile Constantin: Pe la cât? Alin: Pe la trei ne auzim cu un telefon și pe seară, pe șate-opt să fim în oraș. Popa Vasile Constantin: Na, bun. OK! Îhî! Alin: Na, bine. Hai că vorbim. Popa Vasile Constantin: Bine, bine. Na, ciao! Ciao! Alin: Ciao! Ciao! (26.03.2014) Popa Vasile Constantin: Alo! Alin: Salut, domnu'! Popa Vasile Constantin: Ce faci? Alin: Da' amu am gătat cu ceva cumpărături prin oraș și am zis că mă duc înspre sat și am zis că te sun să văd ce faci, cum ești. Popa Vasile Constantin: Da' hai aici să bem la Allegria un suc. Că mă dau cu bicileta pe aci. Alin: Cum? Popa Vasile Constantin: Mă dau cu bicileta pe aici, zic. Hai până la Allegria să bem un... sau până la Paul, că acolo îs, la Paul. Alin: Na, hai că ajung la Paul în trei minute. Bine. Popa Vasile Constantin: Na, bine. Hai! Ciao! Alin: Na, ciao! (29.04.2014).

Inculpatul Popa Vasile Constantin în declarația dată la 10 decembrie 2014 dată în cursul urmăririi penale, aflată la filele 166-169 dosar parchet a menționat: „1. Îl cunosc pe numitul David Alin. zis Gulescu, de circa 15 ani,

fiind în relații de prietenie; mai mult decât atât, a fost și este o prietenei de familie. Precizez că suntem din sate apropiate. Pe la începutul verii anului 2011, conform înțelegerii avute cu fosta mea soție, Popa Liana, am fost de acord ca ea să își procure un autoturism cu ajutorul soților David. Condiția pusă de mine a fost să mă aștepte cu plata autoturismului până în anul 2015, interval de timp în cursul căruia urma să efectuez plăți parțiale. Astfel, am găsit o persoană care să aducă autoturismul Volvo XC60 din Germania, iar ulterior, împreună cu David Alin, m-am ocupat de formalitățile de înmatriculare. Taxa de primă înmatriculare al cărei cuantum nu îl mai țin minte, a fost plătită de firma lui David, dar din câte îmi amintesc, eu i-am dat banii în acest scop. La aproximativ un an de zile după aducerea mașinii, am contractat un credit, cred de la Banca Transilvania, și am virat în contul soției suma de 10.000 euro, reprezentând o parte din valoarea autoturismului, urmând, așa cum arătam, ca restul să îl plătesc până în anul 2015. De altfel, acesta este și momentul dobândirii autoturismului. De altfel, este precizat în factură că suma reprezintă o plată parțială. În tot acest interval de timp, mașina a fost condusă de Popa Liana, cu care firma lui David încheiase un contract de comodat. David Alin poate confirma că acum, în octombrie, urma să îi mai dau 5.000 euro. Nu corespunde realității faptul că eu aș fi promis sau aș fi intervenit pentru David Alin. De altfel, în 2011, acesta nici nu avea dosare penale, din câte știu eu. Nu mai țin minte, este posibil să fi fost anul 2012, mai degrabă 2013, când, de la o persoană din sistem, nu mai știu cine, am aflat că David Alin a fost interceptat. Aproximativ în aceeași perioadă și David Alin mi-a spus că a fost chemat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș. Din câte rețin, era cercetat pentru infracțiunile silvice. Din informațiile care mi-au fost furnizate de aceeași persoană din sistem, al cărui nume nu mi-l amintesc, am aflat că David Alin fusese interceptat în perioada anilor 2011-2012 și că un anume ofițer Nuțiu de la D.G.A. s-a deplasat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș și a cerut procurorului de caz să studieze notele de transcriere. Aceeași persoană din sistem mi-a spus că pe Nuțiu îl interesau eventuale discuții ale mele cu David Alin în speranța că va găsi ceva compromițător pentru mine. Dat fiind acest fapt, l-am contactat pe primul procuror al unității de parchet (de fapt, a fost o întâlnire ocazional) și l-am întrebat dacă este adevărat. Gligor mi-a relatat că procuroarea Bodin îi pusese la dispoziție notele de redare, dar să stau liniștit că nu este discuții între mine și David. Susțin că nici nu aveam cum să îi cer lui Gligor să îl ajute pe David Alin, întrucât de două dintre dosare nici nu știam (ca dovadă stând informările întocmite de parchet), iar, în legătură cu dosarul cu interceptările, lucrurile sau cum am relatat mai sus, respectiv nu am intervenit pentru David Alin. De altfel, nici nu aș fi intervenit, câtă vreme David Alin mă asigurase că nu încălcase legea penală, iar, în al doilea rând, știam că acest ofițer de la D.G.A. se interesează și este în relații foarte apropiate cu Gligor. În concluzie, nu am avut ce trafic să fac și nici David Alin ce influență să cumpere, întrucât, în primul rând nu fac așa ceva, iar, în al doilea rând, nu se știa de existența acestor dosare. În legătură cu susținerile procuroarei Bodin cum că eu aș fi aflat despre cele două dosare din informări, arăt că acest lucru nu corespunde realității, întrucât, în primul rând cele două dosare din informări, arăt că acest lucru nu corespunde realității, întrucât, în primul rând cele două dosare

nu intrau în categoria celor pentru care trebuiau să se întocmească informări, nefiind mai vechi de 6 luni, respectiv 1 an. Aceste dosare urmau să fie cuprinse în informările din 2014, eventual. Nu recunosc învinuirea care mi se aduce...”

Inculpatul Popa Vasile Constantin în declarația dată în primă instanță la 22 martie 2016, aflată în vol.I, filele 146-150 dosar primă instanță în legătură cu privire la punctul 7 din rechizitoriu a menționat că „...arăt că nu am primit cu titlu de foloase necuvenit un autoturism Volvo de la inculpatul David Florian Alin, nu am intervenit la procurorul Sabău din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, nici David Florian nu mi-a cerut să intervin pentru dânsul pentru că nu avea în acea perioadă probleme judiciare. Arăt că după divorțul de fosta soție, întrucât aceasta își dorea achiziționarea unei autoturism, copilul rămânând spre creștere și educare la dânsa, am hotărât să o ajut în achiziționarea unui autoturism, motiv pentru care fosta soție a luat legătura cu familia David, cu care am fost prieteni în perioada respectivă, iar inculpatul David Florian a adus mașina marca Volvo în valoarea de aproximativ 26.000 euro, iar mașina a fost folosită în fapt doar de fosta mea soție. Sublinez faptul că înțelegerea de achiziționare a autoturismului a intervenit între fosta mea soție și familia David, iar eu am achiesat la a o ajuta să facă plata prețului. Menționez că din prețul total al autoturismului eu am plătit 15.000 euro și 15.000 lei, suma de 15.000 lei fiind contravaloarea taxei de primă înmatriculare, iar suma de 15.000 euro i-am dat fostei soții, Popa Liana. Arăt că începând cu anul 2011 până în anul 2013 mașina a fost înmatriculată pe o firmă a inculpatului David, făcându-se o facturare privind plata parțială a prețului, însă nu știu în prezent situația actuală juridică a autoturismului. Cunosc familia David de mulți ani, cunosc că firmele lui se ocupă de exploatarea masei lemnoase. Menționez că în anul 2013 am aflat de un dosar care a fost format la sfârșitul anului 2011 pe numele inculpatului David Florian Alin, iar o persoană din sistem m-a informat despre acest lucru și că s-a deplasat un ofițer DGA la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș pentru a-i pune la dispoziție înregistrări ale convorbirilor telefonice, și în acest context am avut o discuție cu procurorul Sabău. Menționez că nu a existat nicio legătură între achiziționarea autoturismului și problemele de natură juridică ale inculpatului David Florian Alin. Menționez că toate dosarele acestuia au fost soluționate, din câte știu eu, cu netrimiteră în judecată, toate dosarele având la bază sesizări din oficiu ale Parchetului de pe lângă Judecătoria beiuș. Nu am fost proprietar în fapt și nu am folosit autoturismul, motivul ajutorului pe care l-am acordat a fost copilul.”

Inculpatul David Florian Alin în declarația dată în cursul urmăririi penale la data 6 noiembrie 2014, aflată la filele 253-254 în vol. 1 dosar parchet a menționat că nu dorește să dea declarație și face trimitere la declarația de martor pe care a dat-o anterior, neavând nimic de adăugat la aceasta și își menține această declarație și în legătură cu calitatea de inculpat pe care o are în acest dosar.

În declarația de martor David Florian Alin dată la 7 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 133-136 în vol. 3 dosar parchet acesta a menționat „Sunt asociat și administrator la SC Secundo Forest SRL, având ca

obiect principal de activitate silvicultură și exploatare forestieră. Fiind întrebat de către procuror, declară că am fost audiat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș undeva în primăvara anului 2014 cu privire la comiterea infracțiunii de tăinuire, iar ulterior mi-a fost comunicată soluția de neîncepere a urmăririi penale. Îl cunosc pe prim-procurorul Vasile Constantin Popa de mai bine de 10 ani, aflându-mă cu acesta în relații de prietenie. În urmă cu aproximativ 2 ani de zile am cumpărat un autoturism marca Volvo, din Germania, pe firma Secundo Forest SRL, contra sumei de peste 20.000 euro. Am înmatriculat autoturismul pe SC Secundo Forest SRL, iar din câte îmi amintesc eu sau soția am demarat demersurile pentru recuperarea taxei de poluare, obținând o sentință judecătorească în acest sens. După aproximativ un an de zile de la data achiziției am înstrăinat autoturismul numitei Popa Liliana, fosta soție a prim-procurorului Vasile Popa. Precizez că nu îmi amintesc exact dacă la momentul respectiv era pronunțat divorțul dintre aceștia. Nu-mi amintesc cu ce sumă de bani am vândut autoturismul, însă am negociat direct cu Popa Liana și de asemenea nu îmi amintesc în ce mod s-a efectuat plata, respectiv dacă prin virament bancar sau în numerar. În perioada următoare mă angajez să prezint factura cu privire la autoturismul înstrăinat și documentele de plată. Nu am avut discuții cu prim-procurorul Popa Vasile referitor la dosarul penal în care am fost cercetat penal de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș. Alte aspecte legate de obiectul dosarului nu cunosc.”

În declarația dată în primă instanță la 26 aprilie 2016, inculpatul David Florian Alin, aflată în vol. 1, filele 172-173 dosarul primei instanțe, acesta a arătat că în cursul urmăririi penale a dat declarații în calitate de martor, iar în momentul în care a avut calitatea de suspect, respectiv inculpat, a uzat de dreptul la tăcere. Nu se consideră vinovat de acuzațiile aduse prin actul de sesizare al instanței. A arătat că îl cunoaște pe numitul Popa Vasile Constantin de aproximativ 15 ani, fiind prieten, atât cu dânsul, cât și cu fosta soție, deoarece sunt originari din aceeași zonă, respectiv Dobrești, copiii lor sunt de vârstă apropiată și stăteau unii la alții de multe ori și câte o săptămână, însă și ei au avut o legătură permanentă unii cu alții. A subliniat faptul că la început nu a avut niciun fel de problemă juridică la nici un fel de unitate de parchet din Bihor. La începutul anului 2011, inculpatul Popa Constantin i-a spus că ar dori să achiziționeze un autoturism mai deosebit, un jeep sau un SUV, arătând însă că nu are bani suficienți pentru a achiziționa o asemenea mașină pentru moment, motiv pentru care l-a rugat să-l împrumute cu toată contravaloarea mașinii, urmând ca, acesta să i-l dea înapoi în rate, întrucât se prefigura că urma să primească niște restanțe salariale. A arătat că deține trei societăți comerciale, la două dintre ele fiind și administrator și a avut această posibilitate de a-l împrumuta pe inculpatul Popa Vasile prin intermediul societăților comerciale, în sensul că mașina achiziționată urma să fie înmatriculată pe numele societății Secundo Forest Dobrești, iar după achitarea integrală a datoriilor mașina urma să fie transcrisă pe numele persoanei fizice a inculpatului Popa Vasile. A arătat că a văzut poze cu această mașină, fiind achiziționată din Germania, acolo s-a facturat mașina respectivă, iar plata s-a făcut prin transfer bancar, soția sa ocupându-se de această problemă, suma fiind de peste 26.000

euro. Mașina era un jeep, dar nu mai poate să precizeze cu exactitate modelul, fiind un Volvo alb, și o persoană pe care nu o cunoaște s-a ocupat de aducerea acestei mașini în țară. A menționat că persoana respectivă a fost angajată de dl. Popa, dânsul a și ținut legătura cu acesa, iar de formalitățile de înmatriculare a mașinii s-au ocupat atât el, cât și dl. Popa, mașina fiind înmatriculată conform legii, având numere roșii și apoi numere definitive. A arătat că această achiziție nu a împovărat firma respectivă, întrucât a avut rezultate economice bune. A menționat că de la bun început mașina a fost folosită de fosta soție a inculpatului Popa Vasile Constantin, numit Popa Liana, la care se află și în prezent această mașină, el conducând ocazional această mașină. A menționat că până în anul 2013 au fost recuperați între 14.000 și 15.000 euro, când a fost facturată mașina pe numele fostei soții a inculpatului Popa Vasile, numita Popa Liana, deși mașina nu a fost integral plătită. Înțelegerea a fost ca până la finalul anului 2015 să fie achitată integral mașina, iar până la acest moment a fost achitată încă suma de 20.000 lei în două tranșe și a mai rămas de recuperat cam 13.000-14.000 lei. În ceea ce privește situația juridică a mașinii a arătat că în 2013 s-a făcut facturarea pe numele lui Popa Liana, însă până în prezent mașina nu a fost achitată integral, motiv pentru care nu a fost înmatriculată pe numele acesteia, el rămânând cel care plătește și impozitul la primărie. A menționat că la data discuțiilor pentru mașină și când s-a adus mașina și a fost înmatriculată, el nu a avut niciun fel de fapte penale, respectiv dosare penale, iar aducerea mașinii și plata acesteia nu s-a făcut pentru a cumpăra influența inculpatului Popa Vasile. A menționat că a avut trei dosare la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș, toate având ca obiect infracțiuni silvice, cele trei dosare fiind închise în prezent și s-a dispus încetarea urmăririi penale față de el. A arătat că de două dintre cele trei dosare menționate nu a avut cunoștință, aflând de ele la DNA București, nefiind citat în ele, iar inculpatul Popa Vasile presupune că știa de unul dintre aceste dosare, întrucât l-a întrebat dacă are probleme de natură penală, însă el i-a spus că este curat. În dosarul respectiv a fost audiat de procuror o singură dată, însă el a apreciat că nu este vinovat cu nimic în acel dosar. A menționat că nu a mai avut alte discuții pe această temă cu inculpatul Popa Vasile Constantin. A menționat că are o cabană de vânătoare în zona Dobrești. A menționat că numai copilul inculpatului Popa Vasile a fost de circa 20 ori la această cabană, însă inculpatul Popa și soția sa nu au fost niciodată acolo. A menționat că a fost cu echipa de fotbal din cadrul IPJ Bihor în câteva deplasări în străinătate (Italia, Corația), însă nu a sponsorizat asemenea activități. A arătat că el a fost chemat, având prieteni acolo, însă calitatea sa a fost doar de simplu spectator. În opinia sa nu a fost perceput ca fiind o persoană cu relații deosebite, însă cel mai mult a avut de lucru cu Romsilva, unde s-au făcut licitațiile pentru masa lemnoasă. A arătat că nu a avut niciun fel de afaceri cu niciun fel de primărie, iar în urma relațiilor cu inculpatul Popa Vasile nu a avut niciun fel de avantaj. A arătat că la o deplasare cu echipa de fotbal a IPJ a participat și inculpatul Popa Vasile Constantin, însă nu a participat la toate deplasările la care a participat el. A menționat că nu a existat nicio legătură dintre aducerea mașinii din Germania și dosarele pe care le avea la parchet, cu atât mai mult acestea au apărut după

aducerea mașinii respective. Nu crede că dânsul a vorbit la Parchetul Beiuș în legătură cu dosarele respective. L-a cunoscut pe numitul Sabău Gligor din vedere, acesta fiind prim-procuror la Parchetul Beiuș. A menționat că numitul Tonca Sorin Daniel este un om de afaceri din zonă, fiind concurent pe piața exploatarea masei lemnoase, și a făcut în opinia sa afirmații neadevărate cu privire la mai multe chestiuni. A arătat că Popa Vasile nu l-a atenționat pe Tonca Sorin să intre în conflict cu el. A menționat că nu a favorizat firmele sale, întrucât nu avea cu ce. Nu îi cunoaște pe numiții Crișan Petru sau Fărucă Marius. A arătat că nu a avut prejucii deosebite din cauza acestei activități de împrumutare a banilor pentru achiziționarea mașinii, întrucât și el a folosit mașina de câteva ori, dar de multe ori trebuie să faci sacrificii pentru a ajuta prietenii. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Dacă ați efectuat deducerile conform legii ca urmare a achiziționării autoturismului Volvo? Răspuns: Da, a efectuat deducerile conform legii ca urmare a achiziționării autoturismului Volvo, prin amortizarea cheltuielilor efectuate cu plata prețului. Întrebare pusă de avocatul Tiba Mircea: Cine a plătit taxa de poluare și taxele de înmatriculare și cine a recuperat sumele? Răspuns: Dl. Popa a suportat toate cheltuielile de înmatriculare, inclusiv taxa de mediu, iar firma Secundo Forest a recuperat aceste sume. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Cine a ales efectiv mașina? Răspuns: Efectiv mașina a fost aleasă de către numita Popa Liana, ajutată de soția sa. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Cine era prietenul dvs. care vă invita în deplasările cu echipa de fotbal a IPJ? Răspuns: Numitul Costea Mirel, președinte IPA Bihor. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Când au fost închise dosarele dvs. de urmărire penală? Răspuns: În anul 2016. A mai arătat că a păstrat relații de prietenie atât cu inculpatul Popa Vasile, cât și cu fosta soție, Popa Liana, chiar și după ce a intervenit divorțul acestora. A mai arătat că mașina Volvo a fost adusă pentru numita Popa Liana, iar după ce a intervenit divorțul soților Popa, aceștia au hotărât ca mașina să rămână numitei Popa Liana.

În raport cu mijloacele de probă administrate și mai sus menționate, instanța de control judiciar consideră că declarațiile martorei David Alina date în primă instanță și în apel din care rezultă cu evidență că între familia lui David Alin și familia lui Popa Vasile Constantin exista o relație de prietenie, precum și hotărârea de achiziționare a autoturismului menționat, modul în care urmau a fi făcute plățile acestuia, sursele de plată, se coroborează cu declarațiile date, în cursul urmăririi penale, în primă instanță și în apel de martorul Fărucă Marius Călin cu privire la aducerea autoturismului din Germania, necunoscând cine este proprietarul acestuia.

De asemenea, acestea se coroborează și cu declarațiile martorului Sabău Gligor Ioan date în primă instanță și în apel, în care a menționat că a purtat o discuție cu inculpatul Popa Vasile Constantin despre un dosar în care era cercetat David Florian Alin, dosar ce era instrumentat de martora Bodin Alina Adriana, neexistând nicio intervenție din partea inculpatului Popa Vasile Constantin, ca dosarul să fie soluționat mai rapid.

Totodată se coroborează și cu declarațiile martorei Bodin Alina Adriana date în fața primei instanțe și în apel, în care a relatat despre dosarele care le

avea de instrumentat privind pe David Florian și soluțiile dispuse, una de trimitere în judecată, celelalte dosare avute în cercetare privind pe aceeași persoană nu le-a finalizat, din auzite cunoașcând că s-au dispus soluții de netrimitere în judecată, nesolicitându-i-se de către inculpatul Popa Vasile Constantin să le instrumenteze într-un anumit fel sau să planifice urmărire penală într-o anumită manieră.

Declarațiile mai sus menționate se coroborează și cu notele de redare ale convorbirilor telefonice menționate, din care rezultă o relație de prietenie între cei doi inculpați, fără să existe nicio discuție de natură juridică care să aibă caracter penal, fiind doar conversații firești de prietenie între cei doi inculpați, precum și cu declarațiile celor doi inculpați în calitățile procesuale avute în cursul urmăririi penale și în primă instanță, din care rezultă prietenia între aceștia, detalii cu privire la achiziționarea autoturismului, la plățile făcute, la dosarele pe care le-a avut.

Înalta Curte nu a avut în vedere declarațiile martorului Sabău Gligor Ioan date în cursul urmăririi penale, având în vedere poziția acestuia în fața instanței de apel, în declarația dată cu privire la faptul că nu menține declarația din 7 octombrie 2014, precum și inconsecvențele cu privire la declarația dată în 21 octombrie 2014, existând, de altfel și obiecțiuni ale apărătorului inculpatului Popa Vasile Constantin care a evidențiat unele încălcări cu privire la modul de audiere al martorului, în cursul urmăririi penale.

Totodată, instanța de control judiciar nu a avut în vedere nici declarațiile martorei Bodin Alina Adriana date în cursul urmăririi penale, având în vedere unele obiecțiuni ale apărătorului inculpatului Popa Vasile Constantin.

De asemenea, Înalta Curte nu a reținut nici declarațiile martorului Covaci Florin Lucian nici din cursul urmăririi penale și nici cele date în primă instanță și în apel, întrucât acesta a menționat starea de ebrietate la momentul audierii sale la parchet, relatând în fața instanței de apel că nu este sigur cu privire la cele declarate la data de 21 octombrie 2018 la parchet, iar aspectele relevate cu privire la cei doi inculpați nu au legătură cu acuzațiile formulate.

Instanța de control judiciar nu a avut în vedere nici declarațiile martorilor Tonca Sorin Daniel și Gabor Cătălin Raul date în cursul urmăririi penale, întrucât pe de-o parte aceștia nu au putut fi audiați nici în primă instanță și nici în apel, chiar renunțându-se în apel la audierea lor, ca urmare a imposibilității obiective de a fi audiați, iar în legătură cu declarația martorului Tonca Sorin Daniel dată în cursul urmăririi penale au fost formulate obiecțiuni de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la unele aspecte de audiere și în legătură cu cele relatate de martorul Gabor Cătălin Raul în cursul urmăririi penale acestea vizează aspecte referitoare la înmatricularea autoturismului Volvo, care nu au relevanță cu acuzațiile aduse.

Înalta Curte consideră că din mijloacele de probă mai sus arătate și apreciate coroborat nu s-a făcută dovada unei înțelegeri frauduloase între cei doi inculpați cu privire la vreo intervenție a inculpatului Popa Vasile Constantin la martorul Sabău Gligor Ioan, în vederea soluționării unor cauze penale privind pe inculpatul David Florian Alin, iar autoturismul Volvo nu reprezintă un folos

necuvenit primit de inculpatul Popa Vasile Constantin, întrucât între cei doi inculpați și familiile lor existau relații de prietenie.

De asemenea, instanța de control judiciar își însușește argumentele primei instanțe cu privire situația dosarelor în care a fost cercetat inculpatul David Florian Alin la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș în luna noiembrie 2011 (dosarul penal nr. 1233/P/2011), în care s-a reținut că faptele ar fi fost comise în seara zilei de 7 noiembrie 2011, iar în final s-a dispus soluția de scoatere de sub urmărire penală a numitului David Florian Alin pentru infracțiunea de tănuire cu privire la furtul de material lemnos, celelalte două dosare formându-se în anul 2013 (dosarele nr. 360/P/2013 și nr. 1042/P/2013), în condițiile în care autoturismul Volvo XC 60 a fost cumpărat și adus în România în luna mai 2011, deci cu aproximativ șase luni înainte de a fi pretins comisă prima faptă reținută în sarcina inculpatului David Florian Alin, astfel că nu putea exista vreo înțelegere frauduloasă între cei doi inculpați, pentru o faptă potențială viitoare.

De asemenea, Înalta Curte consideră ca fiind temeinice și cele reținute de prima instanță cu privire la relatările martorei Bodin Alina Adriana legate de unele deplasări în afara țării a inculpatului Popa Vasile Constantin cu echipa de fotbal a IPJ Bihor cu sponsorizarea inculpatului David Florian Alin, în sensul că exced acuzațiilor aduse de procuror, precum și cele cu privire la situația autoturismului.

În raport cu cele menționate, soluția achitării ambilor inculpați pentru infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin și respectiv de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului David Florian Alin, dispusă de către prima instanță, întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, ca urmare neîntrunirii condițiilor de tipicitate ale celor două incriminări, este legală și temeinică.

Înalta Curte consideră că în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Popa Vasile Constantin, prima instanță a făcut o corectă schimbare de încadrare juridică din cea prevăzută de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din Codul penal în infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 din Codul penal, rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale), stabilind în mod legal, caracterul continuat al infracțiunii de luare de mită, în raport cu împrejurările faptice.

Din analiza cauzei rezultă că prima instanță a făcut o amplă evaluare a materialului probator administrat în raport cu fiecare act material al infracțiunii de luare de mită, precum și condițiile legale ale acesteia, stabilind în mod legal și argumentat că se impune soluția achitării inculpatului Popa Vasile Constantin în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală, potrivit dispozitivului sentinței, iar împrejurarea că în considerentele hotărârii este indicat art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală este doar o eroare

materială de dactilografie, așa încât criticile invocate ca motive de apel ale parchetului nu sunt fondate.

Înalta Curte reevaluând la rândul său materialul probator administrat în cursul procesului penal, respectiv în cadrul urmăririi penale, în primă instanță, coroborate și cu cele readministrare în apel, în condițiile art. 420 alin. 11 din Codul de procedură penală cu referire la art. 103 din același cod, consideră că inculpatul Popa Vasile Constantin în perioada 2011-2014 în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor nu a perceput în mod repetat foloase necuvenite, respectiv plata periodică (de circa 2-3 ori pe lună) a unor sume de bani cuprinse între 500 și 1.500 euro, construcția unui teren de tenis de câmp, plata unor bilete de avion, cazări la hotel, precum și a unor servicii sexuale, toate de la martorul denunțator Edu Dorinel și estimate la valoarea totală de circa 50.000 euro, în schimbul cărora și-a fi încălcat în mod sistematic atribuțiile de serviciu, prin promisiuni de protecție judiciară a denunțatorului și familiei acestuia, așa încât nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale).

În Codul penal infracțiunea de luare de mită este reglementată în art. 289 alin. 1 astfel: „(1) Fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.”

Reglementarea actuală conține mai multe modificări, respectiv că cele trei modalități alternative de comitere, respectiv pretinderea, primirea sau acceptarea de bani sau alte foloase se pot face și în beneficiul unei alte persoane, nu doar în interesul făptuitorului.

O altă modificare esențială constă în privința legăturii dintre acțiunea făptuitorului de pretindere, primire ori acceptare a promisiunii și actul ce reprezintă contraprestația pe care acesta se angajează să o aibă, modificare ce se concretizează prin utilizarea sintagmei ”în legătură cu...” față de reglementarea anterioară în care era folosită expresi ”în scopul...”.

Consecințele acestei modificări se reflectă în plan subiectiv, întrucât nemaifiind prevăzut un scop determinat, latura subiectivă a infracțiunii de luare de mită include alături de intenția directă și intenția indirectă, ca formă a vinovăției, (16 alin. 3 lit. b din Codul penal, respectiv prevede rezultatul faptei sale și, deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui), precum și aceea că pretinderea, primirea sau acceptarea de bani sau alte foloase poate avea loc și ulterior momentului îndeplinirii, neîndeplinirii, urgentării, întârzierii îndeplinirii ori îndeplinirii contrare a unui act ce intră în îndatoririle de serviciu ale făptuitorului.

O altă modificare este aceea că în toate situațiile în care funcționarul public ia mită, fapta sa va fi calificată ca luare de mită, fără a se face distincție dintre luare de mită și primirea de foloase necuvenite, nemaifiind incriminată în actualul cod fapta de primire de foloase necuvenite.

O altă modificare vizează o nouă conduită în ceea ce privește contraprestația funcționarului public, respectiv aceea a urgentării îndeplinirii actului care intră în sfera atribuțiilor de serviciu ale făptuitorului.

Noua reglementare a introdus ca element de noutate varianta asimilată, ce presupune săvârșirea lurării de mită de către o persoană care exercită o profesie de interes public (art. 175 alin. 2 din Codul penal), dar numai în ipoteza în care fapta este comisă în legătură cu neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndeplinirea sale legale sau în legătură cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri.

Înalta Curte își însușește argumentul expus de prima instanță cu privire la analiza asupra mijloacelor de probă administrate a condiției de tipicitate referitoare la modalitatea promisiunii, în sensul dacă inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi făcut o promisiune în legătură cu modul de îndeplinire a atribuțiilor sale de serviciu în beneficiul martorului denunțator Edu Dorinel sau a familiei sale ori mai mult decât atât, să fi efectuat anumite acte potrivnice legii în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Or, din mijloacele de probă administrate a rezultat că inculpatul Popa Vasile Constantin, în funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor nu a efectuat niciun fel de activitate de protecție judiciară a martorului denunțator Edu Dorinel, atunci când a aflat că unitatea de parchet investiga infracțiunea de evaziune fiscală ce îl privea, în dosarul respectiv fiind luate măsuri preventive, ulterior dosarul a fost declinat la DNA – Serviciul Teritorial Oradea, neexistând vreo activitate concretă din partea inculpatului prin care să operească, să îngreuneze cursul urmăririi penale în respectivul dosar sau să îi protejeze în vreo formă pe denunțatorul Edu Dorinel și membrii familiei sale, care au avut calitatea de inculpați și nu a creat niciun beneficiu procesual acestor persoane.

Dimpotrivă, în cauza privind pe Edu Dorinel au fost dispuse măsurile care erau necesare la momentul respectiv referitor la inculpați în care era cercetat și martorul denunțator, acesta exprimându-și nemulțumirea, așa cum rezultă din notele de redare ale convorbirilor existente între inculpatul Popa Vasile Constantin și martorul Edu Dorinel, nefiind dovedită protecția judiciară a martorului de către inculpatul Popa Vasile Constantin și martorul denunțator Edu Dorinel, așa încât inculpatul nu a efectuat niciun act contrar atribuțiilor de serviciu în raport cu denunțatorul și membrii familiei sale, astfel că susținerea din actul de sesizare nu a fost dovedită.

În declarația martorului Edu Dorinel din 25 martie 2014 dată în cursul urmăririi penale la la 25 martie 2014, aflată la filele 2-9 în vol. 2 dosar parchet martorul Edu Dorinel a arătat că „L-am cunoscut pe dl. procuror Popa Vasile undeva în a doua jumătate a anului 2010 la o petrecere. După ce am făcut

cunoștință, dl. procuror Popa Vasile a început să mă caute la telefon și să mă cheme în oraș, astfel că înce-încet s-a stabilit o relație foarte apropiată între noi. În perioada respectivă, dl. Popa Vasile ocupa funcția de șef al secției de urmărire penală de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. Pe la începutul anului 2011, la întâlnirile pe care le-am avut cu dl. Popa Vasile, acesta a început să se plângă că trebuie să meargă la Cluj cu soția, fiindcă este suspectă de cancer, dar nu are bani. Mi-am dat seama că dl. Popa Vasile vrea să îi dau bani, dar în același timp nu doresa să mi-i ceară în mod explicit și direct, probabil de fircă să nu-l înregistrez. La început chiar l-am crezut pe dl. Popa că are probleme și m-am oferit să-l ajut, astfel că i-am dat suma de 1.500 euro. Cei 1.500 euro au reprezentat doar începutul, fiindcă în anii în care au urmat dl. Popa Vasile mi-a cerut bani, în aceeași manieră, de zeci de ori. De fiecare dată acesta se plângea ba că este invitat la nuntă și nu are bani să meargă, ba că are probleme cu nevasta sau cu copilul, ba că trebuie să plece la București, și de fiecare dată i-am dat eu suma de bani de care zicea că are nevoie. De la un moment dat, dl. Popa Vasile nu s-a mai oboșit să inventeze niciun pretext și mă întreba direct cum stau cu banii, iar eu i-am dat de fiecare dată diferite sume de bani, cuprinse între 500 euro și 1.500 euro. Întâlnirile cu dl. Popa Vasile au avut loc la restaurante din Oradea (în principal la Vandana de pe bd. Decebal și Fantasia de pe bd. Decebal) și din stațiunea Băile 1 Mai (Pensiunea Allegria). De asemenea, dl. Popa Vasile m-a vizitat frecvent la biroul firmei mele, din Oradea, str. Oglinzilor nr. 1 (în vecinătatea Maternității Oradea), astfel că a ajuns să fie cunoscut de mulți dintre angajații mei. La rândul meu, l-am vizitat pe dl. Popa Vasile atât la locul de muncă, respectiv la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, cât și la casa din Haieu. Frecvența cu care i-am dat bani dlui prim procuror Popa Vasile în perioada ianuarie 2011-septembrie 2013 a fost de minim dou-trei ori pe lună, sumele de bani remise acestuia fiind cuprinse între 500 euro și 1.500 euro, în total vreo 25-30.000 euro, poate chiar mai mult. La întâlnirile mele cu dl. Popa Vasile nu a asistat nicio altă persoană atunci când i-am dat bani, însă faptul că m-am întâlnit cu el în mod repetat, în diverse localuri publice, poate fi confirmat de șoferul meu din perioada respectivă Uceanu Lucian din București... Faptul că am mers la întâlnirile cu el fiind însoțit de șofer l-a iritat pe dl. Popa Vasile, care mi-a cerut să merg singur. Din câte am putut să-mi dau seama, dl. Popa Vasile era foarte precaut, fiindu-i teamă de o eventuală anchetă a DNA și dorea ca legătura noastră să fie cunoscută de cât mai puțini oameni, astfel încât să nu existe martori. Din vara anului 2013, starea de precauție și agitație a dlui Popa Vasile s-a accentuat, acesta fiind foarte sigur că este urmărit de DNA, astfel că măsurile lui de precauție s-au amplificat. Astfel, mă suna la telefon și îmi dădea întâlnire la o anumită oră și într-un anumit loc, iar apoi, cu puțin timp înainte de ora fixată, mă suna din nou și îmi indica un alt loc de întâlnire, în cu totul altă parte a orașului. Pe lângă sumele de bani pe care i le-am dat dlui Popa Vasile, în primăvara anului 2011 acesta mi-a cerut să-i amenajez un teren de tenis de câmp, la casa lui din Haieu. Am acceptat cererea dlui Popa Vasile deși mi-am dat seama că acesta nu are de gând să plătească costul lucrării pentru că nu a făcut nicio măcar aluzie în acest sens. Ba mai mult, pe durata execuției lucrărilor, dl. Popa Vasile mi-a cerut să-i eliberez documente

din care să rezulte că ar fi achitat costul lucrărilor pentru a se justifica în eventualitatea unei anchete. Am acceptat cererea dlui procuror Popa, dar am tot amânat să-i furnizez documentele, iar apoi nici el nu mi le-a mai cerut. Terenul de tenis a fost construit în luna mai 2011. Lucările de construcție au durat vreo două – săptămâni și au fost executate de o echipă de șase oameni care a fost condusă de fratele meu Edu Florică. Din cei șase muncitori, mi-l amintesc doar pe berbecaru Adrian din Oradea, dar acesta îi poate indica și pe ceilalți. Lucările de amenajare au constat în: decopertarea și transportul stratului de sol de 25 cm grosime, excavarea la cota -50 cm. Balastarea și compactarea umpluturii de balast, montarea folie de protecție și plasă sudată, dublu armat, turnare beton și elicopertarea acestuia (adică șlefuirea betonului după uscare). Cei 60-70 metri cubi de beton au fost cumpărați de EDUFLOR S.R.L. Oradea de la CONTEHNO S.R.L. Oradea. Nu îmi mai amintesc dacă tot firma mea a făcut și împrejmuirea cu plasă metalică a terenului, respectiv dacă a cumpărat covorul artificial. Dacă materialele nu au fost cumpărate de EDUFLOR S.R.L., în mod sigur i-am dat dlui Popa Vasile banii necesari pentru cumpărarea tuturor materialelor necesare. Costul întregii lucrări (manoperă, transport, materiale) a fost de vreo 10.000 euro, dar pentru a stabili valoarea exactă voi întocmi un deviz pe care îl voi depune la dosar. Din câte cunosc dl. Popa Vasile nu le-a dat angajaților mei, care au executat lucrările la teren, nici măcar niște apă, cu atât mai puțin le-ar fi dat vreo sumă de bani. În toamna anului 2012, dl. Popa Vasile mi-a spus că dorește să concureze pentru funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, dar îl costă foarte mult deplasările la București cu avionul, cazările și toate celelalte cheltuieli aferente și m-a întrebat dacă pot să-i dau niște bani. Am acceptat cererea dlui Popa și i-am promis să-l ajut. Astfel, i-am plătit dlui Popa Vasile vreo 7-8 bilete de avion pe relația Oradea-București și retur. Din cele 7-8 bilete, vreo patru au fost facturate fie pe numele societății ROMARO S.R.L., fie pe numele EDUFLOR S.R.L., iar pentru celelalte i-am dat banii necesari achiziției lor. De asemenea, i-am plătit dlui Popa Vasile costul cazărilor la hotelul EUROHOTEL din București, situat în vecinătatea Gării de Nord. Din câte cunosc, dl Popa Vasile a cerut de la recepția hotelului să-i fie eliberate documente de plată, ca să poată face decontarea la locul de muncă, dar în realitate contravaloarea cazării a fost achitată de mine, fie direct, fie prin intermediul șoferului meu Uceanu Lucian. La același hotel mă cazam și eu când mergeam la București, iar plata se făcea, la modul global, o dată sau de două ori pe lună. Știu că dl. Popa Vasile s-a cazat de atât de multe ori la EUROHOTEL încât a reușit să se cunoască cu dna Mariana, directoarea hotelului. Pe lângă serviciile menționate mai sus, declar că am plătit pentru dl. Popa Vasile diverse sume de bani unor femei cu care el a avut relații sexuale. Numărul acestor femei este foarte mare, iar sumele pe care le-am plătit acestora era de 100 sau 200 euro, pentru o întâlnire (care aveau loc fie la apartamentul din Oradea, fie la casa din Haieș). Uneori le-am dat eu banii acelor femei, după întâlnirile cu Popa Vasile. Alteori, i-am dat banii dlui Popa Vasile pentru a le plăti el pe femei, dar discutând cu ele ulterior am aflat fie că le-a dat doar jumătate din bani, fie că nu le-a plătit deloc, astfel că a trebuit să le mai plătesc încă o dată. Suma totală pe care am plătit-o la diverse femei în contul serviciilor sexuale de care a beneficiat

dl. Popa Vasile din 2011 și până în toamna anului 2013 este de aproximativ 10.000 euro. Precizez că din câte știu dl. prim procuror Popa Vasile a apelat și la alte persoane din oraș pentru a-i aduce femei. Una dintre aceste persoane este Tudor Gheorghe zis Pele. Sâmbătă 22 martie 2014 m-am întâlnit cu Tudor Gheorghe, ocazie cu care acesta s-a plâns că și el are dosar penal, deși i-a făcut numeroase servicii dlui prim procuror Popa Vasile. Acesta mi-a relatat că i-a furnizat dlui Popa femeii și că i-a dat diferite sume de bani. Pe de altă parte, Tudor Gheorghe mi-a spus că dl. prim procuror Popa Vasile mi-a transmis să nu-l contactez în niciun fel deoarece sunt în atenția organelor de urmărire penală și nu cumva să fiu văzut întâlnindu-mă cu el, fiindcă îi fac probleme. Declarația că toate serviciile pe care i le-am făcut dlui Popa Vasile și toate foloasele pe care i le-am dat acestuia au avut ca scop să obțin protecția acestuia, fiind că în virtutea funcției el avea posibilitatea de a bloca orice anchetă referitoare la mine și la familia mea ori de mă ajuta. În iunie 2013 (înainte ca eu să plec în concediul de odihnă), am fost anunțat de dl. procuror Popa Vasile că am un dosar la parchet pentru infracțiunea de evaziune fiscală, dar acesta m-a asigurat că nu este nicio problemă cu el. La acea întâlnire i-am dat dlui prim procuror Popa Vasile suma de 1.000 sau 1.500 euro (fără să îmi amintesc exact). Ulterior acelei discuții am continuat întâlnirile cu dl. prim procuror Popa Vasile, în ritmul de două-trei ori pe lună, și de fiecare dată i-am remis diverse sume de bani cuprinse între 500 și 1.000 euro/întâlnire. Am remarcat însă că dl. prim procuror Popa Vasile a devenit mult mai precaut decât era înainte, contactându-mă de la alte numere de telefon decât cele pe care le știam. Ultima tranșă de bani i-am remis-o dlui prim procuror Popa Vasile în luna septembrie 2013, la pensiunea Allegrai din Băile 1 Mai (proprietatea lui Popa Mircea, un apropiat de-al lui). Datoriile asigurate pe care le-am primit de la dl. prim procuror Popa Vasile și serviciilor pe care i le-am făcut acestuia, am fost foarte siguri că dosarul va fi soluționat în favoarea mea. Cu toate acestea, la 14 noiembrie 2013, la o săptămână după arestarea comisariului șef Brîndaș Ioan (fost adjunct al șefului I.P.J. Bihor) am fost reținut și ulterior arestat preventiv. Fiind audiat de procurorul Ardelean Cristian, acesta mi-a adus la cunoștință că aș putea beneficia de anumite circumstanțe atenuante legale dacă aș colabora cu organele judiciare în sensul de a denunța fapte grave de corupție. Fiind supărat de situația în care mă aflam, la ieșirea din biroul procurorului m-am adresat apărătorului meu dl. avocat Doseamu Răzvan că „acesta vrea să rămână fără șef?”. Doresc să precizez că am studiat dosarul de urmărire penală și am observat că acesta a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor în primăvara anului 2012 (venind prin declinarea de la DNA Oradea), iar martorii au fost audiați doar în luna noiembrie 2013, după arestarea lui Brîndaș. Pe durata arestului preventiv, undeva în ianuarie 2014, am fost chemat la DNA Oradea. După reintroducerea în arestul I.P.J. Bihor, am fost chemat de comisariul șef Petrică Florian care mi-a transmis din partea inspectorului șef Popa Liviu (nașul de cununie al dlui prim procuror Popa Vasile) să fac o sesizare la CSM împotriva procurorilor de la DNA întrucât mă cheamă nejustificat și fără avocat. În susținerea declarației mele, depun la dosarul cauzei următoarele înscrisuri: facturile telefonice detaliate de la numărul ... din perioada noiembrie 2012 – noiembrie 2013;

factura fiscală seria CHCTH nr. 000417 din 27 mai 2011 emise de CONTEHNO S.R.L. Oradea către EDUFLOOR S.R.L. privind livrarea unor cantități de beton în valoare totală de 61.122,32 lei; avizele de însoțire a mărfii seria BHCTH nr. 010685 din 5.05.2011, nr. BHCTH nr. 010682 din 5.05.2011, nr. BHCTH nr. 010686 din 05.05.2011 și nr. BHCTH nr. 010684 din 25.05.2011; factura seria BH10 nr. 0259919 emisă la 6.04.2011 de ARABESQUE către ROMARO IMPEX S.R.L. Oradea; document cumulativ întocmit de EDUFLOOR CONSTRUCT S.R.L. în mai 2011 privind achizițiile de beton; biletul de avion pe relația Oradea-București și București-Oradea, emis de TAROM S.R.L. pe numele Popa Vasile Constantin; factura nr. AGOMR nr. 015870/12 emisă de TAROM S.A. la 14.07.2012 și chitanța nr. 15621 emisă de TAROM S.A. la 14.07.2012. Pentru a confirma adevărul spuselor mele voi face demersurile necesare pentru identificarea femeilor cărora le-am plătit diverse sume de bani pentru a întreține raporturi sexuale cu dl. prim procuror Popa Vasile. Precizez că dl. Popa Vasile m-a sunat de-a lungul timpului de la mai multe posturi telefonice din care le am în memoria telefonului meu pe cele cu numerele de apel

În declarația ulterioară dată de martorul Edu Dorinel la data de 30 septembrie 2014 tot în cursul urmăririi penale, aflată la filele 10-19 în vol. 2 dosar parchet a mai arătat suplimentar de la filele 17-19 că „În luna 12 februarie 2014, instanța de judecată a înlocuit măsura arestului preventiv luată față de mine cu arestul la domiciliu, măsură care a fost menținută până în luna martie 2014, când Curtea de Apel Oradea a respins prelungirea acesteia. După încetarea măsurii arestului, am încercat să iau legătura cu dl. prim procuror Popa Vasile pentru a-i cere să mă ajute să obțin o soluție de netrimitere în judecată. Întrucât dl. Popa Vasile a fost extrem de precaut și a evitat orice întâlnire cu mine, l-am contactat pe dl. Bulc Nicolae, director la societatea REPCON S.A. Oradea, căruia i-am cerut să-mi intermedieze legătura cu Popa Vasile. Ca urmare a demersurilor lui Bulc Nicolae, am reușit să mă întâlnesc cu dl. prim procuror Popa Vasile de două ori în perioada iuni-iulie 2014. La ambele întâlniri, care au avut loc pe terasa pensiunii Allegria din stațiunea Băile 1 Mai, a participat și intermediarul Bulc Nicolae. La fiecare dintre aceste întâlniri, am discutat cu dl. prim procuror Popa Vasile despre situația dosarului meu, acesta scuzându-se că nu a putut să mă ajute, întrucât la data arestării mele era plecat din oraș și nu a aflat decât ulterior luării măsurii. Pe lângă întâlnirile intermediare de dl. Bulc Nicolae, m-am mai întâlnit cu dl. Popa Vasile încă de două ori, când eram împreună cu Tudor Gheorghe din Oradea. Prima întâlnire a avut loc în centul stațiunii Băile 1 Mai, în condițiile în care Tudor Gheorghe mi-a spus că trebuie să-l întâlnească pe dl. prim procuror Popa Vasile și nu are cu ce să meargă din Oradea până în Băile 1 Mai, iar eu m-am oferit să-l duc. Am discutat cu dl. Popa Vasile, timp de câteva minute, în stradă, Tudor Gheorghe așteptând la o distanță oarecare. Dl. Popa Vasile a evitat să se angajeze într-o discuție mai serioasă, insistând să ne revedem la o dată ulterioară, împreună cu dl. Bulc Nicolae. În timpul discuției, dl. Popa Vasile mi-a spus să stau liniștit că o să mă ajute, dar nu o să-mi spună nici mie când și cum anume o să o facă. La această întâlnire sau la alta, nu îmi mai amintesc cu precizie, dl. Popa Vasile mi-a spus că pentru a-mi dovedi că o să mă ajute (așa cum mi-a promis) nu va declara

recurs cu privire la măsurile preventive luate față de fiul meu Edu Viorel-Vasile, care și el este cercetat în cauză. După expirarea termenului de recurs, dl. Popa Vasile s-a întâlnit cu Tudor Gheorghe și, discutând despre situația mea juridică, acesta s-a lăuata cu ajutorul pe care mi l-a dat, afirmând că acum se vede cine îmi este prieten și că am ajuns în situația în care am ajuns pentru că „nu am stat lângă cine trebuie”. Ultima întâlnire cu dl. Popa Vasile a avut loc, în luna iulie 2014, în condiții similare, la o pensiune din Băile 1 Mai, pe partea stângă a străzii care duce spre localitatea Haieu. Deși el singur l-a chemat pe Tudor Gheorghe la întâlnire, când a văzută că acesta este împreună cu mine dl. Popa Vasile a fugit pur și simplu de noi. Am fugit după el și l-am strigat să se oprească, așa că ma reușit să ne întâlnim în spatele pensiunii respective. Dl. Popa Vasile era foarte furios și ne-a reproșat că i-am complicat viața, apoi i-a cerut lui Tudor Gheorghe să-și șteargă numărul lui din memoria telefonului și să nu-l mai caute niciodată. Apoi, dl. Popa Vasile m-a tras de-o parte și mi-a reproșat că am mers să-l cauze împreună cu un infractor și că îi fac probleme, fiindcă dacă „află DNA-u’ ne ia pe toți”. Deși ar fi trebuit să ne vedem la o dată ulterioară prin intermediul lui Bulc Nicoale, dl. Popa Vasile nu și-a mai onorat promisiunea. Astfel, la 28 iulie 2014, când trebuia să mă întâlnesc cu dl. Popa Vasile, am fost anunțat de dl. Bulc Nicoale că aceasta nu mai vine la întâlnire, fiind că îi este frică de mine, dar mi-a trimis un articol de specialitate pe care să-l folosesc în apărare. Articolul respectiv, intitulat „Revelația ANAF – Ministerul Public ca poveste vânătoarească” și a fost semnat de Daniel Udrescu, l-am predat organelor de urmărire penală în aceeași zi în care l-am primit. La fiecare întâlnire pe care am avut-o cu dl. Popa Vasile am încercat să discut cu el despre ce este de făcut în viitor pentru a obține o soluție favorabilă în dosar, dar am sesizat că acesta era și mai precaut în afirmații decât era înainte și în locul unui angajament ferm că o să mă ajute, mi-a spus că o să mă pună în legătură fie cu un avocat din București, fost procuror DNA, cu care el era prieten, fie cu viitoarea lui soție, dar această din urmă variantă doar în ultimă instanță, pentru că ar fi atras atenția asupra lui. Din modul în care s-a comportat, dl. Popa Vasile era foarte evident că acestuia îi era frică să nu-l înregistreze și vorbea „ca din carte”. Precizez că dl. Popa Vasile m-a sunat de-a lungul timpului de la mai multe posturi telefonice din care le mai am în memoria telefonului meu și pe cele cu numerele de apel...”

În declarația dată la 2 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, martorul Edu Dorinel, aflată la filele 20-24 în vol. 2 dosar parchet a mai arătat că menține declarațiile făcute anterior în fața organelor de urmărire penală și dorește să facă următoarele completări și precizări: În cursul lunilor mai-iunie 2011 a construit un teren de tenis de câmp în cm. Sânmartin, sat Haieu, la locuința prim-procurorului Popa Vasile Constantin. A declarat că, costul total al lucrărilor de execuție s-a însumat la suma de 46.425,60 lei, potrivit situației de lucrări pe care a depus-o la dosar, împreună cu documente justificative după cum urmează: factura fiscală nr. 20007876/17.06.2011 reprezentând achiziționarea fileului de tenis și a stâlpilor multifuncționali; factua fiscală nr. 417/27.05.2011, reprezentând contravaloarea cantității de beton folosită la construcția terenului. A precizat că, valoarea facturii este pe o sumă mult mai

mare, respectiv 61.122 lei, deoarece doar o parte din betonul achiziționat de la SC CONTEHNO SRL l-a folosit la terenul de tenis din localitatea Haieu, respectiv cantitatea de 63 mc în valoare de 17.955 lei, restul cantității de beton fiind folosit la alte lucrări; factura fiscală nr. 0259919/06.04.2011, reprezentând achiziționarea plasei de armătură sudată. A menționat că factura este, de asemenea pe o sumă mult mai mare, respectiv 10.955 lei, deoarece o parte din plasă a folosit-o la alte lucrări. La terenul de tenis a utilizat cantitatea de 200 mp în valoare de 2.400 lei; 4 avize de însoțire a mărfii din 5 și respectiv 25 mai 2011 privind transportul cantității de beton utilizată la construirea terenului. A precizat că cele 4 avize reprezintă doar o parte din numărul acestora, diferența regăsindu-se la SC CONTEHNO SRL; situația de lucrări cuprinde manopera, reprezentând, săpătură de pământ, în valoarea de 4.000 lei, umplutură de balastru în valoare de 3.000 lei, compactare în valoare de 2.000 lei, transport pământ în valoare de 2.000 lei, manoperă turnare beton în valoare de 3.780 lei, toate aceste activități fiind efectuate de SC EXUFLOR CONSTRUCT SRL, în mod gratuit. Cu privire la executarea lucrărilor a întocmit un contract de execuție lucrări în data de 5 iunie 2011 cu numita Popa Liana Corina, soția prim procurorului Vasile Popa, iar după executarea lucrărilor acesta i-a ceut să-i preconstituie documente fictive de plată a lucrărilor. Astfel, a emis, atât factura nr. 400/04.07.2011, cât și chitanța din aceeași zi nr. 0000022, care atesta că Popa Liana Corina i-a achitat contravaloarea terenului de tenis în sumă de 5.000 lei. A declarat că în realitate, atât factura, cât și chitanța mai sus menționate sunt fictive și nu s-a efectuat în realitate nicio plată, iar pe de altă parte contravaloarea menționată în contractul de execuție în sumă de 5.000 lei este vădit disproporționată față de costul real al terenului de tenis, în sumă de 46.425 lei, reprezentând aproximativ 10 % din valoarea reală. Fiind întrebat, a declarat că nu a primit în mod cert nicio sumă de bani de la Popa Vasile Constantin pentru contruirea terenului de tenis, chitanța ce atestă plata sumei de 5.000 lei, reprezentând un document de plată fictiv, preconstituit pentru ca prim-procurorul Popa Vasile să poată justifica în caz de nevoie construcția. Este de acord să fie testat la poligraf în caz de nevoie cu privire la toate aspectele din cuprinsul declarației. A fost întrebat, a arătat că inițial, cu ocazia formulării autodenunțului și a primelor declarații pe care le-a dat în cauză nu i-a amintit de contractul de execuție din 5 iunie 2011, de factura fiscală și de chitanța din data de 4 iulie 2011, deoarece fiind întocmite doar în mod formal, pentru a putea fi justificată construcția terenului de către prim-procuror în caz de nevoie, nu le-a dat importanță. A declarat că toate aceste lucrări le-a executat în mod gratuit în considerarea funcției pe care Vasile Popa o deținea la momentul respectiv în contextul în care știa că firmele sale sunt implicate și în anumite activități evazioniste, existând posibilitatea reală a oricând să se declanșeze o cercetare penală împotriva sa, încercând astfel să-și asigure protecția în eventualitatea unor probleme de natură penală. A mai arătat că niciodată nu a făcut acte de caritate, respectiv nu a construit și nu a prestat lucrări pentru nicio persoană fizică ori juridică în mod gratuit, iar în cazul de față a făcut acest lucru, întrucât avea un interes, astfel cum a arătat mai sus.

Tot Edu Dorinel la data de 8 octombrie 2014, în cursul urmăririi penale în declarația dată, aflată la filele 25-28 în vol. 2 dosr parchet a menținut declarațiile făcute anterior în fața organelor de urmărire penală și a dorit să facă următoarele completări și precizări: În legătură cu terenul de tenis pe care l-a construit prim-procurorul Vasile Constantin Popa a depus la dosarul cauzei, alături de documentele pe care le-a depus anterior și avizele de însoțire a mărfii, pe care le-a indicat în mod concret. A precizat că betoanele le-a turnat în 3 etape, respectiv în 2 mai 2011, când a turnat pe toată suprafața de teren pentru egalizarea suprafeței, iar ulterior în 5 mai 2011 a turnat betonul final. În data de 25 și 26 mai 2011 a turnat un trotuar pe marginea terenului de tenis. A depus la dosar avizele mai sus menționate. Contravaloarea lucrărilor le-a suportat pe firmele sale, fără să primească nicio sumă de bani de la Vasile Popa, iar în legătură cu factura și chitanța pentru suma de 5.000 lei, reprezentând contravaloarea terenului, așa cum a arătat și anterior, aceste documente le-a întocmit la cererea lui Vasile Popa pentru a-i preconstitui documente justificative în caz de nevoie. A declarat că nu a primit în realitate nicio sumă de bani. A declarat că la una dintre întâlnirile pe care le-a avut cu Vasile Popa, în vara anului 2014 din câte a reținut în seara zilei în care s-a desfășurat finala Campionatului Mondial de Fotbal, acesta i-a dat asigurări să stea liniștit că îl va ajuta pe el și pe fiul său, Edu Viorel Vasile, implicat și acesta în dosarul de evaziune fiscală, ocazie cu care i-a relatat că fiului său i-a fost revocată măsura controlului judiciar pe cauțiune și că el nu a declarat contestație la hotărârea instanței, ceea ce s-a și întâmplat.

Fotocopiile avizelor menționate se află depuse la dosarul de urmărire penală, filele 29-37 în vol. 2 parchet.

Martorul Edu Dorinel în declarația dată în primă instanță la 4 octombrie 2016, aflată la filele 138-144 în vol. V dosar primă instanță a arătat că „Îmi mențin declarațiile date în cursul urmăririi penale la datele de 25.03.2014, 30.09.2014, 02.10.2014 și 08.10.2014. Arăt că l-am cunoscut pe inculpatul Popa Vasile în cursul anului 2010, cu ocazia unei încheieri de sfârșit de an, la un chef, prin intermediul lui Bulc Nicolae, care era director financiar la RECON SA. Menționez că am făcut un schimb de nr. de telefoane, urmând să ne întâlnim în următorul an, dânsul m-a vizitat la sediul firmei SC ROMARO SRL în Oradea, str. Oglinzii nr. 1, acesta răspunzând la invitația mea. La începutul anului 2011, când a fost la sediul firmei, mi-a spus că soția dânsului are probleme medicale, iar la auzul acestei situații am oferit eu suma de 1500 euro dânsului pentru aceste probleme medicale, iar la auzul acestei situații am oferit eu suma de 1500 euro dânsului pentru aceste probleme medicale, apreciind că este un împrumut, iar dânsul i-a primit și mi-a spus că o să mi-i returneze, în acest lucru nu s-a mai întâmplat. În perioada 2011 - septembrie 2013, inculpatul Popa Vasile mi-a solicitat de mai multe ori, în mod direct, sume de bani, invocând diferite probleme, iar eu i-am dat de fiecare dată aproximativ între 500 și 1000 euro pe lună, nerambursabil. Motivele pentru care a solicitat aceste sume au fost deplasările la București și alte probleme personale. Arăt că nu am încheiat acte scrise la înmânarea acestor sume de bani, nici înscrisuri sub semnătură privată și

nici nu au asistat martori când au fost înmânate aceste sume de bani. Arăt că suma totală pe care am remis-o în această manieră a fost între 25.000 și 30.000 euro. Arăt că aceste sume de bani au fost date pentru că inculpatul Popa mi-a dat anumite informații importante pentru mine, respectiv pentru funcționarea firmei, cum ar fi de exemplu că va exista un control de la ANAF și de la Agenția de spălare a banilor, fiind câteva firme vizate, întrucât mă simțeam și eu vizat de asemenea controale. Arăt că aceste informații mi-au fost utile, întrucât am avut mai multe nereguli la firmele pe care le administram, și am încercat datorită acestor informații să mai pun la punct contabilitatea firmei, însă nu am reușit acest lucru în totalitate și ulterior din aceste motive s-a declanșat urmărirea penală împotriva mea. Arăt că, cu ocazia acestor întâlniri, dar nu de fiecare dată, mi-a oferit informații sigure despre posibile controale, care s-au și adevărit, întrucât în 15 noiembrie 2013 am fost reținut de organele judiciare. Arăt că de obicei ne întâlneam la sediul firmei situat în Oradea, str. Oglinzilor nr. 1 sau în stațiunea Băile 1 Mai, la Restaurantul Allegria, însă și la restaurantul Vandana din Oradea, aflat pe str. Decebal, dar și în parcări. Arăt că la unele dintre întâlniri a mai participat și numitul Tudor Gheorghe, zis „Pele” și consumam băuturi alcoolice. La sediul firmei, când ne întâlneam, inc. Popa Vasile era văzut și de personalul administrativ, contabilul firmei, secretara. Arăt că banii pe care i-am înmănat inculpatului Popa Vasile i-am scos din casierie, unde erau în lei, suma respectivă era convertită în euro la o casă de schimb valutar de secretara firmei sau de mine și înmănată inc. Popa Vasile, dar precizez, că întotdeauna, având în vedere că aveam o firmă cu 50-60 angajați, aveam la mine o sumă cuprinsă între 2.000-3.000 euro. Arăt că aceste sume au fost introduse la capitolul „Cheltuieli” la contabilitatea firmei. Arăt că, contabilitatea îmi scotea banii pe numele meu, cu un ordin de plată, cu specificația „cheltuieli”, fiind folosit contul 404. Menționez că aceste sume nu au mai fost restituite sau reintroduse în conturile firmei, ci erau definitiv pierdute. Aceste operațiuni le făcea contabilul firmei la dispoziția mea. Contabilul nu mi-a spus nimic în legătură cu aceste operațiuni, întrucât eu am preluat responsabilitatea acestora, fiind administratorul firmei. La început am apreciat legătura cu inc. Popa ca fiind de prietenie, însă ulterior mi-am dat seama că această relație este una de interes, eu simțindu-mă că sunt folosit din punct de vedere financiar. Arăt că inc. Popa niciodată nu a încercat să-mi returneze sumele de bani primite. Arăt că nu mi-a promis nimic altceva, cum ar fi modul de soluționare al vreunui doar, raportat la sumele de bani pe care i le-am înmănat. Începând cu luna septembrie 2013, inculpatul Popa a devenit mai precaut, arătând că este urmărit de DNA și că nu ar mai trebui să ne mai întâlnim în spațiul public, dar mai comunicam prin martorul Bulc Nicoale. În anul 2011 m-a solicitat inc. Popa Vasile să îi amenajez un teren de tenis de câmp la domiciliul dânsului, fapt ce s-a și realizat conform înțelegerii verbale pe care am avut-o cu acesta, eu acceptând solicitarea dânsului. Arăt că eu am asigurat toate materialele necesare amenajării terenului de tenis, manopera, iar băiatul meu, Edu Florin Dorin, a condus aceste lucrări. Pentru realizarea lucrării au fost necesare următoarele materiale după decopertarea terenului 40 mc. Balastru, peste care s-au pus cam 200 mp plasă de sârmă cu diametrul de 4, turnându-se un beton de o grosime de 30 cm, fiind

folosite cam 60-70 mc. Beton B 250, după care s-a finisat betonul și s-a pus un înveliș sintetic, pe care le-am asigurat integral. Nu îmi audc aminte de probleme împrejmuirii, însă eu am livrat fileul necesar terenului de tenis. Nu mai cunosc dacă am efectuat sau nu vreo instalație electrică sau dacă am făcut niște instalații de drenare. Arăt că balastrul l-am adus de la stația de sortare din Oradea, cu care am avut contract, betoanele au fost aduse de la SC CONTEHNO SA Oradea, iar plasa de sârmă de la Metalurgica sau de la Arabesque, contravaloarea acestor materiale fiind plătită oficial de firma mea, respectiv cu ROMARO IMPEX SRL cu ordin de plată. Arăt că la data respectivă am deținut și firmele EDUFLOR CONSTRUCT SRL și DORICONSTRUCT SRL, astfel că unele materiale posibil să fi fost facturate pe aceste societăți. Menționez că mâna de lucru a fost asigurată de firma mea, muncitorii fiind de la firmele mele și plățiție evident de firme. Arăt că aproximativ în 2 săptămâni s-a executat lucrarea, inc. Popa fiind mulțumit de calitatea lucrării și nu a plătit nicio sumă de bani pentru a realiza această lucrare, și nici nu mi-a spus că va achita vreodată vreo sumă de bani în contul lucrării. Arăt că lucrarea s-a făcut fără întocmirea vreunui contract de servicii sau de antrepriză și nici documentație tehnică sau autorizație de construcție. După realizarea lucrării, cam la o lună-două, inc. Popa mi-a cerut un document justificativ pentru realizarea acestei lucrări, solicitându-mi să întocmim un contract de prestări servicii și o factură de 5.000 lei, pentru a avea hârtii acoperitoare la vreun eventual control. La solicitarea mea, s-a întocmit contractul de persoana specializată din cadrul firmei, contractul fiind semnat de inc. Popa Vasile și s-a eliberat și o factură, respectiv o chitață pentru suma de 5.000 lei. Apreciez că, costul lucrării efectuate se ridică la echivalentul a 5.000 euro, cost pe care l-a suportat firma mea. Arăt că inc. Popa mi-a solicitat să fac această lucrare, iar eu am acceptat fără rezerve să fac această lucrare având în vedere funcția avută de acesta. Arăt că, costul acestor lucrări, respectiv eliberarea chitanței, au fost recuperate prin modificarea consumurilor la alte lucrări pe care le executam, la alți beneficiari, astfel că firma nu rămânea în pagubă. Arăt că pe parcursul realizării lucrărilor inculpatul le-a dat apă muncitorilor, nu și mâncare. Arăt că inculpatul Popa mi-a solicitat în mod expres să-i achiziționez bilete de transport la avion pe direcția Oradea - București și retur, pentru a putea participa la concursurile de la București pentru funcția de prim-procuror, iar eu am cumpărat pe numele irmei ROMARO SRL sau i-am înmănat banii personal pentru a-și cumpăra aceste bilete de la agenții din Oradea. Inculpatul Popa mi-a solicitat și cazare la București. Arăt că la vremea respectivă am avut o colaboarare cu SC EUROHOTEL București și periodic decontam cazările personalului care se deplasa la București și se caza la această unitate, eu oferind între 4 și 6 cazări inculpatului Popa în perioada respectivă. Menționez că în perioada anilor 2011-2013, la solicitarea expresă a inc. Popa Vasile, am asigurat pentru distracție mai multe persoane de sex feminin, cel puțin o dată pe lună, femeile fiind diferite, una chiar fiind anagajată la firma mea, iar eu plăteam contravaloarea serviciilor oferite de aceste femei. Costul unei întâlniri era cuprins între 100 și 200 euro, pe care îi plăteam eu. Arăt că suma cheltuită în total pentru aceste servicii a fost în jur de 10.000 euro, iar eu cunosc identitatea unora dintre aceste femei, iar unele foloseau nume de scenă.

Menționez că, aceste cheltuieli erau decontate tot din bugetul firmei, fiind folosită aceeași metodă de decontare, iar de multe ori aceste femei au fost transportate de mine și de copiii mei la diferite locații. Arăt că numitul Tudor Gheorghe, zis și „Pele”, a fost cel care cunoștea acest mediu și se ocupa de transferul acestor femei. În anul 2014 am avut niște discuții cu inc. Popa Vasile, eu solicitând ajutorul dânsului în rezolvarea problemelor penale, întrucât am fost urmărit penal pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, fiind reținut și arestat 3 luni de zile, dosarul fiind gestionat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, iar numitul Popa Vasile a arătat că încearcă să mă ajute cu avocații, însă nu și în mersul anchetelor, întrucât se simțea urmărit de DNA. Mai arăt că și fiul meu, Edu Viorel Vasile a fost urmărit penal și arestat 3 săptămâni, după care s-a aflat sub măsura controlului judiciar. În legătură cu această înlocuire a măsurii arestului preventiv cu măsura controlului judiciar a fiului meu, arăt că hotărârea prin care s-a dispus această măsură nu a fost recurată de către unitatea de parchet, unde era șef inculpatul Popa Vasile, respectiv Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, spunându-mi cu o zi înainte de expirarea termenului că mă va ajuta în acest sens, întrucât mi-a promis acest lucru. În timpul anchetelor privind evaziunea fiscală, am fost chemat o singură dată la DNA Oradea, dar în legătură cu alte probleme, iar în momentul arestării mi s-a arătat că beneficiaz de jumătate de pedeapsă în cazul formulării unui denunț, ceea ce nu s-a întâmplat în perioada arestului preventiv. Nu ar fi adevărat faptul că prin intermediul avocatului Doseanu Răzvan aș fi primit o solicitare în sensul de a formula plângere la CSM împotriva procurorilor DNA pentru că m-au chemat nejustificat, solicitare făcută de inspectorul șef Liviu Popa. După ce s-a înlocuit măsura arestului preventiv în luna martie 2014 cu măsura arestului la domiciliu, aproximativ în luna mai iunie 2014 am luat legătura cu numitul inc. Popa Vasile solicitându-i ajutorul cu privire la o soluție în dosar, dânsul spunându-mi că obținerea unor soluții favorabile se poate face doar cu ajutorul avocaților, fără dânsul, și că o să îmi recomanda niște avocați pregătiți de la București. Arăt că nu a mai apucat să-mi acorde vreun ajutor nici în privința avocaților. În luna august 2014 am încercat să mă întâlnesc cu inc. Popa la un local din Băile 1 Mai, vis-a-vis de localul Allegria, întrucât dânsul era în această locație, eu ajungând cu o altă persoană în acest loc și dorind să mă întâlnesc cu el, m-a trimis de acolo, spunând că este urmărit de DNA și să nu-l mai caut. Arăt că după ce am scăpat de arestul preventiv, la următoarele întâlniri, inc. Popa mi-a promis că mă va ajuta să scap de dosar, întrucât cunoaște foarte bine legile, dar și cu ajutorul avocaților bine pregătiți, și că voi simți pe propria piele ajutorul acordat și faptul că îmi este prieten. În opinia mea, inc. Popa Vasile nu m-a ajutat cu nimic în dosar, cu toate că mi-a promis că mă ajută. În ceea ce privește atribuțiile de serviciu, în opinia mea, inc. Popa Vasile nu a făcut nimic pentru mine. Menționez că raționamentul meu de a oferi bunuri și sume de bani inc. Popa Vasile a fost acela de a-mi asigura un fel de protecție față de problemele cu autoritățile, controale de la fisc sau de la alte autorități, ceea ce s-a și întâmplat în sensul că acesta m-a anunțat de iminența unor controale, avertizându-mă să-mi pun la punct documentele de la firmă, ceea ce am și încercat să fac, inclusiv justificarea sumelor de bani scoși din casierie prin transferul unei case la firmă, în

contrul sumelor de bani care lipseau. În ceea ce privește dosarul de evaziune fiscală, arăt că acesta se află tot în faza urmăririi penale, efectuându-se o expertiză, iar unitatea care se ocupă de acest dosar este DNA – Serviciul Teritorial Oradea. Arăt că prejudiciul estimat este 38 milioane lei, respectiv 7-8 milioane euro, iar dosarul a ajuns la DNA datorită mărimii cuantumului prejudiciului estimat. Arăt că la început prejudiciul a fost mai mic, respectiv de 18 milioane lei. Arăt că dosarul a fost declinat la DNA datorită legăturii mele cu inc. Popa Vasile, dar și probabil datorită cuantumului prejudiciului. Arăt că, cu ocazia instrumentării dosarului de urmărire penală la DNA Oradea, nu am făcut niciun fle de denunțuri față de inc. Popa Vasile, ci am făcut separat denunț la DNA Oradea, în martie 2014, din proprie inițiativă. Arăt că toate bunurile sau sumele de bani înmânate inc. Popa Vasile nu au fost acte dezinteresate, de caritate, ci am avut un interes concret de a afla anumite informații esențiale pentru a evita diverse controale din partea organelor statului, de mă proteja de aceste controale, interesul fiind unul comun, eu asigurând bunul mers al firmelor pe care le dețineam, iar dânsul beneficia de bani și alte servicii oferite de mine. Apreciez că toate aceste remiteri le-am făcut de bună voie, datorită poziției pe care o avea inc. Popa Vasile, având acces la informații. Apreciez că nu a fost corectă această modalitate de lucru, că am greșit în această privință, oricum nu m-a ajutat cu nimic și nu aş mai face încă o dată acest lucru. Cu privire la dosarul meu la DNA aștept o soluție de trimitere în judecată și ce va decide instanța. Întrebare pusă de procuror: Dacă înainte de a primi suma de bani, cunoașteți ce funcție avea inculpatul Popa Vasile? Răspuns: Știam că este șef, dar nu este șeful cel mai mare, ci șef de secție la urmărire penală. Întrebare pusă de procuror: Dacă la primele întâlniri ați discutat cu inc. Popa Vasile despre eventuale probleme la firmele dvs.? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de procuror: Obișnuiți să oferiți sume de bani cu titlu de împrumut nerambursabil și altor persoane? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de procuror: Vă așteptați să fiți ajutat de inc. Popa Vasile și dacă da, în ce fel? Răspuns: Am așteptat să mă ajute cu controloarele. Întrebare pusă de procuror: Ce fel de asigurări ați primit de la dl. Popa Vasile că vă va ajuta în dosarul dvs.? Răspuns: Asigurări verbale că mă va ajuta cu avocați. Întrebare pusă de procuror: De ce ați afirmat, după audierea de către procurorul de caz Ardelean Cristian, „acesta vrea să rămână fără șef”? Răspuns: Nu țin minte să fi spus acest lucru. Întrebare pusă de procuror: Vi s-a intermediat de către Bulc Nicolae o întâlnire cu inc. Popa Vasile după arestare? Răspuns: Da. Întrebare pusă de procuror: Vi s-a transmis de către inc. Popa Vasile prin Bulc Nicolae un material despre evaziunea fiscală? Răspuns: Da, și acest înscris există la dosar. Întrebare pusă de procuror: La întâlnirile pe care le-ați avut cu inc. Popa Vasile a participat și șoferul acestuia? Răspuns: Mă transporta, dar nu participa la acestea. Întrebare pusă de procuror: Vă mențineți afirmația din declarația dată la 30.09.2014, aflată la fila 7 alin. 1 dosar u.p. referitoare la inc. Popa Vasile? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți preciza ce v-a determinat să-l denunțați pe inc. Popa Vasile? Răspuns: Situația în care am ajuns, respectiv eu și copilul arestat. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți preciza dacă procurorul Ardelean Cristian, care instrumenta cauza de evaziune

fiscală, v-a solicitat să-l denunțați pe inc. Popa Vasile? Răspuns: Nu mi-a solicitat, dar dacă îmi solicita, o făceam. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți preciza unde ați făcut denunțul? Răspuns: La sediul DNA Oradea. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: În ce situația juridică vă aflați când ați formulat denunțul la sediul DNA Oradea? Răspuns: Mă aflam în arest la domiciliu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cum ați ajuns la sediul DNA din proprie inițiativă, în condițiile arestului la domiciliu? Răspuns: Nu îmi aduc aminte unde am făcut denunțul, la DNA, acasă sau în altă parte, iar dl. Ardelean mi-a dat încuviințarea de a părăsi domiciliul și mi-a dat traseul de parcurs. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cum ați ajuns la sediul DNA din proprie inițiativă, în condițiile arestului la domiciliu? Răspuns: Nu îmi aduc aminte unde am făcut denunțul, la DNA, acasă sau în altă parte, iar dl. Ardelean mi-a dat încuviințarea de a părăsi domiciliul și mi-a dat traseul de parcurs. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: După ce ați formulat denunțul, s-a mai solicitat prelungirea arestului dvs.? Răspuns: Arăt că, după formularea denunțului, nu s-a mai solicitat de către procurorul Ardelean prelungirea măsurii arestului la domiciliu și am fost pus în libertate efectiv. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți preciza dacă procurorul Ardelean, la DNA în prezent, instrumentează dosarul dvs. de evaziune fiscală? Răspuns: Nu dânsul instrumentează cauza, ci o doamnă procuror. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți preciza dacă ulterior denunțului pe care l-ați formulat împotriva inc. Popa Vasile, ați formulat și alte denunțuri în legătură cu alte persoane și alte fapte, dar având legătură cu acest inculpat? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Față de fostul ministru Laszlo Borbely ați formulat denunț? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Întâlnirile în localuri cu inc. Popa Vasile, erau în spațiu public sau în separeu? Răspuns: În spațiu public. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: De câte ori v-ați întâlnit cu inc. Popa Vasile la biroul dânsului? Răspuns: De câteva ori, de 3-4-5 ori. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți să descrieți locația biroului inc. Popa Vasile? Răspuns: capătul coridorului, a doua ușă pe dreapta. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: La locuința din Haieu a inc. Popa v-ați întâlnit cu acesta? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Se mai află cineva la această locație în acel moment? Răspuns: Cred că era fosta soție a inculpatului Popa Vasile. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți descrie biroul inc. Popa Vasile de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și dacă în imobilul din Haieu exista un perete de sticlă când ați fost la domiciliul inculpatului? Răspuns: Arăt că am fost în biroul de la parchet, iar acasă la Haieu am fost doar în curte și la intrarea în casă. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: În anul 2013 de câte ori ați fost la biroul inc. Popa Vasile de la parchet? Răspuns: În anul 2013 nu am fost în acel birou. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Câte bilete de avion la București ați oferit numitului Popa Vasile. Răspuns: În jur de 3-4 bilete tur-retur. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: De unde știți că directoarea EUROHOTEL îl cunoștea pe inc. Popa Vasile? Răspuns: Arăt că inc. Popa Vasile o cunoștea pe aceasta prin intermediul meu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cum se făceau plățile pentru inc. Popa Vasile către EUROHOTEL? Răspuns: Cash, eu personal când mergeam la București, sau

șoferul. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Câns se făcea cash, se eliberau documente, facturi, chitanțe? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cunoașteți persoana dl. Popa Vasile din Iași. Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți preciza care a fost cuantumul sumelor plătite pentru cazarea inc. Popa Vasile la EUROHOTEL? Răspuns: Nu pot estima cu exactitate. Era cum 200 lei pe noapte. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Îi cunoașteți pe numiții Domocoș Adrian, Pățaș Doru, Gal Călin, Olteanu Radu și dacă pentru aceste persoane s-au făcut plăți la EUROHOTEL de către dvs.? Răspuns: Îi cunosc, dar nu am făcut plăți pentru aceștia. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți preciza cin sunt aceste persoane, angajați sau persoane public? Răspuns: Sunt persoane publice. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă cantitățile precizate de dvs. ca fiind achiziționate, au fost folosite integral la terenul de tenis din localitatea Haieu? Răspuns: Da, s-au folosit efectiv. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cum vă explicați neconcordanțele dintre același aviz purtând date diferite? Răspuns: Probabil sunt erori de editare, nu a fost ceva premeditat. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: V-ați întâlnit la Hotelul President de la Băile Felix cu inc. Popa Vasile? Răspuns: Este posibil. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cu acea ocazie ați primit vreo sumă de bani de la inc. Popa Vasile? Răspuns: Nu mi-a dat nicio sumă de bani. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Ați solicitat dvs. sau alte persoane, unor persoane feminine să facă anumite declarații împotriva inculpatului Popa Constantin? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Ați cerut dvs. personal sau prin șoferul Uceanu să dea o declarație împotriva inculpatului Popa Vasile? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: O cunoașteți pe Gîlcă Ionela și dacă ați plătit-o pe aceasta să întrețină relații intime cu inc. Popa Vasile? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Puteți preciza de câte ori ați solicitat acest lucru? Răspuns: De mai multe ori. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: O cunoașteți pe Bronț Lavinia? Răspuns: Da, o cunosc, a fost angajata mea. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Ați cerut lui Gîlcă Ionela și Bronț Lavinia să dea declarații la DNA Oradea împotriva inc. Popa Vasile? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: I-ați remis sau nu sume de bani numnitului Tudor Gheorghe pentru a le stimula pe Gîlcă Ionela și Bronț Lavinia* Răspuns: Nu, erau plătite de mine personal. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă ați comunicat inc. Popa Vasile că ați fi săvârșit o faptă de natură penală și că îi solicitați sprijinul? Răspuns: Nu știam că s-au comis fapte penale de către mine. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă dvs. împreună cu Edu Florin i-ați cerut martorului Tudor Gheorghe sau altor martori să găsească persoane care să facă denunțuri mincinoase împotriva inc. Popa Vasile și dacă le-ați solicitat acestora să facă astfel de afirmații neadevărate în schimbul unor recompense? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă în cursul urmăririi penale ați indicat anumite persoane care să fie audiate ca martori împotriva inc. Popa Vasile? Răspuns: Nu-mi aduc aminte. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Este adevărat că i-ați cerut lui Tudor Gheorghe să declare la parchet că ar fi auzit în comunitate despre faptul că inc. Popa Vasile ar fi primit diferite foloase de la dvs. și că aceste informații nule-ar fi cunoscut direct de la dvs., ci din mediul respectiv? Răspuns: Nu, nu-mi aduc aminte. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: V-a precizat Bulc Nicolae că inc. Popa Vasile

nu va promis niciun ajutor, ci doar a recomandat să vă găsiți un avocat foarte bun? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: În vara anului 2014, având asupra dvs. tehnica de înregistrare, l-ați pândit la Pensiunea Allegria și Cătălina pe inc. Popa Vasile? Răspuns: Nu l-am pândit, am avut întâlnire cu acesta, realizată prin intermediul lui Tudor Gheorghe. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cât de des vorbeați la telefon cu inc. Popa Vasile în perioada 2012-2013? Răspuns: La diferite intervale, la o zi, două, săptămânal. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cine pe cine suna? Răspuns: Fiecare suna la rândul lui. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: În ce relația vă aflați cu Bulc Nicolae? Răspuns: Relație de colaborare doar de când au intervenit problemele cu inc. Popa Vasile. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: De ce îi este fircă lui Bulc Nicolae de dvs? Răspuns: Nu știu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Care este conținutul articolului primit de la Bulc Nicolae? Răspuns: L-am citit, dar nu are niciun fel de importanță, este un articol de pe internet referitor la evaziunea fiscală. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Ați folosit acest articol când ați formulat o cerere în dosarul dvs. de evaziune fiscală, cerând o completare la raportul de expertiză? Răspuns: Nu care, nu-mi aduc aminte. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Ați folosit ca mijloc de apărare în dosarul dvs. de evaziune fiscală, cerând o completare la raportul de expertiză? Răspuns: Nu cred, nu-mi aduc aminte. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Ați folosit ca mijloc de apărare în dosarul dvs. de evaziune fiscală, un memoriu și cine l-a formulat? Răspuns: Nu am formulat și nu am folosit niciun memoriu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă cunoașteți că persoanele autiate în prezentul dosar au fost amenințate, s-au făcut presiuni asupra lor de către dvs. sau de către alte persoane? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de inc. Popa Vasile: Dacă documentele depuse de dvs. la dosar reliefează cantități și calități reale ale materialelor folosite la investiția teren de tenis, precum și datele înscrise pe aceste documente? Răspuns: Da. Întrebare pusă de inc. Popa Vasile: Știți cine a zburat cu biletul de avion aferent facturii din iulie 2012? Răspuns: Popa Vasile Constantin. Întrebare pusă de inc. Popa Vasile: Știți de ce îmi era frică de procurorii DNA? Răspuns: Nu știam ce dușmani aveți.”

Martorul Edu Dorinel a fost audiat și de către instanța de apel la 14 martie 2019, declarația sa, afându-se la filele 45-47 în vol. II dosarul Înaltei Curți, în care a arătat că „Mențin declarațiile date în cursul urmăririi penale la datele de 30.09.2014, 02.10.2014 și 08.10.2014 la DNA, precum și declarația din 04.10.2016 de la Curtea de Apel Timișoara, pe care le-am dat de bunăvoie și în care am spus adevărul. L-am cunoscut pe Popa Vasile Constantin la sfârșitul anului 2010 la un prieten care făcea închiderea de an la firma sa de construcții unde a avut mai mulți invitați. Am făcut schimb de numere de telefoane. Ne-am întâlnit, a venit la mine la firmă, ne vizitam, ne întâlneam în oraș. Ca urmare a faptului că fosta soție era bolnavă și trebuia să meargă la Cluj mi-a cerut ajutorul, respectiv să-l împrumut cu 1500 euro. Nu mi-au fost returnați, eu crezând că o să-i primesc înapoi, situația care nu a avut loc. Ulterior Popa Vasile Constantin mi-a solicitat sume de bani între 1000 și 1500 euro, motivând că are probleme personale, familiale. Pentru sumele împrumutate nu am întocmit înscrisuri și niciodată nu au fost martori de față. Nu aș putea să precizez care a

fost suma totală de bani la acest moment, dânsul având și alte pofte, respectiv câte o domnișoară, mai mergea de la mine, de la firmă șoferi ca să îi transporte „fetițele”. I-am făcut și un teren de tenis. I-am plătit cazarea la EUROHOTEL, cred că era în perioada când susținea un examen pentru funcția de procuror șef, cred că în anii 2012 sau 2013, știu că era vară. Știu că în anul 2013, vara, înainte de a avea eu probleme, pentru că am fost și arestat, respectiv în 14 noiembrie 2013, inculpatul Popa Vasile Constantin mi-a spus că a venit o circulară la el la serviciu, de la București, de la Spălarea Banilor și că eram pe listă. Urma să mi se efectueze un control de la ANAF, ceea ce s-a și întâmplat în toamna aceluia an. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: În contextul în care martorul l-a împrumutat pe inculpatul Popa Vasile Constantin de mai multe ori cu sume de bani, care a fost reacția acestuia la momentul arestării? Răspuns: Reacția o pot menționa în sensul că nu îmi venea să cred, pentru că pe mandatul meu de arestare figura numele Popa Vasile Constantin, eu cunoscându-l doar de Popa Vasile. Nu am comunicat, am stat 3 luni arestat, printr-un prieten al meu, Bulc Nicolae, prieten comun al meu și al inculpatului, acesta l-a contactat pe Popa Vasile Constantin și ne-am întâlnit împreună cu Bulc Nicolae la o pensiune. În discuția purtată mi-a promis că mă va ajuta cu avocați, că o să vadă ce face. S-a justificat în sensul că nu a putut să facă nimic, că DNA-ul îl urmărește. Să precizeze martorul la ce dată a avut loc această ultimă discuție menționată? Răspuns: Nu am o dată exactă, dar cred că în luna iunie 2014 când începuse Campionatul Mondial de Fotbal. Dacă martorul ne poate face precizări concrete cu privire la cazările de la EuroHotel? Răspuns: La București aveam un băiat, Uceanu Lucian, pe care îl trimiteam să plătească sume de bani la Euro Hotel pentru două/trei cazări ale inculpatului, cred că în jur de 50 euro/noapate. Vi s-au dat chitanțe pentru aceste sume de către Uceanu? Da, dar nu am mai găsit decât un bilet de avion care a fost plătit pe firma mea SC ROMARO IMPEX SRL pentru inculpatul Popa Vasile Constantin. Întrebare: În condițiile în care la dosarul cauzei există un bilet de avion emis pentru firma martorului în care nu figurează numele de Popa Vasile poate să pună la dispoziție martorul documentul la care a făcut referire? Răspuns: Nu știu dacă îl am, o să-l caut pentru că am dat mai multe acte la DNA, iar în ipoteza în care îl găsesc îl dau copilului meu, Edu Florinel, atunci când va fi citat. În contextul discuțiilor purtate între martori și inculpat în anul 2013 prin ce mijloace de comunicare au fost purtate aceste discuții? Răspuns: La telefon inculpatul Popa Vasile nu îmi cerea nimic, dar știind programul meu de dimineață de la firmă, venea la biroul meu unde purtam o discuție personală, în birou la mine, unde nu mai era nimeni de față, în anticamera fiind secretara mea, contabilul și ne mai întâlneam și în oraș atunci când eram sunat de acesta, de exemplu la restaurantul Vandana, Allegria. Întrebare: În contextul în care martorul a declarat că a fost convocat ca urmare a unei circulare privind spălarea banilor, să ne precizeze de cine a fost contactat, în ce condiții, respectiv modalitatea, verbal/telefonice, dacă i s-au predat sau prezentat documente, iar în caz afirmative ce fel de documente? Răspuns: Inculpatul Popa Vasile Constantin mi-a dat telefon și mi-a spus că a venit, cred, o circulară de la București, de la Spălarea Banilor și că sunt vizat prin acea listă pe care de altfel se aflau și alte

firme, urmând să mi se efectueze un control de către ANAF. Ulterior acestui telefon ne-am întâlnit și m-a atenționat fără să îmi fie predate sau prezentate documente. Întrebare: La data dormulării denunțului martorul se afla în arest sau în stare de libertate? Răspuns: La data formulării denunțului mă aflam în stare de libertate. Întrebare: Martorul să precizeze unde a formulat denunțul și în prezența cui? Răspunsul: Denunțul l-am formulat la DNA în fața anchetatorului, respectiv Surducă Traian. Întrebare: Dacă martorul la momentul construirii terenului de tenis a folosit beton doar pentru platforma acestuia sau și pentru alte lucrări în în caz afirmativ pentru care? Răspuns: Am depus toate avizele la dosar, iar betonul l-am folosit numai la terenul de fotbal al inculpatului. Întrebare: Dacă ne poate spune martorul cine a modificat avizul cu nr. 010684 și care a fost motivul? Răspuns: Nu știu dacă acest aviz a fost modificat, pentru că șoferul care lucrează pe betonieră e posibil să fi livrat betonul nu numai la inculpatul Popa Vasile Constantin dar și în alte locuri, și poate greșind l-a modificat. Întrebare: Dacă martorul a predat la DNA un articol despre evaziunea fiscală și caz afirmativ dacă s-a întocmit un proces-verbal pe care să-l semneze și dacă a folosit sau nu acel articol? Răspuns: Nu îmi aduc aminte.”

Martorul Bulc Nicolae în declarația dată la 28 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 1-5 în vol. 3 dosar parchet, a menționat că este prieten cu Popa Vasile Constantin, pe care îl cunoaște de mai bine de 15 ani. A arătat că, de-a lungul acestei relații de prietenie, nu a derulat afaceri sau alte relații comerciale cu Popa Vasile Constantin și nici nu a fost cercetat de acesta sau de subalternii săi. De asemenea, îl cunoaște și pe Edu Dorinel, natura relației fiind însă alta, în sensul că, începând cu anul 2005-2006, a început să aibă relații comerciale. A precizat că firma pe care o conduce, SC REPCON SA, ...are ca obiect principal construcții hidrotehnice. În concret, Edu Dorinel, respectiv firmele sale, preluau lucrări sub antrepriză. A cunoscut despre Edu Dorinel faptul că a fost arestat în anul 2013 pentru evaziune fiscală. De asemenea, a cunoscut faptul că a stat câteva luni în arest și a arătat că, după eliberarea acestuia, a fost contactat de către Edu Dorinel, care l-a rugat cu insistență să îi mijlocească o întâlnire cu Popa Vasile Constantin. A precizat că a realizat potențialul de pericol pe care îl reprezintă o astfel de întâlnire, dat fiind faptul că Edu Dorinel era cercetat chiar de unul din subordonații lui Popa Vasile Constantin. I-a transmis lui Popa Vasile Constantin solicitarea lui Edu Dorinel, iar acesta i-a spus că nici vorbă să se întâlnească cu el, după prostiile pe care Edu Dorinel le făcuse. Întrucât Edu Dorinel insista la el în vederea realizării unei întâlniri, i-a spus acestuia locurile în care merge, de regulă, Popa Vasile Constantin. A făcut acest lucru pentru a scăpa de el. Acele locuri erau următoarele: Pensiunea „Paul” și respectiv Pensiunea „Allegria”, ambele situate pe raza localității 1 Mai, județul Bihor. Astfel, într-o seară din vara anului 2014 s-a întâlnit cu Edu Dorinel la Pensiunea Allegria, așteptând să vadă dacă vine Popa Vasile Constantin care frecventa acel loc. A declarat că a făcut acest lucru, întrucât Edu Dorinel susținea că trebuia să îi spună ceva lui Popa Vasile Constantin. A ținut să precizeze că, la un moment dat, chiar l-a sfătuit pe Edu Dorinel să se înscrie în audiență. Revenind la seara întâlnirii, a arătat că, la un moment dat, a apărut și Vasile Popa Constantin, care s-a așezat cu noi la masă,

iar între el și Edu Dorinel a avut loc o discuție, în cursul căreia Edu Dorinel se plângea că unul dintre fiii săi are probleme de natură penală și îl colisita pe Popa Vasile Constantin să îl ajute în acest sens. Popa Vasile Constantin i-a răspuns că cel mai bine ar fi să își ia avocat și expert sau avocat sau expert. Din câte a ținut minte, Popa Vasile Constantin a pronunțat numele avocatului Lele Alexandru. Nu a ținut minte să fi pronunțat și alte nume de avocați. Tot în cursul aceleiași discuții, i-a spus că nu are cum să îl ajute. Altfel de discuții nu-și mai amintește cu acea ocazie. A corespuns realității că i-a înmănat lui Edu Dorinel un articol de presă referitor la evaziunea fiscală, articol pe care i l-a dat Popa Vasile Constantin cu ceva timp înainte, nu a putut să precizeze cât. Atunci când i l-a remis, Popa Vasile i-a spus să se uite ca să vadă care este opinia avocaților în materia respectivă și a declarat cu sinceritate că nu reține dacă i-a sugerat sau nu să i-l dea lui Edu Dorinel. Fapt este, așa cum a arătat mai sus, că ulterior, într-o zi, Edu Dorinel sau unul din fiii lui a venit la mine la birou și i-a dat acel articol, întrucât el se plângea de avocați. A reținut chiar că, ulterior, Edu Dorinel i-a spus că articolul este foarte bun. A revenit și a arătat că acel articol i-a fost dat de Popa Vasile în intenția de a i-l remite lui Edu Dorinel. Atât Popa Vasile, cât și el, doreau foarte multă să scape de insistențele lui Edu Dorinel. Alte amănunte nu mai cunoaște.

Același martor Bulc Nicolae în declarația dată în primă instanță la 6 septembrie 2016, aflată la filele 65-66 în vol. V dosar primă instanță a arătat că "Am dat declarație în cursul urmăririi penale la sediul DNA București și și-a menținut această declarație. A menționat că îl cunoaște pe numitul Popa Vasile Constantin de mai mult timp, iar cu numitul Edu Dorinel am relații contractuale întrucât lucrează la o societate comercială având ca obiect de activitate construcțiile. Având în vedere că numitul Edu Dorinel avea probleme de natură penală, acesta mi-a solicitat să intermediiez o întâlnire cu numitul Popa Vasile Constantin întrucât îl cunoștea, pentru a-i arăta anumite aspecte legate de problemele penale. Numitul Edu Dorinel a insistat mult pentru a-l întâlni pe Popa Vasile, însă acesta din urmă nu a dorit să-l întâlnească, motiv pentru care i-a spus că îl poate întâlni la unul dintre restaurantele pe care le frecventează, respectiv Allegraia din Baile 1 Mai și o altă locație de care nu-și amintește. În vara anului 2014 a avut loc totuși o întâlnire la Pensiunea Allegraia, la care am participat eu, Edu Dorinel și Popa Vasile, iar Edu Dorinel i-a expus probleme legate de cazul său penal, fiind vorba de aprobarea unor hârtii. Numitul Popa Vasile i-a spus lui Edu Dorinel să-și ia un avocat bun, pronunțând numele avocatului Lele. Întrebare pusă de procuror: Ce cunoașteți cu privire la un articol de presă referitor la evaziunea fiscală pe care l-a primit de la Popa Vasile pentru a-l înmâna lui Edu Dorinel? Răspuns: Menționez că la o întâlnire la domiciliul inculpatului Popa Vasile, acesta mi-a înmănat un articol de presă despre problematica evaziunii fiscale, articol pe care l-am înmănat ulterior numitului Edu Dorinel, articol pe care îl găsisem prietena inculpatului și care referea la modul în care sunt consemnate controalele efectuate de organele financiare. Întrebare pusă de procuror: Dacă articolul de presă a fost destinat numitului Edu Dorinel? Răspuns: Da, mi-a spus să-i dau articolul lui Edu Dorinel. Întrebare pusă de procuror: Dacă Edu v-a spus că l-a ajutat pe numitul Popa cu anumite

servicii și la ce s-a referit în concret? Răspuns: Numitul Edu Dorinel mi-a spus de mai multe ori că nu se poate să nu se întâlnească cu Popa Vasile întrucât i-a făcut mai multe servicii, fără însă a preciza ce anume, și era supărat pe numitul Popa Vasile că a semnat un document privind reținerea sau arestarea acestuia. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă ați fost șef de serviciu la finanțe? Răspuns: Am fost la un moment dat șef serviciu Control Fiscal Mari Contribuabili din cadrul ANAF Bihor, ieșind din sistem în anul 2002. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă articolul de presă a fost cerut de dvs. sau a fost înmănat de Popa Vasile pentru Edu Dorinel? Răspuns: Articolul a fost înmănat de Popa Vasile după ce am întrebat despre articolul ce se afla pe masa din bucătărie. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: După cât timp i-ați remis articolul lui Edu Dorinel? Răspuns: Cel puțin după o săptămână. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă inculpatul Popa Vasile v-a atras atenția că în jurul lui Edu Dorinel sunt persoane dubioase, ca de exemplu Doru Cotoroi? Răspuns: da. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă popat Vasile a afirmat că îl va sprijini sau că l-a sprijinit în problemele penale pe Edu Dorinel? Răspuns: Nu, din contră. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă știți că inculpatul Popa Vasile ar fi primit bunuri sau alte servicii de la Edu Dorinel? Răspuns: Nu știu. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă Edu Dorinel i-a cerut repetat să se întâlnească cu Popa Vasile și să apară Edu Dorinel în mod neașteptat? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă inculpatul Popa v-a sugerat sau nu să-i dați articolul lui Edu Dorinel? Răspuns: Mi-a spus numitul Popa Vasile să-i dau articolul lui Edu Dorinel. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă i-ați remis exact articolul luat de pe masă sau ați făcut o copie după acesta? Răspuns: Cred că era o copie.”

Martorul Bulc Nicolae a fost audiat de către instanța de apel la data de 13 decembrie 2018 și în a cărui declarație, afaltă la filele 181-183 în vol.I dosar Înalta Curte acesta a declarat „Am fost audiat în această cauză în calitate de martor, atât la Parchet în data de 28.10.2014, cât și la Curtea de Apel Timișoara în 06.09.2016. Îmi mențin acele declarații, le-am dat de bunăvoie cu precizările pe care le voi face astăzi în fața instanței de judecată. Îl cunosc pe inculpat de aproximativ 15 ani, sunt în relații de amicitie cu acesta și atunci și acum. În virtutea acestei relații ne vizitam destul de des, mergeam la dânsul acasă cât și el venea la mine. De asemenea, ne întâlneam la Pensiunea Allegria din Băile 1 Mai și la o altă pensiune din Băile 1 Mai, care aparține unui anume Paul. La întâlnirile pe care le aveam în cele 2 localuri eu consumam băuturi alcoolice împreună cu inculpatul. În plus, inculpatul juca și șah cu patronul Paul, despre care am vorbit. La aceste întâlniri nu a participat niciodată numitul Edu Dorinel. Pe Edu Dorinel îl cunosc de aproximativ 10 ani, având cu acesta relații de natură comercială, în sensul că firma pe care o conduc, SC Recon SA, avea ca obiect principal lucrări în domeniul construcțiilor hidrotehnice, condiții în care numitul Edu Dorinel preluat o serie de lucrări pe firmele sale de la firma noastră, lucrări pe care eu le achitam subcontractorilor, printre care se află și firmele numitului Edu Dorinel. Începând cu anul 2014, Edu Dorinel venea aproape în fiecare zi la mine și îmi cerea să îi intermediez o întâlnire cu inculpatul Popa Vasile am avut

o discuție cu acesta relatându-i la una dintre întâlnirile pe care le-am avut cu el, că Edu Dorinel ar vrea să se întâlnească cu el, inculpatul a reacționat spunându-mi că nici nu vrea să audă să se întâlnească cu el, inculpatul a reacționat spunându-mi că nici nu vrea să audă de această persoană, prin aceasta eu înțelegând că nu vrea să se întâlnească cu Edu Dorinel. La insistențele lui Edu Dorinel, în anul 2014, am fost de acord să-l însoțesc pe acesta la pensiunea Allegria urmând ca acolo să-l așteptăm pe Popa Vasile, fără să stabilim o întâlnire cu acesta. După ce am așteptat mai bine de o oră la această pensiune, a venit Popa Vasile, așa cum am precizat, fără să avem întâlnire cu el. După ce inculpatul a intrat în curtea pensiunii, a venit la noi la masă, respectiv la masa la care stăteam eu cu Edu Dorinel, ne-am salutat și s-a așezat la masa noastră. Din câte am putut să-mi dau seama, Edu Dorinel l-a întrebat pe inculpat de ce l-a arestat sau l-a reținut, nu îmi aduc aminte exact, domnul Popa i-a spus că el nu poate să facă nimic și singurul lucru pe care i-l recomandă este să-și ia un avocat bun. Nu rețin să se fi discutat altceva, cu toate că am fost tot timpul la masă cu ei și consumam toți 3 apă sau suc. Cred că am stat la masă împreună toți 3 aproximativ o oră jumătate – două, timp în care nu mai rețin ce s-a discutat în afara celor precizate mai sus. După această întâlnire, Edu Dorinel nu a fost mulțumit și mi-a mai cerut să se întâlnească din nou cu inc. Popa. În prezența mea, cei doi nu s-au mai întâlnit. După această întâlnire Edu Dorinel mi-a spus la moment dat că nu este de ajuns că s-a luat de el, ci mi-a arătat și o citație emisă pe numele fiului lui și își exprima nemulțumirea cu privire la faptul că a fost implicat și el în acest dosar. Știu de la inc. Popa că s-a mai întâlnit o dată cu Edu Dorinel, în cadrul unei întâlniri neprogramate, întâlnire în cadrul căreia inculpatul i-ar fi spus lui Dorinel că tot ce are să îi transmită lui, să-i transmită prin mine, am înțeles că Popa s-a speriat și de asta a invocat numele meu.

Întrebări formulate de dna președinte Rodica Aida Popa: În ce a constat ajutorul pretins de către Edu Dorinel inculpatului Pola la discuție pe care ați purtat-o

Răspuns: La discuția purtată între Edu Dorinel și inc. Popa Vasile nu știu cu foarte multe precizări conținutul discuției, însă știu că Edu Dorinel s-a plâns pentru situația sa inculpatului Popa Vasile, iar acesta l-a sfătuit să-și ia un avocat. Din câte îmi amintesc, a fost pronunțat numele domnului avocat Lele. Nu mai rețin dacă Edu Dorinel a avut o reacție față de numele avocatului menționat de către inculpatul Popa. Precizez că în legătură cu fiul lui Edu Dorinel acesta din urmă venea la mine și se plângea față de faptul că inc. Popa Vasile „îl face” și pe fiul său. Edu Dorinel, cred că avea o citație în mână, mi-a arătat-o și cred că am și citit-o. Edu Dorinel insistat față de mine că dorește să se vadă cu Popa Vasile pentru a avea o discuție legată de fiul său. Nu am avut nicio întâlnire sau discuție în prezența lui Edu Dorinel și Popa Vasile cu privire la situația fiului acestuia. Edu Dorinel a susținut că inculpatul vre să-i facă mult rău atât lui cât și fiului lui.

Întrebări formulate de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin: De ce anume vă temeți dvs. de Edu Dorinel?

Răspuns: Nu îmi aduc aminte să fi spus așa ceva la Curtea de Apel Timișoara. Dacă în opinia martorului acest articol putea să-i folosească în dosarul penal pe care-l avea pe rol?

Răspuns: Nu și știu acest lucru pentru că am lucrat în control fiscal, la Serviciul Control Fiscal Mari Contribuabili din cadrul

Direcției Generale a Finanțelor Publice. Dacă cunoaște în ce relații se afla numitul Edu cu procurorii Leucea Gheorghe și Man Ciprian? Răspuns: Nu pot să răspund la această întrebare. Întrebări formulate de Re prezentantul Ministerului Public: Întrebare: Dacă poate face precizări cu privire la natura relațiilor pe care Edu Dorinel cu inculpatul înainte de a avea problemele judiciare acesta din urmă? Răspuns: Eu știam că cei doi se cunosc și se salută încă ca acesta să aibă probleme judiciare, dar nu conosc intensitatea relației. Întrebare: Dacă Edu Dorinel v-a povestit vreodată că i-ar fi făcut mai multe servicii inc. Popa înainte ca acesta să-i fi relatat de problemele judiciare pe care le-a avut martorul? Răspuns: În cadrul discuțiilor pe care le-am avut cu Edu când insista să se întâlnească cu Popa acesta mi-a spus că Popa nu vrea să se întâlnească cu el, cu toate că el a făcut foarte multe lucruri pentru inculpat, fără să intrăm în discuții legate de acest aspect dar eu am înțeles că l-a ajutat din punct de vedere financiar în sensul că i-a dat bani. În acest context eu i-am spus lui Edu că inculpatul nu prea are cum să-l ajute întrucât cazul este la altcineva, iar Popa este doar șeful lor. Care este contextul în care martorul i-a înmânat articolul lui Edu, legat de evaziunea fiscală? Răspuns: În cadrul unei discuții pe tot felul de discuții cu inc. Popa am văzut la el acasă un articol pe marginea infracțiunii de evaziune fiscală, am luat acest articol cu acordul inculpatului și după ce l-am citit, i l-am pus la dispoziția lui Edu la o dată pe care nu o pot preciza. De asemenea, nu a precizat numele lui Edu în momentul în care am primit articolul de la inculpatul Popa. Dacă vă mențineți declarația dată la Curtea de Apel Timișoara conform căreia inculpatul v-a dat articolul pentru a i-l înmâna numitului Edu? Răspuns: Îmi mențin declarația dată astăzi în fața instanței de apel că inc, Popa nu mi-a cerut să-i dau articolul lui Edu, ci i-am dat acest articol lui Edu din propria mea inițiativă ca să mă scap de el.”

Martorul Ardelean Cristian Marius în declarația dată la 25 aprilie 2017 în primă instanță, aflată la filele 49-53 în vol. VIII (în cursul urmăririi penale existând declarația martorului Ardelean Cristian Marius fără precizări legate de dosarul privind pe Edu Dorinel, respectiv declarația din 30 septembrie 2014, aflată la filele 360-364 în vol. 3 dosar parchet) a răspuns la o serie de întrebări privind pe Edu Dorinel și Popa Vasile Constantin, în sensul că la întrebările formulate de procuror, respectiv:” Dacă îl cunoașteți pe Edu Dorinel? Răspuns: Da, îl cunosc pe Edu Dorinel, întrucât am instrumentat un dosar de evaziune fiscală în perioada cât am activat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, atrăgându-mi atenția ofițerul de poliție Vasile Marc că este un dosar important, că numitul Edu Dorinel are multe cunoștințe în lumea politică, fiind susținut de anumite partide și de funcționari ai statului, să am grijă la anumite influențe, dosarul pornind de la o acuzație de corupție în legătură cu un șef de la ANAF, existând suspiciuni că Edu Dorinel i-ar fi construit o casă acestuia. Întrebare: Ce discuții ați purtat cu inculpatul Popa Vasile despre dosarul în care ați dispus reținerea lui Edu Dorinel? Răspuns: Arăt că numitul Popa Vasile nu a avut contact direct cu doarul, eu discutând doar cu două săptămâni poate înainte de efectuarea unor percheziții la numitul Edu Dorinel, iar la o petrecere a IPJ la un restaurant din oraș, numitul Sîrcă Florin sau Florian mi-a spus în legătură cu acest dosar că

ar trebui efectuate perchezițiile cât mai repede întrucât se pune mare presiune de către șefii săi în el, iar eu am replicat că singurul pe care s-ar putea exercita presiuni sunt eu, procurorul de caz, însă m-a intrigat acest lucru, întrucât nu știam ca ofițerul de caz să fi luat legătura cu Sîrcă, întrucât dosarele nu se discută cu șefii instituției, decât cu procurorul de caz. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă Edu Dorinel a fost cerceat în stare de arest preventiv și care este motivul pentru care nu s-a mai solicitat prelungirea măsurii arestrului la domiciliu în luna martie 2014? Răspuns: Da, a fost cercetat în stare de arest preventiv, după care Curtea de Apel Oradea a dispus înlocuirea acestei măsuri cu măsura arestului la domiciliu, iar noi am apreciat, întrucât este o măsură privativă de libertate cu consecința deducerii arestului la domiciliu, dintr-o posibilă pedeapsă, dacă s-ar fi aplicat, că o asemenea măsură nu mai este utilă și că în cauză s-ar fi impus o pedeapsă privativă de libertate raportat la prejudiciul foarte mare imputat inculpatului. Întrebare av. Iordăchescu: Puteți preciza care sunt motivele pentru care la 8.08.2014 ați prezentat procurorului șef secție judiciară din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor pentru rezoluționare o cerere în probațiune formulată în dosarul de avaziune fiscală de către Edu Dorinel? Răspuns: Nu-mi amintesc de circuitul unei astfel de cereri. Nu cunoșteam de nicio legătură a lui Edu Dorinel cu inculpatul Popa Vasile Constantin și nu aveam suspiciuni față de dânsul.”

Martorul Chirilă Dan Mihai audiat în fața primei instanța la 7 noiembrie 2017, declarație aflată la filele 38-42, în vol. X dosar primă instanță (în partea referitoare la întrebări, fila 40) Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă inculpatul Popa Vasile Constantin v-a solicitat să dispuneți vreo anumită soluție în cariera dvs.? Răspuns: Nu. Întrebare avocat Timocea Milu Constantin: Cine se ocupa de sectorul judiciar în perioada în care inculpatul Popa Vasile Constantin a ocupat funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor? Răspuns: Arăt că funcția de prim-procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor se ocupa de secția judiciară era d-na procuror Herlea Morar Claudia și dânsa se ocupa de activitatea judiciară, iar secția judiciară a acestui parchet are în componență mai mulți procurori care își desfășoară activitatea în această secție. Întrebare avocat Timocea Milu Constantin: Cine declara căile de atac în această perioadă? Răspuns: Arăt că soluțiile au fost prezentate în ședința de analiză a soluțiilor, fiind puse în discuție în colectivul de procurori, procurorul judiciarist prezentând speța conform fișei de ședință, arătând starea de fapt, probațiunea și soluția adoptată de instanță, existând posibilitatea ca, ceilalți procurori să intervină în discuție din perspectiva practicii judiciare, însă procurorul judiciarist care a participat la ședința de judecată a avut sarcina de a declara calea de atac în speța respectivă, cu consultarea procurorului de caz.”

În notele de redare a unor convorbiri telefonice purtate între martorul Edu Dorinel și Popa Vasile Constantin (filele 6-8 în vol. 8 dosar parchet)...” Popa Vasile Constantin: Fă-ți apărarea! Angajează-ți un avocat! Răstoarnă dosaru’ ală! Popa Vasile Constantin: Cu o cerere în probațiune: Aia, aia, aia, aia! Nici eu nu pot să văd dosaru’, Dorin! Popa Vasile Constantin: ...Ție îți trebe’ un om care să cunoască dosaru’. Da’ te rog să mă crezi că eu sunt sincer cu tine, eu te

consider prietenu' meu. Nu cunosc ce-i în dosar..."; între martorul Edu Dorinel și martorul Bulc Nicolae (filele 19; 26-33 în vol. 8 dosar parchet):" Edu Dorinel:...Ce să-i zic?! Bă, Vasile, totuși, învață-mă cum să fac.. Bulc Nicolae: Nu știu...Edu Dorinel: A? Bulc Nicolae: Nu știu. El zice că avocatul', că avocatul' să stea să...Edu Dorinel: Bine, da el, ca procuror șef,..? Adică știu să te acuz, da' nu știu să te scot din acuzații? Cum să mă descurc... A.. Ce a... unde fac adrese? Ce adrese să fac? Unde să mă adresez? Nu? ...Bulc Nicolae: Trebe' avocați buni, că el nu poate lua din...Uite, aici, acum, eu... stau la jumătea' distanței. Tre' să vină niște avocați buni, care să pună problema' la modu' serios. Înțelegi? Deci, el, din proprie inițiativă el nu poate să facă chestii din astea... Edu Dorinel: Mă, da' el... Adică el e...totuși, e șef acolo!Bulc Nicolae: Dorin! Dorin! Nu se... Așa-i legea, mă! Așa-i legea! Fiecare... Măi, la judecător poa' să intervină cineva? Șefu judecătoriei poa' să intervină la judecător? Edu Dorinel: Da, da' chestia...el îi procuror șef acolo. Nu știu ce ...îi acolo. Bulc Nicolae: La fel îi și el. Pro...ju...ă Procurorul' îi independent. Fiecare își duce cazul'. E nici nu știe. El nu știe. El ce mai află de la alții. Acuma, cum să-ți spun? ...Bulc Nicolae: Ia! Relația ANAF, Ministerul Public, a...poveste vânătorească. Cu actele de control cum se folosesc. Deci, mă, să cauze ceva. El mi-o dat-o asta, că chiar s-o vărsat în...(n.n.: se adresează unei alte persoane) Stai un pic. Faceți-mi o copie după asta, vă rog eu...[neinteligibil]... Băi, Edu! Avocatu', da? De ce nu-l iei pe LELE? Edu Dorinel: Păi, îl iau, da' nu mai știu ce să fac, mă....."

În declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 9 octombrie 2014 în calitate de suspect de Popa Vasile Constantin, aflată la filele 114-125 în vol. 1 dosar parchet, acesta cu privire la infracțiunea de luare de mită a arătat că „ Sunt procuror din anul 1994. Am activat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea; la sfârșitul anului 2010 – începutul anului 2011, nu mai rețin cu exactitate, mi-am început activitatea la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor; tot în anul 2011 am fost delegat, iar apoi numit în funcția de procuror șef Secție urmărire penală la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, iar din anul 2013 îndeplinesc funcția de prim procuror al aceleialii instituții. Doresc să precizez că, în perioada în care am îndeplinit funcția de procuror șef Secție de urmărire penală, nu am fost lăsat în mod efectiv să îmi îndeplinesc atribuțiile de către fostul prim procuror Gavra Viorel. Spre exemplu, nu primeam de la primul procuror nici sesizări noi, nici soluții pentru verificarea legalității. Practic, mă ocupam de controalele pe dosare vechi, întâlniri cu poliția în același scop; la unitățile locale nu am avut posibilitatea să efectuez verificări niciodată. În anul 2009 sau 2010, nu mai rețin cu exactitate, l-am cunoscut pe Edu Dorinel. Nu mai țin minte cine mi l-a prezentat. Țin minte doar că se afla într-un cerc de persoane format din funcționari public (procuror Leucea Gheorghe), un anume Terente Mercea, un parlamentar pe nume Costin, domnul Mang – pe atunci vicepreședinte al Consiliului Județean Bihor, precum și angajați ai finanțelor publice din județ și încă un deputat, al cărui nume nu mi-l amintesc, fost șef al Direcției Silvicultură Bihor- despre acesta din urmă nu sunt sigur dacă a fost sau nu atunci. Ulterior, m-am întâlnit cu Edu Dorinel de două sau trei ori, dar nu aș caracteriza relația noastră ca fiind una de prietenie, ci mai degrabă de amicitie, cu atât mai mult cu

cât nu ne întâlneam foarte des. Nu știam la momentul la care l-am cunoscut că acest Edu Dorinel sau cineva din familia lui să aibă probleme de natură penală. Prima dată când am aflat că Edu Dorinel are probleme de natură penală a fost în cursul lunilor mai sau iunie 2013, când am primit de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție o sesizare sau informare, nu mai rețin exact. Nu îmi amintesc exact ce formă avea această sesizare și nici de cine fusese întocmită. Țin însă minte că acest document era de circa o pagină, o pagină și ceva, și se referea la activități evazioniste ale firmei sau firmelor lui Edu Dorinel. Întrucât se făcea referire la un prejudiciu de peste un milion de euro, am trimis sesizarea prin Registratura generală către D.N.A. – Serviciul Teritorial Oradea, După circa două sau trei săptămâni, aceeași sesizare mi-a venit înapoi, cu motivarea că nu este cert prejudiciul de peste un milion de euro. Am dispus înregistrarea în Registrul penal a sesizării și am trimis-o la I.P.J. Bihor – Serviciul de investigare a fraudelor, în vederea efectuării cercetărilor în cauză. Din câte țin minte, am repartizat dosarul în supraveghere procurorului Ardelean Cristian, dar polițist de caz nu am știut cine este. După ce am trimis această sesizare la I.P.J., am primit prin corespondență o altă sesizare, de la Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, document care tot la Edu Dorinel și la firmele sale se referea și rețin că se făcea vorbire despre circuitul sumelor de bani între acestea. Fără a putea relata cu exactitate, afirm că am trimis această sesizare la dosarul penal despre care am declarat mai sus. Până spre sfârșitul toamnei anului 2013, nu am știut nimic de acest dosar și nu m-a interesat, dar, în perioada despre care am pomenit, discutând cu polițiști din cadrul I.P.J. Bihor, am aflat că aspectele sesizate se confirmă și urmează a se lua măsuri în cauza privindu-l pe Edu Dorinel. Într-adevăr, la scurt timp, acesta a fost arestat preventiv de către Tribunalul Bihor la propunerea Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor. Edu Dorinel a stat arestat preventiv două sau trei luni. După eliberarea din arest, m-am întâlnit întâmplător cu el pe terasa unui local din localitatea 1 Mai, ocazie cu care arăt că am discutat cu acesta. Este momentul să declar că nici acum și nici înainte Edu Dorinel nu mi-a cerut ajutorul, iar eu nu i-am oferit un astfel de ajutor în legătură cu problemele penale pe care le are. Revenind la discuție, arăt că acesta mi s-a plâns de activitatea procurorului de caz, care, în viziunea sa, făcea presiuni asupra lui, iar eu nu am făcut altceva decât să îi recomand să își ia un avocat foarte bun. Discuția a durat circa 5 sau 10 minute, iar în afară de nemulțumirea manifestată față de activitatea procurorului, nu îmi amintesc să fi discutat altceva important. Repet faptul că se plângea mereu de modul în care se desfășoară ancheta, dar eu, în afară de sfatul legat de avocat, nu i-am spus altceva. Aproximativ la două sau trei săptămâni, l-am sunat din eroare (întrucât credeam că este numărul și nu și numele) pe numitul Tudor Gheorghe, zis „Pelle”, pe care îl cunosc de mai multă vreme și care este în relații de prietenie cu Edu Dorinel. Precizez că acest Pelle este simplă cunoștință cu mine. Auzindu-mă la telefon, Pelle mi-a spus că vrea neapărat să se vadă cu mine, iar eu am acceptat. Am fixat loc de întâlnire în localitatea 1 Mai, la Pensiunea Crisland – Cătălin, mai exact în parcare. Stăteam pe o bancă și am văzut sosind o mașină din care au coborât Tudor Gheorghe, zis „Pelle” și Edu Dorinel. Doresc să precizez că urma să abordăm un subiect legat

de o cazare pe litoral, dar numai cu Tudor Gheorghe, nu și cu Edu Dorinel. Când l-am văzut pe Edu Dorinel, m-am simțit extrem de deranjat, fiind complet neașteptat, dar am stat circa cinci minute de vorbă cu amândoi, separat. Lui Tudor Gheorghe i-am reproșat vehement faptul că mi l-a adus pe Edu Dorinel, spunându-i să uite numărul meu de telefon. Apoi, am discutat și cu Edu Dorinel, care își arăta aceeași nemulțumire față de anchetă. Mai mult, a scos un document din buzunar și mi l-a arătat, eu constatând că este vorba despre o cerere de efectuare a unei expertize financiar-contabile, scrisă de mână. I-am spus că această cerere nu este bună, că nu este motivată, că orice procuror i-o respinge și să își angajeze un avocat și un expert parte. I-am repetat că nu am cum și nu pot să îl ajut. Pe de altă parte, în cursul aceleiași discuții, mi-a relatat că îl frământă problema fiului lui, nu mai țin minte cum îl cheamă, care, de asemenea, fusese arestat. Țin minte că era nemulțumit de o anumită conexare a dosarului fiului la dosarul lui. I-am spus că poate să facă plângere împotriva măsurii conexării. Țin minte că, ulterior, am verificat și într-adevăr se formulase o astfel de plângere, pe care eu am repartizat-o procurorului șef secție, Leucea Alin. Nu îmi mai aduc aminte altceva semnificativ din cursul acestei discuții. Doresc să clarific natura relațiilor mele cu Edu Dorinel pe toată perioada de timp despre care am făcut vorbire anterior. Reiteriez ideea că nu i-am promis sprijin, iar el nu mi-a solicitat sprijin niciodată și arăt că nu i-am înmănat niciodată un memoriu sau un proiect de memoriu bazat pe un articol cu care să se apere. Corespunde realității că am fost la femei cu el în câteva rânduri, fără a putea preciza exact, doar atât doresc să declar că au fost puține ocazii, în perioada anilor 2011-2012. De fiecare dată, dacă mi s-au solicitat sume bănești în schimbul întreținerii de raporturi sexuale, eu am fost cel care am plătit din bani proprii. Niciodată nu s-a întâmplat ca Edu Dorinel să plătească așa ceva. Țin minte că acele fete aveau loc de muncă și, dacă s-a întâmplat să le plătesc cu prima ocazie, ulterior ne-am întâlnit și au fost și situații în care nu am achitat sume bănești. De asemenea, doresc să arăt că întâlnirile ulterioare au avut loc fără intermedierea lui Edu Dorinel. Corespunde realității că mi-a prezentat fete și numitul Tudor Gheorghe, zis „Pelle”, dar discutam direct cu el, fără ca Edu Dorinel să aibă vreo implicație. Dar s-a întâmplat ca o dată sau de două ori ca Edu Dorinel să fie prezent acolo și atât. Vreau să spun că nu a plătit Edu Dorinel. Nu cunosc ca Tudor Gheorghe, zis „Pelle” să fi avut vreun dosar penal la instituțiile de parchet de pe raza județului Bihor. Din câte îmi amintesc, era în cursul anului 2012, când am fost pus în fața unor plecări intempestive la București. Nu îmi aduc aminte cu exactitate, dar cred că trebuia să mă deplasez la Academia de Poliție pentru lucrarea de doctorat. Întrucât era vorba de o zi până la plecare, am apelat la Edu Dorinel în calitate de amic și l-am rugat să îmi rezerve bilet de avion pe ruta Oradea-București. Acesta a acceptat, a rezervat și plătit contravaloarea biletelor de avion, dar eu, în cursul aceleiași zile, i-am achitat în numerar aceeași sumă, fără a mi se elibera chitanță. De altfel, eu nici nu știam dacă el plătise ca persoană fizică sau pe firmă. De asemenea, eu nu i-am pretis să și plătească, doar să rezerve, el plătind din proprie inițiativă. Din câte îmi amintesc, a fost vorba de doar două zboruri, posibil trei. În ceea ce privește cazarea la hoteluri de pe raza municipiului București, arăt că eu am plătit de fiecare dată contravaloarea

cazării. Corespunde realității că rezervarea a fost făcută de către Edu Dorinel, dar repet că eu am plătit cazarea chiar de pe card-ul de salariu. Nu rețin nici asta cu exactitate, dar nu cred că zborurile au coincis cu cazările. Doresc doar să mai precizez că toate aceste evenimente s-au petrecut la finalul anului 2012, un zbor fiind efectuat, cred, în cursul lunii decembrie. Nici pentru aceste rezervări Edu Dorinel nu mi-a cerut nimic în schimb, respectiv pentru a-mi folosi funcția pentru a-l ajuta. În legătură cu terenul de sport edificat în curtea locuinței mele, arăt următoarele: În cursul anului 2011, dorind să îmi edific un astfel de teren, l-am contactat pe Edu Dorinel, care avea firmă de construcții și l-am întrebat dacă nu cunoaște pe cineva care se pricepe la astfel de lucrări. Edu Dorinel s-a oferit să îl facă el. Eu am acceptat și, astfel, a fost pus în practică planul meu. Lucrările au durat circa două-trei zile, terenul fiind mic. Nu cunosc cine a prestat lucrările efectiv, de unde erau aduși muncitorii, bănuiesc că de la firma lui Edu Dorinel. Țin minte că a adus un specialist în amplasat gazon. Făcând o evaluare aproximativă și pur personală, evaluez terenul la circa 3.000 euro. Arăt că Edu Dorinel a efectuat în concret doar o parte din lucrări, și anume: a pus 14 stâlpi (aproximativ); a pus plasa care împrejură terenul, pe stâlpi; a turnat betonul; a întins gazonul artificial. În ceea ce privește gazonul sintetic, care era second-hand, acesta l-am achiziționat de la un prieten mai vechi, pe nume Adrian Moisa, pe care l-am plătit din buzunarul propriu, nu mai țin minte cu ce sumă. În fapt, acest gazon era compus din mai multe bucăți asamblate. De asemenea, betonul a fost achiziționat de mine, nu mai știu de unde, dar sigur, dar e vorba de un prieten al meu, pe nume Nicu. Mai doresc să arăt și că partea electrică nu a fost efectuată de firma lui Edu Dorinel, ci de altă persoană, Mircea Popa sau Mitică Neaga, nu mai rețin exact. Precizez că la data înțelegerii cu Edu Dorinel am întocmit pe numele fostei soții, Popa Liana, un contract de execuție lucrări cu acesta. Nu mai rețin cine a semnat contractul, dacă fosta soție sau eu în locul ei și nu mai țin minte nici prețul trecut în acest contract. Este însă absolut sigur faptul că personal am achitat în numerar prețul, eliberându-mi-se atât factura, cât și chitanță. Rețin că în acest moment am achitat suma de 5.000 RON. Toate aceste acte au fost întocmite pe numele fostei soții, întrucât pe de o parte erau bunuri comune, iar pe de altă parte mă mutasem deja în apartamentul de pe strada Sovata din Oradea. I-am mai plătit 5.000 RON lui Edu Dorinel, iar acesta mi-a dat înapoi 1.500 RON, spunând că atât ajunge, că e în regulă. Eu nu am cunoscut și nu aveam de unde să cunosc cât au costat materialele, nu mi s-au arătat acte în acest sens și nu am cerut nimic. Am considerat că la baza edificării terenului stau relațiile de amicitie pe care le aveam cu Edu Dorinel...”

În declarația dată în calitate de inculpat Popa Vasile Constantin la 9 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 132-133 în vol. 1 dosar parchet a menționat că nu recunoaște învinuirile care i se aduc. Ceea ce a arătat în cuprinsul declarației de suspect corespunde întru totul adevărului.

Inculpatul Popa Vasile Constantin în declarația dată în fața primei instanțe la 22 martie 2016, aflată la filele 146-150 în vol. I, dosar primă instanță, cu privire la infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 C.p. rap. la art. 6 al. 1 din L.78/2000, „arăt că aproximativ în anul 2010 l-am cunoscut pe numitul Edu

Dorinel, care se învârtea într-un anturaj compus din parlamentari, procurori, ofițeri de poliție și din această cauză nu l-am suspectat de implicarea în vreo activitate de natură penală, întrucât nu am instrumentat dosare cu privire la persoana sa și nici nu am cunoscut să posede vreun dosar la vreo altă subunitate de parchet subordonată din județ. De asemenea, acesta nu mi-a spus aș ar fi implicat în vreo activitate de natură infracțională. Arăt că nu am primit niciun fel de foloase de la numitul Edu Dorinel, nu i-am promis că-l voi favoriza în vreun dosar penal și nici nu mi-am încălcat atribuțiile de serviciu cu privire la numitul Edu Dorinel. Arăt că nu am avut niciodată niciun fel de discuție cu Edu Dorinel despre eventualele activități de natură infracțională, iar cele trei întâlniri din anul 2014 cu Edu Dorinel fiind provoacte de acesta. Menționez că, calitatea de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, am avut-o din 01.01.2013 și nu din 2011 așa cum în mod greșit s-a reținut în rechizitoriu, până atunci am îndeplinit altă funcție în cadrul acestui parchet, respectiv șef secție urmărire penală. Arăt că, această din urmă funcție nu mi-am exercitat-o în mod efectiv datorită modului de lucru al primului procuror de atunci, Gavra Viorel, întrucât acesta personal efectua activitățile de repartizare a dosarelor, control al soluțiilor și verifica și controla întreaga activitate a acestei secții, aspect cunoscut de toată lumea, respectiv procurorul general Mascaș, inclusiv denunțatorul Edu Dorinel, acest lucru rezultând dintr-o declarație a acestuia, întrucât a mai fost cercetat de către procurorii DIICOT, care au dispus o soluție de disjungere iar dosarul a ajuns la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. Arăt că la începutul verii 2013 am luat cunoștință prima dată de eventuale activități infracționale ale numitului Edu Dorinel, întrucât am primit o sesizare de la Parchetul ICCJ cu posibile activități infracționale din zona județului Bihor, prejudiciul în acel caz fiind de ordinul milioanei de euro, sesizarea după ce a fost trimisă la DNA Oradea, a revenit la aceeași unitate de parchet, după care am rezoluționat sesizarea și am trimis-o la IPJ Bihor, cercetările începând mai târziu, dar pe mine nu m-au interesat aceste aspecte în mod direct. După aceea am primit o sesizare similară legată tot de Edu Dorinel de la Oficiul de Spălare a Banilor, iar această sesizare a fost atașată dosarului deja format. Arăt că după ce am aflat de aceste aspecte, am încetat să mai relaționez cu Edu Dorinel. De fapt în primăvara anului 2013 au încetat legăturile cu acesta, întrucât am observat că în preajma sa se află persoane care au dosare la Parchetul Tribunalului Bihor. S-a dovedit ulterior că această persoană, Cotoroi Doru, era complicele lui Edu Dorinel în activitățile infracționale. Menționez că la momentul respectiv, acest dosar privind pe Edu Dorinel era cea mai importantă cauză în lucru la Parchetul Tribunalului Bihor, au fost luate măsuri preventive față de acesta și fiul acestuia, m-am implicat activ în modul de efectuare a urmăririi penale și derularea dosarului, luând măsuri pro active în limitele atribuțiilor de serviciu, mai degrabă pe linie administrativă. Menționez că nu am primit niciun fel de sumă de bani de la Edu Dorinel cu niciun fel de titlu. Arăt că fosta soție a avut unele probleme medicale în luna octombrie – noiembrie 2011 și am solicitat sfatul numitului Edu Dorinel în legătură cu recomandarea unui medic specialist la Cluj, însă doar la acest lucru s-a limitat solicitarea mea și nu am pretins de la acesta nicio sumă de bani. Acesta îmi cunoștea locațiile pe care le frecventam, respectiv localurile Vandana

și Fantezia din Oradea, respectiv Pensiunea Allegria din Băile 1 Mai, însă arăt că eu m-am întâlnit cu el doar de câteva ori la restaurantul Vandana și Pensiunea Allegria și a fructificat aceste informații pentru a mă incrimina. Tot în aceeași manieră a fructificat și problemele medicale ale fostei mele soții. Arăt că niciodată nu m-a vizitat denunțatorul Edu Dorinel la birou, însă m-am întâlnit cu el în curtea parchetului, când denunțatorul ieșea de la procurorul Leuca de la DIICOT. Arăt că numitul Edu Dorinel a fost la casa de la Haieu cu prilejul amenajării terenului de tenis de câmp, unde m-am și întâlnit cu acesta o singură dată. Arăt că, casa de la Haieu a fost construită împreună cu fosta soție, de care am divorțat, într-o primă fază, în 2012, rămânând soția și copilul în imobil, motiv pentru care am dorit să amenajez un mini teren de tenis sau fotbal și pentru care l-am întrebat pe denunțator dacă cunoaște vreo persoană care este în măsură să amenajeze un astfel de teren. Denunțatorul s-a oferit să amenajeze acest teren și ne-am înțeles în legătură cu modalitatea de efectuare a lucrării, fiind încheiat un contract de execuție lucrări între fosta soție și firma ROMARO SRL, una din firmele denunțatorului, înțelegerea fiind următoarea: 5.000 lei manopera, iar ulterior urma să fie achitată contravaloarea materialelor care urmau să fie folosite pe parcurs. Lucrările s-au desfășurat conform înțelegerii, arăt că am achitat contravaloarea manoperei în sumă de 5.000 lei, iar după înmânarea acestei sume Edu Dorinel mi-a înmănat factura și chitanța pentru această sumă, emise pe numele fostei soții. Conform înțelegerii, tot numitul Edu Dorinel a fost și furnizorul de materiale, a adus betonul care a fost pompat, în opinia mea a fost folosită o cantitate de aproximativ 35 mc beton, necunoscând ce tip de beton s-a folosit, deși documentele prezentate de Edu arată că s-ar fi folosit aproximativ 70 mc. beton. Arăt că am achitat în fapt contravaloarea cantității de beton, banii fiind înmânați unei persoane care mă aștepta în fața casei, trimisă de Edu Dorinel, însă nu am primit niciun fel de document. Legat de plată, arăt că am achitat suma de 2.000 lei pe care i-am avut asupra mea și am mai împrumutat suma de 500 euro der la Hîrcă Paul și Hîrcă Nicoleta din localitatea Haieu, pe care i-am dat acelei persoane, făcându-se astfel plata integrală a betonului. Menționez că pentru celelalte materiale, pe care nu le pot nominaliza, nici natura lor, nici cantitățile exacte și nici tipologia lor, am mai plătit suma de 3.500 lei numitului Edu Dorinel personal, inițial înmânându-i acestuia suma de 5.000 lei, acesta restituindu-mi suma de 1.500 lei, însă nu mi-a înmănat documente, chitanță, factură, însă mi-a spus că este în regulă, spunând că îmi va remite o factură și o chitanță, însă acest lucru nu s-a mai întâmplat. Arăt că am fost amici în această perioadă și nu s-a pus problema neîncrederii. Arăt că pe marginea acestei lucrări nu s-au mai purtat alte discuții, fiind considerată executată. În legătură cu gazonul sintetic arăt că mi-a fost dat de o cunoștință și a fost folosit, iar în mod nereal se susține de către Edu Dorinel, că a fost cumpărat respectivul gazon de firmele aparținând lui sau copiilor acestuia. În legătură cu cele patru reflectoare, arăt că le-am cumpărat personal și le-am montat cu Murărașu Gheorghe, electrician, care nu are nicio legătură cu numitul Edu Dorinel. Toate documentele depuse de numitul Edu Dorinel au fost întocmite pro causa, iar în opinia mea, sunt false, cantitățile folosite fiind duble, la fel și suprafața menționată. Menționez că fileul a fost achiziționat de numitul

Edu Dorinel dintr-o altă localitate, iar contravaloarea a fost achitată de către mine, având prețul de 1.700 lei. Inițial eu am căutat și în oraș acest fileu, fără însă a-l găsi în magazinele de specialitate. În legătură cu biletele de avion pe relația Oradea-București și retur, arăt că numitul Edu Dorinel nu mi-a achitat niciun bilet de avion, iar documentele depuse la dosar în sprijinul acuzației se referă la zboruri de care a beneficiat însuși Edu Dorinel. Menționez că am efectuat mai multe zboruri pe relația Oradea-București, însă le-am achitat personal, având în acest sens documente, factură și chitanță. Arăt că a fost o singură situația când s-a făcut o rezervare pe numele meu a unui bilet de avion de la firma numitului Edu Dorinel și pentru a rămâne la petrecerea organizată în acea locație, însă plata am făcut-o personal, pe loc. Arăt că TAROM a comunicat că așa fi avut doar două zboruri în perioada incriminată. Arăt că am fost cazat doar o singură dată la EUROHOTEL din București, însă în altă perioadă decât cea incriminată și am făcut plata personal, cu cardul. Referitor la documentele care se află la dosar în sprijinul acuzației, arăt că persoana care este consemnată ca fiind beneficiarul serviciilor se numește tot Popa Vasile și este din Iași, deci o altă persoană. Când am mai fost la București cu diverse ocazii, am stat la sediul Federalcoop din București. Nu este adevărat că af fi decontat serviciile de cazare la parchet. Arăt că sunt mincinoase declarațiile numitului Uceanu Lucian că așa fi beneficiat de servicii sexuale la EUROHOTEL și că plata s-ar fi făcut din partea lui Edu Dorinel. Arăt că nu am fost consumator al serviciilor sexuale, așa cum se arată în rechizitoriu, care să fie plătite de numitul Edu Dorinel sau de numitul Uceanu Lucian. Mai arăt că într-adevăr prin intermediul lui Edu Dorinel am cunoscut 2-3 femei, care nu erau prostituate, aveau loc de muncă, și nu s-a pus problema de a plăti servicii sexuale acestora. Menționez că prin intermediul numitului Tudor Gheorghe, zis Pele, am cunoscut niște femei, însă într-o cu totul altă perioadă decât cea în care l-am cunoscut pe numitul Edu Dorinel. Arăt că nu i-am promis nicio protecție judiciară numitului Edu Dorinel sau familiei acestuia. Arăt că mi-am îndeplinit în mod corect atribuțiile de serviciu, îndeplinindu-mi în mod sistematic, corect aceste atribuțiuni, pentru a dosarul în care era cercetat Edu Dorinel să fie în mod corect soluționat. Arăt că nu a existat, în opinia mea, nicio legătură între arestarea numitului Edu Dorinel și arestarea adjunctului inspectorului IPJ Bihor, iar eu nci nu cunoșteam care sunt ofițerii care instrumentează aceste dosare.”

Înaltă Curte a coroborat declarațiile martorului denunțator Edu Dorinel cu declarațiile martorului Bulc Nicolae și a constatat că nu rezultă vreo înțelegere între inculpatul Popa Vasile Constantin și martorul denunțator Edu Dorinel, în sensul pretejării judiciare a acestuia din urmă, nerezultând că inculpatul urma să-l anunțe despre controalele organelor fiscale, în condițiile în care efectuarea unor asemenea controale excedau atribuțiilor inculpatului, neavând nici cunoștințe detaliate despre modul de funcționare al ANAF, așa încât susținerea martorului denunțator nu se confirmă, ceea ce conduce la neîndeplinirea condiției de tipicite a infracțiunii de luare de mită.

De asemenea, din declarațiile martorului Bulc Nicolae date în cursul procesului penal, inclusiv aceea dată în fața instanței de control judiciar, Înalta Curte constată că în ceea ce privește articolul de specialitate din domeniul evaziunii fiscale nu a fost dat de inculpatul Popa Vasile Constantin martorului denunțator, ci o copia acestuia i-a fost înmănată chiar de către martorul Bulc Nicolae din proprie inițiativă, fără ca inculpatul să-i ceară acest lucru, așa cum a precizat în declarația dată în fața Înaltei Curți, articolul fiind luat de la inculpatul Popa Vasile Constantin, cu acordul acestuia, fără ca acesta să-i precizeze numele lui Edu. De altfel, această situație se confirmă și cu nota de redare a convorbirii telefonice cu privire la articolul menționat, în condițiile arătate, așa încât nu se susține nicio protecție judiciară sau vreun ajutor dat martorului denunțator Edu Dorinel de către inculpatul Popa Vasile Constantin.

Înalta Curte constată că din notele de redare ale convorbirilor telefonice mai sus menționate rezultă că inculpatul Popa Vasile Constantin în discuția purtată cu Edu Dorinel i-a spus că doar avocații îl pot ajuta, însă nicidecum că îl va pune pe denunțator în legătură cu vreun avocat care să-l ajute în demersurile judiciare, acest sfat neputând echivala cu vreun ajutor dat martorului denunțator Edu Dorinel, întrucât afirmația menționată are valoare doar de constatare de principiu cu privire la rolul avocatului într-un proces penal.

Din declarațiile martorului denunțator Edu Dorinel și declarația inculpatului Popa Vasile Constantin rezultă că între cei doi a existat o relație de prietenie încă din 2011, sesizarea martorului denunțator a fost făcută în anul 2013, inculpatul neavând atribuții pe care să le încalce și să îi confere asigurarea unei protecții judiciare martorului denunțator, așa încât nu s-a dovedit cu mijloace de probă, că inculpatul Popa Vasile Constantin în calitatea sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și-ar fi încălcat atribuții de serviciu în vederea unei posibile protecții viitoare a martorului denunțator, ceea ce conduce la neîntrunirea condiției de tipicitate referitoare la îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în datoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Totodată, instanța de control judiciar constată că declarațiile martorilor Chirilă Dan Mihai și Ardelean Cristian Marius se corborează cu declarația inculpatului Popa Vasile Constantin în sensul că acesta din urmă nu a avut nicio contribuție la nedeclararea căii de atac împotriva încheierii nr. 79/DL/2014 din 10.07.2014 a Tribunalului Bihor, prin care a fost revocată măsura controlului judiciar pe cautiune dispusă față de fiul denunțatorului.

Din conținutul declarațiilor martorilor mai sus menționați rezultă că au fost luate măsuri preventive, fără să existe vreo dovadă de implicare a inculpatului Popa Vasile Constantin prin care să oprească, să îngreuneze cursul urmăririi penale în acel dosar, ceea ce a creat nemulțumirea martorului denunțator Edu Dorinel, aspect care rezultă și din notele de redare ale convorbirilor telefonice, așa încât nu s-a dovedit că inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi efectuat acte contrare atribuțiilor de serviciu în raport cu denunțatorul Edu Dorinel și membrii familiei sale, aceștia nu au beneficiat de nicio așa pretinsă protecție judiciară.

Instanța de control judiciar a constatat ca și prima instanță că susținerea martorului denunțator Edu Dorinel că ar fi înmânat mai multe sume de bani cu caracter de mită inculpatului Popa Vasile Constantin, cu caracter periodic, respectiv de două-trei ori pe lună, în perioada 2011-2013 nu a fost dovedită cu niciun mijloc de probă, rămânând doar o simplă afirmație numai în declarația martorului denunțator Edu Dorinel.

De altfel, prima instanță a argumentat temeinic imposibilitatea remiterii regulate a sumelor de bani de către martorul denunțator Edu Dorinel inculpatului Popa Constantin, care ar fi însumat o sumă considerabilă, în condițiile în care chiar martorul denunțator a menționat că nu a asistat nicio altă persoană la acele momente și nici nu a putut arăta datele la care au avut loc preținsele sume remise, care ar fi însumat 50.000 de euro.

Totodată există neconcordanțe între declarațiile martorului denunțator cu privire la faptul că ar fi scos din casieria societății, iar asupra sa avea în permanentă 2000-3000 euro, ceea ce conduce la o lipsă de credibilitate a martorului denunțator, argument însușit și de instanța de control judiciar.

Notele de redare ale convorbirilor telefonice ale martorului denunțator cu inculpatul Popa Vasile Constantin, convorbirile ambientale nu evidențiază niciun aspect referitor la sumele de bani sau alte servicii, așa încât acuzația de luare de mită în condițiile mai sus menționate nu a fost dovedită.

Referitor la acuzația de luare de mită adusă inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la construirea și amenajarea unui teren de tenis de câmp la locuința inculpatului din localitatea Haieu, jud. Bihor, costul lucrărilor fiind de aproximativ 10.000 euro, lucrările de construcție fiind efectuate de către angajații martorului Edu Dorinel, o parte ar fi fost achitate de martorul denunțator Edu Dorinel, iar inculpatul Popa Vasile Constantin nu ar fi achitat contravaloarea edificării terenului de tenis, nu a fost dovedită.

Mijloacele de probă mai sus arătate au evidențiat existența unei înțelegeri între inculpatul Popa Vasile Constantin și martorul denunțator Edu Dorinel, ca urmare și a relațiilor de prietenie între aceștia cu privire la construirea și amenajarea unui teren de tenis în localitatea Haieu, jud. Bihor, fiind întocmit și un contract de prestări servicii aflat la dosar, încheiat între martorul denunțator și martora Popa Liana Corina, fosta soție a inculpatului, dar și din declarațiile martorilor Edu Florin Dorin, Edu Viorel Vasile, declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin și ale martorului denunțator Edu Dorinel.

Astfel, în declarația dată în cursul urmăririi penale de martorul Edu Florin Dorin la data de 1 octombrie 2014, aflată la filele 413-416 în vol. 3 dosar parchet acesta a arătat că „Îl cunosc pe dl. prim procuror Popa Vasile de prin anul 2010, când acesta a început să-l viziteze pe tatăl meu la birou. Vizitele dlui Popa la tatăl meu nu aveau o frecvență regulată, acestea fiind cuprinse între 1 și 3 pe săptămână. Nu știu când și în ce împrejurări l-a cunoscut tata pe dl. Popa Vasile... În anul 2011, tatăl meu mi-a dat o dispoziție să mă ocup de construirea unui teren de minifotbal, la casa din Haieu a dlui procuror Popa Vasile. Nu cunosc discuțiile dintre tatăl meu și dl. Popa Vasile despre plata lucrărilor, dar îmi amintesc că tata a spus că știu cine este dl. Popa și că lucrarea trebuie făcută,

de unde am dedus că lucrarea a fost făcută cu titlu gratuit. Construirea aceluși teren de minifotbal a fost prima lucrare de care m-am ocupat ca inginer. În ceea ce privește responsabilitatea mea a încetat odată cu turnarea și șlefuirea betonului, lucrări care au fost executate de muncitorii Berbecar Adrian, Fazekas Tibor, Andrieș Serghei și un oarecare „Codac” Din câte îmi amintesc, în total au fost turnate vreo 6 cife de beton, care a fost livrat cu mașinile societății REPCON. Pe documentele de livrare a betonului nu a fost menționată valoarea acestuia, iar la rubrica beneficiar a fost menționată firma EDUFLOR S.R.L. După ce echipa mea și-a încheiat treaba, lucrarea a fost preluată de altă echipă, care a montat covorul sintetic, gardul împrejuruiitor, sistemul de iluminat ș.a., activitatea fiind coordonată de fratele meu Edu Viorel-Vasile. Declar că, nici eu și nici muncitorii pe care i-am condus, nu am primit nicio sumă de bani de la dl. Popa Vasile.”

Același martor în declarația dată în primă instanță la 27 iunie 2017 în primă instanță aflată la filele 8-10 în vol. IX dosar primă instanță a precizat că menține declarația dată la 1.10.2014 la DNA Oradea. Îl cunoaște pe numitul Popa Vasile Constantin prin intermediul tatălui său și a fost la dânsul acasă când a turnat beton la realizarea unui teren în curtea imobilului. A arătat că îl vedea o dată la săptămână sau la două săptămâni la biroul tatălui său, discuta cu tatăl său, însă nu cunoaște conținutul acestor discuții. A arătat că s-au turnat vreo 6-7 mașini de beton, participând la aceste lucrări un dulgher, numitul Fazekas și numitul Berbecaru, betonul fiind livrat de societatea Repcon, însă el nu s-a ocupat de partea de documente și nu cunoaște dacă au existat documente emise de această societate, cunoscând acest aspect că betonul era de la Repcon pentru că mașinile în care era livrat betonul scria Repcon. A arătat că de lucrarea respectivă s-a mai ocupat și fratele său, Edu Viorel-Vasile și mai venea și tatăl său, Edu Dorinel. Nu cunoaște cine a plătit costul materialelor de construcții, respectiv manopera.

Martorul Edu Florin Dorin în declarația dată la 11 aprilie 2019 în fața instanței de apel, aflată la fila 126 în vol. II dosarul Înaltei Curți a arătat că menține declarațiile date anterior în cauză, atât în fața primei instanțe, cât și în cursul urmăririi penale, întrucât acestea corespund adevărului. Întrebare adresată de către apărătorul ales al inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă martorul a participat la alte lucrări la imobilul din localitatea Haieu cu excepția celei menționate vizând turnarea betonului? Răspuns: Nu a participat la alte lucrări la acest imobil. Întrebare adresată de către reprezentantul parchetului: Dacă știe care era grosimea stratului de ciment la terenul de tenis construit pentru inculpat și dacă sub acel beton mai era și un alt material? Răspuns: Nu își amintește.

Martorul Edu Viorel-Vasile în declarația dată în cursul urmăririi penale la 1 octombrie 2014, aflată la filele 408-412 în vol. 3 dosar parchet, a menționat că „În perioada 2006-2013 am fost angajat ca șef șantier la ROMARO IMPEX S.R. Oradea, firma deținută de Edu Dorinel, tatăl meu. De prin 2011, am văzut că tatăl meu a început să fie vizitat la birou de un bărbat mic de statură de vreo 40 de ani, despre care ulterior am aflat că este procurorul Popa Vasile. Nu știu când și în ce împrejurări s-a cunoscut tatăl meu cu dl. procuror Popa Vasile, dar am văzut că, în timp, relația lor a devenit tot mai apropiată. Dacă la început, vizitele

dlui Popa Vasile la biroul tatălui meu au fost mai rare, cu timpul acestea au devenit tot mai dese, ajungând la 1 sau 2 pe săptămână...La un timp oarecare după ce dl. Popa Vasile a devenit o prezență obișnuită la sediul ROMARO IMPEX S.R.L. Oradea, tatăl meu m-a anunțat că trebuie să construim un teren de minifotbal la locuința acestuia. Nu l-am întrebat pe tatăl meu despre cine suportă costul lucrărilor, pentru că din atitudinea lui mi-a fost clar că acestea trebuie executate pe cheltuiala firmei. Înainte de începerea execuției lucrărilor, am fost în teren împreună cu tatăl meu și cu dl. Popa Vasile pentru a vedea amplasamentul și pentru ca acesta să ne spună ce anume și cum dorește să fie lucrarea. Lucrarea efectivă s-a întins pe parcursul a două săptămâni, execuția acesteia fiind coordonată efectiv de mine, care am avut calitatea de șef de șantier la toate lucrările firmei ROMARO IMPEX S.R.L. În perioada respectivă, eu am avut mai multe șantiere în lucru, astfel că supravegherea efectivă a lucrărilor a fost asigurată de fratele meu Edu Florin. În ceea ce privește rolul lui Edu Florică, fratele tatălui meu, declar că acesta s-a ocupat doar de turnarea betoanelor. Terenul de minifotbal a avut lungimea de aproximativ 20 m și lățimea de aproximativ 10 m, iar execuția lui a implicat următoarele lucrări: nivelarea terenului, balastarea și compactarea balastului, turnarea și șlefuirea betonului, montarea gardului de împrejmuire și a covorului artificial. Nivelarea terenului, transportul balastului, împrăștierea acestuia și compactarea lui au fost executate cu utilajele firmei ROMARO IMPEX S.R.L. Lucrările manuale au fost executate de angajații Berbecaru Adrian, Mandache Daniel, Fazekas Tibor (decedat) și Andreiș Serghei. Betonul a fost transportat de furnizor, iar turnarea lui a fost asigurată de angajații noștri menționați mai sus. Covorul artificial a fost comandat fie de la firma 5X5 S.R.L., Oradea, fie de la INDFLOOR S.R.L. Baia Mare, și a fost montat de angajații ROMARO IMPEX S.R.L. Gardul metalic pentru împrejmuirea terenului a fost montat tot de angajații noștri, dar nu rețin de unde a fost cumpărată plasa metalică necesară. De asemenea, au fost montate reflectoare electrice pentru a asigura iluminatul pe timp de noapte. Fileul a fost cumpărat de la firma ZONA SPORT S.R.L. Livrarea acestuia a întârziat, astfel că dl. Popa Vasile m-a sunat de mai multe ori, iritat, că nu l-am montat și nu poate folosi terenul. Din câte știu toată lucrarea a fost executată pe cheltuiala societății ROMARO IMPEX S.R.L. Oradea. Nu știu ca dl. Popa Vasile să fi achitat vreun ban în contul lucrărilor pe care le-am efectuat. Referitor la valoarea terenului declar că aceasta poate fi calculată astfel: 4-5 euro/mp teren balastat x 200mp; 15 euro/mp platformă betonată x 200 mp, la care se adaugă 12 euro mp/covor sintetic x 200 mp, în valorile de mai sus fiind incluse atât materialele necesare, cât și manopera. Doar cele trei componente indicate anterior însumează vreo 6.200 euro, la care se mai adaugă costul gardului metalic, al sistemului de iluminat electric și al fileului, pe care nu le mai pot evalua. În perioada următoare tatăl meu va întocmi un deviz care să conțină toate lucrările executate la terenul de fotbal și valoarea acestora..."

Martorul Edu Viorel Vasile în declarația dată în primă instanță la 27 iunie 2017, aflată la filele 5-7 în vol. IX dosar primă instanță a arătat că menține declarația dată la 1.10.2014 la sediul DNA Oradea, a arătat că l-a cunoscut pe

numitul Popa Vasile Constantin înainte de a începe lucrările la terenul de tenis, minifotbal în perioada 2012-2013, fiind unul dintre prietenii tatălui meu. Nu mai știu exact unde ne-am cunoscut, dar de cele mai multe ori ne întâlneam la sediul biroului tatălui meu, care era în Oradea, pe str. Oglinzii. A arătat că în acea perioadă era șef șanteir la SC Romaro SRL și a fost desemnat să se ocupe de lucrările de realizare a terenului de mini fotbal, el fiind inginer dar nu cu specialitatea construcții, însă are experiență de 12 ani în domeniul construcțiilor. El știa doar că dl. Popa este procuror la Oradea. El nu a asistat la întâlnirile numitului Popa Vasile Constantin, însă el nu le-a văzut și nu le știu, se spunea de sume de bani, bilete de avion, hoteluri. El în esență s-a ocupat de coordonarea din birou a lucrărilor de construcții a terenului de tenis, însă a fost și la fața locului, ocupându-se de aprovizionarea cu materiale și lămuririle necesare personalului care lucra. A lucrat un buldoexcavatorist care a nivelat terenul, au fost aduse câteva camioane de balastru pentru stratul suport al betonului, apoi a fost turnat betonul, s-a montat o structură metalică dar nu mai știu exact pentru ce și a mai fost odată acolo la montarea unui fileu de tenis. A apreciat că lucrarea a durat cum 2-3 săptămâni și au lucrat 4-5 persoane în funcție de necesități. S-a folosit balastru, însă nu știu câte camioane, s-a folosit beton, cam 40-50 mc beton, fier beton sau plasă, s-a făcut împrejmuirea terenului cu structură metalică, folosindu-se țevă și plasă de sârmă. A arătat că în afară de structura metalică și coorul sintetic, care nu mai știu în ce conjunctură au fost montate, cheltuielile legate de materiale și manoperă au fost plătite de firma Romaro și grupul de firme deținute de tatăl meu...”

Martorul Edu Viorel Vasile în declarația dată la 11 aprilie 2019 în fața instanței de apel, aflată la fila 128 în vol. II dosarul Înaltei Curți a arătat că își amintește declarațiile pe care le-a dat anterior în cauză și a precizat că a spus adevărul. Menține aceste declarații. Întrebare adresată de către reprezentantul parchetului: Dacă știe care era grosimea stratului de ciment la terenul de tenis construit pentru inculpat și dacă sun acel beton mai era și un alt material? Răspuns: Nu mai ține minte cu exactitate grosimea stratului de beton, iar sub acel beton își amintește că erau niște plase sudate și balastru. Întrebare adresată de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă în calitate de coordonator a lucrărilor de la locuința din Haieu ține minte să se fi realizat trotuare la imobil? Răspuns: Nu își aduce aminte.

Caracterul nereal al susținerilor martorului denunțator Edu Dorinel a fost infirmat de cele două expertize extrajudiciare (2014, 2015, aflate la f.60.76 vol. II dosar prima instanță prin care s-a concluzionat că valoarea totală a lucrărilor de edificare a terenului de tenis este de 23.000 lei (expertiza din 2015) și faptul că au fost folosite cantități mai mici de materiale decât cele susținute de martori, beton în loc de 63 mc doar 35,5 mc, că nu a fost folosită plasă sudată, că lucrarea ar fi avut o suprafață de 200 mp cu toate că terenul de tennis are o suprafață de 142 mp în realitate, betonul s-a turnat în continuu și monolit în timp ce avizele de însoțire a mărfii ar rezulta că betonul a fost turnat într-un interval de aproximativ 3 săptămâni, așa încât și înscrisurile, avizele de însoțire ale mărfii, situațiile de lucrări depuse la dosar de martorul Edu Dorinel nu par credibile, în condițiile în care în raportul de expertiză criminalistică

extrajudiciară nr. 201.802 din 10.01.2018 întocmită de expertul criminalist autorizat dr. Lăzureanu Ciprian Mucenic a rezultat că avizul de însoțire a mărfii identificat cu seria BHCTH nr. 010684 a fost falsificat, semnăturile depuse pe numele Szenko Attila la rubricile delegatului de expediție a documentelor seria BHCTH nr. 010684 și nr. 010662 aparțin numitului Edu Dorinel, iar la rubrica recepție nu au fost executate de către inculpatul Popa Vasile Constantin ci probabil de numitul Edu Viorel Vasile, iar pe documentul CTH nr. 010663 semnătura de pe numele lui Blada Ioan Dan nu a fost executată de către titularul acesteia, fiind o imitație servilă, aspecte evidențiate judicios de primă instanță și însușite de instanța de control judiciar.

Celelalte susțineri cu privire la instalația electrică, la gazonul sintetic făcute de martorul denunțător Edu Dorinel au fost infirmate de mijloacele de probă administrate de prima instanță, iar în ceea ce privește contractul de servicii încheiat între martorul denunțător Edu Dorinel și Popa Liana, fosta soție a inculpatului Popa Vasile Constantin, precum și o chitanță emisă de societatea martorului denunțător pentru suma de 5000 lei, contract negat de fosta soție a inculpatului, afirmațiile acesteia au fost apreciate judicios de către prima instanță prin prisma divorțului intervenit între inculpat și soția sa, existând o stare conflictuală cu privire la anumite aspecte, rezultând că martora a depus o plângere penală împotriva inculpatului pentru infracțiuni contra familiei.

De altfel, la instanța de apel a fost depusă la dosar o declarație notarială de către martora Popa Liana, în care a menționat în care a menționat că înțelege să se prevaleze de dispozițiile art. 117 alin. (1) din Codul de procedură penală și refuză să fie audiată în calitate de martoră în dosarul nr. 1065/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală în care este inculpat fostul său soț Popa Vasile Constantin. În faza de urmărire penală, procurorul nu a înștiințat-o despre acest drept, astfel că a dat o declarație de martor în ciuda faptului că nu dorea și nici nu avea această obligație legală, ascunzându-i-se faptul că se putea prevala de dreptul legal de a refuza să dea acea declarație. Ulterior a aflat că i-au fost încălcate aceste drepturi, iar polițistul Surducan, de la DNA Oradea a jucat un teatru ieftin simulând că abia atunci a aflat de acel articol din noul Cod de procedură penală. Nu dorește să mai fie citată sau chemată în altă modalitate la instanță, mai ales că aceste demersuri o afectează pe ea și pe fiul său, Rareș. A menționat că a dat declarație notarială în dosarul pe fond la Curtea de Apel Timișoara, ea prezentându-se de trei ori la această instanță. Mai mult, situația financiară și starea de sănătate nu-i permite aceste deplasări, sens în care atașează acte medicale justificative, aflate în vol. II, filele 92-105 dosarul Înaltei Curți.

Instanța de control judiciar constată ca și prima instanță că acuzația referitoare la edificarea și amenajarea unui teren de tenis la domiciliul inculpatului Popa Vasile Constantin din (...), fără a plăti contravaloarea lucrărilor și a materialelor folosite nu a fost dovedită, întrucât atât în primă instanță, cât și în apel, declarațiile martorilor au fost contradictorii, așa încât cu suma de 5000 lei, menționată în contractul de prestări servicii încheiat între martorul denunțător Edu Dorinel și martora Popa Liana Corina este validă, neexistând probe certe că s-ar fi depășit această sumă și nu este

îndeplinită condiția referitoare la promisiunea unei presupuse protecții judiciare martorului denunțator Edu Dorinel sau familiei sale, chiar acesta afirmând în declarația dată la prima instanță că nu a primit niciun fel de ajutor în ceea ce privește dosarul său de evaziune fiscală, care a fost instrumentat de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, iar inculpatul Popa Vasile Constantin nu a intervenit în dosar cu

ocazia instrumentării, acesta neîncălcând nicio atribuție de serviciu reglementată de lege.

Referitor la acuzație de luare de mită cu privire la plata unor bilete de avion de către denunțatorul Edu Dorinel, care ar fi fost folosite de inculpatul Popa Vasile Constantin pe direcția Oradea-București și retur, când a participat la concursurile de la București pentru funcția de prim-procuror nu a fost dovedită prin mijloacele de probă administrate, întrucât din adresele TAROM SA rezultă că inculpatul Popa Vasile Constantin la datele de 09.11.2012, 01.12.2012 și 02.12.2012 s-a aflat ca pasager la bordul aeronavelor, dar nu a rezultat că martorul Edu Dorinel ar fi achitat contravaloarea biletelor, iar din declarațiile denunțătorului precum și ale martorului Uceanu Lucian, a acestuia din urmă dată în fața primei instanței apar neconcordanțe cu privire la numărul de bilete pentru inculpat.

Astfel, martorul Uceanu Lucian în declarația dată în fața primei instanțe la 23 mai 2017, aflată la filele 158-160 în vol. VIII dosar primă instanță a menționat „Nu mai sunt sigur, dar cred că am plătit în Oradea bilete de avion, destinația zborului fiind București, pentru Popa Vasile Constantin, o dată plătiind aproximativ 6 milioane lei, iar o dată aproximativ 15 milioane lei, drum dus-întors, eu aceste sume le-am făcut cash, dar biletele au fost facturate pe firma numitului Edu Dorinel.”, însă aceste facturi nu au fost prezentate instanței.

Același martor în declarația dată în fața instanței de apel, la 13 decembrie 2018, aflată la filele 177-178 în vol. 1 dosarul Înaltei Curți a menționat „De asemenea, în câteva situații, îmi amintesc că e vorba de 3 situații am primit bani de la Edu pentru a achita deplasările cu avionul pentru Oradea-București pentru inc. Popa Vasile...”, așa încât în lipsa facturilor și a inconsecvenței asupra numărului de bilete, declarația martorului nu este credibilă.

Instanța de control judiciar constată ca și prima instanță că nu s-a probat cu niciun mijloc de probă că biletele de avion folosite de inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi fost plătite prin firmele martorului denunțator Edu Dorinel, iar inculpatul să fi realizat un folos necuvenit din partea acestuia, sub aspectul costului biletelor de avion, având în vedere și relația de amiciție existentă între cei doi.

O altă acuzație de luare de mită referitor la inculpatul Popa Vasile Constantin constă în aceea că ar fi beneficiat de servicii de cazare la EUROHOTEL București și Hotel IBIS București, iar contravaloarea serviciilor hoteliere ar fi fost achiată de către martorul denunțator Edu Dorinel, ceea ce s-a dovedit a fi nereal, întrucât prin mijloacele de probă administrate s-a dovedit o altă situație.

Astfel, din facturile depuse la dosarul de urmărire penală a rezultat că serviciile hoteliere de la EUROHOTEL București au fost facturate pe numele

altei persoane, Popa Vasile din localitatea Iași, care a fost audiat ca martor și a confirmat faptul că el a fost beneficiarul serviciilor hoteliere la care se refereau înscrisurile respective.

Martorul Uceanu Lucian în declarația dată în primă instanță la data de 23 mai 2017, declarație aflată la filele 158-160 în vol. VIII dosar primă instanță a menționată că de două ori a făcut rezervări la Eurohotel și Hotel Ibis pentru numitul Popa Vasile Constantin, rezervări care presupuneau și plata serviciilor de cazare, aceste plăți făcându-se efectiv de numitul Edu Dorinel cash, el avansând banii și el îi dădea ulterior, însă nu știe care este motivul pentru care numitul Edu Dorinel a făcut aceste plăți. Întrebare pusă de av. Alexandru: Dacă ați efectuat plăți și la hotelul Ibis pentru Popa Vasile? Răspuns: Știu că am făcut rezervare la Ibis, a și fost prezent dânsul, dar nu mai știu dacă am plătit personal sau plata s-a făcut în mod direct.

Același martor Uceanu Lucian în declarația dată în fața instanței de apel la data de 13 decembrie 2018, aflată la filele 177-178 în vol. I dosar prima instanță a menționat „Cazările la hotel în București pentru inc. Popa le plătea dr. Edu Dorinel dar de cele de la Oradea nu cunosc personal. De acestea de la Oradea știam numai de la Edu Dorinel că le plătește, dar cu privire la celelalte cazări de la Hotelurile Ibis și Eurohotel știam sigur că le plătește Edu Dorinel și achitam aceste cazări pentru inculpatul Popa.

Instanța de apel ca și prima instanță a constatat că susținerile martorilor Edu Dorinel și Uceanu Lucian nu se coroborează cu celelalte facturi ridicate de organul de urmărire penală, rezultând că beneficiarul serviciilor hoteliere nu a fost numitul Popa Vasile Constantin, numele acestuia nefigurând la rubrica delegat, ci alte persoane, așa încât nu rezultă că inculpatul s-ar fi cazat în perioada indicată de martorul denunțator pe cheltuiala acestuia din urmă, concluzie stabilită de prima instanță și însușită și de instanța de apel.

Martora Brebenel Monica în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 23 octombrie 2014, aflată la filele 12-15 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Lucrez la S.C. EURO HOTELS S.R.L. din anul 2006, iar din anul 2011 sunt director general. Printre atribuțiile pe care le am în această calitate sunt: plătesc furnizorii, închei contracte cu agenții de turism, mă ocup de bunul mers al recepției ș.a. Există trei hoteluri aparținând S.C. EURO HOTELS S.R.L.: unul se află pe strada Mareșal Averescu nr. 32-34, sector 1, al doilea pe strada Gheorghe Polizu nr. 4, al treilea pe Calea Griviței nr. 30. Fac precizarea că al doilea și al treilea hotel fac corp comun și se află în apropierea Gării de Nord. De regulă, îmi petrec majoritatea timpului alocat serviciului la cele două hoteluri de lângă gară. Pentru că îmi petrec mult timp la recepție, l-am văzut în dese rânduri pe numitul Edu Dorinel, remarcându-i statura. Am întrebat la recepție cum se numește, mi s-a spus că Edu Dorinel și știu că l-am văzut în perioada 2011-2012. Astăzi, data de mai sus, mi se prezintă o fotografie în care îl recunosc pe Edu Dorinel. Din câte rețin de la angajații hotelului, Edu Dorinel făcea rezervări telefonic pentru una sau mai multe camere. În urma analizei evidențelor pe care le dețin și pe care le voi anexa la prezenta declarație, Edu Dorinel a achitat o singură dată în nume propriu o cazare la EURO HOTELS și de mai multe ori a achiat în numele societății ROMARO IMPEX S.R.L. Borș.

Tot în urma analizelor evidențelor sus-menționate, nu am găsit numele Popa Vasile Constantin, singurul nume asemănător pe care l-am găsit în evidențe fiind Popa Vasile, posesor buletinului... din Iași, care a achiat atât cash, cât și cu card-ul. Arăt că nu există posibilitatea ca la EURO HOTELS să fi fost cazat vreodată vreun individ cu numele Popa Vasile Constantin, care să achite în nume propriu fie cash, fie cu card, contravaloarea cazării și să nu fie prins în evidențele contabile. Pentru fiecare plată făcută la hotelurile noastre se eliberează factură. Astăzi, data de mai sus, mi se prezintă și fotografia lui Popa Vasile Constantin, însă nu pot preciza dacă a fost clientul hotelului nostru, întrucât nu îmi amintesc să îl fi văzut vreodată. Din punct de vedere tehnic, există posibilitatea ca Edu Dorinel să rezerve mai mult de o cameră, să cazeze invitați de-ai săi, dar factura care evidențiază plata camerelor să fie doar pe ROMARO IMPEX S.R.L. Borș. Alte amănunte nu cunosc. La audiere a fost prezent dl. avoat Alexandru Șerban, apărător ales la inc. Popa Vasile Constantin.”

Aceeași martoră în declarația dată în primă instanță la data de 2 noiembrie 2016, aflată la fila 1 în vol. VI dosar prima instanță a precizat că își menține declarația de martor dată la 23 octombrie 2014 la DNA București. A arătat că este director general la SC EUROHOTEL București, A arătat că acestui grup hotelier îi aparține EUROHOTEL aflat pe str. Mareșal Averescu, respectiv hotelul aflat lângă Gara de Nord, pe str. Gh. Polize, care cuprinde două corpuri de clădire, cu o singură recepție. Își desfășoară activitatea mai puțin la recepție, întrucât la data respectivă a fost manager front office și datora sa este să verifice activitatea recepției. A arătat că îl cunoaște pe numitul Edu Dorinel datorită staturii sale și ține minte că i-a solicitat să facă niște reduceri în cazul în care va solicita mai multe nopți de cazare. Faptul că l-a cunoscut s-a datorat faptului că pentru a acorda o reducere este nevoie de acordul unui șef. A arătat că nu avea un contract de colaborare cu acesta, doar un gentleman agrment, iar pe baza acestuia acorda aceste reduceri de tarife pentru angajații dânsului, plățile făcându-se pe firma ROMARO, iar plata se făcea cash sau cu cardul. A arătat că nu îl cunoaște pe numitul Popa Vasile Constantin și nici nu l-a găsit în evidențele lor, găsind un singur Popa Vasile, un angajat de la Drumuri și Poduri de la Iași. Nu îl cunoaște pe numitul Popa Vasile Constantin și i-a văzut poza pe internet pentru a vedea care este persoana pentru care a dat declarații în acest dosar. Există însă posibilitatea ca o cameră să fi fost rezervată de Edu Dorinel prin firma ROMARO SRL și ca numitul Popa Vasile Constantin să fi fost cazat în acea cameră, întrucât recepția hotelului este mare, generoasă și sunt mai multe posibilități de urcare în camere. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Puteți aprecia dacă în perioada 2011-2012 a făcut Edu Dorinel rezervări pe numele firmei ROMARO? Răspuns: A arătat că rezervările existente făcute de Edu Dorinel pe firma ROMARO sunt cele evidențiate deja în dosar și nu-și mai aduce aminte de perioada respectivă. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Puteți preciza dacă la EUROHOTEL se întocmesc fișele de intrare și ieșire ale tuturor persoanelor cazate? Răspuns: Se întocmesc aceste fișe, însă se evidențiază datele personale ale unei singure persoane dacă se cazează două persoane în cameră. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Ați remis organelor de urmărire penală actele privind pe numitul Popa Vasile din Iași? Răspuns: Se

regăsesc pe partea jos a facturii fiscale, la rubrica „Delegat”. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Puteți preciza dacă numitul Edu Dorinel v-a prezentat persoane cărora le-a asigurat cazarea la EUROHOTEL și să aveți o atitudine deosebită față de acestea? Răspuns: Nu, suntem profesioniști și avem aceeași atitudine față de toți clienții”.

Martora Brebenel Monica a fost audiată în declarația de la 13 decembrie 2018 în fața instanței de apel, declarație aflată la filele 179-180 în vol. I dosarul Înaltei Curți, arătând că a fost audiată în această cauză, atât de către parchet în 23.11.2014, cât și de către instanța de judecată în 02.11.2016. A menținut declarațiile date cu precizările pe care le va face astăzi în fața instanței de apel. Lucrează din anul 2005 ș la SC EUROHOTEL București având funcții care au început de la recepționar, șef de recepție, iar în anul 2011 a devenit director general la această societate. Deși are un birou la etajul 5 al acestui hotel își petrece mult timp la recepție, condiții în care menține declarația conform căreia în hotelul în care era ea director l-a văzut de mai multe ori pe numitul Edu Dorinel, recmarcându-i statura, având aproximativ 1,5 metri înălțime. Nu își aduce aminte exact perioada, este posibil să fi fost anul 2011, sau 2012 oricum datele rezultă din facturile pe care le-a depus la dosarul cauzei, ea a fost solicitată prin intermediul recepționerei sale de către numitul Edu Dorinel care i-a cerut să-i facă o reducere la cazare, având în vedere că este clientul fidel al instituției sale. A verificat și constatând într-adevăr e un client fidel i-a făcut o reducere de la 65 euro la 50 euro. Cred că această persoană a fost clientul lor în perioada arătată de vreo 30 de ori. De fiecare dată când se caza, după această întâlnire pe care ea a avut-o cu numitul Edu Dorinel, exista o dispoziție din partea sa către recepție să beneficieze de această reducere, condiții în care s-a întâlnit cu dânsul doar o dată, când a convenit acest aspect. A putut să observe că dânsul a venit la ea singur, dar nu poate să precizeze dacă el a fost sau nu însoțit de una sau mai multe persoane. De obicei, Edu Dorinel lua camera pe o singură persoană. A precizat în declarația dată la parchet după ce a văzut fotografia inc. Popa Vasile Constantin că nu poate preciza dacă a fost clientul hotelului lor și nu își amintește să-l fi văzut vreodată și azi în fața instanței uitându-se la inc. a precizat că nu-și amintește să-l fi văzut în hotelul lor unde sunt sute de persoane zilnic. Întrebări formulate de apărătorul ales al apelantului-intimat inculpat Popa Vasile Constantin: Dacă poate martora preciza dacă există și o altă factură decât cea din septembrie 2012, achitată în numele Societății Romaro Impex SRL Gorj, pe numele Olteanu Radu, în condițiilor în care majoritatea facturilor de cazare emise pe numele acestei societăți sunt anterioare anului 2011, respectiv au fost emise în anul 2008 și anul 2010? Răspuns: Având în vedere că a pus toate facturile la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție, răspunsul său la această întrebare este că e imposibil să fie și alte facturi pentru perioada 2011-2012. Dacă martora a discutat și cu alte persoane care s-au prezentat ca și reprezentanți ai ROMARO pentru a obține cazare? Răspuns: Înțelegerea sa a fost doar cu reprezentantul SC Romaro, respectiv cu Edu Dorinel, ulterior acestei date oricine se poate prezenta în numele societății Romaro era cazat cu reducere, în condițiile în care factura era emisă pe Romaro Impex SRL.

Astfel, Înalta Curte a constatat poziția constantă a martorei Brebenel Monica în cursul procesului penal în care a arătat că nu îl cunoaște pe inculpatul Popa Vasile Constantin și nici nu știe ca acesta să fi fost cazat la hotelul menționat, care se coroborează cu înscrisurile ridicate de la unitatea hotelieră, așa încât au infirmat susținerile martorilor Edu Dorinel și Uceanu Lucian, deoarece nu există facturi fiscale pe numele beneficiarului și s-ar fi eliberat chitanță solicitantului serviciului de cazare, or, inculpatul Popa Vasile Constantin nu a fost cazat în acea unitate hotelieră.

Astfel, instanța de control judiciar consideră că nu a fost dovedită acuzația că inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi beneficiat de servicii de cazare în București, la EUROHOTEL și Hotelul IBIS, plătite de martorul denunțator Edu Dorinel, declarațiile martorului denunțator și ale martorului Uceanu Lucian conținând neconcordanțe, astfel încât nu pot fi credibile și în consecință nu s-a probat existența vreunui folos și nici legătura cu eventuala protecție judiciară viitoare a inculpatului, așa încât nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate ale infracțiunii de luare de mită privind pe inculpat.

O altă acuzație de luare de mită referitor la inculpatul Popa Vasile Constantin constă în aceea că acesta ar fi beneficiat de serviciile sexuale ale unor prostituate, servicii care ar fi fost achitate de către denunțatorul Edu Dorinel, iar organul de urmărire penală în afară de declarația martorului denunțator Edu Dorinel s-a fundamentat pe declarațiile martorilor Edu Mirel Ionuț, Uceanu Lucian, Tudor Gheroghe, Bronț Lavinia. Crăcană Mihaela Cerasela, Mociar Adelina și Gîlcă Ionela, precum și pe notele de redare a discuțiilor purtate telefonic sau în mediul ambiantal.

Instanța de control judiciar analizând coroborat mijloacele de probă administrate a constatat ca și prima instanță că nu au fost dovedite susținerile procurorilor, deși rezultă că inculpatul Popa Vasile Constantin s-a întâlnit cu diferite persoane de sex feminin, iar dacă au existat relații între inculpat și acestea, martorul denunțator Edu Dorinel să fi plătit serviciile prestate.

Martora Mociar Adelina Cristina în declarația dată la 31 martor 2017 în fața primei instanțe, aflată la fila 97 dosar prima instanță a arătat că numitul Edu Dorinel niciodată nu i-a dat sume de bani pentru a se întâlni cu Popa Vasile. Întrebare pusă de procuror: Dacă ați primit vreo sumă de bani de la inculpatul Popa Vasile? Răspuns: Niciodată. Întrebare pusă de avocatul Alexandru: O cunoașteți pe Bronț Lavinia? Răspuns: Da, o cunosc este o prietenă de-a mea, care a lucrat pentru numitul Edu Dorinel. Întrebare pusă de avocatul Alexandru: Dacă numitul Popa Vasile a cunoscut-o pe Bronț Lavinia cam tot în aceeași perioadă? Răspuns: Nu știu. Întrebare pusă de avocatul Alexnadru: Dacă ați ieși vreodată împreună cu Popa Vasile și Bronț Lavinia? Răspuns: Nu-mi amintesc. Întrebare pusă de avocatul Alexandru: Dacă numitul Edu Dorinel a intermediat fiecare întâlnire? Răspuns: Doar prima întâlnire, în rest nu.

Martora Mociar Adelina Cristina nu a putut fi audiată în fața instanței de apel, deși au fost făcute toate demersurile pentru a putea fi audiată, însă fiind plecată din țară în Norvegia, așa încât la termenul de judecată de la 9 mai 2020, Înalta Curte în temeiul art. 383 din Codul de procedură penală a constatat imposibilitatea audierii martorei și a dispus ca proba să nu mai fie administrată.

Înalta Curte a luat în considerare declarația martorei Mociar Adelina Cristina din fața primei instanțe, considerând că aceasta a fost administrată cu respectarea blocului de convenționalitate european, fiind respectat dreptul la apărare, în condiții de oralitate, contradictorialitate și nemijlocire.

Martora Bronț Lavinia Anda în declarația dată în fața primei instanțe la 25 aprilie 2017, aflată la fila 63 în vol. VIII dosar prima instanță, arătat că în anul 2012 a lucrat la firma DORIRAM SRL Oradea al cărui patron este numitul Edu Dorinel. A cunoscut-o pe numita Mociar Adelina Cristian care era o cunoștință. Numitul Edu Dorinel le-a făcut cunoștință cu Popa Vasile Constantin, atât ei, cât și numitei Mociar Adelina Cristina și crede că le-a transportat la casa lui. Popa Vasile nu s-a prezentat, doar Edu Dorinel le-a spus cine este, iar ele s-au adresat acestuia cu apelativul „dl. Vasile” și nu le-a spus nimic despre participarea la vreun examen pentru vreo funcție. A arătat că a povestit în casă și nu a fost vorba de ore, ci maximum o oră și a întreținut relații sexuale, iar după aceea a plecat acasă cu un taxi. A arătat că a primit bani de taxi de la Popa Vasile Constantin, însă nu poate afirma nimic despre numita Mociar, dacă a primit de la dânsul bani sau nu. O singură dată l-a văzut pe Popa Vasile, nu l-a întâlnit și nici nu a întreținut legături telefonice și nici nu a primit vreo sumă de bani de la Edu Dorinel pentru efectuarea acestei vizite.

Martora Bronț Lavinia a fost audiată și de către instanța de apel la data de 6 iunie 2019, declarație aflată la fila 115 în vol. III dosar Înalta Curte, martora arătând că menține declarațiile date la 25.04.2017 la Curtea de Apel Timișoara și la data de 01.10.2014 la DNA – Serviciul Teritorial Oradea, în care a spus adevărul și le-a dat liber consimțit. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă martora își amintește cum a dat declarația la DNA, cine a citat-o și cine a însoțit-o? Răspuns: Domnul Edu Dorinel m-a însoțit la DNA, Nu știu cine m-a citat. Întrebare: Dacă domnul Edu Dorinel a fost prezent pe durata audierii martorei la DNA? Răspuns: Nu a fost prezent la momentul audierii mele la DNA. Întrebări adresate de către instanță: Dacă ați primit sume de bani pentru serviciile prestate către inculpat? Răspuns: Nu. Și atunci de ce ați prestat? Răspuns: Din întâmplare.”

Martora Gîlcă Ionela în declarația dată în fața instanței de apel la 14 martie 2019, aflată la fila 50 în vol. II dosarul Înaltei Curți a arătat că menține declarațiile date în data de 01.10.2014 la DNA - ST Oradea și respectiv 25.04.2017 la Curtea de Apel Timișoara în care a spus adevărul și pe care le-a dat de bunăvoie. Crede că în anul 2011, 2010 l-a cunoscut pe Popa Vasile Constantin prin intermediul lui Edu Dorinel. Pe Popa Vasile Constantin l-a cunoscut la biroul lui Edu Dorinel și a fost întrebată de către Edu Dorinel dacă vrea să se întâlnească cu Popa Vasile Constantin, i-a răspuns afirmativ în schimbul unei sume de bani, dar pe care nu o mai pot preciza. Din câte își aduce aminte suma de bani a fost plătită atât de Popa Vasile Constantin, cât și de Edu Dorinel. Au avut loc trei întâlniri cu Popa Vasile Constantin, una la apartamentul acestuia, una la casa acestuia, crede că în Sânmartin și a treia la o pensiune la 1 Mai. Aceste întâlniri le-a purtat de bunăvoie cu inculpatul Popa Vasile Constantin. Întrebare adresată de către procuror: Dacă martora cunoștea cu ce se ocupa Popa Vasile Constantin? Răspuns: Da, știa că este procuror.

Martorul Tudor Gheorghe în declarația dată la 14 martie 2019 în fața instanței de apel, aflată la filele 48-49 dosarul Înaltei Curți a arătat că menține declarațiile date la 01.10.2014 la DNA și respectiv 25.04.2017 la Curtea de Apel Timișoara în care a spus adevărul și pe care le-a dat de bunăvoie. Îl cunoaște pe inculpat de când se ocupa cu echipa de handbal de la Oradea, cam de 15 ani, iar pe Edu Dorinel îl cunoaște de 10 ani. Atunci când a fost chemat la DNA Oradea i-a spus dl. Edu că se duce pentru dl. Pățaș și dl. Guiăș. Când a ajuns la DNA atunci trebuie să spună despre Popa Vasile, a avut emoții pentru că el nu a fost chemat la instanță, a fost la domnul Man, Țuluș, grefiera, dl. Edu și el. A fost întrebat de dl. Țuluș dacă îl cunoaște pe dl. procuror, el a răspuns afirmativ și dacă i-a prezentat ceva fete. I-a răspuns domnului Țuluș că da, dar nu le cunoaște pentru că ele își dau nume diferite. El a fost întrebat în ce condiții a dus fetele la inculpat, iar el a răspuns că nu știe dacă acesta le-a plătit. Nu știa care era relația între dl. Edu și inculpat. Întrebare adresată de către procuror: De câte ori martorul a făcut aceste servicii? Răspuns: Nu știe exact ce a declarat, însă așa cum a spus în declarația de la Curtea de Apel Timișoara. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă la momentul în care a fost audiat martorul la DNA Oradea era prezent și Edu Dorinel? Răspuns: Da, era de față la momentul audierii sale. A avut și intervenții? Răspuns: Da, a avut intervenții în sensul că i-a solicitat să spună dacă a văzut că le-a dus pe fete și dacă le-a plătit el. Întrebare: În ce condiții a ajuns la prima întâlnire din Băile 1 Mai Edu Dorinel? Răspuns: I-a spus lui Edu Dorinel că se întâlnește cu dl. procuror, iar el i-a spus că vrea să meargă cu el ca să-l întâlnească.

Înalta Curte va avea în vedere declarațiile martorelor Mociar Adelina și Bronț Lavinia așa cum au fost arătate mai sus din care a rezultat că inculpatul Popa Vasile Constantin le-a cunoscut prin intermediul martorului denunțator Edu Dorinel, însă martorul denunțator nu a plătit nicio sumă de bani pentru serviciile lor, așa cum se susține de organul de urmărire penală.

Instanța de control judiciar nu va avea în vedere declarația martorei Gîlcă Ionela, întrucât aceasta nu se coroborează cu celelalte mijloace de probă.

De asemenea, nu vor fi avute în vedere nici declarațiile martorului Uceanu Lucian, pentru argumentele reținute de prima instanță, în sensul că acestea conțin neconcordanțe, precum și existența unei relații apropiate între martorul denunțator și martor, care a fost șoferul acestuia, iar apoi colaborator în activitățile comerciale cu acesta, declarația notarială a numitului Ionescu Marius care a arătat că martorul Uceanu Lucian într-o discuție purtată cu acesta ar fi afirmat că a dat declarații mincinoase, întrucât a fost recompensat de numitul Edu Dorinel cu un autoturism și a fost cooptat în anul 2015 în afacerile acestuia, că nu îl cunoaște pe inculpatul Popa Vasile Constantin, iar dacă îl cunoaște l-a văzut cel mult o dată.

Totodată, instanța de apel nu va avea în vedere nici declarația mai sus menționată a martorului Tudor Gheorghe dată în apel, întrucât conține afirmații evazive, iar celelalte declarații ale aceluiași martor, din fața primei instanțe, pentru argumentele evidențiate de aceasta, ca urmare a relației apropiate al

denunțatorului cu martorul, Edu Dorinel participând chiar la audierea sa la organul de urmărire penală, așa încât nu pot fi reținute.

Prima instanță a mai relevat și conținutul unei declarații notariale a numitului Ganea Gheorghe aflată la dosar prin care a arătat că în anul 2015 s-a întâlnit de mai multe ori cu Tudor Gheorghe, care a afirmat că regretă că a trebuit să dea declarație mincinoasă cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin, însă a procedat în acest mod deoarece avea nevoie de sprijin material.

Totodată, instanța de apel, ca de altfel și prima instanță nu a avut în vedere declarația martorului Edu Mirel Ionuț, fiul martorului denunțator Edu Dorinel, care viza în principal presupusele servicii sexuale oferite inculpatului Popa Vasile Constantin, existând neconcordanțe între declarațiile date cu privire la Gîlcă Ionela, iar referitor la notele de redare ale convorbirilor telefonice și ambientale aflate în vol. 8 dosar de urmărire penală. nici acestea nu vor fi avute în vedere nu relevă aspecte cu privire la prestarea unor servicii de care ar fi beneficiat inculpatul Popa Vasile Constantin sau de plata unor astfel de servicii, așa încât nu se coroborează cu niciun mijloc de probă.

În raport cu cele menționate, Înalta Curte constată că infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin cu cele cinci acte materiale analizate în raport cu mijloacele de probă administrate, inclusiv în fața instanței de apel, nu a fost dovedită, nefiind îndeplinite condițiile de tipicitate ale incriminării, în condițiile deja expuse, respectiv existența vreunei promisiuni judiciare viitoare de o presupusă protecție judiciară, din partea inculpatului privind pe martorul denunțator Edu Dorinel, nici a vreunui folos de orice fel care să-l fi dobândit, precum și nici subiectiv, nefiind relevată intenția directă sau indirectă a inculpatului în comiterea presupusei fapte de luare de mită, așa încât soluția de achitare pronunțată de prima instanță, în temeiul art. 396 alin. 1 și 5 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 din Codul penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (5 acte materiale) este legală și temeinică, iar motivele de apel ale parchetului sub aspectul greșitei achitări, sunt nefondate.

Instanța de control judiciar în continuare a examinat criticile formulate în apelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție cu privire la greșitele soluții de achitare a inculpatului Popa Vasile Constantin pentru infracțiunile de abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului în dosarele nr. 7157/P/2008, 7515/P/2008 și 8153/P/2008 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, în raport cu motivele de apel scrise și susținute oral, de către procuror, prin raportare la sentința atacată, dar și a mijloacele de probă administrate în apel prin coroborare cu toate mijloacele de probă administrate și în cursul urmăririi penale și în apel, considerând că acestea s-au circumscris efectului devolutiv al apelului, potrivit art. 417 din Codul de procedură penală, nefiind aduse modificări acuzațiilor inițiale, aspectele susținute oral, relevând analiza amplă a criticilor formulate în scris, față de condițiile de tipicitate ale fiecărei incriminări

din cele mai sus menționate prin raportare la actele concrete comise și atribuțiile de serviciu încălcate, în raport cu acestea, precum și incriminările de sustragere sau distrugere de înscrisuri și favorizarea infractorului, așa încât susținerile apărătorului apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin cu privire la modificarea acuzațiilor nu se susțin, apărarea făcând confuzii între o modificare a acuzațiilor și susținerea amplă și critică cu privire la situația reținută de prima instanță și ansamblul mijloacelor de probă administrate în cursul procesului penal.

Înalta Curte consideră că nu se susțin nici acuzațiile aduse inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, așa cum corect a fost schimbată încadrarea juridică din art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal și favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, toate în legătură cu dosarul penal nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, în sensul că în perioada iunie-septembrie 2009, inculpatul, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea și-ar fi exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de îndeplinire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, prin afectarea gravă a încrederii justițiabililor în această instituție, în sensul că a distrus rechizitoriul din data de 10.06.2009 emis în dosarul cu nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, după care, în data de 16.09.2009 a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului Gligor Cristian Paul, fără a emite soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuit.

În mod concret s-a reținut în actul de sesizare ce a fost precizat cu privire la aceste acuzații, (urmare a încheierii dispuse de judecătorul de cameră preliminară, respectiv încheierea penală nr. 14/CP/2015 din ședința de cameră de consiliu din data de 20 martie 2015 a Curții de Apel Oradea, Secția penală și pentru cauze cu minori pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014 prin care au fost admise în parte cererile și excepțiile formulate de inculpatul Popa Vasile Constantin, în sensul că în baza art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală s-a constatat neregularitatea rechizitoriului în ce privește descrierea infracțiunilor de șantaj și abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin la punctele 2,3, 4 și 5 din actul de sesizare), că în primăvara anului 2009, procurorul stagiar Ardelean Cristian Marius din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Aleșd a primit spre soluționare dosarul nr. 7157/P/2008, în care organele de poliție propuneau trimiterea în judecată a numitului Gligor Cristian Paul, sub aspectul infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 grame/litru, prevăzută de art. 87 din O.U.G. nr. 195/2002. Conform datelor, Gligor Cristian Paul produsese anterior depistării sale și un accident care a avut

ca urmare tamponarea altor trei autoturisme, iar alcooltestul a indicat o valoare de 0,69 grame/litru, prevăzută de art. 87 din O.U.G. nr. 195/2002. Conform datelor, Gligor Cristian Paul produsese anterior depistării sale și un accident care a avut ca urmare tamponarea altor trei autoturisme, iar alcooltestul a indicat o valoare de 0,69 miligrame/litru alcool pur în aerul expirat. Conform buletinelor de analiză toxicologică s-a concluzionat că învinuitul (la acea vreme) este sub influența alcoolului, atât prima, cât și a doua probă evidențiind rezultate de alcoolemie de peste 1/1.000 fapt ce l-a determinat pe procurorul de caz să întocmească rechizitoriu. Calitatea de stagiar a procurorului de caz a reclamat contrasemnarea rechizitoriului de către procurorul Dan Mihai Chirilă, data de 15.06.2009 fiind data predării dosarului soluționat conform descrierii de mai sus. La dosarul cauzei a existat și o expertiză medico-legală pentru stabilirea retroactivă a aloriei alcoolemiei. Aceasta s-a efectuat la IML Timișoara, iar conform concluziilor învinuitului ar fi putut avea o alcoolemie teoretică de 0,75 grame/1.000 pe de altă parte, însă s-a precizat că din calculul teoretic efectuat prin aplicarea formulei Widmark s-ar fi realizat o alcoolemie maximă de 1,35 grame/1.000. La câteva zile după finalizarea dosarului, procurorul de caz a fost chemat de către prim-procurorul unității, inculpatul Popa Vasile Constantin, acesta din urmă chestionându-l pe Ardelean Cristian Marius de ce a întocmit rechizitoriul în condițiile în care expertiza retroactivă stabilise o valoare inferioară a alcoolemiei. La primirea răspunsului că se respectă practica stabilită de comun acord în cursul unei ședințe din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, inculpatul Popa Vasile Constantin a solicitat efectuarea unei excepții în această situație, întrucât Gligor Cristian Paul este un cunoscut de-al său. La răspunsul procurorului Ardelean Cristian Marius că nu vrea să schimbe soluția adoptată în dosar și dacă dorește și consideră necesar să o infirme. Ulterior, procurorul Ardelean Cristian Marius a constatat că soluția sa, trimitere în judecată prin rechizitoriu, fusese înlocuită din dosar cu o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală, întocmită în numele și de către inculpatul Popa Vasile Constantin, fără a exista o soluție de infirmare. Audiatur, inculpatul Popa Vasile Constantin nu recunoaște că a distrus actul de sesizare a instanței de judecată. Se remarcă și lipsa oricărei explicații pentru lipsa soluției de infirmare, menționată mai sus.

Prima instanță a administrat toate mijloacele de probă, iar instanța de apel a readministrat la rândul său, în condițiile deja arătate mijloacele de probă, iar din evaluarea lor coroborată a rezultat o altă situație de fapt decât aceea ce a fost expusă mai sus, în sensul că inculpatul Popa Vasile Constantin în perioada iunie-septembrie 2009 în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea și-a exercitat cu respectarea legii atribuțiile și a dispus la data de 16.09.2009 soluția de scoatere de sub urmărire penală prin ordonanță, în condițiile în care nu exista niciun rechizitoriu, care să îndeplinească condițiile de verificare prevăzute de art. 328 din Codul de procedură penală (art. 263 alin. 3, 4 din Codul de procedură anterior) întocmit legal de către procurorul stagiar Ardelean Cristian Marius din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Aleșd și contrasemnat de către procurorul coordonator Chirilă Mihai Dan și nici nu a

distrus rechizitoriul și nici nu favorizat pe făptuitorul Gligor Cristian Paul prin soluția dispusă.

Martorul Ardelean Cristian Marius în declarația dată la 30 septembrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 360-364 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Din data de 1 august 2008 activez în calitate de procuror, o perioadă am activat în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Aleșd, iar de la 1 ianuarie 2011 activez în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor. Nu mai țin minte cu exactitate, dar prin primăvara anului 2009 mi-a fost repartizat în vederea soluționării dosarul nr. 7157/P/2008, în care organele de poliție propuneau trimiterea în judecată a numitului Gligor Cristian Paul, sub aspectul infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 grame/litru, prevăzută de art. 87 din O.U.G. nr. 195/2002. Îmi amintesc faptul că, susnumitul produsese anterior depistării sale și un accident care a avut ca urmare tamponarea altor trei autoturism. De asemenea, a rezultat că alcooltestul a indicat o valoare de 0,69 miligrame/litru alcool pur în aerul expirat. Conform buletinelor de analiză toxicologică, atât prima, cât și a doua probă au dat rezultate de alcoolemie de peste 1/1.000; chiar îmi amintesc că proba a doua era inferioară primeia. Mai mult decât atât, conform buletinului de examinare clinică s-a concluzionat că învinuitul este sub influența alcoolului. Corespunde realității faptul că la dosarul cauzei a existat o expertiză medico-legală pentru stabilirea retroactivă a valorii alcoolemiei. Aceasta s-a efectuat la IML Timișoara, iar conform concluziilor învinuitul ar fi putut avea o alcoolemie teoretică de 0,75 grame/1.000, aspect care demonstrează nesinceritatea învinuitului în ceea ce privește cantitatea de alcool pe care a declarat că a consumat-o. Am făcut aceste precizări pentru a sublinia că în prezența unei astfel de probațiuni vinovăția persoanei în cauză era fără dubiu, aceasta cu atât mai mult cu cât în chiar conținutul raportului de expertiză se arată că rezultatele obținute au caracter strict teoretic și nu pot fi considerate ca având valoare certă din punct de vedere medico-legal. Ca urmare, la data de 10 iunie 2009, am întocmit rechizitoriul, act în care am dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului Gligor Cristian Paul. Doresc să precizez că în cursul anului 2009, nu mai rețin când, în cursul unei analize a soluțiilor s-a ridicat ca problemă de principiu și din dorința de a se crea o practică unitară probleme expertizelor retroactive în dosare de alcoolemie. Eu, împreună cu alți colegi am fost inițiatorii acestei discuții, iar la finalul dezbaterii s-a ajuns la concluzia unanimă că nu ar mai trebui dispuse astfel de expertize, iar în cazul în care erau deja dispuse, să nu fie luate în considerare, aceasta cu excepție câtrva situații ieșite din comun. Revenind la desfășurarea evenimentelor arăt că, după întocmirea rechizitoriului am solicitat grefierei să îmi întocmească adresele aferente, după care l-a rugat pe domnul procuror Dan Mihai Chirilă să contrasemneze documentul, eu fiind în acea perioadă stagiar. În acea perioadă dat fiind volumul foarte mare de lucru se întâmpla să predau și 20 de dosare soluționate, așa am procedat și în acest caz și nu mai țin minte dacă grefierea șefă mi-a semnat în condica mea primirea de către ea a dosarului. Eu îmi țineam personal o evidență a dosarelor pe niște fișe, ce se constituiau în a fi niște anexe la condica de evidență a lucrărilor, conform

acestei evidențe în data de 15 iunie 2009 am predat către grefă un număr de 61 de dosare soluționate. Primul pe listă figurează dosarul nr. 7157/P/2008, cel despre care declar acum. Depun, în copie, fișele despre care am făcut vorbire. La câteva zile după aceste evenimente am fost chemat de către prim-procurorul unității, Popa Vasile Constantin, care m-a întrebat direct de ce am întocmit rechizitoriul în condițiile în care expertiza retroactivă stabilise o valoare inferioară a alcoolemiei, i-am replicat că nu fac altceva decât să urmez practica stabilită de comun acord în cursul ședinței despre care am vorbit mai sus. El a spus atunci că ar fi bine să fac o excepție în această situație, întrucât omul îi este vecin sau i-a fost vecin și atunci și-a amintit acest fapt. I-am răspuns că nu fac nicio excepție, întrucât fusese stabilită deja o idee comună, iar pe de altă parte fapta avea un conținut mai grav, întrucât se produsese și accident în centrul Municipiului Oradea. I-am răspuns primului - procuror că eu nu schimb soluția adoptată în dosar și dacă dorește și consideră necesar să o infirme. În contextul unor discuții pe care le-am avut ulterior cu colegul meu Florența Alex, în prezent procuror la D.I.I.C.O.T. Timișoara, generate de memoriile repetate pe care le depunea avocatul Manole Ionel (perceput în colectivul de procuror ca fiind un apropiat al lui Vasile Popa) am discutat cu acesta și am verificat în registrul de urmărire penală al parchetului mai multe dintre soluțiile adoptate în dosarele penale având ca obiect comiterea unor infracțiuni la regimul circulației rutiere și în care a fost avocat Manole Ionel. Cu această ocazie, am constatat că există unele dosare în care am întocmit rechizitoriu, iar în registrul de urmărire penală figurează soluție de scoatere de sub urmărire penală. Doresc să precizez că eu nu fusem repartizat pe soluționarea dosarelor privind infracțiuni la regimul rutier, ci în principal pe dosare economice. De asemenea, țin să precizez că eram în relații colegiale corecte cu domnul prim-procuror Popa Vasile, mai exact nu ne aflam nici în relații de dușmănie și nici în relații de prietenie, până la data evenimentelor descrise, chiar îl percepeam ca pe un om corect.”

Același martor Ardelean Cristian Marius a fost audiat în primă instanță la data de 25 aprilie 2017, declarație aflată la filele 49-53 în vol. VIII dosar primă instanță în care a arătat că”În prezent lucrez la DNA – Serviciul Teritorial Oradea. Îmi mențin în întregime declarația pe care am dat-o la 30.09.2014 la DNA Oradea. Arăt că începând 01.08.2008 activez în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea până în februarie 2010 ca și procuror stagiar și până în februarie 2011 în calitate de procuror definitiv. În calitatea mea de procuror am instrumentat dosarul nr. 7157/P/2008 care îl privea pe inculpatul Gligor Cristian Paul sub aspectul comiterii infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care are îmbibație alcoolică de peste 0,80 grame/litru prev. de art. 87 din OUG 195/2002. În legătură cu fapta inculpatului îmi amintesc că era vorba de o tamponare, de un carambol produs în centrul municipiului Oradea, fără victime, în week-end, iar echipajul de poliție l-a testat cu alcooltestul rezultând o valoare mai mare de 0,40 mg, valoare care a atras conducerea acestuia la IML Oradea pentru recoltarea probelor biologice. Arăt că valoarea care a rezultat ca urmare a analizelor era undeva între 1,30-1,50 grame/litru alcool pur în sânge, dar nu pot preciza cu exactitate valoarea, fiind cert că era peste 1 gram/litru alcool pur în

sânge. Arăt că în acea perioadă practica era în sensul că organele de poliție să dispună și o expertiză prin care să se efectueze calculul retroactiv al alcoolemiei în cauză, care se făcea la INML Timișoara, și de regulă valoarea teoretică rezultată era sub limita legală de 0,80 grame/litru alcool pur în sânge, aceste expertize efectuându-se la solicitarea inculpatului. Arăt că la nivelul procurorilor a existat o stare de nemulțumire vis-a-vis de această situație, datorită faptului că rezultatele teoretice exprimate în aceste expertize erau inferioare celor stabilite prin examenul clinic de către IML vis-a-vis de mostrele biologice care au fost examinate, însă eu personal nu am luat în considerare rezultatul acestei expertize medico-legal de calcul retroactiv al alcoolemiei niciodată. Menționez că în fiecare joi a săptămânii se făcea o ședință de analiză a soluțiilor la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, unde pe lângă analiza soluțiilor se mai discutau și probleme de practică unitară, iar în cadrul probabil a mai multor ședințe de judecată s-a stabilit să nu se țină cont de rezultatul acestor expertize de calculul retroactiv al alcoolemiei decât în situații excepționale, cum ar fi situația în care inculpatul este condus pentru recoltarea probelor biologice cu mult timp în urma depistării sale în trafic, de exemplu 5-6 ore și țin minte că nu existau păreri contra. Arăt că dosarul a fost înregistrat în cursul anului 2008, iar urmărirea penală a fost finalizată în cursul anului 2009, ceretările fiind efectuate de către Serviciul Rutier al Poliției Bihor. Arăt că îndrumătorul meu în acea perioadă, având în vedere că eram procuror stagiar, era domnul procuror Mihai Chirilă, care îmi contrasemna toate lucrările. Revenind la problema dosarului nr. 7157/P/2008, arăt că nu a fost un dosar care să ridice probleme de drept, am finalizat urmărirea penală și am întocmit rechizitoriul pe numele inculpatului, acest document fiind tehnoredactat chiar de mine personal, după care procurorul îndrumător contrasemnând actul de sesizare al instanței, dosarul fiind predat la grefa unității pentru efectuarea formalităților, adreselor necesare. Nu-mi amintesc foarte exact dacă ordinea a fost aceasta, daă a fost mai întâi predat grefei și ulterior contrasemnat de procurorul îndrumător. În legătură cu modul de predare a lucrării, arăt că aceasta a fost predată grefei unității. Cu privire la dovada descărcării lucrării arăt că predam lucrarea pe încredere, neexistând niciun fel de suspiciune că ar putea dispărea lucrarea, însă nu se mai efectua nicio formalitate de predare-primire a documentelor. Mai arăt însă că am avut o evidență personală pe o coală A 4, unde mi-am notat toate lucrările întocmite, iar aceste evidențe au fost păstrate de către mine. Mai arăt că în perioada respectivă am avut un volum mare de lucru, între 1500 și 2.000 dosare pe an și au fost săptămâni când au fost soluționate și în jur de 70 dosare, iar regula era ca aceste lucrări să fie predate săptămânal. După această etapă, rechizitoriile ajungeau la prim-procurorul unității, care verifica soluțiile. Arăt că ulterior am fost chemat de prim-procurorul unității, Popa Vasile Constantin, în biroul dânsului și m-a întrebat de ce am adoptat această soluție în dosar, de ce nu am ținut cont de calculul retroactiv al alcoolemiei, menționând că este vorba despre un fost sau actual vecin al dânsului, iar eu am replicat că soluția este temeinică și legală, este vorba de o alcoolemie ridicată, s-a produs și un accident de circulație, iar în ședință de analiză a soluțiilor la nivel de unitate s-a stabilit că nu se va ține cont de aceste calcule retroactive ale alcoolemiei, iar în cazul în care

apreciază că soluția nu este corectă, are posibilitatea de a infirma soluția, eu rămânând ferm pe poziție, spunând că nu voi întoarce soluție. După o perioadă de timp, m-am întrebat ce s-a întâmplat cu acest dosar, întrucât nu s-a reîntors la mine și nici nu am avut nicio cunoștință de situația dosarului, iar într-o discuție cu un alt procuror stagiar, Florența Alex, care își desfășura activitatea în aceeași unitate, mi-a spus că are suspiciuni cu privire la un alt dosar că nu ar fi ajuns în instanță, deși i s-a întocmit rechizitoriul, motiv pentru care am luat hotărârea amândoi să apelăm la serviciile greșei unității pentru a afla de situația acestor dosare, iar în urma verificărilor s-a constatat că în final au fost emise soluții de scoatere de sub urmărire penală de către dl. Popa Vasile Constantin și nu mai țin minte temeiul de drept folosit și dacă s-a aplicat sau nu o amendă administrativă. Mai mintesc faptul că, acest coleg procuror era intrigat de comportamentul unui apărător din Baroul Bihor, care fusese ofițer de poliție anterior și care a avut multe dosare având ca obiect infracțiuni la regimul circulației rutiere, acest avocat având în unele situații o atitudine percepută ca fiind amenințătoare, aceste aspecte fiind exprimate în memoriile depuse la dosare, iar chiar și în acest dosar care este în discuție, apărătorul ales a fost tot acest avocat care era perceput ca fiind un apropiat al inculpatului Popa Vasile Constantin, fiind văzut de mai multe ori în biroul dândului, de aici pornind o discuție privind dosarele având ca obiect infracțiunile la circulația rutieră, numele acestui avocat fiind Ionel Manole. Arăt că, de regulă eu instrumentam dosare economice, însă având în vedere fluctuația personalului în cadrul unității, fiind la un moment dat 3-4 procurori în unitate în ceea ce privește urmărirea penală, mi se repartizau și alte dosare având ca obiect alte infracțiuni, (furturi, tâlhării, infracțiuni la regimul circulației). Arăt că la alte dosare pe care le-am soluționat, dl. Popa nu a intervenit, nu mi-a sugerat vreo soluție, decât în situația în care cercetarea era incompletă sau se impunea acest lucru, de aceea mi s-a întipărit acest caz în minte. Arăt că am avut o colaborare foarte bună cu dl. Popa pe parcursul desfășurării activității mele la acea unitate, neavând niciun fel de neînțelegeri sau conflicte, dimpotrivă percepându-l ca fiind un om competent și corect, luându-i apărarea în fața colectivului în unele situații. Revenind la dosarul 7157/P/2008, respectiv problema verificării situației ulterioare a acestui dosar, deși am constatat că s-a dat o altă soluție, respectiv de scoatere de sub urmărire penală, nu am mai verificat la arhiva unității dacă acest rechizitoriu mai există în fapt sau nu, crezând că există o soluție de infirmare a rechizitoriului și apoi de emitere a unei alte soluții în cauză; nu am căutat nici soluția de infirmare dacă există sau nu, aceste verificări de care am pomenit făcându-se de colegul meu Florența Alex, telefonic, probabil cu greșierul Rodica Verche. Arăt că soluția de scoatere de sub urmărire penală a fost dată de prim-procurorul unității, Popa Vasile Constantin, însă nu am constatat să existe și o soluție de informare a soluției date de mine și exista și posibilitatea din punctul meu de vedere de a infirma o soluție și a adoptat o altă soluție prin același act. Menționez că aceste verificări le-am făcut la finalul stagiaturii și nu am mers mai departe cu aceste verificări întrucât urma să ne desfășurăm activitatea la alte unități de parchet, dl. Alex Florența la Sibiu iar eu la Aleșd. Arăt că rechizitoriul întocmit de mine putea fi îndepărtat de la dosar și acest lucru se putea întâmpla prin intermediul

persoanei la care se afla dosarul. Arăt că lucrările erau depozitate pentru verificare la prim procurorul unității, iar în biroul dânsului nu intra nimeni, din câte cunosc. Arăt că și personalul auxiliar avea acces la lucrări în virtutea atribuțiilor de serviciu, însă arăt că, coaserea dosarului avea loc după verificarea soluției. Arăt că despre dispariția documentului respectiv a rechizitoriului, am aflat ulterior, când au început cercetările DNA-ului cu privire la acest aspect, probabil cu ocazia percheziției care s-a efectuat la parchet, respectiv cu ocazia predării-primirii documentelor ridicate de acolo, atunci având această certitudine. În acel moment am realizat că acest document în fapt nu există, însă eu am păstrat acel document în memoria calculatorului de serviciu și pe care l-am și predat ulterior organelor de urmărire penală, eu făcând și un print screen pentru a demonstra că am întocmit efectiv acel rechizitoriu. Întrebare procuror: Dacă ședința de analiza a soluțiilor în care s-a discutat problema calculului retroactiv al alcoolemiei a avut loc înainte de întocmirea rechizitoriului? Răspuns: Da. Arăt că la acea ședință a participat și dl. Popa Vasile Constantin, care a avut aceeași părere. Întrebare procuror: În ce mod erau repartizate lucrările de către prim-procurorul unității? Răspuns: Arăt că primeam dosarele pe bază de semnătură pe condică de la grefa unității, acest dosar fiindu-mi repartizat de la bun început, însă existau și alte dosare care mi-au fost repartizate de la alți procurori. Întrebare procuror: Dacă dosarele soluționate erau înregistrate în registru unic la grefa unității după predare la primul procuror sau după verificarea de către primul procuror? Răspuns: După verificarea de către primul procuror, așa cum îmi amintesc, neacordând o atenție deosebită acestor aspecte datorită volumului mare de muncă și neavând suspiciuni cu privire la dispariția vreunui document, fiind procuror stagiar. Întrebare procuror: Cine a stabilit modalitatea de lucru în cadrul unității de predare-primire a lucrărilor? Răspuns: Arăt că această procedură a existat și înainte, eu am preluat această procedură, neexistând niciun fel de modificare pe parcursul activității, numitul Popa Vasile Constantin fiind în această poziție de mai mulți ani, la fel și grefierul șef. Întrebare procuror: Dacă ați discutat cu procurorul coordonator despre discuție avută în biroul prim procurorului Popa Vasile? Răspuns: Nu am discutat cu dânsul despre acest aspect și nici nu am discutat acest aspect cu alți colegi. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă ați avut la vremea respectivă cunoștință de regulamentul privind circuitul dosarelor adoptat prin ordinul procurorului general și dacă ați fost instruit în acest sens? Răspuns: Arăt că am luat cunoștință pe parcursul activității de acest regulament, însă nu mi s-a făcut o instruire în privința conținutului, dar nici încălcări ale acestui regulament, esențial fiind soluționarea unui număr cât mai mare de dosare, ulterior, aflând cât este de importantă predarea unei lucrări pe bază de condică, de registru. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă știți la data de 30.09.2014 că veți fi audiat în calitate de martor cu privire la faptele de abuz în serviciu, favorizarea făptuitorului și distrugere de înscrisuri imputate inculpatului Popa Vasile Constantin pt. dosarul penal 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea referitor la Gligor Cristian Paul, în condițiile în care urmărirea penală a început ulterior acestei date și neexistând sesizare cu privire la aceste fapte? Răspuns: Cunoșteam despre că voi da declarații în acest dosar, însă nu

cunoșteam stadiul cercetărilor de atunci cu privire la inc. Popa Vasile Constantin și nici ce se va întâmpla ulterior, însă aceste aspecte le-am discutat probabil cu câteva săptămâni înainte cu dl. Ciprian Man, cu care am fost și coleg de serviciu și cu care am dezvoltat o relație de prietenie, însă nu mai țin minte dacă dânsul m-a invitat să dau declarație sau eu m-am dus din proprie inițiativă și nu mai țin minte dacă aceste aspecte le-am relatat chiar cu mai mult timp în urmă. Întrebare av. Iordăchescu: Puteți preciza dacă în afara condiții de lucrări personale a dvs. ați mai avut și alte lucrări spre soluționare evidențiate în alte condiții? Răspuns: Nu. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă primul greșier semna în condica dvs. personală pentru primirea lucrărilor? Răspuns: Nu semna primul greșier. Întrebare av. Iordăchescu: Ați dispus în dosarul Gligor efectuarea prin ordonanță a expertizei medico-legale privind calculul retrospectiv al alcoolemiei? Răspuns: Nu-mi amintesc să fi întocmit o astfel de ordonanță eu personal, însă este posibil ca această expertiză să fi fost efectuată prin intermediul organelor de poliție, nu îmi amintesc să o fi semnat, însă acest aspect se poate verifica. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă ați explicat primului procuror de ce nu acceptați rezultatul expertizei medico-legale de calcul retroactiv al alcoolemiei raportat la diferența temporală între ora producerii accidentului și ora avută în vedere de experții medici legiști? Răspuns: Nu am avut alte discuții decât cele arătate deja, eu dându-mi seama din valoarea minimă și maximă a alcoolemiei constatate că inculpatul a mințit în legătură cu consumul de alcool, iar nu am avut altă discuție în legătură cu acest aspect decât cel arătat în sensul că inculpatul ar fi fost un vecin, discuția fiind foarte scurtă. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă cunoașteți practica judiciară la nivelul Judecătoriei Oradea în sensul de a adopta soluții de achitare pe baza unor astfel de soluții medico-legale de calcul retroactiv al alcoolemiei? Răspuns: Posibil să fi fost astfel de soluții, însă au fost izolate, însă aveam suspiciuni la modul în care aceste soluții au fost adoptate. Întrebare av. Iordăchescu: Aceste suspiciuni dacă au fost consemnate în vreun proces-verbal de ședință sau alte documente oficiale? Răspuns: Arăt că acestea au fost niște păreri, supoziții, judecăți de valoare și nu au fost consemnate în acte judiciare, în caz contrar am fi sesizat organele de urmărire penală. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă i-ași prezentat materialul de urmărire penală inculpatului Gligor și dacă acesta s-a prezentat cu apărătorul ales, a luat la cunoștință acuzația și a semnat procesul-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală? Răspuns: Din câte îmi amintesc, s-a prezentat inculpatul Gligor pentru prezentarea materialului de urmărire penală, însă nu mai țin minte dacă a fost însoțit de avocatul Manole și dacă a semnat acest proces-verbal. Nu-mi amintesc dacă a fost însoțit de un alt avocat. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă soluțiile trecute pe foaia A4 erau trecute ulterior și în condică de dvs. la momentul predării? Răspuns: Nu. Întrebare av. Iordăchescu: Care este explicația că între lista anexă din 15.06.2009 și dosarele însoțitoare și condica de evidență a dosarelor există o diferență de două lucrări? Răspuns: Nu știu despre ce dosare este vorba că ar fi lipsă. Întrebare av. Iordăchescu: Ce explicație puteți da în legătură cu dosarul nr. 4209/P/2009 care nu vi-a fost repartizat spre soluționare la 15.06.2009, dar totuși apare în evidențele dvs. ca fiind soluționat? Răspuns: Nu mai știu despre ce dosar este vorba..... Întrebare av. Iordăchescu: De unde știați, începând cu

luna martie 2014, de faptul că împotriva numitului Popa Vasile Constantin se efectuează cercetări de către DNA - Structura Centrală și că este interceptat în legătură cu faptele funcționarilor din cadrul Primăriei Paleu? Răspuns: La data întocmirii adresei se cunoștea că numitul Popa Vasile Constantin are calitatea de suspect sau inculpat, desfășurându-se cercetări cu privire la acesta, eu aflând acest lucru de la numitul Ciprian Man, dar aceste aspecte au fost relatate și în presă, iar numitului Ciprian Man i-am relatat că aveam suspiciuni că în dosarul nr. 17/P/2013 suspectul Vila Ionel fusese avertizat de către Popa Vasile Constantin, cu care se afla într-o relație notorie de amicitie, că se află în centrul unei anchete. Arăt că date concrete am aflat de la procurorul Ciprian Man, motiv pentru care am și disjuns cercetările cu privire la numitul Popa Vasile Constantin în acel dosar pe care l-am instrumentat. Întrebare av. Iordăchescu: La ce perioadă de timp după ce ați dat declarații în această cauză ați fost promovat la DNA? Răspuns: La o lună. Întrebare av. Iordăchescu: Dacă disjungerea cu privire la art. 12 din L.78/2000 referitor la Popa Vasile Constantin a fost soluționat sau nu? Răspuns: Nu cunosc. Întrebare pusă de inculpatul Popa Vasile Constantin: Dacă datele sunt corecte cu privire la timpii scurși în ordonanța dispusă privind expertiza medico-legală de calcul retroactiv al alcoolemiei? Răspuns: Nu-mi amintesc conținutul ordonanței.”

Martorul Ardelean Cristian Marius a fost audiat și de către instanța de apel la data de 6 iunie 2019, declarația acestuia se află la filele 117-119 în vol. III dosar Înalta Curte, în care a arătat că ”Mențin declarațiile date în data de 25.04.2017 la Curtea de Apel Timișoara și în data de 30.09.2014 la DNA – Secția de combatere a infracțiunilor conexe în care am spus adevărul și pe care le-am dat liber consimțit. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Cum predă dosarele soluționate și cum recepționa pe cele care îi erau repartizate? Dacă a avut o condică personală de lucrări și dacă poate prezenta instanței originalul acestei condici? Dacă evidența personală depusă la dosar reprezenta realitatea și cine semna pentru predarea dosarelor în baza acelei foi? Răspuns: Lucrările erau recepționate de la Secția de poliție pe bază de condică, eu semnam de primire, îmi erau aduse de un grefier și erau trecute în condica mea personală. Eu scriam data primirii dosarului, numărul de dosar, persoanele cercetate, soluția propusă de organele de poliție, iar până la un moment dat în legătură cu predarea acestor documente, după ce întocmeam soluțiile în cauză, grefiera mea, Cristea Gabriela, efectua adresele. Ulterior, dosarul ajungea la procurorul de supraveghere a mea, pentru că la acel moment aveam calitatea de stagiar, iar soluțiile mele erau contrasemnate de dl. procuror Chirilă, după care înaintam soluțiile la grefă. Indiferent de soluția care îmi era dată, eu treceam în condica mea și acea soluție, după care mergeam la grefier să îmi semneze de primire. La un moment dat, întrucât volumul de muncă era extraordinar de mare, având un rulaj de 1500 de dosare penale pe an, pentru că îmi intrau foarte multe dosare într-o săptămână și pentru că scoteam foarte multe dosare la sfârșitul săptămânii, având un stoc de dosare soluționate de 50 de dosare pe săptămână nu mai treceam în condica inițială la rubrica „procurorului” și soluția în condica mea și am procedat într-o manieră proprie, în sensul că treceam pe o coală A4 toate soluțiile, în care treceam data predării, numărul de

dosare, propunerea cu care venea de la poliție și cu siguranță și soluția pe care o dădeam. Astfel, grefierul nu îmi mai semna de primire în raport cu modalitatea arătată. Am prezentat originalul condicii mele personale în toamna anului 2017 când am fost audiat la parchet și o să o cauz și în ipoteza în care o găsesc o pun la dispoziția instanței, pentru că de atunci mi-am schimbat locul de muncă și biroul. Țin minte că s-a făcut o fotocopie după această condică, nu numai după foile inițiale. În modalitatea menționată de martor, dacă acesta ne poate spune cum erau scăzute lucrările în evidența personală? Răspuns: Era scăzută de către grefă în condica care era ținută în evidența grefei și nu în condica mea personală. Menționez că erau două condici ținute în evidența grefei. Cum făcea personal dovada predării lucrării la grefă? Răspuns: Am avut încredere în personalul grefei, că aceasta va face mențiunea în evidență. Pe condica mea personală pe care o duceam la grefă semna grefierul, iar în situația în care nu duceam condica mea personală și predam lucrarea grefierul, aceasta semna în evidența grefei. În ceea ce privește dosarul nr. 7157/P/2008 în ceea ce îl privește pe inculpatul Gligor, când și în ce modalitate a prezentat materialul de urmărire penală? Răspuns: Nu îmi mai aduc aminte, probabil în anul 2009, eu nu am mai avut contact fizic cu acest dosar de atunci. Bănuiesc că se află fotocopiile de pe acest dosar atașate cauzei. Cu siguranță în condiții de legalitate. Având în vedere datele diferite de menționare în condica personală respectiv 15.06.2009 și data de iulie 2009 din evidența parchetului, cum poate explica martorul data anterioară a procesului-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală? Răspuns: Nu îmi amintesc data prezentării materialului de urmărire penală, însă în parchet era practica ca polițistul să vină cu dosarul și cu inculpatul pentru prezentarea materialului de urmărire penală, înainte ca dosarul să fie înregistrat de la poliție la parchet. Dacă își amintește martorul ca apărătorul inculpatului să fi participat la prezentarea materialului de urmărire penală? Răspuns: Nu îmi amintesc dacă a fost asistat de avoat, apărarea nu era obligatorie. Ar fi fost posibil să fi fost prezent avocatul Manole, însă nu știu cu precizie dacă acesta a participat. De regulă participa domnul avoat în dosarele având ca obiect infracțiunile rutiere. Dacă în perioada în care a lucrat cu inculpatul a avut o relația tensionată cu acesta? Răspuns: În principiu, am avut o relație bună atunci când am lucrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea. Nu rețin să îmi fi făcut vreun reproș referitor la calitatea actelor procesuale, dimpotrivă din spusele acestuia au rezultat aprecieri la adresa mea. Întrebare: Dacă înainte de audierea la DNA martorul a avut discuții cu domnul procuror Man Ciprian raportat la cauză și la inculpatul Popa Vasile Constantin? Răspuns: Eu am fost audiat de domnul Țuluș, am discutat cu domnul Man Ciprian, aflându-mă în relații de amicitie la acel moment, însă niciodată nu mi-a adus la cunoștință că ar fi existat vreun dosar privindu-l pe inculpatul Popa Vasile Constantin. Întrebare: Dacă în prezent se află în relații de dușmănie cu inculpatul Popa Vasile Constantin, având în vedere existența unor alte dosare? Răspuns: Nu consider că mă aflu în relații de dușmănie cu inculpatul Popa Vasile Constantin, în condițiile în care acesta mi-a formulat mai multe plângeri penale care au fost soluționate de către PÎCCJ, soluțiile atacate la ÎCCJ și respinse. Întrebare adresată de către procuror: Întrebare: Dacă în perioada în care inculpatul îi era șef ierarhic i-a

infirmitate martorului vreoa soluție? Răspuns: Nu țin minte referitor la rechizitoriile, însă de multe ori înainte de a da o soluție mă consultam cu aceasta având în vedere experiența sa profesională.”

Martorul Chirilă Dan Mihai audiat în fața primei instanțe la 7 noiembrie 2017, declarație aflată la filele 38-42, în vol. X dosar primă instanță a menționată că „Arăt că încă de la începutul carierei mele am fost coleg cu inculpatul Popa Vasile Constantin. Mai arăt că am fost colegi la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, iar ulterior, însă nu pot preciza exact data, dl. Popa a devenit prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și am ajuns din nou să fim colegi. În legătură cu dosarele care au avut ca obiect cercetarea infracțiunilor de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul sub influența băuturilor alcoolice, arăt că practica judiciară era în sensul de a se recolta două probe biologice de la inculpați pentru stabilirea alcoolemiei la momentul deșitării în trafic. În mod evident aceste expertize privind calculul retroactiv al alcoolemiei au fost luate în considerare în dosarele instrumentate. Mai arăt că, având în vedere existența a două probe biologice, se putea constata dacă alcoolemia era într-o curbă ascendentă sau decendentă, cunoscând și aspectul că în practică recoltarea probelor biologice se realiza cu o anumită întârziere de până la o oră de la momentul surprinderii în trafic a persoanei. Mai doresc să arăt că în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea mi-am desfășurat activitatea în alte specializări, respectiv infracțiuni economice și alte infracțiuni specifice, însă cu cele la regimul circulației, nu în mod predilect, de aceea nici nu pot prezenta aspecte legate de practica judiciară la o ținută înaltă. Arăt că răspunsul este afirmativ în legătură cu luarea în considerare a expertizelor privind calculul retroactiv al alcoolemiei în cauzele în care se soluționau dosare la regimul circulației rutiere. Arăt, fără a putea preciza exact perioada, că am avut calitatea de îndrumător la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea al domnului procuror Ardelean Cristian, aflat în prezent în activitate la DNA Oradea. Mai arăt că în perioada 2007-2010 am avut o activitate intensă, un volum foarte mare la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea și eram focusat pe soluționarea dosarelor. Trebuie să fac precizarea că existau lucrări cu un nivel mai ridicat de complexitate, dar și lucrări care nu presupuneau un efort deosebit de elaborare a soluției. Mai arăt că atât eu cât și ceilalți colegi care am desfășurat activități de îndrumare a procurorilor stagiați, că toate lucrările erau întocmite în urma unei consultări prealabile, respectiv la lucrările cu complexitate mai mare au avut loc discuții mai ample, iar la lucrările mai simple discuțiile au fost mai reduse, însă toate lucrările efectuate au trecut pe la mine în calitate de procuror coordonator. Ca regulă, aș putea afirma că rechizitoriile întocmite de procurorul Ardelean în calitate de procuror stagiar, erau emise și ca urmare a acordului meu, însă nu pot afirma că am deținut controlul deplin al tuturor situațiilor. Mai arăt că în anumite situații am apreciat că se impune o aprofundare a unor elemente de probație, iar în alte situații chiar dacă nu am fost convins sută la sută de toate elementele de probație și de valoarea probantă, atunci fiind convins însă de existența elementelor constitutive ale infracțiunii, am fost de acord cu conformarea în contextul volumului mare de activitate, procedând în acest mod și în virtutea faptului că lucrarea trecea și prin

filtrul prim-procurorului parchetului. Mai arăt că, circuitul dosarului în cazul emiterii uni rechizitoriu, era următorul: procurorul stagiar întocmea rechizitoriu, pe care îl confirmam dacă eram de acord cu acest lucru, după care dosarul era înaintat de către procurorul stagiar la grefierul desemnat sau cu atribuții de preluare a dosarelor la unitatea de parchet, lucrarea era preluată pe bază de semnătură de către acest grefier, această operațiune de predare-preluare fiind evidențiată în condica penală a unității de parchet, dar în același timp exista și o evidență personală a procurorului respectiv, grefierul semnând și în această evidență personală, însă repet că eu nu urmăream personal toate etapele ale procedurii. Arăt că grefierul desemnat cu preluarea lucrărilor, denumită uzual „persoana care se ocupa de poștă”, depozita aceste lucrări în biroul acesteia, respectiv într-un spațiu anume desemnat, după care lucrările în unele zile au fost predate prim procurorului unității în aceeași zi, iar în alte situații în dimineața zilei următoare. Arăt că nu se putea întâmpla să se întocmească un rechizitoriu de către procurorul stagiar, să fie predat la grefa unității fără ca această lucrare să fie confirmată de mine în calitate de procuror coordonator și nu-mi amintesc să fi fost vreo discuție referitoare la un astfel de aspect. Arăt că nu cunosc nimic despre dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea referitor la învinuitul Gligor Cristian Paul, întrucât nu îmi încarc memoria cu numele inculpaților. Efectiv nu-mi amintesc ca prim procurorului unității de parchet să fi înfirmat vreo lucrare întocmită de procurorul Ardelean Cristian Marius, lucrare care să fi sosit confirmată și de mine. Arăt că în cazul în care prim procurorului unității era nemulțumit de soluția adoptată de un procuror de caz, exista procedura legală de infirmare a lucrării. Arăt că în cazul infirmării lucrării, cazul era re-repartizat aceluiași procuror, dar nu pot să precizez cu certitudine că nu se proceda și altfel. Arăt că nu am auzit să se fi procedat în altă manieră decât cea procedurală de către prim procurorului unității în toată cariera mea de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, mai bine-zis nu-mi amintesc de un asemenea lucru. Întrebare procuror: Dacă ați avut situații în care procurorul Ardelean să vă fi relatat că a avut discuții despre dosarele în care s-au întocmit rechizitoriile cu prim-procurorului unității, în concret rechizitoriul întocmit pe numele inculpatului Gligor Cristian Paul? Răspuns: Nu îmi amintesc nici de dosar și nici de vreo asemenea discuție, însă trebuie să mai arăt că au existat discuții între primul procuror și toți procurorii despre dosare, lucrări. Dacă procurorul stagiar a discutat cu dvs. despre problema predării-primirii dosarelor către grefă? Răspuns: Nu-mi amintesc, fiind vorba de aproape 10 ani, însă discutam cu acesta atât despre dosare cât și despre aspecte de natură administrativă. Întrebare procuror: Dacă știți în concret dacă procurorul Ardelean sau alți procurori, dacă își treceau lucrările în condică sau nu, datorită volumului mare de muncă? Răspuns: Arăt că eu am verificat periodic aceste aspecte, nu verificam zilnic predarea-primirea dosarelor, dar arăt că am auzit discuții că unii procurori, prin excepție, nu predau pe bază de semnătură lucrările, însă nu pot să fac o referire concretă la procurorul Ardelean. Arăt că au existat astfel de discuții, însă aspectele semnalate nu au afectat activitatea desfășurată... Întrebare procuror: În perioada în care ați fost procuror coordonator al numitului Ardelean Cristian, dacă ați purtat discuții cu prim-

procurorul unității, Popa Vasile Constantin, despre activitatea procurorului stagiar Ardelean Cristian? Răspuns: Arăt că am avut discuții cu prim-procurorul unității despre activitatea procurorului stagiar Ardelean Cristian, întrucât procurorul stagiar trebuia să efectueze toate tipurile de activități care se desfășurau la parchetul de pe lângă judecătoria, dacă acesta și-a însușit toate elementele necesare, și-a format toate deprinderile. Arăt despre numitul Ardelean Cristian Marius că este absolvent al INM și s-a prezentat la un nivel ridicat de cunoștințe specific absolvenților INM, fapt care m-a făcut să trecem peste anumite etape și puteau fi repartizate lucrări de pe întregul eșcher. Mai doresc să adaug că aceste verificări periodice nu se efectuau la intervale scurte de timp.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă prin condica procurorului, la care ați făcut referire, v-ați referit la un registru oficial sau la niște notițe pe o coală de hârtie? Răspuns: Eu prin condica procurorului am înțeles acel registru oficial în care fiecare procuror avea notată lucrarea de la repartizare și până la finalizarea acesteia, eu făcând periodic verificări cu privire la activitatea procurorului Ardelean din perspectiva volumului de activitate și nu pe o verificare minuțioasă a modului în care se conducea evidența.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă în afară de această condică mai există și o altă evidență? Răspuns: Mai există condica penală, care este ținută de grefierul șef, care evidențiază lucrările în această condică.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă în registrele de ședință săptămânale erau evidențiate și alte probleme, chestiuni de drept sau de organizare, în afară de analiza soluțiilor? Arăt că au fost consemnat și asemenea chestiuni, probleme ridicate de colegii procurori, dar nu toate și nu într-o manieră exhasutivă, ci în mod lapidar.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă exista practiva la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea după anul 2008 de a nu se uza de expertizele de calcul retroactiv al alcoolemiei decât cu avizul procurorului? Răspuns: Nu-mi amintesc acest aspect.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă v-ați confruntat cu problema achitării inculpaților în instanță din cauza faptului că ar fi fost luate în considerare expertizele de calcul retroactiv al alcoolemiei la nivelul de competență al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea? Răspuns: Cred că au existat astfel de situații.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă prim-procurorul unității constata nereguli, greșeli în actele întocmite de procurori, se dispunea rectificarea acestora de către prim-procuror pe cale scurtă? Răspuns: Nu pot să fac o referire la această problemă întrucât era o chestiune între prim-procurorul unității și procurorul de caz și bineînțeles, este vorba și de ce fel de greșală, omisiune este vorba. Bineînțeles, era vorba și de raportul de subordonare, prim-procurorul stabilind limitele procedurale.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă a existat o specializare a procurorilor în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea? Răspuns: În afară de specializarea pe domeniul supravegherii, urmăririi penale și cea legată de activitatea judiciară, urmărire penală proprie, a existat specializare pe anumite infracțiuni, respectiv infracțiuni economice, la regimul circulației, la regimul trecerii frauduloase a frontierei.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă inculpatul Popa Vasile Constantin v-a solicitat să dispuneți vreo anumită soluție în cariera dvs.? Răspuns: Nu... Întrebare inculpat Popa Vasile Constantin: Dacă condica penală era un instrument de lucru pentru toți

procurorii din cadrul unității de parchet, conform regulamentului aflat în vigoare? Răspuns: Da.”

Martorul Chirilă Dan Mihai a fost audiat și de către instanța de apel la 11 aprilie 2019, declarație aflată la filele 130-131 în vol. II dosarul Înaltei Curți în care această a arătat că „Mențin declarația dată în fața primei instanțe și îmi amintesc că am spus adevărul. Nu am dat declarații în cursul urmăririi penale. Întrebări adresate de către reprezentantul parchetului: Dacă ați contrasemnat rechizitoriul întocmit de către domnul procuror stagiar Ardelean Cristian-Marius? Răspuns: Am fost procurorul îndrumător al acestui procuror stagiar și am semnat actele întocmite de către acesta după ce am discutat în prealabil cu el. Nu pot preciza în mod specific un anumit act contrasemnat. Potrivit prevederilor legale lucrările întocmite de procurorul stagiar ajungeau și în mapa prim-procurorului, iar dacă acesta constata că lipsește semnătura procurorului îndrumător lua legătura cu acest procuror, precum și cu procurorul stagiar. Nu rețin să fi fost chemat vreodată de prim-procurorul parchetului să contrasemnez vreun act al procurorului stagiar Ardelean Cristian-Marius. Doresc să precizez faptul că în perioada de referință volumul de activitate la parchetul la care funcționam, Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, era unul extrem de mare, în jur de 1000 dosare pentru fiecare procuror și noi eram concentrați pe soluționarea cauzelor, motiv pentru care e posibil să nu îmi amintesc anumite detalii legate de activitatea din acea perioadă. Întrebare: Dacă s-a întâmplat ca procurorul stagiar Ardelean Cristian-Marius să vă fi prezentat vreun rechizitoriu, iar dvs. să refuzați să-l contrasemnați? Răspuns: Nu îmi amintesc. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă a existat vreo situație în care a fost necesară medierea inculpatului Popa Vasile Constantin, în calitatea sa de prim-procuror sau dacă procurorul stagiar Ardelean a înaintat un act întocmit direct către prim-procurorul parchetului? Răspuns: Nu îmi amintesc. Întrebare: Existau situații în care primeați acte de sesizare fără să semnați de primire sau situații în care predați finalizate fără să semnați de predare? Răspuns: Potrivit regulamentului intern în ambele situații era necesar ca procurorul să semneze atât de primire cât și de predare, însă au existat situații, din ce îmi amintesc, în care nu s-a procedat potrivit regulamentului, dar conducerea unității de parchet a insistat pentru remedierea acestor deficiențe. Aceste cazuri erau unele excepționale. Întrebare: Cunoașteți dacă procurorul stagiar Ardelean Cristian Marius obișnuia să își predea lucrările fără a semna în condică? Răspuns: Nu îmi amintesc. Întrebare: Ce se întâmplau cu dosarele repartizate procurorului stagiar Ardelean Cristian Marius în situația în care acesta nu reușea să le soluționeze? Răspuns: În competența mea nu intra sarcina de a verifica respectarea termenelor de către procurorul stagiar și nu îmi amintesc dacă au existat situații în care procurorul Ardelean să nu fi soluționat în termen dosarele. Datorită volumului mare de lucru la nivelul unității de parchet în general nu se respectau termenele legale pentru întocmirea rechizitoriului. Întrebare: Dacă personal i-au fost re-repartizate dosare dintre cele repartizate procurorului Ardelean? Răspuns: Nu îmi amintesc. Întrebare: Cum l-ați perceput pe inculpatul Popa Vasile Constantin în calitate de coleg și de șef ierarhic? Răspuns: Am avut o bună colaborare cu acest inculpat și

niciodată nu mi-a solicitat să dau o anumită soluție în cauzele cu care eram investit. În cadrul ședințelor de analiză a soluțiilor inculpatul purta discuții cu caracter tehnic atât cu mine, cât și cu ceilalți colegi și a avut de-a lungul timpului o relație corectă cu mine. Nu am fost în relații de amiciție cu inculpatului, ci doar în relații de colegialitate.”

Martora Verche Rodica a fost audiată la data de 7 noiembrie 2017 la prima instanță, declarație aflată la filele 41-42 în vol. X dosarul primei instanțe a menționat că „Arăt că în cursul anului 2009 era la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în calitate de grefier și dactilografiam lucrările procurorilor. Arăt că după întocmirea lucrării, se întocmea de către noi o adresă de expediție, după care lucrarea era predată la secretariat grefierului șef de procurorul de caz care a întocmit lucrarea, sau noi grefierii semnam de primire pentru a nu se mai deplasa procurorii la secretariat și predam faptic toate lucrările grefierului șef. Arăt că exista registrul penal, care se afla în secretariat, fiecare dintre procurori avea o condică cu mai multe rubrici, având formatul unui registru cu copertă neagră, unde se treceau mai multe elemente, cum ar fi: data primirii dosarului, nr. dosarului, data soluției, soluția, infracțiunea. Mai arăt că în momentul primirii dosarului, procurorul semna de primirea dosarului într-o altă condică a procurorului, iar la predarea lucrărilor semna prim-grefierul sau vreun grefier. Mai arăt că în momentul predării lucrării, se scădea lucrarea în registrul penal, în ECRIS, în condica procurorului în care se evidenția primirea lucrării și pe o listă pe calculator. Mai arăt că toate dosarele predate urmau să ajungă la primul procuror pentru verificare, ajungând în biroul acestuia în aceeași zi sau în ziua următoare, această operațiune fiind efectuată de către prim grefier sau de către o persoană desemnată în acest sens. Mai arăt că toată poșta era prezentată prim-procurorului. Arăt că procurorii aveau evidența lor proprie, respectiv o condică oficială unde își treceau aceste soluții. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă în momentul prezentării lucrării la prim-procuror, în condică exista soluția procurorului și semnătura grefierului? Răspuns: Da și arăt că la un control încrucișat trebuiau să corespundă toate datele din registre. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Din momentul în care dosarele se depuneau la grefă și până ajungeau la prim procuror, unde erau depozitate? Răspuns: În biroul primului grefier. Întrebarea avocat Alexandru Ștefan: Dacă procurorul Brișcan Adrian își redacta singur lucrările sau apela la un grefier? Răspuns: Își redacta singur soluțiile și doar rar o chema la dictat pe colega grefier. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Cum se situa dl. Brișcan Adrian ca activitate în cadrul colectivului? Răspuns: Nu știu. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă era o practică existentă între numitul Popa Vasile și procurorul Brișcan pentru remedierea greșelilor în sensul de a fi transmis dosarul pe cale scurtă? Răspuns: Nu știu, nici nu am auzit. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Vara sau în perioada concediilor, cât timp stăteau dosarele în biroul grefierului pentru întocmirea adreselor? Răspuns: Aproximativ 2 zile. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă numitul Popa Vasile Constantin i-a sugerat vreunui procuror vreo soluție în vreun dosar? Răspuns: Nu știu. Întrebarea avocat Alexandru Ștefan: Dacă în registrul de ședințe săptămânale se consemnau și alte probleme de practică judiciară în afară de analiza soluțiilor? Răspuns: Cred că se menționau.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă lucrările întocmite de procurori erau salvate sau nu pe calculator? Răspuns: Erau salvate. Întrebare procuror: Dacă ați avut o discuție cu procurorul Florența despre un dosar în care a fost emis rechizitoriul iar ulterior s-a constatat că soluția a fost de scoatere de sub urmărire penală, privind pe inculpatul Gligor Cristian? Răspuns: Nu-mi amintesc și nici nu aveam cum să-i răspund la această întrebare întrucât această evidență era la secretariat. Întrebare procuror: Dacă la nivelul unității exista un registru special sau o evidență specială de infirmare a soluțiilor? Răspuns: Era și cred că există și în prezent. Întrebare procuror: Dacă ați auzit discuții cu privire la anumite dosare în care s-ar fi întocmit rechizitoriul, însă aceste rechizitorii ar fi fost distruse de către prim-procurorul unității? Răspuns: Nu am auzit.”

Aceeași martoră Verche Rodica a fost audiată și la instanța de apel la data de 06 iunie 2019, declarația sa, aflându-se la fila 123 în vol.III dosar Înalta Curte, în care a arătat că „Mențin declarația dată la data de 07.11.2017 la Curtea de Apel Timișoara, în care am spus adevărul și pe care am dat-o de bunăvoie. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă martora a predat în numele procurorului dosare soluționate și procedura care era de urmat? Răspuns: Din câte îmi amintesc, au fost cazuri în care eu am semnat dosare soluționate de procuror în condica procurorului, pe care le-am dus ulterior în secretariat. Ulterior, acestea intrau în poșta primului grefier, iar acesa o preda domnului prim-procuror, pentru a semna adresele și pentru avizarea soluțiilor. Întrebare: Dacă au existat situații în care a predat dosare în numele procurorilor fără să semneze condica procurorului? Răspuns: Nu țin minte așa ceva. Întrebare: Dacă au existat situații în care pe lângă condica procurorului a semnat și alte situații ce i-au fost prezentate? Răspuns: Doar pe condica procurorului. Întrebarea: În situația în care se depunea la registratură o cerere de urgentare a dosarului, care era procedura? Răspuns: Eu lucram cel mai adesea cu procurorii, dar, din câte îmi amintesc, fetele din secretariat înregistrau fiecare cerere în registrul penal, iar ulterior o treceau în condica procurorului și semna procurorul de primire pentru acea cerere. Erau două condici, una în secretariat și una la procuror, pentru că și atunci când prelua dosare procurorul semna de primire la secretariat.

În declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 9 octombrie 2014 în calitate de suspect de Popa Vasile Constantin, aflată la filele 114-125 în vol. 1 dosar parchet, acesta cu privire la infracțiunea de distrugere a unor acte de sesizare ale instanței acesta a arătat că „ Mi se prezintă rechizitoriul din 10 iunie 2009 emis în dosar nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, privind pe numitul Gligor Cristian Paul, precum și rezoluția de scoatere de sub urmărire penală din 16 septembrie 2009 și arăt că nu îmi amintesc ce s-a întâmplat atunci și nu îmi explic faptul că lipsește o soluție de infirmare. Nu îl cunosc pe Gligor Cristian Paul. Nu știu despre cine este vorba. Nu îmi explic despre ce este vorba cred că trebuie căutat mai bine în registrul de infirmări.”

În declarația dată ca inculpat la 9 octombrie 2014, inculpatul Popa Vasile Constantin, aflată la filele 132-133 vol. 1 dosar parchet a menționată că „...Nu recunosc învinuirile care mi se aduc. Ceea ce am arătat în cuprinsul declarației de suspect corespunde întrutotul adevăului.”

În declarația dată în fața primei instanțe la 22 martie 2015, aflată la filele 146-150 în vol. I dosarul primei instanțe, inculpatul Popa Vasile Constantin acesta a menționat „Cu privire la punctul 3 din rechizitoriu, arăt că în opinia mea nu a existat acest rechizitoriu și nu a fost predat la data de 15.06.2009 la registratură pentru a fi introdus în circuitul de verificare a legalității și arăt că nu am distrus niciun rechizitoriu în întreaga mea carieră. Menționez că nu am cunoscut învinuitul din dosarul respectiv, însă arăt că am avut o discuție cu procurorul de caz Ardelean, acesta abordându-mă cu privire la trimiterea în judecată a învinuitului raportat la situația particulară a învinuitului, iar la discuția care a avut loc între mine și procurorul de caz fără a avea dosarul la dispoziție, dânsul a apreciat că se impune trimiterea în judecată a învinuitului, iar eu am apreciat contrariul și voi acționa în consecință. Procurorul de caz mi-a mai spus să repartizez altui procuror dosarul respectiv, dacă nu sunt de acord cu soluția adoptată de dânsul. Mai arăt că dacă ar fi existat rechizitoriul cu semnătura procurorului coordonator, aș fi înfirmat soluția, iar lipsa confirmării prin semnătură de către procurorul coordonator dovedește, de asemenea, lipsa rechizitoriului.”

În dosarul de urmărire penală, în vol. 3 dosar parchet au fost anexate declarației martorului Ardelean Cristian Marius mai multe documente, aflate la filele 365-391, respectiv o copie printată a rechizitoriului emis la 10 iunie 2009 în dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea prin care martorul în calitate sa de procuror a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului Gligor Cristian Paul sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge prev. de art. 87 al. 1 din OUG 195/2002, o fotocopie a rezoluției de scoatere de sub urmărire penală pentru fapta prev. de art. 87 din OUG 195/2002 rep., a învinuitului Gligor Cristian Paul, dată la 16.09.2009 de către prim-procuror Vasile Constantin Popa, o fotocopie cu privire la datele din calculator ale martorului privind documentul rechizitoriu, precum și fotocopiile ale unor coli A 4 pe care sunt menționate olograf numere de dosare și felulul soluției sau actul procedural, printre care se află și dosarul 7157/P/2008 cu mențiunea datei de 22.04.2009 rechizitoriu, ca fiind predat la 15.06.2009 (fila 379 în vol. 3 dosar parchet).

În dosarul de urmărire penală, în vol. 5 dosar parchet, se află urma dosarului nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea privind pe Gligor Cristian Paul, filele 1-49, în care se află acte de urmărire penală, respectiv opisul actelor, fila 4, referatul de terminare a urmăririi penale întocmit la 07 aprilie 2009 de către Inspectoratul de Poliție al județului Bihor cu propunerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a învinuitului Gligor Cristian Paul pentru comiterea infracțiunii de conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, faptă prev. și ped. de art. 87 alin.1 din OUG 195/2002 republicat și modificat, filele 5-6; rezoluția de începere a urmăririi penale și rezoluția de confirmare, fila 7, procesul-verbal de constatare și fișa infracțiunii sesizate, filele 8-9; procesul-verbal de consemnare a efectuării

actelor premergătoare, fila 10; chitanța și procesul-verbal de prelevare, buletinul de examinare clinică, filele 11-13; buletinul de analiză toxicologică, fila 14, o adresă; fila 15, adresa Direcției Poliției de Frontieră Oradea Punctul de Contact Oradea, fila 16; alte înscrisuri, filele 17-20; declarația învinuitului Gligor Cristian Paul de la 3 decembrie 2008, la Serviciul Poliției Rutiere Bihor, filele 20-21, declarații olografă a făptuitorului Gligor Cristian Paul, filele 22-23; 24-25; ordonanța de efectuare a unei expertize medico-legale pentru stabilirea alcoolemiei, filele 26-27; factura și raportul de expertiză medico-legală privind interpretarea retroactivă a alcoolemiei cu nr. 536/11.02.2009 al Institutului de Medicină Legală Timișoara care concluzionează că „Având în vedere datele de mai sus și ținând seama de alcoolemiile găsite la analize, apreciem că la data de 20 sept. 2008 la ora 2,50 numitul Gligor Cristian Paul era în absorbție și ar fi putut avea o alcoolemie teoretică de aproximativ 0,75 gr. ‰.”; declarații, filele 31-38; fișa de cazier, fila 38; procesul-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală la 08.04.2009, fila 39, alte înscrisuri, filele 40-43; comunicarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea către Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor – Serviciul Poliției Rutiere a ordonanței dată în dosarul nr. 7157/P/2008 din 16.09.2008 și dovada de comunicare, filele 44-45, un memori al învinuitului Gligor Cristian Raul, fila 46; rezoluția de scoatere de sub urmărire penală din 16.09.2009 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea în dosarul nr. 7157/P/2008 prin care s-a dispus în baza art. 249 din Codul de procedură penală, în baza art. 11 pct. 1 lit. b și art. 10 lit. b din Codul de procedură penală scoaterea de sub urmărire penală pentru fapta prev. de art. 87 alin. 1 din OUG 195/2002 rep. a învinuitului Gligor Cristian Paul, cheltuielile judiciare rămânând în sarcina statului, semnată de prim procuror Vasile Constantin Popa, filele 47-48.

La dosarul primei instanțe în vol. IV, filele 194-315 se află depuse în fotocopii mai multe documente înaintate instanței cu adresa nr. 1638/II.1/2016 de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, în care se comunică că au fost trimise copia condicii de lucrări penale a procurorului Ardelean Cristian Marius în perioada 2008-2009 (121 file), mențiunea că dosarul penal nr. 4209/P/2009 a fost soluționat conform registrului penal al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, la data de 17.06.2009, precum și numele procurorilor coordonatori, conform Ordinului nr. 6 din 08.08.2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, având în vedere prevederile art. 22 al. 2 din Legea 303/2004, pentru formarea profesională a procurorilor stagiați că au fost procurorul Chirilă Mihai Dan pentru Ardelean Cristian Marius și procurorul Roman Călin pentru Florența Alex Florin. În fotocopiile trimise a condicii procurorului Ardelean Cristian Marius la fila 230 dosar prima instanță se află mențiunea dosarului nr. 7157/2008 având ca obiect OUG 195/2002, la rubrica data primirii lucrării și termenul de executare existând o bifare ca și pentru lucrarea anterioară, respectiv data de 22.04.2009, la rubrica măsuri în legătură cu rezolvarea există mențiunea olografă R, la rubrica soluția dată și mențiuni cu privire la închiderea lucrării există mențiunea olografă a datei de 15.09.2009 și numele Popa, iar cu privire la rubrica data predării la secretariat și semnătura la primire există pentru toate pagina de registru două semnături indescifrabile.

Înalta Curte coroborând mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale, în primă instanță și în apel, în raport cu criticile formulate în apelul parchetului, consideră ca și prima instanță că cele trei infracțiuni, respectiv de abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului, potrivit încadrărilor juridice reținute de către prima instanță, nu există, însă pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Instanța de control judiciar coroborând declarațiile martorului Ardelean Cristian Marius pe parcursul procesului penal, cu declarațiile martorului Chirilă Dan Mihai, date în primă instanță și în apel, constată că nu se susțin afirmațiile făcute de martorul Ardelean Cristian Marius în sensul existenței unui rechizitoriu confirmat de către procurorul coordonator în dosarul nr. 7157/P/2008, întrucât copia printată a actului de sesizare depusă la dosarul de urmărire penală, prezintă mențiunile necesare inclusiv la procurorul coordonator, dar nu face dovada că actul emis a conținut și semnătura acestuia, în raport cu mențiunile martorului Chirilă Dan Mihai din declarația dată în primă instanță la 7 noiembrie 2017 la Curtea de Apel Timișoara care a afirmat „ca regulă, aș putea afirma că rechizitoriile întocmite de procurorul Ardelean în calitate de procuror stagiar, erau emise și ca urmare a acordului meu, însă nu pot afirma că am deținut controlul deplin al tuturor situațiilor, mai arăt că în anumite situații am apreciat că se impune o aprofundare a unor elemente de probațiune, iar în alte situații chiar dacă nu am fost convins sută la sută de toate elementele de probațiune și de valoarea probantă, atunci fiind convins însă de existența elementelor constitutive ale infracțiunii, am fost de acord cu confirmarea în contextul volumului mare de activitate, procedând în acest mod și în virtutea faptului că lucrarea trecea și prin filtrul prim-procurorului parchetului... arăt că nu cunosc nimic despre dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea referitor la învinuitul Gligor Cristian Paul, întrucât nu îmi încarc memoria cu numele inculpaților”, declarație menținută la instanța de apel, iar răspunsurile martorului la mai multe întrebări, în sensul că nu-și amintește, așa cum rezultă din conținutul declarației din apel, nu au putut conduce la convingerea instanței de control judiciar că actul original al rechizitoriului a fost confirmat de către martorul Chirilă Dan Mihai, procuror coordonator al martorului procuror Ardelean Cristian Marius.

De asemenea, Înalta Curte verificând, copia printată a rechizitoriului emis de martorul Ardelean Cristian Marius la 10.06.2009, evidența personală de pe colile A4 ale martorului Ardelean Cristian Marius cu mențiunile deja arătate, cu fotocopiile condicii martorului trimise de către parchet constată că dacă există o similitudine a datei primirii lucrării, respectiv 22.04.2009, există neconcordanțe cu privire la predarea către secretariat a unui rechizitoriu, neexistând o mențiune certă cu privire la data predării, ca urmare a faptului că pe evidența personală a martorului pe colile A4 există mențiunea predării de 15.06.2009, iar în registru nu există decât mențiunea de 15.09.2009 cu numele Popa.

Declarațiile martorei Verche Rodica, atât în primă instanță, cât și în apel au relevat circuitul dosarelor în parchet, evidențele, modul de semnare a acestora, aspecte care se regăsesc în condica procurorului Ardelean Cristian Marius, cu toate că semnăturile sunt indescifrabile, neputându-se verifica cărei

persoane aparțin și nu ar putea conduce la întărirea convingerii instanței de control judiciar că actul de sesizare ar fi fost contrasemnat de către procurorul coordonator.

Totodată, Înalta Curte constată că există neconcordanțe și cu privire la discuția purtată între inculpatul Popa Vasile Constantin și martorul Ardelean Cristian Marius referitoare la aspectele de practică la calculul retroactiv al alcoolemiei și consecințele juridice în dosarul menționat, ce rezultă din declarațiile acestora, care, deși nu este negată de inculpat, aspectele nu pot fi reținute, întrucât nu se dovedesc și cu alte mijloace de probă.

Martorul Chirilă Dan Mihai în declarația dată în primă instanță și menținută la instanța de apel, în condițiile mai sus arătate a invocat și aspectele de practică cu privire la cercetarea infracțiunilor de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul sub influența băuturilor alcoolice, a practicii, precum și luarea în considerare a expertizelor privind calculul retroactiv în dosarele instrumentate, menționând că au existat soluții de achitare a inculpaților în instanță din cauza faptului că ar fi fost luate în considerare expertizele de calcul retroactiv al alcoolemiei în dosare de competența Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

De altfel, chiar martorul Ardelean Cristian Marius, în declarația dată în primă instanță în condițiile mai sus arătate a arătat că „la alte dosare pe care le-am soluționat, dl. Popa nu a intervenit, nu mi-a sugerat vreo soluție, decât în situația în care cercetarea era incompletă sau se impunea acest lucru...arăt că am avut o colaborare foarte bună cu dl. Popa pe parcursul desfășurării activității mele la acea unitate, neavând niciun fel de neînțelegeri sau conflicte, dimpotrivă percepându-l ca fiind un om competent și corect, luându-i apărarea în fața colectivului în unele situații.” Martorul Chirilă Dan Mihai în declarația dată în primă instanță, așa cum s-a arătat la întrebarea formulată de apărare „Dacă inculpatul Popa Vasile Constantin v-a solicitat să dispuneți vreo anumită soluție în cariera dvs?”, răspunsul a fost negativ.

Sușinerile făcute de martorul Ardelean Cristian Marius cu privire la discuția purtată cu martorul Florența Alex, care își desfășura activitatea în aceeași unitate de parchet, referitoare la suspiciunile la un alt dosar că nu ar fi ajuns în instanță, deși i s-a întocmit rechizitoriu, fapt care l-a determinat să apeleze la serviciile grefei, iar urmare a verificărilor s-a constatat că sunt dispuse soluții de scoatere de sub urmărire penală de către inculpatul Popa Vasile Constantin nu se confirmă, întrucât martorul Florența Alex Adrian, în declarația dată în primă instanță în cauză la 23 mai 2017, aflată la filele 161-162 în vol. VIII dosar primă instanță, la „întrebarea pusă de procuror: Dacă este adevărat că v-ați interesat telefonic la grefierul Rodica Verche despre schimbarea de soluție în cele două dosare penale nr. 7157/P/2008 și 8153/P/2008?” răspunsul martorului a fost „Nu m-am interesat telefonic la grefierul Rodica Verche, întrucât nu am avut niciun dosar unde să fi avut vreo suspiciune cu privire la schimbarea soluției date de mine...”

În raport cu cele mai sus menționate, Înalta Curte constată că în condițiile în care copia rechizitoriului depus la dosar nu poate să conducă la convingerea că în cauză a existat un rechizitoriu valid emis de martorul Ardelean Cristian

Marius și contrasemnat de procurorul coordonator Chirilă Dan Mihai, întrucât acesta nu și-a amintit despre dosar, relatând și alte aspecte cu privire la modul de confirmare al actelor de sesizare privind pe martor, inculpatul Popa Vasile Constantin nu putea dispune soluția infirmării, așa încât pretinsa faptă de abuz în serviciu nu există.

Legiuitorul a incriminat în conținutul art. 297 alin. (1) din Codul de procedură penală „Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”.

Inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, prin dispunerea soluției de scoatere de sub urmărire penală față de învinuitul Gligor Cristian Paul pentru fapta prev. de art. 87 alin. 1 din OUG 195/2002 rep., în condițiile în care nu exista un rechizitoriu valid de către martorul Ardelean Cristian Marius, procuror stagiar, nefiind contrasemnat de către martorul Chirilă Dan Mihai, procuror coordonator, așa încât copia actului de sesizare nu poate complini condițiile de validitate ale originalului, în lipsa acestuia, nu putea conduce la dispunerea unei soluții de infirmare a unui act care nu exista, astfel încât condiția inacțiunii de neîndeplinire a actului prevăzută în conținutul art. 297 alin. (1) din Codul penal, nu există.

Criticile formulate în susținerea apelului parchetului de către procuror că prin nedisponerea soluției de infirmare a rechizitoriului emis, inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi încălcat dispozițiile art. 304 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală (art. 220 din Codul de procedură penală anterior) referitoare la infirmarea actelor procesuale sau procedurale, nu sunt incidente, în raport cu situația nevalidității actului de sesizare emis, respectiv inexistenței acestuia.

S-a susținut încălcarea și a prevederilor art. 62 alin. 2 și 3 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările ulterioare, ceea ce nu se poate avea în vedere, întrucât norma invocată se referă la principiile legalității, imparțialității, controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, în condițiile legii, iar exercitarea funcției de procuror are loc în conformitate cu legea, respectarea și protejarea demnității umane, apărarea drepturilor persoanei, așadar aceste dispoziții au caracter general, pe care le au toți procurorii, nefăcând obiectul unor atribuții speciale ce decurg din funcția concretă, pe care, de altfel, inculpatul Popa Vasile Constantin nu le-a încălcat prin nedisponerea infirmării actului de sesizare nevalid.

Totodată, nici prevederile art. 64 alin. 3 și 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările ulterioare, referitoare la infirmarea soluțiilor și trecerea lucrărilor repartizate altui procuror nu sunt incidente, întrucât în cauză nu se putea dispune soluția infirmării unui act de sesizare invalid, ce echivalează cu inexistența acestuia, iar dispoziția referitoare la trecerea lucrărilor repartizate altui procuror, în ipotezele evidențiate de lege, nu este aplicabilă, întrucât nu există mențiunea vreunei soluții de repartizare a

dosarului la un alt procuror, inculpatul în calitate de prim-procuror al unității de parchet menționate dispunând soluția de scoatere de sub urmărire penală, în condițiile în care nu exista un act de sesizare valid, iar o copie a acestuia nu complinea actul inexistent cu respectarea prevederilor legale.

În conținutul dispozițiilor art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal este reglementată infracțiunea de sustragerea sau distrugerea de înscrisuri, care prevede că „(1) Sustragerea ori distrugerea unui înscris care se află în păstrare ori în deținerea unei persoane dintre cele prevăzute în art. 176 sau art. 175 alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. (2) Dacă fapta este săvârșită de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor de serviciu, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.”

În contextul cauzei, susținerea martorului Ardelean Cristian Marius că rechizitoriul întocmit de acesta putea fi îndepărtat de la dosar și în consecință distrus de către inculpatul Popa Vasile Constantin nu a fost dovedită cu niciun mijloc de probă, martorii Chirilă Dan Mihai și Verche Rodica în declarațiile date și mai sus expuse nu au făcut nicio mențiune că în cauză ar fi fost distrus actul de sesizare în dosarul nr. 7157/P/2008 de către inculpat, ceea ce conduce la convingerea instanței de control judiciar că fapta de distrugere de înscrisuri nu există.

Legiuitorul a reglementat în conținutul art. 269 din Codul penal, favorizarea făptuitorului, astfel: „(1) Ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă. (2) Pedepsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor. (3) Favorizarea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește”

În ceea ce privește infracțiunea de favorizarea făptuitorului de care a fost acuzat inculpatul Popa Vasile Constantin aceasta nu există, întrucât în cauză nu a fost dat niciun ajutor făptuitorului, ci față de acesta inculpatul a dispus în baza mijloacelor de probă administrate de organul de cercetare penală, în dosarul nr. 7157/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, la data de 16.09.2009 soluția de scoatere de sub urmărire penală pentru fapta prev. de art. 87 alin. 1 din OUG 195/2002 rep. a învinuitului Gligor Cristian Paul, în baza art. 249 din Codul de procedură penală, art. 11 pct. 1 lit. b și art. 10 lit. b din Codul de procedură penală.

În considerentele soluției dispuse, s-a arătat că prin rezoluția din 27.10.2008 s-a dispus începerea urmăririi penale împotriva învinuitului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 87 alin 1 din OUG 195/2002 rep.

Ca stare de fapt s-a reținut că, la data de 20.09.2008 învinuitul, aflându-se sub influența băuturilor alcoolice, a condus pe drumurile publice din mun. Oradea, au autoturism marca „Alfa Romeo” cu nr. de înm. 822BFG83. În urma recoltării probelor biologice s-a stabilit că Gligor Cristian Paul a vaut o îmbibație alcoolică în sânge de 1,45 g/l, respectiv 1,33 g/l, recoltarea celor două probe efectuându-se la un interval de o oră.

În cauză acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare față de învinuitul Gligor Cristian Paul, deoarece sunt aplicabile prev. art. 10 lit. b Cod procedură penală.

La solicitarea învinuitului, INML Timișoara a realizat o recalculare a alcoolemiei avută la momentul în care a condus pe drumurile publice, instituția respectivă concluzionând că la ora și data în care a fost surprins în trafic, Gligor Cristian Paul a avut o alcoolemie de 0,75 g ‰, motiv pentru care fapta acestuia este incriminată contravențional și nu penal.

În raport cu cele mai sus menționate, Înalta Curte apreciază criticile formulate de către procuror în apelul declarat de parchet, ca nefondate, soluțiile de achitare pentru fiecare din infracțiunile mai sus menționate, în temeiul art. 396 alin. 1 și 5 din Codul de procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. a din același cod, de achitare a inculpatului Popa Vasile Constantin, dispuse de prima instanță, ca fiind legale și temeinice.

Înalta Curte constată că nu se susțin nici acuzațiile aduse inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art.297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, așa cum corect a fost schimbată încadrarea juridică din art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal și favorzarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, toate în legătură cu dosarul penal nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, în sensul că inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în cursul anului 2009 a rupt un act de sesizare a instanței din data de 11.08.2009, întocmit de martorul Florența Alex-Adrian, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în dosarul penal menționat privind pe învinuitul (la acea vreme) Blaga Gheorghe-Cosmin, cercetat pentru comiterea infracțiunii de sustragere de la recoltarea probelor biologice, dispunând, după ce dosarul a fost predat la grefă, a unei sancțiuni cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei, soluție întocmită de alt procuror, împiedicând cursul justiției și determinând astfel stoparea procesului penal.

În mod concret s-a reținut în actul de sesizare ce a fost precizat cu privire la aceste acuzații, (urmare a încheierii dispuse de judecătorul de cameră preliminară, respectiv încheierea penală nr. 14/CP/2015 din ședința de cameră de consiliu din data de 20 martie 2015 a Curții de Apel Oradea, Secția penală și pentru cauze cu minori pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014 prin care au fost admise în parte cererile și excepțiile formulate de inculpatul Popa Vasile Constantin, în sensul că în baza art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală s-a constatat neregularitatea rechizitoriului în ce privește descrierea infracțiunilor de șantaj și abuz în serviciu

reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin la punctele 2,3, 4 și 5 din actul de sesizare), că în cursul anului 2008, martorul Florența Alex-Adrian, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea a avut în supraveghere dosarul penal nr. 8153/P/2008 privind pe învinuitul (la acea vreme) Blaga Gheorghe-Cosmin, cercetat pentru comiterea infracțiunii de distrugere de la recoltarea probelor biologice. Conform declarației martorului menționat, la 11.08.2009 acesta a întocmit rechizitoriu, prin care dispunea trimiterea în judecată a inculpatului Blaga Gheorghe-Cosmin pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002 republicată. Având în vedere că procurorul sus-menționat își redacta singur actele întocmite, printre acestea numărându-se și rechizitoriul redactat pe calculator, acesta a constatat că soluția dispusă, de trimitere în judecată prin rechizitoriu, a fost înlocuită cu o soluție de netrimitere, respectiv scoatere de sub urmărirea penală în baza art. 18¹ din Codul penal vechi și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei, deși imediat după soluționare, dosarul a fost predat la grefa parchetului pentru efectuarea mențiunilor necesare în evidențele parchetului și trimiterea la instanța sesizată. Ulterior, acesta a constatat că un alt coleg de-al său, procurorul Brișcan Adrian, la solicitarea inculpatului Popa Vasile Constantin, de preluare a dosarului deja soluționat și predat la grefă, a dispus la 09.11.2009 amenda sus-menționată. Ca element de similaritate, se constată că și în acest caz, profitând de plecarea din unitate (prin promovare sau transfer) a procurorului de caz, inculpatul Popa Vasile Constantin, ignorând prevederile instituției infirmării a distrus soluția legal dispusă în ceea ce privește strict normele de procedură penală și a redistribuit dosarul de urmărire penală unui alt procuror aflat în subordinea sa (în două din cazuri) sau a preferat să înlocuiască personal soluția (punctul 3).

Prima instanță a administrat toate mijloacele de probă, iar instanța de apel a readministrat la rândul său, în condițiile deja arătate mijloacele de probă, iar din evaluarea lor coroborată a rezultat o altă situație de fapt decât aceea ce a fost expusă mai sus, în sensul că inculpatul Popa Vasile Constantin în cursul anului 2008 în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea și-a exercitat cu respectarea legii atribuțiile cu privire la repartizarea dosarului nr. 8153/P/2008 procurorului Brișcan Adrian, care a dispus prin ordonanța emisă la 9 noiembrie 2009 soluția de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ pentru fapta prev. și ped. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002 republicată a învinuitului Blaga Gheorghe Cosmin și aplicarea sancțiunii cu caracter administrativ, respectiv amendă în suma de 1000 lei, în condițiile în care nu exista niciun rechizitoriu, care să îndeplinească condițiile de verificare prevăzute de art. 328 din Codul de procedură penală (art. 263 alin. 3, 4 din Codul de procedură anterior) întocmit legal de către procurorul stagiar Florența Alex-Adrian și contrasemnat de către procurorul coordonator inculpatul Popa Vasile Constantin, (procurorul coordonator Roman Călin al martorului Florența Alex Adrian a fost doar pe o perioadă de 2 luni, ulterior Popa Vasile Constantin fiindu-i procuror coordonator, potrivit declarației dată în primă instanță), martorul aflându-se în concediu de studii pentru definitivat (potrivit declarațiilor martorului Florența Alex Adrian și inculpatului Popa Vasile

Constantin, date în fața primei instanțe) și nici nu a distrus rechizitoriul și nici nu favorizat pe făptuitorul Blaga Gheorghe-Cosmin prin soluția dispusă.

Martorul Florența Alex-Adrian în declarația dată în cursul urmăririi penale la 14 octombrie 2014, aflată la filele 349-351 în vol. 3 dosar parchet a arătat „În perioada august 2008-februarie 2010 am fost procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, desfășurându-mi activitatea la compartimentul de supraveghere a cercetărilor penale. În cursul anului 2008 am avut în supraveghere dosarul penal nr. 8153/P/2008 privind pe învinuitul Blaga Gheorghe-Cosmin, cercetat pentru comiterea infracțiunii de sustragere de la recoltarea probelor biologice. Fiindu-mi prezentat dosarul cauzei de către organele de urmărire penală am constatat că, prin rezoluția din 18.11.2008, am confirmat începerea urmăririi penale, iar la data de 13.01.2009 am prezentat materialul de urmărire penală învinuitului. Am constatat că în cauză a fost adoptată soluția de scoatere de sub urmărire penală față de înv. Blaga Gheorghe-Cosmin, fiindu-i aplicată, totodată, sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei. În motivarea soluției s-a reținut că fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. În perioada respectivă, eu îmi redactam singur soluțiile pe care le dispuneam în dosare, avându-le salvate pe toate în format electronic. Astfel, am constatat că dosarul nr. 8153/P/2008 privind pe Blaga Gheorghe-Cosmin, în data de 11 august 2009 am întocmit rechizitoriu, prin care am dispus trimiterea în judecată a inculpatului pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 87 alin. 5 din OUG nr. 195/2002 republicată. Precizez că niciodată nu s-a întâmplat să redactez un rechizitoriu pe calculator, iar ulterior să nu semnez rechizitoriul respectiv în sensul de a adopta altă soluție. De asemenea, precizez că toate soluțiile pe care le-am salvat pe calculator sunt soluțiile finale pe care le-am adoptat în dosarele pe care le-am instrumentat. Imediat după soluționare, dosarele le-am predat la grefa parchetului pentru efectuarea mențiunilor necesare în evidențele parchetului și trimiterea la instanța sesizată. Depun la dosarul cauzei rechizitoriul întocmit la 11.09.2009, pe care l-am printat din arhiva mea electronică de soluții. Precizez că, la plecarea de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, mi-am salvat pe un CD toate soluțiile pe care le-am dispus în dosare, CD pe care l-am păstrat. Alte Aspecte nu cunosc.”

Același martor în declarația dată la 23 mai 2017 în fața primei instanțe, aflată la filele 161-162 în vol. VIII dosar prima instanță a arătat că „Îmi mențin declarația dată la 14.10.2014 la DNA Timișoara, în fața ofițerului de poliție judiciară de la DNA Oradea. Arăt că în perioada august 2008-februarie 2010 am fost procuror stagiar la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, iar având această calitate inițial am avut ca și procuror care îmi îndruma activitatea și îmi contrasemna lucrările, pe procurorul Roman Călin pe o perioadă de 2 luni, iar ulterior pe numitul Popa Vasile Constantin. Arăt că numitul Popa Vasile Constantin, având calitatea de prim-procuror a repartizat lucrarea reprezentând dosarul penal nr. 8153/P/2008 privind pe numitul Blaga Gheorghe Cosmin, cercetat pentru o infracțiune la legea circulației, repartizarea făcându-se prin viza prim-procurorului. Eu având în vedere că am lucrat pe sectorul de supraveghere a urmăririi penale, în acest dosar am confirmat începerea urmăririi

penale dispusă de organul de poliție cu privire la inculpat, apoi în ianuarie 2009, i-am prezentat materialul de urmărire penală conform legislației penale la acea dată, iar apoi am întocmit rechizitoriul. Având în vedere că lucrările pe care le-am întocmit le și tehnoredactam singur, am păstrat pe un suport electronic copia lucrării respective. Arăt că volumul de activitate la acea vreme la Parchetul Local Oradea era deosebit de mare, noi soluționând în jur de 1.300 dosare de persoană pe an, ceea ce însemna și 20-30 lucrări pe zi predate la grefierul arhivar al unității, însă era un mod de lucru convenit la nivelul unității conform căruia nu erau întocmite forme scrise pentru predarea-preluarea lucrărilor, ci se predau faptic acele lucrări, iar ulterior acestea erau scăzute cu ajutorul aplicației ECRIS. Mai arăt că în mod normal aceste lucrări trebuiau predate prin respectarea unei proceduri care presupunea predarea-primirea lucrării pe bază de condică, ceea ce nu se efectua din cauza volumului mare de muncă. Arăt că în mod cert acest rechizitoriu a fost printat, semnat de mine și predat de mine la arhiva unității faptic. Probabil că lucrarea a fost contrasemnată și de către îndrumător, însă acest lucru nu-l pot afirma cu certitudine, întrucât dacă lucrarea nu s-a întors, aceasta însemna că a fost confirmată, așa se proceda de regulă datorită volumului mare de lucru, ca în cazul în care nu se confirma lucrarea, aceasta să revină la titularul lucrării. Arăt că nu există niciun fel de dovadă scrisă că lucrarea ar fi fost predată, aceasta datorită procedurii existente și expuse anterior. Arăt că la momentul respectiv eu nu am sesizat și nici nu am urmărit ce s-a întâmplat ulterior trimiterii în judecată cu inculpatul Blaga Gheorghe Cosmin, doar la momentul audierii mele în calitate de martor am aflat că acestuia i-a fost aplicată o sancțiune cu caracter administrativ. Nu am niciun fel de cunoștință în ce modalitate s-a schimbat soluția, existând posibilitatea infirmării rechizitoriului, repartizării dosarului unui alt procuror și a pronunțării acestei soluții. Arăt că am avut o colaborare foarte bună pe linie profesională cu numitul Popa Vasile Constantin. Întrebare pusă de procuror: Dacă ați avut o discuție cu dl. procuror Ardelean Cristian despre adoptarea unei alte soluții într-un dosar instrumentat de dânsul, fără să existe o soluție de infirmare? Răspuns: Nu rețin să fi avut astfel de discuție, dar nici nu pot nega posibilitatea existenței acesteia, întrucât eu personal nu am constatat o astfel de situație de schimbare a soluției la dosarele instrumentate de mine. Întrebare pusă de procuror: Dacă îl cunoașteți pe avocatul Manole Ionel și dacă ați discutat despre acest avocat cu procurorul Ardelean Cristian? Răspuns: Îl cunosc doar datorită activității profesionale pe numitul Manole Ionel, care avea calitatea de avocat în multe dosare penale instrumentate la nivelul Parchetului Local Oradea, însă în afară de o anumită zvonistică, nu aș avea nimic concret de spus în legătură cu imixtiunea acestuia în vreun dosar penal. Întrebare pusă de procuror: Dacă este adevărat că v-ați fi interesat telefonic la grefierul Rodica Verche despre schimbarea de soluție în cele două dosare penale, nr. 7157/P/2008 și 8153/P/2008? Răspuns: Nu m-am interesat telefonic la grefierul Rodica Verche, întrucât nu am avut niciun dosar unde să fi avut vreo suspiciune cu privire la schimbarea soluției date de mine. Nu este exclus ca vreun coleg, chiar și procurorul Ardelean să se fi plâns de vreun asemenea aspect însă nu mai rețin exact datorită trecerii timpului, dar și datorită faptului că asemenea situații se pot ivi des în activitatea

profesională, însă dacă aş fi constatat că a fost schimbată soluție fără respectarea procedurii, aş fi luat măsurile necesare. Întrebare pusă de procuror: După repartizarea dosarului de către prim-procurorul unității, în ce modalitate se preda procurorului de caz dosarul de către grefierul șef de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea? Răspuns: Acest aspect nu îl țin minte cu exactitate, dar este posibil ca grefierul șef al unității să fi predat lucrările procurorilor de caz pe bază de semnătură pe condică, aceasta fiind o semnătură generală pentru toate dosarele primite pentru ziua respectivă. Întrebare pusă de procuror: Cine stabilea modul în care se efectua circuitul dosarelor în general? Răspuns: Arăt că nu a fost prelucrată o asemenea procedură de lucru de către nimeni, eu preluând din mers acest mod de lucru, întrucât la momentul la care am ajuns la această unitate, așa se lucra. Întrebare pusă de avocatul Alexandru: Dacă în momentul audierii dvs. vi s-a prezentat faptic dosarul penal nr. 8153/P/2008? Răspuns: Nu țin minte exact dacă mi s-a prezentat dosarul, ci doar noua soluție și poate procesul-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală. Întrebare pusă de avocatul Alexandru: Dacă în activitatea dvs. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea s-a întâmplat ca la dosarele supravegheate de dvs., materialul de urmărire penală să fie prezentat de un alt procuror? Răspuns: În general nu s-a întâmplat acest lucru, dar nu exclud existența unei asemenea situații. Întrebare pusă de av. Alexandru: Care este explicația cu privire la faptul că pe procesul-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală a inculpatului Blaga Gheorghe Cosmin, la numele procurorului apar cel al procurorului Ardelean și nu al dvs., și care semnează acest proces-verbal? Răspuns: Este posibil să se fi întâmplat acest lucru, întrucât în situația în care procurorul de caz era plecat din unitate, unele acte de urmărire penală puteau fi efectuate de alt procuror, aceștia fiind rugați la rândul lor de procurorul de caz. Întrebare pusă de av. Alexandru: După cât timp de la întocmirea rechizitoriului ați plecat în concediu de studii? Răspuns: La o scurtă perioadă de la întocmirea rechizitoriului am plecat în concediu de studii pentru definitiv. Întrebare pusă de av. Alexandru: Pe perioada verii și a concediilor în general, grefierele, cât timp țineau dosarele în vederea întocmirii adreselor necesare? Răspuns: Nu cunosc.”

Martorul Florența Alex Florin a fost audiat și de către instanța de apel la 6 iunie 2019, declarație afaltă la filele 112-113 în vol. III dosarul Înaltei Curți în care a arătat că „Mențin declarațiile date în cursul urmăririi penale la data de 14.10.2014 la DNA – ST Oradea și declarația din 23.05.2017 de la Curtea de Apel Timișoara în care am spus adevărul și pe care le-am dat de bunăvoie. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă în raport cu dosarul nr. 9153/P/2008, care a fost momentul la care a aflat prima dată presupusele fapte săvârșite de inculpatul Popa Vasile Constantin? Răspuns: Am aflat la momentul audierii în acel dosar la DNA. Întrebare: Dacă înainte de audierea la DNA martorul a avut discuții și cu cine? Răspuns: Nu rețin să fi avut vreo astfel de discuție cu vreo persoană. Întrebare: Dacă a prezenat personal materialul de urmărire penală învinutului din acest dosar și dacă acesta a fost asistat de avocat la această operațiune? Răspuns: Nu mai rețin pentru că a trecut un interval de 10 ani, însă cred că la dosarul de urmărire penală ar trebui să

existe formularul de prezentarea materialului de urmărire penală. Întrebare: Dacă martorul, în calitate de procuror, a avut discuții, divergențe cu inculpatul Popa Vasile Constantin cu privire la soluții? Răspuns: În ceea ce mă privește nu au existat divergențe pe aspectele întrebate. Dacă inculpatul Popa Vasile Constantin i-a rupt vreun rechizitoriu întocmit de martor? Răspuns: Nu știu despre această situație. Întrebări adresate de către procuror: Dacă în perioada în care a fost procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea până în februarie 2010 i s-a infirmat vreo soluție de către inculpat? Răspuns: Nu rețin, pentru că aveam în jur de 1300 de dosare pe an, este posibil, însă nu cunosc. Întrebare: Cum se proceda în practică infirmarea unei soluții la acel moment? Răspuns: Din câte rețin, în cazul infirmării unei soluții dosarul era repartizat la un alt procuror. Întrebare: Cum se realiza această repartizare? Răspuns: Nu mai rețin, la acel moment presupune că ar fi trebuit să existe viza prim-procurorului de la acel moment.”

În declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 10 octombrie 2014 în calitate de inculpat de Popa Vasile Constantin, aflată la filele 166-170 în vol. 1 dosar parchet, acesta a arătat că „Nici numărul dosarului, nici numele de Blaga Gheorghe Cosmin nu îmi spun absolut nimic. Se susține că s-ar fi întocmit în cauză un rechizitoriu de către procurorul Florența; este posibil să se fi întâmplat acest lucru. Precizez că eram procuror coordonator al procurorului Florența Alex în cursul anului 2009. Din câte am luat la cunoștință din dosar, existau două cereri de urgentare a soluționării, iar pe una dintre ele am pus o rezoluție conform căreia acest dosar urma să fie rezolvat de către procurorul Brișcan. Acea perioadă era marcată de lipsa acută de personal, fiind foarte posibil ca și Florența Alex să fie în concediu de studii, ca și Ardelean, de altfel. Cu această ocazie, am aflat că în dosar s-a dat soluția aplicării unei amenzi cu caracter administrativ, dar declar că nu i-am cerut lui Brișcan să dea o astfel de soluție. Atâta timp cât nu cunosc în concret, respectiv nu îmi aduc aminte, elemente legate de acest caz, nu mai am nimic de declarat.”

În declarația dată în fața primei instanțe la 22 martie 2015, aflată la filele 146-150 în vol. I dosarul primei instanțe, inculpatul Popa Vasile Constantin acesta a menționat că „în legătură cu dosarul nr. 8153/P/2008, învinuit Blaga Cosmin, nu am rupt actul de sesizare a instanței, așa cum se susține. Arăt că am fost procuror coordonator al procurorului Florența Alex Adrian, iar la un moment dat, acesta fiind în concediu de studii și dat fiind o cerere de urgentare a soluției din dosar, am repartizat dosarul unui alt procuror definitiv, cu experiență în acel segment. Menționez că în în toate cele trei cazuri arătate, nu era necesară infirmarea soluției întrucât nu au existat rechizitorii emise în condiții legale, în primul caz neexistând rechizitoriul în fapt, în al doilea caz fiind vorba doar de un draft, iar în al treilea fiind vorba de un act neconfirmat de procurorul coordonator.

La dosarul de urmărire penală în volumul 3 la declarația martorului Florența Alex Adrian au fost anexate mai multe înscrisuri la filele 354-359, respectiv o copie printată și semnată olograf de către procuror Florența Alex Florin cu mențiunea datei de 14.10.2014, existând și mențiunea tehnoredacată „contresemnează Prim Procuror Vasile Constantin Popa” a rechizitoriului emis

la 11 august 2009 în dosarul nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea prin care a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a învinuitului Blaga Gheorghe Cosmin pentru săvârșirea infracțiunii de refuz al conducătorului unui autovehicul de a se supune recoltării probelor biologice sau testării aerului expirat, în vederea stabilirii alcoolemiei prev. de art. 87 alin. 5 din OUG nr. 195/2002 republicată, copia opisului actelor de urmărire penală cuprinse în dosarul nr. 8153/P/2008 privind pe Blaga Gheorghe Cosmin, precum și referatul de terminare a urmăririi penale emis de Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor, Serviciul Poliției Rutiere înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea sub nr.8153/P/2008 la 4 martie 2009 în care se propunea punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a învinuitului Blaga Gheorghe Cosmin pentru comiterea infracțiunii de refuzul conducătorului unui autovehicul de a se supune recoltării probelor de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei faptă prev. și ped. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002 republicată.

În dosarul de urmărire penală, în vol. 5 dosar parchet, se află urma dosarului nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea privind pe Blaga Gheorghe Cosmin, filele 83-119, în care se află acte de urmărire penală, respectiv rezoluția de începere a urmăririi penale și rezoluția de confirmare, fila 83; fișa infracțiunii sesizate, fila 84; procesul-verbal de constatare, filele 85-86; procesul-verbal de consemnare a efectuării actelor premergătoare, fila 87; fișa de examinae a persoanei în caz de prelevare, fila 88; alte înscrisuri, filele 89-90; declarația învinuitului Blaga Gheorghe Cosmin, filele 91-92; declarația olografă a făptuitorului, filele 93-95; declarațiile martorului Nistor Cosmin Adrian, filele 96-97; declarația martorului Kojcza Anton-Giulio, filele 98-99; fișe cazier, filele 100-102; proces-verbal de prezentare urmărire penală, fila 103; înscrisuri, respectiv adresă de trimitere a dosarului de la Serviciul Poliției Rutiere către parchet, cererea învinuitului Blaga Gheorghe Cosmin înregistrată la parchet la data de 16.10.2009 prin care acesta solicita urgentarea soluționării dosarului nr. 8153/P/2008, deoarece se afla în imposibilitatea de a se angaja întrucât dreptul de a circula pe drumurile publice i-a fost suspendat în momentul întocmirii dosarului penal, cerere pe care se găsește rezoluția olografă datată 16.10.2009 „Se trece dosarul la Brișcan”, altă cerere a aceluiași învinuit anterioară înregistrată la parchet la 3.07.2009 se solicita urgentarea soluționării dosarului, întrucât avea permisul suspendat, fotocopia a rezoluției de începere a urmăririi penale și a rezoluției de confirmare a acesteia, o adresă de trimitere a plângerii, o altă adresă de trimiere a lucrării către parchet, fotocopia procesului-verbal de constatare, filele 105-112, adresă și comunicări ale soluției, filele 113-114, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ la 9 noiembrie 2009 dată de către procuror Brișcan Adrian în temeiul art. 249¹ din Codul de procedură penală, art. 91 lit. c din Codul penal, art. 11 pct. 1 lit. b și art. 10 lit. b¹ din Codul de procedură penală față de învinuitul Blaga Gheorghe-Cosmin pentru fapta prev. și ped. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002 republicată, aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ, amendă în sumă de 1000 lei, se stabilesc cheltuieli judiciare în sumă de 50 lei, care în conformitate cu prev. art.

192 din Codul de procedură penală vor fi suportate de susnumit și se vor executa prin organele financiare de la locul de domiciliu, potrivit art. 443 din Codul de procedură penală; dovezi de îndeplinire a procedurii de comunicare a soluției către învinuit și către Ministerul Finanțelor Publice, ANAF, Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Bihor, filele 117-118.

La dosarul primei instanțe în vol. IV, filele 194-315 se află depuse în fotocopii mai multe documente înaintate instanței cu adresa nr. 1638/II.1/2016 de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, în care se comunică că au fost trimise copia condicii de lucrări penale a procurorului Ardelean Cristian Marius în perioada 2008-2009 (121 file), mențiunea că dosarul penal nr. 4209/P/2009 a fost soluționat conform registrului penal al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, la data de 17.06.2009, precum și numele procurorilor coordonatori, conform Ordinului nr. 6 din 08.08.2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, având în vedere prevederile art. 22 al. 2 din Legea 303/2004, pentru formarea profesională a procurorilor stagiați că au fost procurorul Chirilă Mihai Dan pentru Ardelean Cristian Marius și procurorul Roman Călin pentru Florența Alex Florin.

Înalta Curte coroborând mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale, în primă instanță și în apel, în raport cu criticile formulate în apelul parchetului, consideră ca și prima instanță că infracțiunile de abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului, potrivit încadrărilor juridice reținute de către prima instanță, nu există, însă pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Instanța de control judiciar a coroborat declarațiile martorului Florența Alex-Adrian pe parcursul procesului penal, cu declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin, date în cursul urmăririi penale și în fața primei instanțe, precum și copia printată a unui rechizitoriu emis la emis la 11 august 2009 în dosarul nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea prin care a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a învinutului Blaga Gheorghe Cosmin pentru săvârșirea infracțiunii de refuz al conducătorului unui autovehicul de a se supune recoltării probelor biologice sau testării aerului expirat, în vederea stabilirii alcoolemiei prev. de art. 87 alin. 5 din OUG nr. 195/2002 republicat, copie semnată de către martor la data de 14.10.2014, care conține și mențiunea tehnoredactată de contrasemnare a procurorului coordonator prim procuror Vasile Constantin Popa.

Din procesul de evaluare al mijloacelor de probă mai sus menționate, Înalta Curte a constatat că nu se susțin afirmațiile făcute de martorul Florența Alex-Adrian, în sensul existenței unui rechizitoriu confirmat de către procurorul coordonator în dosarul nr. 8153/P/2008, ca urmare a declarației martorului date în primă instanță în care a expus un raționament deductiv că rechizitoriul ar fi putut fi contrasemnat, atâta timp cât dosarul nu i s-a întors, întrucât copia printată a actului de sesizare depusă la dosarul de urmărire penală, deși prezintă mențiunile necesare inclusiv aceea privind procurorul coordonator, nu face dovada că actul emis a conținut și semnătura acestuia, ceea ce, nu a putut conduce la convingerea instanței de control judiciar că actul original al rechizitoriului a fost confirmat de către inculpat, procuror coordonator al

martorului procuror Florența Alex-Adrian, așa încât echivalează cu inexistența unui act de sesizare valid.

De asemenea, în conținutul declarației martorului Florența Alex-Adrian, dată în primă instanță acesta a făcut referiri la modul deficitar al primirii și mai ales al predării lucrărilor, ca urmare a volumului mare de activitate, menționând că, deși a predat lucrarea la arhiva grefei, nu există dovadă scrisă în acest sens, precizând că „...Arăt că volumul de activitate la acea vreme la Parchetul Local Oradea era deosebit de mare, noi soluționând în jur de 1.300 dosare de persoană pe an, ceea ce însemna și 20-30 lucrări pe zi predate la grefierul arhivar al unității, însă era un mod de lucru convenit la nivelul unității conform căruia nu erau întocmite forme scrise pentru predarea-preluarea lucrărilor, ci se predau faptic acele lucrări, iar ulterior acestea erau scăzute cu ajutorul aplicației ECRIS. Mai arăt că în mod normal aceste lucrări trebuiau predate prin respectarea unei proceduri care presupunea predarea-primirea lucrării pe bază de condică, ceea ce nu se efectua din cauza volumului mare de muncă. Arăt că în mod cert acest rechizitoriu a fost printat, semnat de mine și predat de mine la arhiva unității faptic...Arăt că nu există niciun fel de dovadă scrisă că lucrarea ar fi fost predată, aceasta datorită procedurii existente și expuse anterior...”, aspectele întărind convingerea instanței că nu există un act de sesizare valid, atâta timp cât susținerea martorului nu este dovedită cu alte mijloace de probă.

În raport cu cele mai sus menționate, Înalta Curte constată că în condițiile în care copia rechizitoriului depus la dosar nu poate să conducă la convingerea că în cauză a existat un rechizitoriu valid emis de martorul Florența Alex-Adrian și contrasemnat de procurorul coordonator Popa Vasile Constantin, în lipsa și a dovezii predării acestuia, inculpatul Popa Vasile Constantin nu putea dispune soluția infirmării a unui act de sesizare inexistent.

Declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin date în cursul urmăririi penale și în fața primei instanțe se coroborează cu declarația martorului Florența Alex-Adrian cu privire la împrejurarea că acesta a fost plecat din unitatea de parchet, în concediu de studii pentru definitivat, instanța de control judiciar apreciind ca fiind credibile susținerile făcute, atât de către inculpat, cât și de martor sub aspectul prezentat.

Totodată, declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin date în cursul urmăririi penale și în primă instanță, așa cum au fost expuse se coroborează și cu cererea olografă a învinutului Blaga Gheorghe Cosmin, aflată la fila 106 în dosarul urmă cu nr. 8153/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, dosar urmă care se regăsește în condițiile mai sus menționate, în volumul 5 dosar urmărire penală, filele 83-119, aceste mijloace de probă fiind credibile și suficiente pentru a susține împrejurarea factuală, precum și legalitatea dispoziției date de către inculpat.

Astfel, în cererea olografă datată de către învinutul Blaga Gheorghe Cosmin la 15.10.2009 și înregistrată la dosarul menționat cu ștampila parchetului la 16.10.2009, acesta a solicitat urgentarea soluționării dosarului nr. 8153/P/2008, deoarece se afla în imposibilitate de a se angaja, întrucât dreptul de a circula pe drumurile publice i-a fost suspendat în momentul întocmirii dosarului penal, cerere pe care există mențiunea olografă a inculpatului Popa

Vasile Constantin datată 16.10.2009 în sensul „Se trece dosarul la Brișcan”, ceea ce dovedește respectarea dispozițiilor legale.

Așadar, inculpatul Popa Vasile Constantin în mod legal a dispus trecerea dosarului la un alt procuror Brișcan Adrian Virgil în condițiile în care procurorul stagiar Florența Alex-Adrian se afla într-o imposibilitate obiectivă de a efectua lucrări, ca urmare a concediului de studii pentru examenul de definitiv, ținând cont și de existența cererii mai sus menționate, în urma dosarului, mai există și o altă cerere anterioară de urgentare a soluționării cauzei formulată tot de același învinuit, așa încât dispoziția era necesară, iar motivul de trecere la un alt procuror era obiectiv fondat.

Legiuitorul a incriminat în conținutul art. 297 alin. (1) din Codul de procedură penală „Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”.

Inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea a dispus în mod legal trecerea dosarului nr. 8153/P/2008 procurorului Brișcan Adrian Virgil, în condițiile în care procurorul căruia îi fusese repartizat dosarul, martorul Florența Alex-Adrian se afla în concediu de studii pentru examenul de definitiv, precum și ca urmare a inexistenței unui rechizitoriu valid emis de martorul Florența Alex-Adrian, procuror stagiar, neputându-se face dovada contrasemnării de către inculpatul Popa Vasile Constantin procuror coordonator, nexistând dovada predării acestuia, copia actului de sesizare neputând complini condițiile de validitate ale originalului, în lipsa acestuia și nici posibilitatea vreunei infirmări, așa încât condiția inacțiunii de neîndeplinire a actului prevăzută în conținutul art. 297 alin. (1) din Codul penal, nu există.

Criticile formulate în susținerea apelului parchetului de către procuror că prin nedispunerea soluției de infirmare a rechizitoriului emis, inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi încălcat dispozițiile art. 304 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală (art. 220 din Codul de procedură penală anterior) referitoare la infirmarea actelor procesuale sau procedurale, nu este incident, în raport cu situația nevalidității actului de sesizare emis, respectiv inexistenței acestuia.

S-a susținut încălcarea și a prevederilor art. 62 alin. 2 și 3 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările ulterioare, ceea ce nu se poate avea în vedere, întrucât norma invocată se referă la principiile legalității, imparțialității, controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, în condițiile legii, iar exercitarea funcției de procuror are loc în conformitate cu legea, respectarea și protejarea demnității umane, apărarea drepturilor persoanei, așadar fiind dispoziții ce au caracter general, pe care le au toți procurorii, nefăcând obiectul unor atribuții speciale ce decurg din funcția concretă, pe care, de altfel, inculpatul Popa Vasile Constantin nu le-a încălcat prin nedispunerea infirmării actului de sesizare nevalid.

Totodată, nici prevederile art. 64 alin. 3 și 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările ulterioare, referitoare la infirmarea soluțiilor și trecerea lucrărilor repartizate altui procuror nu au fost încălcate în cauză, întrucât nu se putea dispune soluția infirmării unui act de sesizare invalid, ce echivalează cu inexistența acestuia. Dispoziția referitoare la trecerea lucrărilor repartizate altui procuror, în ipotezele evidențiate de lege, printre care este și aceea a absenței procurorului, dacă există cauze obiective care să justifice urgența și care împiedică rechemarea sa, a fost respectată în contextul cauzei, întrucât procurorul Florența Alex-Adrian se afla în concediu de studii pentru examenul de definitivat, existând și o rezoluție de trecere a dosarului la procurorul Brișcan Adrian Virgil, ceea ce a creat convingerea instanței asupra legalității măsurii dispuse și în condițiile în care nu exista un act de sesizare valid, iar o copie a acestuia nu complinea actul inexistent.

În conținutul dispozițiilor art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal este reglementată infracțiunea de sustragerea sau distrugerea de înscrisuri, care prevede că „(1) Sustragerea ori distrugerea unui înscris care se află în păstrare ori în deținerea unei persoane dintre cele prevăzute în art. 176 sau art. 175 alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. (2) Dacă fapta este săvârșită de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor de serviciu, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.”

În contextul cauzei, nu există niciun mijloc de probă din care să rezultă că inculpatul Popa Vasile Constantin ar fi distrus vreun rechizitoriu în condițiile în care nu există dovada predării vreunui act de sesizare în dosarul nr. 8153/P/2008 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, așa încât fapta de distrugere de înscrisuri nu există.

Legiuitorul a reglementat în conținutul art. 269 din Codul penal, favorizarea făptuitorului, astfel: ”(1) Ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă. (2) Pedepsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor. (3) Favorizarea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește”

În ceea ce privește infracțiunea de favorizarea făptuitorului de care a fost acuzat inculpatul Popa Vasile Constantin aceasta nu există, întrucât inculpatul Popa Vasile Constantin nu a dat nici un ajutor învinutului Blaga Gheorghe Cosmin, acesta cu respectarea atribuțiilor legale, în calitate deținută a dispus trecerea dosarului de la procurorul Florența Alex-Adrian care se afla într-un caz de imposibilitate obiectivă, fiind plecat în concediu de studii pentru examenul de definitivat, pe o cerere formulată de către învinuit, în condițiile în care nu exista în cauză niciun act de sesizare, procurorului Brișcan Adrian Virgil, cauza fiind soluționată de către acesta din urmă, prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ la 9 octombrie 2009 în dosarul nr. 8153/P/2008 pentru fapta prev. și ped. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002 republicată a învinutului Blaga Gheorghe Cosmin și aplicarea unei

sanțiuni cu caracter administrativ și anume amendat în sumă de 1000 lei, stabilindu-se cheltuieli judiciare în sumă de 50 lei, care în conformitate cu prevederile art. 192 din Codul de procedură penală, vor fi suportate de susnumit și se vor executa prin organele financiare de la locul de domiciliu, potrivit art. 443 din Codul de procedură penală.

În considerentele ordonanței, procurorul a constatat că prin rezoluția din 17.11.2008 s-a început urmărirea penală împotriva susnumitului, pentru fapta de refuzul conducătorului unui autovehicul de a se supune recoltării probelor biologice, în vederea stabilirii alcoolemiei, prev. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002 republicată, constând în aceea că, în noapte de 23/24.10.2008, orele 2,15, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice (vin), învinuitul Blaga Gheorghe-Cosmin a condus, apoi autoturismul, marca „Mercedes” cu nr. BH-81-BLG, pe str. T. Vladimirescu din Oradea, unde a fost oprit, pentru control de o patrulă a Poliției Rutiere. Organele de poliție i-au solicitat învinuitului Blaga Gheorghe-Cosmin să se lase testat cu aparatul alcooltest marca Drager, urmând, apoi să fie condus, la spital, pentru a i se recolta probe biologice; însă învinuitul Blaga Gheorghe-Cosmin a refuzat să se supună la recoltarea de probe biologice. Având în vedere că din materialul de urmărire penală rezultă că în cauză sunt aplicabile prev. art. 10 lit. b¹ deoarece, fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, apreciind că reeducarea acestuia se poate realiza și numai prin sancționarea lui cu o amendă administrativă. La aprecierea în concret a gradului de pericol social al faptei se au în vedere modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de persoana făptuitorului, care a recunoscut și regretă fapta comisă și nu are antecedente penale.

În raport cu cele mai sus menționate, Înalta Curte apreciază criticile formulate de către procuror în apelul declarat de parchet, ca nefondate, soluțiile de achitare pentru fiecare din infracțiunile mai sus menționate, în temeiul art. 396 alin. 1 și 5 din Codul de procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. a din același cod, de achitare a inculpatului Popa Vasile Constantin, dispuse de prima instanță, ca fiind legale și temeinice.

Instanța de control judiciar consideră că sunt fondate criticile parchetului în apelul declarat sub aspectul greșitei achitări a inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art.297 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, așa cum corect a fost schimbată încadrarea juridică din art. 242 alin. 1 și 3 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal și favorzarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplic. art. 5 din Codul penal, toate în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În rechizitoriul s-a reținut în esență că prin faptele inculpatului Popa Vasile Constantin, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în perioada iulie 2010-ianuarie 2011 de a-și exercita în mod defectuos atribuțiile de serviciu, a adus atingere gravă interesului general de

înfăptuire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, afectând grav încrederea justițiabililor în această instituție chemată să aplice legea și să înfăptuiască actul de justiție. Totodată, inculpatul a distrus rechizitoriul întocmit de procurorul Brișcan Adrian în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuiții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, fără a emite o soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuiți/suspecți, împiedicând cursul justiției și determinând astfel prelungirea procesului penal.

În mod concret s-a reținut în actul de sesizare ce a fost precizat cu privire la aceste acuzații, (urmare a încheierii dispuse de judecătorul de cameră preliminară, respectiv încheierea penală nr. 14/CP/2015 din ședința de cameră de consiliu din data de 20 martie 2015 a Curții de Apel Oradea, Secția penală și pentru cauze cu minori pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014 prin care au fost admise în parte cererile și excepțiile formulate de inculpatul Popa Vasile Constantin, în sensul că în baza art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală s-a constatat neregularitatea rechizitoriului în ce privește descrierea infracțiunilor de șantaj și abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin la punctele 2,3, 4 și 5 din actul de sesizare), că:

În perioada iulie 2010-ianuarie 2011, inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea a distrus rechizitoriul întocmit de procurorul Brișcan Adrian în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuiții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian. Procurorul Brișcan Adrian și-a desfășurat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în perioada 1995-01.07.2010. În perioada sus-menționată, procurorul Brișcan Adrian a avut de soluționat și dosarul 7515/P/2008, care îi fusese repartizat, dosarul privind pe învinuiții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian și fiind înaintat de lucrătorii de poliție cu propunerea de trimitere în judecată. În vara anului 2010, Brișcan Adrian a soluționat dosarul 7515/P/2008 cu soluție de trimitere în judecată (rechizitoriu), fiind apoi promovată ca procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor. Ulterior, la solicitarea procurorului Ilisie Teofil Ionel, Brișcan Adrian a discutat cu acesta pe marginea dosarului 7515/P/2008, redistribuit procurorului Ilisie Teofil Ionel, ocazie cu care a constatat că în dosar nu se mai află rechizitoriul, nici vreo soluție de infirmare care să justifice redistribuirea dosarului 7515/P/2008. De altfel, conform datelor existente la dosar, inculpatul Popa Vasile Constantin a rupt rechizitoriul chiar în fața procurorului nou desemnat, căruia, deși nu i-a sugerat vreo soluție, i-a spus că în dosarul în cauză s-a dispus rechizitoriu fără a exista probe. La data de 31 ianuarie 2011, procurorul Ilisie Teofil Ionel a întocmit un nou act de sesizare al instanței, dispunând punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, rechizitoriul fiind confirmat de prim procurorul adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, Simina Ioana Goia. S-a considerat că abuzul exercitat

de inculpatul Popa Vasile Constantin prin ruperea rechizitoriului și amânarea trimiterii în judecată a învinuitorilor a constituit un folos pentru Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marel Cristian, chiar dacă, ulterior, procurorul Ilisie Teofil Ionel a dispus aceeași soluție. S-a constatat că ruperea rechizitoriului și înlocuirea prin fals a soluției (punctul 3) nu este un eveniment singular în activitatea infracțională a inculpatului Popa Vasile Constantin, acesta alegând în acest caz să nu întocmească personal o soluție alternativă, ci să dispună redistribuirea dosarului, fără a justifica, în vreo modalitate prevăzută de Codul de procedură penală, neagrea soluției dispuse de procurorul Brișcan Adrian.

Instanța de control judiciar verificând sentința atacată în baza mijloacelor de probă administrate a constatat că prima instanță a reținut o situație de fapt care este contrară cu probele administrate, dându-le acestora o interpretare care contravine realității. Totodată, prima instanță a efectuat o analiza sumară asupra tipicității incriminărilor de abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri și favorizarea făptuitorului de care a fost acuzat inculpatul Popa Vasile Constantin, în baza situației de fapt, așa încât soluția de achitare pentru toate cele trei infracțiuni în temeiul art. 396 alin. 1 și 5 cu referire la art. 16 alin.1 lit. a din Codul de procedură penală este greșită.

Înalta Curte, în prealabil expunerii și evaluării mijloacelor de probă administrate în cursul procesului penal, respectiv în cursul urmăririi penale, în primă instanță și în apel, reamintește considerentele Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Flueraș contra României (Hotărârea din 9 aprilie 2013, Strasbourg, cererea nr 17.520/04 definitivă din 9 iulie 2013, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 310 din 28 aprilie 2014, paginile 10-16) pct. 53,54,55,59 și 61 și anume:

”pct. 53. Curtea reamintește că modalitățile de aplicare a art. 6 din Convenție în privința procedurilor din apel depind de caracteristicile procedurii despre care este vorba; trebuie să se țină seama de ansamblul procedurii interne și de rolul atribuit instanței de apel în ordinea juridică națională. Atunci când a avut loc o ședință publică în primă instanță, absența dezbaterilor publice în apel poate fi justificată de particularitățile procedurii în cauză, având în vedere natura sistemului național de apel, întinderea competențelor instanței de apel, maniera în care fost efectiv expuse și protejate interesele reclamantului în fața sa și în special natura chestiunilor soluționate de aceasta (Botten împotriva Norvegiei, 19 februarie 1996, pct. 39, Culegere de hotărâri și decizii 1996-I).

pct. 54. În plus, Curtea a declarat că, atunci când instanța de apel trebuie să judece o cauză în fapt și în drept și să examineze în ansamblul său chestiunea vinovăției sau a nevinovăției, aceasta nu poate, din motive care privesc echitatea procesului, să se pronunțe cu privire la aceste aspecte fără să aprecieze direct mărturiile prezentate în persoană de acuzatul care susține că nu a săvârșit actul considerat o infracțiune penală (Ekbatani împotriva Suediei, Hotărârea din 26 mai 1988, seria A nr. 134, pct. 32, și Constantinescu, citată anterior, pct. 55).

Pct. 55. Curtea reamintește, de asemenea, că admisibilitatea probelor este o chestiune ce ține în primul rând de obligația de a aprecia probele obținute de acestea, că rolul încredințat Curții de către Convenție constă în a cerceta dacă procedura considerată în ansamblul său, inclusiv modul de prezentare a

mijloacelor de probă, a avut un caracter echitabil [Garcia Ruiz împotriva Spaniei (MC) nr. 30.544/96, pct. 28, CEDO 1999-I]. Astfel, „deși, în principiu, este de competența instanței naționale să se pronunțe cu privire la necesitatea sau oportunitatea citării unui martor (...), circumstanțe excepționale ar putea determina Curtea să concluzioneze că art. 6 este incompatibil cu neascultarea unei persoane ca martor” incompatibil cu neascultarea unei persoane a martor” (Bricmont împotriva Belgiei, 7 iulie 1989, pct. 89, seria A nr. 158).

Pct. 59. În esență, curtea de apel a întemeiat condamnarea reclamantului pe o nouă interpretare a declarațiilor ale căror autori nu au fost audiați de aceasta. Astfel, a adoptat o poziție opusă celei din hotărârile instanțelor inferioare, care l-au achitat pe reclamant, în special pe baza declarațiilor făcute de acești martori în cursul ședințelor care s-au desfășurat în fața lor. Deși este de competența instanței de recurs să aprecieze diversele informații obținute, precum și relevanța celor pe care reclamantul dorește să le prezinte, este la fel de adevărat că reclamantul a fost declarat vinovat pe baza aceluiași mărturii care i-au determinat pe primii judecători să se îndoiască de temeinicia acuzației împotriva sa suficient de mult pentru a motiva achitarea acestuia în primă instanță și în apel. În aceste condiții, neaudierea de către Curtea de Apel Timișoara a acestor martori înainte de a-l declara vinovat a limitat semnificativ dreptul său la apărare (Destrehem împotriva Franței, nr. 56.651/00, pct. 45, 18 mai 2004, și Găitanaru, citată anterior, pct. 32).

Pct. 61. Prin urmare, Curtea consideră că pronunțarea condamnării reclamantului fără audierea martorilor, deși acesta fusese achitat de două instanțe inferioare, este contrară cerințelor unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție.”

Totodată, Înalta Curte reamintește și argumentele Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Potorac împotriva României din 14.02.2017 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 411 din 31.05.2017 pct. 31, 36, 37 și 38 și anume:

„pct. 31 Curtea face trimitere la principiile generale care reglementează modalitățile de aplicare a art. 6 din Convenție la procedurile în apel pe care le-a reamintit în Cauza Găinănanu împotriva României împotriva României (nr. 26.082/05, pct. 26-28, 26 iunie 2012; a se vedea, mai recent, Flueraș împotriva României, nr. 17.520/04, pct. 53-55, 9 aprilie 2013, și Moinescu împotriva României, nr. 16.903/12, pct. 33-35, 15 septembrie 2015).

Pct. 36. Deși, era de competența instanței de recurs să aprecieze diferitele elemente de probă, este la fel de adevărat că reclamantul a fost stabilit vinovat pe baza mărturiilor care fuseseră suficiente pentru a-i determina pe judecătorii din prima instanță să se îndoiască de temeinicia acuzației și să motiveze achitarea acestuia. Or, Înalta Curte ar fi trebuit să analizeze necesitatea unei noi audieri a martorilor, cu atât mai mult cu cât mărturia lucrătorului Brigăzii Antiterorise, C.I., care putea face legătura dintre reclamant și R.R., nu a fost considerată credibilă de curtea de apel (pct. 18 supra). Curtea reamintește, în acest context, că persoanele care au responsabilitatea de a decide asupra vinovăției sau a nevinovăției unui inculpat trebuie, în principiu, să fie în măsură

să audieze personal și să evalueze credibilitatea acestora. Evaluarea credibilității unui martor este o sarcină complexă care, în general, nu poate fi dusă la bun sfârșit prin simpla citire a declarațiilor scrise (Dan împotriva Moldovei, nr. 8.999/07, pct. 33, 5 iulie 2011). Desigur, există cazuri în care este imposibilă ascultarea unui martor de către instanță, de exemplu, dacă persoana în cauză a decedat sau pentru a-i respecta dreptul de a nu se autoincrimina [Craxi împotriva Italiei (nr. 1), nr. 34.896/97, pct. 86, 5 decembrie 2002, și Dan, citat anterior, pct. 33]. Însă nu aceste este cazul în speță.

Pct. 37. Curtea reamintește în sfârșit că a statuat deja în cauze similare, în care Guvernul aducea argumentul conform căruia reclamantul nu solicitase niciodată instanței de recurs să asculte martori, că instanța de recurs era obligată să ia din oficiu măsuri în acest sens, în ciuda faptului că nu exista o solicitare expresă din partea reclamantului (Manolachi împotriva României, nr. 36.605/04, pct. 50, 5 martie 2013, Hanu împotriva României, nr. 10.890/04, pct. 38, 4 iunie 2013, și, mai recent, Moinescu citat anterior, pct. 28). În plus, Curtea observă că reclamantului nu i se poate reproșa în speță o lipsă de interes pentru procesul său (a se vedea, a contrario, Bragadireanu împotriva României, nr. 22.088/04, pct. 110, 6 decembrie 2007).

Pct. 38. Aceste elemente îi permit Curții să concluzioneze că, în cauză, condamnarea reclamantului de Înalta Curte, pronunțată fără audierea directă a martorilor, și, deși acesta fusese achitat de două instanțe inferioare, este contrară cerințelor uni proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție.”

Totodată, în cauza Gutău contra României, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 755 din 21 septembrie 2017, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat în pct. 20 „Curtea reamintește că admisibilitatea probelor este o chestiune ce ține în primul rând de normele dreptului intern că, în principiu, instanțele naționale sunt cele cărora le revine sarcina de a aprecia probele administrate de acestea (Garcia Ruiz împotriva Spaniei [MC], nr. 30.5444/96, pct. 28, CEDO 1999-I) și că sarcina sa este, conform Convenției, să examineze dacă procedura, considerată în ansamblul său, inclusiv modul de prezentare a mijloacelor de probă, a avut un caracter echitabil (a se vedea, printre multe altele, Teixeira de Castro împotriva Portugaliei, 9 iunie 1998, pct. 34, Culegere de hotărâri și decizii 1998-IV).”

Or, în contextul cauzei de față, Înalta Curte a dat eficiență și aplicării dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, în sensul...”Instanța de apel readministrează declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, dispozițiile art. 374 alin. (7)-(10) și ale art. 383 alin. (3) și (4) aplicându-se în mod corespunzător.”

Astfel, în cauză, în condițiile expuse pe larg în considerentele prezentei decizii cu privire la mijloacele de probă readministrate în apel, referitor la infracțiunile de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri și favorizarea infractorului cu privire la dosarul 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, pentru care prima instanța a dispus achitarea inculpatului Popa Vasile Constantin, Înalta Curte având în vedere și cererile de probe solicitate de către apelanți, ce au fost încuviințate în limitele arătate, precum și ținând cont de argmentele Curții Europene a Drepturilor în cauzele arătate,

instanța de control judiciar a reaudiat martorii Brișcan Adrian Virgil, Ilisie Teofil Ionel, Verche Rodica în legătură cu infracțiunile mai sus menționate.

În continuare, Înalta Curte va expune conținutul mijloacelor de probă administrate cu privire la dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea pe care le va evalua motivat în susținerea soluției dispuse, în condițiile art. 420 alin. 11 cu referire la art. 103 alin. 2 din Codul de procedură penală, în raport cu soluția dispusă în apel cu privire la cele trei infracțiuni reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin.

Martorul Brișcan Adrian Virgil în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 7 octombrie 2014, aflată în filele 72-75 în vol. 3 dosar parchet, a arătat că „În perioada anilor 1995 - 1 iulie 2010 mi-am desfășurat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea pe sectorul urmărire penală. În această perioadă mi-am desfășurat activitatea în toate sectoarele de competență, mai puțin pe segmentul economic. În ultimii ani, cu predilecție am avut în lucru dosare penale ce aveau ca obiect comiterea unor infracțiuni la regimul circulației publice, infracțiuni privind frontiera de stat și infracțiuni la regimul circulației pe căile ferate. În vara anului 2010, după ce am promovat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, m-am deplasat într-una din zile la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, unde m-am întâlnit cu colegul meu, Ilisie Teofil care m-a invitat la el în birou să discutăm o problemă. Astfel, acesta mi-a arătat un dosar penal despre care mi-a spus că i-a fost repartizat de către prim-procurorul parchetului, Vasile Popa, și m-a întrebat dacă știu despre ce este vorba în dosarul respectiv. Rețin că era vorba despre un dosar ce privea comiterea unor infracțiuni rutiere care privea trei sau patru învinuiți. Îmi amintisem despre dosarul respectiv, fără să-mi fi amintit însă amănunte din dosar, întrucât în perioada respectivă am soluționat câteva mii de dosare. L-am întrebat pe Ilisie Teofil dacă nu cumva eu întocmisem în dosarul respectiv rechizitoriu, întrucât așa îmi aminteam, la care acesta mi-a confirmat, însă mi-a spus că dosarul i-a fost repartizat lui de către conducătorul parchetului. Cu privire la soluția ce ar fi urmat a fi adoptată în cauză i-am spus procurorului Ilisie să studieze cauza și să adoptate soluția pe care o consideră legală. Nu îmi amintesc alte aspecte legate de acest dosar penal. Atât în perioada în care Vasile Popa a fost prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, cât și ulterior după ce a fost numit în funcția prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor am avut cu acesta o relație profesională corectă. Alte amănunte nu cunosc.”

Același martor Brișcan Adrian Virgil în declarația dată în data de 2 noiembrie 2016 în fața primei instanțe, aflată la filele 4-5 în vol. VI dosarul primei instanțe a arătat că „În prezent sunt procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. Îmi mențin declarația de martori dată la 7.10.2014 la DNA București. Aproximativ în anul 2010 mi-a relatat un coleg de-al meu, Ilisie Teofil, că un dosar pe care l-am instrumentat, cu soluție de trimitere în judecată, i-ar fi fost din nou repartizat și nu știe ce soluție să dea în acel dosar. Arăt că nu mai cunosc numărul dosarului, numele părților și obiectul cauzei. Din ce cunosc eu, în dosarul respectiv am emis o soluție de trimitere în judecată, întocmindu-se un rechizitoriu,

însă nu am mai făcut verificări cu privire la acel dosar, întrucât nu m-a interesat, deoarece nu eram sesizat cu dosarul respectiv. Nu cunosc ca numitul Popa Vasile Constantin să fi distrus rechizitoriul fără să emită un act de infirmare a acestui document și nu știu mai multe despre acest aspect. Din câte știu cunosc eu, rechizitoriul a fost verificat pentru legalitate conform dispozițiilor legale de către primul procuror al unității, din moment ce dosarul nu a mai venit înapoi, însă eu nu am verificat în concret acest lucru. Nu cunosc cu exactitate motivul pentru care dosarul a revenit la colegul Ilisie, întrucât eu am întocmit rechizitoriul, însă acest lucru nu mă interesa, întrucât am fost mutat la o altă unitate de parchet. Tot din relatările colegului Ilisie am aflat că și dânsul a întocmit un rechizitoriu pe numele persoanei respective, și că acesta a și fost trimis în judecată și condamnat. Numitul Popa Vasile Constantin nu m-a influențat cu privire la adoptarea soluției în acel dosar și nici nu am discutat despre dosarul în cauză. Întrebare pusă de procuror: Cum se făcea scăderea lucrărilor în condica de lucrări? Răspuns: Arăt că și în dosarul respectiv, ca și în celelalte cazuri, am scăzut dosarul pe bază de semnătură în condica de lucrări de către un grfier. Întrebare pusă de procuror: Cum se proceda dacă lucrarea procurorului era infirmată? Răspuns: Arăt că nu am constatat în concret nicio situație de infirmare a vreunei soluții și din acest motiv nu cunosc cu exactitate care ar fi fost circuitul dosarului într-o asemenea situație. În mod legal însă, trebuia emisă o soluție de infirmare, iar lucrarea repartizată la un procuror, așa cum dispunea șeful unității. Întrebare pusă de procuror: Dacă ați discutat despre dosarul respectiv cu colegii de la secția judiciară? Răspuns: Nu am discutat. Întrebare pusă de procuror: Dacă colegul Ilisie v-a arătat rechizitoriul sau vreun act de infirmare în dosarul respectiv? Răspuns: Nu mi-a arătat vreun asemenea document. Întrebare pusă de procuror: De unde cunoștea procurorul Ilisie că dvs. ați întocmit rechizitoriul în cauză? Răspuns: Întrucât numele meu apărea pe coperta dosarului. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Cum procedați la redactarea lucrărilor? Răspuns: Dictam lucrările secretarei. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Când a avut loc discuție cu procurorul Ilisie, la ce unitate de parchet lucrați? Răspuns: La vremea respectivă am fost promovat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: La cât timp de la întocmirea rechizitoriului a avut loc acea discuție? Răspuns: Probabil câteva luni de zile. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Ce s-a întâmplat cu lucrările dvs după plecarea la unitatea de parchet superioară? Răspuns: Au fost preluate prin ordonanța dată de primul procuror Gavra și am continuat activitatea în aceste dosare și ulterior promovării la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă vi s-a infirmat vreo lucrare dvs. personal, iar în caz negativ ce ați văzut dvsl, ce procedură s-a adoptat în această situație? Răspuns: Arăt că într-o asemenea situație, întrucât eram promovat la o unitate de parchet superioară, dosarul trebuia repartizat la un alt coleg din cadrul aceleiași unități. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă inculpatul Popa Vasile Constantin v-a rupt vreo lucrare din cauza greșelilor? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă la solicitarea sau în urma unor discuții cu procurorul ierarhic

superior, ați revizuit soluția adoptată inițial? Răspuns: De sfătuit probabil cu șeful ierarhic superior, însă soluția am adoptat-o în mod legal, singur. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu, ca urmare a prezentării unui set de documente martorului: Ați fost pus în situația, ca urmare a rezoluției puse pe lucrările dvs., să schimbați soluția, motivarea sau să efectuați anumite corecturi în lucrările dvs.? Răspuns: Probabil am făcut corecturile necesare, conform rezoluțiilor. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă soluțiile care au fost date de dvs. erau identice cu propunerile formulate de organele de urmărire penală sau le modificați? Răspuns: Dacă soluțiile erau corecte, erau păstrate, iar dacă nu, ele erau modificate. Întrebare pusă de inculpatul Popa: Dacă în dosarul respectiv mai era și o altă propunere formulată cu privire la soluție? Răspuns: Nu mai știu aspecte despre acest lucru. Întrebare pusă de inculpatul Popa: Câte persoane erau cercetate în dosar? Răspuns: Nu știu....”

Martorul Brișcan Adrian a fost audiat de către instanța de apel la 6 iunie 2019, declarația aflată la fila 116 în vol. III, dosarul Înaltei Curți în care a acesta a arătat că ”Mențin declarațiile date în data de 02.11.2016 la Curtea de Apel Timișoara și la data de 07.10.2014 la DNA – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție pe care le-am dat de bunăvoie. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă la momentul prezentării în vederea audierii martorul a avut o discuție cu procurorul Man la care s-a interzis accesul avocatului ce îl apăra pe Popa Vasile Constantin? Răspuns: Nu mai țin minte, sunt aproape 5 ani de atunci. Dacă martorul are cunoștință despre circuitul dosarelor după infirmarea unei soluții? Răspuns: În cazul infirmării unei soluții dosarul ar trebui să se întoarcă la procuror dacă nu există o dispoziție a procurorului șef în alt sens. Dacă martorului i s-au infirmat soluții de către inculpatul Popa Vasile Constantin? Răspuns: Probabil, sunt 5 ani de atunci. Din practica martorului, dacă soluțiile redactate pe calculator ulterior sunt șterse sau rămân stocate în calculator? Răspuns: De obicei rămân, dar așa cum s-a întâmplat în cazul în care eu am promovat la parchetul de pe lângă tribunal mi-a fost dat un calculator și nu am reușit să salvez soluțiile date anterior. În ce relații se află martorul cu procurorul Ardelean? Răspuns: În relații de colegialitate și prietenie. Sun nașul de cununie al acestuia.”

Martorul Ilisie Teofil Ionel în declarația dată în cursul urmăririi penale la 30 septembrie 2014, aflată la filele 392-395 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Lucrez în calitate de procuror din cursul lunii mai a anului 2010, de atunci și până în prezent mi-am desfășurat activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea. Mai precizez că lucrez în cadrul sectorului supraveghere. În cursul lunii iulie 2010 prim-procurorul unității Popa Vasile Constantin, m-a convocat în biroul său, ocazie cu care mi-a spus textual: „Uite am aici un rechizitoriu întocmit de Brișcan într-un dosar în care nu există probe.” Apoi m-a întrebat dacă sunt dispus să-l soluționez eu acel dosar, iar eu am răspuns că soluționez oric mi se repartizează. Precizez că nu mi s-a sugerat o anumită soluție. Doresc să precizez că eu nu știu dacă în acel dosar exista în acel moment vreo soluție de infirmare. Tot atunci pe loc, în fața mea, Popa Vasile a rupt rechizitoriul pe care mi-l arătase și l-a aruncat la coșul de gunoi. Cred că a doua

sau a treia zi am primit dosarul nr. 7515/P/2008 (dosar în care se întocmise rechizitoriul de care pomeneam mai sus), dar țin să arăt că nu m-am apucat imediat de lucru la acest dosar, întrucât aveam mai multe cauze în lucru. Când am studiat dosarul, ulterior, am constatat că există probe de vinovăție față de inculpații Ferar Florinel, Ivan Marcel Cristian și Hendrea Florian sub aspectul infracțiunilor față de care era începută urmărirea penală încă din anul 2008. Din câte îmi aduc aminte dosarul era complet din punct de vedere al probatoriului administrat, existând și referat de terminare a urmăririi penale. În acest sens, la data de 31 ianuarie 2011, am întocmit rechizitoriul, act prin care am dispus trimiterea în judecată a celor trei inculpați mai sus menționați, precum și disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor față de numitul Pop Gabriel Florin. Anterior soluționării l-am contactat pe colegul meu, Brișcan Adrian căruia i-am solicitat o copie după rechizitoriul întocmit de el, dar acesta mi-a spus că nu mai are o astfel de copie, arătându-se totodată mirat că dosarul se află la mine atâta timp cât el întocmise act de sesizare a instanței în cauză. Alte amănunte nu cunosc.”

La declarația dată a fost atașată, fiind predată de martor, copia rechizitoriului emis de procuror Ilisie Teofil Ionel la 31 ianuarie 2011 în dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpaților Hendrea Florian pentru săvârșirea infracțiunilor de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul fără permis de conducere prev. și ped. de art. 86 alin. 1 din OUG nr. 195/2002, complicitate la fals material în înscrisuri oficiale, prev. și ped. de art. 26 din Codul penal rap. la art. 288 alin. 1 din Codul penal și infracțiunea de uz de fals, prev. și ped. de art. 291 din Codul penal, toate cu aplicarea art. 33 lit. a - 34 din Codul penal, Ferar Florinel pentru săvârșirea infracțiunilor de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul fără permis de conducere, prev. și ped. de art. 86 alin. 1 din OUG nr. 195/2002, complicitate la fals material în înscrisuri oficiale și ped. de art. 26 din Codul penal rap. la art. 288 alin. 1 din Codul penal și infracțiunea de uz de fals, prev. și ped. de art. 291 din Codul penal, toate cu aplicarea art. 33 lit. a - 34 din Codul penal și Ivan Marcel Cristian pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la fals material în înscrisuri oficiale (două fapte) prev și ped. de art. 26 din Codul penal rap. la art. 288 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 33 lit. a - 34 din Codul penal, disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor față de Pop Gabriel Florin săvârșirea infracțiunilor de fals material în înscrisuri oficiale (două fapte) prev. și ped. de art. 288 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 33 lit. a - 34 din Codul penal, se vor atașa la noul dosar astfel constituit copii de pe filele 38-41, 44-47, 49, aflat la filele 396-403 în vol. 3 dosar parchet.

Același martor Ilisie Teofil Ionel în declarația din 25 aprilie 2017 dată în fața primei instanțe, aflată la filele 54-56 în vol. VIII dosar prima instanță a menționat că „ Arăt că locul meu de muncă este Parchetul de pe lângă Tribunalul Satu Mare, însă sunt delegat ca prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Carei. Îmi mențin declarația de martor din 30.09.2014 dată la DNA Oradea. Arăt că lucrez în calitate de procuror definitiv din luna mai 2010 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, la sectorul de urmărire penală, iar

numitul Popa Vasile Constantin era prim procurorul unității. Arăt că după ce am funcționat 2-3 luni de zile la această unitate de parchet, mi s-a repartizat de către prim procurorul unității Popa Vasile Constantin, dosarul nr. 7515/P/2008 privind pe inc. Ferar Florinel, Ivan Marcel Florian și Henderea Florian, cercetați pentru infracțiuni la regimul rutier, respectiv fals, eu fiind chemat în prealabil de numitul Popa Vasile în biroul dânsului și fiind întrebat dacă îmi asum soluționarea dosarului, arătându-mi-se în același timp că în acest dosar a fost întocmit un rechizitoriu, dar în dosar nu există probe. Eu am acceptat și mi-am asumat soluționarea dosarului respectiv, arătând că soluționez orice dosar care mi se repartizează. Mai menționez că eu nu am efectuat niciun act de urmărire penală în acel dosar, existând deja un referat de terminare a urmăririi penale. La acea discuție pe care am avut-o, domnul Popa Vasile a rupt în fața mea rechizitoriul și l-a aruncat sub birou. Nu pot să precizez câte exemplare din rechizitoriu au fost rupte cu acea ocazie, însă pot să arăt că de regulă se întocmesc patru exemplare din acest act. Arăt că rechizitoriul mi-a fost arătat de la distanță, fiind scos din dosar, eu nu l-am citit și nu pot să precizez dacă existau semnăturile necesare pe acest document. Discuția pe care am avut-o a fost de 1 minut - două, trebuie să arăt că în acea perioadă erau foarte multe dosare de soluționat, personalul era foarte puțin, nu exista nicio specializare pe anumite infracțiuni, toți lucram toate tipurile de dosare și am arătat că având în vedere timpul scurt de la care mi-am început activitatea, soluționez oricare dosar mi se repartizează. Nu mi-a sugerat vreo soluție pe care să o adopt în dosar, doar atât mi-a spus că nu sunt probe și cu toate acestea s-a întocmit rechizitoriu. Arăt că pentru trei din inculpați am întocmit rechizitoriu, iar pentru al patrulea mi s-a părut că materialul de urmărire penală este insuficient, motiv pentru care am disjuns cauza cu privire la acest inculpat pentru continuarea cercetărilor. Arăt că acel rechizitoriu l-am tehnoredactat personal pe calculatorul de serviciu, iar fișierul l-am salvat în memoria acestui calculator. Arăt că eu nu am avut un îndrumător oficial la parchet, având în vedere că am fost procuror definitiv, dar neoficial a existat un procuror care să mă îndrume în anumite probleme juridice. Arăt că rechizitoriul care era întocmit în patru exemplare, împreună cu dosarul, a fost predat la secretariat pe bază de condică, bănuiesc că s-a semnat de primire, dar nu mai țin minte exact. Arăt că eu nu am deținut evidențele personale, am lucrat direct pe condica primită de la parchet și mai exista o evidență și la primul procuror, respectiv în calculator, și privea dosarele în curs de soluționare, care erau supravegheate. Acest rechizitoriu a fost înaintat mai departe pentru a fi contrasemnat de către prim procuror. Nu cunosc aspecte despre modul în care au decurs lucrurile mai departe, întrucât nu am urmărit acest aspect. Din câte cunosc eu, respectiv din discuțiile cu procurorul de ședință, inculpații Ferar Florinel, Ivan Marcel și Henderea Florian au fost condamnați. Am luat legătura cu numitul Brișcan Adrian, coleg de serviciu care a întocmit rechizitoriul anterior și i-am solicitat o copie de pe rechizitoriul dânsului pentru a analiza probele, întrucât nu am înțeles de ce mi-a spus primul procuror că nu ar exista probe în dosar, însă acesta mi-a spus că nu poate să-mi dea o copie întrucât nu păstrează un exemplar arhivat electronic. El s-a arătat mirat de faptul că a recunoscut speța, că a întocmit rechizitoriul și cu toate acestea nu cunoștea

motivul pentru care se află dosarul la mine. Arăt că nimeni nu s-a mai preocupat de aflarea exactă a acestei situații întrucât am avut foarte mult de lucru în această perioadă. Întrebare avocat Iordăchescu: Când ați luat la cunoștință că veți fi audiat ca martor în această cauză penală – dosar nr. 7515/P/2008, în condițiile în care la 30.09.2014 nu era sesizat DNA cu faptele respective și cine v-a adus la cunoștință acest lucru? Răspuns: Arăt, că, cu o zi – două înainte de audierea mea în calitate de martori, am fost sunat de procurorul Ciprian Man că voi fi audiat la DNA în legătură cu acest dosar, urmând să se prezinte un procuror de la București în acest sens. Întrebare avocat Iordăchescu: Vi s-a cerut telefonic să prezentați și rechizitoriul întocmit de dvs. în dosarul nr. 7515/P/2008 cu ocazia audierii? Răspuns: Nu pot preciza dacă mi s-a cerut sau nu acest lucru, însă eu am verificat despre ce rechizitoriu este vorba în calculator și nu am dus niciun document cu mine. Întrebare avocat Iordăchescu: De ce ați depus la dosar, la 30.09.2014 copia rechizitoriului întocmit de dvs.? Răspuns: Nu pot preciza cu exactitate dacă copia rechizitoriului a fost depusă înainte sau după audierea mea. Întrebare avocat Iordăchescu: Obișnuiți să-l consultați pe prim procurorul Popa Vasile Constantin în legătură cu soluționarea cauzelor repartizate? Răspuns: Nu. Întrebare avocat Iordăchescu: Dacă numitul Popa Vasile Constantin obișnuia să facă adnotări, corecturi pe rechizitorii în vederea corectării unor erori neesențiale? Răspuns: Da, dar în situația mea nu s-a întâmplat acest lucru. Întrebare avocat Iordăchescu: Dacă în cazul unor erori semnificative constatate de numitul Popa Vasile Constantin, acesta infirma soluția sau proceda pe cale scurtă în vederea remedierii acestor erori de către procurorii de caz? Răspuns: Da, am întâlnit și acest gen de situații, dar și când s-au emis soluții de infirmare de către dânsul. Întrebare avocat Iordăchescu: De ce a fost repartizat a două oară dosarul 7515/P/2008 către dvs. și nu către procurorul Brișcan? Răspuns: Nu știu exact, însă este posibil ca plecarea procurorului Brișcan de la acest parchet să fi determinat repartizarea acestui dosar către mine. Întrebare avocat Iordăchescu: Dacă v-a mai întrebat dl. Popa Vasile în legătură cu modul de soluționare a acestui dosar? Răspuns: Niciodată. Întrebare avocat Iordăchescu: Vă amintiți poziția procesuală a inculpaților din dosar? Răspuns: Nu îmi amintesc. Întrebare avocat Iordăchescu: Dacă exista la dosar o expertiză criminalistică care atesta că permisele de conducere erau false? Răspuns: Nu știu. Întrebare avocat Iordăchescu: De ce ați apreciat că urmărirea penală a fost completă, din moment ce ați dispus disjungerea cauzei cu privire la a patra persoană? Răspuns: Arăt că am apreciat că urmărirea penală a fost completă cu privire la cei trei inculpați, iar cu privire la al patrulea inculpat am dispus disjungerea cauzei și complearea cercetărilor. Întrebare avocat Iordăchescu: Dacă cu privire la disjungere ați mai efectuat acte de urmărire penală? Răspuns: Am trimis dosarul la poliție dar nu cred că s-au efectuat acte de urmărire penală și parcă am dispus scoaterea de sub urmărire penală cu privire la acel inculpat, dar nu am această certitudine. Întrebare avocat Iordăchescu: Vă mențineți afirmația că discuția cu PVC în care v-ați dat acordul cu privire la soluționarea dosarului nr. 7515/P/2008 a avut loc cu o zi - două înainte de primirea dosarului? Răspuns: Da, Întrebare avocat Iordăchescu: Cât de voluminos era rechizitoriul prezentat? Răspuns: Nu mi s-a părut voluminos și

știu că procurorul Brișcan întocmea rechizitorii scurte. Întrebare avocat Iordăchescu: Dacă la ruperea rechizitoriului s-a folosit de către inculpatul Popa Vasile Constantin tocătorul de hârtie? Răspuns: Nu, l-a rupt cu mâna. Întrebare avocat Iordăchescu: Dacă i-ați comunicat d-lui Brișcan că nu știți ce soluție să dați în dosarul nr. 7515/P/2008? Răspuns: Am vrut să-l întreb pe procurorul Brișcan ce soluție a adoptat cu privire la al patrulea inculpat, referitor la care nu erau suficiente probe ci doar o declarație. Întrebare avocat Iordăchescu: Dacă ați căutat rechizitoriul tehnoredactat pe calculatorul procurorului Brișcan? Răspuns: Nu, nu am avut acces la calculatorul acestuia. Întrebare avocat Iordăchescu: Ce referat a întocmit poliția pentru cea de-a patra persoană din dosar? Răspuns: Nu pot preciza. Întrebare procuror: În cazul infirmării de către primul procuror al parchetului a soluției, dosarul era repartizat aceluiași procuror sau altei persoane? Răspuns: Nu pot preciza dacă era o regulă clară în acest sens, întrucât am mai avut situații când s-a infirmat soluția procurorului de caz și nu i s-a repartizat cauza aceluiași procuror, deși era în unitate. Întrebare avocat Iordăchescu: Apreciați că ar fi fost favorizată vreo persoană în dosar prin ruperea rechizitoriului? Răspuns: În concret nu au fost favorizați, întrucât cei trei inculpați au fost trimiși în judecată.”

Martorul Ilisie Teofil în declarația dată la 6 iunie 2019 în fața instanței de apel, declarație aflată la filele 121-122 în vol.III dosar Înalta Curte, acesta a arătat: ”Mențin declarațiile date la data de 25.04.2017 la Curtea de Apel Timișoara și la data de 30.09.2014 la DNA – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție în care am spus adevărul și pe care le-am dat liber consimțit. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Care era procedura predării dosarelor de către martor la grefă și cum se făcea dovada seăderii acestora? Răspuns: De regulă, se folosea condica procurorului în care se trecea data primirii dosarului, data soluționării și data predării. Întrebări adresate de către procuror: Dacă martorul ne poate spune în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008, dacă exista vreo soluție de infirmare în acest dosar? Răspuns: Nu exista. Dacă martorul cunoștea că dosarul a fost repartizat înainte altui procuror? Răspuns: Da, înainte când era domnul procuror Popa Vasile Constantin exista soluție de trimitere în judecată și mi-a spus că în acel dosar nu există probe de trimitere în judecată și mi-a spus că în acel dosar nu există probe de trimitere în judecată și dacă îl soluționez eu (eu eram venit de două luni în acea unitate de parchet). I-am spus că sunt nou venit și lucrez pe orice sector mi se repartizează. Dacă martorul cunoaște cărui coleg îi fusese anterior repartizat dosarul nr. 7515/P/2008? Răspuns: Da, i-a fost repartizat colegului Brișcan și după ce mi-a fost repartizat m-am dus la el și i-am cerut să îmi dea în formă electronică rechizitoriul pentru că atunci când a dispus domnul Popa Vasile Constantin a rupt rechizitoriul și eram de față când a avut loc ruperea rechizitoriului. Când i-am cerut domnului Brișcan rechizitoriul în forma electronic, știam că în cauză erau trei inculpați și vroiam să știu dacă soluția de trimitere în judecată îi viza pe toți trei sau numai pe unii dintre aceștia. Dacă procurorul Brișcan i-a dat martorului rechizitoriul? Răspuns: Nu, deoarece s-a arătat mirat și a afirmat că a soluționat dosarul de mult timp și mi-a spus că nu îl

are pentru că lucrează peste el. Întrebare adresată de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă martorul l-a primirea dosarului a dat soluție sau a mai efectuat și alte cercetări? Răspuns: Nu îmi aduc aminte, știu că am avut o discuție cu polițistul de caz și după o vreme am dat soluția, întrucât erau foarte multe dosare, fără să pot preciza dacă erau 5 au 6 luni.”

Martora Verche Rodica a fost audiată la data de 7 noiembrie 2017 la prima instanță, declarație aflată la filele 41-42 în vol. X dosarul primei instanțe a menționat că „Arăt că în cursul anului 2009 era la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în calitate de grefier și dactilografiam lucrările procurorilor. Arăt că după întocmirea lucrării, se întocmea de către noi o adresă de expediție, după care lucrarea era predată la secretariat grefierului șef de procurorul de caz care a întocmit lucrarea, sau noi grefierii semnam de primire pentru a nu se mai deplasa procurorii la secretariat și predam faptic toate lucrările grefierului șef. Arăt că exista registrul penal, care se afla în secretariat, fiecare dintre procurori avea o condică cu mai multe rubrici, având formatul unui registru cu copertă neagră, unde se treceau mai multe elemente, cum ar fi: data primirii dosarului, nr. dosarului, data soluției, soluția, infracțiunea. Mai arăt că în momentul primirii dosarului, procurorul semna de primirea dosarului într-o altă condică a procurorului, iar la predarea lucrărilor semna prim-grefierul sau vreun grefier. Mai arăt că în momentul predării lucrării, se scădea lucrarea în registrul penal, în ECRIS, în condica procurorului în care se evidenția primirea lucrării și pe o listă pe calculator. Mai arăt că toate dosarele predate urmau să ajungă la primul procuror pentru verificare, ajungând în biroul acestuia în aceeași zi sau în ziua următoare, această operațiune fiind efectuată de către prim grefier sau de către o persoană desemnată în acest sens. Mai arăt că toată poșta era prezentată prim-procurorului. Arăt că procurorii aveau evidența lor proprie, respectiv o condică oficială une își treceau aceste soluții. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă în momentul prezentării lucrării la prim-procuror, în condică exista soluția procurorului și semnătura grefierului? Răspuns: Da și arăt că la un control încrucișat trebuiau să corespundă toate datele din registre. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Din momentul în care dosarele se depuneau la grefă și până ajungeau la prim procuror, unde erau depozitate? Răspuns: În biroul primului grefier. Întrebarea avocat Alexandru Ștefan: Dacă procurorul Brișcan Adrian își redacta singur lucrările sau apela la un grefier? Răspuns: Își redacta singur soluțiile și doar rar o chema la dictat pe colega grefier. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Cum se situa dl. Brișcan Adrian ca activitate în cadrul colectivului? Răspuns: Nu știu. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă era o practică existentă între numitul Popa Vasile și procurorul Brișcan pentru remedierea greșelilor în sensul de a fi transmis dosarul pe cale scurtă? Răspuns: Nu știu, nici nu am auzit. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Vara sau în perioada concediilor, cât timp stăteau dosarele în biroul grefierului pentru întocmirea adreselor? Răspuns: Aproximativ 2 zile. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă numitul Popa Vasile Constantin i-a sugerat vreunui procuror vreo soluție în vreun dosar? Răspuns: Nu știu. Întrebarea avocat Alexandru Ștefan: Dacă în registrul de ședințe săptămânale se consemnau și alte probleme de practică judiciară în afară de analiza soluțiilor? Răspuns: Cred că se menționau.

Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă lucrările întocmite de procurori erau salvate sau nu pe calculator? Răspuns: Erau salvate. Întrebare procuror: Dacă ați avut o discuție cu procurorul Florența despre un dosar în care a fost emis rechizitoriul iar ulterior s-a constatat că soluția a fost de scoatere de sub urmărire penală, privind pe inculpatul Gligor Cristian? Răspuns: Nu-mi amintesc și nici nu aveam cum să-i răspund la această întrebare întrucât această evidență era la secretariat. Întrebare procuror: Dacă la nivelul unității exista un registru special sau o evidență specială de infirmare a soluțiilor? Răspuns: Era și cred că există și în prezent. Întrebare procuror: Dacă ați auzit discuții cu privire la anumite dosare în care s-ar fi întocmit rechizitoriul, însă aceste rechizitorii ar fi fost distruse de către prim-procurorul unității? Răspuns: Nu am auzit.”

Aceeași martoră Verche Rodica a fost audiată și la instanța de apel la data de 06 iunie 2019, declarația sa, aflându-se la fila 123 în vol.III dosar Înalta Curte, în care a arătat că „Mențin declarația dată la data de 07.11.2017 la Curtea de Apel Timișoara, în care am spus adevărul și pe care am dat-o de bunăvoie. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă martora a predat în numele procurorului dosare soluționate și procedura care era de urmat? Răspuns: Din câte îmi amintesc, au fost cazuri în care eu am semnat dosare soluționate de procuror în condica procurorului, pe care le-am dus ulterior în secretariat. Ulterior, acestea intrau în poșta primului grefier, iar acesa o preda domnului prim-procuror, pentru a semna adresele și pentru avizarea soluțiilor. Întrebare: Dacă au existat situații în care a predat dosare în numele procurorilor fără să semneze condica procurorului? Răspuns: Nu țin minte așa ceva. Întrebare: Dacă au existat situații în care pe lângă condica procurorului a semnat și alte situații ce i-au fost prezentate? Răspuns: Doar pe condica procurorului. Întrebarea: În situația în care se depunea la registratură o cerere de urgentare a dosarului, care era procedura? Răspuns: Eu lucram cel mai adesea cu procurorii, dar, din câte îmi amintesc, fetele din secretariat înregistrau fiecare cerere în registrul penal, iar ulterior o treceau în condica procurorului și semna procurorul de primire pentru acea cerere. Erau două condici, una în secretariat și una la procuror, pentru că și atunci când prelua dosare procurorul semna de primire la secretariat.

În declarația dată în calitate de suspect Popa Vasile Constantin la data de 9 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 114-125 în vol. 1 dosar parchet acesta a menționat că ” În ceea ce privește dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, arăt următoarele: În calitatea mea de prim procuror, studiam cu mare atenție actele de soluționare întocmite de procurorul Brișcan Adrian, întrucât acesta avea unele tendințe spre superficialitate. Precizez că acest lucru este de notorietate, chiar dcă este unul dintre cei mai harnici procurori. Astfel, am procedat și la studiu rechizitoriului din dosarul mai sus amintit și nu am fost mulțumit, luând decizia de a-l repartiza altui procuror. Am luat această decizie și pentru că obosisem să îi mai dau lui Brișcan Adrian înapoi zeci de acte procedurale, precum și pentru a evita pe cât posibil o soluție de infirmare. Nu îmi amintesc să fi rupt rechizitoriul și nu fac așa ceva. Nu știu de ce s-a întocmit din nou rechizitoriu, oricum în 31 ianuarie 2011 nu mai lucram la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea. Altceva nu mai

am de declarat în legătură cu acest aspect, decât că nu îi cunosc pe inculpații Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian și speța nu îmi spune absolut nimic.”

În declarația dată în calitate de inculpat Popa Vasile Constantin, aflată la filele 132-133 în vol.1 dosar parchet acesta a menționat că „Nu recunosc învinuirile care mi se aduc. Ceea ce am arătat în cuprinsul declarației de suspect corespunde întrutotul adevărului. Altceva nu mai am de declarat.”

Inculpatul Popa Vasile Constantin în declarația dată în primă instanță, aflată la filele 146-150 în vol. I dosar prima instanță a precizat „...cu privire la acuzațiile aduse, arăt că nu am rupt rechizitoriul din dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea și menționez că am avut un mod de lucru specific cu procurorul Brișcan, în sensul că verificând soluțiile de trimitere în judecată și de scoatere de sub urmărire penală, acestea îmi erau prezentate în draft și dacă se impuneau a fi efectuate modificări, completări, evaluări, atunci se făceau aceste operațiuni și intru în circuitul normal al documentelor. În cazul de față, țin minte că deși era vorba de 3 indivizi, din materialul probator a rezultat că ar fi implicată și a patra persoană în activitățile infracționale și trebuiau făcute anumite modificări. Menționez că dosarul a fost repartizat ca urmare a promovării procurorului Brișcan la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, procurorului Ilisie Teofil, și nu i-am spus că nu ar fi probe în dosar, așa cum susține acesta.”

În volumul 5 dosar de urmărire penală, la filele 50-80 se află urma dosarului nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea privind pe Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian ce conțin rechizitoriul emis la 31 ianuarie 2011 în dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea întocmit de procuror Ilisie Teofil Ionel și verificat sub aspectul legalității și temeiniciei conf. art. 268 alin. 3 C.p.p. prim-procuror adj. Simina Ioana Goia, filele 51-58; adresa de trimitere către Judecătoria Oradea emisă la 8.02.2010, fila 59; adresa nr. 876/P/2011 a parchetului către Poliția Municipiului Oradea prin care se trimitea un exemplar din rezoluția/ordonanța emisă la data de 31.01.2011, în dosarul nr. 7515/P/2008 prin care s-a dispus disjungerea cauzei în vederea identificării și tragerii la răspundere penală a lui Popa Gabriel Florin sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. și ped. de art. 288 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 33 lit. a, 34 C.p., fila 60; un exemplar de pe același rechizitoriu cu semnătura procurorului și semnătura și ștampila de confirmare, filele 61-68; adrese către IPJ al Jud. Bihor Evidența Operativă și Cazier Judiciar prin care se comunică punerea în mișcare a acțiunii privind pe Ivan Marcel Cristian, Hendrea Florian, Ferar Florinel, filele 69-71; adresă a IPJ al Jud. Bihor, Serviciul Rutier către Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea privind pe Hendrea Florian, pe care există o mențiune olografă „5.07.2010 Ilisei” și o semnătură indescifrabilă fila 72; referat cu propunere de conexare a dosarului cu nr. unic 8730/P/2008 (I.p.050-11128) la dosarul cu nr. unic 7515/P/2008 (d.p. 199/09) ambele privind pe învinuitul Ivan Marcel Cristian, existând și mențiunea olografă Brișcan, fila 73; adrese, filele 74-75; proces-verbal de constatare, aflat la filele 76-77; adrese, filele 78-79; proces-verbal de sesizare din oficiu întocmit de organul de cercetare penală, fila 80).

În volumul 6 dosar de urmărire penală, la fila 130, se află fila din registru privind situația dosarelor de urmărire penală aflate în lucru a cărui rubricăție era următoarea: „Nr.dosarului/Data înregistrării; Numele procurorului delegat;Numele celui care sesizează/Nr. și data sesizării; Obiectul și Data săvârșirii faptei; Numele și prenumele făptuitorului/pentru minori și tineri între 18-21 ani data nașterii; Parte civilă sau vătămată (sexul și relația victimei cu autorul- părinte-frate, soră etc) Paguba reclamată; Organul întâi sesizat și Data sesizării acestuia; Data începerii urmării penale; Data punerii în mișcare a acțiunii penal; Data arestării preventive; Activitatea de urmărire penală proprie sau de supraveghere (participare la cercetări, dispoziții date de procuror, infirmări, redeschidere, restituiri la organele de cercetare); Propunerea de soluționare a organelor de cercetare pentru fiecare făptuitor/Trimitere în judecată/Netrimiteră în judecată; Soluția procurorului și data/Rechizitoriu/Încadrarea juridică paguba reținută/Neurmărirea penală, temeiul juridic/Măsură în scop de prevenire (sesizări, măsuri de ocrotire); Corespondență (data, cu s-a expedit, obiectul corespondenței). În concret în dreptul dosarului 7515 sunt făcute următoarele mențiuni: Brișcan 16.04.2010 IPJ Bihor 199/2009; proces-verbal de constatare pentru infr. art. 86 al. 1 OUG 195/02, art. 288 al. 1, 291 C.p. dos. prop. trim. în jud. pe Ferar Florinel - 86 al. 1 OUG 195, 288 și 291 C.p. pe Ivan Marcel – 26-288 al. 1 C.p.; 06.10.08; 20.01.09 – 2 înv.; vezi 876/P/2011, 05.07.2010 Ilisie dosaru; 31.01.2011 R art. 86 alin. 1 OUG 195/02; art. 26-288 al. 1 C.p., art. 291 C.p. art. 33 lit. a și b C.p. (13.10.08 IPJ Bihor; 02.02.2011 Caz jud).”

Prin încheierea de ședință de la 2 noiembrie 2016 dată de prima instanță și aflată la filele 95-99 în vol. VI dosar primă instanță, la fila 95 verso se face mențiunea că „Avocatul Iordăchescu Constantin prezintă spre vedere martorului Brișcan Adrian Virgil copiile a 11 ordonanțe emise de acesta în diferite dosare ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, care au fost rezoluționate de către procurorul ierarhic superior în sensul revizuirii situației acestora. Depune la dosar copiile acestor ordonanțe”.

Astfel, la filele 6-17 în vol. VI dosar primă instanță se află depuse fotocopiile unor înserisuri, ce conțin mențiuni olografe, respectiv a primei pagini a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ din 31 iulie 2013 în dosarul nr. 72/P/2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor dată de procuror Brișcan Adrian; a primei pagini a ordonanței din 31 iulie 2013 în dosarul nr. 1379/P/2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor dată de procuror Adrian Brișcan; a primei pagini a rezoluției din 31 iulie 2013 în dosarul nr. 992/P/2010 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, dată de procuror Brișcan Adrian; a primei pagini a rechizitoriului din 14 mai 2014 în dosarul nr. 782/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emis de Adrian Brișcan; a primei pagini a rechizitoriului din 23 mai 2014 în dosarul nr. 782/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emis de procuror Adrian Brișcan; a primei pagini a rechizitoriului din 19 iunie 2013 în dosarul nr. 229/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emis de procuror Adrian Brișcan; a primei pagini a ordonanței din 31 iulie 2013 în dosarul nr. 573/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emisă de

procuror Adrian Brișcan; a primei pagini a rechizitoriului în dosarul nr. 354/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emis de procuror Adrian Brișcan; a primei pagini a rechizitoriului din 27 martie 2014 în dosarul nr. 982/P/2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emis de procuror Adrian Brișcan; a primei pagini a rechizitoriului din 16 aprilie 2014 în dosarul nr. 982/P/2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emis de procuror Adrian Brișcan; a primei pagini a rechizitoriului în dosarul nr. 518/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emis de procuror Adrian Brișcan; a primei pagini a rechizitoriului din 10 iulie 2014 în dosarul nr. 210/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor emis de procuror Adrian Brișcan.

Prin încheierea de ședință de la 4 ianuarie 2018 la prima instanță, aflată la filele 176-178 în vol.XI al primei instanțe se consemnează susținerile avocaților și ale procurorului asupra cererii în probațiune formulată de avocatul Iordăchescu Constantin, pentru inculpatul Popa Vasile Constantin și deliberarea asupra acesteia. Astfel, apărătorul a învederat că solicită depunerea copieii ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni administrative din 19.02.2010 din dosarul nr. 556/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, în legătură cu infracțiunile de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri, favorizarea făptuitorului; copia referatului de terminare a urmăririi penale în dosarul nr. 7515/P/2018 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea în legătură cu infracțiunile de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri, favorizarea făptuitorului; copia ordonanțelor prin care au fost infirmate soluții dispuse de către martorul Brișcan Adrian Virgil în legătură cu infracțiunile de abuz în serviciu, distrugere de înscrisuri, favorizarea făptuitorului și alte înscrisuri privind alte infracțiuni de care a fost acuzat inculpatul, avocatul solicitând admiterea cererii astfel cum a fost menționat în scris și s-a arătat anterior, procurorul și avocatul Tiba Mircea nu se opun admiterii acestei cereri, iar instanța, deliberând, a încuviințat cererea de depunere de înscrisuri formulată de avocatul Iordăchescu Constantin pentru inculpatul Popa Vasile Constantin, considerând că este utilă soluționării cauzei.

Astfel, la dosarul primei instanțe, la filele 5-17 în vol. XI se află depuse fotocopiile ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ dată la 19 februarie 2010 în dosarul nr. 556/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș semnată de procuror Ciprian Man; a referatului de terminare a urmăririi penale al Inspectoratului de Poliție al Județului Bihor, Serviciul Poliției Rutiere privind pe Hendrea Florian, Ferar Florinel, Ivan Marcel cu propunere de punere în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a învinuiților; a ordonanței din 11 august 2014 dată în lucrarea cu nr. 371/II.2/2014 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor dată de prim procuror Vasile Constantin Popa prin care în baza art. 304 alin. 2 C.p.p. rap. la art. 328 alin. 1 C.p.p. a dispus infirmarea rechizitoriului emis la data de 02.07.2014 în dos. nr. 518/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și continuarea cercetărilor în conformitate cu cele mai sus precizate și urmărirea penală în cauză și adoptarea unei soluții va fi realizată de către domnul procuror Brișcan Adrian; a ordonanței din 12 decembrie 2013 în lucrarea cu nr. 569/II.2/2013 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor dată de prim procuror

Vasile Constantin Popa prin care a dispus admiterea plângerilor petenților Baba Dumitru și Baba Dumitru Alexandru, infirmarea soluției adoptate prin ordonanța din 23.10.2013, în dosarul nr. 621/P/2011 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și reluarea prin redeschidere a urmăririi penale în cauză, pentru efectuarea celor mai sus precizate. Activitatea de urmărire penale în cauză va fi realizată de către domnul procuror Brișcan Adrian. Termen de soluționare: 30 ianuarie 2014. Fără cheltuieli judiciare. Un exemplar din prezenta ordonanță se comunică petenților Baba Dumitru și Baba Dumitru Alexandru; a ordonanței din 6 decembrie 2013 în lucrarea 433/II.2/2013 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în care prim procuror Vasile Constantin Popa a dispus admiterea plângerii formulată de Lele Alexandru Florin, infirmarea soluției adoptată în dosarul nr. 139/P/2011 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor la data de 10.07.2013, redeschiderea și reluarea urmăririi penale în cauză pentru efectuarea tuturor actelor indicate în ordonanța primului procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și decizia penală nr. 560/R/2010 a Tribunalului Bihor. Dosarul nr. 139/P/2011 împreună cu un exemplar din prezenta ordonanță se trimite la I.P.J. Bihor – SIF, pentru continuarea cercetărilor în conformitate cu cele mai sus menționate. Activitatea de supraveghere a urmăririi penale va fi realizată de către d-l procuror Brișcan Adrian. Fără cheltuieli judiciare. Termen de finalizare a cercetărilor: 30 ianuarie 2014.

La dosarul Înaltei Curți a fost încuviințat ca probă și fotocopia adresei nr. 2178. DEFA/X.1 din 12.10.2015 a Parchetului de pe lângă Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor prin care i se comunică inculpatului ca urmare a cererii formulate de acesta din data de 24.09.2015 înregistrată la unitatea de parchet sub nr. 3106.DEFA/X.1/30.09.2015 perioadele în care a efectuat concediile de odihnă în intervalul anilor 2008-2010, respectiv: 04 august-10 septembrie 2008; 07 octombrie - 8 octombrie 2008; 04 mai - 05 mai 2009; 20 iulie-12 august 2009; 17 mai-18 mai 2010; 02 august-03 septembrie 2010; 26 octombrie 2010; 22 noiembrie-26 noiembrie 2010; 16 decembrie-17 decembrie 2010.

Înalta Curte a luat în coroborare declarația martorului Ilisie Teofil Ionel din data de 30 septembrie 2014 din cursul urmăririi penale față de soluția dispusă în procedura de cameră preliminară prin încheierea din ședința din camera de consiliu din 15 septembrie 2015 în dosarul nr. 490/35/2014/a10 prin care judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, prin încheierea nr. 1351 din ședința de Cameră de Consiliu din 6 octombrie 2015 a admis contestația formulată de Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, împotriva încheierii nr. 34/CP din 2 iulie 2015, cu referire la încheierea nr. 14/CP din 20 martie 2015, pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014 al Curții de Apel Oradea, Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, desființate încheierile contestate, numai cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin și numai în ceea ce privește excluderea din materialului probator a declarațiilor martorilor arătați, enumerând și declarația martorului Ilisie Teofil.

În considerentele încheierii, judecătorul de cameră preliminară care a judecat contestațiile parchetului și ale inculpaților Popa Vasile Constantin și

Mihalache Gabriel Constantin a argumentat că „...În cauză, anterior datei de 02 octombrie 2014, în faza urmăririi penale in rem și a celei de continuare a urmăririi penale (14 februarie 2014, 24 septembrie 2014) s-au derulat activități de investigare, inclusiv prin audieri de martori, cu scopul de a constitui mijloc de probă în procesul penal, pentru a se verifica realitatea faptelor, pentru stabilirea caracterului ilicit penal al acestora, pentru identificarea făptuitorului și verificarea condițiilor de responsabilitate penală a acestuia. Abia după dobândirea calității de suspect, persoana va avea automat, întreg spectrul de drepturi și obligații. Ca atare, probele, formal, pot fi strânse și administrate începând cu declanșarea fazei de urmărire penală in rem. Nicio dispoziție procedurală nu prevede, după continuarea urmăririi penale in personam, deci după ce persoana devine suspect și și este adusă la cunoștință această calitate, posibilitatea de readministrare a probatoriului sau a unei părți a acestuia...În plus, simpla invocare a unei vătămări nu este suficientă este necesar ca încălcarea legii să aibă consecință negativă asupra desfășurării soluționării cauzei și neasigurarea exercitării drepturilor părților cu consecința posibilității de a nu se realiza scopul procesului penal. În plus, dacă inculpatul ar fi considerat că i s-a adus o vătămare, potrivit dispozițiilor art. 336 și art. 339 C. proc. pen., el avea dreptul să se plângă împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală. La fel, în conformitate cu dispozițiile art. 102 C.proc. pen., probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal, nulitatea actului prin care s-a dispus sau s-a autorizat administrarea probei ori prin care aceasta s-a administrat determină excluderea probei, excluderea, cum s-a mai arătat, fiind sancțiune distinctă de nulitate, probă fiind sinonim cu informația, iar excludere în concepția legiuitorului procesual penal referindu-se la obținere în mod nelegal de probe, declarațiile de martor nedepinzând de identificarea autorului faptei, ci doar de cea a faptei penale. Ca atare, apreciind că probele excluse de judecătorul de cameră preliminară competent nu au fost obținute în mod nelegal, contestația formulată de parchet va fi admisă...”(filele 219 verso-220 din încheierea menționată mai sus).

Instanța de control judiciar urmează a evalua toate declarațiile martorului Brișcan Adrian Virgil din cursul urmăririi penale, primă instanță și instanța de apel, constatând veridicitatea afirmațiilor făcute de acesta cu privire la aspectele relevante în contextul dosarului nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

Convingerea instanței de apel cu privire la credibilitatea martorului Brișcan Adrian Virgil, în cele declarate a fost formată, de răspunsurile martorului în declarația din fața Înaltei Curți, ca instanță de control judiciar dată la 6 iunie 2019 (fila 116 în vol. III dosarul Înaltei Curți) la cele patru întrebări formulate chiar de apărătorul apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin cu privire la aspectele relevante pentru acuzațiile aduse inculpatului și anume: „Care era procedura predării dosarelor de către martor la grefă și cum se făcea dovada scăderii acestora?” Răspuns: De regulă, se folosea condica procurorului în care se trecea data primirii dosarului, data soluționării și data predării. „Dacă martorul are cunoștință despre circuitul dosarelor după infirmarea unei soluții?” Răspunsul martorului fiind: „În cazul infirmării unei

soluții dosarul ar trebui să se întoarcă la procuror dacă nu există o dispoziție a procurorului șef în alt sens.”; „Dacă martorului i s-au infirmat soluții de către inculpatul Popa Vasile Constantin?” Răspuns: „Probabil, sunt 5 ani de atunci”; „Din practica martorului, dacă soluțiile redactate pe calculator ulterior sunt șterse sau rămân stocate în calculator?” Răspuns: De obicei rămân, dar așa cum s-a întâmplat în cazul în care eu am promovat la Parchetul de pe lângă Tribunal mi-a fost dat un calculator și nu am reușit să salvez soluțiile date anterior.”

Aspectele relevate de martor se susțin cu înscrisurile depuse de apărătorii inculpatului Popa Vasile Constantin de la primă instanță, filele 5-17 în vol. XI dosar prima instanță și expuse mai sus și întăresc credibilitatea martorului Brișcan Adrian Virgil.

Instanța de apel, însă nu poate avea în vedere argumentele apărării în sensul că, atât înscrisurile depuse la filele 5-17 în vol. XI dosar prima instanță, cât și cele de la filele 5-17 în vol. XI dosar prima instanță, sunt definatorii pentru modul de lucru al inculpatului Popa Vasile Constantin, în sensul corecturilor pe rechizitorii sau ordonanțe prin consemnări olografe sau infirmarea unor soluții în cauzele menționate, întrucât acele aspecte au fost doar specifice cauzelor respective, ceea ce nu pot fi asimilate și în situația dosarului nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întrucât s-ar fundamenta pe situația altor dosare, care exced cadrului procesual, având caracter extrajudiciar și nu pot înfrânge materialul probator administrat în contextul cauzei de față.

Instanța de control judiciar constată că în aceeași declarație dată în fața instanței de apel, martorul Brișcan Adrian Virgil și-a menținut declarațiile date anterior la prima instanță și la parchet, arătând că în acelea a spus adevărul și le-a dat liber consimțit.

Așadar, Înalta Curte constatănd prin audierea martorului Brișcan Adrian Virgil, în fața instanței de apel, la care apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin și-a exercitat deplin și complet dreptul la apărare, credibilitatea acestuia fiind dovedită, vor fi avute în vedere la stabilirea bazei factuale, atât declarația dată în apel, cât și cele date în cursul urmăririi penale și în primă instanță al căror conținut a fost expus integral, putându-se constata că și în declarația dată în primă instanță, atât acuzarea, cât și apărarea inculpatului și-au exercitat prerogativele complet din perspectiva competențelor fiecăruia, în raport cu atribuțiile ce le revin în cadrul procesului penal.

Totodată, nu se pot avea în vedere susținerile apărătorului inculpatului Popa Vasile Constantin din concluziile scrise cu privire la inadvertențele din declarațiile martorului Brișcan Adrian cu privire la predarea rechizitoriului de către acesta și condica procurorului, aspecte temporale cu privire la discuția purtată cu martorul Ilisei Teofil Ionel, că martorul audiat în apel a menționat că își menține declarațiile și nu ar fi adus elemente probatorii de noutate care să justifice reaprecierea depozițiilor acestuia, în sensul solicitat de acuzare, întrucât, în condica menționată în vol. 6 dosar urmărire penală, nu există nicio semnătură din partea procurorilor ci doar mențiunile arătate, așa cum s-a precizat mai sus, aspectele temporale cu privire la momentul purtării discuției în raport cu datele audierilor la intervale de timp diferite sunt acceptate, ca urmare a imposibilității precizărilor efective, fiind normal prin trecerea timpului, ca

martorul să nu-și amintească cu exactitate date, dar discuția între martorul Brișcan Adrian Virgil și martorul Ilisei Teofil Ionel a avut loc, aspect esențial și constant menționat de martor, iar în ceea ce privește declarația martorului Brișcan Adrian Virgil dată în apel a evidențiat elemente constante și semnificative care au condus la formarea convingerii instanței de control judiciar asupra credibilității martorului așa cum s-a arătat.

De asemenea, referitor la declarațiile martorului Ilisei Teofil Ionel date în cursul urmăririi penale, în primă instanță și în apel, Înalta Curte constată constante afirmațiile făcute de acest martor în declarațiile date, în cursul procesului penal.

Convingerea credibilității martorului Ilisei Teofil Ionel cu privire la cele susținute fiind formată instanței de control judiciar, de declarația dată în apel, în care, atât apărătorul inculpatului, cât și procurorul, prin prisma competențelor specifice în cadrul procesului penal, și-au exercitat prerogativa de a pune întrebări relevante cu privire la împrejurile faptice la care martorul a asistat în mod direct, iar răspunsurile furnizate de martor au fost pe deplin lămuritoare pentru stabilirea situației de fapt, martorul menținând și declarațiile anterioare date, în cursul urmăririi penale și în primă instanță, așa încât conținutul declarației este credibil și complet cu privire la cele precizate.

Instanța de control judiciar a reținut ca definitorii pentru credibilitatea martorului Ilisei Teofil Ionel răspunsurile acestuia date în declarația din apel formulate (declarația de la 6 iunie 2019, aflată la filele 121-122 în vol. III dosarul Înaltei Curți), la întrebările, atât ale apărătorului inculpatului Popa Vasile Constantin, respectiv „Care este procedura predării dosarelor de către martor la grefă și cum se făcea dovada scăerii acestora?” Răspuns: De regulă, se folosea condica procurorului în care se trecea data primirii dosarului, data soluționării și data predării, cât și la întrebările formulate de procuror respectiv: „Dacă martorul ne poate spune în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008, dacă exista vreo soluție de infirmare în acest dosar?” Răspuns: Nu exista. Dacă martorul cunoștea că dosarul a fost repartizat înainte altui procuror? Răspuns: Da, înainte când era domnul procuror Popa Vasile Constantin exista soluție de trimitere în judecată și mi-a spus că în acel dosar nu există probe de trimitere în judecată și mi-a spus că în acel dosar nu există probe de trimitere în judecată și dacă îl soluționez eu (eu eram venit de două luni în acea unitate de parchet). I-am spus că sunt nou venit și lucrez pe orice sector mi se repartizează. „Dacă martorul cunoaște căruia coleg îi fusese anterior repartizat dosarul nr. 7515/P/2008?” Răspuns: Da, i-a fost repartizat colegului Brișcan și după ce mi-a fost repartizat m-am dus la el și i-am cerut să îmi dea în formă electronică rechizitoriul pentru că atunci când a dispus domnul Popa Vasile Constantin a rupt rechizitoriul și eram de față când a avut loc ruperea rechizitoriului. Când i-am cerut domnului Brișcan rechizitoriul în forma electronic, știam că în cauză erau trei inculpați și vroiam să știu dacă soluția de trimitere în judecată îi viza pe toți trei sau numai pe unii dintre aceștia. „Dacă procurorul Brișcan i-a dat martorului rechizitoriul?” Răspuns: Nu, deoarece s-a arătat mirat și a afirmat că a soluționat dosarul de mult timp și mi-a spus că nu îl are pentru că lucrează peste el. Întrebare adresată din nou de către apărătorul inculpatului Popa Vasile

Constantin: „Dacă martorul l-a primirea dosarului a dat soluție sau a mai efectuat și alte cercetări?” Răspuns: Nu îmi aduc aminte, știu că am avut o discuție cu polițistul de caz și după o vreme am dat soluția, întrucât erau foarte multe dosare, fără să pot preciza dacă erau 5 au 6 luni.”

Credibilitatea martorei Verche Rodica a format convingerea instanței de apel asupra celor declarate din conținutul declarației acesteia tocmai dată în fața instanței de apel, care a menționat că menține declarația dată la data de 07.11.2017 de la Curtea de Apel Timișoara, în care a spus adevărul și pe care a dat-o de bunăvoie și prin întrebările formulate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin și răspunsurile furnizate: „Dacă martora a predat în numele procurorului dosare soluționate și procedura care era de urmat?” Răspuns: Din câte îmi amintesc, au fost cazuri în care eu am semnat dosare soluționate de procuror în condica procurorului, pe care le-am dus ulterior în secretariat. Ulterior, acestea intrau în poșta primului grefier, iar acesa o preda domnului prim-procuror, pentru a semna adresele și pentru avizarea soluțiilor. Întrebare:” Dacă au existat situații în care a predat dosare în numele procurorilor fără să semneze condica procurorului?” Răspuns: Nu țin minte așa ceva. Întrebare: „Dacă au existat situații în care pe lângă condica procurorului a semnat și alte situații ce i-au fost prezentate?” Răspuns: Doar pe condica procurorului. Întrebarea: ”În situația în care se depunea la registratură o cerere de urgentare a dosarului, care era procedura?” Răspuns: Eu lucram cel mai adesea cu procurorii, dar, din câte îmi amintesc, fetele din secretariat înregistrau fiecare cerere în registrul penal, iar ulterior o treceau în condica procurorului și semna procurorul de primire pentru acea cerere. Erau două condici, una în secretariat și una la procuror, pentru că și atunci când prelua dosare procurorul semna de primire la secretariat. Această declarație a martorei se coroborează cu cea dată anterior în fața primei instanțe.

Modalitatea de audiere a celor trei martori de către instanța de apel, în condițiile expuse în conținutul declarațiilor date a reflectat respectarea și principiului egalității armelor între acuzare și apărare, atât procurorul, cât și apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin exercitând drepturile specifice complete, răspunsurile furnizate de martori punctual la întrebările formulate au format convingerea Înaltei Curți cu privire la desfășurarea împrejurărilor de fapt la care au participat în mod direct martorul Ilisie Teofil Ionel și inculpatul Popa Vasile Constantin și indirect martorul Brișcan Adrian Virgil față de inculpatul Popa Vasile Constantin și direct cu martorul Ilisie Teofil Ionel și indirect martora Verche Rodica față de martorul Brișcan Adrian Virgil și inculpatul Popa Vasile Constantin, ținând cont de precizările menținerii declarațiilor anterioare de către aceștia, devenind redundantă relatarea de fiecare dintre aceștia din nou a situației de fapt.

Înalta Curte consideră că în contextul concret al cauzei, modalitatea de audiere a celor trei martori de către instanța de apel, cu respectarea argumentelor Curții Europene a Drepturilor Omului din cauzele la care s-a făcut referire mai sus, evidențiind convingerea instanței de apel cu privire la credibilitatea martorilor Brișcan Adrian Virgil, Ilisie Teofil Ionel, Verche Rodica ce a rezultat din declarațiile luate în apel, cu respectarea principiilor oralității,

contradictorialității, nemijlocirii, precum și celorlalte aspecte prezentate, conduce la concluzia că inculpatului Popa Vasile Constantin i s-a asigurat efectivitate garanției dreptului apărare punctual și relevant, atât prin prisma dispozițiilor de reaudiere a martorilor, conform Codului de procedură penală, cât și blocului de convenționalitate european, respectiv art. 6 § 3 lit. c și d din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și cauzelor invocate, așa încât nu i s-a produs nicio vătămare procesuală, care s-ar putea eventual invoca.

Înalta Curte nu va reține susținerile apărătorului inculpatului Popa Vasile Constantin din concluziile scrise cu privire la lipsa de credibilitate a martorului Ilisie Teofil Ionel referitoare la inadvertențe în declarațiile anterioare cu privire la probele din dosarul ce îl avea în lucru, respectiv expertizele criminalistice, la afirmațiile susținute de martorul Brișcan Adrian referitor la rechizitoriu întocmit de acesta, că nu-l mai are, că lucrează peste acesta, la motivul solicitării rechizitoriului de către martorul Ilisie Teofil Ionel, soluția dispusă acesta, la faptul că acesta nu a făcut nicio sesizare în ceea ce privește distrugerea rechizitoriului de către inculpat, întrucât aspectele menționate nu sunt esențiale cu privire la acuzațiile aduse inculpatului Popa Vasile Constantin, ci doar aspecte asupra cărora în mod firesc martorul nu avea cum să le precizeze, în aceeași manieră, ca urmare a trecerii timpului, iar la nesesizarea organelor competente cu privire la distrugere nu are suport în condițiile în care în contextul de față, inculpatul Popa Vasile Constantin a fost trimis în judecată și pentru infracțiunea de distrugere.

Instanța de control judiciar consideră că declarațiile martorului Ilisie Teofil Ionel date în apel se coroborează cu cele date anterior, precum și cu declarațiile martorului Brișcan Adrian Virgil date în apel și cu celelalte anterioare, cu privire la existența unui rechizitoriu inițial întocmit de acest martor din urmă, în calitatea sa de procuror cu statut deplin, definitiv în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea care a fost depus spre confirmare în dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, rechizitoriul întocmit, aflându-se într-un dosar de urmărire penală și pe coperta acestuia rezulta numele său de procuror.

Martorul Ilisie Teofil Ionel în mod constant a relatat, inclusiv în fața instanței de apel că a văzut dosarul și urmare discuției purtată cu inculpatul Popa Vasile Constantin, care i-a relatat că în dosar există soluție de trimitere în judecată, deși nu sunt probe, exprimându-și acordul să soluționeze dosarul a asistat direct la scoaterea rechizitoriului din dosar și ruperea lui fizică de către inculpat și aruncarea sa la coș.

De asemenea, tot din declarațiile celor doi martori Ilisie Teofil Ionel și Brișcan Adrian Virgil, date în apel ce se coroborează și cu celelalte date anterior, a rezultat că a avut loc o întâlnire și discuția purtată între aceștia ulterioară ruperii rechizitoriului și repartizării dosarului de către inculpatul Popa Vasile Constantin martorului Ilisie Teofil Ionel, în vederea întocmirii unui nou rechizitoriu, acest martor din urmă, solicitând martorului Brișcan Adrian Virgil o copie de pe rechizitoriul întocmit de acesta din urmă, pentru a analiza probele, întrucât nu a înțeles de ce i-a spus primul procuror că nu ar exista probe în dosar,

precum și ce soluție a adoptat martorul cu privire la al patrulea inculpat, referitor la care nu erau suficiente probe, ci doar o declarație, însă martorul Brișcan Adrian Virgil nu i-a putut da o copie, întrucât a soluționat dosarul de mult timp și i-a spus că lucrează peste el.

Declarația martorului Ilisie Teofil Ionel dată și în apel ce se coroborează și cu celelalte date de martor anterior evidențiază pe lângă discuția purtată cu inculpatul Popa Vasile Constantin cu privire la existența rechizitoriului inițial întocmit de martorul Brișcan Adrian Virgil și perceperea directă a existenței acestuia chiar de la distanță, existența dosarului în care se găsea rechizitoriul întocmit, aducerea la cunoștință că rechizitorul a fost întocmit de martorului Brișcan Adrian Virgil și inexistența probelor în dosar, ca urmare a afirmațiilor inculpatului Popa Vasile Constantin, iar ca urmare a exprimării acordului cu privire la repartizarea dosarului și soluționarea acestuia, asistarea directă la scoaterea rechizitoriului din dosar și ruperea fizică a acestuia, aruncarea la coș, fără să fie distrus în tocătorul de hârtie infirmă declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la ruperea unui draft de rechizitoriu așa cum acesta a susținut.

Înalta Curte nu poate avea în vedere declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la existența unui mod de lucru special cu martorul Brișcan Adrian Virgil și la multiplele corecturi pe care le-a făcut pe actele de urmărire penală, întrucât nu există dispoziții legale sau regulamentare cu privire la moduri de lucru diferite în cursul urmăririi penale, ci doar dispozițiile care au caracter general obligatoriu în desfășurarea urmăririi penale.

Mijloacele de probă cu privire la acte procedurale emise de către martorul Brișcan Adrian Ionel ce cuprindeau adnotări, precum și cele care conțin măsuri procesuale luate de către inculpatul Popa Vasile Constantin în alte cauze nu pot fi avute în vedere, ca urmare a caracterului lor extrajudiciar, ce nu poate fi extins în contextul dosarului nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

Înalta Curte consideră că susținerea martorului Ilisie Teofil Ionel că a văzut scoaterea rechizitoriului inițial din dosar și ruperea lui fizică de către inculpatul Popa Vasile Constantin este veridică, suficientă și convingătoare cu privire la validitatea rechizitoriului emis de martorul Brișcan Adrian Virgil, pentru că numai un rechizitoriu valid, semnat este trimis împreună cu dosarul spre confirmare prim procurorului parchetului, în speță, inculpatului Popa Vasile Constantin, prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, neavând relevanță dacă existau și numărul copiilor existente.

Ațiunile de scoatere din dosar a rechizitoriului și distrugerea lui, prin rupere fizică de către inculpatul Popa Vasile Constantin au avut loc numai în condițiile exprimării acordului de soluționare a dosarului de către martorul Ilisie Teofil Ionel, ceea ce întărește că rechizitoriul inițial emis de martorul Brișcan Adrian Virgil exista și respecta condițiile legale.

De altfel, nu s-a dovedit din evidențele parchetului existența soluției de infirmare a rechizitoriului inițial întocmit de martorul Brișcan Adrian Virgil, întrucât la fila 130 din vol. 6 dosar de urmărire penală nu există mențiune în registru cu privire la vreo ordonanță de infirmare a rechizitoriului, iar referitor

la mențiunea olografă „5.07.2010 Ilisie” cu semnătură indescifrabilă pe înscrisul aflat la fila 72 din vol. 5 dosar urmărire penale și respectiv mențiunea „5.07.2010 Ilisie dosaru” de la fila 130 în vol. 6 dosar urmărire penală nu pot echivala cu repartizare legală a dosarului atâta timp cât sunt simple mențiuni, nemotivate cu privire la trecerea dosarului la alt procuror.

De altfel, nici declarațiile martorei Verche Rodica date în primă instanță și în apel, care conțin aspecte referitoare la circuitul dosarelor în cadrul parchetului, modul de semnare în condica procurorului și predarea mai departe, locul de depozitare al dosarele, nesuținând că ar fi existat o transmitere pe cale scurtă a dosarului nu confirmă mențiunile efectuate la fila 130 din vol. 6 dosar parchet. Afirmatia martorei că nu a auzit ca inculpatul Popa Vasile Constantin să fi distrus dosare nu se coroborează cu alte mijloace de probă. Totodată, această susținere chiar dacă ar fi fost reținută nu infirmă împrejurarea distrugerii rechizitoriului întocmit de martorul Brișcan Adrian Virgil, de către inculpatul Popa Vasile Constantin, din declarația martorului Ilisie Teofil Ionel, având în vedere tocmai modalitatea aleasă de inculpat.

În raport cu cele mai sus menționate, instanța de control judiciar constată că lipsa unei soluții de infirmare a rechizitoriului întocmit de către procurorul Brișcan Adrian Virgil, precum și dispoziția motivată de trecere a dosarului de la un procuror la altul, respectiv repartizarea dosarului procurorului Ilisie Teofil Virgil, de către inculpatul Popa Vasile Constantin, prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea constituie încălcări ale dispozițiilor art. 304 din Codul de procedură penală (art. 220 din Codul de procedură penală anterior) și art. art. 64 alin. 3 și 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările ulterioare, referitoare la infirmarea soluțiilor și trecerea lucrărilor repartizare altui procuror.

De asemenea, în ceea ce privește data comiterii infracțiunilor de care este acuzat inculpatul Popa Vasile Constantin este aceea precizată în procedura de cameră preliminară în condițiile arătate, mai sus respectiv vara anului 2010, în condițiile perioadei iulie 2010-ianuarie 2011, în care inculpatul Popa Vasile Constantin deținea funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, așa încât adresa depusă la dosarul instanței de apel de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor cu privire la perioada de concediu a inculpatului, în anul 2010 (17 mai-18 mai 2010; 02 august-03 septembrie 2010; 26 octombrie 2010; 22 noiembrie-26 noiembrie 2010; 16 decembrie-17 decembrie 2010) aflată la fila 66 în vol. V dosarul Înaltei Curți este irelevantă, întrucât fapta inculpatului Popa Vasile Constantin a fost comisă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în raport cu desfășurarea împrejurărilor faptice menționate în perioada menționată. De asemenea, nu s-ar putea susține nici apărarea invocată de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin că în raport cu data de luni 5 iulie 2010, discuția purtată între martorul Ilisie Teofil Ionel și inculpat ar fi avut loc în perioada de week-end, întrucât este un argument deductiv fără suport probator.

În raport cu mijloacele de probă care au fost evaluate de către instanța de control judiciar, în condițiile arătate se susține situația de fapt din actul de

sesizare, așa cum a fost precizat, în procedura de cameră preliminară, precum și cu aspectele ce rezultă din materialul probator administrat astfel:

În perioada iulie 2010-ianuarie 2011, inculpatul Popa Vasile Constantin, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea a distrus rechizitoriul întocmit de procurorul Brișcan Adrian în dosarul cu nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, așa încât le-a dat un ajutor făptuitorilor, respectiv învinuiților Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian în scopul îngreunării cercetărilor în cauza penală care era instrumentată în cursul urmăririi penale.

Procurorul Brișcan Adrian și-a desfășurat activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în perioada 1995-01.07.2010.

În perioada sus-menționată, procurorul Brișcan Adrian a avut de soluționat și dosarul 7515/P/2008, care îi fusese repartizat, dosarul privind pe învinuiții Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian și fiind înaintat de lucrătorii de poliție cu propunerea de trimitere în judecată.

În vara anului 2010, Brișcan Adrian a soluționat dosarul 7515/P/2008 cu soluție de trimitere în judecată (rechizitoriu), fiind apoi promovat ca procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

Ulterior, la solicitarea procurorului Ilisie Teofil Ionel, Brișcan Adrian a discutat cu acesta pe marginea dosarului 7515/P/2008, redistribuit procurorului Ilisie Teofil Ionel, ocazie cu care a constatat că în dosar nu se mai află rechizitoriul, nici vreo soluție de infirmare care să justifice redistribuirea dosarului 7515/P/2008.

De altfel, conform probelor existente la dosar, inculpatul Popa Vasile Constantin a scos rechizitoriul întocmit de procurorul Brișcan Adrian pe care l-a rupt în fața procurorului nou desemnat, ca urmare a acordului verbal exprimat de acesta cu privire la repartizarea dosarului, căruia, deși nu i-a sugerat vreo soluție, i-a spus că în dosarul în cauză s-a dispus rechizitoriu fără a exista probe.

La data de 31 ianuarie 2011, procurorul Ilisie Teofil Ionel a întocmit un nou act de sesizare al instanței, dispunând punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, rechizitoriul fiind confirmat de prim procurorul adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, Simina Ioana Goia.

S-a considerat că abuzul exercitat de inculpatul Popa Vasile Constantin prin ruperea rechizitoriului și amânarea trimiterii în judecată a învinuiților se circumscrie unui ajutor pentru Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian, chiar dacă, ulterior, procurorul Ilisie Teofil Ionel a dispus aceeași soluție.

S-a constatat că prin ruperea rechizitoriului și înlocuirea soluției de către inculpatul Popa Vasile Constantin, acesta a ales în acest caz să nu întocmească personal o soluție alternativă, ci să dispună redistribuirea dosarului, fără a exista o dispoziție motivată, în vreo modalitate prevăzută de Codul de procedură penală, neagrearea soluției dispuse de procurorul Brișcan Adrian.

Legiuitorul a incriminat în conținutul art. 297 alin. (1) din Codul de procedură penală „Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin

aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”.

Fapta inculpatului Popa Vasile Constantin, care în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, în perioada iulie 2010-ianuarie 2011, nu a dispus soluția infirmării rechizitoriului emis de procurorul Brișcan Adrian Virgil în dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, ci l-a distrus fizic prin rupere după exprimarea acordului verbal al procurorului Ilisie Teofil Ionel de a soluționa dosarul, ca urmare afirmației făcute de către inculpat că la dosar nu există probe, precum și dispunerea în mod nelegal a repartizării dosarului nr. 7515/P/2008 procurorului Ilisie Teofil Ionel, fără a exista o dispoziție motivată de repartizare în acest sens, cu încălcarea dispozițiilor art. 304 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală (art. 220 din Codul de procedură penală anterior), precum și art. 64 alin. 3 și 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările ulterioare, referitoare la infirmarea soluțiilor și trecerea lucrărilor repartizate altui procuror, respectiv prin neîndeplinirea actelor corespunzătoare atribuțiilor ce îi reveneau, afectând drepturile persoanelor care urmau să fie trimise în judecată, precum și încrederea în modul de instrumentare al dosarului în cursul urmăririi penale, întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

S-a susținut încălcarea și a prevederilor art. 62 alin. 2 și 3 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările ulterioare, ceea ce nu se poate avea în vedere, întrucât norma invocată se referă la principiile legalității, imparțialității, controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, în condițiile legii, iar exercitarea funcției de procuror are loc în conformitate cu legea, respectarea și protejarea demnității umane, apărarea drepturilor persoanei, sunt dispoziții ce au caracter general, pe care le au toți procurorii, nefăcând obiectul unor atribuții speciale ce decurg din funcția efectivă, ce au fost în concret menționate, în situația inculpatului, pe care, de altfel, inculpatul Popa Vasile Constantin le-a încălcat, atunci când nu a dispus infirmarea actului de sesizare întocmit cu respectarea legii și nici a repartizării dosarului altui procuror.

În conținutul dispozițiilor art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal este reglementată infracțiunea de sustragerea sau distrugerea de înscrisuri, care prevede că „(1) Sustragerea ori distrugerea unui înscris care se află în păstrare ori în deținerea unei persoane dintre cele prevăzute în art. 176 sau art. 175 alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. (2) Dacă fapta este săvârșită de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor de serviciu, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.”

În contextul cauzei, din materialul probator administrat a rezultat că fapta inculpatului Popa Vasile Constantin, care în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, în perioada iulie 2010-ianuarie

2011 a distrus, prin rupere fizică a rechizitoriului întocmit inițial legal, de către procurorul Brișcan Adrian Virgil în dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, căruia îi fusese predat împreună cu dosarul spre confirmare, întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prevăzută de art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

Legiuitorul a reglementat în conținutul art. 269 din Codul penal, favorizarea făptuitorului, astfel:”(1)Ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă. (2) Pedepsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor. (3) Favorizarea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește.”

În reglementarea incriminării mai sus menționate, s-a renunțat la prevederea expresă a lipsei existenței unei înțelegeri dintre favorizator și făptuitorul favorizat, stabilită înaintea sau în timpul comiterii faptei prevăzute de legea penală, fiind scoasă și favorizarea reală, ca modalitate de comitere a favorizării infractorului, ajutorul dat pentru a asigura făptuitorului folosul sau produsul infracțiunii, dar destinația actului de favorizare, care este reprezentată de împiedicarea sau îngreunarea „cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate” are o arie de cuprindere mai largă comparativ cu cea din reglementarea anterioară, întrucât împiedicarea sau îngreunarea tragerii la răspundere penală semnifică sprijinul de orice fel dat făptuitorului pentru ca acesta să nu răspundă penal.

Așadar, referitor la infracțiunea de favorizarea făptuitorului, fapta inculpatului Popa Vasile Constantin, care în calitatea de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, în perioada iulie 2010-ianuarie 2011 de a rupe rechizitoriul inițial întocmit legal de către procurorul Brișcan Adrian Virgil, în lipsa unei soluții de infirmare și repartizarea fără nicio soluție motivată a dosarului către procurorul Ilisie Teofil Ionel se circumscrie ajutorului dat făptuitorilor, respectiv învinuiților Hendrea Florian, Ferar Florinel și Ivan Marcel Cristian în scopul îngreunării cercetărilor în cauza penală care era instrumentată în cursul urmăririi penale, neavând relevanță că ulterior învinuiții au fost trimiși în judecată printr-un alt rechizitoriu întocmit de procurorul Ilisie Teofil Ionel, întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

Prin modalitatea aleasă de inculpatul Popa Vasile Constantin prin distrugerea rechizitoriului inițial întocmit de procurorul Brișcan Adrian Virgil, fără să procedeze legal la soluția de infirmare a acestuia și repartizarea nemotivată a dosarului procurorului Ilisie Teofil Ionel, s-a realizat ajutorul dat de către inculpat învinuiților, acesta constând tocmai distrugerea actului de sesizare și nerespectarea condițiilor prevăzute de lege, fiind întrunită cerința ajutorului de orice fel, prevăzută de lege, ce a condus la îngreunarea cercetărilor, sub aspectul întâzierii desfășurării urmăririi penale pe o perioadă de timp până la trimiterea din nou în judecată a acestora, nemafiind necesară existența unui

folos, în condițiile normei mai sus menționate, așa încât pentru existența infracțiunii de favorizarea făptuitorului, neavând relevanță trimiterea în judecată ulterioară a acestora.

În raport cu cele mai sus arătate, Înalta Curte constată că din materialul probator administrat și evaluat în condițiile mai sus menționate rezultă vinovăția inculpatului Popa Vasile Constantin în săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu prevăzută de art.13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, a infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 alin. 1 și 2 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penală, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, a infracțiunii prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, iar apărările formulate de către avocații inculpatului Popa Vasile Constantin cu privire la cele trei infracțiuni reținute în sarcina inculpatului în dosarul precizat, nu se susțin, față de considerentele expuse.

Înalta Curte în ceea ce privește infracțiunea de șantaj reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin și pentru care a fost condamnat de prima instanță, consideră că în condițiile materialului administrat în cursul urmăririi penale, în primă instanță și în apel, s-a impus în baza art. 386 din Codul de procedură penală, admiterea cererii de schimbare a încadrării juridice a faptei formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și schimbată încadrarea juridică a infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 al. 1 Cod penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de șantaj prev. art. 207 al. 1 și al. 3 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin, întrucât folosul vizează o sumă de bani, diferență de la un împrumut acordat de inculpatul Popa Vasile Constantin persoanei vătămate Lozincă Maria, respectiv a sumei de 7.700 lei și nicidecum foloase nepatrimoniale.

În Codul penal în dispozițiile art. 207 din Codul penal referitoare la șantaj se prevede că:

„(1) Constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine ori pentru altul, se peepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată ori pentru un membru de familie al acesteia, în scopul prevăzut în alin. (1).

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost comise în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial, pentru sine sau pentru altul, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.”

Legiuitorul în conținutul art. 207 din Codul penal a reconfigurat infracțiunea de șantaj în raport cu reglementarea din Codul penal anterior diferențiind sub aspect sancționator, fapta de șantaj săvârșită în scopul de a

dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, de fapta de șantaj săvârșită în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial.

De asemenea, noțiunea de constrângere utilizată în art. 207 din Codul penal are o sferă mai largă, întrucât privește, atât constrângerea fizică, cât și constrângerea morală, incluzând, prin urmare, violența și amenințarea.

Principalul element distinctiv între dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul penal și dispozițiile art. 194 alin. (1) din Codul penal anterior constă, în reglementarea separată în cuprinsul art. 207 alin. (1) din Codul penal a faptei de șantaj săvârșită în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial.

În ceea ce privește conținutul unui folos nepatrimonial, de principiu acesta ar putea consta, în buna imagine publică sau alte aspecte de satisfacție sau de umilire, acestea având legătură cu sentimente sau aspecte de inferioritate de ordin subiectiv ale unei persoane, neputând fi evaluabile în bani.

Aceeași diferențiere în raport cu natura nepatrimonială sau patrimonială a folosului se regăsește și în dispozițiile art. 207 alin. (2) din Codul penal, care incriminează amenințarea cu darea în vilag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată ori pentru un membru de familie al acesteia, în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine sau pentru altul.

La articolul 207 alin. (3) din Codul penal legiuitorul a reglementat, ca variante agravate ale infracțiunii de șantaj, faptele prevăzute în alin. (1) și (2), comise în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial, pentru sine sau pentru altul.

Așadar, potrivit art. 207 alin. (3) din Codul penal, dacă fapta prevăzută în alin. (1) – constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva – a fost comisă în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial, pentru sine sau pentru altul, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Referitor la acțiunea de constrângere, aceasta trebuie să îndeplinească două condiții: acțiunea de constrângere, pentru a fi considerată ca atare, trebuie să fie de natură a prilejui o stare de temere, sub stăpânirea căreia, persoana supusă acțiunii de constrângere nu mai poate reacționa moralmente în sensul unei opuneri eficace la pretențiile făptuitorului. Nu este necesar ca acțiunea de constrângere să fi produs o stare de temere, fiind suficient ca, prin natura și felul săvârșirii sale, această acțiune să fie obiectiv susceptibilă de a conduce la o stare de temere. A doua condiție care vizează acțiunea de constrângere ce trebuie îndeplinită constă în aceea că acțiunea trebuie efectuată în vederea obținerii unei anumite comportări din partea celui constrâns (să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva). Astfel, victima este pusă în alternativa sau să reziste constrângerii și să suporte eventual consecințele neconvenabile la care se găsește expusă prin această atitudine sau să consimtă la îndeplinirea a ceea ce pretinde făptuitorul prin acțiunea de constrângere. Prin „a da” ceva se înțelege un act de autodeposedare, îndeplinit de victimă sub imperiul constrângerii. Prin „a face” ceva, se înțelege un act comisiv, efectuat de victimă sub presiunea constrângerii. Prin „a nu face” ceva se înțelege un act omisiv (de abținere) de la ceea ce victima era îndreptățită să facă, abținere impusă prin acțiunea de constrângere a făptuitorului. Prin „a suferi” ceva se înțelege un prejudiciu suportat de victimă ca

urmare a constrângerii exercitate asupra sa. Între acțiunea de constrângere și efectuarea actului cerut poate fi un raport de concomitență sau de succesiune în timp. Prin aducerea la îndeplinire a conduitei la care victima a fost constrânsă, făptuitorul dobândește un folos (avantaj) Acest folos capătă caracter nelegitim, datorită mijloacelor folosite în vederea realizării lui. Urmarea imediată constă în faptul că acțiunea de constrângere insuflă o temere, care se produce independent de satisfacerea cererilor făptuitorului. Legătura de cauzalitate se realizează dacă între acțiunea de constrângere săvârșită de făptuitor și starea de temere a victimei există o legătură de la cauză la efect. Cerința esențială care potențează intenția directă sau intenția indirectă este scopul dobândirii unui folos ilicit pentru sine sau pentru altul. O astfel de situație există când acțiunea de constrângere este efectuată în vederea realizării unei prestații întemeiată pe un drept, respectiv reclamarea unei creanțe, restituirea unui împrumut, o prestație la care victima este îndatorată. (Vintilă Dongoroz și alții, colectiv, Explicații teoretice ale Codului penal român, vol. III, Partea specială, Editura Academiei, București, 1971, pag. 322-327).

În contextul cauzei de față, s-a reținut în actul de sesizare ce a fost precizat cu privire la aceste acuzații, (urmare a încheierii dispuse de judecătorul de cameră preliminară, respectiv încheierea penală nr. 14/CP/2015 din ședința de cameră de consiliu din data de 20 martie 2015 a Curții de Apel Oradea, Secția penală și pentru cauze cu minori pronunțată în dosarul nr. 490/35/2014 prin care au fost admise în parte cererile și excepțiile formulate de inculpatul Popa Vasile Constantin, în sensul că în baza art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală s-a constatat neregularitatea rechizitoriului în ce privește descrierea infracțiunilor de șantaj și abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin la punctele 2,3, 4 și 5 din actul de sesizare), că:

Între soții (la acea vreme) Popa Vasile Constantin și Liana și soții Lozincă Maria și Dan s-au stabilit relații de amicitie, favorizate de faptul că, atât inculpatul Popa Vasile Constantin, cât și Popa Liana obișnuiau să meargă la spălătoria soților Lozincă, fie cu autoturismele pe care le dețineau, fie pentru a spăla covoarele.

Relațiile de amicitie au fost consolidate și de un împrumut de 80.000.000 lei vechi acordat de soții Lozincă inculpatului Popa Vasile Constantin, care avea nevoie de bani pentru a finaliza unele lucrări de construcție efectuate la imobilul din comuna Haieș, județul Bihor. Suma împrumutată a fost restituită în totalitate, așa cum declară și partea vătămată Lozincă Maria, care după un interval de timp, în cursul anului 2010, după ce a încercat să contracteze un împrumut bancar fără să reușească, a solicitat suma de 200.000.000 lei vechi soților Popa, cu titlu de împrumut.

Inculpatul Popa Vasile-Constantin a acceptat să o împrumute pe partea vătămată Lozincă Maria cu suma de 197.000.000 lei vechi, iar la acordarea împrumutului nu s-a stabilit un termen de restituire a sumei care a făcut obiectul înțelegerii. Cu toate acestea, până în vara anului 2013, partea vătămată a restituit suma de 120.000.000 lei vechi inculpatului.

Sub motivul că partea vătămată întârzia stingerea datoriei, începând cu sfârșitul anului 2013, inculpatul Popa Vasile Constantin a exercitat presiuni care

au degenerat în amenințări și insulte la adresa lui Lozincă Maria, căreia i se solicita să restituie diferența de bani.

Conținutul amenințărilor proferate de Popa Vasile Constantin este grav, inculpatul prevalându-se de statutul său, ceea ce a creat părții vătămate o stare firească de temere.

Conținutul amenințărilor proferate de Popa Vasile Constantin este grav, inculpatul prevalându-se de statutul său, ceea ce a creat părții vătămate o stare firească de temere.

În concret, inculpatul Popa Vasile Constantin a proferat amenințări așa cum rezultă din declarația părții vătămate Lozincă Maria, a soțului acesteia, Lozincă Dan, dar și din datele obținute în cursul supravegherii tehnice:

-„(...) – Popa Vasile Constantin: -Da’ știu că nu mă mai suni! Na, uită-te! Eu o să-ți trimit pe altcineva și o să-ți ia banii altcumva, atunci.Bine?

Măriuța: -Nu! Te rog, Vasile!

Popa Vasile Constantin:- Na,bine!

Măriuța: -Ai...(n.n.discuția se înrurupe) (...)

-„ (...) Dl Popa era foarte furios și a strigat la mine că dacă nu-i dăm toți banii ne scoate din oraș, că ne „termină” și că dacă ne-am dorit un dușman, acum îl avem(...)” - declarația lui Lozincă Dan,

-„(...) Nu știi cu cine ai de-a face” și „Nu îți doresc să ai așa un dușman ca mine” (...)

-„(...)Nu mai îmi trebuie banii tăi, dar de tine o să am eu grijă (...)” – declarația lui Lozincă Maria;

- „(...) Te distrug.” „Nu scapi tu de mine în viața asta”, „O să-ți trimit controale la greu, întrucât toți sunt prietenii mei”, „Îți țin eu evidența banilor”, „Ai un dușman pe viață și nu orice dușman”. Toate acestea au fost însoțite de injurături din cele

mai urâte, fiind jignită fără nicio reținere în prezența clienților(...)” – declarația lui Lozincă Maria;

- „(...) În toată această perioadă de timp am avut o serie de controale de la diferite instituții ale Statului, fiind controlată aproape săptămânal și îmi amintesc că, cu ocazia uneia dintre acțiunile de control, efectuate de Direcția Generală Antifraudă, inspectorul mi-a spus „Așa se întâmplă dacă ai prieteni”.

Declar că în perioada următoare m-am întâlnit din nou cu Vasile Popa, ocazie cu care l-am întrebat dacă el este cel care îmi trimite controalele la firmă, la care acesta a replicat „Dacă ți le trimit eu nu scapi așa ușor (...)” – declarația lui Lozincă Maria.

În declarația sa, inculpatul Popa Vasile Constantin recunoaște în mod implicit proferarea amenințărilor:

-„(...) În cursul anului 2011 am divorțat de Popa Liana, ulterior aflând că soții Lozincă îi achită și ei tranșe din împrumut, fapt care nu m-a deranjat, ba dimpotrivă. Corespund realității faptul că de circa doi-trei ani de zile, la un interval de timp de circa două-trei săptămâni, mă deplasam la spălătoria auto a acesteia situată în Oradea, ocazie cu care îi solicitam restituirea banilor (...);

-, (...) Nu îmi amintesc, dar este posibil, sub imperiul nervilor, ca în câteva rânduri să o fi înjurat sau să fi folosit cuvinte mai neortodoxe. Repet că nu îmi amintesc exact și nu pot să dau exemple în acest sens.” (...).

Este fără dubiu că inculpatul Popa Vasile Constantin a exercitat presiuni concretizate în amenințări, în scopul de a dobândi în mod injust folostul reprezentat de diferența de bani nerestituită, în loc să recurgă la mijloacele legale de rezolvare a situației.

De asemenea, este neîndoios că inculpatul Popa Vasile Constantin a oferit acestor amenințări un grad ridicat de pericolozitate, prin permanenta invocare a calității sale.

Practic, recuperarea sumei de 7.700 lei a fost realizată, în afara amenințărilor, injuriilor și presiunilor descrise mai sus, și prin trimitere șoferului cu mașina de serviciu a Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, cu intenția evidentă de a sublinia calitatea de procuror-șef a inculpatului în ochii părții vătămate, disprețul inculpatului față de prevederile legale prin punerea șoferului său în situații cel puțin stânjenitoare (acesta semna într-o agendă cu coperte albastre, emisă de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual, la pagina 225, aparținând părții vătămate și aflată la dosarul cauzei – pentru primirea tranșelor de bani rămase de restituit), dar și prin „sensibilizarea” unor reprezentanți ai autorităților publice. Astfel, deși societatea condusă de partea vătămată Lozincă Maria (o spălătorie auto din Oradea) nu mai fusese controlată din anul 2008, în toiul amenințărilor proferate de inculpat, a fost controlată de nouă ori în decurs de un an și jumătate. Chiar dacă martorii audiați (lucrătorii care au efectuat controalele) susțin că au efectuat controale pur și simplu – fiind evidentă dorința de a nu se autoincrimina „coincidența” nu poate exista într-o astfel de situație.

Deși nu se pune în discuție legitimitatea datoria pe care o avea de încasat, modul de comportare al inculpatului Popa Vasile Constantin, care a împrumutat suma de 197.000.000 lei părții vătămate Lozincă Maria fără a încheia un contract de împrumut în acest sens, fără a solicitat garanții și fără să stabilească termenul-limită al datoriei sau persoanele care pot încasa tranșele de bani (reamintim că în anul 2011, soții Popa au divorțat, astfel că tranșele de bani au fost încasate de Popa Liana, de Popa Vasile Constantin, dar și de șoferul inculpatului), creionează profilul moral al inculpatului Popa Vasile Constantin, inspirat probabil de mediul interlop frecventat, precum și de legăturile solide pe care acesta le deținea în această zonă socială.

Audiate de către organele de urmărire penală, partea vătămată și soțul acesteia au descris în amănunt desfășurarea evenimentelor, relatând și teroarea psihică generală de amenințările și celelalte acțiuni ale inculpatului.

Din considerentele sentinței atacate, în procesul de analiză la mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale și în primă instanță, (filele 273-274 în vol.XII dosar primă instanță, rezultă că este vorba de o diferență la suma de bani împrumutată, așa că folosul este de natură patrimonială.

Totodată, din readministrarea mijloacelor de probă în fața instanței de apel, cu privire la această acuzație adusă inculpatului Popa Vasile Constantin, respectiv

audierea în ședință publică a convorbirilor telefonice conținute de fișierele menționate în încheierea de ședință din 11 octombrie 2018, după vizualizarea acestora, fără să existe obiecțiuni din partea apărării și a reprezentantului parchetului, cărora le corespund notele de redare a convorbirilor aflate la filele 171-207 în vol. 8 dosar parchet, respectiv pct. 14, 15, 16, 17; pct. 23, 24, 25, 26; 30, 31,32; 35, 36, 37, 38 39, reaudierea persoanei vătămate Lozincă Maria, a martorului Mudura Marius, audierea martorului Popa Liviu se fac referiri la suma de bani de restituit din împrumutul acordat de inculpatul Popa Vasile Constantin persoanei vătămate Lozincă Maria.

În continuare, instanța de control consideră necesar a expune conținutul declarațiilor persoanei vătămate Lozincă Maria, martorului Lozincă Dan, martorului Mudura Marius, Popa Liviu în cursul procesului penal, inclusiv în apel pentru a releva natura folosului patrimonial, astfel:

Persoana vătămată Lozincă Maria audiată în calitate de martoră în cursul urmăririi penale, calitate eronată, dar fără a produce vreo vătămare asupra drepturilor sale sau ale inculpatului Popa Vasile Constantin, în condițiile în care nu s-a invocat în procedura de cameră preliminară, la data de 2 octombrie 2014, declarație aflată la filele 281-286 în vol. III, dosar parchet aceasta a arătat că”În cursul anului 2009 a fost înființată firma SC GENCO SRL, având sediul în Mun. Oradea, str. Ștefan cel Mare nr. 9. Firma are ca obiect exclusiv de activitate spălătorie auto, iar de la înființare și până în prezent soțul meu, Lozincă Dan, dar și eu am deținut pe rând calitatea de administrator. De aproximativ 3 luni de zile din pricina unor probleme de sănătate am preluat calitatea de director general, soțul meu rămânând administrator. Pe Popa Vasile și pe soția acestuia, Popa Liana i-am cunoscut în urmă cu aproximativ 10 ani, în calitate de clienți, aceștia venind la spălătorie ca oricare altă persoană cu autoturismul sau cu covoarele. Știam despre Popa Vasile că este procuror, așa cum ulterior am aflat că este prim-procuror. Îmi amintesc că în urmă cu aproximativ 4 ani, i-am împrumutat pe soții Popa cu suma de aproximativ 80 milioane lei vechi, aceștia spunându-mi că au absolută nevoie de bani pentru lucrările pe care le efectuau la casa de construcție din localitatea Haieu. După o perioadă aceștia mi-au restituit întreaga sumă de bani. Având probleme financiare am încercat să obțin un credit, astfel că am fost la mai mult bănci, inclusiv la Banca Transilvania, unde director era doamna Popa Liana, însă, întrucât nu îndeplineam condițiile cerute nu am reușit contractarea unui credit. Astfel, fiind într-o situație financiară grea și neavând la cine să apelez m-am gândiat să cer ajutorul familiei Popa în considerarea faptului că și eu i-am ajutat pe aceștia cu o sumă de bani împrumut când au avut nevoie. Am abordat-o pe Popa Liana, care în prima fază mi-a spus că nu dispune de bani astfel încât să poată să mă împrumute, după care la o scurtă perioadă de timp am fost contactată de doamna Popa, care mi-a spus că a discutat cu soțul său și că au hotărât să îmi dea împrumutul de care aveam nevoie. Precizez că era vorba de împrumutul sumei de 200 milioane lei vechi. Am primit banii în trei tranșe de la Popa Liana la interval de câteva zile, în total primind suma de 197 milioane lei vechi. Nu am stabilit termen de restituire a împrumutului și nu am discutat cu privire la perceperea vreunei dobânzi și nici nu am făcut vreun contract scris. Din această sumă de bani am restituit periodic, în măsura

posibilităților, direct doamnei Popa Liana, până în vara anului 2013, suma totală de aproximativ 120 milioane lei vechi. La sfârșitul anului 2013, am fost căutată la sediul firmei din Oradea de Popa Vasile, care m-a abordat în legătură cu restituirea împrumutului acordat anterior. I-am comunicat acestuia că am restituit o mare parte din banii împrumutați soției sale, la care Vasile Popa s-a enervat foarte tare, reproșându-mi acest lucru și amenințându-mă într-un mod foarte urât: „Nu știi cu cine ai de-a face” și „Nu îți doresc să așă un dușman ca mine.” L-am întrebat atunci dacă statutul de procuror pe care îl are și fișa postului îi permite să se comporte într-o așa manieră și să mă amenințe în mod direct, la care acesta a părăsit biroul adresându-mi injurii. Din câte îmi amintesc, a doua zi, acesta m-a sunat pe telefon și mi-a spus „Nu mai îmi trebuie banii tăi, dar de tine o să am eu grijă”. Precizez că Popa Vasile cu ocazia acestei întâlniri, a sunat-o pe telefonul mobil pe soția sa și s-a certat cu aceasta, reproșându-i că a primit banii de la mine în loc ca banii să-i fie restituiți lui personal. De asemenea, menționez că în perioada respectivă cei doi soți erau divorțați de o scurtă perioadă de timp. Precizez că i-am propus lui Vasile Popa să-i restitui diferența de împrumut, în mod eșalonat, însă acesta nu a acceptat propunerea sub nicio formă, cerându-mi să-i dau întreaga sumă de bani. Legat de acest aspect îmi amintesc că la una dintre întâlniri i-am oferit acestuia suma de 3.000 lei (RON), acesta însă a refuzat să primescă banii, spunând că „Îmi bat joc de el”. După 3, 4 zile de la discuția telefonică menționată mai sus, acesta a revenit, neanunțat, la spălătorie, însoțit de șoferul de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și cu mașina instituției ocazie cu care mi-a comunicat că ar fi de acord să-i restitui banii în mod eșalonat, respectiv câte 500 lei în zilele de luni, miercuri și vineri ale fiecărei săptămâni. Am acceptat propunerea, astfel că am început să restitui diferența de bani datorată. De regulă tranșele de bani i le dădeam la termenele stabilite șoferului de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, care mi-a cerut să semnez de fiecare dată pe o evidență a sa. În această perioadă, într-o săptămână, fără să îmi mai amintesc perioada exactă, însă undeva în primăvara-vara anului 2014, nu am reușit să achit o tranșă de bani, astfel că am fost contactată de Popa Vasile, atât telefonic, cât și la sediul spălătoriei unde a venit personal să se întâlnească cu mine, ocazie cu care m-a amenințat după cum urmează: „Te distrug”, „Nu scapi tu de mine în viața asta”; „O să-ți trimit controale la greu, întrucât toți sunt prietenii mei”, „Îți țin eu evidența banilor”, „Ai un dușman pe viață și nu orice dușman”. Toate acestea au fost însoțite de injurături din cele mai urâte, fiind jignită fără nicio reținere în prezența clienților. În această perioadă de timp am avut o serie de controale de la diferite instituții ale Statului, fiind controlată aproape săptămânal și îmi amintesc că, cu ocazia uneia dintre acțiunile de control, efectuate de Direcția generală Antifraudă, inspectorul mi-a spus „Așa se întâmplă dacă ai prieteni”. Declar că în perioada următoare m-am întâlnit din nou cu Vasile Popa, ocazie cu care l-am întrebat dacă el este cel care îmi trimite controalele la firmă, la care acesta a replicat „Dacă ți le trimit eu nu scapi așa ușor”. Declar că amenințările proferate de către prim-procurorul Popa Vasile mi-au provocat o stare de teamă și neliniște, în contextul în care știam că acesta este prim-procurorul al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, având influență asupra instituțiilor de control din

judet, toate acestea în condițiile în care controalele la firma administrată de mine erau aproape săptămânale. Țin să precizez că era vorba de un stres major în ceea ce mă privește, întrucât dacă ești pândit și ți se poate detecta inclusiv o abatere minoră de care nu ești vinovat și care te poate expune la sancțiuni pecuniare importante, mai cu seamă pe fondul unei situații financiare nu foarte bună, este după cum arătam suficient pentru a crea o stare foarte puternică de teamă. Starea de teamă mi-a fost amplificată de o afirmație pe care Popa Vasile a făcut-o la una dintre întâlniri, respectiv: „Te monitorizez de o săptămână și știu exact câte mașini speli”. Această amenințare a lui Popa Vasile mi-a creat o puternică stare de temere, deoarece unul dintre clienții de la spălătorie mi-a relatat o întâmplare pe care a avut-o cu Vasile Popa, respectiv, pe fondul unor neînțelegeri cu acesta, Popa Vasile s-a deplasat personal la magazinul acestuia, de unde a cumpărat o gumă de mestecat, fără a primi bon fiscal de la vânzător. Acesta a sunat pe loc pe cineva din cadrul Gărzii Financiare Bihor comunicând că nu a primit bon fiscal, astfel că a fost sancționat contravențional. Persoana respectivă mi-a atras atenția, cu ocazia discuției purtate cu mine „că nu este bine să mă pun cu acest om”. În prezent mai dător de Vasile Popa suma de 1.000 lei (RON). Nu mă aflu în relații de dușmănie cu Vasile Popa, însă consider că acesta a avut o conduită inadecvată având în vedere funcția deținută. Solicit ca organele de urmărire penală să ia măsurile legale în acest caz, în sensul tragerii la răspundere penală.”

Persoana vătămată Lozincă Maria a fost audiată în primă instanță la 26 aprilie 2016, declarație aflată, la filele 186-187 în vol. I dosar primă instanță în care a arătat că”Îmi mențin declarația dată în cursul urmăririi penale. Cunosc pe soții Popa de aproximativ 10 ani, întrucât aceștia au fost clienți ai spălătoriei de mașini pe care o dețin. Menționez că nu am fost prieteni, existând doar o relație normală cu un client, întrucât aceștia când vin la spălătorie ne ocupăm de ei. Aceștia veneau separta, de circa 2 ori pe lună pentru a spăla mașina, dl. Popa Vasile deținând o mașină marca Toyota, iar d-na Popa Liana o mașină mai mică, albastră, cred că marca Volvo. Până se spăla mașina, am discutat de obicei despre problema edificării unei case, întrucât și noi am făcut o casă și știam care sunt greutățile cu această activitate. Prima dată dl. Popa Vasile mi-a solicitat un împrumut de aproximativ 7.000 lei, dar din greșală au fost scoși din bancomat 8.000 lei, bani care mi-au fost ulterior restituiți de doamna Popa Liana. Menționez că am solicitat numitei Popa Liana un împrumut de 20.000 lei și dânsa mi-a dat 19.500 lei, bani care urmau să fie destinați pentru modernizarea spălătoriei pe care o dețineam. Menționez că am stabilit un termen scadent pentru înapoierea sumei totale, însă am convenit cu numita Popa Liana să fie remise sume de bani în tranșe din încasărilor de la spălătorie auto, iar termenul de restituire a fost depășit. Când s-a ajuns la scadența sumei de aproximativ 7.000 lei, doamna Popa Liana a solicitat să fie întocmit un înscris sub semnătură privată, care a fost întocmit la locul de muncă al doamnei Popa Liana, iar în înscris s-a arătat suma care a rămas restantă. După această chestiune, când a mai rămas de restituit aproximativ jumătate din suma arătată mai sus, a venit inc. Popa Vasile spunându-mi că dânsului să-i fie plătiți banii și nu doamnei Popa Liana, însă dânsa a susținut în continuare că ea este persoana căreia trebuie

plătiți banii, întrucât banii respectiv provind din credit. Din momentul în care am arătat, dl. Popa Vasile venea săptămânal la spălătoria de mașini și-mi dădea termene de plată, solicitând inițial să fie plătită toată suma, aproximativ 3.500 lei, iar ulterior cât se poate din încasări, trimițând șoferul după bani. Dl. Popa Vasile când a venit la spălătorie spunea să nu mă pun cu dânsul că o să-mi închidă firma, că o să vină acasă să-mi ia mobila, frigiderul, că o să-mi facă copiii de răs, aceste afirmații făcându-le de mai multe ori. Inculpatul Popa Vasile mi-a spus că mă va monitoriza, că mă va muta și că are prieteni sus-puși, că este o persoană publică, fiind credibil ceea ce mi-a spus întrucât de fiecare dată când vedeam o mașină albastră la intrarea spălătoriei credeam că este cineva în control, iar cele spuse de el le-am luat în serios, crezând că aceste lucruri se pot întâmpla. Spălătoria de mașini se află în Oradea, pe str. Ștefan cel Mare, în apropierea gării CFR și a fost deschisă de puțin timp, iar după aceste amenințări, la circa o lună de zile, am avut toate controalele posibile, de la Finanțe, ITM, Protecția Consumatorului, Apele Române. Oficial aceste controale se datorau unei reclamații făcută de o terță persoană pe problematica avarierii mașinii, că s-a dus vopseaua de pe o porțiune de pe mașină. Ca urmare a acestor controale însă nu am primit niciun fel de sancțiune. Menționez că, urmare a acțiunilor numitului Popa Vasile, m-am simțit șantajată, așa cum se susține în actul de sesizare a instanței, acest lucru apreciind că ar subzista datorită amenințărilor repetate. Menționez că atunci când a spus că-mi va face de răs copiii, nu mi-a explicat în ce fel va face acest lucru. Menționez că am achitat în final toată suma, în principal numitului Popa Vasile, iar un rest de 1.000 lei doamnei Popa Liana. După achitarea integrală a sumei, dânsii nu au mai trecut pe la spălătorie. Menționez că cei de la DNA mi-au făcut percheziție domiciliară tot în legătură cu dosarul numitului Popa Vasile și ulterior am dat declarații cu privire la aceste elemente. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Când vi s-a solicitat să dați declarație cu privire la inculpatul Popa Vasile și când vi s-a efectuat percheziția domiciliară. Răspuns: În aceeași zi când s-a efectuat percheziția domiciliară la inc. Popa Vasile. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Când ați primit suma de 20.000 lei de la numita Popa Liana? Răspuns: Nu știu exact. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Câte spălătorii ați deținut la data respectivă (puncte de lucru)? Răspuns: Una. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă ați deținut și alte spălătorii? Răspuns: Am avut tot timpul o singură spălătorie, sau manuală sau automată. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Ce vârstă și ce profesie au copiii dvs.? Răspuns: Unul are vârsta de 31 ani, iar celălalt de 33 ani, un copil fiind polițist, iar celălalt se ocupă de spălătoria de mașini. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Când ați cesionat părțile sociale ale firmei care deține spălătoria manuală? Răspuns: Nu am cesionat firma, ci fiul meu singur a achiziționat toate bunurile necesare funcționării acelei spălătorii. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Ați discutat despre situația creată cu cei doi băieți și dacă s-a căutat o soluție de depășire a situației? Răspuns: Cei doi băieți cunoșteau problemele ivite dar nu puteau ajuta financiar rezolvarea situației. Mai arăt faptul că, dacă numitul Popa Vasile accepta ca plățile să se efectueze în funcție de veniturile încasate la spălătorie, nu se ajungea la această situație. Întrebare pusă de avocatul

Iordăchescu: Dacă ați cerut fiului dvs. polițist un ajutor față de aceste amenințări?” Răspuns: Nu, întrucât doream să plătesc datoria și „să scap de domnul Popa Vasile”, nu doream să fac nicio plângere și nicio reclamație față de domnul Popa Vasile. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă a fost o persoană de sex feminin cu Popa Vasile prin intermediul căreia să se stingă datoria în rate? Răspuns: A fost o doamnă, Vali, împreună cu numitul Popa Vasile, discutându-se problema faptului că doamna respectivă să ia încasările zilnice, eu nefiind de acord cu o asemenea modalitate de stingere a datoriilor, iar după un scandal am ajuns la înțelegerea ca șoferul domnului Popa Vasile să vină să ridice periodic sumele de bani din încasări. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Câte controale ați avut în anul 2014? Răspuns: Am avut controale de la ITM, ANAF, Mediu, Apele Române și Protecția Consumatorului, aceste controale venind după scandalurile existente cu dl. Popa Vasile. Întrebare pusă de inculpatul Popa Vasile: Când ați remis suma de 1.000 lei? Răspuns: După reținerea numitului Popa Vasile.”

Persoana vătămată Lozincă Maria a fost audiată și de instanța de apel la 21 noiembrie 2019, declarația aflată la fila 77 în vol. V dosarul Înaltei Curți în care a precizat „Mențin declarațiile date la parchet, la data de 02 octombrie 2014, în calitate de martor și declarația de persoană vătămată de la 26 aprilie 2016, de la Curtea de Apel Timișoara în care am spus adevărul. Nu am alte specte suplimentare de precizat față de cele menționate. Întrebări formulate de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin: Să precizeze persoana vătămată aspecte legate de împrejurările privind relația cu inculpatul Popa Vasile Constantin, împrejurările efective în care a avut loc împrumutul, dacă s-a restituit și în ce au constat amenințările relatate de persoana vătămată? Răspuns: Menționez că toate aspectele care mi se solicită de către apărătorul inculpatului sunt trecute toate în conținutul declarațiilor date recând destul de mult timp de la momentul când le-am relatat și nu mai am nimic de precizat. Care sunt amenințările efective care au fost adresate persoanei vătămate și în ce modalitate? Răspuns: Da, am fost amenințată, au fost mai multe aspecte care sunt arătate în declarație. Precizez că m-am întâlnit de mai multe ori cu inculpatul și am fost amenințată în discuțiile purtate, verbal, în sensul că „nu mai avem loc de el în oraș” și nu îmi aduc aminte la acest moment în mod concret aceste amenințări. Dacă amenințările au avut loc și telefonic? Răspuns: Da, în sensul că „dacă nu îi dau banii o să am de-a face cu el pentru că este persoană publică”. Dacă persoana vătămată recunoaște afirmația „prostul lui Vasile” și la cine se referea? Răspuns: Nu știu, nu are legătură cu inculpatul. Întrebări formulate de Reprezentantul Ministerului Public. Dacă persoana vătămată cunoștea cu ce se ocupa efectiv inculpatul? Răspuns: Da, era prim procuror. Dacă discuțiile purtate cu inculpatul i-au produs persoanei vătămate stare de temere? Răspuns: În acel moment da, o frică, în sensul că s-ar putea materializa în controale. Dacă persoana vătămată poate să menționeze de câte ori a fost controlată firma acesteia, de la momentul înființării și până la incidentul avut cu inculpatul? Răspuns: Nu mai știu, nu îmi aduc aminte.”

În declarația dată în cursul urmăririi penale la 2 octombrie 2014, martorul Lozincă Dan, aflată la filele 287-290 în vol. 3 dosar parchet, acesă a arătat că

„Sunt căsătorit cu Lozincă Maria, căreia cunoscuții îi spun „Măriuța” împreună cu care am o afacere constând într-o spălătorie auto amplasată pe bd. Ștefan cel Mare din Oradea. Fiul nostru Lozincă Dan-Cristian are și el o altă spălătorie auto, care funcționează tot pe bd. Ștefan cel Mare, vis-a-vis de prima spălătorie. L-am cunoscut pe dl. procuror Popa Vasile-Constantin, cu mulți ani în urmă, acesta fiind clientul spălătoriei noastre. În timp, am stabilit o relație apropiată cu Popa Vasile și cu soția lui Popa Liana (de care între timp a divorțat), astfel încât la un moment dat, prin 2010 dacă rețin bine, aceasta ne-a cerut niște bani împrumut, spunând că au nevoie (ea și soțul ei) de bani pentru că își construiesc casă lângă Băile 1 Mai. Având disponibilă o sumă de bani, i-am dat – în mod direct – dlui Popa Vasile vreo 13.000 lei, care ne-au fost restituiți în timp. Tot în anul 2010, am început și noi (eu și soția mea) să ne construim casa din Paleu (...) și, cum nu ne ajungeau banii, am discutat cu soția mea să cerem împrumut de la soții Popa Vasile și Liana, pentru că și noi i-am ajutat când au avut nevoie. Soția mea a discutat cu dna Popa Liana și i-a cerut bani împrumut, dar aceasta ne-a refuzat. Câteva zile mai târziu, soția mea fost sunată de dna Popa Liana, care i-a spus că a vorbit cu soțul ei și că acesta a fost de acord să ne împrumute cu bani. Ulterior acestei discuții, am primit de la dna Popa Liana suma totală de 19.700 lei, în trei tranșe. Banii au fost preluați de soția mea, iar împrumutul a fost consemnat într-un document, întocmit într-un singur exemplar, care a rămas la dna Popa Liana. Împrumutul a fost acordat pe un termen nelimitat și fără dobândă. Pe măsura posibilităților, le-am restituit soților Popa Vasile și Popa Liana mai multe tranșe în contul împrumutului pe care ni l-au acordat, toate aceste plăți fiind menționate de soția mea în niște agende. În anul 2011, soții Popa Vasile și Liana au divorțat, iar după divorț am fost anunțați de dl. Popa Vasile să nu-i mai dăm niciun ban fostei sale soții, fiindcă banii sunt ai lui. Din momentul respectiv, banii i-am plătit fie direct dlui Popa Vasile, fie șoferului său de la serviciu. Ca măsuri de siguranță, la un moment dat soția mea a început să-și ceară șoferului dlui Popa Vasile să semneze de primirea banilor, pentru ca nu cumva acesta să nu mai recunoască că i-am dat. De prin vara acestui an, atât eu, cât și soția mea am început să fim amenințați de dl. Popa Vasile, care era nemulțumit că nu i-am restituit integral împrumutul pe care ni l-a acordat, afirmând că el a luat credit de la bancă, pentru a ne da bani, iar noi i-am restituit în sume foarte mici astfel încât nu se poate folosi de ei. Personal, am fost amenințat de dl Popa Vasile, undeva pe la începutul lunii septembrie 2014, în timp ce eram la spălătoria mea. Dl. Popa era foarte furios și a strigat la mine că dacă nu-i dăm toți banii ne scoate din oraș, că ne „termină” și că dacă ne-am dorit un dușman, acum îl avem. Având în vedere funcția de prim procuror al parchetului județean pe care o ocupă dl. Popa Vasile, amenințările acestuia m-au speriat, dar nu am știut la ce instituție să ne adresăm. În ziua următoare acelei discuții am pregătit suma de 1.000 lei pentru a-i restitui dlui Popa Vasile, dar acestuia nu i-a mai răspuns la telefon soției mele. Întrucât nu am putut lua legătura cu dl. Popa Vasile, după câteva zile de încercări nereușite soția mea a sunat-o pe dna Popa Liana și i-a spus că îi mai datorăm soțului ei suma de 1.000 lei și că acesta nu mai răspunde la telefon, astfel că am vrea să-i dăm ei banii. Inițial, dna Popa Liana a acceptat, cu încântare chiar, să-i

dăm ei banii (spunând că fostul ei soț nu-i plătește pensie alimentară pentru copil), dar apoi nu ne-a mai răspuns nici ea la telefon. Înainte de discuția la care am făcut referire mai sus, știu că dl. Popa Vasile a avut mai multe discuții telefonice cu soția mea, amenințând-o și pe ea. Pe la începutul verii, dl. Popa Vasile a amenințat-o telefonic pe soția mea, după care a devenit extrem de precătu, discuțiile telefonice cu el fiind foarte scurte. Dintre clienții spălătoriei mele, declar l-am auzit pe Berinde Radu că a plătit pentru dl. Popa Vasile suma de 20.000 euro, reprezentând contravaloarea mobilei de bucătărie, iar acesta nu l-a ajutat cu absolut nimic atunci când a avut nevoie. Precizez că din câte știu Berinde Radu a fost implicat într-un dosar de evaziune fiscală împreună cu Govoreanu Ion...”

Același martor Lozincă Dan în declarația dată în fața primei instanță la 28 februarie 2017, aflată la filele 219-221 în vol. VII dosar primă instanță a menționat că „, Arăt că nu sunt în relații de dușmănie cu inculpatul Popa Vasile Constantin. Persoana vătămată Lozincă Maria este soția mea și am doi băieți, Lozincă Dan Cristian și Lozincă Sergiu Horia. Arăt că eu și cu soția mea avem o spălătorie autor, care este situată în Oradea, str. Ștefan cel Mare nr. 9, SC GENCO CAR WASH SRL, iar băiatul nostru, Lozincă dan Cristian are o altă spălătorie situată în Oradea, str. Ștefan cel Mare nr. 40, SC LDC MULTI SRL. L-am cunoscut pe numitul Popa Vasile Constantin cu mulți ani în urmă, acum 15-16 ani, întrucât a fost clientul spălătoriei noastre, relația noastră fiind una normală, fiind cunoștințe. Arăt că până în anul 2010, fosta soție a inculpatului Popa Vasile, numita Popa Liliana, ne-a solicitat un împrumut în valoare de 116 milioane lei vechi, întrucât dânsa se ocupa de construcția casei, sumă care a fost împrumutată de noi, împrumut care a fost restituit integral, fără dobândă, într-un termen destul de scurt, suma fiind returnată într-o singură tranșă. Arăt că banii au fost înmânați șoferului de la parchet de soția mea, eu nefiind prezent, cunoscând acest aspect din spusele soției mele. Arăt că nu au fost încheiate documente cu privire la acest împrumut și nu au fost stabilite termene. Arăt că anterior anului 2010 am început construcția unei case în localitatea Paleu și având în vedere că resursele noastre financiare nu ne-au mai permis finalizarea lucrării, ne-am gândit să luăm un împrumut de la persoane la care la rândul nostru am acordat un împrumut anterior, soția mea contactându-l pe numitul Popa Vasile în acest sens, acesta sunând pe fosta sa soție, care lucra la bancă, cu privire la acest aspect, ea fiind de acord și a acordat împrumutul solicitat. Nu pot să precizez exact suma, aceasta fiind destul de mare, existând consemnări cu privire la cuantumul sumei, suma fiind în lei, nu s-au stabilit termene de rambursare, nu s-au solicitat dobânzi și nu s-au încheiat acte în acest sens. Arăt că soția mea s-a dus la locul de muncă al fostei soții a inculpatului Popa Vasile, la bancă, de unde a preluat suma de bani respectivă. Arăt că nu s-a întocmit nicio hârtie. Arăt că perioada de rambursare a acestui împrumut s-a întins pe o durată destul de lungă, banii fiind restituiți în tranșe, inițial banii au fost înmânați fostei soții a inculpatului Popa Vasile, însă după ce au intervenit între ei discuții, certuri, numitul Popa Vasile a spus ca banii să-i fie înmânați acestuia, solicitând ca banii să fie plătiți sau lui sau șoferului de la parchet. Arăt că după ce Popa Vasile ne-a spus să nu-i mai dăm banii lui Popa Liana, tranșele au fost

înmânate șoferului de la parchet care a fost pus să semneze pe un înscris de primirea sumelor de bani, întrucât numitul Popa Vasile nu venea pentru preluarea tranșelor de bani, ci pentru „a ne freca ridichea”, a face amenințări de pe poziția de persoană publică, în vederea restituirii ultimei tranșe de 700 lei. Arăt că de vreo 2-3 ori numitul Popa Vasile a fost la firmă și ne-a amenințat că ne va scoate afară din oraș, că ne va desființa, întrucât el este persoană publică, aceste amenințări pe mine personal nu m-au afectat, nu m-au făcut să mă simt în nesiguranță, însă soția mea a fost afectată într-o măsură mai mare. Regret că, cu acea ocazie nu au asistat mai mulți martori pentru a vedea aceste chestiuni, pentru a fi valorificate aceste probe. Arăt că dânsul a dat mai multe telefonae, discutând cu soția mea de obicei, iar cu ocazia acestor discuții telefonice au fost reiterate aceleași aspecte. Inculpatul a venit într-o după-masă cu o femeie, pe care nu o cunosc, dar nu se află în sală, a solicitat ca banii să fie înmânați doamnei, dar soția mea nu a fost de acord cu acest lucru, întrucât nu o cunoștea, iar această persoană s-a scandalizat și a spus că va veni și va lua banii din casierie, iar cu acea ocazie nu au mai fost înmânați bani lui Popa Vasile. Ultima tranșă de 700 lei a fost înmănată fostei soții a numitului Popa Vasile, Popa Liana, nu mai pot să precizez exact data. Arăt că agenda în care am trecut sumele de bani restituite a fost ridicată de organele de anchetă ale DNA. Numitul Popa Vasile ne-a mai spus că va trimite controale, fără a preciza de la ce instituții, și că ne va desființa. Arăt că am avut multe controale de la diverse instituții, respectiv Finanțe, ITM, Apele Române, Protecția Consumatorului. Am avut în 6 luni de zile mai multe controale decât în 10 luni de activitate, Nu au fost găsite nereguli și nu au fost aplicate sancțiuni. Arăt că soția mea s-a simțit amenințată de spusele lui Popa Vasile, cu atât mai mult cu cât aceasta are hipertensiune arterială și suferă cu inima. După restituirea ultimei tranșe de 700 lei fostei soții a inculpatului, nu au mai existat niciun fel de relații între noi. Am pomenit în declarația mea de numitul Beinde Radu, care a avut probleme cu justiția, iar acesta a pomenit de numitul Popa Vasile că nu l-a ajutat cu nimic și că a trimis dosarul la DNA. Întrebare pusă de procuror: Vă amintiți cu ce mașini venea la spălat inculpatul Popa Vasile și fosta soție a acestuia? Răspuns: Arăt că mașinile aduse la spălat de numitul Popa Vasile au fost prima dată Opel Kadett, apoi un Toyota RAV 4, după aceea un Volvo XC60. Întrebare pusă de procuror: Dacă fosta soție a numitului Popa Vasile nu a fost de acord cu împrumutul acordat? Răspuns: Da, în prima fază nu a fost de acord cu împrumutul, însă numitul Popa Vasile a dat un telefon soției, iar în urma acestui telefon a fost de acord în final cu împrumutul, toate aceste aspecte cunoscându-le de la soția mea, întrucât nu am fost de față nici la discuție și nici când au fost dați banii. Întrebare pusă de procuror? Dacă există un document cu privire la împrumutul acordat nouă de către soții Popa? Răspuns: Eu nu am cunoștință de un asemenea document. Întrebare pusă de procuror: Dacă în amenințările lui Popa Vasile, acesta a amenințat și copiii dvs.? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de procuror: Ce înțelegeți dvs. prin comportament precaut al inc. Popa Vasile, după ce acesta ar fi amenințat-o telefonic pe soția dvs.? Răspuns: Arăt că după ce scandalul a luat amploare, numitul Popa Vasile Constantin făcând aceste presiuni pentru suma de 700 lei, după aceea nu a mai vorbit la telefon, nu a mai trecut pe la spălătorie

și nici nu ne-a mai amenințat la telefon, comportându-se ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Puteți preciza dacă, în afara relației vechi cu inc. Popa Vaile, ați întreținut relații apropiate cu chestorul de poliție Popa Liviu, și care era natura relației dintre inculpatul Popa Vasile, Popa Liviu și dvs.? Răspuns: Arăt că chestorul de poliție Popa Liviu este nașul băiatului meu, Lozincă Sergiu Horia și nașul de cununie al inculpatului Popa Vasile. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă fiul dvs. Horia este angajat în cadrul MI și dacă este ofițer de poliție? Răspuns: Da. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă în agenda ridicată de DNA au fost evidențiate doar aspectele legate de împrumutul acordat, sau au fost consemnate și date cu privire la activitatea firmei, venituri și cheltuieli? Răspuns: Au fost consemnat doar aspecte legate de împrumutul acordat de către numitul Popa Vasile. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă v-ați consultat cu chestorul Liviu Popa au cu băiatul dvs. ofițer de poliție, în legătură cu relația tensionată existentă între dvs. și inculpatul Popa Vasile? Răspuns: Nu, întrucât eu nu mă înțeleg cu chestorul Liviu Popa iar dacă băiatul nu era polițist, iar numitul Popa Vasile nu era procuror, îi rupeam gâtul pentru ce i-a făcut nevastei mele. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: V-a fost vreodată teamă de numitul Popa Vasile? Răspuns: Ca persoană fizică nu, ca persoană publică, da. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Ați purtat vreo discuție cu organele de control și acestea v-au comunicat informații care să lege aceste controale de numitul Popa Vasile? Răspuns: Nu se pot afla aceste lucruri în mod oficial, ci numai în cazul în care persoana respectivă are prieteni la aceste organe. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Puteți preciza dacă ați solicitat rambursări de TVA pe perioada 2013-2015 și consecutiv s-au efectuat controale pentru verificarea acestor cereri și dacă s-a diminuat suma solicitată? Răspuns: Am solicitat rambursarea de TVA, s-a efectuat controlul aferent pe această problemă, însă nu am primit niciun ban întrucât s-au efectuat compensări cu datoriile către stat. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Puteți preciza de ce s-a ajuns în situația de dificultate a rambursării sumei de bani către familia Popa? Răspuns: Din cauza încasărilor scăzute, neavând resurse financiare pentru restituirea împrumutului. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă a existat o discuție aprinsă în septembrie 2014 în fața numiților Bianca Popa și Mihai Ogbarschi, cu privire la existența unui dosar la DNA al lui Vasile Popa? Răspuns: Nu a existat o asemenea discuție. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Nu vă mențineți declarația dată în fața organelor de urmărire penală cu privire la această chestiune? Răspuns: Nu cunosc că aș fi declarat în acest fel în fața procurorului. Întrebare pusă de avocatul Popa Bianca: De cine ați fost audiat la DNA? Răspuns: Domnul Surducu. Întrebare pusă de avocatul Popa Bianca: Cine a audiat-o pe soția dvs.? Răspuns: Nu știu. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Ați fost audiați deodată, în aceeași încăpere, de aceeași persoană, dvs. și soția dvs.? Răspuns: am fost audiați în același interval de timp, în încăperi diferite și de persoane diferite. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Ați fost administrator al firmei CAR WASH în anul 2014? Răspuns: Nu, a fost soția mea, Lozincă Maria. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: În acea perioadă ați mai luat împrumuturi și de la alte persoane fizice? Răspuns: Nu-

Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Cunoașteți pe Boris, Ramon, Dance, Chereji și Kopany și ați luat împrumut de la aceștia? Răspun: Îi cunosc, sunt clienții noștri dar nu am luat împrumut de la aceștia. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă este adevărat că a existat o discuție între soția dvs. și numitul Popa Vasile, în sensul că aceasta ar fi afirmat că dvs. veți obține o sumă mare de bani în luna mai? Răspuns: Nu știu.”

Martora Cuc Valeria în declarația dată în primă instanță la 7 noiembrie 2017, aflată la filele 47-48 în vol. X dosarul primei instanță a menționat că „În perioada 2009-2010, cât timp a fost căsătorit inculpatul Popa Vasile Constantin cu numita Popa Liana Corina, i-au dat împrumut numitei Lozincă Maria suma de 20.000 lei, însă nu cunosc nimic în legătură cu condițiile de contractare, doar că numita Popa Liana se ducea la spălătoria deținută de Lozincă Maria pentru a ridica tranșele de bani, care reprezentau sume minore. Mai arăt că în primăvara anului 2012 am cerut împrumut de la Popa Vasile Constantin o sumă minoră de bani iar acesta mi-a spus că nu are, dar numita Lozincă Maria are să-i restituie suma de 12.000 lei la momentul respectiv și mi-a propus să mergem împreună la spălătoria deținută de aceasta pentru ca dânsa să mai restituie o tranșă de bani, iar în aceste condiții îmi rezolvam problema legată de împrumut. După această discuție, ne-am deplasat împreună la spălătorie, însă Lozincă Maria nu i-a dat lui Popa Vasile nicio sumă de bani, Cu acea ocazie, a existat o discuție între Lozincă Maria și Popa Vasile despre soldul existent în acel moment, Lozincă Maria susținând că i-a mai dat numitei Popa Liana suma de 3.000 lei, iar în aceste condiții soldul ar fi de 8.000 lei, iar Popa Vasile susținea că soldul este de 12.000 lei, însă ulterior Popa Liana a recunoscut telefonic că a primit diferența de bani. Tot cu acea ocazie, am propus numitei Lozincă Maria să dea banii în rate numitului Popa Vasile Constantin, că voi veni eru zilnic pentru a ridica sume de bani realizate din încasări, urmând a se întocmi document în acest sens, eu semnând pentru primire, discuția având loc și cu dl. Popa. Cu acea ocazie, a existat o discuție mai aprinsă între Lozincă Maria și inculpatul Popa, că după doi ani de zile nu i-a restituit împrumutul și se impune restituirea eșalonată a datoriei și să se stingă acest conflict. Numita Lozincă a refuzat categoric această propunere și cu acea ocazie a spus să meargă luna următoare, că-i va restitui banii, însă, deși inculpatul s-a deplasat la persoana vătămată, restituirea nu a avut loc. Cunosc faptul că inculpatul Popa a construit o casă în localitatea Haieu și că a contractat un credit bancar în acest scop, credit care nici în ziua de astăzi nu este restituit. Întrebare procuror: În ce împrejurări ați cunoscut-o pe Lozincă Maria? Răspuns: Prima dată am cunoscut-o din vedere când m-am deplasat cu Popa Liana la spălătorie pentru a i se restitui o sumă de bani, iar a doua oară când m-am deplasat cu Popa Vasile Constantin tot la spălătorie și când a avut loc discuție de rambursare în rate a împrumutului. Întrebare procuror: Ce sumă de bani ați solicitat inculpatului Popa, împrumut? Răspuns: Suma de 500 lei. Întrebare procuror: La data respectivă erați pensionară? Răspuns: Da. Întrebare procuror: De ce v-ați oferit să vă deplasați zilnic la spălătoria deținută de Lozincă Maria în vederea recuperării sumelor de bani datorate numitului Popa Vasile Constantin, în condițiile în care dvs. ați cerut cu împrumut suma de 500 lei? Răspuns: Din prietenie în această relație de 15 ani, dar și datorită faptului că

am cunoscut faptul că amândoi s-au chinuit mult să recupereze de la Lozincă Maria sumele de bani și întrucât am avut și timpul necesar unor asemenea demersuri. Întrebare procuror: Când s-a realizat înțelegerea cu numitul Popa Vasile ca dvs. să recuperați împrumutul de la Lozincă Maria? Răspuns: Pe loc, la spălătorie. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă cunoașteți termenul pentru care s-a acordat împrumutul lui Lozincă Maria? Răspuns: O perioadă scurtă de timp, până vinde un teren sau o casă. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă ați auzit ca Lozincă să mai împrumute bani și de la alte persoane și dacă le și restituie? Răspuns: Cunosc două persoane, un consătean, respectiv un polițist, care s-au plâns că numita Lozincă nu le-a restituit împrumutul acordat. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă în urma discuțiilor existente între Popa Vasile Constantin și Lozincă, aceasta s-ar fi simțit speriată, timorată, constrânsă? Răspuns: Nu, s-au înțeles cei doi ca împrumutul să fie restituit luna următoare. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă ne puteți preciza perioada sau data până când Popa Liana a locuit în casa de la Haieu și Popa Vasile când s-a mutat în această locație? Răspuns: După 1 an de zile de la divorț, Popa Liana s-a mutat din casa de la haieu la bloc întrucât nu-și permitea cheltuielile de întreținere la casă și s-a mutat Popa Vasile Constantin în acea casă. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă în perioada în care Popa Liana locuia în casa de la haieu, imobilul era zugrăvit pe exterior? Răspuns: Era parțial finisată, iar lucrările de exterior s-au efectuat după plecarea lui Popa Liana din casă.”

Martorul Indrieș Florian în declarația dată în primă instanță la 7 noiembrie 2017 aflată la filele 52-53 în vol. X dosar primă instanță a menționat că „Arăt că îl cunosc pe inculpatul Popa Vasile de aproximativ 17-18 ani, de la un botez, însă în ultimii 10 ani relația a fost mai apropiată, întrucât a fost nașul de căsătorie al fiicei mele. Arăt că eu am lucrat în domeniul construcțiilor și am fost în vizită de câteva ori la imobilul edificat de Popa Vasile Constantin. Arăt că în 2007-2008 a început construcția casei și a fost finalizată în anul 2010, având culoarea cărămizie, an în care s-a și mutat fosta soție a inculpatului, acesta din urmă rămânând în apartament. Cunosc că pentru a construi această casă inculpatul a luat un împrumut de la bancă. După 1 an după ce s-a mutat Popa Liana în acest imobil, inculpatul a construit un teren de tenis, însă nu cunosc nici cine l-a construit și niciun aspect despre edificarea terenului de tenis. Cunosc faptul că din 2010 până în 2012 în casă a locuit fosta soție a inculpatului și copilul acestora, iar începând cu anul 2012 s-a mutat Popa Vasile Constantin. Întrebare procuror: Ce cunoașteți despre achiziționarea de către inculpat a unui autoturism Volvo? Răspuns: Arăt că probabil în 2012, nu mai știu exact, am auzit o discuție care a avut loc între Popa Vasile și fosta soție Popa Liana, cu privire la achiziționarea unui autoturism Volvo XC60. Cunosc faptul că inculpatul nu a dorit să achiziționeze o astfel de mașină inițial, datorită prețului ridicat, însă fosta soție și-a dorit această marcă de mașină, argumentând că este o mașină sigură pentru copil. Arăt că pentru achiziționarea acestei mașini, inculpatul a contractat un credit de 10.000 euro, iar pentru înmatricularea mașinii i-am dat eu 15.000 lei folosiți pentru achitarea taxei de mediu, sumă care mi-a fost restituită în trei tranșe de către inculpat, acesta primind niște restanțe salariale. O cunosc numai din auzite pe numita Lozincă Maria, discutându-se

despre această persoană. Cunosc faptul că soții Popa Vasile și Popa Liana au împrumutat-o pe numita Lozincă Maria cu suma de 20.000 lei pentru un termen scurt, 3 săptămâni – o lună, însă aceasta nu a restituit împrumutul, iar în prezența mea când unul, când altul, sunau în vederea restituirii împrumutului pe numita Lozincă Maria, auzind discuții că după 6 luni împrumutul nu a fost restituit. Aceștia se umileau în fața persoanei vătămate, vorbindu-i foarte frumos, cerându-i banii înapoi, iar dacă eu dădeam banii împrumut probabil că nu-mi mai dădea înapoi banii. Arăt că împrumutul a fost restituit integral în 4 ani de zile, fiind plătite tranșe de 300-400-500 lei. Știu unde se află spălătoria deținută de Lozincă Maria, însă nu am fost acolo. Mai arăt că Lozincă Maria îl chema pe Popa Vasile să-i plătească câte o sumă de bani, însă când acesta se prezenta, Lozincă Maria nu-i mai dădea banii. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Dacă Popa Vasile a apelat la Popa Liviu pentru recuperarea datoriei? Răspuns: Cunosc existența unei discuții în care Popa Vasile a apelat la numitul Popa Liviu pentru recuperarea datoriei de la Lozincă Maria, însă nu știu dacă s-a realizat acest lucru. Întrebare avocat Alexandru Ștefan: Cum ați aflat de această discuție? Răspuns: Arăt că am aflat de această discuție întrucât a avut loc ori la mine ori la Popa Vasile acasă și Popa Liviu este văr cu mine....”

Martorul Mudura Marius audiat în cursul urmăririi penale la 7 octombrie 201, în declarația aflată la filele 94-97 în vol. 3 dosar parchet a menționat că: „Sunt angajat în funcția de șofer la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. În primăvara sau vara anului 2014, mă deplasam cu autoturismul de serviciu împreună cu prim-procurorul Vasile Popa, iar la un moment dat acesta a avut o discuție telefonică cu o persoană referitoare la un împrumut. După încheierea discuției acesta mi-a cerut să ne deplasăm la o spălătorie auto situată lângă Gara CFR din Oradea, spunându-mi pe drum că a împrumutat o persoană cu o sumă de bani, iar acum aceasta nu îi mai restituie. La spălătorie, Vasile Popa a discutat cu o persoană de sex feminin, pe nume „Măriuca”, fiind și eu de față cu privire la restituirea unei sume de bani. Atât cu ocazia respectivă, cât și la întâlnirile ulterioare aceasta a recunoscut datoria față de Vasile Popa, motivând că nu a restituit banii întrucât întâmpină unele dificultăți financiare la firmă, însă dorește să își achite datorie. În perioada următoare fiind trimis de Vasile Popa, m-am deplasat de mai multe ori, cred că de vreo 4-5 ori la spălătoria respectivă, de fiecare dată numita Măriuca restituind câte 500 lei în contul datoriei, bani pe care ulterior îi dădeam prim-procurorului Vasile Popa. În total cred că prin intermediul meu a fost restituită suma de aproximativ 3.000 lei. Îmi amintesc că am fost de câteva ori fără ca aceasta să îmi dea vreo sumă de bani, spunându-mi că nu dispune în momentul respectiv din diferite motive, de regulă invocând faptul că afară era timp ploios și nu a avut posibilitatea să spele autoturismele. Din câte rețin ultima dată când am fost după bani la spălătoria mai sus menționată, a fost undeva în vara anului 2014, înainte ca eu să mă duc în concediu. Alte aspecte legate de obiectul dosarului nu cunosc. Declarația a fost luată la sediul D.N.A. – Serviciul Teritorial Oradea, la audiere participând și apărătorul ales al suspectului, doamna avocat Asloviciu Anamaria...”

Același martor Mudura Marius a fost audiat la prima instanță la 6 ianuarie 2016, declarație aflată la filele 143-144 în vol. VI dosar primă instanță în care a

arătat „Îmi mențin declarația dată la 07.10.2014 la DNA – Serviciul Teritorial Oradea. Arăt că sunt de 24 ani conducător auto la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. În perioada anului 2014 eram șoferul prim-procurorului de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Popa Vasile. În primăvara sau vara anului 2014 am surprins niște discuții telefonice în mașină, care au avut loc între Popa Vasile și o doamnă, despre un împrumut acordat de numitul Popa Vasile acesteia, și că aceasta din diverse motive se scuza că nu poate returna datoria la timp, cu toate că au trecut doi ani de zile. Discuția de care am menționat s-a terminat în sensul că numitul Popa Vasile va reveni cam peste o săptămână, până când persoana respectivă va face rost de bani. La un moment dat ne-am deplasat împreună la spălătoria doamnei respectiv, pe care o cema Măricua, unde aceasta s-a scuzat față de numitul Popa Vasile pentru că nu a putut returna suma datorată, făcând diverse investiții la spălătorie, că are datorie și la finanțe, iar discuția s-a finalizat cu o nouă promisiune de returnare a banilor, la o nouă dată. După mai multe discuții, s-a ajuns la concluzia că persoana datornică va plăti suma de 500 lei săptămânal numitului Popa Vasile, dânsa fiind cea care punea aceste condiții. Eu personal m-am deplasat de mai multe ori la această spălătorie și am ridicat suma de câte 500 lei de la dânsa, care își nota pe o foaie, însă nici aceste rate nu au fost plătite la termenle stabilite, fiind păsuită de mai multe ori. Arăt că într-un final a fost recuperată suma totală de 3.000-3.500 lei, aceasta fiind doar o parte din datoria totală. Arăt că discuțiile care au avut loc între numitul Popa Vasile și persoana vătămată Lozincă Maria au fost amiabile, primul niciodată nu a amenințat-o cu vreun fapt. Întrebare pusă de procuror: Care a fost suma împrumutată de numitul Popa Vasile? Răspuns: Nu știu sigur, dar între 6.000-7.000 lei. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă persoana numită Măricua vi s-a părut speriată după discuțiile cu Popa Vasile. Răspuns: Niciodată, dimpotrivă era relaxată. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă ați spus numitului Popa Vasile că Măricua își bate joc de ei? Răspuns: Am observat că la un moment dat se ascundea de noi și ieșea în calea noastră fiul său, ginerele acesteia, iar cu o ocazie mi s-a spus că e la finanțe și am văzut-o la 50 metri de locație. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă în august 2014 s-a remis ultima tranșă de bani din datorie? Răspuns: Arăt că ultima tranșă de 1000 lei nu a mai fost plătită. Întrebare pusă de avocatul Ștefan Alexandru: Dacă atunci când s-a plătit betonul, l-ați transportat pe Popa Vasile cu mașina parchetului la locuința din Haieu, și dacă v-ați oprit cu acea ocazie la pensiunea familiei Hârcă? Răspune: L-am transportat pe numitul Popa Vasile când s-a construit casa respectivă și într-adevăr ne-am oprit la pensiunea familiei Hârcă, iar dânsul a spus că stă cinci minute la acea locație, însă nu a spus de ce.”

Martorul Mudura Marius a fost audiat și la instanța de apel, la 6 iunie 2019, declarația aflându-se la filele 125-126 în vol. III dosarul Înaltei Curți, arătând că:

„Mențin declarațiile date la data de 07.10.2014 la DNA - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție și la data de 06.12.2016 la Curtea de Apel Timișoara în care am spus adevărul și pe care le-am dat de bunăvoie. Întrebări adresate de către apărătorul inculpatului Popa Vasile Constantin: Dacă

martorul a asistat la discuții între inculpat și persoana vătămată Lozincă Maria? Răspuns: Da, am asistat. Prima dată mă aflam numai cu inculpatul Popa Vasile Constantin și ne deplasam la Oradea, către parchet și discutam diverse subiecte. La un moment dat inculpatul a menționat că trebuie să o apeleze pe doamna Măriuca întrucât are să-i dea niște bani. Discuția telefonică purtată de inculpat cu acea persoană era amicală și din câte am înțeles urma ca inculpatul Popa Vasile Constantin să treacă pe la firma acestei persoane, fiind purtate discuții despre remiterea unei sume de bani de către persoana Lozincă Maria, fiind banii împrumutați de inculpat cu o perioadă de timp înainte. A doua zi inculpatul s-a deplasat cu autoturismul condus de mine la firma persoanei vătămate și m-a rugat să îl însoțesc pentru că nu existau secrete între dânsii. Ne-am dus în birou la patroana firmei, ne-a fost oferită o cafea, s-a scuzat la inculpat ca urmare a situației financiare dificile pe care o avea, stabilindu-se plata acelei sume eșalonate. Urmând ca ulterior să fie sunat inculpatul pentru a i se comunica la ce date să vină pentru restituirea sumelor de bani. Persoana vătămată a fost cea care a stabilit datele la care trebuia să remită suma de bani și a menționat și suma de 500 de lei. La întoarcere pe drum i-am spus inculpatului că, după părerea mea, ca urmare a discuției la care am asistat, nu ar fi trebuit să-i împrumute banii întrucât nu ar fi fost o persoană de încredere. Dacă martorul din discuțiile la care a asistat are cunoștință despre existența unor amenințări din partea inculpatului asupra acesteia? Răspuns: Nu au fost amenințări în niciuna din discuțiile la care am asistat dintre inculpat și persoana vătămată, ele fiind discuții amicale. Persoana vătămată fiind relaxată și neavând nicio problemă. În discuțiile purtate dintre inculpat și persoana vătămată, primul și-a declinat calitatea de procuror și dacă a folosit termeni care să o intimideze pe persoana vătămată? Răspuns: Nu, niciodată. Dacă din discuțiile purtate dintre inculpat și martor, ce l-a determinat pe martor să facă afirmația că „doamna Lozincă își bate joc de Popa Vasile Constantin?” Răspuns: De câte ori am fost trimis de inculpat la persoana vătămată acasă, fie aceasta nu era, fie era doar fiul acesteia, fie persoana vătămată îmi spunea că este plecată din localitate, deși eu o vedeam că este la o altă firmă peste drum și acesta a fost contextul în care am ajuns la concluzia că își bătea joc de către inculpat. Întrebare adresată de către procuror: De câte ori martorul s-a deplasat la solicitarea inculpatului la persoana vătămată pentru restituirea sumei de bani? Răspuns: Nu pot să spun de câte ori am fost la persoana vătămată, cred că de 4, 5 ori. Întrebare adresată de instanță? Ce perioadă de timp ați fost șoferul inculpatului? Răspuns: Cât a fost mandatul dânsului de prim-procuror, nu rețin exact cât. Întrebare adresată de procuror: Dacă martorul atunci dând s-a deplasat la persoana vătămată a fost trimis numai de către inculpat? Răspuns: Nu, au fost și situații în care persoana vătămată în discuție purtată direct cu mine, îmi spunea când să trec pe la dânsa să îmi dea banii pentru inculpat.”

Martorul Popa Vasile audiat de către instanța de apel la data de 21 noiembrie 2019, declarație aflată la filele 79-80 în vol. V dosar, Înalta Curte a arătat că „Menționez că sunt nașul de cununie al inculpatului Popa Vasile și sunt în relații bune cu acesta. Întrebări formulate de apărătorul ales al apelantului-intimat inculpat Popa Vasile Constantin: dacă o cunoaște și pe Lozincă Maria?

Răspuns: Da, o cunosc pentru sunt nașul de cununie al unuia dintre copii acesteia, a fost o bună perioadă de timp vecină cu socrii mei și sunt în relații bune și cu aceasta. Dacă martorul cunoaște despre existența vreunui împrumut bănesc între inculpat și Lozincă Maria? Răspuns: Da, până în anul 2012, am lucrat în București, iar după ce m-am întorc la Oradea, nu aș putea să precizez exact, dacă în 2012 sau 2013, Popa Vasile mi-a relatat că a împrumutat familia Lozincă cu suma de 20.000 lei în virtutea relațiilor bune cu aceasta. Împrumutul a fost pentru 2-3 săptămâni de zile, urmând ca familia să ia un credit, dar nici după mai bine de doi ani de zile, împrumutul nu a fost restituit. În acest context, inculpatul mi-a spus că a fost de mai multe ori la familia Lozincă, dar nu i-a restituit suma împrumutată. M-a rugat să intervin și eu și să-i rog să restituie suma de bani și am avut o discuție dar nu aș putea preciza când anume, discutând cu Lozincă Maria și i-am spus să restituie împrumutul, răspunzându-mi că nu avea la acel moment suma de bani respectivă și că o să facă rost de bani. Dacă martorul cunoaște ca Lozincă Maria să se fi plâns că ar fi fost amenințată de către inculpat? Răspuns: Cu certitudine nu. Dimpotrivă, relațiile erau bune discuțiile au fost numai cele purtate de restituirea sumei de bani. Dacă martorul a avut discuții cu unul dintre fiii persoanei vătămate, respectiv Lozincă Sergiu despre audierea mamei sale la DNA și în caz afirmativ, ce i-a relatat acestuia? Răspuns: În ziua în care au avut loc perchezițiile la domiciliul doamnei Lozincă Maria și la firma băiatului mai mare, Lozincă Dan, băiatul Lozincă Sergiu care era polițist, a cerut permisiunea să meargă acasă pentru a asista la percheziții. După-amiază a revenit la birou și mi-a povestit că a avut loc percheziția acasă, unde mama a fost întrebată despre împrumutul avut, recunoscând că a luat împrumutul și urmează să restituie suma, după care a fost condusă la DNA, însoțită de el, dorind să participe la audiere, dar nu s-a putut. După audiere, mama a relatat că a fost audiată în calitate de martor, cred că declarația a fost scrisă de ofițerul de poliție judiciară Surducan Traian, fără se existe participarea acesteia prea mult la declarație. Menționez că declarația a fost condusă de către Surducan Traian, aspect pe care îl cunosc din discuția purtată cu Lozincă Sergiu, acesta din urmă cunoscând de la mama sa aspectul învederat. Nu pot spune că Lozincă Sergiu mi-a spus că declarația condusă de către Surducan Traian ar fi fost în sensul de a rezultat o infracțiune. Dacă în calitate de șef al IPJ Bihor echipa de fotbal ar fi participat în Ungaria la turnee în 2014? Răspuns: Cu certitudine nu, pentru că prima participare în Ungaria a avut loc anul trecut. Cum era perceput persoana inculpatului prin activitatea sa profesională? Răspuns: De la început, nu am fost în relații cordiale, dar ceea ce pot spune eu personal este că era cunoscut ca o persoană foarte competentă din punct de vedere profesional și astăzi inculpatul se bucură de o apreciere deosebită în rândul poliștilor, datorită aspectelor profesionale cât și disponibilităților sale umane. Pe relația foarte bună pe care am avut-o cu Parchetul din Bihor, atâta timp cât a fost condus de inculpat, Oradea a devenit cel mai sigur oraș din România, iar indicatorii de performanță profesională au fost cei mai buni din țară. De mai multe ori l-am chemat noaptea de acasă, pentru că nu găseam procurorul de caz, iar inculpatul venea de fiecare dată.”

În declarația dată în calitate de suspect Popa Vasile Constantin în cursul urmăririi penale la 9 octombrie 2014, aflată la filele 114-125 în vol. 1, dosar parchet, cu privire la acuzația de șantaj acestat a arătat că”Aproximativ în anul 2000, i-am cunoscut pe soții Lozincă, respectiv Maria și Dan. Arăt că a fost cu aceștia în relații de prietenie. Țin minte că era aproximativ anul 2009, când fosta mea soție, Popa Liana, mi-a spus că soții Lozincă ne solicită cu titlu de împrumut suma de 200 milioane lei vechi. Nu știu pentru ce anume le trebuiau acești bani și nici nu m-a interesat. Am fost de acord să le împrumutăm această sumă pe un termen scurt, de circa o săptămână sau două, și îmi aduc aminte că atunci nu am încheiat un act scris. În perioada care a urmat, soții Lozincă ne-au restituit sume mici de bani din acest împrumut. Dat fiind și acest fapt, am încheiat și un act scris după aproximativ doi sau trei ani de la data acordării împrumutului, actul în cauză fiind semnat de Popa Liana și Lozincă Maria, din câte îmi amintesc. Revenind, arăt că în perioada de timp care s-a scurs și până în prezent, soții Lozincă mi-au rambursat parțial împrumutul acordat atât mie, cât și fostei mele soții, rămânând o sumă de restituit de circa 6-7 mii RON. Cunosc faptul că Lozincă Maria ținea o evidență scriptică a sumelor pe care trebuia să ni le restituie. În cursul anului 2011 am divorțat de Popa Liana, ulterior aflând că soții Lozincă îi achită și ei tranșe din împrumut, fapt care nu m-a deranjat, ba dimpotrivă. Corespunde realității faptul că de circa doi-trei ani de zile, la un interval de timp de circa două-trei săptămâni, mă deplasam la spălătoria auto a acesteia situată în Oradea, cozaie cu care îi solicitam restituirea banilor Arăt că și cu ocazia altor discuții i-am solicitat același lucruri, etc. și că îmi va da banii din aceste vânzări. Nu îmi aduc aminte să fi proferat amenințări care să o sperie cu adevărat pe Lozincă Maria sau pe soțul acesteia. Este adevărat că eram iritat de conduita lor, fiind mințit și amânat în repetate rânduri, dar în afară de promisiune cu darea în judecată și o discuție mai dură avută cu Lozincă Dan, repet că nu am proferat amenințări. În schimb, în cursul discuțiilor telefonice avute în vara acestui an cu Lozincă Maria aveam impresia că aceasta mă provoară, de fapt eram chiar sigur de acest lucru. Această concluzie am tras-o din exprimarea ei echivocă; astfel, se putea înțelege și altceva din ceea ce spunea ea, mai exact că banii reprezintă vreo afacere necurată, iar nu un simplu împrumut. Acest fapt m-a enervat și m-a determinat să-i închid telefonul în câteva rânduri. Nu îmi amintesc, dar este posibil, sub imperiul nervilor, ca în câteva rânduri să o fi înjurat sau să fi folosit cuvinte mai nerotodoxe. Repet că nu îmi amintesc exact și nu pot să dau exemple în acest sens. În urmă cu aproximativ două luni, am avut o discuție cu Lozincă Dan în incinta spălătoriei auto, ocazie cu care i-am spus că o să-i dau în judecată. Auzind aceasta, el mi-a spus textual „Mă duc să te denunț la DNA, că mi-a zis mie Ianța, că tu până în toamnă nu o să mai fi procuror.” Acest Ianța este un ofițer de poliție, despre care se cunoaște în oraș că are multiple relații cu unii ofițeri de la Direcția Generală Anticorupție și Direcția Națională Anticorupție. Precizez că Lozincă Dan mi-a mai sus că știe el că eu am un dosar voluminos la DNA, fapt pe care, de asemenea, îl cunoștea de la același Ianța. Nu recunosc această învinuire, nu poate fi vorba de șantaj în relația mea cu familia Lozincă și altceva nu mai am de adăugat în legătură cu această învinuire.”

În declarația dată în calitate de inculpat Popa Vasile Constantin la 9 octombrie 2014, aflată la filele 132-133 în vol. 1 dosar parchet a arătat că „Nu recunosc învinuirile care mi se aduc. Ceea ce am arătat în cuprinsul declarației de suspect corespunde întrutotul adevărului.”

Inculpatul Popa Vasile Constantin în declarația dată în prima instanță la 22 martie 2016 aflată la filele 146-150 în vol. I dosar primă instanță „cu privire la infracțiunea de șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 13¹ din Legea 78/2000, arăt că am cunoscut familia Lozincă în urmă cu 15 ani prin intermediul nașului meu, fiind amici, într-o relație normală. Arăt că în toamna anului 2010, numita Lozincă Maria a solicitat prin intermediul fostei mele soții un împrumut în sumă de 20.000 lei până la obținerea unui credit, urmând ca suma să fie restituită într-un termen foarte scurt, eu având o discuție pe marginea acestei probleme cu fosta soție, fiind de acord și am discutat și personal cu numita Lozincă Maria, care mi-a dat aceleași asigurări. Arăt că acest împrumut a fost acordat, mai precis suma de 19.700 lei, conform documentelor de la dosar, bani remiși de fosta soție, deși eu știam de suma de 20.000 lei, suma provenind din încasare unei tranșe salariale. Arăt că nu a fost încheiat niciun fel de act de împrumut cu privire la această operațiune. După trecerea perioadei de 2-3 săptămâni s-a pus problema restituirii împrumutului, însă, deși nu a existat o asemenea discuție de restituire a împrumutului în tranșe, faptic s-a procedat în această manieră. Arăt că fosta soție s-a ocupat de executarea creanței și în prezent mai este de recuperat suma de 1.000 lei. În cursul anului 2014 am încasat și personal aproximativ suma de 6.000 lei. Menționez că în cursul anului 2012 s-a redactat un înscris de către Lozincă Maria, prin care a atestat cuantumul sumei datorate, iar eu i-am spus că în cazul în care nu se va respecta termenul de restituire promis de dânsa, voi apela la serviciile unui executor judecătoresc. Într-o primă fază, atât soțul Lozincă Dan, cât și Lozincă Maria au susținut că împrumutul a fost restituit integral. Arăt că suma nu a fost împrumutată pentru obținerea vreunei dobânzi. Arăt că nu au existat niciun fel de amenințări la adresa numitei Lozincă Maria în care să fie invocat statutul meu. Arăt că nu am intervenit pe lângă nicio persoană pentru a se face controale, verificări la firma familie Lozincă, nici nu am cunoscut de controale, și au existat, din câte cunosc trei controale în anul 2014. Arăt că, deși am fost supărat din cauza faptului că banii nu au fost restituiți, nu am amenințat-o pe numita Lozincă Maria și nu am purtat discuții cu caracter ostil, care să-i creeze o stare de temere, de altfel, arăt că dacă îi era frică, îmi restituia în mod cert suma de bani pe care o datora.”

În afara notei de redare din actul de sesizare precizat, în condițiile arătate, cu titlu exemplificativ din notele de redare ale convorbirilor telefonice dintre persoana vătămată Lozincă Maria și inculpatul Popa Vasile-Constantin, aflate la filele 171-206 în vol. 8 dosar parchet: „pct 14....Popa Vasile-Constantin: Na, îți dai seama! Da, da, da. Da. Du-mă în continuare cu preșu’ și o să vezi ce o să se...Lozincă Maria: Da’ nu te duc cu preșu’! Știi tu ce tensiune mare am eu din cauza banilor ăstora, Vasile? Nu știi!...Popa Vasile-Constantin: Eu sunt convins...Auzi, MĂRIUȚĂ? Eu sunt convins că trei zile la spălătorie faci banii ăia, care trebe să mi-i dai mie. Maxim trei zile. Dar, na! Mă duci cu preșu’, asta

este...Popa Vasile-Constantin: Las' că inventariez eu să văd. O să-ți fac eu un inventar să văd cât încasezi pe zi. Bine? Lozincă Maria: Da' nu trebe să-mi faci că eu îți arat hârtiile. Popa Vasile-Constantin: O să-i fac eu!Na, bine!Na, bine! Hai că... Lozincă Maria: Bine, VASILE' Eu... eu n-am nimic de ascuns. Deci..." ; pct. 16....Popa Vasile-Constantin: Da' știu că nu mă mai suni! Na, uită-te! Eu o să-ți trimit pe altcineva și o să-ți ia banii altcumva, atunci. Bine? Lozincă Maria: Nu! Te rog, VASILE!"pct. 26... Lozincă Maria: Da'cum să nu? I-am dat ieri, VASILE! Popa Vasile-Constantin: Na,bine! Bine! Bine, MĂRIUȚA! Atunci... Popa Vasile-Constantin: Nu, nu!Stai, că nu mi-o zis, că doară eu...Lozincă Maria: M-am speriat acum...Popa Vasile-Constantin: Na, bine. Ok!Bine, MĂRIUȚA. Lozincă Maria: O fost ieri, VASILE, și i-am dat ieri banii. Popa Vasile-Constantin:Bine.Bine. Lozincă Maria:Na, bine? M-am speriat acum, că de ce zici așa." pct. 32 Mudura Marius: Da. Lozincă Maria: Bună dimineața! Mudura Marius: Bună di... Lozincă Maria: De la spălătorie, MĂRIUȚA vă deranjează. Mudura Marius: Ă...vin nu știu la ce oră. Sărut mâna! Că mă duc la service acum, cu mașina lu'șefu'... Lozincă Maria: Da' asta am vrut să vă spun, să nu veniți astăzi, că n-am făcut bani... Mudura Marius: Na! Lozincă Maria:...cu vremea asta. Mudura Marius: Bine. Da' când să vin atunci? Lozincă Maria: Ce ziceți? Stați că vă... la...sper să avem astăzi. Vă sun la dimineață..." pct. 36. ...Popa Vasile-Constantin:Mă, lasă-mă tu pe mine... Lozincă Maria: Te rog foarte frumos!...Popa Vasile Constantin:...cu chestiile alea, nu mă...MĂRIUȚA!... Popa Vasile -Constantin: MĂRIUȚA, nu fă chestii din astea, crede-mă că o să ajungem să regretăm chestiile astea! Lozincă Maria: Nu vreau! Popa Vasile-Constantin: Nu o lua ca amenințare, iar! Bine! Ascultă-mă!..."

La dosarul primei instanțe, la termenul de la 27 iunie 2017 a fost încuviiaată după punerea în discuție cererea apărării privind depunerea copiei agendei persoanei vătămate Lozincă Maria, aceasta aflându-se la filele 47-78.

Față de cele mai sus menționate, instanța de control judiciar constată că din expunerea conținutului mijloacelor de probă administrate rezultă că folosul este patrimonial, fiind vorba de o diferență la o sumă de bani, cu titlu de împrumut, așa încât în baza art. 386 din Codul de procedură penală a admis cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, aceasta fiind fondată și a schimbat încadrarea juridică a infracțiunii de șantaj prev. art. 207 al. 1 Cod penal cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de șantaj prev. de art. 207 al. 1 și al. 3 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin.

Înalta Curte consideră că schimbarea de încadrare juridică din varianta tip, a infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din Codul penal în varianta agravată prev. de art. 207 alin. 1 și alin. 3 din Codul penal, este necesară și justificată probator și sub aspectul temeiniciei, nefiind vorba de o schimbare juridică într-o altă infracțiune, ci în cadrul aceleiași infracțiuni, în varianta care prevede folosul patrimonial injust, ceea ce se fundamentează și în condițiile art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală care stipulează că "În cadrul limitelor prevăzute la alin. (1), instanța este obligată ca, în afară de temeiurile

invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.”

Instanța de apel pe lângă mijloacele de probă la care a făcut referire consideră necesar a expune în continuare și conținutul declarațiilor în cursul urmăririi penale și în primă instanță ale martorilor Bejan Traian, Libotean Alin Aurel, Șimon Ildiko, Marian Marius Aurelian, Retegan Ionuț Alexandru, Buzlea Ioan, Pățcaș Cristian, Hrișcu Daniela Viorica, Lazăr Aurora Olimpia, Pop Doina Mariana, Bistrean Mirela, Negrău Adriana Florentina, Groza Rodica, urmând a analiza valoarea lor probatorie în realizarea tipiciității infracțiunii de șantaj.

Astfel, în declarația dată în cursul urmăririi penale la 20 octombrie 2014, aflată la filele 346-348 în volumul 3 dosar parchet, martorul Bejan Traian a arătat că: „Lucrez la Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorului Bihor din anul 1996. În perioada 2011-2013, am condus C.J.P.C. Bihor cu delegație, iar din aprilie sau mai 2013 am revenit pe o funcție de execuție. Fiind întrebat de controalele pe care le-am efectuat la spălătoria auto din Oradea a societății CAR WASH S.R.L., deținută de soții Lozincă, declar că în perioada 2013-2014, am făcut două controale la aceasta. Primul control a fost unul tematic și l-am efectuat împreună cu colegul meu Vegh Zoltan, iar la finalul lui am aplicat societății controlate o sancțiune contravențională. Acest control a fost efectuat în luna august 2013 și a avut ca tematică „verificarea respectării prevederilor legale privind protecția consumatorilor la spălătoriile auto”. Controalele tematice sunt efectuate pe baza unor tematici stabilite fie de Aurotitatea Națională pentru Protecția Consumatorului, fie de Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorului Cluj, fără a putea indica de la care din aceste instituții a proventi tematica în baza căreia am făcut controlul din 6 august 2013. Al doilea control la CAR WASH S.R.L. a fost efectuat la 27 februarie 2014, la sesizarea d-naî Gîscă Mariana-Narcisa din Oradea, care a reclamat că procesul de spălare a dus la exfolierea parțială a vopselei de pe autoturismul său. M-am deplasat la spălătoria CAR WASH S.R.L., situată pe Bd. Ștefan cel Mare din Oradea și am chemat-o la fața locului pe reclamanta Gîscă Mariana-Narcisa, care a refuzat însă să dea curs acestei solicitări. În absența reclamantei și datorită imposibilității de a constata daunele aduse autoturismului, am verificat funcționarea instalațiilor de spălat, calitatea serviciilor și informarea consumatorilor, singura deficiență constatată fiind neafișarea codului unic de înregistrare al societății. Întrucât abaterea era minoră, am procedat la aplicarea unui avertisment societății controlate. Nu îl cunosc pe dl. Popa Vasile-Constantin, prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor. Nu știu dacă acesta a avut vreo implicare în dispunerea celor două controale la CAR WASH S.R.L. În ceea ce mă privește, nu am discutat cu dl. Popa Vasile nici înainte de efectuarea celor două controale, nici în timpul lor și nici după efectuarea acestora. Nu mai am nimic de declarat...”

Același martor Bejan Traian în declarația dată în primă instanță la 25 aprilie 2017, aflată la fila 59 în vol.VIII dosar prima instanță a arătat că: „Lucrez în prezent la Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorului Bihor, unde lucrez din anul 1996. Îmi mențin declarația dată la 20.10.2014 la DNA Oradea. Menționez că am efectuat două controale la SC CAR WASH SRL

din Oradea, deținută de soții Lozincă, unul fiind control tematic, iar celălalt control ca urmare a unei reclamații a unui client al societății, care reclama exfolierea vopselei de pe mașină. Primul control l-am efectuat împreună cu colegul meu Vegh Zoltan, tema fiind informarea consumatorilor cu privire la calitatea serviciilor, găsind nereguli cu privire la aceste aspecte, iar controlul s-a încheiat cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale. În legătură cu al doilea control arăt că, clienta care a reclamat deficiența nu s-a mai prezentat nici la noi și nici la operatorul economic, motiv pentru care nu am aplicat niciun fel de sancțiune cu privire la fapta reclamată, însă ne-am extins controlul cu privire la alte aspecte și am aplicat în final o sancțiune contravențională. Arăt că, controalele au fost dispuse de comisarul șef adjunct pe baza delegației emise, controlul fiind efectuat pe baza acestui document, iar tematicile sunt stabilite de ANPC, central sau de Centrul Regional de la Cluj. Arăt că la data respectivă nu l-am cunoscut pe Popa Vasile Constantin, doar ulterior din presă, iar aceste controale nu au avut nicio legătură cu persoana dânsului. Întrebare pusă de inculpatul Popa Vasile Constantin: Dacă puteți confirma identitatea persoanei care a făcut reclamația? Răspuns: Nu mai țin minte.”

Martorul Libotean Alin-Dorel în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 22 octombrie 2014, aflată la filele 340-342 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Sunt inspector antifraudă fiscală la DRAF Oradea de la înființarea acestei instituții, în noiembrie 2013. În primăvara acestui an am fost desemnat de șefii mei ierarhici să efectuez, împreună cu colegul meu Șaitoș Octavian, un control la societatea CAR WASH S.R.L., care are o spălătorie auto în zona stației CFR Oradea. Controlul a fost dispus ca urmare a unei reclamații formulate de o femeie al cărei nume nu-l rețin. Persoana respectivă era nemulțumită că i-a fost degradată poseaua autoturismului când l-a spălat la CAR WASH S.R.L., iar comisarii pentru protecția consumatorului i-au spus că nu o pot ajuta cu nimic pentru că nu are bon fiscal. În acel context, doamna respectivă s-a adresat Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor, sesizând faptul că societatea CAR WASH S.R.L. nu i-a eliberat bon fiscal. AJPF Bihor a trimis reclamație la DRAF Oradea și astfel am ajuns noi să facem controlul despre care sunt întrebat. Cu ocazia deplasării în teren am constatat că societatea CAR WASH S.R.L. avea casă de marcat și aceasta era funcțională. Nedovedindu-se nicio ilegalitate nu au fost luate măsuri sancționatorii. Fiind întrebat despre dl. prim procuror Popa Vasile Constantin de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor declar că nu îl cunosc pe acesta și nu am avut niciun fel de relație cu el. Nu am știință ca dl. Popa Vasile să fi avut vreo legătură cu dispunerea controlului la societatea CAR WASH S.R.L. Nu mai am nimic de declarat...”

Același martor Libotean Alin Dorel în declarația dată în primă instanță la 28 martie 2017, aflată la fila 3 în vol. VIII dosar primă instanță a arătat că „Îmi mențin declarația la DNA Oradea la 22.10.2014, În anul 2013 am lucrat la Direcția Regională Antifraudă Oradea, însă în prezență nu mai lucrez acolo. Nu mai țin minte când am efectuat controlul SC GENCO CAR WASH SRL Oradea. Arăt că acest control a fost efectuat la sesizarea cu o petiție a unei persoane, care a reclamat faptul că la spălătorie a fost lovită oglinda mașinii, a dorit să facă o plângere la Protecția Consumatorului însă nu i-a fost eliberat un

bon fiscal, motiv pentru care reclamația nu putea fi înregistrată. Arăt că obiectivul controlului a fost respectarea OUG 28/1999 care reglementează funcționarea caselor de marcat, noi verificând dacă există concordanță între raportul scriptic al casei de marcat cu monetarul și nu s-au găsit diferențe. Nu am controlat alte aspecte. Reclamația în cauză a fost inițial depusă la ANAF și redirecționată către noi ulterior. Având în vedere că nu s-au constatat abateri, nu s-au luat măsuri de sancționare. Arăt că nu l-am cunoscut până la data controlului pe numitul Popa Vasile Constantin, nu am auzit de el și nu cred să fi avut vreun rol în inițierea controlului efectuat. Arăt că în ziua controlului am aflat că trebuie să efectuăm acest control la SC GENCO CAR WASH SRL Oradea. Întrebare pusă de av. Popa: Cine a reprezentat societatea la momentul controlului? Răspuns: Administratorul societății, respectiv o doamnă. Întrebare pusă de av. Popa: Dacă ați purtat o discuție dvs. cu reprezentantul societății și ați făcut afirmația că acest control se datorează numitului Popa Vasile Constantin și că „așa este când ai prieteni”? Răspuns: Nu am făcut astfel de afirmații. Întrebare pusă de av. Popa: Dacă în sesizare apar datele persoanei care a efectuat sesizarea? Răspuns. Apar aceste date, întrucât nu se ia în considerare sesizarea care nu conține aceste elemente.”

Martora Simon Ildiko în declarația dată în cursul urmăririi penale la 21 octombrie 2014, aflată la filele 321-323 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Lucrez ca inspector fiscal la Primăria Municipiului Oradea - Direcția Economică, Serviciul Impunere Persoane Juridice. La finalul anului 2013, împreună cu colegul meu Marian Marius, am efectuat un control la societatea CAR WASH S.R.L., control care a fost finalizat la începutul anului 2014. Obiectul controlului a constat în stabilirea impozitelor și taxelor loale pentru construcțiile deținute de firmă. În concret, societatea CAR WASH S.R.L. a construit o spălătorie auto pe Bd. Ștefan cel Mare din Oradea, lângă calea ferată, pentru care a avut autorizație de construire, autorizație pe care nu a închis-o. Întrucât perioada de autorizare a expirat, iar societatea CAR WASH S.R.L. nu a făcut demersurile neceare, potrivit procedurilor interne ale primăriei a fost dispusă efectuarea unui control la această firmă pentru constatarea situației din teren și calcularea impozitelor locale. Am luat legătura cu reprezentantul societății, o doamnă pe nume Maria, și am încheiat actul de control în care s-a consemnat finalizarea investiției, valoarea acesteia și impozitele datorate de societatea CAR WASH S.R.L. Nu îl cunosc pe dl. prim procuror Popa Vasile Constantin de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și nu am niciun fel de relații cu el. Nu am știință ca dl. Popa Vasile să fi avut vreo legătură cu efectuarea controlului de la CAR WASH S.R.L. Nu mai am nimic de declarat...”

Aceeași martoră Simon Ildiko în declarația dată în primă instanță la 23 mai 2017, aflată la fila 157 în vol. VIII dosar primă instanță a arătat că „Mențin declarația dată la DNA Oradea la 21.10.2014. Arăt că în cursul anului 2013, ca și în prezent, lucrez în calitate de consilier la Primăria Municipiului Oradea, Direcția economică, Serviciul inspecție fiscală persoane juridice. Arăt că am efectuat un control împreună cu colegul meu, Marian Marius, la SC CAR WASH SRL Oradea, la dispoziția șefului de serviciu, având în vedere faptul că

autorizația de construire a expirat iar titularul investiției nu a efectuat demersurile legale la Primăria Municipiului Oradea în urma cărora așa se stabilească impozitul pe imobil și în consecință acestea să fie plătite de titularul investiției. Controlul a început în decembrie 2013 când a fost trimis avizul de inspecție și a fost finalizat în februarie 2014, în termen legal, noi având la dispoziție un termen de 6 luni pentru finalizarea controlului. Arăt că pe teren am găsit pe administratorul firmei, doamna Lozincă Maria, am verificat documentele puse la dispoziție, pe baza cărora am stabilit impozitul conform legii, iar verificând în aceste zile debitele societății, am observat că acestea și în prezent au rămas neachitate. Nu am întâmpinat niciun fel de probleme pe parcursul desfășurării controlului, fiindu-ne puse la dispoziție toate documentele solicitate de noi. Arăt că nu îl cunosc pe dl. Popa Vasile Constantin, este posibil să fi citit despre el în cotidianul „Bihoreanul” și nu cred că ar avea vreo legătură cu controlul efectuat de mine la SC CAR WASH SRL. Întrebare pusă de av. Alexandru: Dacă este o regulă, o practică să se declanșeze controlul automat după expirarea autorizației de construire? Răspuns: Da, automat se declanșează controlul după expirarea autorizației de construire dacă nu se fac formele legale pentru plata impozitului pe clădiri, existând o strânsă legătură între Direcția Urbanism și Direcția Economică, pentru ca toți agenții economici să fie în regulă din punct de vedere fiscal. Întrebare pusă de av. Alexandru: Dacă ați aplicat sancțiuni acestei societăți sau dacă vi s-a solicitat acest lucru? Răspuns: Arăt că nu au fost aplicate sancțiuni, întrucât la modul general direcția noastră nu a mai aplicat sancțiuni contravenționale de mult timp, doar în situații excepționale, noi constatăm doar debitele și calculăm majorările de întârziere și nu mi s-a solicitat aplicarea vreunei sancțiuni societății.”

Martorul Marian Marius-Aurelian în declarația dată în cursul urmăririi penale la 21 octombrie 2014, aflată la filele 318-320 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Lucrez ca inspector fiscal la Primăria Municipiului Oradea – Direcția Economică, Serviciul Impunere Persoane Juridice începând din anul 2003. În cursul anului 2013, împreună cu colega mea dna Simon Ildiko, am efectuat un control la societatea CAR WASH S.R.L. Societatea a solicitat o autorizație de construire pentru o spălătorie auto, iar la expirarea perioadei de autorizare nu a comunicat primăriei nici că a realizat investiția, nici că nu a realizat-o. Ca atare, potrivit procedurilor și regulilor interne ale Primăriei Oradea, a fost dispus un control la punctul de lucru al susmenționatei societăți pentru a se stabilit dacă investiția a fost realizată și, în caz afirmativ, pentru evaluarea și impunerea ei. Deplasându-ne la adresa declarată pentru realizarea investiției, am constatat că aceasta a fost finalizată și, în consecință, am procedat la stabilirea impozitelor datorate. Nu îl cunosc pe dl. prim procuror Popa Vasile de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și nu am niciun fel de relații cu el. Nu am știință ca dl. Popa Vasile să fi avut vreo legătură cu efectuarea controlului de la CAR WASH S.R.L. la care am făcut referire. Nu mai am nimic de declarat...”

Același martor Marian Marius-Aurelian în declarația dată în primă instanță la 25 aprilie 2017, aflată la fila 60 în vol. VIII dosar primă instanță a arătat că „Îmi mențin declarația de martor dată la 21.10.2014 la DNA Oradea. Arăt că și în prezent, ca și la data respectivă, sunt inspector la Primăria

Municipiului Oradea, la Direcția economică, Serviciul impunere persoane juridice. Arăt că am efectuat împreună cu colega mea de echită, Simon Ildiko, un control la SC CAR WASH SRL Oradea, obiectivul controlului fiind verificarea investiției realizată de această firmă în vederea impozitării acestui bun, controlul fiind început în decembrie 2013, finalizat în februarie 2014 și am constatat că investiția a fost realizată, însă nu și declarată, controlul demarând ca urmare a unei autorizații de construcție expirată. Arăt că am verificat obiectivul realizat, valoarea investiției reale pe baza datelor din contabilitate, am făcut regulaizarea taxelor și toate formele potrivit Codului de procedură fiscală pentru a se realiza impunerea corespunzătoare raportat la valoarea reală a construcției, începând cu data expirării autorizației de construcție. Am constatat un impozit datoriat suplimentar pe clădire și o taxă de regularizare și nu am aplicat niciun fel de sancțiune, calculând și penalități și dobânzi. Nu l-am cunoscut deloc și nici nu l-am văzut pe numitul Popa Vasile Constantin, iar părerea mea este că nu a avut nicio legătură cu dânsul, fiind un control normal.”

Martorul Retegan Ionuț-Alexandru în declarația dată în cursul urmăririi penale la 21 octombrie 2014, aflată la filele 333-335 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Sunt angajat ca inginer la Administrația Bazinală de Apă Crișuri Oradea- Serviciul de Gospodărie a Apelor Bihor din anul 2012. În această calitate, efectuez controale la agenții economici care au autorizație de gospodărie a apelor, controale care au ca scop stabilirea volumului de apă extras din pământ, dacă instalațiile de extragere a apei au suferit modificări, precum și dacă firma respectă normele de prevenire a poluării a pânzei freatice. Controalele de acest gen se efectuează o dată pe an. În perioada imediat următoare autorizării inițiale, controalele sunt efectuate de o echipă de două persoane, după care controalele pot fi făcute de o singură persoană. Controalele sunt efectuate pe baza dispoziției date de șeful ierarhic, fără a fi stabilită o zonă anume de responsabilitate pentru fiecare angajat în parte. Referitor la controlul efectuat la 13 noiembrie 2013 la punctul de lucru din Oradea, Bd. Ștean cel Mare al societății CAR WASH S.R.L., declar că acesta a fost efectuat în condițiile precizate mai sus. Controlul l-am efectua de unul singur și nu am constatat niciun fel de ilegalități. Pe lângă procesul-verbal privind determinarea debitelor și a volumelor de apă captată, am întocmit și un proces-verbal de verificare și analiză la folosința GENCO CAR WASH TUNEL S.R.L. paleu, înscrisuri pe care le depun la dosar în copie. Fiind întrebat dacă îl cunosc pe dl. prim procuror Popa Vasile de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor declar că nu îl știu pe acesta și nici măcar nu am auzit de el până acum. Nu am știință ca dl. Popa Vasile să fi avut vreo legătură cu efectuarea controlului la CAR WASH S.R.L. Nu mai am nimic de declarat...”

Același martor Retegan Ionuț Alexandru în declarația dată în primă instanță la 28 martoei 2017 aflată la filele 10-11 în vol. VIII dosar primă instanță a arătat că „Îmi mențin declarația dată la 21.10.2014 la DNA Oradea. Am același loc de muncă, respectiv Administrația Bazinală de Apă Crișul Oradea Bihor. Arăt că în calitatea mea de inspector la această unitate, efectuez controale la diferite unități care dețin foraje și verific partea scriptică a problemicii, respectiv dacă dețin autorizație în acest sens, urmând ca alți colegi să verifice

partea tehnică, respectiv grosimea conductelor, debitul de apă, cantitatea de apă extrasă, respectiv condițiile de exploatare a forajului. Arăt că, controlul a fost efectuat de unul singur. Controlul a fost efectuat la SC CAR WASH SRL aproximativ la începutul anului 2014, dar nu mai țin minte exact, a fost un control planificat, nu am găsit nereguli și nu am aplicat niciun fel de sancțiune. Arăt că aproximativ cu o săptămână înainte facem planificarea controalelor pentru săptămâna următoare, iar locația fiind aproape de domiciliul meu, eu am fost cel care am efectuat controlul în drum spre casă. Până la data controlului nu l-am cunoscut pe numitul Popa Vasile, nici nu am auzit de acesta și nici nu am avut vreo tangență cu acesta. Arăt că evidența persoanelor juridice care urmează a fi controlate se face informatizat, cu ajutorul unui program de calculator, deci informațiile provin de la un birou din cadrul instituției, care ține evidența persoanelor juridice care nu au autorizație sau le-a expirat autorizația respectivă, valabilitatea unei autorizații variind între 2-4 ani, de exemplu primăriile 2 ani, spălătoriile, service-urile auto 4 ani. Nu ne-a impus nimeni acest control efectuat la SC CAR WASH SRL. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă ați mai efectuat alte controale la SC CAR WASH SRL în perioada 2012-2014? Răspuns: Am mai efectuat controale, în total de 3 ori, noi mergând din an în an. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă v-a solicitat cineva să aplicați sancțiuni contravenționale SC CAR WASH SRL? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Ulterior efectuării controlului din 2014 dacă l-ați cunoscut pe numitul Popa Vasile? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă la celelalte controale 2012-2013 ați găsit nereguli? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de instanță: Dacă autorizația este valabilă 4 ani, de ce se efectuează controale anual? Răspuns: Pentru că programul nostru de calculator este setat în această modalitate, noi efectuând controale din an în an. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă cu ocazia controalelor citiți și contoarele de apă? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă printre obiectivele controalelor se află și citirea contoarelor de apă? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Ce anume în concret ați controlat la SC CAR WAQSH SRL? Răspuns: Cu ocazia controlului am verificat cum funcționează spălătoria, să nu existe scurgeri de apă, starea țevilor, starea contoarelor de apă, modul de scurgere a apei reziduale.”

Martorul Buzlea Ioan în declarația dată în cursul urmăririi penale la 21 octombrie 2014, aflată la filele 343-345 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „lucrez la Garda Națională de Mediu de la înființarea acesteia, undeva prin anii 2000, fiind încadrat pe funcția de comisar de mediu. În această calitate efectuez controale la agenții economici pe linia respectării legislației de mediu. Controalele pe care le efectuăm pot fi împărțite în două mari categorii și anume controale planificate și controale neplanificate. Controalele planificate sunt cuprinse în planul tehnic întocmit pentru un an de zile, care este aprobat de comisarul general. Controalele neplanificate sunt efectuate pentru identificarea de obiective noi, autosesizări, reclamații, polări accidentale, participarea la controale cu alte autorități. Atât controalele planificate, cât și cele neplanificate sunt efectuate pe baza dispoziției comisarului șef al Comisariatului Județean Bihor, care stabilește componența echipei de control și emite delegația de

serviciu. La finalul controalelor se încheie o notă de constatare în care este menționată starea de fapt, iar dacă am constatat ilegalități se încheie și un proces verbal de constatare și sancționare a contravențiilor. În ceea ce privește controlul efectuat în vara acestui an la spălătoria de pe Bd. Ștefan cel Mare din Oradea, aparținând societății CAR WASH S.R.L. Paleu, declara că acesta a fost un control neplanificat, pe care l-am făcut împreună cu colegul meu Pățcaș Cristian. Scopul controlului a fost verificarea respectării autorizației de mediu emisă de Agenția Județeană de Mediu Bihor. Firma este deținută de familia Lozincă, iar controlul a fost efectuat la tunelul de lângă calea ferată, care este o investiție nouă. În timpul controlului, s-a vizualizat doar amplasamentul investiției. Întrucât documentele erau la sediul social din Paleu, reprezentanții legali au fost chemați cu ele, pentru ziua următoare, la sediul Comisariatului Județean Bihor al Gărzii Naționale de Mediu. După verificarea documentelor, prezentate de reprezentanții CAR WASH S.R.L., s-a întocmit o notă de constatare, întrucât nu am constatat nicio ilegalitate. Nu îl cunosc pe dl. prim procuror Popa Vasile Constantin de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor. Nu am discutat niciodată cu dl. Popa Vasile și nu am știință ca acesta să fi avut vreo legătură cu controlul efectuat la CAR WASH S.R.L. Paleu. Nu mai am nimic de declarat...”

Același martor Buzlea Ioan în declarația dată în primă instanță la 28 martie 2017 aflată la fila 4 în vol. VIII dosar prima instanță a arătat că „Îmi mențin declarația dată la 21.10.2014 la DNA – Serviciul Teritorial Oradea. Arăt că în perioada 2012-2014 și în prezent, lucrez la Garda Națională de Mediu, Comisariatul Județean Bihor, în calitate de comisar. În această calitate am efectuat controale la unitățile economice, dacă respectivă legislația de mediu în vigoare. Mai arăt că la unitățile nou înființate efectuăm controale pentru a verifica dacă activitatea acestora are impact asupra mediului înconjurător. Îmi amintesc de controlul pe care l-am efectuat la SC GENCO CAR WASH SRL, spălătorie auto tip tunel, întrucât această unitate a apărut pe lista persoanelor juridice nou autorizate; cu acea ocazie am verificat impactul asupra mediului înconjurător și care va fi frecvența controalelor următoare pe această linie, cu cât impactul este mai mare, cu atât controalele vor fi mai des efectuate. Am efectuat controlul împreună cu colegul meu Pățcaș Cristian la punctul de lucru, întrucât sesiul societății se afla în localitatea Paleu, așa țin minte, nu mai țin minte cine a reprezentat firma în concret, doar că nu ne-a putut pune la dispoziție toate documentele relevante solicitate, motiv pentru care am lăsat o invitație pentru a se prezenta la sediul instituției împreună cu documentele solicitate în vederea finalizării controlului, noi efectuând efectiv inspecția punctului de lucru și a activității care se desfășura efectiv. Arăt că, cu ocazia controlului nu am găsit nereguli semnificative, fiind vorba de o instalație modernă, tunel de spălat autoturisme, pe care nu am mai întâlnit-o în activitatea mea, găsind nereguli ne semnificative, cum ar fi gestionarea deșeurilor în mod selectiv. Nu am aplicat sancțiuni cu ocazia controlului, ci doar am dispus măsuri de remediere a activității, încheind controlul cu notă de constatare. Arăt că a fost primul control efectuat la acest agent economic de instituția noastră și de mine personal pe linie de mediu, întrucât persoana juridică a fost recent autorizată. Procedura este următoarea: societatea solicită autorizarea la Agenția de Protecția Mediului, care

emite autorizație, care se transmite și la Garda de Mediu, după care se dispune un control pe linie de mediu, iar ca urmare a controlului se stabilește gradul de risc asupra mediului înconjurător, acordându-se niște „calificative”. Arăt că nu l-am cunoscut, nu am auzit și nu am avut tangențe cu numitul Popa Vasile Constantin. Nu cred că numitul Popa Vasile Constantin a avut vreo legătură cu acest control efectuat de noi. Arăt că, controlul nu a fost planificat întrucât noi avem sarcina de a identifica noile unități autorizate și neautorizate care pot fi controlate. Arăt că, controlul la SC GENCO CAR WASH SRL s-a efectuat pe baza dispoziției comisarului șef, care a emis o delegație pentru control.”

Martorul Pățaș Cristian în declarația dată la 21 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 308-310 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Din anul 2009 îmi desfășor activitatea în cadrul Gărzii Naționale de Mediu – Comisariatul Județean Bihor, având ca principale atribuții efectuarea de inspecții și controale la agenții economici de pe raza județului referitor la respectarea legislației în domeniu. În primăvara anului 2014 am efectuat un control inopinat la SC GENCO SRL, având sediul social în mun. Oradea, str. Ștefan cel Mare nr. 9, împreună cu colegul meu Buzlea Ioan. Fiind întrebat declar că nu a fost vorba de un control tematic ori programat dinainte, fiind trimiși la firma respectivă în control de către comisarul șef Țepele Viorel. Totodată, din câte îmi amintesc nu a fost vorba de nicio reclamație, ci doar de un control inopinat și neplanificat. Cu ocazia controlului, rețin că administratorul firmei nu ne-a putut pune la dispoziție documentele solicitate, lasându-i invitație pentru a doua zi, când urma să se prezinte la sediul Gărzii de Mediu cu documentele solicitate. Din câte rețin nu au fost aplicate sancțiuni contravenționale. Nu îl cunosc pe prim-procurorul Vasile Constantin Popa, iar în privința controlului mai sus menționat, arăt că nu știu din ce motive a fost generat. Alte aspecte legale de obiectul cauzei nu cunosc. La audierea martorului a asistat avocatul Ghiula Călin, din partea inculpatului Vasile Popa...”

Același martor Pățaș Cristian în declarația dată în primă instanță la 28 februarie 2017, aflată la fila 226 în vol. VII dosar primă instanță a arătat „Nu sunt în relații de dușmănie sau rudenie cu niciuna dintre părți. Îmi mențin declarația dată la DNA Oradea în cursul urmăririi penale. Arăt că în anul 2014, ca și în prezent, am lucrat la Garda Națională de Mediu – Inspectoratul Bihor, în calitate de comisar. În această calitate, efectuez controale la agenți economici în ceea ce privește respectarea legislației referitoare la mediu. Arăt că în primăvara anului 2014 am efectuat un control inopinat la SC GENCO SRL Oradea, cu punct de lucru pe str. Ștefan cel Mare, împreună cu colegul meu, Buzlea Ioan, controlul fiind dispus de comisarul șef Țepele Viorel, iar în urma controlului am găsit mici nereguli, însă nu am aplicat sancțiuni contravenționale. Arăt că, controalele pe care le efectuăm sunt planificate și neplanificate, iar în concret societatea a fost controlată inopinat, respectiv s-a verificat respectarea actelor de reglementare întrucât societatea nu a mai fost controlată anterior, de aceea nici nu am aplicat sancțiuni. Din auzite știam de numitul Popa Vasile, însă nu a avut nicio legătură cu efectuarea acestui control. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: Dacă, direct sau indirect, șefii instituției v-au cerut dvs. sau colegilor să efectuați controale și să sancționați SC GENCO în perioada 2012-

2014? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de avocaul Iordăchescu: Pe parcursul anului 2014 ați mai efectuat vreun control la SC GENCO? Răspuns: Nu.”

Martora Hrișcu Daniela Viorica în declarația dată la 21 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 304-306 în vol. 3 dosar parchet a arătat „Din anul 1996 îmi desfășor activitatea în cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă Bihor, iar din anul 2006 am fost repartizată pe Compartimentul Control Relații de Muncă. În vara anului 2013, mai exact în 27 iunie 2013, am efectuat un control inopinat la sediul SC GENCO SRL cu sediul social în Oradea, str. Ștefan cel Mare nr. 9, societate care administra o spălătorie autor. Cu ocazia controlului s-a urmărit depistarea muncii fără forme legale și transmiterea contractelor individuale de muncă în registrul general de evidență a salariaților în format electronic. Controlul în cauză a fost finalizat în ziua următoare, 28 iunie 2013, când administratorul firmei s-a prezentat la sediul I.T.M. Bihor cu documentele solicitate, fără a fi aplicate sancțiuni contravenționale întrucât nu au fost constatate deficiențe. Declar că nu a fost vorba de un control tematic, ci a fost vorba de un control inopinat sau campanie națională, fără să-mi amintesc exact. Alte aspecte legate de obiectul cauzei nu cunosc. La audierea martorului a asistat avocatul Ghiula Călin și avocat Asloviciu Anamaria din partea inculpatului Vasile Popa...”

Aceeași martoră Hrișcu Daniela-Viorica în declarația dată în primă instanță la 28 februarie 2017, aflată la fila 224 în vol. VII dosar prima instanță a arătat că „Imi mențin declarația dată la DNA la data de 21.10.2014. Arăt că în anul 2013, dar și în prezent, lucrez la I.T.M. Bihor, la compartimentul Corp Control și Relații de Muncă. Arăt că la data de 27.06.2013 am efectuat un control în localitatea Paleu, la o societate comercială care nu are nicio legătură cu prezentul dosar, iar la reîntoarcerea spre Oradea, am fost sesizate, eu și dna Lazăr Aurora Olimpia, colega mea de echipă, de dna Moș Ioana- Șef serviciu Corp Control și direcționate la SC GENCO CAR WASH SRL Oradea, cu punct de lucru în Oradea, str. Ștefan cel Mare. Arăt că, controlul a fost inopinat și obiectivul a fost depistarea muncii „la grup”. Arăt că acest tip de control nu este unul tematic în limbajul nostru comun, noi înțelegând prin tematic acea situație când suntem sesizați în vreun fel. În cazul de față, nu cunosc dacă a existat vreo sesizare sau nu, noi fiind direcționați de către dna Moș Ioana pentru acest control. Arăt că la fața locului am luat declarații persoanelor prezente, nu am luat măsuri și nu am aplicat sancțiuni contravenționale și am lăsat o înștiințare pentru a doua zi unei persoane din cadrul societății pentru finalizarea controlului, pentru a se deplasa la ITM Bihor. Aspectele controlate au fost următoarele: existența contractelor de muncă și dacă acestea sunt transmise în aplicația REVISAL, însă nu mai știu exact dacă am făcut consemnările necesare în registrul unic de control. Întrebare pusă de avocaul Iordăchescu: În 2013 îl cunoașteți pe inculpatul Popa Vasile? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de avocaul Iordăchescu: Dacă inculpatul Popa Vasile, direct sau indirect, are vreo implicație în dispunerea controlului și dacă a solicitat să aplicați vreo sancțiune? Răspuns: Nu îl cunoașteam pe inculpatul Popa Vasile și nici nu am fost rugată în acest sens.”

Martora Lazăr Aurora Olimpia în declarația dată la 21 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 300-302 în vol. 3 dosar parchet a arătat că: ”Din anul 2000 îmi desfășor activitatea în cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă Bihor, având ca principale atribuțiuni de serviciu efectuarea controalelor tematice și inopinate în domeniul relațiilor de muncă. În cursul lunii iunie 2013, mai exact în data de 27 iunie 2013, împreună cu colega mea, Hrișcu Daniela Viorica, am efectuat un control neplanificat, inopinat la SC GENCO CARWASH SRL, având punct de lucru în mun. Oradea, str. Ștefan cel Mare nr. 9, unde funcționează o spălătorie auto. Controlul a avut ca obiect și scop combaterea muncii fără forme legale. Cu ocazia controlului au fost audiate persoanele depistate că își desfășurau activitatea la spălătoria respectivă, respectiv un număr de 7 salariați, iar întrucât administratorul firmei nu avea documentele solicitate la punctul de lucru și pentru că am constatat că toate cele 7 persoane aveau încheiate contracte individuale de muncă am anunțat conducerea I.T.M. Bihor despre cele constatate și am anunțat administratorul firmei pentru a se prezenta a doua zi la sediul instituției cu documentele solicitate. Întrucât nu au fost constatate nereguli nu au fost luate sancțiuni contravenționale. Fiind întrebată, declar că nu a fost vorba de un control tematic, ci am fost direcționată la sediul firmei respective de către șeful Serviciului de Control Relații de Muncă, doamna Moș Ioana, fără să cunosc alte detalii. Alte aspecte legale de obiectul cauzei nu cunosc. La audierea martorului a asistat avocat Asloviciu Anamaria, din partea inculpatului Vasile Popa...”

Aceeași martoră Lazăr Aurora-Olimpia în declarația dată în primă instanță la 28 februarie 2017, aflată la fila 223 în vol. VII dosar prima instanță a menționat „Arăt că am lucrat și lucrez și în prezent la Inspectoratul Teritorial de Muncă Bihor- Serviciul Corp Control Relații de Muncă, fiind inspector de muncă la această instituție, astfel că activitatea mea se referă la activitatea unor controale la societăți comerciale. La data de 27.06.2013 împreună cu colega mea Hrișcu Daniela Viorica, am efectuat un control neplanificat la SC GENCO CAR WASH SRL Oradea, care avea ca obiect de activitate spălătorie auto, tematica controlului fiind cea de combatere a muncii „la negru”, dispoziția de efectuare a controlului, luând declarații de la toate persoanele găsite la fața locului. Am constatat că toți salariații aveau încheiat contracte de muncă care au fost transmise în aplicația electronică REVISAL, administratorul societății fiind chemat pentru a doua zi la sediul instituției pentru a finaliza controlul respectiv. La acest control nu au fost aplicate sancțiuni contravenționale și nici măcar nu s-a luat vreo măsură. Arăt că am fost direcționați la sediul acestei firme de către doamna Moș Ioana, șefa Serviciului de Control și Relații de Muncă din cadrul instituției, fără să cunosc motivul direcționării la această societate cu privire la controlul efectuat. Arăt că la societate a fost și doamna administrator al societății și soțul acesteia, la care le-am luat declarații tip despre problema angajării. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă controalele pentru depistarea și combaterea cea de combatere a muncii fără forme legale, se efectuează cu anunțarea în prealabil a agentului economic? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă obiectivele controlului au fost consemnat în registrul unic de control al societății? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă dvs.

ai semnat în registrul unic de control? Răspuns: Da, Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă vi s-a solicitat de către conducătorul instituției din care făcea parte să aplice sancțiuni în controlul care urma să-l faceți la GENCO CAR WASH SRL în 27.06.2013? Răspuns: Nu. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă ați mai efectuat în aceeași zi controale și la alți agenți economici și în caz afirmativ la câți? Răspuns: Da, în jur de 4 unități. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă vă mențineți afirmația în sensul că în faza de urmărire penală, când ați fost audiată ca martor, ați afirmat că nu a fost vorba de un control tematic la SC GENCO CAR WASH SRL? Răspuns: Controlul a avut o temă, respectiv depistarea muncii fără forme legale. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă la vremea respectivă l-ați cunoscut pe inculpatul Popa Vasile Constantin? Răspuns: Nu, nici nu am știu motivul pentru care am fost chemată la DNA pentru a fi audiată în calitate de martor. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă inculpatul Popa Vasile, direct sau indirect, v-a solicitat sau v-a dispus să aplicați sancțiuni contravenționale firmelor familiei Lozincă? Răspuns: Nu, niciodată.”

Martora Pop Doina Mariana în declarația dată la 21 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 312-314 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Sunt inspector fiscal la AIF - Serviciul de Inspecție Fiscală Contribuabili Mijlocii de la crearea acestei structuri în septembrie 2013. Anterior momentului respectiv, am lucrat tot ca inspector fiscal la Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor. În vara anului 2013, am efectuat un control la societatea CAR WASH S.R.L., fiind în echipă cu colega mea Bistean Mirela. Controlul a fost făcut la cererea agentului economic, care avea în derulare o investiție și a solicitat rambuasarea taxei pe valoarea adăugată. Din câte îmi amintesc, CAR WASH S.R.L. adusese din import o instalație automată de spălare a autoturismelor. Nu l-am cunoscut și nu îl cunosc pe dl. prim procuror Popa Vasile Constantin de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și, ca atare, nu am nicio relație cu el. Nu am știință ca dl. Popa Vasile să fi avut vreo legătură cu controlul de la CAR WASH S.R.L. Nu mai am nimic de adăugat...”

Aceeași martoră Pop Doina Mariana în declarația dată în primă instanță la 28 februarie 2017, aflată la fila 225 în vol. VII dosar prima instanță a arătat că „Nu sunt în relații de rudenie sau dușmănie cu niciuna dintre părți. Îmi mențin declarația dată în cursul urmăririi penale. Arăt că în anul 2013, ca și în prezent, am lucrat la DGFP Bihor în calitate de inspector la Serviciul de Inspecție Fiscală, iar atribuțiile mele de serviciu se referă la anumite controale la agenți economici pe linie fiscală. Controalele se desfășoară în echipă de două persoane, echipele fiind alcătuite de conducătorul unității. Arăt că, controlul a fost efectuat împreună cu colega mea, Bistean Mirela, controlul fiind solicitat de agentul economic, respectiv GENCO CAR WASH SRL, acesta având loc în vara anului 2013, întrucât această societate a avut înregistrat la DGFP Bihor un decont de TVA cu opțiune de rambursare a TVA, motiv pentru care trebuia să dea curs acestei solicitări. Arăt că acest control a fost unul inopinat, iar în astfel de situații nu există niciun fel de planificare a efectuării controalelor, noi necunoscând când vom efectua controlul respectiv și nici conducătorii instituției. Arăt că societatea în cauză și-a externalizat contabilitatea, iar noi am efectuat controlul la această societate specializată în contabilitate. Nu mai cunosc care au fost

concluziile controlului efectuat, dar am făcut mențiunile în registrul unic de control conform actelor normative. Arăt că nu mai cunosc dacă am aplicat sau nu sancțiuni contravenționale, dar ceea ce pot să afirm sigur este că am diminuat TVA-ul care se solicitase la rambursare. Nu am fost deloc la sediul GENCO. Nu l-am cunoscut și nici nu îl cunosc pe Popa Vasile și nici nu a avut vreo legătură cu controlul efectuat la GENCO CAR WASH SRL. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă ați mai efectuat și alte controale la GENCO în afară de acesta? Răspuns: Arăt că am mai efectuat prin anii 2007-2008 un control la o societate gestionată de dna Lozincă, dar nu știu dacă este vorba de aceeași societate comercială. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: De ce s-a diminuat TVA-ul de rambursat? Răspuns: În concret nu țin minte care a fost motivul diminuării TVA-ului solicitat, dar acest lucru se întâmplă în acele situații când documentele prezentate nu sunt în conformitate cu prevederile legale. Întrebare pusă de avocatul Iordăchescu: dacă șefii dvs. au solicitat efectuarea unor controale la societățile gestionate de numita Lozincă Maria și s-au aplicat sancțiuni contravenționale. Răspuns: Niciodată.”

Martorul Bistrean Mirela în declarația de la 21 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 315-317 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Sunt inspector fiscal la AJFP Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală. În cursul anului 2013, împreună cu colega mea Pop Doina, am făcut un control fiscal la societatea CAR WASH S.R.L., control care a fost solicitat de agentul economic pentru a i se aproba o rambursare de TVA aferentă unei investiții. Controlul propriu-zis a fost făcut la firma de contabilitate ECOJUR S.R.L. Oradea, a doamnei Secară, iar pe reprezentanta CAR WASH S.R.L. am întâlnit-o doar la final. Nu îl cunosc pe dl. prim procuror Popa Vasile Constantin de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și nu am avut niciun fel de relații cu el. Nu am știință ca dl. Popa Vasile să fi avut vreo legătură cu efectuarea controlului la societatea CAR WASH S.R.L. Nu mai am nimic de declarat...”

Aceeași martoră Bistrean Mirela în declarația dată în primă instanță la 28 martie 2017 aflată la fila 9 în vol. VIII dosar prima instanță a arătat că „Îmi mențin declarația dată la 21.10.2014 la DNA Oradea. Arăt că în anul 2013 am lucrat la DGGP Bihor în calitate de consilier. Arăt că în anul 2013 am efectuat un control în calitate pe care o aveam la GENCO CAR WASH SRL referitor la restituirea de TVA. Arăt că ne-am deplasat pe teren la o firmă de contabilitate SC ECO JUR SRL și nu la punctul de lucru al societății, întrucât documentele contabile erau în acel loc și noi verificăm documentele contabile. Mai arăt că, controlul a fost efectuat împreună cu colega mea, Pop Doina. Arăt că am găsit anumite nereguli și astfel am diminuat suma de rambursat. Arăt că pe parcursul controlului am discutat cu reprezentanta firmei de contabilitate, discutând toți pașii de urmat, iar la final și cu reprezentanta SC GENCO CAR WASH SRL care s-a deplasat la sediul firmei de contabilitate și i-am prezentat concluziile controlului. Arăt că până la data controlului și nici ulterior nu l-am cunoscut pe numitul Popa Vasile Constantin, nu am auzit de el și nu am avut niciun fel de tangențe cu acesta. Arăt că, controlul se efectuează în baza ordinului de serviciu pe care îl primim de la șefii ierarhici superiori, planifică controlul iar pe baza acestei planificări se emite ordin de serviciu pentru efectuarea controlului. În

cazul concret nu ni s-a solicitat să efectuăm controlul într-o anumită manieră decât cea legală. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă ați efectuat mai multe controale în intervalul de timp 2010-2014 la SC GENCO CAR WASH SRL? Răspuns: Am efectuat doar acest control. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă motivul controlului efectuat a fost rambursarea de TVA sau un alt motiv? Răspuns: Obiectul controlului a fost rambursarea de TVA. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Efectuarea controlului a fost la inițiativa persoanei juridice? Răspuns: Da. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Cu ocazia acestui control se pot aplica și sancțiuni? Răspuns: Cu ocazia controlului verificăm doar problema restituirii de TVA, iar în cazul în care observăm și alte nereguli, trebuie să anunțăm șeful ierarhic superior în vederea extinderii controlului, dacă este cazul. Întrebare pusă de av. Iordăchescu: Dacă s-a restituit suma solicitată constând în TVA către SC GENCO CAR WASH SRL? Răspuns: Suma solicitată a fost diminuată cu ocazia controlului de TVA.”

Martora Negrău Adriana-Florina în declarația dată la 21 octombrie 2014 în cursul urmăririi penale, aflată la filele 327-329 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Sunt inspector fiscal la ANAF – Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor. În cursul anului 2013, împreună cu colega mea Groza Rodica, am efectuat un control la societatea CAR WASH S.R.L. Controlul a fost făcut la cererea agentului economic, care a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată pentru o investiție realizată. Cu ocazia controlului nu au fost constatate ilegalități. Nu îl cunosc și nu am avut nici un fel de relații cu dl. prim procuror Popa Vasile Constantin, de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, despre existența căruia am aflat doar din ziare, după începerea anchetei față de el. Nu am știință ca dl. Popa Vasile să fi avut vreo legătură cu controlul de la CAR WASH S.R.L....”

Aceeași martoră Negrău Adriana-Florina în declarația dată la prima instanță la 28 martie 2017, aflată la fila 6 în vol. VIII dosar prima instanță a arătat că:”Îmi mențin declarația dată la 21.10.2014 la DNA Oradea. Arăt că în cursul anului 2013 și în prezent lucrez la ANAF, DGFP Cluj Napoca, Serviciul de Inspecție Fiscală, în calitate de inspector. Arăt că în anul 2013 am efectuat un control la SC GENCO CAR WASH SRL Oradea împreună cu colega mea, Groza Rodica, la sesizarea agentului economic în problema rambursării de TVA în sumă de 9 mii lei pentru investiții. Arăt că efectuăm aceste controale în perioada de prescripție, efectuându-se în prealabil o analiză de risc de către Administrația Financiară, după care noi efectuăm controlul. Controlul s-a efectuat la sediul societății din Oradea, str. Ștefan cel Mare, iar societatea a fost reprezentată pe parcursul controlului de administratorul societății, doamna Lozincă. Arăt că nu am găsit nereguli semnificative cu ocazia controlului, doar o sumă de 30 lei și practic am validat suma deja primită de societate în anul 2010. Am discutat și cu firma de contabilitate care efectuează contabilitatea la firma controlată, telefonic, și nu a fost cazul de a convoca reprezentanțul acestei firme de contabilitate la locul controlului. Arăt că până la data controlului nu l-am cunoscut și nu am auzit de numitul Popa Vasile Constantin, ci doar ulterior am citit în ziare despre acesta, eu neavând niciun fel de tangență cu acesta. Am aflat cu o zi-două înainte de efectuarea controlului la SC GENCO CAR WASH

SRL, ca de obicei, pe baza ordinului de serviciu, acest lucru fiind hotărât de Serviciul de analiză, controlul fiind obligatoriu. Arăt că din punctul meu de vedere controlul nu are niciun fel de legătură cu numitul Popa Vasile Constantin, controlul efectuându-se ca urmare a solicitării societății.”

Martora Groza Rodica în declarația dată în cursul urmăririi penale la 21 octombrie 2014 aflată la filele 330-332 în vol. 3 dosar parchet a arătat că „Lucrez în cadrul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală din anul 2001, în prezent fiind încadrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor, ca inspector fiscal. În această calitate, în vara anului 2013 am efectuat un control la societatea CAR WASH S.R.L., deținută de familia Lozincă. Societatea menționată a realizat o investiție, constând într-o linie, gen tunel, pentru spălarea autoturismelor, și a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferentă acesteia. Întrucât rambursarea TVA-ului (cuprins undeva între 60.000 și 100.000 lei) la solicitarea contribuabilului se face doar în urma unui control, conducerea AIF Bihor a dispus efectuarea acestuia. În astfel de situații, controlul fiscal verifică atât documentele investiției, cât și realitatea faptică pentru evitarea fraudelor. Din dispoziția conducerii A.I.F. Bihor, controlul a fost efectuat de o echipă de inspectori formată din două persoane, respectiv eu și dna Negrău Adriana. Cu ocazia controlului la CAR WASH S.R.L. nu au fost constatate ilegalități, astfel că s-a propus aprobarea cererii de rambursare formulată de agentul economic. Nu am niciun fel de relații cu dl. prim procuror Popa Vasile, despre care nici nu am auzit până la apariția știrilor de presă referitoare la anchetarea lui. Nu am știință ca dl. Popa Vasile să fi avut vreo legătură cu controlul efectuat la CAR WASH S.R.L. Nu mai am nimic de declarat...”

Aceași martoră Groza Rodica în declarația dată în primă instanță la 28 martie 2017 aflată la fila 5 în vol. VIII dosar primă instanță a arătat că „ În anul 2013, precum și în prezent, am lucrat și lucrez la ANAF, Inspecția Fiscală, în calitate de consilier fiscal. Îmi mențin declarația dată la DNA Serviciul Teritorial Oradea în data de 21.10.2014. În anul 2013 am efectuat un control la SC GENCO CAR WASH SRL Oradea, fiind un control parțial, pe rambursare de TVA, la solicitarea firmei. Arăt că suma solicitată constând în TVA de rambursat a fost de 9.200 lei pentru investiția efectuată la spălătorie, respectiv tunel automatizat cu perii pentru spălat mașini. Arăt că, controlul s-a efectuat la sediul social al firmei Oradea, str. Ștefan cel Mare, într-un birou aflat la etajul unei clădiri, firma fiind reprezentată de soții Lozincă, controlul fiind efectuat cu colega de echipă, Negrău Adriana. Arăt că am efectuat controlul documentelor fiscale, a facturilor, găsind nereguli nesemnificative, suma fiind deja primită de societate, noi efectuând doar un control ulterior, acesta fiind obligatoriu. Arăt că mecanismul rambursării de TVA este următorul: firma solicită rambursarea TVA-ului, se fac anumite verificări asupra bonității firmei, comportamentului fiscal, firma primește suma solicitată, iar apoi se efectuează un control ulterior, amănunțit, cu ocazia căruia se verifică documentele fiscale, stabilindu-se dacă suma solicitată a fost cea corectă, acest lucru realizându-se în termenul de prescripție de 5 ani. În cazul în care suma nu este corectă, se întocmește o decizie de impunere iar suma este returnată statului. Arăt că până la realizarea

controlului nu am auzit de numitul Popa Vasile Constantin, doar ulterior am auzit de dânsul din ziare și nu am avut niciun fel de tangențe cu dânsul. Arăt că nu are nicio legătură controlul efectuat cu persoana dânsului, fiind un control obligatoriu. Conducerea a stabilit și planificat controlul, noi efectuând controlul pe baza ordinului de serviciu.”

Înalta Curte a reevaluat ansamblul materialului probator administrat în cursul procesului penal în ceea ce privește infracțiunea de șantaj, ce a fost expus mai sus și față de noua încadrare juridică a acesteia, prev. de art. 207 alin. 1 și alin. 3 din Codul penal, reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile-Constantin a constatat ca situație de fapt că între soții (la acea vreme) Popa Vasile Constantin și Liana și soții Lozincă Maria și Dan s-au stabilit relații de amicitie, favorizate de faptul că, atât inculpatul Popa Vasile Constantin, cât și Popa Liana obișnuiau să meargă la spălătoria soților Lozincă, fie cu autoturismele pe care le dețineau, fie pentru a spăla covoarele. La un moment dat soții Lozincă i-au dat un împrumut inculpatului Popa Vasile Constantin de 80.000.000 lei vechi pentru a finaliza unele lucrări de construcție efectuate la imobilul din comuna Haieu, județul Bihor. Suma împrumutată a fost restituită în totalitate, așa cum declară și persoana vătămată Lozincă Maria, care după un interval de timp, în cursul anului 2010, după ce a încercat să contracteze un împrumut bancar fără să reușească, a solicitat suma de 200.000.000 lei vechi soților Popa, cu titlu de împrumut.

Inculpatul Popa Vasile-Constantin a acceptat să o împrumute pe persoana vătămată Lozincă Maria cu suma de 197.000.000 lei vechi, iar la acordarea împrumutului nu s-a stabilit un termen de restituire a sumei care a făcut obiectul înțelegerii. Cu toate acestea, până în vara anului 2013, partea vătămată a restituit suma de 120.000.000 lei vechi inculpatului.

Sub motivul că persoana vătămată întârzia stingerea datoriei, începând cu sfârșitul anului 2013, inculpatul Popa Vasile Constantin a exercitat presiuni care au degenerat în amenințări și insulte la adresa lui Lozincă Maria, căreia i se solicita să restituie diferența de bani.

Conținutul amenințărilor proferate de Popa Vasile Constantin este grav, inculpatul prevalându-se de statutul său, ceea ce a creat părții vătămate o stare firească de temere.

Conținutul amenințărilor proferate de Popa Vasile Constantin este grav, inculpatul prevalându-se de statutul său, ceea ce a creat părții vătămate o stare firească de temere.

În concret, inculpatul Popa Vasile Constantin a proferat amenințări așa cum rezultă din declarația persoanei vătămate Lozincă Maria, a soțului acesteia, Lozincă Dan, dar și din datele obținute în cursul supravegherii tehnice:

-„(...) – Popa Vasile Constantin: -Da’ știu că nu mă mai suni! Na, uită-te! Eu o să-ți trimit pe altcineva și o să-ți ia banii altcumva, atunci.Bine?

Măriuța: -Nu! Te rog, Vasile!

Popa Vasile Constantin:- Na,bine!

Măriuța: -Ai...(n.n.discuția se întrerupe) (...)”

- „ (...) Dl Popa era foarte furios și a strigat la mine că dacă nu-i dăm toți banii ne scoate din oraș, că ne „termină” și că dacă ne-am dorit un dușman, acum îl avem(...)” - declarația lui Lozincă Dan,

- „ (...) Nu știi cu cine ai de-a face” și „Nu îți doresc să ai așa un dușman ca mine” (...)” - declarația lui Lozincă Maria;

- „ (...) Nu mai îmi trebuie banii tăi, dar de tine o să am eu grijă (...)” – declarația lui Lozincă Maria;

- „ (...) Te distrug.” „Nu scapi tu de mine în viața asta”, „O să-ți trimit controale la greu, întrucât toți sunt prietenii mei”, „Îți țin eu evidența banilor”, „Ai un dușman pe viață și nu orice dușman”. Toate acestea au fost însoțite de înjurături din cele

mai urâte, fiind jignită fără nicio reținere în prezența clienților (...)” – declarația lui Lozincă Maria;

- „Dl. Popa Vasile când a venit la spălătorie spunea să nu mă pun cu dânsul că o să-mi închidă firma, că o să vină acasă să-mi ia mobila, frigiderul, că o să-mi facă copiii de râs...că mă va monitoriza, că mă va muta și că are prieteni suspuși, că este o persoană publică, fiind credibil ceea ce mi-a spus întrucât de fiecare dată când veneam o mașină albăstri la intrarea spălătoriei credeam că este cineva în control, iar cele spuse de l le-am luat în serios, crezând că aceste lucruri se pot întâmpla...Menționez că, urmare a acțiunilor numitului Popa Vasile, m-am simțit șantajată, așa cum se susține în actul de sesizare a instanței, acest lucru apreciind că ar subzista datoria amenințărilor repetate.” – declarația persoanei vătămate Lozincă Maria în fața primei instanțe”;

- „dacă nu îi dau banii o să am de-a face cu el pentru că este persoană publică”- declarația persoanei vătămate Lozincă Maria în fața instanței de apel.

În alte note de redare a convorbirilor telefonice s-a menționat: ”Popa Vasile-Constantin: Na, îți dai seama! Da, da, da. Da. Du-mă în continuare cu preșu’ și o să vezi ce o să se... Lozincă Maria: Da’ nu te duc cu preșu’! Știi tu ce tensiune mare am eu din cauza banilor ăstora, Vasile? Nu știi!...Popa Vasile-Constantin: Eu sunt convins...Auzi, MĂRIUȚĂ? Eu sunt convins că trei zile la spălătorie faci banii ăia, care trebe să mi-i dai mie. Maxim trei zile. Dar, na! Mă duci cu preșu’, asta este...Popa Vasile-Constantin: Las’ că inventariez eu să văd. O să-ți fac eu un inventar să văd cât încasezi pe zi. Bine? Lozincă Maria: Da’ nu trebe să-mi faci că eu îți arat hârtiile. Popa Vasile-Constantin: O să-i fac eu!Na, bine!Na, bine! Hai că... Lozincă Maria: Bine, VASILE’ Eu... eu n-am nimic de ascuns. Deci...”; pct. 26... Lozincă Maria: Da’cum să nu? I-am dat ieri, VASILE! Popa Vasile-Constantin: Na,bine! Bine! Bine, MĂRIUȚĂ! Atunci... Popa Vasile-Constantin: Nu, nu!Stai, că nu mi-o zis, că doară eu... Lozincă Maria: M-am speriat acum...Popa Vasile-Constantin: Na, bine. Ok! Bine, MĂRIUȚĂ. Lozincă Maria: O fost ieri, VASILE, și i-am dat ieri banii. Popa Vasile-Constantin:Bine.Bine. Lozincă Maria:Na, bine? M-am speriat acum, că de ce zici așa.” pct. 32 Mudura Marius: Da. Lozincă Maria: Bună dimineața! Mudura Marius: Bună di... Lozincă Maria: De la spălătorie, MĂRIUȚĂ vă deranjează. Mudura Marius: Ă...vin nu știu la ce oră. Sărut mâna! Că mă duc la service acum, cu mașina lu’șefu’... Lozincă Maria: Da’ asta am vrut să vă spun, să nu veniți astăzi, că n-am făcut bani... Mudura Marius:

Na! Lozincă Maria:...cu vremea asta. Mudura Marius: Bine. Da' când să vin atunci? Lozincă Maria: Ce ziceți? Stați că vă... la...sper să avem astăzi. Vă sun la dimineață...” pct. 36. ...Popa Vasile-Constantin:Mă, lasă-mă tu pe mine... Lozincă Maria: Te rog foarte frumos!...Popa Vasile Constantin:...cu cheștiile alea, nu mă...MĂRIUȚA!... Popa Vasile -Constantin: MĂRIUȚA, nu fă cheștiile din astea, crede-mă că o să ajungem să regretăm cheștiile astea! Lozincă Maria: Nu vreau! Popa Vasile-Constantin: Nu o lua ca amenințare, iar! Bine! Ascultă-mă!...”

În declarația sa, inculpatul Popa Vasile Constantin recunoaște în mod implicit proferarea amenințărilor:

-„(...) În cursul anului 2011 am divorțat de Popa Liana, ulterior aflând că soții Lozincă îi achită și ei tranșe din împrumut, fapt care nu m-a deranjat, ba dimpotrivă. Corespund realității faptul că de circa doi-trei ani de zile, la un interval de timp de circa două-trei săptămâni, mă deplasam la spălătoria auto a acesteia situată în Oradea, ocazie cu care îi solicitam restituirea banilor (...);

-„(...) Nu îmi amintesc, dar este posibil, sub imperiul nervilor, ca în câteva rânduri să o fi înjurat sau să fi folosit cuvinte mai neortodoxe. Repet că nu îmi amintesc exact și nu pot să dau exemple în acest sens.” (...).

Este fără dubiu că inculpatul Popa Vasile Constantin a exercitat presiuni concretizate în amenințări, în scopul de a dobândi în mod injust folostul reprezentat de diferența de bani nerestituită, în loc să recurgă la mijloacele legale de rezolvare a situației.

Astfel, instanța de control judiciar consideră că declarațiile persoanei vătămate Lozincă Maria se coroborează cu declarațiile martorului Lozincă Dan, cu notele de redare ale convorbirilor telefonice, precum și cu declarațiile martorului Mudura Marius, confirmând prin limbajul folosit existența contrângerii, prin amenințare, asupra persoanei vătămate în restituirea sumei de bani împrumutate, cuvintele și expresiile adresate de către inculpatul Popa Vasile Constantin, chiar tonul folosit, așa cum a rezultat din audierea convorbirilor telefonice, care chiar dacă nu era strident, ci calm a creat o stare de temere persoanei vătămate, întărită și de calitatea de persoană publică, persoana vătămată știind că este prim-procuror, că o parte din banii restituiți erau dați șoferului de pe mașina de serviciu a inculpatului, așa încât ambele condiții care trebuie îndeplinite sub aspectul tipicității, în sensul existenței constrângerii în conținutul infracțiunii de șantaj sunt realizate.

Chiar susținerea apărătorului inculpatului Popa Vasile Constantin că persoana vătămată ar fi afișat un ton dezinvolt și o atitudine de ironizare a inculpatului de fiecare dată atunci când urma să-i achite o tranșă din împrumut, ceea ce ar conduce la inexistența șantajului, nu poate fi avută în vedere o asemenea apărare, întrucât pentru existența infracțiunii de șantaj, nu este necesar ca acțiunea de constrângere să fi produs o stare de temere, fiind suficient ca, prin natura și felul cuvintelor și expresiilor amenințătoare folosite, această acțiune să fie obiectiv susceptibilă de a conduce la o stare de temere.

În contextul concret al cauzei, acțiunea inculpatului Popa Vasile Constantin, prin cuvintele, expresiile amenințătoare folosite, calitatea deținută și modul în care a înțeles să recupereze o parte din bani era obiectiv de natură să

conducă la o stare de temere. Mai mult, chiar persoana vătămată Lozincă Maria în declarațiile date a menționat în mod concret că această temere s-a realizat efectiv asupra acesteia, așa încât condiția de realizare din punct de vedere obiectiv, a cuvintelor și expresiilor folosite, prin prisma funcției de prim-procuror a fost depășită, fiind realizat rezultatul acțiunilor sale, în sensul că părții vătămate i s-a produs în mod concret o stare de temere, ce a determinat-o să dea banii împrumutați sub imperiului acesteia, afirmând că se simțea monitorizată, că vor fi făcuți de răs copiii săi, că inculpatul îi era dușman, așa încât constângerea ca o condiție de tipicitate a infracțiunii de șantaj a fost realizată.

Declarația martorei Cuc Valeria dată în fața primei instanțe, al cărei conținut a fost expus de instanța de apel nu poate fi avută în vedere, întrucât martora chiar dacă l-a însoțit o dată pe inculpatul Popa Vasile Constantin la spălătorie și a asistat la discuția cu privire la suma restituită, a unei părți din bani fiind dați și fostei soții a inculpatului, la eșalonarea împrumutului, persoana vătămată nefiind de acord, această discuție nu este de natură a înlătura expresiile și cuvintele folosite de acesta la adresa părții vătămate care s-a aflat sub constrângerea inculpatului, în mod efectiv, în condițiile în care acestea obiectiv erau de natură să realizeze acțiunea de constrângere, așa încât scopul injust al folosului patrimonial nu poate fi înlăturat.

De asemenea, nici declarația martorului Indrieș Florian dată în fața primei instanțe și al cărei conținut a fost expus de către instanța de apel nu poate fi avută în vedere, întrucât martorul a asistat la aspecte indirecte, necunoscând-o pe persoana vătămată Lozincă Maria, ci doar la discuții telefonice purtate numai de soții Popa în vederea restituirii împrumutului, fiind făcute de acesta, afirmații și de ordin deductiv cu privire la un potențial împrumut, ceea ce nu poate înlătura natura injustă a folosului patrimonial, ca urmare a îndeplinirii celor două condiții referitoare la contrângere cu privire la suficiența realizare obiectivă a mijloacelor folosite de inculpat în producerea stării de temere, care, în contextul a și avut loc asupra persoanei vătămate Lozincă Maria, precum și a conduitei acesteia sub imeriul stării de temere în restituirea sumei de bani împrumutată de inculpat.

Înalta Curte consideră că declarația dată de martorul Popa Liviu în fața instanței de apel nu poate fi avută în vedere, întrucât aceasta relevă aspecte legate de existența unui împrumut dat de inculpatul Popa Vasile Constantin persoanei vătămate Lozincă Maria și încercarea de restituire a acestuia din partea sa, necunoscând aspecte legale de amenințări, ceea ce nu înlătură existența acestora din celelalte declarații ale persoanei vătămate, ale martorului Lozincă Dan și ale martorului Mudura Marius.

Declarația martorului Mudura Marius din fața instanței de apel, se coroborează cu celelalte declarații ale sale, dar și cu declarațiile persoanei vătămate Lozincă Maria și notele de redare ale convorbirilor telefonice purtate între martor și inculpatul Popa Vasile Constantin, dar și între martor și persoanei vătămate Lozincă Maria, chiar martorul, în calitate de șofer al inculpatului a ridicat bani de la partea vătămată, ca urmare a dispoziției date de inculpat de a se

deplasa la locul de muncă al acesteia ori chiar partea vătămată l-a sunat să se deplaseze pentru a-i remite inculpatului sume de bani.

Declarațiile martorilor audiați care au efectuat diverse controale din partea unor entități, atât în cursul urmăririi penale, cât și în primă instanță al căror conținut a fost prezentat de instanța de apel, nu pot fi luate în considerare, întrucât chiar dacă inculpatul Popa Vasile Constantin nu a avut nicio contribuție la declanșarea, derularea lor controalelor, acestea nu sunt de natura a înlătura starea de temere creată la nivel obiectiv prin acțiunea concretă a inculpatului, dar și subiectiv al reprezentării persoanei vătămate Lozincă Maria, că inculpatul prin funcția deținută ar putea avea un rol, în raport și cu nivelul acesteia de cunoaștere al consecințelor pe care le-ar suporta ca urmare a calității inculpatului, ca persoană importantă, asociată cu culoarea albastră a mașinii de serviciu a acestuia, pe care inculpatul a trimis-o în mai multe rânduri pentru recuperarea împrumutului, ceea ce este suficientă pentru realizarea condiției de constrângere a infracțiunii de șantaj comisă de inculpatul Popa Vasile Constantin.

Totodată, nici agenda în care persoana vătămată Lozincă Maria avea consemnate sumele încasate, împrumutate nu este de natura decât a proba suma de bani și nicidecum existența unor sume care ar fi îndestulat acoperirea împrumutului, întrucât nu poate înlătura constrângerea acesteia de către inculpat, în condițiile deja arătate, acestea conducând pe partea vătămată să aibă o conduită sub imperiul temerii produse atunci când a restituit suma de bani împrumutată. Modul de restituire al sumei împrumutate de către partea vătămată pe parcursul unei perioade de timp îndelungate nu este de natura a înlătura caracterul injust al folosului, întrucât în mod obiectiv au fost îndeplinite condițiile constrângerii.

Declarațiile inculpatului Popa Vasile Constantin în calitățile procesuale diferite pe parcursul procesului penal, au fost infirmate de mijloacele de probă arătate, așa încât încercarea acordării unui caracter just al folosului, ca urmare a unui împrumut privind o sumă de bani părții vătămate, care nu i-a fost restituită, este nedovedită, în condițiile în care din declarațiile persoanei vătămate Lozincă Maria, martorului Lozincă Dan, notelor de redare ale convorbirilor telefonice a rezultat adresarea cuvintelor și expresiilor folosite. De altfel, chiar inculpatul a menționat că a avut stări de iritare și a înjurat, a folosit cuvinte neortodoxe, ceea ce nu poate înfrânge existența la nivel obiectiv a temerii care se putea produce și care în mod real s-a și produs asupra părții vătămate, sub imperiul căreia a dat, respectiv a restituit suma de bani, folosul patrimonial devenind injust.

Credibilitatea persoanei vătămate Lozincă Maria în susținerea afirmațiilor sale rezultă din materialul probator administrat, așa încât susținerile apărării de a acredita că folosul patrimonial a fost just, natura relațiilor apropiate inițiale între familiile inculpatului și a părții vătămate, nu pot fi avute în vedere și nu pot înlătura existența sătii de temere avută de partea vătămată, în condițiile arătate.

Existența unor inadvertențe în afirmarea unor aspecte neesențiale în declarațiile persoanei vătămate și ale martorului Lozincă Dan, ca urmare a trecerii timpului nu pot conduce însă la acreditarea ideii inexistenței temerii produse asupra persoanei vătămate, întrucât aceste declarații se coroborează cu

notele de redare ale convorbirilor telefonice purtate, declarațiile martorului Mudura Marius.

Înalta Curte consideră că fapta, așa cum a fost mai sus reținută, în fapt și în drept întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii de șantaj, vinovăția inculpatului Popa Vasile Constantin fiind dovedită, acesta în calitatea de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în perioada 2013-2014 prin constrângere, folosind cuvintele și expresiile de amenințare arătate, nu numai că putea să producă teamă, dar în mod concret au condus la crearea acesteia, persoanei vătămate Lozincă Maria, care sub imperiul ei, a restituit diferența de sumă de bani împrumutată, inculpatului, ceea ce reprezintă un folos patrimonial injust.

Înalta Curte consideră că, în raport, cu dovedirea infracțiunilor mai sus menționate în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin sub aspectul individualizării pedepselor aplicate se vor avea în vedere dispozițiile art. 74 din Codul penal referitoare la criteriile generale de individualizare a pedepsei, în stabilirea cuantumurilor pedepselor principale, a pedepsei rezultante și a modalității de executare a acesteia.

Astfel, Înalta Curte va avea în vedere împrejurările și modul de comitere a infracțiunilor de abuz în serviciu în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri, favorizarea făptuitorului și șantaj, în raport cu baza factuală reținută în detaliu pentru fiecare din infracțiunile menționate care au condus la o reală stare de pericol pentru valorile ocrotite, prin consecințele lor, ca urmare a funcției deținută de inculpatul Popa Vasile Constantin, de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, dar și de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, ce implica responsabilități în respectarea normelor legale, dar și procedurale în asigurarea desfășurării urmăririi penale și combaterii infracționalității și care conferea încredere societății, precum și respectarea libertății persoanei au fost afectate, prin modul în care a comis faptele, încălcând atribuțiile de serviciu, favorizând făptuitori și aducând atingere libertății persoanei, infracțiunile comise fiind numeroase și diverse ca gen.

În ceea ce privește conduita și circumstanțele personale ale inculpatului Popa Vasile Constantin, inculpatul are studii superioare, de specialitate în domeniul juridic, având o vechime în magistratură în calitate de procuror de 16 ani și 8 luni, a ocupat funcția de prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, precum și pe aceea de Procuror Șef Secție Urmărire Penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și prim procuror al Parchetului de pe lângă Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, a realizat un volum important de dosare penale și alte lucrări, este apreciat pentru competență profesională, a avut bună relaționare cu colegii, judecătorii, avocații, a avut calificativul „Foarte bine” la ultima evaluare profesională, așa cum rezultă din copiile procesului-verbal privind evaluarea activității profesionale pentru perioada 2008-2010 și a referatului privind activitatea profesională și conduita sa, aflate la filele 175-177 în vol. IV al dosarului Înaltei Curți, este divorțat, este căsătorit în prezent, nu a recunoscut faptele comise.

Înalta Curte în procesul de individualizare a pedepselor având în în mod concret criteriile prevăzute de art. 74 din Codul penal și evidențiate mai sus, precum și de perioada care s-a scurs de la momentul comiterii faptelor și până în prezent, se va orienta pentru fiecare infracțiune comisă în cantități minime sau orientate către minimul legal, ca urmare a calității detinute, acestea fiind majorate, față de dispozițiile incidente, considerând că pedepsele aplicate sunt în măsură să reflecte, atât împrejurările faptice, modalitățile de comitere, circumstanțele personale ale inculpatului, care până la momentul săvârșirii lor a avut o conduită pozitivă.

Astfel, instanța de control judiciar va dispune condamnarea inculpatului Popa Vasile Constantin la o pedeapsă principală de 3 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 207 alin. 1 și alin. 3 din Codul penal, cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, la o pedeapsă principală de 4 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, la o pedeapsă principală de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, la o pedeapsă principală de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

De asemenea, pe lângă fiecare pedeapsă principală, pentru fiecare dintre infracțiunile menționate, Înalta Curte va aplica pedepse accesorii, în baza art. 65 Cod penal respectiv interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca urmare a comiterii de infracțiuni în funcția de care s-a folosit pentru săvârșirea acestora.

Totodată, instanța de control judiciar va aplica pentru infracțiunile de șantaj și de abuz în serviciu, pe lângă pedepsele principale și pedepsele accesorii menționate, a pedepselor complementare în baza art. 66 alin. 1 din Codul penal, art. 68 alin. 1 lit. c din Codul penal, în sensul că va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară, apreciind că aceasta este suficientă și poate să conducă la conștientizarea consecințelor faptelor comise.

În baza art. 38 alin. 1 rap. la art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penală se va aplica inculpatului Popa Vasile Constantin pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare la care adaugă un spor de 1/3 din totalul celorlalte pedepse stabilite prin prezenta decizie, respectiv 3 ani închisoare, 2 ani închisoare și 1 an închisoare, rezultând un spor de 2 ani, urmând ca în final inculpatul să execute pedeapsa de 6 ani închisoare.

Înalta Curte consideră că pedeapsa mai sus menționată, cu executare în regim privativ de liberate este singura în măsură să asigure realizarea scopurilor de coerciție, exemplaritate, dar și educativ al pedepsei, numai aceasta fiind în măsură să conducă pe inculpatul Popa Vasile Constantin la conștientizarea consecințelor grave ale faptelor comise în exercitarea funcției de procuror și a unei funcții de conducere, afectând încrederea societății în combaterea fenomenului infracțional de către procurori, care trebuia să asigure respectarea legii, iar prin faptele concrete săvârșite a afectat importante valori ale societății, precum și reintegrarea sa viitoare pozitivă în societate.

În baza art. 65 din Codul penal se va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 alin. 1 din Codul penal, art. 68 alin. 1 lit. c din Codul penal se va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g din Codul penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procedură pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară, aceasta fiind suficientă pentru conștientizarea consecințelor faptelor săvârșite în funcția de procuror.

În baza art. 72 din Codul penal se va deduce din durata pedepsei aplicate, durata reținerii din 09.10.2014, durata arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și durata arestului la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015.

În ceea ce privește apelul declarat de inculpatul Popa Vasile Constantin, Înalta Curte consideră că acesta este nefondat pentru considerentele ce se vor arăta.

Instanța de control judiciar constată că sentința primei instanțe sub aspectul motivării soluției de condamnare pentru infracțiunea de șantaj a respectat dispozițiile art. 403 alin. (1) lit. c din Codul de procedură penală, dar și art. 4, art. 8, art. 396 alin. 2 din același cod și art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, așa cum rezultă din considerentele acesteia (filele 273-274 din sentința atacată, în vol. XII al dosarului primei instanțe) fiind analizate mijloacele de probă care au fost indicate în concret, argumentele pe baza analizei mijloacelor de probă care au condus la stabilirea situației de fapt cu privire la infracțiunea de șantaj și la convingerea primei instanțe că inculpatul Popa Vasile Constantin se face vinovat de infracțiunea de șantaj.

Prima instanță a arătat mijloacele de probă care au condus la stabilirea vinovăției inculpatului, respectiv declarația părții vătămate Lozincă Maria, declarația soțului acesteia Lozincă Dan, declarația martorului Mudura Marius, înscrisuri, respectiv agenda folosită de partea vătămată cu privire la sumele restituite, transcrierile convorbirilor telefonice și ambientale, precum și argumentele înlăturării apărărilor formulate, respectiv motivele nereținerii declarațiilor martorilor Bejan Traian, Libotean Alin Aurel, Șimon Ildiko, Marian

Marius Aurelian, Retegan Ionuț Alexandru, Buzlea Ioan și Pățaș Cristian, Hrișcu Daniela Viorica și Lazăr Aurora Olimpia, Pop Doina Mariana, Bistrea Mirela, Negrău Adriana Florientina și Groza Rodica, declarațiilor martorilor Cuc Valeria și Indrieș Florin și chiar dacă într-o manieră sintetică a constatat că prezumția de nevinovăție a inculpatului a fost răsturnată pentru infracțiunea de șantaj, așa încât apărările apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin nu pot fi avute în vedere.

De asemenea, instanța de apel nu poate reține nici criticile de nelegalitate referitoare la condamnarea inculpatului Popa Vasile Constantin de către prima instanță cu privire la încălcarea principiului aflării adevărului și a dreptului la apărare, inclusiv încălcarea normelor legale privind audierea și consemnarea declarațiilor persoanei vătămate și a martorilor, încălcarea prezumției de nevinovăție, întrucât prima instanță în mod motivat a respins cererile privind supravegherea tehnică, întrucât este atributul instanței de a aprecia și motiva cererile formulate de apărare, ceea ce aceasta a făcut.

De asemenea, nu a limitat accesul la mijloacele de probă, întrucât concludența, utilitatea probelor este de esența instanței de a aprecia asupra administrării lor, iar referitor la modul de consemnare al declarațiilor a fost realizat cu respectarea principiului egalității armelor, cu aspecte relevate de către persoana vătămată și martori, precum și prin exercitarea dreptului la apărare și al acuzării de a formula întrebări, așa cum rezultă amply din conținutul acestora, expus de instanța de apel, în considerentele la apelului parchetului, în condițiile în care declarațiile au fost semnate de către apărătorul inculpatului, așa încât nu pot fi invocate ca neregularități în modul de administrare al probelor.

Totodată, nici critica privind modul de citare al martorilor acuzării, nu se poate avea în vedere, întrucât nu a fost făcută dovada celor susținute, iar principiul respectării prezumției de nevinovăție rezultă din modul obiectiv în care au fost analizate mijloacele de probă cu privire la infracțiunea de șantaj.

Instanța de control judiciar nu va analiza modul în care prima instanță a stabilit situația de fapt, precum și aspectele reținerii faptei în încadrarea juridică prevăzută de art. 207 alin. 1 din Codul penal, având în vedere considerentele din apelul parchetului, în raport, cu admiterea cererii de schimbare a încadrării juridice, în condițiile arătate și a situației de fapt stabilită de instanța de apel.

Totodată, sub aspectul criticilor de netemeinicie invocate, de către apărătorul apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin cu privire la criticile declarațiilor persoanei vătămate și ale martorului Lozincă Dan, la agenda persoanei vătămate, la declarația martorului Mudura Marius, cu privire inadvertențele din conținutul acestora, la datele temporale, la modul de interpretare al convorbirii reținută în situația de fapt, declarațiile martorilor Cuc Valeria și Indrieș Florin, alte probe din supravegherea tehnică, consideră, pe de o parte, că prima instanță le-a avut în vedere sau le-a înlăturat motivat, așa cum rezultă din considerentele sentinței atacate, iar pe de altă parte, materialul probator administrat în cursul procesului penal a fost reevaluat de instanța de control judiciar și motivate punctual criticile apărării în considerentele la apelului parchetului, în raport cu noua încadrare juridică reținută în sarcina inculpatului Popa Vasile Constantin.

De asemenea, nu se poate reține nici critica invocată oral că în ceea ce privește infracțiunea de șantaj, nu există o plângere a persoanei vătămate, fiind audiată în calitate de martor, având în vedere că infracțiunea de șantaj așa cum este reglementată nu conține nicio prevedere procedurală la formularea plângerii de către persoana vătămată, iar audierea sa în calitate de martoră, în cursul urmăririi penale nu aduce nicio atingere procesuală sancționabilă sub aspectului modului de audiere.

Criticile apărării cu privire la modul de instrumentare al dosarului penal nr. 421/P/2013 nu poate fi analizat, fiind depășită procedura camerei preliminare și exceda competențelor primei instanțe în a le examina.

De asemenea, criticile apărării apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin cu privire la analiza condițiilor de tipicitate ale infracțiunii de către prima instanță, nu vor mai fi analizate, în raport cu reevaluarea materialului probator și analiza condițiilor de tipicitate ale infracțiunii de șantaj din perspectiva noii încadrării juridice reținută de către instanța de apel și amplu argumentată în considerentele apelului parchetului, așa încât criticile din concluziile scrise ale apărării cu privire la infracțiunea de șantaj nu pot fi avute în vedere.

În ceea ce privește critica orală a extinderii acuzării inițiale cu privire la noua încadrare juridică aceasta a fost analizată sub aspectul legalității la aspectele prealabile la apelul parchetului, iar în ceea ce privește temeinicia schimbării încadrării juridice a fost motivată în considerentele apelului parchetului.

Referitor la apărările din concluziile scrise referitoare la inexistența infracțiunilor de abuz în serviciu, sustragere sau distrugere de înscrisuri, favorizarea infractorului reținute în sarcina apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea au fost analizate în considerentele apelului parchetului și înlăturate în raport cu reevaluarea materialului probator administrat în cursul procesului penal și analizei mijloacelor de probă, așa cum s-a arătat în amănunt în considerentele expuse.

Critica formulată oral de apărarea apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin în sensul că fapta de favorizarea făptuitorului prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal în legătură cu dosarul nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea ar fi prescrisă nu se susține.

Astfel, infracțiunea e favorizarea făptuitorului prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal este pedepsită cu închisoare de la un an la 5 ani sau cu amendă, termenul de prescripție este cel prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, respectiv de 5 ani și începe să curgă în condițiile art. 154 alin. 2 din același cod.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 518 din 25 iunie 2018 a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională.

În conținutul pct. 20; 23;24;28 din decizia curții sunt arătate argumente care au condus la soluția pronunțată și care evidențiază și modul în care trebuie aplicată decizia mai sus menționată, astfel:

„pct. 20 Curtea acceptă că actele efectuate pe parcursul procesului penal de către organele judiciare pot fi clasificate în acte procesuale și acte procedurale. Conform acestei clasificări, actele procesuale sunt instrumente juridice prin care subiecții procesuali își exercită drepturile și își îndeplinesc obligațiile prevăzute de lege, iar actele procedurale sunt activitățile prin care sunt aduse la îndeplinire actele procesuale, ori prin care se constată efectuarea și se consemnează conținutul unui act sau al unei măsuri procesuale ori al unui alt act procedural. Prin urmare, actele procedurale presupun preexistența actelor procesuale corespunzătoare. Cu titlu exemplificativ, procesul-verbal de percheziție este întocmit în urma efectuării percheziției, consemnarea declarațiilor unui martor presupune audierea prealabilă a acestuia iar întocmirea unei minute are loc în urma desfășurării ședinței de judecată. Astfel, procesul penal presupune o succesiune de activități, desfășurate de participanții la acesta, prin care acești participanți își exercită drepturile și își îndeplinesc obligațiile, prevăzute în Codul de procedură penală, toate actele procesuale și procedurale emise de acestea concurând la soluționarea cauzelor penale. Dintre acestea, legea prevede comunicarea acelor acte de procedură care vizează, în mod direct, drepturile și interesele procesuale ale participanților la procesul penal.

pct.23 Așa fiind, analiza dispozițiilor legale ce reglementează **întreruperea cursului termenului de prescripție** a răspunderii penale trebuie făcută din aceeași dublă perspectivă, ea reprezentând, pe de o parte, o soluție juridică de repunere a organelor judiciare într-un nou termen, integral, de prescripție, în care își poate exercita rolul activ, conferit de dispozițiile art. 5 din Codul de procedură penală, de stabilire a adevărului, în cauzele penale, pe baza probelor administrate, iar, pe de altă parte, **o manieră prin care societatea, prin intermediul organelor statului, aduce la cunoștința suspectului sau a inculpatului că fapta de natură penală pe care a săvârșit-o nu și-a pierdut rezonanța socială avută în momentul comiterii sale.**

pct. 24 Prin prisma acestui ultim aspect, întreruperea cursului termenului de prescripție a răspunderii penale **devine eficientă**, producându-și efectele, într-o manieră completă, **doar în condițiile existenței unor pârgii legale de încunoștințare a persoanei în cauză cu privire la începerea unui nou termen de prescripție.** Or, o astfel de procedură de aducere la cunoștință poate consta tocmai în comunicarea acelor acte efectuate în cauză, ce au ca efect curgerea unui nou termen de prescripție a răspunderii penale.

pct. 28. Având în vedere aceste considerente, se impune a fi garantat caracterul previzibil al efectelor dispozițiilor art. 155 alin. (1) asupra persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, inclusiv prin asigurarea posibilității acesteia de a cunoaște aspectul intervenirii întreruperii cursului prescripției răspunderii penale și al începerii cursului unui nou termen de prescripție. De altfel, data efectuării unui act de procedură ce produce efectul anterior menționat este și data de la care începe să curgă și poate fi calculat noul termen de prescripție. A accepta soluția contrară înseamnă a crea, cu ocazia

efectuării unor acte procedurale care nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului și care au ca efect întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, pentru persoana în cauză o stare de incertitudine perpetuă, dată de imposibilitatea unei aprecieri rezonabile a intervalului de timp în care poate fi trasă la răspundere penală pentru faptele comise, incertitudine ce poate dura până la împlinirea termenului prescripției speciale, prevăzut la art. 155 alin. (4) din Codul penal.”

Nu se poate susține, așadar, că nu mai există instituția întreruperii cursului prescripției răspunderii penale, atâta vreme cât din considerentele deciziei menționate anterior se desprinde concluzia că, în interpretarea art. 155 alin. 1 din Codul penal, cauza de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale constând în îndeplinirea unor acte de procedură își produce efectele numai în cazul actelor de procedură care, potrivit legii, trebuie comunicate suspectului sau inculpatului.

În contextul cauzei, instanța de control judiciar verificând în concret situația apelantului intimat inculpat Popa Vasile Constantin trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal, aceasta este pedepsită cu închisoare de la un an la 5 ani sau cu amendă, termenul de prescripție este cel prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, respectiv de 5 ani și începe să curgă în condițiile art. 154 alin. 2 din același cod.

În situația concretă a infracțiunii de favorizarea făptuitorului prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal data începerii curgerii termenului de prescripție generală a răspunderii penale este **ieulie 2010**.

Termenul de 5 ani, prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. d) din Codul penal de la se putea împlini la **ieulie 2015, dacă nu ar fi fost întrerupt, prin aducerea la cunoștință în prezența apărătorului ales la data de 2 octombrie 2014 a măsurii procesuale a efectuării continuării urmăririi penale față de suspectul Popa Vasile Constantin** cu privire la săvârșirea infracțiunilor șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 1 din ordonanță), luare de mită prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.p. rap. la art. 7 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 2 din ordonanță), instigarea la efectuarea unei prelevări atunci dând prin acesta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 156 din Legea 95/2006 republicată (pct.5 din ordonanță), abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 3 din ordonanță), distrugerea de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 3 din ordonanță), favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 3 din ordonanță), abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 4 din ordonanță), distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplic. art.

5 C.pen., (pct. 4 din ordonanță), favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 4 din ordonanță), totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen. **prin ordonanța dată de procuror la data de 02 octombrie 2014**, aflată în vol. 1, filele 134-138 dosar parchet. Procesul-verbal din 2 octombrie 2014 de aducere la cunoștință a măsurii dispuse cu privire la infracțiunile mai sus arătate față de suspectul Popa Vasile Constantin pentru săvârșirea infracțiunilor menționate, a fost semnat de procuror, suspect și avocatul acestuia, fiind făcută și mențiunea în conținutul procesului-verbal cu privire la cele declarate de suspect în sensul că „Azi, data de mai sus, mi s-a înmănat un exemplar al procesului-verbal în care sunt redate învinuirile care mi se aduc și îmi sunt aduse la cunoștință drepturile și obligațiile pe care le am...”, astfel încât este îndeplinită exigența actului procedural al aducerii la cunoștință suspectului cu privire la măsura procesuală a continuării urmăririi penale, așa încât aceasta a aflat de conținutul măsurii și i s-a comunicat procesul-verbal, dată la care termenul de prescripție generală pentru infracțiunea de favorizarea făptuitorului a fost întrerupt.

Prin ordonanța din 9 octombrie 2014 aflată în vol. 1, filele 104-109 dosar parchet, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului Popa Vasile Constantin pentru comiterea infracțiunilor de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 din c.pen., cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 1 din ordonanță), lure de mită prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pe rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 2 din ordonanță) instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta de compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 156 din Legea 95/2006 republicată (pct. 5 din ordonanță) totul cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen., abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C. pen. (pct. 3 din ordonanță), distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen (pct. 3 din ordonanță), favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 3 din ordonanță), abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 4 din ordonanță), distrugerea de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 C.pen, cu aplic. art. 5 C.pen., (pct. 4 din ordonanță), favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 C.pen, cu aplic. art. 5 C.pen. (pct. 4 din ordonanță), totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen. Prin procesul-verbal tot din 09 octombrie 2014, aflat în vol. 1, la filele 110-112 dosar s-a adus la cunoștință inculpatului măsura procesuală dispusă, drepturilor și obligațiile procesuale, fiind semnat de procuror, apărători și inculpat.

Ulterior, au avut loc alte întreruperi ale cursului prescripției prin îndeplinirea altor acte de procedură ce au fost comunicate în cursul urmăririi penale. Astfel, prin ordonanța de la 27 octombrie 2014, aflată în vol. 1, filele 147-151 dosar parchet, s-a extinderea și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul Popa Vasile Constantin pentru comiterea infracțiunilor de rafic de influență, prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 C.pen.

rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza I); abuz în serviciu conf. art. 13 2 din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza II); distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza II), favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen. cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza II), precum și extinderea și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de un alt suspect. Prin procesul-verbal de aducere la cunoștință de la 28 octombrie 2014, aflat în vol. I, filele 152-155 i s-a adus la cunoștință măsura extinderii și efectuarea în continuare a urmăririi penale, precum și drepturile și obligațiile procesuale, fiind semnat de procuror, avocat și suspect.

Prin ordonanța din 28 octombrie 2014, aflată în vol. 1, filele 156-159 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul Popa Vasile Constantin pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 C.pen. rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza I), abuz în serviciu conf. art. 13 2 din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza II), distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza II), favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen. cu aplic. art. 5 di C.pen. (teza II), totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.

Prin procesul-verbal din 28 octombrie 2014 aflat în vol. I, filele 160-162 dosar parchet, s-a adus la cunoștința calitatea de inculpat și de comunicare a drepturilor și obligațiilor, fiind semnat de procuror, avocat, inculpat.

Având în vedere că în **cauză** cursul termenului de prescripție a fost succesiv întrerupt, potrivit dispozițiilor art. 155 alin. 4 din Codul penal pentru a opera prescripția este necesar ca termenul de prescripție să fie depășit cu încă o dată, așa încât termenul de prescripție specială de 10 ani se împlinește în **iulie 2020**.

De asemenea, instanța de control verificând din oficiu a constatat că termenul de prescripție specială pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Cod penal, cu aplic. art. 5 din C.pen., în raport cu limitele de pedeapsă de la 2 ani și 8 luni și 9 ani și 4 luni închisoare, termenul de prescripție este cel prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. c) din Codul penal, respectiv de 8 ani, ce curge în condițiile art. 154 alin. 2 din același cod, respectiv din iulie 2010, dar care a fost succesiv întrerupt de comunicarea măsurilor menționate, așa încât termenul maxim 16 ani, în condițiile art. 155 alin. 4 din Codul penal se împlinește în luna **iulie 2026**. În ceea ce privește termenul de prescripție specială pentru infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri prevăzută de art. 259 al. 1 și 2 Cod penal cu aplic. art. 5 Cod penal ce este pedepsită cu închisoare între 1 an și 4 luni și 6 ani și 8 luni, termenul de prescripție este cel prevăzut la art. 154 alin. 1 lit. c) din Codul penal, respectiv de 8 ani, ce curge, potrivit art. 154 alin. 2 din același cod, din iulie 2010, dar care a fost succesiv întrerupt de comunicarea măsurilor menționate, așa încât termenul maxim de 16 ani, în condițiile art. 155 alin. 4 din Codul penal se împlinește în luna **iulie 2026**. Referitor la termenul de prescripție specială pentru infracțiunea de șantaj

prevăzută de art. 207 al. 1 și al.3 Cod penal cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 ce este pedepsită cu închisoare între 2 ani și 8 luni și 9 ani și 4 luni închisoare, termenul de prescripție este cel prevăzut la art. 154 alin. 1 lit. c) din Codul penal, respectiv de 8 ani închisoare, ce curge în condițiile art. 154 alin. 2 din același cod, din 2014, dar care a fost succesiv întrerupt de comunicarea măsurilor menționate, așa încât termenul maxim de 16 ani se împlinește în **2030**.

În raport cu cele arătate, motivele de apel ale inculpatului Popa Vasile Constantin sunt nefondate.

Față de aceste considerente, Înalta Curte, în baza art.421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală va admite va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. 194/PI din 13 martie 2018 a Curții de Apel Timișoara - Secția Penală.

Va desființa, în parte, sentința penală apelată și rejudecând:

În baza art. 386 din Codul de procedură penală va admite cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, sens în care:

Va schimba încadrarea juridică a infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 al. 1 Cod penal cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de șantaj prev. art. 207 al. 1 și al.3 din Codul penal. cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 207 al. 1 și al.3 Cod penal cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, va condamna pe inculpatul Popa Vasile Constantin, la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj.

În baza art. 65 Cod penal va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 Cod penal, art. 68 al. 1 lit. c Cod penal va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Cod penal, cu aplic. art. 5 din C.pen, va condamna pe inculpatul Popa Vasile Constantin, la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 65 Cod penal va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție

care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 Cod penal, art. 68 al. 1 lit. c Cod penal va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 259 al. 1 și 2 Cod penal cu aplic. art. 5 Cod penal, va condamna pe inculpatul Popa Vasile Constantin, la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 269 alin. 1 din Cod penal, cu aplic. art. 5 din C.pen, va condamna pe inculpatul Popa Vasile Constantin, la pedeapsa de 1 (un) an închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art.38 alin.1 rap la art.39 alin.1 lit.b Cod penal, va aplica inculpatului Popa Vasile Constantin pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare la care adaugă un spor de 1/3 din totalul celorlalte pedepse stabilite prin prezenta decizie, respectiv 3 ani închisoare, 2 ani închisoare și 1 an închisoare, rezultând în spor de 2 ani, urmând ca în final inculpatul să execute pedeapsa **6 ani închisoare**.

În baza art. 65 Cod penal va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 Cod penal, art. 68 al. 1 lit. c Cod penal va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 72 Cod penal va deduce din durata pedepsei aplicate, durata reținerii din 09.10.2014, durata arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și durata arestului la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015.

Va respinge, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Popa Vasile Constantin împotriva aceleiași sentințe penale.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu sunt contrare prezentei decizii.

În baza art.275 alin. 2 din Codul de procedură penală va obliga apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin la plata sumei de 200 lei cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. 6 din Codul de procedură penală onorariul parțial cuvenit apărătorului desemnat din oficiu pentru apelantul – intimat inculpat Popa Vasile Constantin, până la prezentarea apărătorului ales, în sumă de 217 lei, va rămâne în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. 6 din Codul de procedură penală onorariile parțiale cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați Mihalache Gabriel Constantin și David Florian Alin, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 217 lei, vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 din Codul de procedură penală, va admite cererea formulată de martorul Ardelean Cristian – Marius cu privire la acordarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanță, în sumă de 742,95 lei, precum și decontarea cazării la hotel pentru noaptea de 05/06.06.2019, în valoare de 281 lei și va dispune plata din fondurile Înaltei Curți de Casație și Justiție a sumei de 1.023,95037 lei reprezentând contravaloarea cheltuielilor de transport pentru termenul din 21 noiembrie 2019, privind pe acest martor, având în vedere înscrisurile doveditoare depuse.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite apelul declarat de ***Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție*** împotriva sentinței penale nr. 194/PI din 13 martie 2018 a Curții de Apel Timișoara - Secția Penală.

Desființează, în parte, sentința penală apelată și rejudecând:

În baza art. 386 din Codul de procedură penală admite cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, sens în care:

Schimbă încadrarea juridică a infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 al. 1 Cod penal cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de șantaj prev. art. 207 al. 1 și al.3 din Codul penal. cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, cu privire la inculpatul Popa Vasile Constantin.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 207 al. 1 și al.3 Cod penal cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, condamnă pe inculpatul Popa Vasile Constantin, la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj.

În baza art. 65 Cod penal dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 Cod penal, art. 68 al. 1 lit. c Cod penal dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din Cod penal, cu aplic. art. 5 din C.pen, condamnă pe inculpatul Popa Vasile Constantin, la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 65 Cod penal dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 Cod penal, art. 68 al. 1 lit. c Cod penal dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 259 al. 1 și 2 Cod penal cu aplic. art. 5 Cod penal, condamnă pe inculpatul Popa Vasile Constantin, la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 2 din Codul de procedură penală rap. la art. 269 alin. 1 din Cod penal, cu aplic. art. 5 din C.pen, condamnă pe inculpatul Popa Vasile Constantin, la pedeapsa de 1 (un) an închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, în legătură cu dosarul penal nr. 7515/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art.38 alin.1 rap la art.39 alin.1 lit.b Cod penal, aplică inculpatului Popa Vasile Constantin pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare la care adaugă un spor de 1/3 din totalul celorlalte pedepse stabilite prin prezenta decizie, respectiv 3 ani închisoare, 2 ani închisoare și 1 an închisoare, rezultând în spor de 2 ani, urmând ca în final inculpatul să execute pedeapsa **6 ani închisoare**.

În baza art. 65 Cod penal dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 Cod penal, art. 68 al. 1 lit. c Cod penal dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal,

respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 72 Cod penal deduce din durata pedepsei aplicate, durata reținerii din 09.10.2014, durata arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și durata arestului la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015.

Respinge, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul **Popa Vasile Constantin** împotriva aceleiași sentințe penale.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu sunt contrare prezentei decizii.

Obligă apelantul intimat inculpat Popa Vasile Constantin la plata sumei de 200 lei cheltuieli judiciare către stat.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, rămân în sarcina statului.

Onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru apelantul – intimat inculpat Popa Vasile Constantin, până la prezentarea apărătorului ales, în sumă de 217 lei, rămâne în sarcina statului.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați Mihalache Gabriel Constantin și David Florian Alin, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 217 lei, rămân în sarcina statului.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 din Codul de procedură penală, admite cererea formulată de martorul Ardelean Cristian – Marius cu privire la acordarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanță, în sumă de 742,95 lei, precum și decontarea cazării la hotel pentru noaptea de 05/06.06.2019, în valoare de 281 lei și dispune plata din fondurile Înaltei Curți de Casație și Justiție a sumei de 1.023,95037 lei reprezentând contravaloarea cheltuielilor de transport pentru termenul din 21 noiembrie 2019, privind pe acest martor.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, azi 22 ianuarie 2020.

PREȘEDINTE,
Rodica Aida Popa

JUDECĂTOR,
Marius Dan Foițoș

JUDECĂTOR,
Dan Andrei Enescu

MAGISTRAT ASISTENT,
Raluca Florentina Nemeșu

Red. R.A.P.
Tehnored. R.A.P.
Ex. și 2 ex./
Data 30.03.2020
tehnored.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO